

[521] 1. තෙසකුණජාතකවණ්ණනා 17. වත්තාලීසනිපාතො

වෙස්සන්තරං තං පුච්ඡාමීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොසලරඤ්ඤො ඔවාදවසෙන කට්ඨෙ. තඤ්ච රාජානං ධම්මස්සවනත්ථාය ආගතං සත්ථා ආමන්තෙත්වා “මහාරාජ, රඤ්ඤො නාම ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙතබ්බං, යස්මිඤ්ච සමයෙ රාජානො අධම්මිකා භොන්ති, රාජයුත්තාපි තස්මිං සමයෙ අධම්මිකා භොන්ති”ති වතුක්කනිපාතෙ (අ. නි. 4.70) ආගතසුත්තයෙන ඔවදිත්වා අගතිගමනෙ අගතිඅගමනෙ ව ආදීනවඤ්ච ආනිසංසඤ්ච කට්ඨත්වා “සුපිනකුපමා කාමා”තිආදීනා නයෙන කාමෙසු ආදීනවං විත්ථාරෙත්වා, “මහාරාජ, ඉමෙසඤ්ච සත්තානං –

‘මච්චුනා සඬගරො නත්ථී, ලඤ්ජග්ගාහො න විජ්ජති;
යුද්ධං නත්ථී ජයො නත්ථී, සබ්බෙ මච්චුපරායණා’.

තෙසං පරලොකං ගච්ඡන්තානං යපෙත්වා අත්තනා කතං කල්‍යාණකම්මං අඤ්ඤා පතිට්ඨා නාම නත්ථී. එවං ඉන්තරපච්චුපට්ඨානං අවස්සං පහාතබ්බං, න යසං නිස්සාය පමාදං කාතුං වට්ටති, අප්පමන්තෙනෙව හුන්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙතුං වට්ටති. පොරාණකරාජානො අනුප්පන්තෙපි බුද්ධෙ පණ්ඩිතානං ඔවාදෙ යත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා දෙවනගරං පුරයමානා ගම්මංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො රජ්ජං කාරෙත්තො අපුත්තකො අහොසි, පත්ථෙත්තොපි පුත්තං වා ධිතරං වා න ලභී. සො එකදිවසං මහන්තෙන පරිවාරෙන උය්‍යානං ගන්ත්වා දිවසභාගං උය්‍යානෙ කීළිත්වා මඬගලසාලරුක්ඛමුලෙ සයනං අත්ථරාපෙත්වා ථොකං නිද්දායිත්වා පබුද්ධො සාලරුක්ඛං ඔලොකෙත්වා තත්ථ සකුණකුලාවකං පස්සි, සහ දස්සනෙනෙවස්ස සිනෙහො උප්පජ්ජී. සො එකං පුරිසං පක්කොසාපෙත්වා “ඉමං රුක්ඛං අභිරුහිත්වා එතස්මිං කුලාවකෙ කස්සවි අත්ථීතං වා නත්ථීතං වා ජානාහී”ති ආහ. සො “සාධු, දෙවා”ති වත්වා අභිරුහිත්වා තත්ථ තිණි අණ්ඩකානි දිස්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසී. රාජා “තෙන හි එතෙසං උපරි නාසවාතං මා විස්සජ්ජෙසී”ති වත්වා “වඬිකොටකෙ කප්පාසපිචුං අත්ථරිත්වා තත්ථෙව තානි අණ්ඩකානි යපෙත්වා සණිකං ඔතරාහී”ති ඔතාරාපෙත්වා වඬිකොටකං හත්ථෙන ගහෙත්වා “කතරසකුණණ්ඩකානි නාමෙතානී”ති අමච්චෙ පුච්ඡී. තෙ “මයං න ජානාම, නෙසාදා ජානිස්සන්ති”ති වදිංසු. රාජා නෙසාදෙ පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡී. නෙසාදා, “මහාරාජ, තෙසු එකං උලුකඅණ්ඩං, එකං සාලිකාඅණ්ඩං, එකං සුවකඅණ්ඩං”න්ති කට්ඨිංසු. කිං පන එකස්මිං කුලාවකෙ තිණිණං සකුණිකානං අණ්ඩානි භොන්තිති. ආම, දෙව, පරිපන්ථෙ අසති සුනික්ඛිත්තානි න නස්සන්තිති. රාජා තුස්සිත්වා “ඉමෙ මම පුත්තා භවිස්සන්ති”ති තානි තිණි අණ්ඩානි තයො අමච්චෙ පටිච්ඡාපෙත්වා “ඉමෙ මය්හං පුත්තා භවිස්සන්ති, තුම්හෙ සාධුකං පටිජග්ගිත්වා අණ්ඩකොසතො නික්ඛන්තකාලෙ මමාරොවෙය්‍යාථා”ති ආහ. තෙ තානි සාධුකං රක්ඛිංසු.

තෙසු පයමං උලුකඅණ්ඩං හිජ්ජී. අමච්චො එකං නෙසාදං පක්කොසාපෙත්වා “ත්ථං ඉන්ථිභාවං වා පුරිසභාවං වා ජානාහී”ති වත්වා තෙන තං විමංසිත්වා “පුරිසො”ති චුත්තෙ රාජානං උපසඬකම්මත්වා “පුත්තො තෙ, දෙව, ජාතො”ති ආහ. රාජා තුට්ඨො තස්ස බහුං ධනං දත්වා “පුත්තකං මෙ සාධුකං පටිජග්ග, ‘වෙස්සන්තරො’ති වස්ස නාමං කරොහී”ති වත්වා උය්‍යොපෙසී. සො තථා අකාසී. තතො කතිපාභවිවයෙන සාලිකාඅණ්ඩං හිජ්ජී. සොපි අමච්චො තං නෙසාදෙන විමංසාපෙත්වා “ඉන්ථී”ති සුත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “ධිතා තෙ, දෙව, ජාතා”ති ආහ. රාජා තුට්ඨො තස්ස බහුං ධනං දත්වා “ධිතරං මෙ සාධුකං පටිජග්ග, ‘කුණ්ඩලිනී’ති වස්සා නාමං කරොහී”ති වත්වා උය්‍යොපෙසී. සොපි තථා අකාසී. පුන කතිපාභවිවයෙන සුවකඅණ්ඩං හිජ්ජී. සොපි අමච්චො නෙසාදෙන තං විමංසිත්වා “පුරිසො”ති චුත්තෙ රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “පුත්තො තෙ, දෙව, ජාතො”ති ආහ. රාජා තුට්ඨො තස්ස බහුං ධනං දත්වා “පුත්තස්ස මෙ මහන්තෙන පරිවාරෙන මඬගලං කත්වා ‘ජම්බුකො’තිස්ස නාමං කරොහී”ති වත්වා උය්‍යොපෙසී. සොපි තථා අකාසී. තෙ තයොපි සකුණා තිණිණං අමච්චානං ගෙහෙසු රාජකුමාරපරිභාරෙනෙව වඬිභන්ති. රාජා “මම පුත්තො, මම ධිතා”ති වොහරති. අට්ඨස්ස අමච්චො අඤ්ඤමඤ්ඤං අවහසන්ති “පස්සථ, හො, රඤ්ඤො කිරියං, තිරච්ඡානගතෙපි ‘පුත්තො මෙ, ධිතා මෙ’ති වදන්තො විවරති”ති.

තං සුත්වා රාජා වින්තෙසි – “ඉමෙ අමච්චො එතෙසං මම පුත්තානං පඤ්ඤාසම්පදං න ජානන්ති, පාකටං නෙසං කරිස්සාමී”ති. අපෙකං අමච්චං වෙස්සන්තරස්ස සන්තිකං පෙසෙසි – “තුම්හාකං පිතා පඤ්ඤං පුච්ඡිතුකාමො, කදා කිර ආගන්ත්වා පුච්ඡතු”ති. සො අමච්චො ගන්ත්වා වෙස්සන්තරං වන්දිත්වා තං සාසනං ආරොවෙසී. තං සුත්වා වෙස්සන්තරො අත්තනො පටිජග්ගකං අමච්චං පක්කොසිත්වා “මය්හං කිර පිතා මං පඤ්ඤං පුච්ඡිතුකාමො, තස්ස ඉධාගතස්ස සක්කාරං කාතුං වට්ටති, කදා ආගච්ඡතු”ති පුච්ඡී. අමච්චො “ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ තව පිතා ආගච්ඡතු”ති ආහ. තං සුත්වා වෙස්සන්තරො “පිතා මෙ ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ ආගච්ඡතු”ති වත්වා උය්‍යොපෙසී. සො ආගන්ත්වා රඤ්ඤො ආචික්ඛී. රාජා සත්තමෙ දිවසෙ නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා පුත්තස්ස නිවෙසනං අගමාසී. වෙස්සන්තරො රඤ්ඤො මහන්තං සක්කාරං කාරෙසී, අත්තමසො දාසකම්මකාරානම්පි සක්කාරං කාරෙසී. රාජා වෙස්සන්තරසකුණස්ස ගෙහෙ භුඤ්ජිත්වා මහන්තං යසං අනුභවිත්වා සකං නිවෙසනං ආගන්ත්වා රාජඬගණෙ මහන්තං මණ්ඩපං කාරාපෙත්වා නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා අලඬකතමණ්ඩපමජ්ඣෙ මහාජනපරිවාරො නිසිදිත්වා

“වෙස්සන්තරං ආනෙතු”ති අමච්චස්ස සන්තිකං පෙසෙසි. අමච්චො වෙස්සන්තරං සුවණ්ණපීඨෙ නිසිදාපෙත්වා ආනෙසි. වෙස්සන්තරසකුණො පිතු අධිකෙ නිසිදිත්වා පිතරා සහ කීළිත්වා ගන්ත්වා තත්ථෙව සුවණ්ණපීඨෙ නිසිදි. අථ නං රාජා මහාජනමජ්ඣෙ රාජධම්මං පුච්ඡන්තො පඨමං ගාථමාහ –

1. “වෙස්සන්තරං තං පුච්ඡාමි, සකුණ භද්දමත්ථු තෙ;
රජ්ජං කාරෙතුකාමෙන, කිං සු කිච්චං කතං වර”න්ති.

තත්ථ සකුණාති තං ආලපති. කිං සුති කතරං කිච්චං කතං වරං උත්තමං හොති, කථෙහි මෙ, තාත, සකලං රාජධම්මන්ති එවං කිර තං සො පුච්ඡි.

තං සුත්වා වෙස්සන්තරො පඤ්භං අකථෙත්වාච රාජානං තාච පමාදෙන වොදෙත්තො දුතියං ගාථමාහ –

2. “විරස්සං වත මං තාතො, කංසො ඛාරාණසිග්ගහො;
පමත්තො අප්පමත්තං මං, පිතා පුත්තං අවොදයි”ති.

තත්ථ තාතොති පිතා. කංසොති ඉදං තස්ස නාමං. ඛාරාණසිග්ගහොති චතුහි සඬිගහවත්ථුහි ඛාරාණසිං සඬිගහෙත්වා වත්තන්තො. පමත්තොති එවරූපානං පණ්ඩිතානං සන්තිකෙ වසන්තො පඤ්භස්ස අපුච්ඡනෙන පමත්තො. අප්පමත්තං මන්ති සීලාදිගුණයොගෙන මං අප්පමත්තං. පිතාති පොසකපිතා. අවොදයිති අමච්චෙහි “තිරච්ඡානගතෙ පුත්තෙ කත්වා වොහරති”ති අවහසියමානො පමාදං ආපජ්ජිත්වා විරස්සං අප්ප වොදෙසි, පඤ්භං පුච්ඡිති වදති.

එවං සො ඉමාය ගාථාය වොදෙත්වා “මහාරාජ, රඤ්ඤා නාම තීසු ධම්මෙසු යත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙතබ්බ”න්ති වත්වා රාජධම්මං කථෙත්තො ඉමා ගාථායො ආහ –

3. “පඨමෙනෙව චිතථං, කොධං භාසං නිවාරයෙ;
තතො කිච්චාති කාරෙය්‍ය, තං වතං ආහු ඛත්තිය.
4. “යං ත්වං තාත තපොකම්මං, පුබ්බෙ කතමසංසයං;
රත්තො දුට්ඨො ව යං කයිරා, න තං කයිරා තතො පුත.
5. “ඛත්තියස්ස පමත්තස්ස, රට්ඨස්මිං රට්ඨවඩ්ඪන;
සබ්බෙ හොගා විතස්සන්ති, රඤ්ඤො තං වුච්චතෙ අසං.
6. “සිරි තාත අලක්ඛි ව, පුච්ඡිතා එතද්වුචුං;
උට්ඨානවිරියෙ පොසෙ, රමාහං අනුසුයකෙ.
7. “උසුයකෙ දුහදයෙ, පුරියෙ කම්මදුස්සකෙ;
කාලකණ්ණි මහාරාජ, රමති චක්කභඤ්ජනී.
8. “සො ත්වං සබ්බෙ සුහදයො, සබ්බෙසං රක්ඛිතො භව;
අලක්ඛිං නුද මහාරාජ, ලක්ඛ්‍යා භව නිවෙසනං.
9. “ස ලක්ඛිධිතිසම්පන්නො, පුරියො හි මහග්ගතො;
අමිත්තානං කාසිපති, මූලං අග්ගඤ්ච ඡින්දති.
10. “සක්කොපි හි භුතපති, උට්ඨානෙ නප්පමජ්ජති;
ස කල්‍යාණෙ ධිතිං කත්වා, උට්ඨානෙ කුරුතෙ මනො.
11. “ගන්ධබ්බා පිතරො දෙවා, සාජීවා හොන්ති තාදිනො;
උට්ඨාහතො අප්පමජ්ජතො, අනුතිට්ඨන්ති දෙවතා.
12. “සො අප්පමත්තො අක්කුද්ධො, තාත කිච්චාති කාරය;
වායමස්සු ව කිච්චෙසු, නාලසො වින්දතෙ සුඛං.
13. “තත්ථෙව තෙ වත්තපදා, එසාව අනුසාසනී;
අලං මිත්තෙ සුඛාපෙතුං, අමිත්තානං දුබ්බා වා”ති.

තත්ථ පඨමෙනෙව චිතථන්ති, තාත, රාජා නාම ආදිතොව මුසාවාදං නිවාරයෙ. මුසාවාදිනො හි රඤ්ඤො රට්ඨං නිරොජං හොති, පථවියා ඔජා කම්මකරණට්ඨානතො සත්තරතනමත්තං හෙට්ඨා භස්සති, තතො ආහාරෙ වා තෙලමුඬ්ඨාණිතාදීසු වා ඔසධෙසු ඔජා න හොති. නිරොජාහාරභොජනා මනුස්සා ඛන්ඩාබාධා හොන්ති, රට්ඨෙ ඵලජලපථෙසු ආයො නුප්පජ්ජති, තස්මිං අනුප්පජ්ජන්තෙ රාජානො දුග්ගතා හොන්ති. තෙ සෙවකෙ සඬිගණ්හිතුං න සක්කොන්ති, අසඬිගහිතා සෙවකා රාජානං ගරුචිත්තෙන න ඔලොකෙත්ති. එවං, තාත, මුසාවාදො නාමෙස නිරොජො, න සො ජීවිතහෙතුපි කාතබ්බො, සච්චං පන සාදුතරං රසානන්ති තදෙව පටිග්ගහෙතබ්බං. අපිව මුසාවාදො

නාම ගුණපරිධංසකො විපත්තිපරියොසානො, දුතියවිත්තවාරෙ අවිච්ඡරායණං කරොති. ඉමස්මිං පනත්ථෙ “ධම්මො භවෙ භතො භන්ති”ති වෙතියජාතකං (ජා. 1.8.45 ආදයො) කථෙතබ්බං.

කොධන්ති, තාත, රාජා නාම පයමමෙව කුප්ඤ්ඤානලක්ඛණං කොධම්පි නිවාරෙය්‍ය. තාත, අඤ්ඤෙසඤ්ඤි කොධො ඛේපං මත්ථකං න පාපුණාති, රාජුතං පාපුණාති. රාජානො නාම වාචාවුධා කුප්ඤ්ඤිවා ඔලොකිතමත්තෙනාපි පරං විනාසෙත්ති, තස්මා රඤ්ඤා අඤ්ඤෙහි මනුස්සෙහි අතිරෙකතරං නික්කොධෙන භවිතබ්බං, ඛන්තිමෙත්තානුද්දයාසම්පන්නෙන අත්තනො පියපුත්තං විය ලොකං වොලොකෙත්තෙන භවිතබ්බං. තාත, අතිකොධනො නාම රාජා උප්පන්නං යසං රක්ඛිතුං න සක්කොති. ඉමස්ස පනත්ථස්ස දීපනත්ථං **ඛන්තිවාදිජාතකං** - (ජා. 1.4.49 ආදයො) වුළුධම්මපාලජාතකානි (ජා. 1.5.44 ආදයො) කථෙතබ්බානි. වුළුධම්මපාලජාතකස්මිඤ්ඤි මහාපතාපනො නාම රාජා පුත්තං සාතෙත්වා පුත්තසොකෙන භදයෙන ඵලිතෙන මත්තාය දෙවියා සයම්පි දෙවිං අනුසොචන්තො භදයෙන ඵලිතෙනෙව මරී. අථ තෙ තයොපි එකආළාභනෙව ඤාපෙසුං. තස්මා රඤ්ඤා පයමමෙව මුසාවාදං වජ්ජෙත්වා දුතියං කොධො වජ්ජෙතබ්බො.

භාසන්ති භස්සං, අයමෙව වා පායො. තෙසු තෙසු කිච්චෙසු උප්පිලාවිතවිත්තත්තාය කෙළිසීලතං පරිභාසං නිවාරෙය්‍ය. තාත, රඤ්ඤා නාම කෙළිසීලෙන න භවිතබ්බං, අපරපත්තියෙන හුත්වා සබ්බානි කිච්චානි අත්තපච්චක්ඛෙනෙව කාතබ්බානි. උප්පිලාවිතවිත්තො හි රාජා අතුලෙත්වා කම්මානි කරොත්තො ලද්ධං යසං විනාසෙති. ඉමස්මිං පනත්ථෙ **සරභඨගජාතකෙ** (ජා. 2.17.50 ආදයො) පුරොහිතස්ස වචනං ගභෙත්වා දණ්ඩකිරඤ්ඤො කිසවච්ඡෙ අපරජ්ඣිත්වා සභ රට්ඨෙන උච්ඡිජ්ජිත්වා කුක්කුළුතිරයෙ නිබ්බත්තභාවො ව **මාතඨගජාතකෙ** (ජා. 1.15.1 ආදයො) මජ්ඣිරඤ්ඤො බ්‍රාහ්මණානං කථං ගභෙත්වා මාතඨගතාපසෙ අපරජ්ඣිත්වා සභ රට්ඨෙන උච්ඡිජ්ජිත්වා තිරයෙ නිබ්බත්තභාවො ව **සට්ඨකජාතකෙ** (ජා. 1.10.165 ආදයො) දසභාතිකරාජදාරකානං මොහමුළ්භානං වචනං ගභෙත්වා කණ්ණදීපායෙන අපරජ්ඣිත්වා වාසුදෙවකුලස්ස නාසිතභාවො ව කථෙතබ්බො.

තතො කිච්චානි කාරෙය්‍යානි ඵලං, තාත, පයමං මුසාවාදං දුතියං කොධං තතියං අධම්මභාසං වජ්ජෙත්වා තතො පච්ඡා රාජා රට්ඨවාසිනං කත්තබ්බකිච්චානි කාරෙය්‍ය. තං වතං ආහු **ඛන්තියානි**, ඛන්තියමභාරාජ, යං මයා වුත්තං, එතං රඤ්ඤො වතසමාදානන්ති පොරාණකපණ්ඩිතා කථයිංසු.

න තං කයිරාති යං තයා රාගාදිවසෙන පච්ඡා තාපකරං කම්මං කතං භොති, තතො පුබ්බෙ කතතො පුත තාදිසං කම්මං න කයිරා, මා කරෙය්‍යාසි, තාතාති. වුච්චතෙති තං රඤ්ඤො අසන්ති වුච්චති, ඵලං පොරාණකපණ්ඩිතා කථයිංසු. සිරිති ඉදං වෙස්සන්තරසකුණො පුබ්බෙ බාරාණසියං පවත්තිතකාරණං ආහරිත්වා දස්සෙත්තො ආහ. තත්ථ අමුචුන්ති සුවිපරිවාරසෙට්ඨිතා පුච්ඡිතා කථයිංසු. උට්ඨානවීරියෙති යො පොසො උට්ඨානෙ වීරියෙ ව පතිට්ඨිතො, න ව පරෙසං සම්පත්තිං දිස්වා උසුයති, තස්මිං අහං අභිරමාමිති ආහ. ඵලං තාව තාත සිරි කථෙසි. උසුයකෙති අලක්ඛි පන, තාත, පුච්ඡිතා අහං පරසම්පත්තිඋසුයකෙ දුභදයෙ දුට්ඨත්තෙ කල්‍යාණකම්මදුසකෙ යො කල්‍යාණකම්මං දුස්සන්තො අප්පියායන්තො අට්ටියන්තො න කරොති, තස්මිං අභිරමාමිති ආහ. ඵලං සා කාලකණ්ණි, මහාරාජ, රමති පතිරුපදෙසවාසාදිනො කුසලවක්කස්ස භඤ්ජති.

සුභදයොති සුන්දරවිත්තො භිතවිත්තකො. නුදාති නීහර. නිවෙසනන්ති ලක්ඛියා පන නිවෙසනං භව පතිට්ඨා භොති. ස ලක්ඛිධිතිසම්පන්නොති, මහාරාජ, කාසිපති සො පුරියො පඤ්ඤාය වෙච වීරියෙන ව සම්පන්නො. මහග්ගතොති මහජ්ඣාසයො වොරානං පච්චයභූතෙ ගණ්හන්තො අමිත්තානං මූලං වොරෙ ගණ්හන්තො අමිත්තානං අග්ගං ඡින්නිති වදති. සක්කොති ඉන්දො. භූතපතීති රාජානං ආලපති. උට්ඨානෙති උට්ඨානවීරියෙ. තප්පමජ්ජනීති න පමජ්ජති, සබ්බකිච්චානි කරොති. ස කල්‍යාණෙති සො දෙවරාජා උට්ඨානවීරියෙ මනං කරොත්තො පාපකම්මං අකත්වා කල්‍යාණෙ පුඤ්ඤකම්මස්මිඤ්ඤෙව ධිතිං කත්වා අප්පමත්තො උට්ඨානෙ මනං කරොති, තස්ස පන කල්‍යාණකම්මෙ වීරියකරණභාවදස්සනත්ථං සරභඨගජාතකෙ ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවතාහි සද්ධිං කපිට්ඨාරාමං ආගන්ත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා ධම්මස්ස සුතභාවො, මහාකණ්ණජාතකෙ (ජා. 1.12.61 ආදයො) අත්තනො ආනුභාවෙන ජනං තාසෙත්වා ඔසක්කත්තස්ස සාසනස්ස පවත්තිතභාවො වානි ඵලමාදීනි වත්ථුනි කථෙතබ්බානි.

ගන්ධබ්බානි වාතුමහාරාජිකානං භෙට්ඨා වතුයොනිකා දෙවා, වතුයොනිකත්තායෙව කිර තෙ ගන්ධබ්බා නාම ජාතා. පිතරොති බ්‍රහ්මානො. දෙවානි උපපත්තිදෙවවසෙන ඡ කාමාවචරදෙවා. තාදිනොති තථාට්ඨස්ස කුසලාභිරතස්ස රඤ්ඤො. සාථීවා භොන්තිති සමානථීවිකා උපථිවිතබ්බා. තාදිසා හි රාජානො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොත්තා දෙවතානං පත්තිං දෙන්ති, තා තං පත්තිං අනුමොදිත්වා සම්පට්චිජ්ජිත්වා දිබ්බයසෙන වඩ්ඪන්ති. අනුනිට්ඨන්ති තාදිසස්ස රඤ්ඤො වීරියං කරොත්තස්ස අප්පමාදං ආපජ්ජන්තස්ස දෙවතා අනුනිට්ඨන්ති අනුගච්ඡන්ති, ධම්මිකං රක්ඛං සංවිදහන්තිති අත්ථො.

සොති සො ත්ථං. වායමස්සුති තානි රට්ඨකිච්චානි කරොත්තො තුලනවසෙන තීරණවසෙන පච්චක්ඛකම්මවසෙන තෙසු තෙසු කිච්චෙසු වීරියං කරස්සු. තත්ථෙව තෙ වත්තපදානි, තාත, යං මං ත්ථං කිංසු කිච්චං කතං වරන්ති පුච්ඡි, තත්ථ තව පඤ්ඤෙයෙව එතෙ මයා “පයමෙනෙව විතථ”න්තිආදයො වුත්තා, එතෙ වත්තපදා වත්තකොට්ඨාසා, ඵලං

තත්ථ වත්තස්සු. එසාති යා තෙ මයා කථිතා, එසාව තව අනුසාසනී. අලන්ති එවං වත්තමානො හි රාජා අත්තනො මිත්තෙ සුඛාපෙතුං, අමිත්තානඤ්ච දුක්ඛාය අලං පරියත්තො සමත්ථොති.

එවං වෙස්සන්තරසකුණෙන එකාය ගාථාය රඤ්ඤො පමාදං වොදෙත්වා එකාදසහි ගාථාහි ධම්මෙ කථිතෙ “බුද්ධලීළාය පඤ්භො කථිතො”ති මහාජනො අවිජරියබ්භුතචිත්තජානො සාධුකාරසතානි පවත්තෙසි. රාජා සොමනස්සප්පත්තො අමච්චෙ ආමන්තෙත්වා පුච්ඡි – “භොන්තො! අමච්චා මම පුත්තෙන වෙස්සන්තරෙන එවං කට්ඨෙත්තෙන කෙන කත්තබ්බං කිච්චං කත”න්ති. මහාසෙනගුත්තෙන, දෙවාති. “තෙන හිස්ස මහාසෙනගුත්තට්ඨානං දම්මි”ති වෙස්සන්තරං ඨානන්තරෙ යපෙසි. සො තතො පට්ඨාය මහාසෙනගුත්තට්ඨානෙ ධිතො පිතු කම්මං අකාසිති.

වෙස්සන්තරපඤ්භො නිට්ඨිතො.

පුත රාජා කතිපාහච්චයෙන පුරිමනයෙනෙව කුණ්ඩලිනියා සන්තිකං දූතං පෙසෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ තත්ථ ගන්ත්වා පච්චාගන්ත්වා තත්ථෙව මණ්ඩපමජ්ඣෙ නිසිදිත්වා කුණ්ඩලිනිං ආහරාපෙත්වා සුචණ්ණපියෙ නිසින්තං රාජධම්මං පුච්ඡන්තො ගාථමාහ –

14. “සක්ඛිසි ත්වං කුණ්ඩලිනි, මඤ්ඤසි ඛත්තඛන්ධුනි;
රජ්ජං කාරෙතුකාමෙන, කිං සු කිච්චං කතං වර”න්ති.

තත්ථ සක්ඛිසිති මයා පුට්ඨපඤ්භං කට්ඨෙතුං සක්ඛිස්සසිති පුච්ඡති. කුණ්ඩලිනීති තස්සා සලිඛගතො ආගතනාමෙනාලපති. තස්සා කිර ද්විසු කණ්ණපිට්ඨෙසු කුණ්ඩලසණ්ඨානා ද්වෙ ලෙඛා අහෙසුං, තෙනස්සා “කුණ්ඩලිනී”ති නාමං කාරෙසි. මඤ්ඤසිති ජාතිස්සසි මයා පුට්ඨපඤ්භස්ස අත්ථන්ති. ඛත්තඛන්ධුනීති ඛත්තස්ස මහාසෙනගුත්තස්ස භගිනිභාවෙන නං එවං ආලපති. කස්මා පනෙස වෙස්සන්තරසකුණං එවං අපුච්ඡිත්වා ඉමමෙව පුච්ඡති? ඉත්ථිභාවෙන. ඉත්ථියො හි පරිත්තපඤ්ඤා, තස්මා “සචෙ සක්කොති, පුච්ඡස්සාමි, නො චෙ, න පුච්ඡස්සාමි”ති විමංසනවසෙන එවං පුච්ඡිත්වා තඤ්ඤෙව පඤ්භං පුච්ඡි.

සා එවං රඤ්ඤා රාජධම්මෙ පුච්ඡිතෙ, “තාත, ත්වං මං ‘ඉත්ථිකා නාම කිං කට්ඨස්සති’ති විමංසසි මඤ්ඤෙ, සකලං තෙ රාජධම්මං ද්විසුයෙව පදෙසු පක්ඛිපිත්වා කට්ඨස්සාමි”ති වත්වා ආහ –

15. “ද්වෙව තාත පදකානි, යත්ථ සබ්බං පතිට්ඨිතං;
අලද්ධස්ස ච යො ලාභො, ලද්ධස්ස වානුරක්ඛණා.
16. “අමච්චෙ තාත ජානාහි, ධිරො අත්ථස්ස කොච්ඤෙ;
අනක්ඛාකිතචෙ තාත, අසොණ්ඨෙ අවිනාසකෙ.
17. “යො ච තං තාත රක්ඛෙය්‍යා, ධනං යඤ්චෙව තෙ සියා;
සුතොව රථං සඬගණ්ඨෙ, සො තෙ කිච්චානි කාරයෙ.
18. “සුසඬගහිතන්තජනො, සයං චිත්තං අචෙක්ඛිය;
නිධිඤ්ච ඉණ්දානඤ්ච, න කරෙ පරපත්තියා.
19. “සයං ආයං වයං ජඤ්ඤා, සයං ජඤ්ඤා කතාකතං;
නිග්ගණ්ඨෙ නිග්ගහාරහං, පග්ගණ්ඨෙ පග්ගහාරහං.
20. “සයං ජානපදං අත්ථං, අනුසාස රට්ඨෙහ;
මා තෙ අධම්මිකා යුත්තා, ධනං රට්ඨඤ්ච නාසයුං.
21. “මා ච චෙගෙන කිච්චානි, කරොසි කාරයෙසි වා;
චෙගසා හි කතං කම්මං, මන්දො පච්ඡානුතප්පති.
22. “මා තෙ අධිසරෙ මුඤ්ච, සුඛාල්භමධිකොපිතං;
කොධසා හි බහු ඒතා, කුලා අකුලතං ගතා.
23. “මා තාත ඉස්සරොමිහි”ති, අනත්ථාය පතාරසි;
ඉත්ථිනං පුරිසානඤ්ච, මා තෙ ආසි දුබ්බයො.
24. “අපෙනලොමහංසස්ස, රඤ්ඤො කාමානුසාරිනො;
සබ්බෙ භොගා විනස්සන්ති, රඤ්ඤො තං වුච්චතෙ අසං.
25. “තත්ථෙව තෙ වත්තපදා, එසාව අනුසාසනී;
දුක්ඛස්සදානි පුඤ්ඤකරො, අසොණ්ඨො අවිනාසකො;
සිලවාස්සු මහාරාජ, දුස්සිලො විනිපාතිකො”ති.

තත්ප් පදකෘතීන් කාරණපදානි. යත්ථාති යෙසු ද්විසු පදෙසු සබ්බං අත්ප්ඡාතං හිතසුඛං පතිට්ඨිතං. අලද්ධස්සාති යො ව පුබ්බෙ අලද්ධස්ස ලාභස්ස ලාභො, යා ව ලද්ධස්ස අනුරක්ඛණා. තාත, අනුප්පන්නස්ස හි ලාභස්ස උප්පාදනං නාම න භාරො, උප්පන්නස්ස පන අනුරක්ඛණමෙව භාරො. එකච්චො හි යසං උප්පාදෙන්වාපි යසෙ පමත්තො පමාදං උප්පාදෙන්වා පාණාතිපාතාදීති කරොති, මහාවොරො හුත්වා රට්ඨං විලුම්පමානො වරති. අප් නං රාජානො ගාභාපෙන්වා මහාවිනාසං පාපෙන්ති. අප් වා උප්පන්නරූපාදිසු කාමගුණෙසු පමත්තො අයොනියො ධනං නාසෙන්තො සබ්බසාපතෙයො බිණෙ කපණො හුත්වා චීරකවසනො කපාලමාදාය වරති. පබ්බජිතො වා පන ගන්ථධුරාදිවසෙන ලාභසක්කාරං නිබ්බත්තෙන්වා පමත්තො භීතායාවත්තති. අපරො පට්ඨකුසානාදීති නිබ්බත්තෙන්වාපි මුට්ඨස්සතිතාය තථාරූපෙ ආරම්මණෙ බජ්ඣත්වා කුසානා පරිභායති. එවං උප්පන්නස්ස යසස්ස වා කුසානාදිලාභස්ස වා රක්ඛණමෙව දුක්කරං. තදත්ප්දීපනත්පං පන දෙවදත්තස්ස වත්ථු ව, මුදුලක්ඛණ- (ඡා. 1.1.66) ලොමසකස්සප- (ඡා. 1.9.60 ආදයො) හරිතවජාතක- (ඡා. 1.9.40 ආදයො) සඬකප්පජාතකාදීති (ඡා. 1.3.1 ආදයො) ව කට්ඨකබ්බාති. එකො පන ලාභසක්කාරං උප්පාදෙන්වා අප්පමාදෙ යත්වා කල්‍යාණකම්මං කරොති, තස්ස යො යසො සුක්කපක්ඛෙ වන්දො විය වඩ්ඪති, තස්මා ත්වං, මහාරාජ, අප්පමත්තො පයොගසම්පත්තියා යත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙන්තො තව උප්පන්නං යසං අනුරක්ඛාහීති.

ජානාහීති භණ්ඩාගාරිකකම්මාදීතං කරණත්පං උපධාරෙහි. අනක්ඛාතිතවෙති අනක්ඛෙ අතිතවෙ අජුතකරෙ වෙව අකෙරාටිකෙ ව . අසොණ්ඨෙති පූවසුරාගන්ධමාලාසොණ්ඩභාවරහිතෙ. අවිනාසකෙති තව සන්නකානං ධනධක්ඛාදීතං අවිනාසකෙ. යොති යො අමච්චො. යඤ්චෙවාති යඤ්ච තෙ සරෙ ධනං සියා, තං රක්ඛෙයා. සුතොවාති රථසාරථී විය. යථා සාරථී විසමමග්ගිවාරණත්පං අස්සෙ සඬගණ්හන්තො රථං සඬගණ්හෙයා, එවං යො සහ භොගෙහි තං රක්ඛිතුං සක්කොති, යො තෙ අමච්චො නාම තාදිසං සඬගහෙන්වා භණ්ඩාගාරිකාදිකිච්චාති කාරයෙ.

සුසඬගහිතත්තජනොති, තාත, යස්ස හි රඤ්ඤො අත්තනො අත්තොජනො අත්තනො වලඤ්ජනකපරිජනො ව දානාදීහි අසඬගහිතො භොති, තස්ස අත්තොතිවෙසනෙ සුවණ්ණහිරඤ්ඤාදීති තෙසං අසඬගහිතමනුස්සානං වසෙන තස්සන්ති, අත්තොජනා බහි ගච්ජන්ති, තස්මා ත්වං සුට්ඨසඬගහිතඅත්තොජනො හුත්වා “එත්තකං නාම මෙ විත්ත”න්ති සයං අත්තනො ධනං අවෙක්ඛිත්වා “අසුකට්ඨානෙ නාම නිධිං නිධෙම, අසුකස්ස ඉණං දෙමා”ති ඉදං උභයමිපි න කරෙ පරපත්තියා, පරපත්තියාපි ත්වං මා කරි, සබ්බං අත්තපච්චක්ඛමෙව කරෙයාසීති වදති.

ආයං වයන්ති තතො උප්පජ්ජනකං ආයඤ්ච තෙසං තෙසං දාතබ්බං වයඤ්ච සයමෙව ජානෙයාසීති. කතාකතන්ති සඬගාමෙ වා නවකම්මෙ වා අඤ්ඤෙසු වා කිච්චෙසු “ඉමිනා ඉදං නාම මය්හං කතං, ඉමිනා න කත”න්ති එතම්පි සයමෙව ජානෙයාසී, මා පරපත්තියො භොති. නිග්ගණ්හෙති, තාත, රාජා නාම සන්ධිවිජෙදාදිකාරකං නිග්ගහාරහං ආනෙන්වා දස්සිතං උපපරික්ඛිත්වා සොධෙත්වා පොරාණකරාජුහි යපිතදණ්ඩං ඔලොකෙන්වා දොසානුරූපං නිග්ගණ්හෙයා. පග්ගණ්හෙති යො පන පග්ගහාරහො භොති, අභින්නස්ස වා පරබලස්ස හෙදෙනා, භින්නස්ස වා සකබලස්ස ආරාධකො, අලද්ධස්ස වා රජ්ජස්ස ආහරකො, ලද්ධස්ස වා ථාවරකාරකො, යෙන වා පන ජීවිතං දින්නං භොති, එවරූපං පග්ගහාරහං පග්ගහෙන්වා මහන්නං සක්කාරසම්මානං කරෙයා. එවං හිස්ස කිච්චෙසු අඤ්ඤෙපි උරං දත්වා කත්තබ්බං කරිස්සන්ති.

ජානපදන්ති ජනපදවාසීතං අත්පං සයං අත්තපච්චක්ඛෙන්වෙ අනුසාස. අධම්මිකා යුත්තාති අධම්මිකා තත්ප් තත්ප් නියුත්තා ආයුත්තකා ලඤ්ජං ගහෙන්වා විනිච්ජයං භින්නන්තා තව ධනඤ්ච රට්ඨඤ්ච මා නාසයුං. ඉමිනා කාරණෙන අප්පමත්තො හුත්වා සයමෙව අනුසාස. වෙගෙනාති සහසා අතුලෙන්වා අතීරෙන්වා. වෙගසාති අතුලෙන්වා අතීරෙන්වා ඡන්දාදිවසෙන සහසා කතං කම්මඤ්ච න සාධු න සුන්දරං. කිංකාරණා? තාදිසඤ්චි කත්වා මන්දො පච්ඡා විප්පට්ඨාරවසෙන ඉධ ලොකෙ අපායදුක්ඛං අනුභවන්තො පරලොකෙ ව අනුතප්පති. අයං පනෙන්ප් අත්ථො “ඉසිනමන්තරං කත්වා, හරුරාජාති මෙ සුත”න්ති හරුරාජකෙන (ඡා. 1.2.125-126) දිපෙතබ්බො .

මා තෙ අධිසරෙ මුඤ්ච, සුඛාල්භමධිකොපිතන්ති, තාත, තව හදයං කුසලං අධිසරිත්වා අතික්කම්න්වා පවත්තෙ පරෙසං අකුසලකම්මෙ සුට්ඨු ඛාල්භං අධිකොපිතං කුප්ඝාපිතං හුත්වා මා මුඤ්ච, මා පතිට්ඨායතුති අත්ථො. ඉදං චුත්තං භොති – තාත, යදා තෙ විනිච්ජයෙ ධීතස්ස ඉමිනා පුරිසො වා හතො සන්ධි වා ඡින්නොති වොරං දස්සෙන්ති, තදා තෙ පරෙසං වචනෙහි සුට්ඨු කොපිතම්පි හදයං කොධවසෙන මා මුඤ්ච, අපරිග්ගහෙන්වා මා දණ්ඩං පණෙහි. කිංකාරණා? අවොරම්පි හි “වොරො”ති ගහෙන්වා ආනෙන්ති, තස්මා අකුප්ඝාපිත්වා උභින්නං අත්තපච්චක්ඛිකානං කථං සුත්වා සුට්ඨු සොධෙත්වා අත්තපච්චක්ඛෙන් තස්ස වොරභාවං ඤත්වා පවෙණියා යපිතදණ්ඩවසෙන කත්තබ්බං කරොති. රඤ්ඤා හි උප්පන්නෙපි කොධෙ හදයං සිතලං අකත්වා කම්මං න කාතබ්බං. යදා පනස්ස හදයං නිබ්බුතං භොති මුදුකං, තදා විනිච්ජයකම්මං කාතබ්බං. ඵරූපෙ හි විත්තෙ පක්කුටීතෙ උදකෙ මුඛනිමිත්තං විය කාරණං න පඤ්ඤායති. කොධසා හීති, තාත, කොධෙන හි බහුනි ජීනාති රාජකුලාති අකුලභාවං ගතාති මහාවිනාසමෙව පත්තානීති. ඉමස්ස පනත්පස්ස දීපනත්පං බන්තිවාදිජාතක- (ඡා. 1.4.49 ආදයො) නාලිකෙරරාජවත්ථුසහස්සබාහුඅප්පුතවත්ථුආදීති කට්ඨකබ්බාති.

මා, තාත, ඉස්සරොම්හීති, අනත්ථාය පතාරයිති, තාත, “අහං පට්ඨස්සරො”ති මා මහාජනං කායදුච්චරිතාදිඅනත්ථාය පතාරයි මා ඕතාරයි, යථා තං අනත්පං සමාදාය වත්තති, මා එවමකාසීති අත්ථො. මා තෙ

ආසීති, තාත, තව විජිතෙ මනුස්සජාතිකානං වා තිරච්ඡානජාතිකානං වා ඉත්ථිපුරිසානං දුබ්බද්වයො දුක්ඛජපත්ති මා ආසී. යථා හි අධම්මිකරාජුනං විජිතෙ මනුස්සා කායදුවරිතාදීනි කත්වා නිරයෙ උප්පජ්ජන්ති, තව රට්ඨවාසීනං තං දුක්ඛං යථා න භොති, තථා කරොහීති අත්ථො.

අපෙතලොමහංසස්සාති අත්තානුවාදාදිභයෙහි නිබ්භයස්ස. ඉමිනා ඉමං දස්සෙති – තාත, යො රාජා කිස්මිඤ්චි ආසඩ්ඛං අකත්වා අත්තනො කාමමෙව අනුස්සරති, ඡන්දවසෙන යං යං ඉච්ඡති, තං තං කරොති, විස්සට්ඨයට්ඨි විය අන්ධො නිරඬකුසො විය ච චණ්ඩහත්ථි භොති, තස්ස සබ්බෙ භොගා විනස්සන්ති, තස්ස තං භොගබ්බාසනං අසං දුක්ඛන්ති වුවවති.

තත්ථෙව තෙ වත්තපදාති පුරිමනයෙනෙව යොජෙතබ්බං. දක්ඛස්සදානීති, තාත, ත්වං ඉමං අනුසාසනිං සුත්වා ඉදානි දක්ඛො අනලසො පුඤ්ඤානං කරණෙන පුඤ්ඤකරො සුරාදිපරිහරණෙන. අසොණ්ධො දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකස්ස අත්ථස්ස අවිනාසනෙන අවිනාසකො භවෙය්‍යාසීති. සීලවාස්සුති සීලවා ආචාරසම්පන්නො භව, දසසු රාජධම්මෙසු පතිට්ඨාය රජ්ජං කාරෙහි. දුස්සීලො විනිපාතිකොති දුස්සීලො හි, මහාරාජ, අත්තානං නිරයෙ විනිපාතෙන්නො විනිපාතිකො නාම භොතීති.

එවං කුණ්ඩලිනීපි එකාදසහි ගාථාහි ධම්මං දෙසෙසි. රාජා කුට්ඨො අමච්චෙ ආමන්තෙත්වා පුච්ඡි – “භොත්තො! අමච්චා මම ධිතාය කුණ්ඩලිනියා එවං කථයමානාය කෙන කත්තබ්බං කිච්චං කත”න්ති. භණ්ඩාගාරිකෙන, දෙව්නි. “තෙන හිස්සා භණ්ඩාගාරිකට්ඨානං දමිමි”ති කුණ්ඩලිනිං යානන්තරෙ යපෙසි. සා තතො පට්ඨාය භණ්ඩාගාරිකට්ඨානෙ යත්වා පිතු කම්මං අකාසීති.

කුණ්ඩලිනිපඤ්ඤා නිට්ඨිතො.

පුත රාජා කතිපාහච්චයෙන පුරිමනයෙනෙව ජම්බුකපණ්ඩිතස්ස සන්තිකං දූතං පෙසෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ තත්ථ ගන්ත්වා සම්පත්තිං අනුභවිත්වා පච්චාගතො තත්ථෙව මණ්ඩපමජ්ඣෙ නිසීදි. අමච්චො ජම්බුකපණ්ඩිතං කඤ්චනහද්දපියෙ නිසීදාපෙත්වා පියං සිසෙනාදාය ආගච්ඡි. පණ්ඩිතො පිතු අඩකෙ නිසීදිත්වා කිලිත්වා ගන්ත්වා කඤ්චනපියෙයෙව නිසීදි. අථ නං රාජා පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො ගාථාමාන –

26. “අපුච්ඡිමහ කොසියගොත්තං, කුණ්ඩලිනිං තථෙව ච;
ත්වං දානි වදෙහි ජම්බුක, බලානං බලමුත්තම”න්ති.

තස්සත්ථො – තාත, ජම්බුක, අහං තව භාතරං කොසියගොත්තං චෙස්සන්තරං භගිනිඤ්ච තෙ කුණ්ඩලිනිං රාජධම්මං අපුච්ඡිං, තෙ අත්තනො බලෙන කථෙසුං, යථා පන තෙ පුච්ඡිං, තථෙව ඉදානි, පුත්ත ජම්බුක, තං පුච්ඡාමි, ත්වං මෙ රාජධම්මඤ්ච බලානං උත්තමං බලඤ්ච කථෙහීති.

එවං රාජා මහාසත්තං පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො අඤ්ඤෙසං පුච්ඡිතනියාමෙන අපුච්ඡිත්වා විසෙසෙත්වා පුච්ඡි. අථස්ස පණ්ඩිතො “තෙන හි, මහාරාජ, ඔහිතසොතො සුඤ්ඤාහි, සබ්බං තෙ කථෙස්සාමි”ති පසාරිතහත්ථෙ සහස්සත්ථවිකං යපෙන්නො විය ධම්මදෙසනං ආරම්භි –

27. “බලං පඤ්චවිධං ලොකෙ, පුරිසස්මිං මහග්ගතෙ;
තත්ථ බාහුබලං නාම, වරිමං වුව්වතෙ බලං.
28. “භොගබලඤ්ච දීඝාවු, දුතියං වුව්වතෙ බලං;
අමච්චබලඤ්ච දීඝාවු, තතියං වුව්වතෙ බලං.
29. “අභිජච්චබලඤ්චෙව, තං චතුත්ථං අසංසයං;
යානි චෙතානි සබ්බානි, අධිගණ්භානි පණ්ඩිතො.
30. “තං බලානං බලං සෙට්ඨං, අග්ගං පඤ්ඤාබලං බලං;
පඤ්ඤාබලෙනුපත්ථද්ධො, අත්ථං වින්දති පණ්ඩිතො.
31. “අපි චෙ ලහති මන්දො, ජීතං ධරණිමුත්තමං;
අකාමස්ස පසය්භං වා, අඤ්ඤො තං පටිපජ්ජති.
32. “අභිජාතොපි චෙ භොති, රජ්ජං ලද්ධාන ඛත්තියො;
දුප්පඤ්ඤො හි කාසිපති, සබ්බෙනාපි න ජීවති.
33. “පඤ්ඤාව සුතං විනිච්ඡිති, පඤ්ඤා කිත්තිසිලොකවඩ්ඪති;
පඤ්ඤාසහිතො නරො ඉධ, අපි දුක්ඛෙ සුඛානි වින්දති.
34. “පඤ්ඤඤ්ච ඛො අසුස්සුසං, න කොචි අධිගච්ඡති;
බහුස්සුතං අනාගම්ම, ධම්මට්ඨං අවිනිබ්භුජං.

35. “යො ව ධම්මවිහඬගඤ්ඤා, කාලුට්ඨායී අතන්දිතො;
අනුට්ඨහනි කාලෙන, කම්මඵලං තස්සිජ්ඣති.
36. “අනායතනසීලස්ස, අනායතනසෙවිනො;
න නිබ්බන්දියකාරිස්ස, සම්මදන්ථො විපච්චති.
37. “අජ්ඣත්තඤ්ඤව පයුත්තස්ස, තථායතනසෙවිනො;
අනිබ්බන්දියකාරිස්ස, සම්මදන්ථො විපච්චති.
38. “යොගජ්ජයොගසඬ්ඛානං, සම්භතස්සානුරක්ඛණං;
තානි ත්වං තාත සෙවස්සු, මා අකම්මාය රන්ධයි;
අකම්මුතා හි දුම්මෙධො, නළාගාරංව සීදති”ති.

තත්ථ මහග්ගතෙනි, මහාරාජ, ඉමස්මිං සත්තලොකෙ මහජ්ඣාසයෙ පුරිසෙ පඤ්චවිධං බලං හොති. බාහුබලන්ති කායබලං. වරිමන්ති තං අතිමහත්තමිපි සමානං ලාමකමෙව. කිංකාරණා? අන්ධබාලභාවෙන. සචෙ හි කායබලං මහන්තං නාම භවෙයා, වාරණබලතො ලටුකිකාය බලං බුද්දකං භවෙයා, වාරණබලං පන අන්ධබාලභාවෙන මරණස්ස පච්චයං ජාතං, ලටුකිකා අත්තනො ඤාණකුසලතාය වාරණං ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. ඉමස්මිං පනත්ථෙ “න හෙව සබ්බත්ථ බලෙන කිච්චං, බලඤ්ඤි බාලස්ස වධාය හොති”ති සුත්තං (ජා. 1.5.42) ආහරිතබ්බං.

භොගබලන්ති උපත්ථම්භනවසෙන සබ්බං නිරඤ්ඤසුචණ්ණාදි උපභොගජාතං භොගබලං නාම, තං කායබලතො මහන්තතරං. අමච්චබලන්ති අභෙජ්ජමන්තස්ස සුරස්ස සුභදයස්ස අමච්චමණ්ඩලස්ස අත්ථිතා, තං බලං සඬ්ඛාමසුරතාය පුරිමෙහි බලෙහි මහන්තතරං. අභිජච්චබලන්ති තිණි කුලානි අතික්කමිත්වා බත්තියකුලවසෙන ජාතිසම්පන්නි, තං ඉතරෙහි බලෙහි මහන්තතරං. ජාතිසම්පන්නා ඵව හි සුජ්ඣන්ති, න ඉතරෙහි. යානි චෙතානීති යානි ච ඵතානි චත්තාරිපි බලානි පණ්ඩිතො පඤ්ඤානුභාවෙන අධිගණ්භානි අභිභවති, තං සබ්බබලානං පඤ්ඤාබලං සෙට්ඨන්ති ච අග්ගන්ති ච චුච්චති. කිංකාරණා? තෙන හි බලෙන උපත්ථද්ධො පණ්ඩිතො අත්ථං වින්දති, වුඩ්ඪිං පාපුණාති. තදත්ථජොතනත්ථං “පුණ්ණං නදිං යෙන ච පෙයාමාහු”ති පුණ්ණනදීජාතකඤ්ඤව (ජා. 1.2.127 ආදයො) සිරිකාළකණ්ණිපඤ්ඤං පඤ්චපණ්ඩිතපඤ්ඤඤව සත්තුභස්තජාතක- (ජා. 1.7.46 ආදයො) සම්භවජාතක- (ජා. 1.16.138 ආදයො) සරභඬ්ඛජාතකාදීනි (ජා. 2.17.50 ආදයො) ච කථෙතබ්බානි.

මන්දොති මන්දපඤ්ඤො බාලො. ජීතන්ති, තාත, මන්දපඤ්ඤො පුග්ගලො සත්තරතනපුණ්ණං චෙපි උත්තමං ධරණං ලහති, තස්ස අනිච්ඡමානස්සෙව පසය්හකාරං වා පන කත්වා අඤ්ඤො පඤ්ඤාසම්පන්නො තං පටිපජ්ජති. මන්දො හි ලද්ධං යසං රක්ඛිතුං කුලසන්නකං වා පන පචෙණ්ඤාගතමිපි රජ්ජං අධිගන්තුං න සක්කොති. තදත්ථජොතනත්ථං “අද්ධා පාදඤ්ජලී සබ්බෙ, පඤ්ඤාය අතිරොචති”ති පාදඤ්ජලීජාතකං (ජා. 1.2.194-195) කථෙතබ්බං. ලද්ධානානි ජාතිසම්පන්නිං නිස්සාය කුලසන්නකං රජ්ජං ලහිත්වාපි. සබ්බෙනපීති තෙන සකලෙනපි රජ්ජෙන න ජීවති, අනුපායකුසලතාය දුග්ගතොව හොතිති.

ඵවං මහාසත්තො ඵත්තකෙන යානෙන අපණ්ඩිතස්ස අගුණං කථෙත්වා ඉදානි පඤ්ඤං පසංසන්නො “පඤ්ඤා”තිආදිමාහ. තත්ථ සුතන්ති සුතපරියත්ති. තඤ්ඤි පඤ්ඤාව විනිවිජ්ජනති. කිත්තිසිලොකවඩ්ඪනීති කිත්තිසොසස්ස ච ලාභසක්කාරස්ස ච වඩ්ඪනී. දුක්ඛෙ සුඛානි වින්දතීති දුක්ඛෙ උජ්ජන්තෙපි නිබ්භයො හුත්වා උපායකුසලතාය සුඛං පටිලහති. තදත්ථදීපනත්ථං –

“යස්සෙනෙ චතුරො ධම්මා, වානරින්ද යථා තව”. (ජා. 1.1.57);
අලමෙනෙහි අම්බෙහි, ජම්බුහි පනසෙහි වා”ති. (ජා. 1.2.115) –

ආදීනි ජාතකානි කථෙතබ්බානි.

අසුස්සුසන්ති පණ්ඩිතපුග්ගලෙ අපයිරුපාසන්නො අස්සුණන්නො. ධම්මට්ඨන්ති සභාවකාරණෙ ධීතං බහුස්සුතං අනාගම්ම තං අසද්දහන්නො. අවිනිබ්භූජන්ති අත්ථානත්ථං කාරණාකාරණං අනොගාහන්නො අතිරෙන්තො න කොචි පඤ්ඤං අධිගච්ජති, තාතානි.

ධම්මවිහඬගඤ්ඤාති දසකුසලකම්මපට්ටිභඬ්ඛකුසලො. කාලුට්ඨායීති විරියං කාතුං යුත්තකාලෙ විරියස්ස කාරකො. අනුට්ඨහනීති තස්මිං තස්මිං කාලෙ තං තං කිච්චං කරොති. තස්සානි තස්ස පුග්ගලස්ස කම්මඵලං සමිජ්ඣති නිජ්ථජ්ජති. අනායතනසීලස්සානි අනායතනං චුච්චති ලාභයසසුඛානං අනාකරො දුස්සීලාකම්මං, තංසීලස්ස තෙන දුස්සීලාකම්මෙන සමන්තාගතස්ස, අනායතනභූතමෙව දුස්සීලපුග්ගලං සෙවන්තස්ස, කුසලස්ස කම්මස්ස කරණකාලෙ නිබ්බන්දියකාරිස්ස නිබ්බන්දිත්වා උක්කණ්ඨිත්වා කරොන්තස්ස ඵවරුපස්ස, තාත, පුග්ගලස්ස කම්මානං අත්ථො සම්මා න විපච්චති න සම්පජ්ජති, තිණි කුලග්ගානි ච ජ කාමසග්ගානි ච න උපනෙතීති අත්ථො. අජ්ඣත්තඤ්ඤාති

අත්තනො නියකප්ඤ්ඤානං අනිච්චතාදිවසෙන පසුත්තස්ස. තථායතනසෙවිනොති තථෙව සිලවන්තෙ පුග්ගලෙ සෙවමානස්ස. විපච්චතීති සම්පජ්ජති මහත්තං යසං දෙනි.

යොගජ්ජයොගසංඛිතානන්ති යොගෙ යුක්තඛිතඛිතකෙ කාරණෙ පයොගකොට්ඨාසභූතං පඤ්ඤං. සම්මතස්සාති රාසිකතස්ස ධනස්ස අනුරක්ඛණං. තානි ත්වන්ති එතානි ච ද්වෙ පුරිමානි ච මයා චුත්තකාරණානි සබ්බානි, තාත, ත්වං සෙවස්සු, මයා චුත්තං ඔවාදං හදයෙ කත්වා අත්තනො සරෙ ධනං රක්ඛ. මා අකම්මාය රන්ධයිති අයුත්තෙන අකාරණෙන මා රන්ධයි, තං ධනං මා ඤාපයි මා නාසයි. කිංකාරණා? අකම්මිනා හීති අයුත්තකම්මකරණෙන දුම්මෙධො පුග්ගලො සකං ධනං නාසෙත්වා පච්ඡා දුග්ගතො. නළාගාරංව සිද්ධතීති යථා නළාගාරං මූලතො පට්ඨාය ජීර්මානං අප්පතිට්ඨං පතති, එවං අකාරණෙන ධනං නාසෙත්වා අපායෙසු නිබ්බත්තතීති.

එවම්පි බොධිසත්තො එත්තකෙන යානෙන පඤ්ච බලානි චණ්ණෙත්වා පඤ්ඤාබලං උක්ඛිපිත්වා චන්දමණ්ඩලං නිහරන්තො විය කථෙත්වා ඉදානි දසහි ගාථාහි රඤ්ඤො ඔවාදං දෙන්තො ආහ -

39. “ධම්මං වර මහාරාජ, මාතාපිතුසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං වරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
40. “ධම්මං වර මහාරාජ, පුත්තදාරෙසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං වරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
41. “ධම්මං වර මහාරාජ, මිත්තාමච්චෙසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං වරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
42. “ධම්මං වර මහාරාජ, වාහනෙසු බලෙසු ව;
ඉධ ධම්මං වරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
43. “ධම්මං වර මහාරාජ, ගාමෙසු නිගමෙසු ව;
ඉධ ධම්මං වරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
44. “ධම්මං වර මහාරාජ, රට්ඨෙ ජනපදෙසු ව;
ඉධ ධම්මං වරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
45. “ධම්මං වර මහාරාජ, සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙසු ව;
ඉධ ධම්මං වරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
46. “ධම්මං වර මහාරාජ, මිගපක්ඛිසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං වරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
47. “ධම්මං වර මහාරාජ, ධම්මො විණ්ණො සුඛාවහො;
ඉධ ධම්මං වරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
48. “ධම්මං වර මහාරාජ, සඉන්ද්‍රා දෙවා සබ්බමකා;
සුවිණ්ණෙන දිවං පත්තා, මා ධම්මං රාජ පාමදො”ති.

තත්ථ පට්ඨගාථාය තාව ඉධ ධම්මන්ති මාතාපිතුපට්ඨානධම්මං. තං කාලස්සෙව වූට්ඨාය මාතාපිතුනං මුබොදකදන්තකට්ඨදානමාදිං කත්වා සබ්බසරීරකිච්චපරිහරණං කරොන්තොව පුරෙහීති වදති. පුත්තදාරෙසුති පුත්තධිතරො තාව පාපා නිවාරෙත්වා කල්‍යාණෙන නිවෙසෙත්තො සිප්පං උග්ගණ්භාපෙත්තො වයප්පත්තකාලෙ පතිරූපකුලවංසෙන ආවාහවිවාහං කරොන්තො සමයෙ ධනං දෙන්තො පුත්තෙසු ධම්මං වරති නාම, හරියං සම්මානෙත්තො අනවමානෙත්තො අනනිවරන්තො ඉස්සරියං වොස්සප්පෙන්තො අලඬිකාරං අනුප්පදෙන්තො දාරෙසු ධම්මං වරති නාම. මිත්තාමච්චෙසුති මිත්තාමච්චෙ වතුහි සඬිගහවත්ථුහි සඬිගණ්භන්තො අවිසංවාදෙන්තො එතෙසු ධම්මං වරති නාම. වාහනෙසු බලෙසු වානි හත්ථිඅස්සාදීනං වාහනානං බලකායස්ස ව දාතඛිතඛිතකං දෙන්තො සක්කාරං කරොන්තො හත්ථිඅස්සාදයො මහල්ලකකාලෙ කම්මෙසු අයොජෙන්තො තෙසු ධම්මං වරති නාම.

ගාමෙසු නිගමෙසු වානි ගාමනිගමවාසිනො දණ්ඩබලීහි අපිළෙන්නොව තෙසු ධම්මං වරති නාම. රට්ඨෙ ජනපදෙසු වානි රට්ඨස්ස ජනපදස්ස අකාරණෙන කිලමෙන්නො හිතචිත්තං අපච්චුපට්ඨපෙත්තො තත්ථ අධම්මං වරති නාම, අපිළෙන්නො පන හිතචිත්තෙන ඵරන්තො තත්ථ ධම්මං වරති නාම. සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙසු වානි තෙසං චත්තාරො පච්චයෙ දෙන්තොව තෙසු ධම්මං වරති නාම. මිගපක්ඛිසුති සබ්බවතුප්පදසකුණානං අභයං දෙන්තො තෙසු ධම්මං වරති නාම. ධම්මො විණ්ණොති සුවරිතධම්මො විණ්ණො. සුඛාවහොති තීසු කුලසම්පදාසු ඡසු කාමසග්ගෙසු සුඛං ආවහති. සුවිණ්ණෙනාති ඉධ විණ්ණෙන කායසුවරිතාදිනා සුවිණ්ණෙන. දිවං පත්තාති දෙවලොකබ්‍රහ්මලොකසංඛිතං දිවං ගතා, තත්ථ දිබ්බසම්පත්තිලාභිනො ජාතා. මා ධම්මං රාජ පාමදොති තස්මා ත්වං, මහාරාජ, ජීවිතං ජහන්තොපි ධම්මං මා පමජ්ජීති.

එවං දස ධම්මවරියගාථායො වත්වා උත්තරිපි ඔවදන්තො ඔසානගාථමාහ -

49. “තත්ප්ව තෙ වත්තපදා, එසාව අනුසාසනී;
සප්පඤ්ඤසෙවි කල්‍යාණී, සමත්තං සාම තං විදු”ති.

තත්ප් තත්ප්ව තෙ වත්තපදාති ඉදං පුරිමනයෙනෙව යොජෙතබ්බං. සප්පඤ්ඤසෙවි කල්‍යාණී, සමත්තං සාම තං විදුති, මහාරාජ, තං මයා චුත්තං ඔවාදං ත්වං නිව්වකාලං සප්පඤ්ඤපුග්ගලසෙවි කල්‍යාණගුණසමත්තාගතො හුත්වා සමත්තං පරිපුණ්ණං සාමං විදු අත්තපච්චක්ඛන්තො ජාතිත්වා යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජාති.

එවං මහාසත්තො ආකාසගඬිගං ඔතාරෙන්තො විය බුද්ධලිළාය ධම්මං දෙසෙසි. මහාජනො මහාසක්කාරං අකාසි, සාධුකාරසහස්සානි අදාසි. රාජා තුට්ඨො අමච්චෙ ආමන්තෙන්වා පුච්ඡි – “හොන්තො! අමච්චා මම පුත්තෙන තරුණජම්බුප්ලසමානතුණ්ඨෙන ජම්බුකපණ්ඨිතෙන එවං කටෙන්තෙන කෙන කත්තබ්බං කිච්චං කත”න්ති. සෙනාපතිනා, දෙවාති. “තෙන හිස්ස සෙනාපතිට්ඨානං දම්මී”ති ජම්බුකං යානන්තරෙ යපෙසි. සො තතො පට්ඨාය සෙනාපතිට්ඨානෙ යත්වා පිතු කම්මානි අකාසි. තිණ්ණං සකුණානං මහන්තො සක්කාරො අහොසි. තයොපි ජනා රඤ්ඤො අත්පඤ්ඤ වම්මඤ්ඤ අනුසාසිංසු. මහාසත්තස්සොවාදෙ යත්වා රාජා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගපරායණො අහොසි. අමච්චා රඤ්ඤො සරිරකිච්චං කත්වා සකුණානං ආරොචෙන්වා “සාමී, ජම්බුකසකුණ රාජා තුම්භාකං ඡන්තං උස්සාපෙතබ්බං අකාසී”ති වදිංසු. මහාසත්තො “න මය්හං රජ්ජෙනත්ථො, තුම්භෙ අප්පමත්තා රජ්ජං කාරොථා”ති මහාජනං සිලෙසු පතිට්ඨාපෙන්වා “එවං විනිච්ඡයං පවත්තෙය්‍යාථා”ති විනිච්ඡයධම්මං සුවණ්ණපට්ටෙ ලිඛාපෙන්වා අරඤ්ඤං පාවිසි. තස්සොවාදො චත්තාලීය වස්සසහස්සානි පවත්තති.

සත්ථා රඤ්ඤො ඔවාදවසෙන ඉමං ධම්මදෙසනං දෙසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, කුණ්ඩලීනී උප්පලවණ්ණා, වෙස්සන්තරො සාරිපුත්තො, ජම්බුකසකුණො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[522] 2. සරහඬිගජාතකවණ්ණනා තෙසකුණජාතකවණ්ණනා පඨමා.

අලඬිකතා කුණ්ඩලීනො සුවත්ථානි ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස පරිනිබ්බානං ආරබ්භ කටෙසි. සාරිපුත්තත්ථෙරො තථාගතං ඡෙතවනෙ විහරන්තං අත්තනො පරිනිබ්බානං අනුජානාපෙන්වා ගන්ත්වා නාළකාමකෙ ජාතොවරකෙ පරිනිබ්බාසි. තස්ස පරිනිබ්බුතභාවං සුත්වා සත්ථා රාජගහං ගන්ත්වා වෙච්චනෙ විහාසි. තදා මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො ඉසිගිලිපස්සෙ කාළසිලායං විහරති. සො පන ඉද්ධිබලෙන කොට්ඨස්පත්තභාවෙන දෙවලොකචාරිකඤ්ඤ උස්සදතිරයචාරිකඤ්ඤ ගච්ඡති. දෙවලොකෙ බුද්ධසාවකානං මහන්තං ඉස්සරියං දිස්වා උස්සදතිරයෙසු ව තිත්ථියසාවකානං මහන්තං දුක්ඛං දිස්වා මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා “අසුකො උපාසකො අසුකා ව උපාසිකා අසුකස්මිං නාම දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා මහාසම්පත්තිං අනුභවන්ති, තිත්ථියසාවකෙසු අසුකො ව අසුකා ව නිරයාදියු අසුකඅපායෙ නාම නිබ්බන්තා”ති මනුස්සානං කටෙසි. මනුස්සා සාසනෙ පසිදන්ති, තිත්ථියෙ පරිච්ඡේදන්ති. බුද්ධසාවකානං සක්කාරො මහන්තො අහොසි, තිත්ථියානං පරිභායති.

තෙ ථෙරෙ ආසානං බන්ධිත්වා “ඉමස්මිං ජීවන්තෙ අම්භාකං උපට්ඨාකා හිජ්ජන්ති, සක්කාරො ව පරිභායති, මාරාපෙස්සාම න”න්ති ථෙරස්ස මාරණත්ථං සමණගුත්තකස්ස නාම වොරස්ස සහස්සං අදංසු. සො “ථෙරං මාරෙස්සාමී”ති මහන්තෙන පරිවාරෙන සද්ධිං කාළසිලං අගමාසි. ථෙරො තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා ව ඉද්ධියා උප්පතිත්වා පක්කාමී. වොරො තං දිවසං ථෙරං අදිස්වා නිවන්තිත්වා පුනදිවසෙපිති ඡ දිවසෙ අගමාසි. ථෙරොපි තථෙව ඉද්ධියා පක්කාමී. සත්තමෙ පන දිවසෙ ථෙරස්ස පුබ්බෙ කතං අපරාපරියවෙදනීයකම්මං ඔකාසං ලභි. සො කිර පුබ්බෙ හරියාය වචනං ගහෙන්වා මානාපිතරො මාරතුකාමො යානකෙන අරඤ්ඤං නෙත්වා වොරානං උට්ඨිතාකාරං කත්වා මානාපිතරො පොථෙසි පහරි. තෙ චක්ඛුදුබ්බලතාය රූපදස්සනරහිතා තං අත්තනො පුත්තං අසඤ්ජානන්තා “වොරා එව එතෙ”ති සඤ්ඤාය, “තාත, අසුකා නාම වොරා නො ඝාතෙන්ති, ත්වං පටික්කමාහී”ති තස්සෙවත්ථාය පරිදෙවිංසු. සො වින්තෙසි – “ඉමෙ මයා පොථියමානාපි මය්හං යෙවත්ථාය පරිදෙවන්ති, අයුත්තං කම්මං කරොමී”ති. අථ නෙ අස්සාසෙන්වා වොරානං පලායනාකාරං දස්සෙන්වා තෙසං හත්ථපාදෙ සම්බාහිත්වා “අම්ම , තාතා, මා භායිත්ථ, වොරා පලාතා”ති වත්වා පුන අත්තනො ගෙහමෙව ආනෙසි. තං කම්මං එත්තකං කාලං ඔකාසං අලභිත්වා හස්මපට්ච්ඡන්තො අඬ්ගාරරාසි විය යත්වා ඉමං අන්තිමසරිරං උපධාවිත්වා ගණ්භි. යථා හි පන සුනබ්ලද්දකෙන මීගං දිස්වා සුනබ්බො විස්සජ්ජිතො මීගං අනුබන්ධිත්වා යස්මිං යානෙ පාපුණාති, තස්මිංයෙව ගණ්භාති, එවං ඉදං කම්මං යස්මිං යානෙ ඔකාසං ලභති, තස්මිං විපාකං දෙති, තෙන මුත්තො නාම නත්ථී.

ථෙරො අත්තනා කතකම්මස්ස ආකඩ්ඪිතභාවං ඤත්වා න අපගච්ඡී. ථෙරො තස්ස නිස්සන්දෙන ආකාසෙ උප්පතිතුං නාසක්ඛි. නන්දොපනන්දදමනසමත්ථෙවජයන්තකම්පනසමත්ථාපිස්ස ඉද්ධි කම්මබලෙන දුබ්බලතං පත්තා. වොරො ථෙරං ගහෙන්වා ථෙරස්ස අට්ඨිනි තණ්ඩුලකණමත්තානි කරොන්තො හින්දිත්වා සඤ්චුණ්ණෙන්වා පලාලපිට්ඨිකකරණං නාම කත්වා “මතො”ති සඤ්ඤාය එකස්මිං ගුම්බපිට්ඨෙ බිපිත්වා සපරිවාරො පක්කාමී. ථෙරො සතිං පටිලභිත්වා “සත්ථාරං පස්සිත්වා පරිනිබ්බාසිස්සාමී”ති වින්තෙන්වා සරිරං ඝානවෙය්‍යෙන වෙය්‍යෙන්වා ථීරං කත්වා ආකාසං උප්පතිත්වා ආකාසෙන සන්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා “හන්තෙ, ආයුසඬ්ඛාරො මෙ ඔස්සට්ඨො, පරිනිබ්බාසිස්සාමී”ති ආහ. “පරිනිබ්බාසිස්සසි, මොග්ගල්ලාන”ආහි. “ආම, හන්තෙ”ති. “කත්ථ ගන්ත්වා පරිනිබ්බාසිස්සසි”ති. “කාළසිලාපට්ටෙ, හන්තෙ”ති. තෙන හි, මොග්ගල්ලාන, ධම්මං මය්හං කටෙන්වා යාහි, තාදිසස්ස සාවකස්ස ඉදානි දස්සනං නත්ථීති. සො “එවං කරිස්සාමි, හන්තෙ”ති සත්ථාරං වන්දිත්වා තාලප්පමාණං

ආකාශය උප්පතිත්වා පරිනිබ්බානදිවසෙ සාරිපුත්තත්ථෙරො විය නානප්පකාරා ඉද්ධියො කත්වා ධම්මං කථෙත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා කාළසිලායං අට්ඨියං පරිනිබ්බායි.

තඬ්ඛණඤ්ඤෙව ඡ දෙවලොකා එකකොලාහලා අහෙසුං, “අම්භාකං කිර ආවරියො පරිනිබ්බුතො”ති දිබ්බගන්ධමාලාවාසධුමවන්දනවුණ්ණානි වෙව නානාදාරුනි ව ගහෙත්වා ආගමිංසු, එකුනසතරතනවන්දනවිතකා අහොසි. සත්ථා ථෙරස්ස සන්තිකෙ යත්වා සරිරිකික්කෙපං කාරෙසි. ආලාහනස්ස සමන්තතො යොජනමත්තෙ පදෙසෙ පුප්ඵවස්සං වස්සි. දෙවානං අන්තරෙ මනුස්සා, මනුස්සානං අන්තරෙ දෙවා අහෙසුං. යථාක්කමෙන දෙවානං අන්තරෙ යක්ඛා තිට්ඨන්ති, යක්ඛානං අන්තරෙ ගන්ධබ්බා තිට්ඨන්ති, ගන්ධබ්බානං අන්තරෙ නාගා තිට්ඨන්ති, නාගානං අන්තරෙ වෙනතෙය්‍යා තිට්ඨන්ති, වෙනතෙය්‍යානං අන්තරෙ කින්නරා තිට්ඨන්ති, කින්නරානං අන්තරෙ ඡත්තා තිට්ඨන්ති, ඡත්තානං අන්තරෙ සුවණ්ණවාමරා තිට්ඨන්ති, තෙසං අන්තරෙ ධජා තිට්ඨන්ති, තෙසං අන්තරෙ පටාකා තිට්ඨන්ති. සත්ත දිව්‍යානි සාධුකිලං කිලිංසු. සත්ථා ථෙරස්ස ධාතුං ගාහාපෙත්වා වෙච්චනද්වාරකොට්ඨකෙ චෙතියං කාරාපෙසි. තදා භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, සාරිපුත්තත්ථෙරො තථාගතස්ස සන්තිකෙ අපරිනිබ්බුතත්තා බුද්ධානං සන්තිකා මහන්තං සම්මානං න ලභි, මොග්ගල්ලානත්ථෙරො පන බුද්ධානං සම්පෙ පරිනිබ්බුතත්තා මහාසම්මානං ලභි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව මොග්ගල්ලානො මම සන්තිකා සම්මානං ලභති, පුබ්බෙපි ලභියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො පුරොහිතස්ස බ්‍රාහ්මණියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්ඨිත්වා දසමාසච්චියෙන පච්චුසසමයෙ මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමි. තස්මිං බණෙ ද්වාදසයොජනිකෙ බාරාණසිනගරෙ සබ්බාමුධානි පජ්ජලිංසු. පුරොහිතො පුත්තස්ස ජාතක්ඛණෙ බහි නික්ඛමිත්වා ආකාසං ඔලොකෙත්තො තක්ඛන්තයොගං දිස්වා “ඉමිනා තක්ඛන්තෙන ජාතත්තා එසො කුමාරො සකලජම්බුදීපෙ ධනුග්ගහානං අග්ගො භවිස්සති”ති ඤත්වා කාලස්සෙව රාජකුලං ගන්ත්වා රාජානං සුඛසයිනභාවං පුච්ඡි. “කුතො මෙ, ආවරිය, සුඛං, අජ්ජ සකලනිවෙසනෙ ආවුධානි පජ්ජලිතානි”ති චුත්තෙ “මා භායි, දෙව, න තුම්භාකං නිවෙසනෙයෙව, සකලනගරෙපි පජ්ජලිංසුයෙව, අජ්ජ අම්භාකං ගෙහෙ කුමාරස්ස ජාතත්තා එවං අහොසි”ති. “ආවරිය, එවං ජාතකුමාරස්ස පන කිං භවිස්සති”ති? “න කිඤ්චි, මහාරාජ, සො පන සකලජම්බුදීපෙ ධනුග්ගහානං අග්ගො භවිස්සති”ති. “සාධු, ආවරිය, තෙන හි නං පටිජග්ගිත්වා වයප්පත්තකාලෙ අම්භාකං දස්සෙය්‍යාසි”ති වත්වා බිරමුලං තාව සහස්සං දාපෙසි. පුරොහිතො තං ගහෙත්වා නිවෙසනං ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණියා දත්වා පුත්තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ ජාතක්ඛණෙ ආවුධානං පජ්ජලිතත්තා “ජොතිපාලො”තිස්ස නාමං අකාසි.

සො මහන්තෙන පරිවාරෙන වඩ්ඪමානො සොළසවස්සකාලෙ උත්තමරූපධරො අහොසි. අථස්ස පිතා සරිරසම්පත්තිං ඔලොකෙත්වා සහස්සං දත්වා, “තාත, තක්කසිලං ගන්ත්වා දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උප්පණ්භාහි”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්චින්නිත්වා ආවරියභාගං ගහෙත්වා මාතෘපිතරො වන්දිත්වා තත්ථ ගන්ත්වා සහස්සං දත්වා සිප්පං පට්ඨපෙත්වා සත්තාහෙනෙව නිප්ඵන්තිං පාපුණ්. අථස්ස ආවරියො තුස්සිත්වා අත්තනො සත්තකං බග්ගරතනං සන්ධිසුත්තං මෙණ්ඩකසිඬගධනුං සන්ධිසුත්තං තුණ්ණං අත්තනො සත්තාහකඤ්චුකං උණ්ඨිසඤ්ච දත්වා “තාත ජොතිපොල, අහං මහල්ලකො, ඉදානි ත්ථං ඉමෙ මාණවකෙ සික්ඛාපෙහි”ති පඤ්චසතමාණවකෙපි තස්සෙව නිය්‍යාදෙසි. බොධිසත්තො සබ්බං උපකරණං ගහෙත්වා ආවරියං වන්දිත්වා බාරාණසිමෙව ආගන්ත්වා මාතෘපිතරො වන්දිත්වා අට්ඨාසි. අථ නං වන්දිත්වා ධීතං පිතා අවොච “උග්ගහිතං තෙ, තාත, සිප්ප”න්ති. “ආම, තාතා”ති. සො තස්ස වචනං සුත්වා රාජකුලං ගන්ත්වා “පුත්තො මෙ , දෙව, සිප්පං සික්ඛිත්වා ආගතො, කිං කරොතු”ති ආහ. “ආවරිය, අම්භෙ උපට්ඨහතු”ති. “පරිබ්බයමස්ස ජානාථ, දෙවා”ති. “සො දෙවසිකං සහස්සං ලහතු”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්චින්නිත්වා ගෙහං ගන්ත්වා කුමාරං පක්කොසාපෙත්වා “තාත, රාජානං උපට්ඨහා”ති ආහ. සො තතො පට්ඨාය දෙවසිකං සහස්සං ලභිත්වා රාජානං උපට්ඨති.

රාජපාදමුලිකා උප්ඤ්ඤායංසු – “මයං ජොතිපාලෙන කතකම්මං න පස්සාම, දෙවසිකං සහස්සං ගණ්ඨානි, මයමස්ස සිප්පං පස්සිතුකාමා”ති. රාජා තෙසං වචනං සුත්වා පුරොහිතස්ස කථෙසි. පුරොහිතො “සාධු, දෙවා”ති පුත්තස්සාරොවෙසි. සො “සාධු, තාත, ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ දස්සෙස්සාමි සිප්පං, අපිව රාජා අත්තනො චින්නෙ ධනුග්ගහෙ සන්තිපාතාපෙතු”ති ආහ. පුරොහිතො ගන්ත්වා රඤ්ඤො තමත්ථං ආරොවෙසි. රාජා නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා ධනුග්ගහෙ සන්තිපාතාපෙසි. සට්ඨිසහස්සා ධනුග්ගහා සන්තිපතිංසු. රාජා තෙසං සන්තිපතිනභාවං ඤත්වා “නගරවාසිනො ජොතිපාලස්ස සිප්පං පස්සන්තු”ති නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා රාජධිගණං සජ්ජාපෙත්වා මහාජනපරිවුතො පල්ලඬකවරෙ නිසිදිත්වා ධනුග්ගහෙ පක්කොසාපෙත්වා “ජොතිපාලො ආගච්ඡතු”ති පෙසෙසි. සො ආවරියෙන දිත්තානි ධනුතුණ්ණසත්තාහකඤ්චුකඋණ්ඨිසානි නිවාසනන්තරෙ යපෙත්වා බග්ගං ගාහාපෙත්වා පකතිවෙසෙන රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි.

ධනුග්ගහා “ජොතිපාලො කිර ධනුසිප්පං දස්සෙතුං ආගතො, ධනුං අග්ගහෙත්වා පන ආගතත්තා අම්භාකං හත්ථතො ධනුං ගහෙතුකාමො භවිස්සති , නාස්ස දස්සාමා”ති කතිකං කරිංසු. රාජා ජොතිපාලං ආමන්තෙත්වා “සිප්පං දස්සෙහි”ති ආහ. සො සාණිං පරික්ඛිපාපෙත්වා අත්තොසාණියං ධීතො සාටකං අපනෙත්වා සත්තාහකඤ්චුකං පවෙසෙත්වා උණ්ඨිසං සිසෙ පටිමුඤ්චිත්වා මෙණ්ඩකසිඬගධනුමිහි පවාලවණ්ණං ජියං ආරොපෙත්වා තුණ්ණං පිට්ඨෙ බන්ධිත්වා බග්ගං වාමතො කත්වා චජ්ජග්ගං නාරාවං තබ්බිට්ඨෙන පරිවත්තෙත්වා සාණිං විවරිත්වා පට්ඨං භින්නිත්වා

අලංකාරතාගතකුමාරෝ විය නික්මගියා ගන්නවා රඳාගෙන අපවිත්ර දස්සෙන්නා අවධායි. තං දිස්වා මහාජනා වග්ගන්ති නදන්ති අප්පොටෙන්ති සෙලෙන්ති. රාජා “දස්සෙහි, ජොතිපාල, සිප්ප”න්ති ආහ. දෙව, තුම්භාකං ධනුග්ගහෙසු අක්කමාචෙධිවාලවෙධසරවෙධසද්දෙවධිනො වත්තාරො ධනුග්ගහෙ පක්කොසාපෙහිති. අප රාජා පක්කොසාපෙසි.

මහාසත්තො රාජධිගණෙ චතුරස්සපරිච්ඡෙදබ්බන්තරෙ මණ්ඩලං කත්වා චතුසු කණ්ණෙසු වත්තාරො ධනුග්ගහෙ යපෙන්වා එකෙකස්ස තිංස තිංස කණ්ඩසහස්සානි දාපෙන්වා එකෙකස්ස සන්තිකෙ එකෙකං කණ්ඩදායකං යපෙන්වා සයං චේරග්ගං නාරාවං ගහෙන්වා මණ්ඩලමජ්ඣෙකං යත්වා “මහාරාජ, ඉමෙ වත්තාරො ධනුග්ගහා එකප්පහාරෙතෙව සරෙ බිපිත්වා මං විජ්ඣන්තු, අහං එතෙහි ඛිත්තකණ්ඩානි නිවාරෙස්සාමි”ති ආහ. රාජා “එවං කරොථා”ති ආණාපෙසි. ධනුග්ගහා ආහංසු, “මහාරාජ, මයං අක්කමාචෙධිවාලවෙධසරවෙධසද්දෙවධිනො, ජොතිපාලො තරුණදාරකො, න මයං විජ්ඣස්සාමා”ති. මහාසත්තො “සවෙ සක්කොථ, විජ්ඣාමං ම”න්ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සම්පට්චිත්ත්වා එකප්පහාරෙතෙව කණ්ඩානි බිපිංසු. මහාසත්තො තානි නාරාවෙන පහරිත්වා යථා වා තථා වා න පාතෙසි, බොධිකොට්ඨකං පන පරික්ඛිපන්නො විය තාලෙන තාලං, වාලෙන වාලං, දණ්ඩකෙන දණ්ඩකං, වාජෙන වාජං අනතික්කමන්නො බිපිත්වා සරගබ්භං අකාසි. ධනුග්ගහානං කණ්ඩානි බිණානි. සො තෙසං කණ්ඩබිණභාවං ඤත්වා සරගබ්භං අවිනාසෙන්තොව උප්පතිත්වා ගන්ත්වා රඳාගෙන සන්තිකෙ අවධායි. මහාජනො උන්නාදෙන්තො වග්ගන්තො අප්පොටෙන්තො සෙලෙන්තො අච්ඡරං පහරන්තො මහාකොලාහලං කත්වා වත්ථාහරණාදීනි බිපි. එවං එකරාසිභූතං අට්ඨාරසකොට්ඨකං ධනං අහොසි.

අප්පං රාජා පුච්ඡි — “කිං සිප්පං නාමෙතං ජොතිපාලා”ති? සරපට්ඨාහනං නාම, දෙවනි. අඤ්ඤෙ එතං ජානන්තා අත්ථිති. සකලජම්බුදිපෙ මං යපෙන්වා අඤ්ඤො නත්ථි, දෙවනි. අපරං දස්සෙහි, තාතානි. දෙව, එතෙ තාව චතුසු කණ්ණෙසු යත්වා වත්තාරොපි ජනා මං විජ්ඣන්තුං න සක්ඛිංසු, අහං පනෙතෙ චතුසු කණ්ණෙසු ධීතෙ එකෙනෙව සරෙන විජ්ඣස්සාමිති. ධනුග්ගහා යාතුං න උස්සහිංසු. මහාසත්තො චතුසු කණ්ණෙසු වතස්සො කදලියො යපාපෙන්වා නාරාවපුච්චිබෙ රත්තසුත්තකං බන්ධිත්වා එකං කදලිං සන්ධාය බිපි. නාරාවො තං කදලිං විජ්ඣන්ත්වා තතො දුතියං, තතො තතියං, තතො චතුත්ථං, තතො පඨමං විද්ධමෙව විජ්ඣන්ත්වා පුන තස්ස හත්ථෙයෙව පතිට්ඨති. කදලියො සුත්තපරික්ඛිත්තා අට්ඨංසු. මහාජනො උන්නාදසහස්සානි පවත්තෙසි. රාජා “කිං සිප්පං නාමෙතං, තාතා”ති? චක්කවිද්ධං නාම, දෙවනි. අපරමපි දස්සෙහි, තාතානි. මහාසත්තො සරලට්ඨිං නාම, සරරජ්ජුං නාම, සරවෙධිං නාම දස්සෙසි, සරපාසාදං නාම, සරසොපානං නාම, සරමණ්ඩපං නාම, සරපාකාරං නාම, සරපොක්ඛරණං නාම අකාසි, සරපදුමං නාම පුප්ථාපෙසි, සරවස්සං නාම වස්සාපෙසි. ඉති අඤ්ඤෙහි අසාධාරණානි ඉමානි ද්වාදස සිප්පානි දස්සෙන්නා පුන අඤ්ඤෙහි අසාධාරණෙයෙව සත්ත මහාකායෙ පදාලෙසි, අට්ඨකිගුලබ්භලං උදුම්බරපදරං විජ්ඣ, චතුරකිගුලබ්භලං අසනපදරං, ද්විකිගුලබ්භලං තම්බපට්ටං, එකකිගුලබ්භලං අයපට්ටං, එකාබ්ද්ධං ඵලකසතං විනිවිජ්ඣන්ත්වා පලාලසකට්ටාලුකසකට්ටපදරසකට්ටානං පුරිමභාගෙන සරං බිපිත්වා පච්ඡාභාගෙන නික්මොපෙසි, පච්ඡාභාගෙන සරං බිපිත්වා පුරිමභාගෙන නික්මොපෙසි, උදකෙ චතුරසහං, ථලෙ අට්ඨකසහට්ඨානං කණ්ඩං පෙසෙසි. වානිඨගණසඤ්ඤාය උසහමත්තකෙ වාලං විජ්ඣ. බොධිසත්තො සරෙ බිපිත්වා ආකාසෙ සරපාසාදාදීනි කත්වා පුන එකෙන සරෙන තෙ සරෙ පාතෙන්තො හඬගවිහඬගෙ අකාසිති “සරහඬගො”ති නාම පඤ්ඤාතො. තස්ස එත්තකානි සිප්පානි දස්සෙන්නස්සෙව සුරියො අත්ථකිගතො.

අප්පස්ස රාජා සෙනාපතිට්ඨානං පටිජානිත්වා “ජොතිපාල, අජ්ජ විකාලො, ස්වෙ ත්වං සෙනාපතිට්ඨානං සක්කාරං ගණ්ණිස්සසි, කෙසමස්සුං කාරෙත්වා න්හත්වා එහි”ති තං දිවසං පරිබ්බයත්ථාය සතසහස්සං අදාසි. මහාසත්තො “ඉමිනා මය්හං අත්ථො නත්ථි”ති අට්ඨාරසකොට්ඨකං ධනං සාමිකානඤ්ඤෙව දත්වා මහන්නෙත පරිවාරෙන න්හායිතුං නදිං ගන්ත්වා කෙසමස්සුං කාරෙත්වා න්හත්වා සබ්බාලංකාරජ්ජමණ්ඩිතො අනොපමාය සිරියා නිවෙසනං පවිසිත්වා නානග්ගරසහොජනං භුඤ්ජිත්වා සිරියානං අභිරුක්ඛිති නිපන්නො ද්වෙ යාමෙ සයිත්වා පච්ඡිමයාමෙ පබ්බද්ධො උට්ඨාය පල්ලඬකං ආභූජිත්වා සයනපිට්ඨෙ නිසින්නොව අත්තතො සිප්පස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානං ඔලොකෙන්තො “මම සිප්පස්ස ආදිතොව පරමාරණං පඤ්ඤායති, මජ්ඣෙකි ලෙසපරිභොගො, පරියොසානෙ නිරයම්භි පටිසන්ධි, පාණානිපාතො කිලෙසපරිභොගෙසු ව අධිමත්තජ්ජමාදො නිරයෙ පටිසන්ධිං දෙති, රඤ්ඤා මය්හං මහන්නං සෙනාපතිට්ඨානං දින්නං, මහන්නං මෙ ඉස්සරියං හවිස්සති, හරියා ව පුත්තධිතරො ව බහු හවිස්සන්ති. කිලෙසවත්ථු බො පන වෙපුල්ලගතං දුච්චපං හොති, ඉදානෙව නික්මගියා එකකොව අරඤ්ඤං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිතුං යුත්තං මය්හ”න්ති මහාසයනතො උට්ඨාය කඤ්චි අජානාපෙන්තො පාසාදා ඔරුක්ඛ අග්ගද්වාරෙන නික්මගියා එකකොව අරඤ්ඤං පවිසිත්වා ගොධාවරිනදීතිරෙ තියොජනිකං කපිට්ඨවනං සන්ධාය පායාසි.

තස්ස නික්මගියා ඤත්වා සක්කො විස්සකම්මං පක්කොසාපෙන්වා “තාත, ජාතිපාලො අභිනික්මමනං නික්මන්නො, මහාසමාගමො හවිස්සති, ගොධාවරිනදීතිරෙ කපිට්ඨවනෙ අස්සමං මාපෙන්වා පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ පටියාදෙහි”ති ආහ. සො තථා අකාසි. මහාසත්තො තං යානං පත්වා එකපදිකමග්ගං දිස්වා “පබ්බජිතානං වසනට්ඨානෙන හවිතබ්බ”න්ති තෙන මග්ගෙන තත්ථ ගන්ත්වා කඤ්චි අපස්සන්තො පණ්ණසාලං පවිසිත්වා පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ දිස්වා “සක්කො දෙවරාජා මම නික්මගියා ආඤ්ඤාසි මඤ්ඤෙ”ති විත්තෙන්වා සාටකං අපනෙන්වා රත්තවාකචිරං නිවාසෙත්වා ව පාරුපිත්වා ව අජිනවම්මං එකංසගතං අකාසි, ජටාමණ්ඩලං බන්ධිත්වා බාරිකාජං අංසෙ කත්වා කත්තරුණ්ඩං ගහෙන්වා පණ්ණසාලතො නික්මගියා වඩ්ඪකමං ආරුක්ඛ කතිපයවාරෙ අපරාපරං වඩ්ඪකමිත්වා පබ්බජ්ජාසිරියා වනං උපසොභයමානො කසිණපරිකම්මං කත්වා පබ්බජිතතො සත්තමෙ දිවසෙ

අට්ට සමාපත්තියො පඤ්ච අභිඤ්ඤායො ව නිබ්බන්තෙන්වා උඤ්ඡාවරියාය වනමුලඵලාභාරො එකකොව විහාසි. මාතාපිතරො මිත්තසුභජ්ජාදයො ඤාතිවග්ගාපිස්ස නං අපස්සන්තා රොදන්තා පරිදෙවන්තා විවරන්ති.

අටේකො වනවරකො අරඤ්ඤං පටිසිත්වා කපිට්ඨකඅස්සමපදෙ නිසින්තං මහාසත්තං දිස්වා සඤ්ජානිත්වා ගන්ත්වා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා නගරං ගන්ත්වා තස්ස මාතාපිතූනං ආරොවෙසි. තෙ රඤ්ඤො ආරොවයිංසු. රාජා “එට් නං පස්සිස්සාමා”ති තස්ස මාතාපිතරො ගහෙන්වා මහාජනපරිවුතො වනවරකෙන දෙසිතෙන මග්ගෙන ගොධාවරිනදීතිරං පාපුණි. බොධිසත්තො නදීතිරං ආගන්ත්වා ආකාසෙ නිසින්තො ධම්මං දෙසෙන්වා තෙ සබ්බෙ අස්සමපදං පවෙසෙන්වා තනුපි තෙසං ආකාසෙ නිසින්තොව කාමෙසු ආදීනවං පකාසෙන්වා ධම්මං දෙසෙසි. රාජානං ආදිං කත්වා සබ්බෙව පබ්බජිංසු. බොධිසත්තො ඉසිගණපරිවුතො තත්තේව වසි. අට්ඨස්ස තත්තේ වසනභාවො සකලජම්බුදීපෙ පාකටො අහොසි. අඤ්ඤෙපි රාජානො රට්ඨවාසිහි සද්ධිං ආගන්ත්වා තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිංසු, සමාගමො මහා අහොසි. අනුපුබ්බෙන අනෙකසතසහස්සපරිසා අහෙසුං. යො කාමචිතක්කං වා බ්‍යාපාදචිතක්කං වා විහිංසාචිතක්කං වා විතක්කෙති, මහාසත්තො ගන්ත්වා තස්ස පුරතො ආකාසෙ නිසිදිත්වා ධම්මං දෙසෙති, කසිණපරිකම්මං ආචික්කති. තස්සොවාදෙ යත්වා අට්ට සමාපත්තියො උප්පාදෙන්වා ඤානනිප්ථත්තිං පත්තා සාලිස්සරො මෙණ්ඩිස්සරො පබ්බතො කාලදෙවිලො කිසවච්ඡො අනුසිස්සො නාරදොති සත්ත ජෙට්ඨන්තෙවාසිනො අහෙසුං. අපරභාගෙ කපිට්ඨකඅස්සමො පරිපුරි. ඉසිගණස්ස වසනොකාසො නප්පහොති.

අට් මහාසත්තො සාලිස්සරං ආමන්තෙන්වා “සාලිස්සර, අයං අස්සමො ඉසිගණස්ස නප්පහොති, ත්වං ඉමං ඉසිගණං ගහෙන්වා මජ්ඣරඤ්ඤො විජිතෙ කලප්පවුල්ලකනිගමං උපනිස්සාය වසාහී”ති ආහ. සො “සාධු”ති තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා අනෙකසහස්සං ඉසිගණං ගහෙන්වා ගන්ත්වා තත්තේ වාසං කප්පෙසි. මනුස්සෙසු ආගන්ත්වා පබ්බජන්තෙසු පුන අස්සමො පරිපුරි. බොධිසත්තො මෙණ්ඩිස්සරං ආමන්තෙන්වා, “මෙණ්ඩිස්සර, ත්වං ඉමං ඉසිගණං ආදාය සුරට්ඨජනපදස්ස සීමන්තරෙ සාතොදිකා නාම නදී අත්ථී, තස්සා තීරෙ වසාහී”ති උය්‍යාපෙසි, පුන කපිට්ඨකඅස්සමො පරිපුරි. එතෙනුපායෙන තතියවාරෙ පබ්බතං ආමන්තෙන්වා “පබ්බත, ත්වං මහාඅට්ටියං අඤ්ජනපබ්බතො නාම අත්ථී, තං උපනිස්සාය වසාහී”ති පෙසෙසි. චතුත්ථවාරෙ කාලදෙවිලං ආමන්තෙන්වා “කාලදෙවිල, ත්වං දක්ඛිණපටේ අවන්තිරට්ඨෙ සනසෙලපබ්බතො නාම අත්ථී, තං උපනිස්සාය වසාහී”ති පෙසෙසි. පුන කපිට්ඨකඅස්සමො පරිපුරි, පඤ්චසු යානෙසු අනෙකසතසහස්සඉසිගණො අහොසි. කිසවච්ඡො පන මහාසත්තං ආපුච්ඡිත්වා දණ්ඩකිරඤ්ඤො විජිතෙ කුම්භවතිනගරං නාම අත්ථී, තං උපනිස්සාය උය්‍යානෙ විහාසි. නාරදො මජ්ඣමදෙසෙ අඤ්ජනගිරිනාමකෙ පබ්බතජාලන්තරෙ විහාසි. අනුසිස්සො පන මහාසත්තස්ස සන්තිකෙව අහොසි.

තස්මිං කාලෙ දණ්ඩකිරාජා එකං ලද්ධසක්කාරං ගණිකං යානා වාවෙසි. සා අත්තනො ධම්මතාය විවරන්ති උය්‍යානං ගන්ත්වා කිසවච්ඡතාපසං දිස්වා “අයං කාලකණ්ණි භවිස්සති, ඉමස්ස සරීරෙ කලිං පවාහෙන්වා ත්භන්වා ගම්ස්සාමි”ති දන්තකට්ඨං බාදිත්වා සබ්බපඨමං තස්සුපරි බහලබ්බෙ. නිට්ඨුහන්ති කිසවච්ඡතාපසස්ස ජටන්තරෙ නිට්ඨුහිත්වා දන්තකට්ඨමපිස්ස සියෙයෙව බිපිත්වා සයං සිසං න්හායිත්වා ගතා. රාජාපි තං සරිත්වා පුන පාකතිකමෙව අකාසි. සා මොහමුල්භා හුත්වා “කාලකණ්ණිසරීරෙ කලිං පවාහෙන්වා මම්පි රාජා පුන යානෙ යපෙති මයා යසො ලද්ධො”ති සඤ්ඤමකාසි. තතො නවරස්සෙව රාජා පුරොහිතං යානතො වාවෙසි. සො තස්සා සන්තිකං ගන්ත්වා “ත්වං කෙන කාරණෙන පුන යානං ලභමි”ති පුච්ඡි. අට්ඨස්ස සා “රාජ්‍යානෙ කාලකණ්ණිසරීරෙ කලිස්ස පවාහිතන්තා”ති ආරොවෙසි. පුරොහිතො ගන්ත්වා තට්ඨ තස්ස සරීරෙ කලිං පවාහෙසි, තම්පි රාජා පුන යානෙ යපෙසි. අට්ඨස්ස අපරභාගෙ පව්චන්තො කුප්පි. සො සෙනඬිගපරිවුතො යුද්ධාය නික්බම්. අට් නං මොහමුල්භො පුරොහිතො, “මහාරාජ, කිං තුම්හෙ ජයං ඉච්ඡං, උදාහු පරාජය”න්ති පුච්ඡිත්වා “ජය”න්ති වුත්තෙ – “තෙන හි රාජ්‍යානෙ කාලකණ්ණි වසති, තස්ස සරීරෙ කලිං පවාහෙන්වා යාහී”ති ආහ. සො තස්ස කථං ගහෙන්වා “යෙ මයා සද්ධිං ආගච්ඡන්ති, තෙ උය්‍යානෙ කාලකණ්ණිසරීරෙ කලිං පවාහෙන්තු”ති වත්වා උය්‍යානං පටිසිත්වා දන්තකට්ඨං බාදිත්වා සබ්බපඨමං සයමෙව තස්ස ජටන්තරෙ බෙළං නිට්ඨුහිත්වා දන්තකට්ඨඤ්ච බිපිත්වා සිසං න්හායි. බලකායොපිස්ස තථා අකාසි.

තස්මිං පක්කන්තෙ සෙනාපති ගන්ත්වා තාපසං දිස්වා දන්තකට්ඨාදීනි නිහරිත්වා සාධුකං න්හාපෙන්වා “භන්තෙ, රඤ්ඤො කිං භවිස්සති”ති පුච්ඡි. ආවුසා මය්හං මනොපදොසො නත්ථී, දෙවතා පන කුපිතා ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ සකලරට්ඨං අරට්ඨං කරිස්සන්ති, ත්වං පුත්තදාරං ගහෙන්වා සිසං පලායිත්වා අඤ්ඤත්ථ යාහිති. සො භීතතසිතො ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි, රාජා තස්ස වචනං න ගණ්හි. සො නිවත්තිත්වා අත්තනො ගෙහං ගන්ත්වා පුත්තදාරං ආදාය පලායිත්වා අඤ්ඤං රට්ඨං අගමාසි. සරභඬිගසත්ථා තං කාරණං ඤාත්වා ද්වෙ තරුණතාපසෙ පෙසෙන්වා “කිසවච්ඡං මඤ්චසිවිකාය ආනෙථා”ති ආකාසෙන ආණාපෙසි. රාජා යුජ්ඣිත්වා වොරෙ ගහෙන්වා නගරමෙව පව්චාගම්. තස්මිං ආගතෙ දෙවතා පඨමං දෙවං වස්සාපෙසුං, වස්සොසෙන සබ්බකුණපෙසු අවභට්ඨෙසු සුද්ධවාලුකවස්සං වස්සි, සුද්ධවාලුකමත්තකෙ දිබ්බප්පඵලවස්සං වස්සි, දිබ්බප්පඵලමත්තකෙ මාසකවස්සං, මාසකමත්තකෙ කභාපණවස්සං, කභාපණමත්තකෙ දිබ්බාහරණවස්සං වස්සි, මනුස්සා සොමනස්සප්පත්තා හිරඤ්ඤසුවණ්ණාහරණානි ගණ්හිතුං ආරහිංසු. අට් තෙසං සරීරෙ සම්පජ්ජලිතං නානප්පකාරං ආවුධවස්සං වස්සි, මනුස්සා ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකා ජිජිථිංසු. අට් තෙසං උපරි මහත්තමහත්තා චිතච්චිතඬිගාරා පතිංසු, තෙසං උපරි මහත්තමහත්තානි පජ්ජලිතපබ්බතකුටානි පතිංසු, තෙසං උපරි සට්ඨිහත්ථට්ඨානං පුරයන්තං සුබ්බමවාලුකවස්සං වස්සි. එවං සට්ඨියොජනට්ඨානං අරට්ඨං අහොසි, තස්ස එවං අරට්ඨභාවො සකලජම්බුදීපෙ පඤ්ඤාසි.

අප තස්ස රටියස්ස අනන්තරරටියාධිපතීනො කාලිඞගො, අට්ඨකො, භිමරථොති තයො රාජානො චිත්තයිංසු – “පුබ්බෙ බාරාණසියං කලාබ්බකාසිකරාජා ඛන්තිවාදිතාපසෙ අපරජ්ඣිත්වා පට්ඨං පච්චිකොති සුයති, තථා “නාලිකෙරරාජා තාපසෙ සුනාබෙති බාදාපෙත්වා, සහස්සබාහු අජ්ජුනො ච අභිගිරසෙ අපරජ්ඣිත්වා, ඉදානි දණ්ඩකිරාජා කිසවච්ඡෙ අපරජ්ඣිත්වා සහ රටියෙන විනාසං පත්තො”ති සුයති. ඉමෙසං පන චතුත්තං රාජුනං නිබ්බන්තට්ඨානං මයං න ජානාම, තං නො යපෙත්වා සරහඞගසත්ථාරං අඤ්ඤො කථෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථී, තං උපසඞ්කම්ත්වා ඉමෙ පඤ්ඤෙ පුච්ඡිස්සාමා”ති . තෙ තයොපි මහත්තෙන පට්ඨාරෙන පඤ්ඤපුච්ඡනත්ථාය නික්කම්භිංසු. තෙ පන “අසුකොපි නික්කන්තො”ති න ජානන්ති, එකෙකො “අහමෙව ගච්ඡාමි”ති මඤ්ඤති, තෙසං ගොඨාවරිනදිතො අවිදුරෙ සමාගමො අහොසි. තෙ රථෙහි ඔතරිත්වා තයොපි එකමෙව රථං අභිරුය්හ ගොඨාවරිනදිතිරං සම්පාපුණිංසු.

තස්මිං බණෙ සක්කො පණ්ඩුකම්බලසිලාසනෙ නිසින්තො සත්ත පඤ්ඤෙ චිත්තෙන්වා “ඉමෙ පඤ්ඤෙ යපෙත්වා සරහඞගසත්ථාරං අඤ්ඤො සදෙවකෙ ලොකෙ කථෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථී, තං ඉමෙ පඤ්ඤෙ පුච්ඡිස්සාමි, ඉමෙපි තයො රාජානො සරහඞගසත්ථාරං පඤ්ඤං පුච්ඡිතුං ගොඨාවරිනදිතිරං පත්තා, එතෙසං පඤ්ඤෙහි අහමෙව පුච්ඡිස්සාමි”ති ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවතාහි පට්ඨුතො දෙවලොකතො ඔතරි. තං දිවසමෙව කිසවච්ඡො කාලමකාසි. තස්ස සරිරකිච්චං කාරෙතුං චතුසු යානෙසු අනෙකසහස්සා ඉසයො තත්ථෙව ගන්ත්වා පඤ්ඤසු යානෙසු මණ්ඩපඤ්ඤ කාරෙන්වා අනෙකසහස්සා ඉසිගණා කිසවච්ඡස්ස තාපසස්ස චන්දනවිතකං කත්වා සරිරං ක්කාපෙසුං. ආලාභනස්ස සමත්තා අධිසයොජනමත්තෙ යානෙ දිබ්බකුසුමවස්සං වස්සි. මහාසත්තො තස්ස සරිරනික්කෙපං කාරාපෙත්වා අස්සමං පච්ඡිත්වා තෙහි ඉසිගණෙහි පට්ඨුතො නිසිදි. තෙසම්පි රාජුනං නදීතිරං ආගතකාලෙ මහාසෙනාවාහනතුරියසද්දො අහොසි. මහාසත්තො තං සුත්වා අනුසිස්සං තාපසං ආමන්තෙන්වා “තාත, ත්වං ගන්ත්වා තාව ජානාහි, කිං සද්දො නාමෙසො”ති ආහ. සො පානියසටං ආදාය තත්ථ ගන්ත්වා තෙ රාජානො දිස්වා පුච්ඡනවසෙන පයමං ගාථමාහ –

50. “අලඞ්කතා කුණ්ඩලිනො සුවත්ථා, වෙළරියමුත්තාථරුඞග්ගඞන්ධා;
රථෙසහා තිට්ඨථ කෙ නු තුම්භෙ, කථං වො ජානන්ති මනුස්සලොකෙ”ති.

තත්ථ වෙළරියමුත්තාථරුඞග්ගඞන්ධාති වෙළරියමණ්හි වෙව මුත්තාලම්බකෙහි ච අලඞ්කතථරුහි ඞග්ගරතනෙහි සමන්තාගතා. තිට්ඨථාති එකස්මිං රථෙ තිට්ඨථ. කෙ නුති කෙ නාම තුම්භෙ, කථං වො සඤ්ජානන්තිති?

තෙ තස්ස වචනං සුත්වා රථා ඔතරිත්වා චන්දිත්වා අට්ඨංසු. තෙසු අට්ඨකරාජා තෙන සද්ධිං සල්ලපන්නො දුතියං ගාථමාහ –

51. “අහමට්ඨකො භිමරථො පනායං, කාලිඞගරාජා පන උග්ගතොයං;
සුසඤ්ඤතානං ඉසීනං දස්සනාය, ඉධාගතා පුච්ඡිතායෙමහ පඤ්ඤෙ”ති.

තත්ථ උග්ගතොති චන්දො විය සුරියො විය ච පාකටො පඤ්ඤාතො. සුසඤ්ඤතානං ඉසීනන්ති, හන්තෙ, න මයං වනකිලාදීනං අත්ථාය ආගතා, අප්ඨං බො කායාදිති සුසඤ්ඤතානං සිලසම්පන්නානං ඉසීනං දස්සනත්ථාය ඉධාගතා. පුච්ඡිතායෙමහ පඤ්ඤෙහි සරහඞගසත්ථාරං පඤ්ඤෙ පුච්ඡිතුං එම්භ, ආගතාම්භාති අත්ථො. ය-කාරො බාඤ්ජනසන්ධිකරොති වෙදිතබ්බො.

අප්ඨං නෙ තාපසො “සාධු මහාරාජා, ආගන්තබ්බට්ඨානඤ්ඤෙව ආගතාත්ථ, තෙන හි න්භන්වා විස්සමිත්වා අස්සමපදං පච්ඡිත්වා ඉසිගණං චන්දිත්වා සරහඞගසත්ථාරමෙව පඤ්ඤං පුච්ඡිතා”ති තෙහි සද්ධිං පට්ඨන්තාරං කත්වා පානියසටං උක්ඛිත්වා උදකථෙවෙ පුඤ්ජන්නො ආකාසං ඔලොකෙන්තො සක්කං දෙවරාජානං දෙවගණපට්ඨුතං එරාවණක්ඛන්ධවරගතං ඔතරන්තං දිස්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපන්නො තතියං ගාථමාහ –

52. “වෙහායසං තිට්ඨසි අන්තලික්ඛෙ, පට්ඨුනො පන්නරසෙව චන්දො;
පුච්ඡාමි තං යක්ඛ මහානුභාව, කතං තං ජානන්ති මනුස්සලොකෙ”ති.

තත්ථ වෙහායසන්ති අබ්භුග්ගන්ත්වා අන්තලික්ඛෙ ආකාසෙ තිට්ඨසි. පට්ඨුනොති පට්ඨධගතො, අද්ධපථෙ ගගනමජ්ඣෙ ධීතොති අත්ථො.

තං සුත්වා සක්කො චතුත්ථං ගාථමාහ –

53. “යමාහු දෙවෙසු ‘සුජම්පති’ති, ‘මසවා’ති තං ආහු මනුස්සලොකෙ;
ස දෙවරාජා ඉදමජ්ජ පත්තො, සුසඤ්ඤතානං ඉසීනං දස්සනායා”ති.

තත්ථ ස දෙවරාජාති සො අහං සක්කො දෙවරාජා. ඉදමජ්ජ පත්තොති ඉදං යානං අජ්ජ ආගතො. දස්සනායාති දස්සනත්ථාය චන්දනත්ථාය සරහඞගසත්ථාරඤ්ඤෙව පඤ්ඤං පුච්ඡනත්ථායාති ආහ.

අප්ඨං නං අනුසිස්සො “සාධු, මහාරාජ, තුම්භෙ පච්ඡා ආගච්ඡථා”ති චත්වා පානියසටං ආදාය අස්සමපදං පච්ඡිත්වා පානියසටං පට්ඨාමෙත්වා තිණ්ණං රාජුනං දෙවරාජස්ස ච පඤ්ඤපුච්ඡනත්ථාය ආගතභාවං මහාසත්තස්ස ආරොවෙසි.

සො ඉසිගණපරිවුතො මහාවිසාලමාළකෙ නිසිදි. තයො රාජානො ආගන්ත්වා ඉසිගණං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිංසු. සක්කොපි ඔතරිත්වා ඉසිගණං උපසඩ්ධකමිත්වා අඤ්ජලිං පඤ්ඤායාමං යිතො ඉසිගණං වණ්ණෙත්වා වන්දමානො පඤ්චමං ගාථමාහ –

54. “දුරෙ සුතා නො ඉසයො සමාගතා, මහිද්ධිකා ඉද්ධිගුණපපන්නා;
වන්දාමි තෙ අයිරෙ පසන්නචිත්තො, යෙ ජීවලොකෙත්ථ මනුස්සසෙට්ඨා”ති.

තත්ථ දුරෙ සුතා නොති, හන්තෙ, අම්මෙහි තුම්මෙහි දුරෙ දෙවලොකෙ යිතෙහියෙව සුතාති මමායන්තො එවමාහ. ඉදං වුත්තං හොති – ඉමෙ ඉධ සමාගතා අම්මාකං ඉසයො දුරෙ සුතා යාව බ්‍රහ්මලොකා විස්සුතා පාකටාති. මහිද්ධිකාති මහානුභාවා. ඉද්ධිගුණපපන්නාති පඤ්චවිධෙන ඉද්ධිගුණෙන සමන්නාගතා. අයිරෙති, අයො. යෙති යෙ තුම්මෙහි ඉමස්මිං ජීවලොකෙ මනුස්සසෙට්ඨ සෙට්ඨාති.

එවං ඉසිගණං වණ්ණෙත්වා සක්කො ජ නිසජ්ජදොසෙ පරිහරන්තො එකමන්තං නිසිදි. අථ නං ඉසිනං අධොවාතෙ නිසින්නං දිස්වා අනුසිස්සො ඡට්ඨං ගාථමාහ –

55. “ගන්ධො ඉසිනං චිරදික්ඛිතානං, කායා වුතො ගච්ඡති මාලුතෙන;
ඉතො පටික්කම්ම සහස්සනෙත්ත, ගන්ධො ඉසිනං අසුචි දෙවරාජා”ති.

තත්ථ චිරදික්ඛිතානන්ති චිරපබ්බජිතානං. පටික්කම්මාති පටික්කම අපෙහි. සහස්සනෙත්තාති ආලපනමෙතං. සක්කො හි අමච්චසහස්සෙහි චිත්තිතං අත්ථං එකකොව පස්සති, තස්මා “සහස්සනෙත්තො”ති වුවචති. අථ වා සහස්සනෙත්තානං පන දෙවානං දස්සනුපචාරාතික්කමනසමත්ථොති සහස්සනෙත්තා. අසුචිති සෙදමලාදිහි පරිභාවිතත්තා දුග්ගන්ධො, තුම්මෙහි ව සුචිකාමා, තෙන වො එස ගන්ධො බාධිතීති.

තං සුත්වා සක්කො ඉතරං ගාථමාහ –

56. “ගන්ධො ඉසිනං චිරදික්ඛිතානං, කායා වුතො ගච්ඡති මාලුතෙන;
චිචිත්තපුප්ථං සුරහිංව මාලං, ගන්ධඤ්ච එතං පාටිකඬ්ඛිතාම හන්තෙ;
න හෙත්ථ දෙවා පටික්කලසඤ්ඤිතො”ති.

තත්ථ ගච්ඡති යථාසුඛං පචත්තතු, නාසපුටං නො පහරතුති අත්ථො. පාටිකඬ්ඛිතාම ඉච්ඡාම පත්ථොම. එත්ථාති එතස්මිං ගන්ධෙ දෙවා ජිගුච්ඡසඤ්ඤිතො න හොන්ති. දුස්සිලෙයෙව හි දෙවා ජිගුච්ඡන්ති, න සීලවන්තෙති.

එවඤ්ච පන වත්වා “හන්තෙ, අනුසිස්ස අහං මහන්තෙන උස්සාහෙන පඤ්ඤං පුච්ඡිතුං ආගතො, ඔකාසං මෙ කරොහි”ති ආහ. සො තස්ස වචනං සුත්වා උට්ඨායාසනා ඉසිගණං ඔකාසං කරොන්තො ගාථාද්වයමාහ –

57. “පුරින්දදො භුතපති යසස්සි, දෙවානමින්දො සක්කො මසවා සුප්ථිපති;
ස දෙවරාජා අසුරගණප්පමද්දනො, ඔකාසමාකඬ්ඛිති පඤ්ඤං පුච්ඡිතුං.
58. “කො නෙවමෙසං ඉධ පණ්ඩිතානං, පඤ්ඤෙ පුට්ඨො නිපුණෙ ඛ්‍යාකරිස්සති;
තිණඤ්ච රඤ්ඤං මනුජාධිපානං, දෙවානමින්දස්ස ව වාසවස්සා”ති.

තත්ථ “පුරින්දදො”තිආදීති සක්කස්සෙව ගුණනාමාති. සො හි පුරෙ දානං දින්නත්තා පුරින්දදො, භූතෙසු ජෙට්ඨකත්තා භුතපති, පරිවාරසම්පදාය යසස්සි, පරමිස්සරතාය දෙවානමින්දො, සත්තන්තං වත්තපදානං සුට්ඨු කතත්තා සක්කො, පුරිමජාතිවසෙන මසවා, සුජාය අසුරකඤ්ඤාය පතිභාවෙන සුප්ථිපති, දෙවානං රඤ්ජනතාය දෙවරාජා. කො නෙවාති කො නු එව. නිපුණෙති සණ්ඨසුබ්බමෙ පඤ්ඤෙ. රඤ්ඤන්ති රාජුනං. ඉමෙසං චතුන්නං රාජුනං මනං ගහෙත්වා කො ඉමෙසං පණ්ඩිතානං ඉසිනං පඤ්ඤෙ කට්ඨස්සති, පඤ්ඤං නෙසං කට්ඨං සමත්ථං ජානාමාති වදති.

තං සුත්වා ඉසිගණො, “මාරිස, අනුසිස්ස ත්වං පථවියං යත්වා පථවිං අපස්සන්තො විය කට්ඨෙ, ය්‍යපෙත්වා සරහඬ්ඛිතස්ත්ථාරං කො අඤ්ඤො එතෙසං පඤ්ඤං කට්ඨං සමත්ථො”ති වත්වා ගාථමාහ –

59. “අයං ඉසි සරහඬ්ඛිතො තපස්සි, යතො ජාතො චිරතො මෙටුනස්මා;
ආවෙරපුත්තො සුචිතීතරූපො, සො නෙසං පඤ්ඤාති විශාකරිස්සති”ති.

තත්ථ සරහඬ්ඛිතොති සරෙ බිපිත්වා ආකාසෙ සරපාසාදාදීති කත්වා පුන එකෙන සරෙන තෙ සරෙ පාතෙත්තො හඬ්ඛිතඬ්ඛිතෙ අකාසීති සරහඬ්ඛිතො. මෙටුනස්මාති මෙටුනධම්මතො. සො කීර මෙටුනං අසෙවිත්වා පබ්බජිතො. ආවෙරපුත්තොති රඤ්ඤො ආවරියස්ස පුරොහිතස්ස පුත්තො.

එවඤ්ච පන වත්වා ඉසිගණො අනුසිස්සං ආහ – “මාරිස, ත්වමෙව සත්ථාරං වන්දිත්වා ඉසිගණස්ස වචනෙන සක්කෙන පුච්ඡිතපඤ්ඤකථනාය ඔකාසං කාරෙහි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්චිතීත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා ඔකාසං

කාරුණික අනන්තරං ගාමාන -

60. “කොණ්ඩඤ්ඤ පඤ්භානි වියාකරොහි, යාවන්ති නං ඉසයො සාධුරුපා;
කොණ්ඩඤ්ඤ එසො මනුපෙසු ධම්මො, යං වුද්ධමාගච්ඡති එස භාරො”ති.

තත්ථ කොණ්ඩඤ්ඤානි නං ගොත්තෙනාලපති. ධම්මොති සභාවො. යං වුද්ධන්ති යං පඤ්ඤාය වුද්ධං පුරිසං එස පඤ්භානං විස්සජ්ජනභාරො නාම ආගච්ඡති, එසො මනුපෙසු සභාවො, තස්මා වන්දිමසුරියසහස්සං උට්ඨාපෙන්තො විය පාකටං කත්වා දෙවරඤ්ඤො පඤ්භෙ කපෙහිති.

තතො මහාපුරිසො ඔකාසං කරුන්තො අනන්තරං ගාමාන -

61. “කතාවකාසා පුච්ඡන්තු භොන්තො, යං කිඤ්චි පඤ්භං මනසාහිපත්ථිතං;
අභඤ්භි නං තං වො වියාකරිස්සං, ඤත්වා සයං ලොකමිමං පරඤ්චා”ති.

තත්ථ යං කිඤ්චිති න කෙවලං තුම්භාකංයෙව, අප්ඨං බො සදෙවකස්සපි ලොකස්ස යං මනසාහිපත්ථිතං, තං මං භවන්තො පුච්ඡන්තු. අභඤ්භි වො ඉධලොකනිස්සිතං වා පරලොකනිස්සිතං වා සබ්බං පඤ්භං ඉමඤ්ච පරඤ්ච ලොකං සයං පඤ්ඤාය සච්ඡිකත්වා කපෙස්සාමිති සබ්බඤ්ඤාපාරණං සම්පවාරෙසි.

එවං තෙන ඔකාසෙ කතෙ සක්කො අත්තනා අභිසඬ්ඛනං පඤ්භං පුච්ඡී. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ -

62. “තතො ව මසවා සක්කො, අත්ථදස්සි පුරින්දදො;
අපුච්ඡි පයමං පඤ්භං, යඤ්චාසි අභිපත්ථිතං.
63. “කිං සු වධිත්වා න කදාචි සොවති, කිස්සජ්ජනානං ඉසයො වණ්ණයන්ති;
කස්සිධ වුත්තං ඵරුසං බමෙථ, අක්ඛාහි මෙ කොණ්ඩඤ්ඤ එතමත්ථ”න්ති.

තත්ථ යඤ්චාසිති යං තස්ස මනසා අභිපත්ථිතං ආසි, තං පුච්ඡීති අත්ථො. එතන්ති එතං මයා පුච්ඡිතමත්ථං අක්ඛාහි මෙති එකගාථාය තයො පඤ්භෙ පුච්ඡී.

තතො පරං බ්‍යාකරොන්තො ආහ -

64. “කොධං වධිත්වා න කදාචි සොවති, මක්ඛජ්ජනානං ඉසයො වණ්ණයන්ති;
සබ්බෙසං වුත්තං ඵරුසං බමෙථ, එතං බන්තිං උත්තමමාහු සන්තො”ති.

තත්ථ කොධං වධිත්වාති කොධං මාරෙන්වා ඡඩ්ඛෙන්වා. සොවන්තො හි පටිසචින්තෙනෙව සොවති, කොධාභාවා කුතො සොකො. තෙන වුත්තං “න කදාචි සොවති”ති. මක්ඛජ්ජනානන්ති පරෙහි අත්තනො කතගුණමක්ඛනලක්ඛණස්ස අකතඤ්ඤාභාවසඬ්ඛනස්ස මක්ඛස්ස පහානං ඉසයො වණ්ණයන්ති. සබ්බෙසන්ති භීනමජ්ඣිමුක්කට්ඨානං සබ්බෙසමිපි ඵරුසං වචනං බමෙථ. සන්තොති පොරාණකා පණ්ඩිතා එවං කපෙන්නි.

සක්කො ආහ -

65. “සක්කා උභින්නං වචනං තිතික්ඛිතුං, සද්දිස්ස වා සෙට්ඨතරස්ස වාපි;
කථං නු භීනස්ස වචො බමෙථ, අක්ඛාහි මෙ කොණ්ඩඤ්ඤ එතමත්ථ”න්ති.

සරභඩ්ගො ආහ -

66. “භයා හි සෙට්ඨස්ස වචො බමෙථ, සාරම්භහෙතු පන සාදිස්සස්ස;
යො වීධ භීනස්ස වචො බමෙථ, එතං බන්තිං උත්තමමාහු සන්තො”ති. -

එවමාදීනං ගාථානං වචනජපට්ඨවනවසෙන සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ අක්ඛාහි මෙති, භන්තෙ කොණ්ඩඤ්ඤ, තුම්භෙහි ද්වෙ පඤ්භා සුකථිතා, එකො මෙ විත්තං න ගණ්භානි, කථං සක්කා අත්තනො භීනතරස්ස වචනං අධිවාසෙතුං, තං මම අක්ඛාහිති පුච්ඡන්තො එවමාහ. එතං බන්තින්ති යදෙනං ජාතිගොත්තාදිභීනස්ස වචනං බමනං, එතං බන්තිං උත්තමන්ති පොරාණකපණ්ඩිතා වදන්ති. යං පනෙනං ජාතිආදීහි සෙට්ඨස්ස භයෙන, සද්දිස්ස කරුණුත්තරියලක්ඛණෙ සාරම්භෙ ආදීනවදස්සනෙන බමනං, තෙසා අධිවාසනබන්ති නාමාති අත්ථො.

එවං වුත්තෙ සක්කො මහාසත්තං ආහ - “භන්තෙ, පයමං තුම්භෙ ‘සබ්බෙසං වුත්තං ඵරුසං බමෙථ, එතං බන්තිං උත්තමමාහු සන්තො’ති වත්වා ඉදානි ‘යො වීධ භීනස්ස වචො බමෙථ, එතං බන්තිං උත්තමමාහු සන්තො’ති වදප, න වො පුරිමෙන පච්ඡිමං සමෙති”ති. අප්ඨං මහාසත්තො, “සක්ක, පච්ඡිමං මයා ‘අයං භීනො’ති ඤත්වා ඵරුසවචනං

අධිවාසෙන්තස්ස වසෙන චුත්තං, යස්මා පන න සක්කා රූපදස්සනමත්තෙන සත්තානං සෙට්ඨාදිභාවො ඤාතුං, තස්මා පුරිමං චුත්ත”න්ති වත්වා සත්තානං අඤ්ඤත්‍ර සංවාසා රූපදස්සනමත්තෙන සෙට්ඨාදිභාවස්ස දුට්ඨඤ්ඤායානං පකාසෙන්තො ගාථමාහ –

67. “කථං විජඤ්ඤා චතුපත්ථරූපං, සෙට්ඨං සරික්ඛං අථවාපි භීතං;
විරූපරූපෙන වරන්ති සන්තො, තස්මා හි සබ්බෙසං වවො ඛමෙට්ඨා”ති.

තත්ථ චතුපත්ථරූපන්ති චතුභි ඉරියාපටෙහි පටිච්ඡන්තසභාවං. විරූපරූපෙනාති විරූපානං ලාමකපුග්ගලානං රූපෙන උත්තමගුණා සන්තොපි විවරන්ති. ඉමස්මිං පනත්ටෙ මජ්ඣන්තිකත්ටෙරස්ස වත්ථු කටෙතබ්බං.

තං සුත්වා සක්කො නික්කඩ්ඛො හුත්වා, “භන්තෙ, එතාය නො ඛන්තියා ආනිසංසං කටෙහි”ති යාචි. අථස්ස මහාසත්තො ගාථමාහ –

68. “න භෙතමත්ථං මහතිපි සෙනා, සරාජිකා යුජ්ඣමානා ලභෙථ;
යං ඛන්තිමා සප්පුරිසො ලභෙථ, ඛන්තිබලස්සුපසමන්ති වෙරා”ති.

තත්ථ එතමත්ථන්ති එතං වෙරවුපසමනිජ්ජපිසසභාවසඩ්ඛාතං අත්ථං.

එවං මහාසත්තෙන ඛන්තිගුණෙ කථිතෙ තෙ රාජානො චිත්තයිංසු – “සක්කො අත්තනොව පඤ්ඤෙ පුච්ඡති, අම්භාකං පුච්ඡනොකාසං න දස්සති”ති. අථ නෙසං අජ්ඣාසයං විදිත්වා සක්කො අත්තනා අභිසඩ්ඛතෙ චත්තාරො පඤ්ඤෙ යට්ඨෙත්වා ව තෙසං කඩ්ඛං පුච්ඡන්තො ගාථමාහ –

69. “සුභාසිතං තෙ අනුමොදියාන, අඤ්ඤං තං පුච්ඡාමි තදිඛිස ඛුභි;
යථා අහුං දණ්ඩකී නාළිකෙරො, අථජ්ජුනො කලාබු වාපි රාජා;
තෙසං ගතිං ඛුභි සුපාපකම්මිතං, කත්ථුපපන්තා ඉසීතං විභෙය්කා”ති.

තත්ථ අනුමොදියානාති ඉදං මයා පුට්ඨානං තිණ්ණං පඤ්භානං විස්සජ්ජනසඩ්ඛාතං තව සුභාසිතං අනුමොදිත්වා. යථා අහුන්ති යථා චත්තාරො ජනා අභෙසුං. කලාබු වාති කලාබුරාජා ව. අථජ්ජුනොති අථ අජ්ජුනරාජා.

අථස්ස විස්සජ්ජෙන්තො මහාසත්තො පඤ්ච ගාථායො අභාසි –

70. “කිසඤ්භි චච්ඡං අවකිරිය දණ්ඩකී, උච්ඡින්නමුලො සජනො සරට්ඨො;
කුක්කුළනාමෙ නිරයම්භි පච්චති, තස්ස පුලිඬගානි පතන්ති කායෙ.
71. “යො සඤ්ඤතෙ පබ්බජිතෙ අභෙය්යි, ධම්මං භණන්තෙ සමණෙ අදුසකෙ;
තං නාළිකෙරං සුනඛා පරත්ථ, සඩ්ගම්ම ඛාදන්ති විචන්දමානං.
72. “අථජ්ජුනො නිරයෙ සත්තිසුලෙ, අවංසිරො පතිතො උද්ධංපාදො;
අඩ්ඨිරසං ගොතමං භෙය්යිත්වා, ඛන්තිං තපස්සිං විරබ්බමවාරිං.
73. “යො ඛණ්ඩෙයො පබ්බජිතං අපේද්ධි, ඛන්තිං වදන්තං සමණං අදුසකං;
කලාබුච්චිං උපපජ්ජ පච්චති, මහාපතාපං කටුකං භයානකං.
74. “එතානි සුත්වා නිරයානි පණ්ඩිතො, අඤ්ඤානි පාපිට්ඨතරානි චෙත්ථ;
ධම්මං චරෙ සමණබ්‍රාහ්මණෙසු, එවංකරො සග්ගමුපෙති යාන”න්ති.

තත්ථ කිසන්ති අජ්ජමංසලොභිතත්තා කිසසරීරං. අවකිරියාති අවකිරිත්වා නිට්ඨුභනදත්තකට්ඨපාතනෙන තස්ස සරීරෙ කලිං පවාහෙත්වා. උච්ඡින්නමුලොති උච්ඡින්නමුලො හුත්වා. සජනොති සපරිසො. කුක්කුළනාමෙ නිරයම්භිති යොජනසතප්පමාණෙ කප්පසණ්ඨිතෙ උණ්භජාරිකනිරයෙ. පුලිඬගානිති විතච්චිතඩ්ඛාරා. තස්ස කිර තත්ථ උණ්භකුක්කුළෙ නිමුග්ගස්ස නවති වණමුඛෙහි උණ්භා ජාරිකා පවිසන්ති, සීසෙ මහන්තමහන්තා අඩ්ඨාරා පතන්ති. තෙසං පන පතනකාලෙ සකලසරීරං දීපරුක්ඛො විය ජලති, බලවච්චෙදනා චත්තන්ති. සො අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො මහාවීරවං රචති. සරභඩ්ගසත්ථා පථවිං භින්දිත්වා තං තත්ථ තථාපච්චමානං දස්සෙසි, මහාජනො භයසන්තාසමාපජ්ජි. තස්ස අතිවිය භීතභාවං ඤත්වා මහාසත්තො තං නිරයං අන්තරධාපෙසි.

ධම්මං භණන්තෙති දසකුසලකම්මපට්ඨම්මං භාසන්තෙ. සමණෙති සමිත්තපාපෙ. අදුසකෙති නිරපරාධෙ. නාළිකෙරන්ති එවංනාමකං රාජානං. පරත්ථාති පරලොකෙ නිරයෙ නිබ්බත්තං. සඩ්ගම්මාති ඉතො විතො ව සමාගන්ත්වා ඡිත්තිත්වා මහන්තමහන්තා සුනඛා ඛාදන්ති. තස්මිං කිර කලිඬගරට්ඨෙ දත්තපුරනගරෙ නාළිකෙරෙ නාම රඤ්ඤෙ රජ්ජං කාරයමානෙ එකො මහාතාපසො පඤ්චසතතාපසපරිවුතො හිමවන්තා ආගම්ම රාජ්‍යයානෙ වාසං කප්පෙත්වා මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙසි. “ධම්මිකතාපසො උය්‍යානෙ වසති”ති රඤ්ඤොපි ආරොවයිංසු. රාජා පන අධම්මිකො අධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. සො අමච්චෙසු තාපසං පසංසන්තෙසු “අභම්පි ධම්මං සුණ්ඤ්ඤාමි”ති උය්‍යානං ගන්ත්වා තාපසං චන්දිත්වා නිසීදි. තාපසො රඤ්ඤා සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොන්තො “කිං, මහාරාජ, ධම්මෙන රජ්ජං

කාරෙසි, ජනං න පිළෙසි” ති ආහ. සො තස්ස කුජ්ඣත්වා “අයං කුට්ඨවිලො ඵත්තකං කාලං නාගරානං සන්තිකෙ මමඤ්ඤෙව අගුණං කට්ඨෙ මඤ්ඤෙ, හොතු ජාතිස්සාමි” ති වින්තෙත්වා “ස්වෙ අමිහාකං සරද්ධාරං ආගවිජෙය්‍යාමා” ති නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙ පුරාණගුප්පස්ස වාටියො පරිපුරාපෙත්වා තාපසෙසු ආගතෙසු තෙසං භික්ඛාභාජනානි ගුප්පස්ස පුරාපෙත්වා ද්වාරං පිදහාපෙත්වා මුසලානි ව ලොහදණ්ඩෙ ව ගාභාපෙත්වා ඉසිනං සිසානි භින්දාපෙත්වා ජට්ඨාසු ගාභාපෙත්වා කඩ්ඞාපෙත්වා සුනබෙහි බාදාපෙත්වා තත්ථෙව භින්තං පථවිං පවිසිත්වා සුනබමහානිරයෙ නිබ්බන්තති, තත්ත්වස්ස නිගාචුතප්පමාණසරීරං අහොසි. අථ නං මහන්තමහන්තා මහාහත්ථිප්පමාණා පඤ්චවණ්ණා සුනබා අනුබන්ධිත්වා ඩංසිත්වා නවයොජනාය ජලිතඅයපථවියා පාතෙත්වා මුඛපුරං ලුඤ්චන්තා විජ්ඣන්දමානං බාදිංසු. මහාසත්තො පථවිං ද්විධා භින්දිත්වා තං නිරයං දස්සෙත්වා මහාජනස්ස භීතභාවං ඤාත්වා අන්තරධාපෙසි.

අථජ්ජුනොති සහස්සබාහුරාජා. අභිගිරසන්ති අභිගෙහි රංසිනං නිච්ඡරණතො ඵවංලද්ධනාමං. හෙය්යිත්වාති විහෙයෙත්වා විසජිතකණ්ඩෙන විජ්ඣත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා. සො කිර අජ්ජුනො නාම රාජා මහිසකරටියෙ කෙතකරාජධානියං රජ්ජං කාරෙන්තො මීගවං ගන්ත්වා මීගෙ වධිත්වා අභිගාරපක්කමංසං බාදන්තො විවරි. අට්ඨකදිවසං මීගානං ආගමනට්ඨානෙ කොට්ඨකං කත්වා මීගෙ මලොකයමානො අට්ඨාසි. තදා සො තාපසො තස්ස රඤ්ඤො අවිදුරෙ ඵකං කාරරුක්ඛං අභිරුහිත්වා ඵලානි ඔවිනන්තො ඔවිනිතඵලසාබං මුඤ්චි. තස්සා විස්සට්ඨාය සද්දෙන තංයානං පත්තා මීගා පලායිංසු. රාජා කුජ්ඣත්වා තාපසං විසමිස්සිතෙන සල්ලෙන විජ්ඣති. සො පරිගලිත්වා පතන්තො මත්ථකෙන බදිරබාණුකං ආසාදෙත්වා සුලග්ගෙයෙව කාලමකාසි. රාජා තඨබණ්ණෙයෙව ද්විධා භින්තං පථවිං පවිසිත්වා සත්තිසුලනිරයෙ නිබ්බන්තති, නිගාචුතප්පමාණං සරීරං අහොසි. තත්ත්වං නිරයපාලා ජලිතෙහි ආවුධෙහි කොට්ඨෙත්වා ජලිතං අයපබ්බතං ආරොපෙත්ති. පබ්බතමත්ථකෙ ධීතකාලෙ වාතො පහරති, සො වාතප්පහාරෙන පරිගලිත්වා පතති. තස්මිං බණ්ණෙ හෙට්ඨා නවයොජනාය ජලිතඅයපථවියා මහාතාලක්ඛන්ධප්පමාණං ජලිතං අයසුලං උට්ඨහති. සො සුලග්ගමත්ථකෙයෙව ආසාදෙත්වා සුලාවුතො තිට්ඨති. තස්මිං බණ්ණෙ පථවී ජලති, සුලං ජලති, තස්ස සරීරං ජලති. සො තත්ථ මහාරවං රචන්තො පච්චති. මහාසත්තො පථවිං ද්විධා කත්වා තං නිරයං දස්සෙත්වා මහාජනස්ස භීතභාවං ඤාත්වා අන්තරධාපෙසි.

බණ්ඩසොති වත්තාරො හත්ථපාදෙ කණ්ණනාසඤ්ච බණ්ඩාබණ්ඩං කත්වා. අද්දසකන්ති නිරපරාධං. තථා ඡෙදාපෙත්වා ද්විති කසාහි පහාරසහස්සෙහි තාලාපෙත්වා ජට්ඨාසු ගහෙත්වා ආකඩ්ඞාපෙත්වා පටිකුජ්ජං නිපජ්ජාපෙත්වා පිට්ඨියං පණ්ණියා පහරිත්වා මහාදුක්ඛසමජ්ජිතං අකාසි. කලාබුච්චිත්ති කලාබු අච්චිං. කටුකන්ති තිබ්ණවෙදනං, ඵවරුපං නිරයං උපපජ්ජිත්වා ඡන්තං ජාලානං අන්තරෙ පච්චති. විත්ථාරතො පන කලාබුරඤ්ඤො වත්ථු බන්තිවාදිජාතකෙ (ජා. 1.4.49-52) කථිතමෙව. අඤ්ඤානි පාපිට්ඨකරානි වෙන්ථාති ඵතෙහි නිරයෙහි පාපිට්ඨකරානි ව අඤ්ඤානි නිරයානි සුත්වා. ධම්මං වරෙති, සක්ක දෙවරාජ, පණ්ඩිතො කුලපුත්තො න කෙවලං ඵතෙයෙව වත්තාරො නිරයා, ඵතෙයෙව ව රාජානො තෙරයිකා, අථ බො අඤ්ඤෙපි නිරයා, අඤ්ඤෙපි ව රාජානො නිරයෙසු උප්පන්නානි විදිත්වා චතුපච්චයදානධම්මිකාරක්ඛාවරණසංවිධානසඨ්ඨාතං සමණබ්‍රාහ්මණෙසු ධම්මං වරෙය්‍යාති.

ඵවං මහාසත්තෙන චතුන්තං රාජුනං නිබ්බන්තට්ඨානෙ දස්සිතෙ තයො රාජානො නික්කඩ්ඞා අහෙසුං. තතො සක්කො අවසෙසෙ වත්තාරො පඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තො ගාථමාහ –

75. “සුභාසිතං තෙ අනුමොදියාන, අඤ්ඤං තං පුච්ඡාමි තදිඛස බුහි;
කථංවිධං සිලවන්තං වදන්ති, කථංවිධං පඤ්ඤවන්තං වදන්ති;
කථංවිධං සජ්ජුරිසං වදන්ති, කථංවිධං නො සිරි නො ජහාති” ති.

තත්ථ කථංවිධං නො සිරි නො ජහාතිති කථංවිධං නු පුරිසං පටිලද්ධසිරි න ජහාතිති.

අථස්ස විස්සජ්ජෙත්තො මහාසත්තො වතස්සො ගාථායො අභාසි –

- 76. “කායෙන වාචාය ව යොධ සඤ්ඤතො, මනසා ව කිඤ්චි න කරොති පාපං;
න අත්තහෙතු අලිකං භණෙති, තථාචිධං සිලවන්තං වදන්ති.
- 77. “ගම්භිරපඤ්ඤං මනසාහිවින්තයං, නාව්වාහිතං කම්ම කරොති ලුද්දං;
කාලාගතං අත්ථපදං න රිඤ්චති, තථාචිධං පඤ්ඤවන්තං වදන්ති.
- 78. “යො වෙ කතඤ්ඤු කතවෙදි ධිරො, කල්‍යාණමිත්තො දළ්භහත්ති ව හොති;
දුබ්බස්ස සක්කච්ච කරොති කිච්චං, තථාචිධං සජ්ජුරිසං වදන්ති.
- 79. “ඵතෙහි සබ්බෙහි ගුණෙහුපෙතො, සද්ධො මුදු සංවිහාගී වදඤ්ඤු;
සඨිගාහකං සබ්ලං සණ්ඨවාචං, තථාචිධං නො සිරි නො ජහාති” ති.

තත්ථ “කායෙන” තිආදීනි පදානි තිවිධසුචරිතද්වාරවසෙන වුත්තානි. න අත්තහෙතුති දෙසනාසීසමෙවෙනං, අත්තහෙතු වා පරහෙතු වා යසහෙතු වා ධනහෙතු වා ලාභහෙතු වා ආමිසකිඤ්චික්ඛහෙතු වා අලිකං න කට්ඨතිති අත්ථො. කාමඤ්චෙස අත්ථො “වාචාය සඤ්ඤතො” ති ඉමිනාච සිද්ධො, මුසාවාදිතො පන අකත්තබ්බං පාපං නාම තත්ථිති ගරුභාවදීපනත්ථං පුන ඵවමාහාති වෙදිතබ්බො. තං පුග්ගලං සිලවන්තං වදන්ති.

ගම්හිරපඤ්ඤානි අත්ථතො ව පාළිතො ව ගම්හිරං ගුල්හං පටිච්ඡන්තං සත්තුහස්තජාතක- (ජා. 1.7.46 ආදයො) සම්භවජාතක- (ජා. 1.16.138 ආදයො) මහාඋමඛිගජාතකෙසු (ජා. 2.22.590 ආදයො) ආගතසදිසං පඤ්ඤං. මනසාභිචිත්තයන්ති මනසා අභිචිත්තෙන්තො අත්ථං පටිච්ඡක්ඛිත්වා වන්දසහස්සං සුරියසහස්සං උට්ඨාපෙන්තො විය පාකටං කත්වා යො කට්ඨං සක්කොතිති අත්ථො. නාව්වාහිතන්ති න අතිඅහිතං, හිතාතික්කන්තං ලුද්දං ඵරුසං සාහසිකකම්මඤ්ඤං යො න කරොතිති අත්ථො. ඉමස්ස පනත්ථස්ස ආවිභාවත්ථං -

“න පණ්ඩිතා අත්තසුඛස්ස හෙතු, පාපානි කම්මානි සමාවරන්ති; දුක්ඛෙන ඵුට්ඨා පිළිකාපි සන්තා, ඡන්දා දොසා ව න ජහන්ති ධම්ම”න්ති. -

භූරිපඤ්ඤානො කට්ඨකඛ්ඛො.

කාලාගතන්ති එත්ථ දානං දාතඛ්ඛකාලෙ, සීලං රක්ඛණකාලෙ, උපොසථං උපවාසකාලෙ, සරණෙසු පතිට්ඨානකාලෙ, පබ්බජිතකාලෙ, සමණධම්මකරණකාලෙ, විපස්සනාවාරස්මිං යුඤ්ජනකාලෙ වානි ඉමානි දානාදීනි සම්පාදෙන්තො කාලාගතං අත්ථපදං න රිඤ්චති න භාපෙති න ගලාපෙති නාම. තථාවිධන්ති සක්ක සබ්බඤ්ඤාචුද්ධං ව පච්චෙකචුද්ධං ව බොධිසත්තා ව පඤ්ඤවත්තං කට්ඨන්තා ඵවරුපං පුග්ගලං කට්ඨන්ති.

“යො වෙ”ති ගාථාය පරෙත අත්තනො කතගුණං ජානාතීති කතඤ්ඤා. එවං ඤාත්වා පන යෙනස්ස ගුණො කතො, තස්ස ගුණං පටිකරොන්තො කතවෙදී නාම. දුබ්බස්සාති අත්තනො සභායස්ස දුක්ඛජ්ජත්තස්ස දුක්ඛං අත්තති ආරොපෙන්වා යො තස්ස උප්පන්නකිච්චං සහත්ථෙන සක්කච්චං කරොති, බුද්ධාදයො ඵවරුපං සප්පුරිසං නාම කට්ඨන්ති. අපිච සප්පුරිසා නාම කතඤ්ඤා කතවෙදීනො හොන්තීති සතපත්තජාතක- (ජා. 1.3.85-87) චූළහංසජාතක- (ජා. 1.15.133 ආදයො) මහාහංසජාතකාදීනි (ජා. 2.21.89 ආදයො) කට්ඨකඛ්ඛානි. එතෙහි සබ්බෙහීති සක්ක යො එතෙහි හෙට්ඨා චුත්තෙහි සීලාදීනි සබ්බෙහිපි ගුණෙහි උපෙනො. සද්ධොති ඔකප්පනසද්ධාය සමන්තාගතො. මුදුති පියභාණි. සංවිභාගීති සීලසංවිභාගදානසංවිභාගාහිරත්තා සංවිභාගී. යාවකානං වචනං ඤාත්වා දානවසෙන වදඤ්ඤා. චතුති සඬග්ගවත්ථුහි තෙසං තෙසං සඬගණ්හනතො සඬගාහකං, මධුරවචනතාය සබ්බලං, මට්ඨවචනතාය සණ්ඨවාචං තථාවිධං නු පුග්ගලං අධිගතයසසොහග්ගසඬබ්බාතා සිරි තො ජහාති, නාස්ස සිරි විනස්සති.

එවං මහාසත්තො ගගනතලෙ පුණ්ණවන්දං උට්ඨාපෙන්තො විය චත්තාරො පඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙසි. තතො පරං සෙසපඤ්ඤානං පුච්ඡා ව විස්සජ්ජනඤ්ඤං හොති -

80. “සුභාසිතං තෙ අනුමොදියාන, අඤ්ඤං තං පුච්ඡාමි තදිඬ්ඪස චූහි;
සීලං සිරිඤ්ඤාපි සතඤ්ඤං ධම්මං, පඤ්ඤඤාදි කං සෙට්ඨතරං වදන්ති.
81. “පඤ්ඤා හි සෙට්ඨා කුසලා වදන්ති, නක්ඛත්තරාජාරිව තාරකානං;
සීලං සිරි වාපි සතඤ්ඤං ධම්මො, අන්වායිකා පඤ්ඤවතො භවන්ති.
82. “සුභාසිතං තෙ අනුමොදියාන, අඤ්ඤං තං පුච්ඡාමි තදිඬ්ඪස චූහි;
කථංකරො කිත්තිකරො කිමාවරං, කිං සෙවමානො ලහතිධ පඤ්ඤං;
පඤ්ඤාය දානිජ්ජපිපදං වදෙහි, කථංකරො පඤ්ඤවා හොති මච්චො.
83. “සෙවෙට්ඨ චුද්ධෙ නිපුණෙ ඛුසස්සුතෙ, උග්ගාහකො ව පරිපුච්ඡකො සියා;
සුණෙයා සක්කච්ච සුභාසිතානි, එවංකරො පඤ්ඤවා හොති මච්චො.
84. “ස පඤ්ඤවා කාමගුණෙ අවෙක්ඛති, අනිච්චතො දුක්ඛතො රොගතො ව;
එවං විපස්සි පජහාති ඡන්දං, දුක්ඛෙසු කාමෙසු මහබ්බයෙසු.
85. “ස චිතරාගො පවිනෙයා දොසං, මෙත්තං චිත්තං භාවයෙ අප්පමාණං;
සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩං, අනින්දිතො බ්‍රහ්මමුපෙති යාන”න්ති.

තත්ථ සීලන්ති ආචාරසීලං. සිරින්ති ඉස්සරියසිරිං. සතඤ්ඤං ධම්මන්ති සප්පුරිසධම්මං. පඤ්ඤන්ති සුපඤ්ඤං. එවං ඉමෙසං චතුත්තං ධම්මානං කතරං ධම්මං සෙට්ඨතරං වදන්තිති පුච්ඡති. පඤ්ඤා හීති, සක්ක, එතෙසු චතුසු ධම්මෙසු යා එසා පඤ්ඤා නාම, සාව සෙට්ඨා, ඉති බුද්ධාදයො කුසලා වදන්ති. යථා හි තාරකගුණා වන්දං පරිවාරෙන්ති, වන්දොව තෙසං උත්තමො. එවං සීලඤ්ඤං සිරි වාපි සතඤ්ඤං ධම්මොති එතෙ තයොපි අන්වායිකා පඤ්ඤවතො භවන්ති පඤ්ඤවත්තමෙව අනුගච්ඡන්ති, පඤ්ඤාය එව පරිවාරා හොන්තීති අත්ථො.

“කථංකරො”තිආදීනි අඤ්ඤාමඤ්ඤාදිවචනානෙව. කථංකරොති කිං නාම කම්මං කරොන්තො කිං ආවරන්තො කිං සෙවමානො හප්මානො පයිරුපාසමානො ඉධලොකෙ පඤ්ඤං ලහති, පඤ්ඤායමෙව පටිපදං වදෙහි, ජානිතුකාමොච්ඡි, කථංකරො මච්චො පඤ්ඤවා නාම හොතිති පුච්ඡති. චුද්ධෙති පඤ්ඤාචුද්ධිජ්ජත්තෙ පණ්ඩිතෙ. නිපුණෙති සුමුඛකාරණජානනසමත්ථෙ. එවංකරොති යො පුග්ගලො එවං චුත්තජ්ජකාරෙ පුග්ගලෙ සෙවති හජති

පයිරූපාසති, පාළිං උග්ගණ්හාති, පුනප්පුනං අත්ථං පුච්ඡති, පාසාණෙ ලෙඛං ඛණන්තො විය කඤ්චනනාළියා සිභවසං සම්පට්ච්ඡන්තො විය ඔහිතසොතො සක්කච්චං සුභාසිනාති සුභාති, අයං එවංකරො මච්චො පඤ්ඤවා හොතිති.

එවං මහාසත්තො පාවිනලොකධාතුතො සූරියං උට්ඨාපෙන්තො විය පඤ්ඤාය පටිපදං කට්ඨන්වා ඉදානි තස්සා පඤ්ඤාය ගුණං කට්ඨන්තො “ස පඤ්ඤවා”ති ආදිමාහ. තත්ථ කාමගුණෙති කාමකොට්ඨාසෙ හුත්වා අභාවට්ඨෙයන අනිච්චතො, දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකානං දුක්ඛානං චන්ද්‍රභාවෙන දුක්ඛතො, අට්ඨනවුතියා රොගමුඛානං කාමෙ නිස්සාය උප්පත්තිසම්භවෙන රොගතො ච අවෙක්ඛති ඔලොකෙති, සො එවං විපස්සී එතෙහි කාරණෙහි කාමානං අනිච්චාදිතං පස්සන්තො “කාමෙ නිස්සාය උප්පජ්ජනකදුක්ඛානං අන්තො නත්ථි, කාමානං පහානමෙව සුඛ”න්ති විදිත්වා දුක්ඛෙසු කාමෙසු මහබ්භයෙසු ඡන්දං පජහාති. ස චිතරාගොති, “සක්ක, සො පුග්ගලො එවං චිතරාගො නවාසාතචන්ද්‍රවසෙන උප්පජ්ජනකසභාවදොසං විනෙන්වා මෙන්තචිත්තං භාවෙය්‍ය, අප්පමාණසත්තාරම්මණන්තා අප්පමාණං තං භාවෙන්වා අපරිහීනජ්ඣානො අගරහිතො බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පජ්ජති”ති.

එවං මහාසත්තෙ කාමානං දොසං කට්ඨන්තෙයෙව තෙසං තිණ්ණම්පි රාජුනං සබ්බකායානං තද්ධිගප්පහානෙන පඤ්චකාමගුණරාගො පහිනො. තං ඤත්වා මහාසත්තො තෙසං පහංසනවසෙන ගාථමාහ —

86. “මහත්ථීයං ආගමනං අහොසි, තවමට්ඨකා හීමරථස්ස වාපි;
කාලිඬගරාජස්ස ච උග්ගතස්ස, සබ්බෙස වො කාමරාගො පහිනො”ති.

තත්ථ මහත්ථීයන්ති මහත්ථං මහාවිජ්ජාරං මහාජුතිකං. තවමට්ඨකාති තව අට්ඨකා. පහිනොති තද්ධිගප්පහානෙන පහිනො.

තං සුත්වා රාජානො මහාසත්තස්ස ථුතිං කරොන්තා ගාථමාහංසු —

87. “එවමෙනං පරචිත්තවෙදි, සබ්බෙස නො කාමරාගො පහිනො;
කරොහි ඔකාසමනුග්ගහාය, යථා ගතිං තෙ අභිසම්භවෙමා”ති.

තත්ථ අනුග්ගහායාති පබ්බජ්ජන්ථාය ඔකාසං නො කරොහි. යථා මයං පබ්බජිත්වා තව ගතිං නිජ්ජන්තිං අභිසම්භවෙම පාපුණෙය්‍යාම, තයා පටිවිද්ධගුණං පටිවිජ්ඣෙය්‍යාමාති වදිංසු.

අථ නෙසං ඔකාසං කරොන්තො මහාසත්තො ඉතරං ගාථමාහ —

88. “කරොමි ඔකාසමනුග්ගහාය, තථා හි වො කාමරාගො පහිනො;
ඵරාථ කායං විපුලාය පීතියා, යථා ගතිං මෙ අභිසම්භවෙමා”ති.

තත්ථ ඵරාථ කායන්ති ඤානපීතියා විපුලාය කායං ඵරථාති.

තං සුත්වා තෙ සම්පට්ච්ඡන්තා ගාථමාහංසු —

89. “සබ්බං කරිස්සාම තවානුසාසනිං, යං යං තුවං චක්ඛසි භූරිපඤ්ඤ;
ඵරාම කායං විපුලාය පීතියා, යථා ගතිං තෙ අභිසම්භවෙමා”ති.

අථ නෙසං සබ්බකායානං මහාසත්තො පබ්බජ්ජං දාපෙන්වා ඉසිගුණං උය්‍යාපෙන්තො ගාථමාහ —

90. “කතාය චච්ඡස්ස කිසස්ස පූජා, ගච්ඡන්තු හොන්තො ඉසයො සාධුරූපා;
ඤානෙ රතා හොථ සදා සමාහිතා, එසා රතී පබ්බජිතස්ස සෙට්ඨා”ති.

තත්ථ ගච්ඡන්තුති අත්තනො අත්තනො වසනට්ඨානාති ගච්ඡන්තු.

ඉසයො තස්ස සරහඬිගසත්ථුනො වචනං සිරසා සම්පට්ච්ඡිත්වා චන්දිත්වා ආකාසං උප්පතිත්වා සකාති වසනට්ඨානාති ගම්ඤ්ඤ. සක්කොපි උට්ඨායාසනා මහාසත්තස්ස ථුතිං ඤත්වා අඤ්ජලිං පග්ගෙහ සූරියං නමස්සන්තො විය මහාසත්තං නමස්සමානො සපරිසො පක්කාමි. එතමත්ථං විදිත්වා සත්ථා ඉමා ගාථායො අභාසී —

91. “සුත්වාන ගාථා පරමත්ථසංහිතා, සුභාසිතා ඉසිතා පණ්ඩිතෙන;
තෙ වෙදජාතා අනුමොදමානා, පක්කාමු දෙවා දෙවපුරං යසස්සිනො.

92. “ගාථා ඉමා අත්ථවතී සුඛාඤ්ජනා, සුභාසිතා ඉසිතා පණ්ඩිතෙන;
යො කොචිමා අට්ඨිකත්වා සුභෙය්‍යා, ලහෙථ පුබ්බාපරියං විසෙසං;
ලද්ධාන පුබ්බාපරියං විසෙසං, අදස්සනං මච්චුරාජස්ස ගච්ඡෙ”ති.

තත්පරමත්පරසංහිතානි අනිච්චාදිදිපනෙන නිබ්බානනිස්සිතා. ගාථා ඉමානි ඉදං සත්ථා සරහඬගසත්ථුනො නිබ්බානදායකං සුභාසිතං වණ්ණෙත්තො ආහ. තත්පර අත්පවතීති නිබ්බානදායකවයෙන පරමත්පනිස්සිතා. සුඛාසුඤ්ජනානි පරිසුද්ධඛාසුඤ්ජනා. සුභාසිතානි සුකම්මානි. අට්ඨකත්වානි අත්තනො අත්ථිකභාවං කත්වා අත්ථිකො හුත්වා සක්කච්චං සුභෙය්‍යා. පුබ්බාපරියන්ති පයමජ්ඣානං පුබ්බවිසෙසො, දුතියජ්ඣානං අපරවිසෙසො, දුතියජ්ඣානං පුබ්බවිසෙසො, තතියජ්ඣානං අපරවිසෙසොති එවං අට්ඨසමාපත්තිවතුමග්ගවසෙන පුබ්බාපරභාවෙන ධීතං විසෙසං. අදස්සනන්ති පරියොසානෙන අපරවිසෙසං අරහත්තං ලභිත්වා නිබ්බානං පාපුභෙය්‍යා. නිබ්බානප්පත්තො හි පුග්ගලො මච්චුරාපස්ස අදස්සනං ගතො නාම භොතීති.

එවං සත්ථා අරහත්තෙන දෙසනාය කුටං ගණ්හිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි මොග්ගල්ලානස්ස ආළාහනෙ පුප්ඵවස්සං වස්සි”ති වත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙත්තො ආහ –

- 93. “සාලිස්සරො සාරිපුත්තො, මෙණ්ඩිස්සරො ව කස්සපො;
පබ්බතො අනුරුද්ධො ව, කච්චායනො ව දෙවලො;
- 94. “අනුසිස්සො ව ආනන්දො, කිසවච්ඡො ව කොලිතො;
නාරදො උදායිත්ථෙරො, පරිසා බුද්ධපරිසා;
සරහඬගො ලොකනාථො, එවං ධාරෙට්ඨ ජාතක”න්ති.

[523] 3. අලම්බුසාජාතකවණ්ණනා සරහඬගජාතකවණ්ණනා දුතියා.

අට්ඨවීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතියිකාපලොභනං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. වත්ථු ඉන්ද්‍රියජාතකෙ (ජා. 1.8.60 ආදයො) විත්ථාරිතමෙව. සත්ථා පන තං භික්ඛුං “සච්චං කිර ත්චං, භික්ඛු, උක්කණ්ඩිතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හත්තෙ”ති චුත්තෙ “කෙන උක්කණ්ඩාපිතොසි”ති වත්වා “පුරාණදුතියිකායා”ති චුත්තෙ “භික්ඛු එසා ඉත්ථි තුය්හං අනන්තාරිකා, ත්චං එතං නිස්සාය ඥානං නාසෙත්වා තීණි සංවච්ඡරානි මුළුභො විසඤ්ඤී නිපජ්ජිත්වා උප්පන්තාය සඤ්ඤාය මහාපරිදෙවං පරිදෙවි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො සබ්බසිප්පෙසු නිප්ඵත්තිං පත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අරඤ්ඤායතනෙ වනමූලඵලාභාරො යාපෙසි. අට්ඨකා මිථි තස්ස පස්සාවට්ඨානෙ සම්භවමිස්සකං තිණං බාදිත්වා උදකං පිච්චි. එත්තකෙනෙව ව තස්මිං පට්ඨෙද්ධවිත්තා ගබ්භං පට්ටභිත්වා තතො පට්ඨාය කත්ථවි අගන්ත්වා තත්ථෙව තිණං බාදිත්වා අස්සමස්ස සාමන්තෙයෙව විවරති . මහාසත්තො පරිග්ගණ්හන්තො තං කාරණං අඤ්ඤාසි. සා අපරභාගෙ මනුස්සදාරකං විජායි. මහාසත්තො තං පුත්තසිනෙහෙන පට්ඨග්ගි, “ඉසිසිඬගො”තිස්ස නාමං අකාසි. අට්ඨ නං මහාසත්තො විඤ්ඤාතප්පත්තං පබ්බාපෙත්වා අත්තනො මහල්ලකකාලෙ තං ආදාය නාරිවනං නාම ගන්ත්වා, “තාත, ඉමස්මිං භිමවන්තෙ ඉමෙහි පුප්ඵෙහි සද්ධිං ඉත්ථි යො නාම භොන්ති, තා අත්තනො වසං ගතෙ මහාවිනාසං පාපෙත්ති, න තාසං වසං නාම ගන්තුං වට්ටති”ති ඔවදිත්වා අපරභාගෙ බ්‍රහ්මලොකපරායණො අභොසි.

ඉසිසිඬගොපි ඥානකීළං කීළන්තො භිමවන්තප්පදෙසෙ වාසං කප්පෙසි. සොරතපො පරමධිතින්ද්‍රියො අභොසි. අට්ඨස්ස සීලනෙජෙන සක්කස්ස භවනං කම්පි, සක්කො ආවජ්ජෙත්තො තං කාරණං ඤත්වා “අයං මං සක්කත්තා වාවෙය්‍යා, එකං අව්ජරං පෙසෙත්වා සීලමස්ස භින්දාපෙස්සාමි”ති සකලදෙවලොකං උපපරික්ඛන්තො අත්තනො අඬ්ඬතෙයාකොට්ඨසිඬානං පරිවාරිකානං මජ්ඣෙ එකං අලම්බුසං නාම අව්ජරං යපෙත්වා අඤ්ඤං තස්ස සීලං භින්දිතුං සමත්ථං අදිස්වා තං පක්කොසාපෙත්වා තස්ස සීලභෙදං කාතුං ආණාපෙසි. තමත්ථං ආවිකරොන්තො සත්ථා පයමං ගාට්ඨාහ –

- 95. “අට්ඨවි බ්‍රහා ඉන්දො, වත්තභු ජයතං පිතා;
දෙවකඤ්ඤං පරාභෙත්වා, සුධම්මායං අලම්බුස”න්ති.

තත්පර බ්‍රහානි මහා. වත්තභුති වත්තස්ස නාම අසුරස්ස අභිභවිතා. ජයතං පිතානි ජයන්තානං ජයප්පත්තානං සෙසානං තෙත්තිංසාය දෙවපුත්තානං පිතුකිච්චසාධනෙන පිතා. පරාභෙත්වානි හදයං භින්දිත්වා ඔලොකෙත්තො විය තං “පට්ටලා අය”න්ති ඤත්වානි අත්ථො. සුධම්මායන්ති සුධම්මායං දෙවසභායං.

පණ්ඩුකම්බලසීලාසනෙ නිසිත්තො තං අලම්බුසං පක්කොසාපෙත්වා ඉදමාහ –

- 96. “මිස්සෙ දෙවා තං යාවන්ති, තාවතිංසා සඉන්දකා;
ඉසිප්පලොභනෙ ගච්ඡ, ඉසිසිඬගං අලම්බුසෙ”ති.

තත්පර මිස්සෙති තං ආලපති, ඉදඤ්ච තස්සා නාමං, සබ්බා පනිත්ථි යො පුරිසෙ කිලෙසමිස්සනෙන මිස්සනතො “මිස්සා”ති චුච්චන්ති, තෙන සාධාරණෙන ගුණනාමෙනාලපන්තො එවමාහ. ඉසිප්පලොභනෙති ඉසිතං පලොභනසමත්ථෙ. ඉසිසිඬගන්ති තස්ස කිර මත්ථකෙ මිගසිඬගාකාරෙන ද්වෙ වුළා උට්ඨංගිංසු, තස්මා එවං චුච්චති.

ඉති සක්කො “ගව්‍ය ඉසිසිඞගං උපසඬකමිත්වා අත්තනො වසං ආනෙත්වා සිලමස්ස භින්දා”ති අලම්බුසං ආණාපෙසි.

97. “පුරායං අම්භෙ අච්චෙති, චත්තවා බ්‍රහ්මවරියවා;
තිබ්බානාභිරතො වුද්ධො, තස්ස මග්ගානි ආවරා”ති. – වචනං ආහ;

තත්ථ පුරායන්ති අයං තාපසො චත්තසම්පන්නො ච බ්‍රහ්මවරියවා ච, සො පනෙස දීඝායුකතාය තිබ්බානසඬබ්බානෙ මග්ගෙ අභිරතො ගුණවුද්ධියා ච වුද්ධො. තස්මා යාව එස අම්භෙ නාතික්කමති, න අභිභවිත්වා ඉමම්භා යානා වාචෙති, තාවදෙව ත්වං ගන්ත්වා තස්ස දෙවලොකගමනානි මග්ගානි ආවර, යථා ඉධ නාගව්‍යති, එවං කරොහිති අත්ථො.

තං සුත්වා අලම්බුසා ගාථාද්වයමාහ –

98. “දෙවරාජ කිමෙව ත්වං, මමෙව තුවං සික්ඛසි;
ඉසිප්පලොහනෙ ගව්‍ය, සන්ති අඤ්ඤාපි අච්ඡරා.
99. “මාදිසියො පවරා වෙච, අසොකෙ නන්දනෙ වනෙ;
තාසම්පි හොතු පරියායො, තාපි යන්තු පලොහනා”ති.

තත්ථ කිමෙව ත්වන්ති කිං නාමෙතං ත්වං කරොසිති දීපෙති. මමෙව තුවං සික්ඛසිති ඉමස්මිං සකලදෙවලොකෙ මමෙව තුවං ඉක්ඛසි, අඤ්ඤං න පස්සසිති අධිප්පායෙන වදති. ස-කාරො පනෙත්ථ ඛාඤ්ජනසන්ධිකරො. ඉසිප්පලොහනෙ ගව්‍යාති කිංකාරණා මඤ්ඤෙව එවං වදෙසිති අධිප්පායො . පවරා වෙචාති මයා උත්තරිතරා වෙච. අසොකෙති සොකරහිතෙ. නන්දනෙති නන්දිජනකෙ. පරියායොති ගමනවාරො.

තතො සක්කො තිස්සො ගාථායො අභාසි –

100. “අද්ධා හි සච්චං භණ්ඨි, සන්ති අඤ්ඤාපි අච්ඡරා;
තාදිසියො පවරා වෙච, අසොකෙ නන්දනෙ වනෙ.
101. “න තා එවං පජානන්ති, පාරිවරියං පුමං ගතා;
යාදිසං ත්වං පජානාසි, නාරි සබ්බධගසොහනෙ.
102. “ත්වමෙව ගව්‍ය කල්‍යාණි, ඉත්ථිතං පවරා වසි;
තවෙව වණ්ණරූපෙන, සවසමානයිස්සසි”ති.

තත්ථ පුමං ගතාති පුරිසං උපසඬකමන්තා සමානා පුරිසපලොභිනිපාරිවරියං න ජානන්ති. වණ්ණරූපෙනාති සරිරවණ්ණෙන වෙච රූපසම්පත්තියා ච. සවසමානයිස්සසිති තං තාපසං අත්තනො වසං ආනෙස්සසිති.

තං සුත්වා අලම්බුසා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

103. “න වාහං න ගමිස්සාමි, දෙවරාජෙන පෙසිතා;
විභෙමී වෙතං ආසාදුං, උග්ගතෙජො හි බ්‍රාහ්මණො.
104. “අනෙකෙ නිරයං පත්තා, ඉසිමාසාදියා ජනා;
ආපන්නා මොහසංසාරං, තස්මා ලොමානි භංසයෙ”ති.

තත්ථ න වාහන්ති න වෙ අහං. විභෙමීති භායාමි. ආසාදුන්ති ආසාදිතුං. ඉදං වුත්තං හොති – නාහං, දෙව, තයා පෙසිතා න ගමිස්සාමි, අපිවාහං තං ඉසිං සිලභෙදනත්ථාය අල්ලියිතුං භායාමි, උග්ගතෙජො හි සොති. ආසාදියාති ආසාදෙත්වා. මොහසංසාරන්ති මොහෙන සංසාරං, මොහෙන ඉසිං පලොභෙත්වා සංසාරං ආපන්නා වට්ටුක්කබ්බෙ පතිට්ඨිතා සත්තා ගණනපථං අතික්කන්තා . තස්මාති තෙන කාරණෙන. ලොමානි භංසයෙති අහං ලොමානි උට්ඨපෙමි, “තස්ස කිරාහං සිලං භින්දිස්සාමි”ති චිත්තයමානාය මෙ ලොමානි පහංසන්තිති වදති.

105. “ඉදං චත්වාන පක්කාමි, අච්ඡරා කාමවණ්ණිනි;
මිස්සා මිස්සිතුමිච්ඡන්ති, ඉසිසිඞගං අලම්බුසා.
106. “සා ච තං වනමොග්ගහ, ඉසිසිඞගෙන රක්ඛිතං;
බ්බිඛිජාලකසඤ්ජන්තං, සමන්තා අද්ධයොජනං.
107. “පාතොව පාතරාසම්භි, උදණ්භසමයං පති;
අග්ගිට්ඨං පරිමජ්ජන්තං, ඉසිසිඞගං උපාගමි”ති. – ඉමා අභිසම්බුද්ධගාථා;

තත්ථ පක්කාමිති තෙන හි, දෙවරාජ, ආවජ්ජෙය්‍යාසි මන්ති අත්තනො සයනගබ්භං පවිසිත්වා අලඬකරිත්වා ඉසිසිඞගං කිලෙසෙන මිස්සිතුං ඉච්ඡන්ති පක්කාමි, හික්ඛවෙ, සා අච්ඡරා තස්ස අස්සමං ගතාති.

බිම්බිජාලකසඤ්ජන්තන්ති රත්තඬුකුරවනෙන සඤ්ජන්තං. පාතොව පාතරාසම්භීති, භික්ඛවෙ, පාතරාසවෙලාය පාතොව පගෙයෙව අතිපගෙව. උදණ්භසමයං පතීති සුරියුග්ගමනවෙලායමෙව. අග්ගිවිද්වත්ති අග්ගිසාලං. රත්තිං පධානමනුසුඤ්ජිත්වා පාතොව න්හත්වා උදකකිව්වං කත්වා පණ්ණසාලායං ථොකං කුමානසුබ්බෙන විතිනාමෙත්වා නික්ඛමිත්වා අග්ගිසාලං සම්මජ්ජන්තං තං ඉසිසිඬගං සා උපාගමි, ඉත්ථිවිලාසං දස්සෙන්නි තස්ස පුරතො අට්ඨාසි.

අට්ඨ නං තාපසො පුච්ඡන්තො ආහ -

108. “කා නු විජ්ජුරිවාහාසි, ඔසධි විය තාරකා;
විචිත්තහත්ථාහරණා, ආමුත්තමණිකුණ්ඩලා.
109. “ආදිච්චවණ්ණසඬකාසා, හෙමවන්දනගන්ධිනී;
සඤ්ඤතුරු මහාමායා, කුමාරි වාරුදස්සනා.
110. “විලග්ගා මුදුකා සුද්ධා, පාදා තෙ සුජ්ජනිට්ඨිතා;
ගමනා කාමනීයා තෙ, හරන්තියෙව මෙ මනො.
111. “අනුපුබ්බා ව තෙ උරු, නාගනාසසමුපමා;
විමට්ඨා තුය්හං සුස්සොණි, අක්ඛස්ස ඵලකං යථා.
112. “උජ්ජලස්සෙව කිඤ්ජක්ඛා, නාහි තෙ සාධුසණ්ඨිතා;
පුරා කණ්භඤ්ජනස්සෙව, දුරතො පතිදිස්සති.
113. “දුට්ඨා ජාතා උරජා, අවණ්ඨා සාධුපච්චුදා;
පයොධරා අපතිතා, අඬ්ඬලාබ්බසමා ථනා.
114. “දීඝා කම්බුතලාභාසා, ගීවා එණෙය්‍යකා යථා;
පණ්ඩරාවරණා වග්ගු, චතුත්ථමනසන්නිහා.
115. “උද්ධග්ගා ව අධග්ගා ව, දුග්ගපරිමජ්ජිතා;
දුට්ඨා නෙලසම්භුතා, දන්තා තව සුදස්සනා.
116. “අපණ්ඩරා ලොහිතන්නා, ජිඤ්ජුකඵලසන්නිහා;
ආයතා ව විසාලා ව, නෙත්තා තව සුදස්සනා.
117. “නාතිදීඝා සුසම්මට්ඨා, කනකඛ්‍යාසමොචිතා;
උත්තමඬගරුහා තුය්හං, කෙසා වන්දනගන්ධිකා.
118. “යාවතා කසිගොරක්ඛා, වාණිජානඤ්ච යා ගති;
ඉසීනඤ්ච පරක්කන්තං, සඤ්ඤතානං තපස්සිනං.
119. “න තෙ සමසමං පස්සෙ, අස්මිං පට්ඨිමණ්ඩලෙ;
කො වා ත්වං කස්ස වා පුත්තො, කථං ජානෙමු තං මය”න්ති.

තත්ථ විචිත්තහත්ථාහරණාති විචිත්තෙහි හත්ථාහරණෙහි සමන්තාගතා. හෙමවන්දනගන්ධිනීති සුවණ්ණවණ්ණවන්දනගන්ධවිලෙපනා. සඤ්ඤතුරුති සුවට්ඨිතසනඋරු සම්පන්නඋරුලක්ඛණා. විලග්ගාති සංඛිත්තමජ්ඣා. මුදුකාති මුදු සුබ්බලා. සුද්ධාති නිම්මලා. සුජ්ජනිට්ඨිතාති සමං පට්ඨං පුසන්නා සුට්ඨු පතිට්ඨිතා. ගමනාති ගච්ඡමානා. කාමනීයාති කත්තා කාමිතබ්බයුත්තකා. හරන්තියෙව මෙ මනොති එතෙ ඵලරූපෙන පරමෙන ඉත්ථිවිලාසෙන වඩ්ඪකමන්තියා තව පාදා මම විත්තං හරන්තියෙව. විමට්ඨාති විසාලා. සුස්සොණිති සුන්දරසොණි. අක්ඛස්සාති සුන්දරවණ්ණස්ස අක්ඛස්ස සුවණ්ණඵලකං විය විසාලා තෙ සොණිති වදති. උජ්ජලස්සෙව කිඤ්ජක්ඛාති නිලුජ්ජලකණ්ණිකා විය. කණ්භඤ්ජනස්සෙවති සුබ්බකණ්භලොමචිත්තන්නා ඵවමාහ.

“දුට්ඨා”තිගාථං ථනෙ වණ්ණයන්නො ආහ. තෙ හි ද්වෙ හුත්වා උරෙ ජාතා වණ්ඨස්ස අභාවා අවණ්ඨා, උරෙ ලග්ගා ඵව හුත්වා සුට්ඨු නික්ඛන්තන්නා සාධුපච්චුදා, පයස්ස ධාරණතො පයොධරා, අපතිතාති න පතිතා, අඬ්ඬලාභාය වා අලම්බනාය වා න අන්තො පට්ඨාති අපතිතා, සුවණ්ණඵලකෙ යටිතසුවණ්ණමයවට්ඨආලාබ්බතො අඬ්ඬෙන සදිස්සාය අඬ්ඬලාබ්බසමා ථනා. එණෙය්‍යකා යථාති එණිමිගස්ස හි දීඝා ව වට්ඨා ව ගීවා සොහති යථා, ඵවං තව ගීවා ථොකං දීඝා. කම්බුතලාභාසාති සුවණ්ණාලිඬගතලසන්නිහා ගීවාති අත්ථො. පණ්ඩරාවරණාති දන්තාවරණා. චතුත්ථමනසන්නිහාති චතුත්ථමනො චුච්චති චතුත්ථමනවත්ථුභුතා ජිවිහා. අභිරත්තභාවෙන ජිවිහාසදිසං තෙ ඔට්ඨපරියොසානන්ති වදති. උද්ධග්ගාති හෙට්ඨිමදන්නා. අධග්ගාති උපරිමදන්නා. දුග්ගපරිමජ්ජිතාති දන්තකට්ඨපරිමජ්ජිතා පරිසුද්ධා. දුට්ඨාති ද්විජා. නෙලසම්භුතාති නිද්දොසෙසු හනුමංසපරියොසානෙසු සම්භුතා.

අපණ්ඩරාති කණ්භා. ලොහිතන්නාති රත්තපරියන්නා. ජිඤ්ජුකඵලසන්නිහාති රත්තට්ඨානෙ ජිඤ්ජුකඵලසදිසා. සුදස්සනාති පස්සන්නානං අතිත්තිකරා පඤ්චපසාදසමන්තාගතා. නාතිදීඝාති පමාණයුත්තා. සුසම්මට්ඨාති සුට්ඨු සම්මට්ඨා. කනකඛ්‍යාසමොචිතාති කනකඛ්‍යා චුච්චති සුවණ්ණඵලකා, තාය ගන්ධතෙලං ආදාය පහරිතා සුරචිතා.

කසිගොරක්කානි ඉමිනා කසිඤ්ච ගොරක්කඤ්ච නිස්සාය ජීවනකසත්තෙ දස්සෙති. යා ගතීති යත්තකා නිප්පත්ති. පරක්කන්තන්ති යත්තකං ඉසිනං පරක්කන්තං, චිත්ථාරිකතා ඉමස්මිං හිමවන්තෙ යත්තකා ඉසයො වසන්තීති අත්ථො. න තෙ සමසමන්ති තෙසු සබ්බෙසු එකමිපි රූපලිලාවිලාසාදිසමනාය තයා සමානං න පස්සාමි. කො වා ත්වන්ති ඉදං තස්සා ඉත්ථිභාවං ජානන්තො පුරිසවොහාරවසෙන පුච්ඡති.

එවං පාදනො පට්ඨාය යාව කෙසා අත්තනො වණ්ණං භාසන්තෙ තාපසෙ අලම්බුසා තුණ්හි හුත්වා තස්සා කථාය යථානුසන්ධිං ගතාය තස්ස සම්මුල්භභාවං ඤාත්වා ගාථමාහ —

120. “න පඤ්ඤාකාලො භද්දන්තෙ, කස්සපෙවං ගතෙ සති;
එහි සම්ම රමිස්සාම, උභො අස්මාකමස්සමෙ;
එහි තං උපගුහිස්සං, රතීනං කුසලො භවා”ති.

තත්ථ කස්සපෙවං ගතෙ සතීති කස්සපගොත්ත ඵලං තව චිත්තෙ පවත්තෙ සති පඤ්ඤාකාලො න භොති. සම්මානි වයස්ස, පියවචනාලපනමෙතං. රතීනන්ති පඤ්චකාමගුණරතීනං.

එවං වත්වා අලම්බුසා චිත්තෙසි — “නායං මයි ධීතාය භත්ථපාසං ආගමිස්සති, ගච්ඡන්තී විය භවිස්සාමි”ති. සා ඉත්ථිමායාකුසලතාය තාපසං අනුපසඬිකමිත්වා ආගතමග්ගාහිමුඛි පායාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ —

121. “ඉදං වත්වාන පක්කාමි, අච්ඡරා කාමවණ්ණිනී;
මිස්සා මිස්සිතුමිච්ඡන්තී, ඉසිසිඬිගං අලම්බුසා”ති.

අථ නං තාපසො ගච්ඡන්තිං දිස්වා “අයං ගච්ඡති”ති අත්තනො දන්ධපරක්කමං මන්දගමනං ඡිත්තීත්වා වෙගෙන ධාවිත්වා කෙසෙසු භත්ථොන පරාමසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ —

122. “සො ව වෙගෙන නික්ඛම්ම, ඡෙත්වා දන්ධපරක්කමං;
තමුත්තමාසු වෙණිසු, අජ්ඣාප්පන්නො පරාමසි.

123. “තමුදාවත්ත කල්‍යාණී, පලිස්සජී සුසොහනා;
චචිතමිහි බ්‍රහ්මවරියා, යථා තං අථ තොසිතා.

124. “මනසා අගමා ඉන්දං, වසන්තං නන්දනෙ වනෙ;
තස්සා සඬකප්පමඤ්ඤාය, මසවා දෙවකුඤ්ඤරො.

125. “පල්ලඬිකං පහිණි බිජ්ජං, සොවණ්ණං සොපවාහනං;
සඋත්තරච්ඡදපඤ්ඤාසං, සහස්සපටියත්ථනං.

126. “තමෙනං තත්ථ ධාරෙසි, උරෙ කත්ථාන සොහනා;
යථා එකමුහුත්තංව, තීණි වස්සානි ධාරසි.

127. “විමදො තීහි වස්සෙහි, පබුජ්ඣිත්ථාන බ්‍රාහ්මණො;
අද්දසාසි හරිතරුක්ඛෙ, සමන්තා අග්ගියායනං.

128. “නවපත්තවනං ඵුල්ලං, කොකිලග්ගණසොසිතං;
සමන්තා පවිලොකෙත්වා, රුදං අස්සුනි වත්තයි.

129. “න ජුහෙ න ජපෙ මන්තෙ, අග්ගිහුත්තං පභාපිතං;
කො නු මෙ පාරිවරියාය, පුබ්බෙ චිත්තං පලොභයි.

130. “අරඤ්ඤෙ මෙ විහරතො, යො මෙ තෙජා හ සම්භුතං;
නානාරතනපරිපූරං, නාවංව ගණ්හි අණ්ණවෙ”ති.

තත්ථ අජ්ඣාප්පන්නොති සම්පන්නො. තමුදාවත්ත කල්‍යාණීති තං කෙසෙ පරාමසිත්වා ධීතං ඉසිං උදාවත්තිත්වා නිවත්තිත්වා කල්‍යාණදස්සනා සා සුට්ඨු සොහනා. පලිස්සජීති ආලිඬිගි. චචිතමිහි බ්‍රහ්මවරියා, යථා තං අථ තොසිතාති, නික්ඛවෙ, තස්ස ඉසිතො තාවදෙව ඤානං අන්තරධායි. තස්මිං තමිහා ඤානා බ්‍රහ්මවරියා චචිතෙ යථා තං සක්කෙන පත්ථිතං, තථෙව අභොසි. අථ සක්කස්ස පත්ථනාය සමිද්ධභාවං විදිත්වා සා දෙවකුඤ්ඤා තොසිතා, තස්ස තෙන බ්‍රහ්මවරියචිතාසෙන සඤ්ජනිතපිතිපාමොජ්ජාති අත්ථො.

මනසා අගමානි සා තං ආලිඬිගිත්වා ධීතා “අභො වත සක්කො පල්ලඬිකං මෙ පෙසෙය්‍යා”ති එවං පවත්තෙන මනසා ඉන්දං අගමා. නන්දනෙ වනෙති නන්දජනනසමත්ථතාය නන්දනවනසඬිඛාතෙ තාවතිංසභවනෙ වසන්තං. දෙවකුඤ්ඤරොති දෙවසෙට්ඨො . පහිණිති පෙසෙසි. “පාහිණි”තිපි පායො. සොපවාහනන්ති සපරිවාරං. සඋත්තරච්ඡදපඤ්ඤාසන්ති පඤ්ඤාසාය උත්තරච්ඡදෙහි පටිච්ඡාදිතං. සහස්සපටියත්ථනන්ති

සහස්සදිබ්බකොප්පත්තං. තමෙන තත්ථානි තං ඉසිසිඞගං තත්ථ දිබ්බපල්ලඬකෙ නිසින්නා සා උරෙ කත්වා ධාරෙසි. තිණි වස්සානීති එකමුහුත්තං විය මනුස්සගණනාය තිණි වස්සානි තං උරෙ නිපජ්ජාපෙත්වා තත්ථ නිසින්නා ධාරෙසි.

විමදොති නිම්මදො විගතසඤ්ඤභාවො. සො හි තිණි සංවච්ඡරානි විසඤ්ඤො සයින්වා පච්ඡා පටිලද්ධසඤ්ඤො පබුජ්ඣ්ඤි. තස්මිං පබුජ්ඣ්ඤාමානෙ හත්ථාදිප්ථදනං දිස්වාච අලම්බුසා තස්ස පබුජ්ඣ්ඤානභාවං ඤත්වා පල්ලඬකං අන්තරධාපෙත්වා සයම්පි අන්තරහිතා අට්ඨාසි. අද්දසාසීති සො අස්සමපදං ඔලොකෙන්තො “කෙන නු බොම්හි සිලවිනාසං පාපිතො”ති චින්තෙන්වා මහන්තෙන සද්දෙන පරිදෙවමානො අද්දසාසි. හරිතරුක්ඛෙති අග්ගියායනසංඛිතං අග්ගියාලං සමන්තා පරිවාරෙන්වා ධීතෙ හරිතපත්තරුක්ඛෙ. නවපත්තවනන්ති තරුණෙහි නවපත්තෙහි සඤ්ජන්තං වනං. රුදන්ති පරිදෙවන්තො.

න පුහෙ න ජපෙ මන්තෙති අයමස්ස පරිදෙවනගාථා. පහාපිතන්ති භාපිතං, ප-කාරො උපසග්ගමන්තං. පාරිවරියායාති කො නු කිලෙසපාරිවරියාය ඉතො පුබ්බෙ මම චින්තං පලොභයීති පරිදෙවති. යො මෙ තෙජා හ සම්භුතන්ති හ-කාරො නිපාතමන්තං. යො මම සමණතෙජෙන සම්භුතං ඤානාගුණං නානාරතනපරිපුණ්ණං මහන්තං මහණ්ණෙවෙ නාවං විය ගණ්හි, විනාසං පාපෙසි, කො නාමෙසොති පරිදෙවතිති.

තං සුත්වා අලම්බුසා චින්තෙසි – “සවාහං න කට්ඨස්සාමි, අයං මෙ අභිසපිස්සති, හන්දස්ස කට්ඨස්සාමි”ති. සා දිස්සමානෙන කායෙන ධත්වා ගාථමාහ –

131. “අහං තෙ පාරිවරියාය, දෙවරාජෙන පෙසිතා;
අවධිං චින්තං චින්තෙන, පමාදො ත්වං න බුජ්ඣසි”ති.

සො තස්සා කථං සුත්වා පිතරා දින්නඔවාදං සරින්වා “පිතු වචනං අකත්වා මහාවිනාසං පත්තොම්හි”ති පරිදෙවන්තො වතස්සො ගාථායො අභාසි –

132. “ඉමානි කිර මං තාතො, කස්සපො අනුසාසති;
කමලාසදිසින්ථියො, තායො බුජ්ඣෙසි මාණව.
133. “උරගණ්ඨායො බුජ්ඣෙසි, තායො බුජ්ඣෙසි මාණව;
ඉච්චානුසාසි මං තාතො, යථා මං අනුකම්පකො.
134. “තස්සාහං වචනං නාකං, පිතු වුද්ධස්ස සාසනං;
අරඤ්ඤෙ නිම්මනුස්සම්හි, ස්වජ්ජ ඤායාමි එකකො.
135. “සොහං තථා කරිස්සාමි, ධිරත්ථු ජීවිතෙන මෙ;
පුන වා තාදිසො භෙස්සං, මරණං මෙ භවිස්සති”ති.

තත්ථ ඉමානීති ඉමානි වචනානි. කමලාසදිසින්ථියොති කමලා වුව්චති නාරිපුප්ඵලතා, තාසං පුප්ඵසදිසා ඉත්ථියො. තායො බුජ්ඣෙසි මාණවාති මාණව ත්වං තායො ජානෙය්‍යාසි, ඤත්වා දස්සනපථං අගන්ත්වා පලාපෙය්‍යාසීති යානි ඵ්චරුපානි වචනානි තදා මං තාතො අනුසාසති, ඉමානි කිර තානීති. උරගණ්ඨායොති උරම්හි ද්විහි ගණ්ඨෙහි සමන්තාගතා. තායො බුජ්ඣෙසි, මාණවාති, මාණව, තායො අත්තනො වසං ගතෙ විනාසං පාපෙන්තිති ත්වං ජානෙය්‍යාසි. නාකන්ති නාකරිං. ඤායාමිති පජ්ඣායාමි පරිදෙවාමි. ධිරත්ථු ජීවිතෙන මෙති ධිරත්ථු ගරහිතං මම ජීවිතං, ජීවිතෙන මෙ කො අත්ථො. පුන වාති තථා කරිස්සාමි, යථා පුන වා තාදිසො භවිස්සාමි, නට්ඨං ඤානං උප්පාදෙන්වා විතරාගො භවිස්සාමි, මරණං වා මෙ භවිස්සතිති.

සො කාමරාගං පහාය පුන ඤානං උප්පාදෙසි. අප්පස්ස සමණතෙජං දිස්වා ඤානස්ස ව උප්පාදිතභාවං ඤත්වා අලම්බුසා හිතා බමාපෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ද්වෙ ගාථායො අභාසි –

136. “තස්ස තෙජං වීරියඤ්ච, ධිනිං ඤත්වා අවට්ඨිතං;
සිරසා අග්ගහි පාදෙ, ඉසිසිඞගං අලම්බුසා.
137. “මා මෙ කුජ්ඣ මහාවීර, මා මෙ කුජ්ඣ මහාඉසෙ;
මහා අත්ථො මයා විණ්ණො, තිදසානං යසස්සිතං;
තයා පකම්පිතං ආසි, සබ්බං දෙවපුරං තදා”ති.

අථ නං සො “බමාමි තෙ, හද්දෙ, යථාසුබ්බං ගච්ඡා”ති විස්සජ්ජෙන්තො ගාථමාහ –

138. “තාවතිංසා ව යෙ දෙවා, තිදසානඤ්ච වාසවො;
ත්ථඤ්ච හද්දෙ සුබ්බි හොහි, ගච්ඡ කඤ්ඤෙ යථාසුබ්බ”න්ති.

සා තං වන්දිත්වා තෙනෙව සුවණ්ණපල්ලඬකෙන දෙවපුරං ගතා. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා තිස්සො ගාථායො අභාසි –

139. “තස්ස පාදෙ ගහෙත්වාන, කත්වා ව නං පදක්ඛිණං;
අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වාන, තම්භා යානා අපක්කම්.

140. “යො ව තස්සාසි පල්ලඬකො, සොවණ්ණො සොපවාහනො;
සඋත්තරච්ඡදපඤ්ඤාසො, සහස්සපටියත්ථනො;
තමෙව පල්ලඬකමාරුය්හ, අගා දෙවාන සන්තිකෙ.

141. “තමොක්කම්ව ආයන්තිං, ජලන්තිං විජ්ජුතං යථා;
පතීතො සුමනො චිත්තො, දෙවින්දො අදදා වර”න්ති.

තත්ථ ඔක්කම්වානි දීපකං විය. “පතීතො”තිආදීහි තුට්ඨාකාරොව දස්සිතො අදදා වරන්ති ආගන්ත්වා වන්දිත්වා ඨිතාය තුට්ඨො වරං අදාසි.

සා තස්ස සන්තිකෙ වරං ගණ්හන්ති ඔසානගාථමාහ —

142. “වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභූතානම්ස්සර;
නිසිප්පලොභිකා ගච්ඡෙ, එතං සක්ක වරං වරෙ”ති.

තස්සත්ථො — “සක්ක දෙවරාජ, සචෙ මෙ ත්වං වරං අදො, පුන ඉසිපලොභිකාය න ගච්ඡෙය්‍යං, මා මං එතදත්ථාය පභිණෙය්‍යාසි, එතං වරං වරෙ යාවාමි”ති.

සත්ථා තස්ස භික්ඛුනො ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි,
සච්චපරියොසානෙ සො භික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා අලම්බුසා පුරාණදුතියිකා අහොසි, ඉසිසිඬගො
උක්කණ්ඨිතභික්ඛු, පිතා මහාඉසි පන අහමෙව අහොසිත්ති.

[524] 4. සඬ්ඛපාලජාතකවණ්ණනා අලම්බුසාජාතකවණ්ණනා තතියා.

අරියාවකාසොසීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො උපොසථකම්මං ආරබ්භ කට්ඨෙ. තදා හි සත්ථා
උපොසථිකෙ උපාසකෙ සම්පහංසෙත්වා “පොරාණකපණ්ඩිතා මහතිං නාගසම්පත්තිං පහාය උපොසථවාසං
උපවසිංසුයෙවා”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ රාජගහෙ මගධරාජා නාම රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො තස්ස රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡමිහි
නිබ්බත්ති, “දුයොධනො”තිස්ස නාමං කරිංසු. සො වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා
ආගන්ත්වා පිතු සිප්පං දස්සෙසි. අථ නං පිතා රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා උය්‍යානෙ වසි.
බොධිසත්තො දිවසස්ස කික්ඛත්තුං පිතු සන්තිකං අගමාසි. තස්ස මහාලාභසක්කාරො උදපාදි. සො තෙතෙව
පලිබොධෙන කසිණපරිකම්මමත්තම්පි කාතුං අසක්කොන්තො චිත්තෙසි — “මහා මෙ ලාභසක්කාරො, න සක්කා මයා
ඉධ වසන්තෙන ඉමං ජටං ඡින්දිතුං, පුත්තස්ස මෙ අනාරොචෙත්වාව අඤ්ඤත්ථ ගම්ස්සාමි”ති. සො කඤ්චි
අජානාපෙත්වා උය්‍යානා නික්ඛමීත්වා මගධරට්ඨං අතික්කමීත්වා මහිසකරට්ඨෙ සඬ්ඛපාලදහනො නාම නික්ඛන්තාය
කණ්ණවෙණ්ණාය නදියා නිවත්තනෙ වන්දකපබ්බතං උපනිස්සාය පණ්ණසාලං කත්වා තත්ථ වසන්තො
කසිණපරිකම්මං කත්වා කුමානාභිඤ්ඤා නිබ්බත්තෙත්වා උඤ්ජාවරියාය යාපෙසි. තමෙනං සඬ්ඛපාලො නාම නාගරාජා
මහන්තෙන පරිවාරෙන කණ්ණවෙණ්ණනදිතො නික්ඛමීත්වා අත්තරත්තරා උපසඬ්ඛමති. සො තස්ස ධම්මං දෙසෙසි.
අථස්ස පුත්තො පිතරං දට්ඨුකාමො ගතට්ඨානං අජානන්තො අනුච්චාරාපෙත්වා “අසුකට්ඨානෙ නාම වසති”ති ඤත්වා
තස්ස දස්සනත්ථාය මහන්තෙන පරිවාරෙන තත්ථ ගන්ත්වා එකමන්තෙ බන්ධවාරං නිවාසෙත්වා කතිපයෙහි අමච්චෙහි
සද්ධිං අස්සමපදාභිමුඛො පායාසි.

තස්මිං බණ්ණෙ සඬ්ඛපාලො මහන්තෙන පරිවාරෙන ධම්මං සුණන්තො නිසීදි. සො තං රාජානං ආගච්ඡන්තං දිස්වා
ඉසිං වන්දිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි. රාජා පිතරං වන්දිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා නිසීදිත්වා පුච්ඡි — “හන්තෙ,
කතරරාජා නාමෙස තුම්භාකං සන්තිකං ආගතො”ති. තාත, සඬ්ඛපාලනාගරාජා නාමෙසොති. සො තස්ස සම්පත්තිං
නිස්සාය නාගභවනෙ ලොභං කත්වා කතිපාහං වසිත්වා පිතු භික්ඛාහාරං නිබ්ද්ධං දාපෙත්වා අත්තනො නගරමෙව
ගන්ත්වා වතුසු ද්වාරෙසු දානසාලායො කාරෙත්වා සකලජම්බුදීපං සඬ්ඛොහෙත්තො දානං දත්වා සීලං රක්ඛිත්වා
උපොසථකම්මං කත්වා නාගභවනං පත්ථෙත්වා ආයුපරියොසානෙ නාගභවනෙ නිබ්බත්තිත්වා සඬ්ඛපාලනාගරාජා
අහොසි. සො ගච්ඡන්තෙ කාලෙ තාය සම්පත්තියා විජ්ජට්ඨාරි හුත්වා තතො පට්ඨාය මනුස්සයොනිං පත්ථෙත්තො
උපොසථවාසං වසි. අථස්ස නාගභවනෙ වසන්තස්ස උපොසථවාසො න සම්පජ්ජති, සීලවිනාසං පාපුණාති. සො තතො
පට්ඨාය නාගභවනා නික්ඛමීත්වා කණ්ණවෙණ්ණාය නදියා අවිදුරෙ මහාමග්ගස්ස ව එකපදිකමග්ගස්ස ව අන්තරෙ
එකං වම්මිකං පරික්ඛිපිත්වා උපොසථං අධිට්ඨාය සමාදින්තසීලො “මම වම්මමංසාදීහි අත්ථිකා වම්මමංසාදීහි
හරන්තු”ති අත්තානං දානමුඛෙ විස්සජ්ජෙත්වා වම්මිකමත්ථකෙ නිපන්තො සමණධම්මං කරොන්තො වාතුද්දසෙ
පන්තරසෙ වසිත්වා පාටිපදෙ නාගභවනං ගච්ඡති.

තස්මිං එකදිවසං එවං සීලං සමාදිශිත්වා නිපන්නො පච්චන්තගාමවාසීනො සොළස ජනා “මංසං ආහරිස්සාමා”ති ආවුඩහත්ථා අරඤ්ඤෙ විවරන්නා කිඤ්චි අලභිත්වා නික්ඛන්නා තං වම්මිකමත්ථකෙ නිපන්නං දිස්වා “මයං අප්ප ගොධාපොතකම්පි න ලභිමිහා, ඉමං නාගරාජානං වධිත්වා බාදිස්සාමා”ති වින්තෙත්වා “මහා බො පනෙස ගස්හමානො පලායෙයා, යථානිපන්නමෙව තං භොගෙසු සුලෙභි විජ්ඣිත්වා දුබ්බලං කත්වා ගණ්හිස්සාමා”ති සුලානි ආදාය උපසඬකම්මෙසු. බොධිසත්තස්ස සරිරං මහන්නං එකදොණ්කනාවප්පමාණං වට්ටෙත්වා යපිතසුමනපුප්ඵදාමං විය ජිඤ්චුකඵලසන්නිභෙහි අක්ඛිති ජයසුමනපුප්ඵසදිසෙන ව සීසෙන සමන්නාගතං අතිවිය සොහති. සො තෙසං සොළසන්නං ජනානං පදසද්දෙන භොගන්නරතො සීසං නිහරිත්වා රත්තක්ඛිති උම්මිලෙත්වා තෙ සුලහත්ථෙ ආගච්ඡන්නෙ දිස්වා වින්තෙසි – “අප්ප මය්හං මනොරථො මත්ථකං පාපුණ්ස්සති, අහං අත්තානං දානමුඛෙ නියායාදෙත්වා වීරියං අධිට්ඨතිත්වා නිපන්නො, ඉමෙ මම සරිරං සත්තිති කොට්ටෙත්වා ඡිද්දාවඡිද්දං කරොන්නෙ කොධවසෙන අක්ඛිති උම්මිලෙත්වා න ඔලොකෙස්සාමි”ති අත්තනො සීලභෙදභයෙන දළ්භං අධිට්ඨාය සීසං භොගන්නරෙයෙව පවෙසෙත්වා නිපජ්ජි. අප් නං තෙ උපගන්ත්වා නඩගුට්ඨෙ ගහෙත්වා කඩ්ඪන්නා භූමියං පොථෙත්වා තිබ්ණසුලෙභි අට්ඨසු යානෙසු විජ්ඣිත්වා සකණ්ටකකාළචෙත්තයට්ඨියො පහාරමුඛෙහි පවෙසෙත්වා අට්ඨසු යානෙසු කාපෙතාදාය මහාමග්ගං පටිපජ්ජිංසු, මහාසත්තො සුලෙභි විජ්ඣිතතො පට්ඨාය එකට්ඨානෙපි කොධවසෙන අක්ඛිති උම්මිලෙත්වා තෙ න ඔලොකෙසි. තස්ස අට්ඨති කාපෙති ආදාය නියමානස්ස සීසං ඔලම්බෙත්වා භූමියං පහරි. අප් නං “සීසමස්ස ඔලම්බති”ති මහාමග්ගෙ නිපජ්ජාපෙත්වා තරුණසුලෙන නාසාපුටං විජ්ඣිත්වා රජ්ජුකං පවෙසෙත්වා සීසං උක්ඛිපිත්වා කාපකොටියං ලග්ගිත්වා පුනපි උක්ඛිපිත්වා මග්ගං පටිපජ්ජිංසු.

තස්මිං බණෙ විදෙහරට්ඨෙ මිටීලනගරවාසී ආළාරො නාම කුටුම්භිකො පඤ්ච සකටසතානි ආදාය සුබයානකෙ නිසිදිත්වා ගච්ඡන්නො තෙ භොජපුත්තෙ බොධිසත්තං තථා ගණ්හිත්වා ගච්ඡන්නෙ දිස්වා තෙසං සොළසන්නම්පි සොළසති වාහගොණෙහි සද්ධිං පසතං පසතං සුවණ්ණමාසකෙ සබ්බෙසං නිවාසනපාරුපනානි හරියානම්පි නෙසං වත්ථාහරණානි දත්වා විස්සජ්ජාපෙසි. අප් සො නාගභවනං ගන්ත්වා තත්ථ පපඤ්චං අකත්වා මහන්නෙන පරිවාරෙන නික්ඛමිත්වා ආළාරං උපසඬකම්මිත්වා නාගභවනස්ස වණ්ණං කථෙත්වා තං ආදාය නාගභවනං ගන්ත්වා තිහි නාගකඤ්ඤාසතෙහි සද්ධිං මහන්නමස්ස යසං දත්වා දිබ්බෙහි කාමෙහි සන්නප්පෙසි. ආළාරො නාගභවනෙ එකවස්සං වසිත්වා දිබ්බකාමෙ පරිභුඤ්ජිත්වා “ඉච්ඡාමහං, සම්ම, පබ්බජිතු”න්ති නාගරාජස්ස කථෙත්වා පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ ගහෙත්වා නාගභවනතො හිමවන්නප්පදෙසං ගන්ත්වා පබ්බජිත්වා තත්ථ වීරං වසිත්වා අපරහාගෙ වාරිකං වරන්නො බාරාණසිං පත්වා රාජ්ජයානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ හික්ඛාය නගරං පවිසිත්වා රාජද්වාරං අගමාසි. අප් නං බාරාණසිරාජා දිස්වා ඉරියාපථෙ පසිදිත්වා පක්කොසාපෙත්වා පඤ්ඤත්තාසෙන නිසිදාපෙත්වා නානග්ගරසභොජනං භොජෙත්වා අඤ්ඤතරස්මිං නිවෙ ආසනෙ නිසින්නො වන්දිත්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපන්නො පඨමං ගාථමාහ –

143. “අරියාවකාසොසි පසන්නනෙත්තො, මඤ්ඤෙ භවං පබ්බජිතො කුලම්භා;
කථං නු විත්තානි පභාය භොගෙ, පබ්බජි නික්ඛම්ම සරා සපඤ්ඤා”ති.

තත්ථ අරියාවකාසොසිති නිද්දොසසුන්දරසරිථාවකාසොසි, අභිරුපොසිති අත්ථො. පසන්නනෙත්තොති පඤ්චහි පසාදෙහි යුත්තනෙත්තො. කුලම්භානි ඛත්තියකුලා වා බ්‍රාහ්මණකුලා වා සෙට්ඨිකුලා වා පබ්බජිතොසිති මඤ්ඤාමි. කථං නුති කෙන කාරණෙන කිං ආරම්මණං කත්වා ධනඤ්ච උපභොගෙ ව පභාය සරා නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතොසි සපඤ්ඤ පණ්ඩිතපුරිසානි පුව්ඡති.

තතො පරං තාපසස්ස ව රඤ්ඤො ව චචනප්පට්චචනවසෙන ගාථානං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො –

144. “සයං විමානං නරදෙව දිස්වා, මහානුභාවස්ස මහොරගස්ස;
දිස්වාන පුඤ්ඤාන මහාවිපාකං, සද්ධායහං පබ්බජිතොමිති රාජ.

145. “න කාමකාමා න භයා න දොසා, වාචං මුසා පබ්බජිතා භණන්ති;
අක්ඛාහි මෙ පුච්ඡිතො එතමත්ථං, සුත්වාන මෙ ජායිහිතිප්පසාදො.

146. “වාණිජ්ජ රට්ඨාධිප ගච්ඡමානො, පථෙ අද්දසාසිමිති භොජපුත්තෙ;
පවඩ්ඪකායං උරගං මහන්නං, ආදාය ගච්ඡන්නෙ පමොදමානෙ.

147. “සොහං සමාගම්ම ජනිත්ද තෙහි, පහට්ඨලොමො අවචම්භි හීතො;
කුහිං අයං නියති හීමකායො, නාගෙන කිං කාහථ භොජපුත්තා.

148. “නාගො අයං නියති භොජනත්ථා, පවඩ්ඪකායො උරගො මහන්නො;
සාදුඤ්ච ථුලඤ්ච මුදුඤ්ච මංසං, න ත්වං රසඤ්ඤාසි විදෙහපුත්ත.

149. “ඉතො මයං ගන්ත්වා සකං නිකෙතං, ආදාය සත්ථානි විකොපයිත්වා;
මංසානි භොක්ඛාම පමොදමානා, මයඤ්භි වෙ සත්තවො පන්නගානං.

150. “සවෙ අයං නියති භොජනත්ථා, පවඩ්ඪකායො උරගො මහන්නො;
දදාමි වො බලිබද්දානි සොළස, නාගං ඉමං මුඤ්ඤිථ ඛන්ධනස්මා.

151. “අද්ධා හි තො භක්ඛො අයං මනාපො, බහු ව තො උරගා භුත්තපුබ්බා;
කරොම තෙ තං වචනං අළාර, මිත්තඤ්ච තො භොහි විදෙහපුත්ත.

152. “තදාස්සු තෙ බන්ධනා මොවයිංසු, යං නත්ථුතො පටිමොක්කස්ස පාසෙ; මුත්තො ව සො බන්ධනා නාගරාජා, පක්කාමි පාවිනමුබො මුහුත්තං.

153. “ගන්ත්වාන පාවිනමුබො මුහුත්තං, පුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි පලොකයි මං; තදාස්සහං පිට්ඨිතො අත්ථගච්ඡිං, දසසිගුලිං අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා.

154. “ගච්ඡෙව බො ත්වං තරමානරුපො, මා තං අමිත්තා පුනරග්ගහෙසුං; දුක්ඛො හි ලුද්දෙහි පුනා සමාගමො, අදස්සනං භොජපුත්තාන ගච්ඡ.

155. “අගමාසි සො රහදං විජ්ජසන්තං, නිලොභාසං රමණියං සුතිත්ථං; සමොතතං ජම්බුහි වෙතසාහි, පාවෙක්ඛි නිත්තිණ්ණහයො පතීතො.

156. “සො තං පච්ඡස්ස නචිරස්ස නාගො, දිබ්බෙන මෙ පාතුරහු ජනිත්ථ; උපට්ඨති මං පිතරංව පුත්තො, හදයඬගමං කණ්ණසුඛං භණන්තො.

157. “ත්වං මෙසි මාතා ව පිතා අළාර, අබ්භන්තරො පාණදදො සභායො; සකඤ්ච ඉද්ධං පටිලාභකොස්මි, අළාර පස්ස මෙ නිවෙසනානි; පහුතභක්ඛං බහුඅන්තපානං, මසක්කසාරං විය වාසවස්සා”ති.

තත්ථ විමානන්ති සඬ්ඛපාලනාගරඤ්ඤො අනෙකසත්තාටකසම්පන්නිසම්පන්නං කඤ්චනමණිවිමානං. පුඤ්ඤානන්ති තෙන කතපුඤ්ඤානං මහන්නං විපාකං දිස්වා කම්මඤ්ච ඵලඤ්ච පරලොකඤ්ච සද්දහිත්වා පචත්තාය සද්ධාය අහං පබ්බජිතො. න කාමකාමාති න චත්ථුකාමෙනපි භයෙනපි දොසෙනපි මුසා භණන්ති. ඡායිතිතිති, භන්තෙ, තුම්භාකං වචනං සුත්වා මය්හම්පි පසාදො සොමනස්සං ඡායස්සති. වාණිජ්ජන්ති වාණිජ්ජකම්මං කරිස්සාමිති ගච්ඡන්තො. පටෙ අද්දසාසිම්හිති පඤ්චන්තං සකටසත්තානං පුරතො සුඛයානකෙ නිසීදිත්වා ගච්ඡන්තො මහාමග්ගෙ ජනපදමනුස්සෙ අද්දසං. පච්චිස්සායන්ති වඬ්ඪිතකායං. ආදායාති අට්ඨති කාජෙහි ගහෙත්වා. අවචම්හිති අභාසිං. හිමකායොති භයජනකකායො. භොජපුත්තාති ලුද්දපුත්තකෙ පියසමුදාවාරොනාලපති. විදෙහපුත්තාති විදෙහරට්ඨවාසිතාය ආළාරං ආලපිංසු. විකොපයිත්වාති ඡිත්තදිත්වා. මයඤ්ච වො සත්තවොති මයං පන නාගානං චෙරිතො නාම. භොජනත්ථාති භොජනත්ථාය. මිත්තඤ්ච නො භොහිති ත්වං අම්භාකං මිත්තො භොහි, කතගුණං ජාන.

තදාස්සු තෙති, මහාරාජ, තෙහි භොජපුත්තෙහි ඵලං වුත්තෙ අහං තෙසං සොළස වාහගොණෙ නිවාසනපාරුපනානි පසතං පසතං සුචණ්ණමාසකෙ හරියානඤ්ච තෙසං චත්ථාලඬ්ඪකාරං අදාසිං, අප් තෙ සඬ්ඛපාලනාගරාජානං භූමියං නිපජ්ජාපෙත්වා අත්තතො කක්ඛලතාය සකණ්ටකකාලචෙත්තලතාය කොටියං ගහෙත්වා ආකඬ්ඪිතුං ආරහිංසු. අපාහං නාගරාජානං කිලමන්තං දිස්වා අකිලමෙන්තොව අසිනා තා ලතා ඡිත්තදිත්වා දාරකානං කණ්ණවෙධතො වට්ටිනිහරණනියාමෙන අදුක්ඛාපෙන්තො සණ්ඨං නිහරිං, තස්මිං කාලෙ තෙ භොජපුත්තා යං බන්ධනං අස්ස නත්ථුතො පටෙසෙත්වා පාසෙ පටිමොක්කං, තස්මා බන්ධනා තං උරගං මොවයිංසු. තස්ස නාසතො සහ පාසෙන තං රජ්ජුකං නිහරිංසුති දිපෙති. ඉති තෙ උරගං විස්සජ්ජෙත්වා ථොකං ගන්ත්වා “අයං උරගො දුබ්බලො, මතකාලෙ නං ගහෙත්වා ගම්ස්සාමා”ති නිලීයිංසු.

පුණ්ණෙහිති සොපි මුහුත්තං පාවිනාහිමුබො ගන්ත්වා අස්සපුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි මං පලොකයි. තදාස්සහන්ති තදා අස්ස අහං. ගච්ඡෙවති ඵලං තං අවචන්ති වදති. රහදන්ති කණ්ණවෙණ්ණදහං. සමොතතන්ති උභයතිරෙසු ජම්බුරුක්ඛවෙතසරුක්ඛෙහි ඔතතං විතතං. නිත්තිණ්ණහයො පතීතොති සො කිර තං දහං පච්ඡන්තො ආළාරස්ස නිපච්චකාරං දස්සෙත්වා යාව නඬ්ඪගුට්ඨා ඔතරි, උදකෙ පච්චිට්ඨානමෙවස්ස නිබ්භයං අභොසි, තස්මා නිත්තිණ්ණහයො පතීතො හට්ඨතුට්ඨො පාවෙක්ඛිති. පච්ඡසාති පච්ඡිත්වා. දිබ්බෙන මෙති නාගභවනෙ පමාදං අනාපජ්ජිත්වා මයි කණ්ණවෙණ්ණතිරං අනාතික්කන්තෙයෙව දිබ්බෙන පරිවාරොන මම පුරතො පාතුරහොසි. උපට්ඨති උපාගම්. අබ්භන්තරොති හදයමංසසදිසො. ත්වං මම බහුපකාරො, සක්කාරං තෙ කරිස්සාමි. පස්ස මෙ නිවෙසනානිති මම නාගභවනං පස්ස. මසක්කසාරං වියාති මසක්කසාරො වුවචති ඔසක්කනපරිසක්කනාභාවෙන සනසාරතාය ව සිනෙරුපබ්බතරාජා. අයං තත්ථ මාපිතං තාවතිංසභවනං සන්ධායෙවමාහ.

මහාරාජ! ඵලං වත්වා සො නාගරාජා උත්තරි අත්තතො නාගභවනං චණ්ණෙත්තො ගාථාද්වයමාහ —

158. “තං භුම්භාගෙහි උපෙතරුපං, අසක්ඛරා වෙච මුදු සුභා ව; නිවත්තිණා අජ්ජරජා ව භූමි, පාසාදිකා යත්ථ ජහන්ති සොකං.

159. “අනාවකුලා වෙච්චියුපනිලා, වතුද්දිසං අම්බවනං සුරම්මං; පක්කා ව පෙසි ව ඵලා සුපුල්ලා, නිව්චොතුකා ධාරයන්ති ඵලානි”ති.

තත්ථ අසක්ඛරාති යා තත්ථ භූමි පාසාණසක්ඛරරහිතා මුදු සුභා කඤ්චනරජතමණිමයා සත්තරතනවාලුකාකිණ්ණා. නිවත්තිණාති ඉන්ද්‍රගොපකපිට්ඨිසදිසවණ්ණෙහි නිව්චොණෙහි සමන්තාගතා. අජ්ජරජාති පංසුරහිතා. යත්ථ ජහන්ති සොකන්ති යත්ථ පච්චිට්ඨමත්තාව නිස්සොකා භොන්ති. අනාවකුලාති න අවකුලා අබාණුමා

උපරි උක්කුලවිකුලභාවරහිතා වා සමසංඝයීතා. වෙළුරියුපනීලාති වෙළුරියෙන උපනීලා, තස්මිං නාගභවනෙ වෙළුරියමයා පසන්තසලීලා නීලොභාසා අනෙකච්ඡිකාමලුප්පලසඤ්ජන්තා පොක්ඛරණීති අත්ථො. චතුද්දිසන්ති තස්සා පොක්ඛරණියා චතුසු දිසාසු. පක්කා වාති තස්මිං අම්බවනෙ අම්බරුක්ඛා පක්කඵලා ව අඬ්ඵපක්කඵලා ව තරුණඵලා ව පුළුලිතායෙවාති අත්ථො. නිව්චොතුකාති ජන්තමිපි උතුනං අනුරූපෙහි පුප්ඵළෙහි සමන්තාගතාති.

160. තෙසං වනානං නරදෙව මජ්ඣෙ, නිවෙසනං භස්සරසන්තිකාසං;
රජතග්ගලං සොවණ්ණමයං උළාරං, ඔභාසති විජ්ජුරිවන්තලික්ඛෙ.
161. “මණිමයා සොණ්ණමයා උළාරා, අනෙකච්ඡිකා සතතං සුනිමිමිතා;
පරිපුරා කඤ්ඤාහි අලඬ්ඛිකතාහි, සුවණ්ණකායුරධරාහි රාජ.
162. “සො සඬ්ඛපාලො තරමානරූපො, පාසාදමාරුය්හ අනොමචණ්ණො;
සභස්සඵමභං අකුලානුභාවං, යත්ථස්ස භරියා මහෙසී අහොසී.
163. “එකා ව නාරී තරමානරූපා, ආදාය වෙළුරියමයං මහග්ගං;
සුභං මණිං ජාතිමන්තුපපන්තං, අවොදිතා ආසනමඛිහාසී.
164. “තතො මං උරගො භත්ථෙ ගහෙත්වා, නිසීදයි පාමුඛආසනස්මිං;
ඉදමාසනං අත්‍ර භවං නිසීදතු, භවඤ්ඤා මෙ අඤ්ඤතරො ගරුතං.
165. “අඤ්ඤා ව නාරී තරමානරූපා, ආදාය වාරිං උපසඬ්ඛිකමිත්වා;
පාදානි පක්ඛාලයි මෙ ජනිත්ද, භරියාව භත්තු පනිනො පියස්ස.
166. “අපරා ව නාරී තරමානරූපා, පග්ගය්හ සොවණ්ණමයාය පානියා;
අනෙකසුභං විවිධං වියඤ්ජනං, උපනාමයි භත්ත මනුඤ්ඤරූපං.
167. “තුරියෙහි මං භාරත භුත්තවන්තං, උපට්ඨනුං භත්තු මනො විදිත්වා;
තතුත්තරිං මං නිපතී මහන්තං, දිබ්බෙහි කාමෙහි අනප්පකෙහි”ති.

තත්ථ නිවෙසනන්ති පාසාදො. භස්සරසන්තිකාසන්ති පභස්සරදස්සනං. රජතග්ගලන්ති රජතද්වාරකවාටං. මණිමයාති ඵලරූපා තත්ථ කුටාගාරා ව ගඛිභා ව. පරිපුරාති සම්පුර්ණො. සො සඬ්ඛපාලොති, මහාරාජ, අහං ඵලං තස්මිං නාගභවනං චණ්ණෙත්තෙ තං දට්ඨුකාමො අහොසීං, අථ මං තත්ථ නෙත්වා සො සඬ්ඛපාලො භත්ථෙ ගහෙත්වා තරමානො වෙළුරියඵමිහෙහි සභස්සඵමභං පාසාදං ආරුය්හ යස්මිං යානෙ අස්ස මහෙසී අහොසී, තං යානං නෙතිති දීපෙති. එකා වාති මයි පාසාදං අභිරුළුහෙ එකා ඉත්ථී අඤ්ඤෙහි මණිහි ජාතිමහන්තෙහි උපෙනං සුභං වෙළුරියාසනං තෙන නාගරාජෙන අවුත්තාව. අඬ්ඵිහාසීති අභිහරි, අත්ථරිති වුත්තං හොති.

පාමුඛආසනස්මිත්ති පමුඛාසනස්මිං, උත්තමාසනෙ නිසීදාපෙසීති අත්ථො. ගරුතන්ති මාතෘපිතුනං මෙ ත්වං අඤ්ඤතරොති ඵලං වත්වා නිසීදාපෙසී. විවිධං වියඤ්ජනන්ති විවිධං ඛාඤ්ජනං. භත්ත මනුඤ්ඤරූපන්ති භත්තං මනුඤ්ඤරූපං. භාරතාති රාජානං ආලපති. භුත්තවන්තන්ති භුත්තාවං කතභත්තකිව්චං. උපට්ඨනුන්ති අනෙකසතෙහි තුරියෙහි ගන්ධබ්බං කුරුමානා උපට්ඨහිංසු. භත්තු මනො විදිත්වාති අත්තනො පනිනො චිත්තං ජානිත්වා. තතුත්තරින්ති තතො ගන්ධබ්බකරණතො උත්තරිං. මං නිපතීති සො නාගරාජා මං උපසඬ්ඛිකමි. මහන්තං දිබ්බෙහිති මහන්තෙහි උළාරෙහි දිබ්බෙහි කාමෙහි තෙහි ව අනප්පකෙහි.

ඵලං උපසඬ්ඛිකමිත්වා ව පන ගාථමාහ -

168. “භරියා මමෙතා තිසතා අළාර, සබ්බත්තමජ්ඣා පදුමුත්තරාහා;
අළාර එතාස්සු තෙ කාමකාරා, දදාමි තෙ තා පරිවාරයස්සු”ති.

තත්ථ සබ්බත්තමජ්ඣාති සබ්බා අත්තමජ්ඣා, පාණිනා ගහිතප්පමාණමජ්ඣාති අත්ථො. අට්ඨකථායං පන “සුමජ්ඣා”ති පායො. පදුමුත්තරාහාති පදුමචණ්ණඋත්තරාහා, පදුමචණ්ණඋත්තරච්ඡට්ඨියොති අත්ථො. පරිවාරයස්සුති තා අත්තනො පාදපරිවාරිකා කරොහීති වත්වා තිහි ඉත්ථීසතෙහි සද්ධිං මහාසම්පත්තිං මය්හං අදාසී.

සො ආහ -

169. “සංචච්ඡරං දිබ්බරසානුභුත්වා, තදාස්සුභං උත්තරිමජ්ඣාහාසිං;
නාගස්සිදං කිත්ති කථඤ්ච ලද්ධං, කථජ්ඣගමාසි විමානසෙට්ඨං.
170. “අධිච්චලද්ධං පරිණාමජං තෙ, සයංකතං උදාහු දෙවෙහි දින්නං;
පුච්ඡාමි තං නාගරාජෙනමත්ථං, කථජ්ඣගමාසි විමානසෙට්ඨං”න්ති.

තත්ථ දිබ්බරසානුභුත්වාති දිබ්බෙ කාමගුණරසෙ අනුභවිත්වා. තදාස්සුභන්ති තදා අස්සු අහං. නාගස්සිදන්ති හදුමුඛස්ස සඬ්ඛපාලනාගරාජස්ස ඉදං සම්පත්තිජාතං කිත්ති කිං නාම කම්මං කත්වා කථඤ්ච කත්වා ලද්ධං, කථමෙනං

විමානසෙට්ඨං ත්වං අප්ඤ්ඤාමාසි, ඉති නං අහං පුච්ඡිං. අධිච්චලද්ධන්ති අහෙනුනා ලද්ධං. පරිණාමජං තෙති කෙනචි තච අත්ථාය පරිණාමිතත්තං පරිණාමතො ජාතං. සයංකතන්ති කාරකෙ පක්කොසාපෙත්වා රතනානි දත්වා කාරිතන්ති.

තතො පරා ද්වින්නම්පි වචනප්පට්ඨවනගාථාව –

171. “නාධිච්චලද්ධං න පරිණාමජං මෙ, න සයංකතං නාපි දෙවෙහි දින්නං;
සකෙහි කම්මෙහි අපාපකෙහි, පුඤ්ඤෙහි මෙ ලද්ධම්දං විමානං.
172. “කිං තෙ චතං කිං පන බ්‍රහ්මචරියං, කිස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
අක්ඛාහි මෙ නාගරාජෙතමත්ථං, කථං නු තෙ ලද්ධම්දං විමානං.
173. “රාජා අහොසිං මගධානම්ප්පරො, දුයොධානො නාම මහානුභාවො;
සො ඉත්තරං ජීවිතං සංවිදිත්වා, අසස්සතං විපරිණාමධම්මං.
174. “අන්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්නචිත්තො, සක්කච්ච දානං විපුලං අදාසිං;
ඔපානභූතං මෙ සරං තදාසි, සන්නප්පිතා සමණබ්‍රාහ්මණා ව.
175. “මාලඤ්ච ගන්ධඤ්ච විලෙපනඤ්ච, පදිපියං යානමුපස්සයඤ්ච;
අච්ඡාදනං සයනමට්ඨන්තපානං, සක්කච්ච දානානි අදම්භ තත්ථ.
176. “තං මෙ චතං තං පන බ්‍රහ්මචරියං, තස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
තෙනෙව මෙ ලද්ධම්දං විමානං, පඤ්ඤාභක්ඛං බහුඅන්තපානං;
නච්චෙහි ගීතෙහි චූපෙතරූපං, විරට්ඨිතිකං න ච සස්සතායං.
177. “අප්පානුභාවා තං මහානුභාවං, තෙජස්සිතං හන්ති අතෙජවන්තො;
කිමෙව දායාවුධ කිං පට්ඨව, හත්ථත්තමාගච්ඡි වනිබ්බකානං.
178. “භයං නු තෙ අන්වගතං මහන්තං, තෙජො නු තෙ නාන්වගං දන්තමුලං;
කිමෙව දායාවුධ කිං පට්ඨව, කිලෙසමාපජ්ජි වනිබ්බකානං.
179. “න මෙ භයං අන්වගතං මහන්තං, තෙජො න සක්කා මම තෙහි හන්තුං;
සතඤ්ච ධම්මානි සුකිත්තිතානි, සමුද්දෙවෙලාව දුරච්චයානි.
180. “වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං අළාර, උපොසථං නිච්චමුපාවසාමි;
අථාගමුං සොළස භොජපුත්තා, රජ්ජුං ගහෙත්වාන දළ්භඤ්ච පාසං.
181. “භෙත්වාන නාසං අතිකස්ස රජ්ජුං, නයිංසු මං සම්පරිගස්භ ලුද්දා;
ඵතාදිසං දුක්ඛමහං තිතික්ඛං, උපොසථං අප්පට්ඨකොපයන්තො.
182. “ඵකායනෙ තං පටෙ අද්දසංසු, බලෙන වණ්ණෙන චූපෙතරූපං;
සිරියා පඤ්ඤාය ච භාවිතොසි, කිං පත්ථයං නාග තපො කරොසි.
183. “න පුත්තහෙතු න ධනස්ස හෙතු, න ආයුතො වාපි අළාර හෙතු;
මනුස්සයොනිං අභිපත්ථයානො, තස්මා පරක්කම තපො කරොමි.
184. “ත්වං ලොහිතක්ඛො විහතන්තරංසො, අලඬිකතො කප්පිතකෙසමස්සු;
සුරොසිතො ලොහිතචන්දනෙන, ගන්ධබ්බරාජාව දිසා පභාසසි.
185. “දෙවිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො, සබ්බෙහි කාමෙහි සමඬිගිභූතො;
පුච්ඡාමි තං නාගරාජෙතමත්ථං, සෙයොසා ඉතො කෙන මනුස්සලොකො.
186. “අළාර නාඤ්ඤත්‍ර මනුස්සලොකා, සුද්ධිව සංවිජ්ජති සංයමො වා;
අහඤ්ච ලද්ධාන මනුස්සයොනිං, කාභාමි ජාතිමරණස්ස අන්තං.
187. “සංචච්ඡරො මෙ වසතො තචන්තිකෙ, අන්තෙන පානෙන උපට්ඨිතොස්මි;
ආමන්තයිත්වාන පලෙමි නාග, විරජ්ජවුට්ඨොස්මි අහං ජනින්ද.
188. “පුත්තා ව දාරා අනුජීවිනො ව, නිච්චානුසිට්ඨා උපතිට්ඨපේතං;
කච්චන්ත්‍ර තං නාහිසපිත්ථ කොචි, පියඤ්චි මෙ දස්සනං තුය්හං අළාර.
189. “යථාපි මාතු ච පිතු අගාරෙ, පුත්තො පියො පට්ඨිතිතො වසෙයා;
තතොපි මස්තං ඉධමෙව සෙයොසා, චිත්තඤ්චි තෙ නාග මයි පසන්නං.
190. “මණි මමං විජ්ජති ලොහිතඬිකො, ධනාහරො මණිරතනං උළාරං;
ආදාය ත්වං ගච්ඡ සකං නිකෙතං, ලද්ධා ධනං තං මණිමොස්සපස්සු”ති.

තත්ථ කිං තෙ චතන්ති කිං තච වතසමාදානං. බ්‍රහ්මචරියන්ති සෙට්ඨචරියං. ඔපානභූතන්ති වතුමහාපටෙ බතපොක්ඛරණි විය ධම්මිකසමණබ්‍රාහ්මණානං යථාසුඛං පරිභුඤ්ජිතබ්බච්චවං. න ච සස්සතායන්ති විරට්ඨිතිකං

සමානම්පි වෙ තං මය්හං සස්සතං න භොතීති මෙ කට්ඨි.

අප්පානුභාවානි භොජපුත්තෙ සන්ධායාහ. හත්තීති අට්ඨසු යානෙසු සුලෙහි විජ්ඣානා කිංකාරණා හනිංසු. කිං පට්ඨවානි කිං සන්ධාය ත්වං තදා තෙසං හත්ථන්තං ආගච්ඡී වසං උපගතො. වනිබ්බකානන්ති භොජපුත්තා ඉධ “වනිබ්බකා”ති වුත්තා. තෙජො නු තෙ නාන්වගං දන්තමුලන්ති කිං නු තව තෙජො භොජපුත්තෙ දිස්වා තදා හයං මහන්තං අන්වගතං, උදාහු විසං දන්තමුලං න අන්වගතං. කිලෙසන්ති දුක්ඛං. වනිබ්බකානන්ති භොජපුත්තානං සන්තිකෙ, භොජපුත්තෙ නිස්සායානි අත්ථො.

තෙජො න සක්කා මම තෙහි හන්තුන්ති මම විසතෙජො අඤ්ඤස්ස තෙජෙන අභිහන්තුම්පි න සක්කා. සතන්ති බුද්ධාදීනං. ධම්මානීති සීලසමාධිපඤ්ඤාබන්ති අනුද්දයමෙත්තාභාවනාසංඛාතානි ධම්මානි. සුකිත්තිතානීති සුවණ්ණිකානි සුකම්මානි. කිත්ති කත්වා? සමුද්දවෙලාව දුරව්වයානීති තෙහි සමුද්දවෙලා විය සප්පුරිසෙහි ජීවිතත්ථම්පි දුරව්වයානීති වණ්ණිකානි, තස්මා අහං සීලභෙදභයෙන බන්තිමෙත්තාදිසමන්තාගතො හුත්වා මම කොපස්ස සීලවෙලන්තං අතික්කම්තුං න අදාසින්ති ආහ.

“ඉම්ස්සා පන සඬ්ඛපාලධම්මදෙසනාය දසපි පාරමියො ලබ්භන්ති. තදා හි මහාසත්තෙන සරිරස්ස පරිච්චත්තභාවො දානපාරමී නාම භොති, තථාරුපෙනාපි විසතෙජෙන සීලස්ස අභින්නතා සීලපාරමී, නාගභවනතො නික්ඛම්ත්වා සමණධම්මකරණං නෙක්ඛම්මපාරමී, ‘ඉදඤ්චිදඤ්ච කාතුං වට්ටතී’ති සංවිදහනං පඤ්ඤාපාරමී, අධිවාසනවිරියං විරියපාරමී, අධිවාසනබන්ති බන්තිපාරමී, සච්චසමාදානං සච්චපාරමී, ‘මම සීලං න භිත්තිස්සාමී’ති අධිට්ඨානං අධිට්ඨානපාරමී, අනුද්දයභාවො මෙත්තාපාරමී, වෙදනාය මජ්ඣන්තභාවො උපෙක්ඛාපාරමී”ති.

අථාගමුන්ති අට්ඨකදිවසං වම්මිකමත්ථකෙ නිපන්තං දිස්වා සොළස භොජපුත්තා බරරජ්ජුඤ්ච දළ්භපාසඤ්ච සුලානි ව ගහෙත්වා මම සන්තිකං ආගතා. භෙත්වානානි මම සරිරං අට්ඨසු යානෙසු භිත්තිත්වා සකණ්ටකකාලවෙන්තලතා පවෙසෙත්වා. නාසං අතිකස්ස රජ්ජුන්ති ථොකං ගන්ත්වා සීසං මෙ ඔලම්බන්තං දිස්වා මහාමග්ගෙ නිපජ්ජාපෙත්වා පුන නාසම්පි මෙ භිත්තිත්වා වට්ටරජ්ජුං අතිකස්ස ආවුතිත්වා කාජකොටියං ලග්ගෙත්වා සමන්තතො පරිග්ගහෙත්වා මං නයිංසු.

අද්දසංසුති, සම්ම සඬ්ඛපාල, තෙ භොජපුත්තා එකායනෙ එකගමනෙ ජඩ්ඝපදිකමග්ගෙ තං බලෙන ව වණ්ණෙන ව උපෙතරුපං පස්සිංසු, ත්වං පන ඉස්සරියසොභග්ගසිරියා ව පඤ්ඤාය ව භාවිතො වඩ්ඪිතො, සො ත්වං ඵ්චරුපො සමානොපි කිමත්ථං තපං කරොසි, කිම්චින්නො උපොසථවාසං වසසි, සීලං රක්ඛසි. “අද්දසාසි”න්තිපි පාඨො, අහං එකායනෙ මහාමග්ගෙ තං අද්දසින්ති අත්ථො. අභිපත්ථයානොති පත්ථෙත්තො. තස්මාති යස්මා මනුස්සයොනිං පත්ථෙම්, තස්මා විරියෙන පරක්කම්ත්වා තපොකම්මං කරොම්.

සුරොසිතොති සුට්ඨු මනුලිත්තො. ඉතොති ඉමම්භා නාගභවනා මනුස්සලොකො කෙන උත්තරිතරො. සුද්ධිති මග්ගඵලනිබ්බානසංඛාතා විසුද්ධි. සංයමොති සීලං. ඉදං සො මනුස්සලොකෙයෙව බුද්ධපට්ඨෙකබුද්ධානං උජ්ජන්ති. සන්ධායාහ. කාභාමීති අත්තනො අප්පට්ඨසන්ධිකභාවං කරොන්තො ජාතිජරාමරණස්සන්තං කරිස්සාමිති. ඵලං, මහාරාජ, සො සඬ්ඛපාලො මනුස්සලොකං වණ්ණෙසි. සංවච්ඡරො මෙති ඵලං, මහාරාජ, තස්මිං මනුස්සලොකං වණ්ණෙන්නෙ අහං පබ්බජ්ජාය සිනෙහං කත්වා ඵතදවොචං. තත්ථ උපට්ඨිතොස්මිති අන්තපානෙන වෙච දිබ්බෙහි ව කාමගුණෙහි පරිවිණ්ණො මානිතො අස්මි. පලෙමීති පරෙමී ගච්ඡාමි. විරජ්ජවුට්ඨොස්මිති අහං මනුස්සලොකතො විරජ්ජවුට්ඨො අස්මි.

නාභිසප්පිත්ථාති කච්චි නු බො මම පුත්තාදීසු කොචි තං න අක්කොසි න පරිභාසිති පුච්ඡති. “නාභිසප්පෙථා”තිපි පාඨො, න කොපෙසිති අත්ථො. පට්ඨිතොති පට්ඨග්ගිතො. මණි මමන්ති සවෙ, සම්ම ආළාර, ගච්ඡසියෙව, ඵලං සත්තෙ මම ලොභිතඬ්ඛකො ධනභාරකො සබ්බකාමදො මණි සංවිජ්ජති, තං උළාරං මණිරතනං ආදාය තව ගෙහං ගච්ඡ, තත්ථ ඉමස්සානුභාවෙන යාවදිච්ඡකං ධනං ලද්ධා පුන ඉමං මණිං ඔස්සපස්සු, ඔස්සපන්නො ව අඤ්ඤත්ථ අනොස්සපිත්ථා අත්තනො උදකවාටියං ඔස්සපෙය්‍යාසිති වත්වා මය්හං මණිරතනං උපනෙසිති වදති.

ඵලං වත්වා ආළාරො “අථාහං, මහාරාජ, නාගරාජානං ඵතදවොචං — ‘සම්ම, නාහං ධනෙනත්ථිකො, පබ්බජිතුං පන ඉච්ඡාමී’ති පබ්බජිතපරික්ඛාරං යාවත්වා තෙනෙව සද්ධිං නාගභවනා නික්ඛම්ත්වා තං නිවත්තෙත්වා හිමවත්තං පටිසිත්වා පබ්බජිතොමිහි”ති වත්වා රඤ්ඤො ධම්මකථං කට්ඨෙත්තො ගාථාද්වයමාහ —

191. “දිට්ඨා මයා මානුසකාපි කාමා, අසස්සතා විපරිණාමධම්මා;
ආදීනවං කාමගුණෙසු දිස්වා, සද්ධායහං පබ්බජිතොමිහි රාජ.
192. “දුමප්ඵලානිව පතන්ති මාණවා, දහරා ව වුද්ධා ව සරිරභෙදා;
එතම්පි දිස්වා පබ්බජිතොමිහි රාජ, අපණ්ණකං සාමඤ්ඤමෙව සෙය්‍යා”ති.

තත්ප සද්ධායාති කම්මඤ්ච ඵලඤ්ච නිබ්බානඤ්ච සද්දහිත්වා. දුමප්ඵලානිව පතන්තිති යථා රුක්ඛඵලානි පක්කානිපි අපක්කානිපි පතන්ති, තථා මාණවා දහරා ව චුද්ධා ව පතන්ති. අපණ්ණකන්ති අවිරද්ධං නියායානිකං. සාමඤ්ඤමෙව සෙය්‍යොති පබ්බජ්ජාව උත්තමාති පබ්බජ්ජාය ගුණං දිස්වා පබ්බජ්ජොමිති, මහාරාජාති.

තං සුත්වා රාජා අනන්තරං ගාථමාහ –

193. “අද්ධා හවෙ සෙවිතබ්බා සපඤ්ඤා, බහුස්සුතා යෙ බහුයානවින්නිනො;
නාගඤ්ච සුත්වාන තවඤ්චලාර, කාහාමි පුඤ්ඤානි අනප්පකානි”ති.

තත්ප යෙ බහුයානවින්නිනොති යෙ බහුනි කාරණානි ජානන්ති. නාගඤ්චාති තථා අප්පමාදවිහාරිනං නාගරාජානඤ්ච තව ව වචනං සුත්වා.

අට්ඨස්ස උස්සාහං ජනෙන්නො තාපසො ඕසානගාථමාහ –

194. “අද්ධා හවෙ සෙවිතබ්බා සපඤ්ඤා, බහුස්සුතා යෙ බහුයානවින්නිනො;
නාගඤ්ච සුත්වාන මමඤ්ච රාජ, කරොහි පුඤ්ඤානි අනප්පකානි”ති.

ඵචං සො රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා තත්ථෙව චත්තාරො වස්සානමාසෙ වසිත්වා පුන හිමවන්තං ගන්ත්වා යාවජීවං චත්තාරො බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි. සඬ්ඛපාලොපි යාවජීවං උපොසථවාසං වසිත්වා රාජා ව දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරිත්වා යථාකම්මං ගතා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පිතා තාපසො කස්සපො අහොසි, බාරාණසිරාජා ආනන්දො, ආලාරො සාරිපුත්තො, සඬ්ඛපාලනාගරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[525] 5. චූළසුතසොමජාතකවණ්ණනා සඬ්ඛපාලජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

ආමන්තයාමි නිගමන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො තෙක්ඛම්මපාරමීං ආරබ්භ කථෙසි. පච්චුප්පන්නවත්ථු මහානාරදකස්සපජාතකසදිසමෙව (ජා. 2.22.1153 ආදයො). අතීතෙ පන බාරාණසී සුදස්සනං නාම නගරං අහොසි, තත්ප බ්‍රහ්මදත්තො නාම රාජා අප්පකාමසි. බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්ති, දසමාසච්චයෙන මාතුකුච්ඡිනො නික්ඛමි. තස්ස පන පුණ්ණවන්දසස්සිරිකං මුඛං අහොසි, තෙනස්ස “සොමකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. සො විඤ්ඤුතං පත්තො සුතවිත්තකො සවනසීලො අහොසි, තෙන නං “සුතසොමො”ති සඤ්ජානිංසු. සො වයප්පත්තො තක්කසීලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගහෙත්වා ආගතො පිතු සන්තකං සෙනවිජන්තං ලභිත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි, මහන්තං ඉස්සරියං අහොසි. තස්ස චන්දාදෙවිප්පමුඛානි සොළස ඉත්ථිසහස්සානි අහෙසුං. සො අපරභාගෙ පුත්තධිතානි වඩ්ඪන්තො සරාවාසෙ අනහිරතො අරඤ්ඤං පවිසිත්වා පබ්බජ්ජුකාමො අහොසි.

සො එකදිවසං කප්පකං ආමන්තෙත්වා “යදා මෙ, සම්ම, සිරස්මීං පලිතං පස්සෙය්‍යාසි, තදා මෙ ආරොවෙය්‍යාසි”ති ආහ. කප්පකො තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා අපරභාගෙ පලිතං දිස්වා ආරොවෙත්වා “තෙන හි නං, සම්ම කප්පක, උද්ධරිත්වා මම හත්ථෙ පතිට්ඨපෙහි”ති චුත්තෙ සුචණ්ණසණ්ඩාසෙන උද්ධරිත්වා රඤ්ඤො හත්ථෙ ධ්වපෙසි. තං දිස්වා මහාසත්තො “ජරාය මෙ සරිරං අභිභූත”න්ති හිතො තං පලිතං ගහෙත්වාච පාසාදා ඔහරිත්වා මහාජනස්ස දස්සනට්ඨානෙ පඤ්ඤත්තෙ රාජපල්ලධිකෙ නිසිදිත්වා සෙනාපතිප්පමුඛානි අසිතිඅමච්චසහස්සානි පුරොහිතප්පමුඛානි සට්ඨිබ්‍රාහ්මණසහස්සානි අඤ්ඤෙ ව රට්ඨිකජානපදනෙගමාදයො බහු ජනෙ පක්කොසාපෙත්වා “සිරස්මීං මෙ පලිතං ජාතං, අහං මහල්ලකොස්මී, මම පබ්බජිතභාවං ජානාමා”ති චත්වා පඨමං ගාථමාහ –

195. “ආමන්තයාමි නිගමං, මිත්තාමච්චෙව පරිස්සපෙ;
සිරස්මීං පලිතං ජාතං, පබ්බජ්ජං දානි රොවහ”න්ති.

තත්ප ආමන්තයාමිති ජානාපෙමි. රොවහන්ති “රොවෙමි අහං, තස්ස මෙ, හොන්තො! පබ්බජිතභාවං ජානාමා”ති.

තං සුත්වා තෙසු එකො විසාරදප්පත්තො හුත්වා ගාථමාහ –

196. “අභුං මෙ කථං නු භණ්ඨි, සල්ලං මෙ දෙව උරසි කප්පෙසි;
සත්තසතා තෙ හරියා, කථං නු තෙ තා භවිස්සන්ති”ති.

තත්ප අභුන්ති අවඩ්ඪී. උරසි කප්පෙසිති උරස්මීං සුනිසිතධොතසත්තිං වාරෙසි. සත්තසතානි සමජාතිකා ඛන්තියකඤ්ඤා සන්ධායෙන චුත්තං. කථං නු තෙ තා භවිස්සන්තිති තා තව හරියා තයි පබ්බජිතෙ අනාමා නිප්පච්චයා කථං භවිස්සන්ති, එතා අනාමා කත්වා තුම්භාකං පබ්බජ්ජා නාම න යුත්තාති.

තතො මහාසත්තො තතියං ගාථමාහ –

197. “පඤ්ඤායිනිත්ති එතා, දහරා අඤ්ඤමිපි තා ගමිස්සන්ති;
සග්ගඤ්ඤං පත්ථයානො, තෙන අභං පබ්බජිස්සාමි”ති.

තත්ථ පඤ්ඤායිනිත්ති අත්තනො කම්මෙන පඤ්ඤායිස්සන්ති. අභං එතාසං කිං භොමි, සබ්බාපෙතා දහරා, යො අඤ්ඤො රාජා භවිස්සති, තං එතා ගමිස්සන්තිති.

අමච්චාදයො බොධිසත්තස්ස පටිච්චනං දාතුං අසක්කොන්තා තස්ස මාත්‍ර සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොවෙසුං. සා තුරිතතුරිතා ආගන්ත්වා “සච්චං කිර ත්වං, තාත, පබ්බජිතුකාමොසි”ති වත්වා ද්වෙ ගාථායො අභාසි –

198. “දුල්ලද්ධං මෙ ආසි සුතසොම, යස්ස තෙ භොමහං මාතා;
යං මෙ විලපන්තියා, අනපෙක්ඛො පබ්බජසි දෙව.

199. “දුල්ලද්ධං මෙ ආසි සුතසොම, යං තං අභං විජායිස්සං;
යං මෙ විලපන්තියා, අනපෙක්ඛො පබ්බජසි දෙවා”ති.

තත්ථ දුල්ලද්ධන්ති යං එතං මයා ලභන්තියා පුත්තං ජම්මං ලද්ධං දුල්ලද්ධං. යං මෙනි යෙන කාරණෙන මයි නානප්පකාරකං විපලන්තියා ත්වං පබ්බජිතුං ඉච්ඡසි, තෙන කාරණෙන තාදිස්සස්ස පුත්තස්ස ලභනං මම දුල්ලද්ධං නාමාති.

බොධිසත්තො එවං පරිදෙවමානායපි මාතරා සද්ධිං කිඤ්චි න කපෙසි. සා රොදිත්වා කන්දිත්වා සයමෙව එකමන්තං අට්ඨාසි. අප්පස්ස පිතු ආරොවෙසුං. සො ආගන්ත්වා එකං තාව ගාථමාහ –

200. “කො නාමෙසො ධම්මො, සුතසොම කා ව නාම පබ්බජ්ජා;
යං නො අම්භෙ ජිණ්ණෙ, අනපෙක්ඛො පබ්බජසි දෙවා”ති.

තත්ථ යං නො අම්භෙති යං ත්වං අම්භාකං පුත්තො සමානො අම්භෙ ජිණ්ණෙ පටිජග්ගිතබ්බකාලෙ අප්පටිජග්ගිත්වා පපාතෙ සිලං පවට්ඨෙත්තො විය ඡඩ්ඨෙත්වා අනපෙක්ඛො පබ්බජසි, තෙන තං වදාමි කො නාමෙසො තව ධම්මොති අධිප්පායො.

තං සුත්වා මහාසත්තො තුණ්හි අභොසි. අප් නං පිතා, “තාත සුතසොම, සවෙපි තෙ මාතාපිතුසු සිනෙහො නත්ථි, පුත්තධිතරො තෙ බහු තරුණා, තයා විනා වත්තිතුං න සක්ඛිස්සන්ති, තෙසං වුඩ්ඪිප්පත්තකාලෙ පබ්බජිස්සසි”ති වත්වා සත්තමං ගාථමාහ –

201. “පුත්තාපි තුය්හං බහවො, දහරා අප්පත්තයොබ්බතා;
මඤ්ජු තෙපිතං අපස්සන්තා, මඤ්ඤෙ දුක්ඛං නිගච්ඡන්ති”ති.

තත්ථ මඤ්ජුති මධුරවචනා. නිගච්ඡන්තිති නිගච්ඡිස්සන්ති කායිකචෙතසිකදුක්ඛං පටිලභිස්සන්තිති මඤ්ඤාමි.

තං සුත්වා මහාසත්තො ගාථමාහ –

202. “පුත්තෙහි ව මෙ එතෙහි, දහරෙහි අප්පත්තයොබ්බතෙහි;
මඤ්ජුහි සබ්බෙහිපි තුම්භෙහි, චිරම්පි යත්වා විනාසභාවො”ති.

තත්ථ සබ්බෙහිපි තුම්භෙහිති, තාත, න කෙවලං පුත්තෙහෙව, අප් බො තුම්භෙහිපි අඤ්ඤෙහිපි සබ්බසඬ්ඛාරොහි චිරං යත්වාපි දීඝමද්ධානං යත්වාපි විනාසභාවොව නියතො. සකලස්මිම්පි හි ලොකසන්තිවාසෙ එකසඬ්ඛාරොපි නිච්චො නාම නත්ථිති.

එවං මහාසත්තො පිතු ධම්මකථං කපෙසි. සො තස්ස ධම්මකථං සුත්වා තුණ්හි අභොසි. අප්පස්ස සත්තසනානං භරියානං ආරොචයිංසු. තා ව පාසාදා ඔරුය්හ තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ගොප්ඨකෙසු ගහෙන්වා පරිදෙවමානා ගාථමාහංසු –

203. “ජින්නං නු තුය්හං හදයං, අදු තෙ කරුණා ව නත්ථි අම්භෙසු;
යං නො විකන්දන්තියො, අනපෙක්ඛො පබ්බජසි දෙවා”ති.

තස්සත්ථො – සාමි සුතසොම, අම්භෙ විධවා කත්වා ගච්ඡන්තස්ස අප්පමත්තකස්සපි සිනෙහස්ස අභාවෙන තව හදයං අම්භෙසු ජින්නං නු, උදාහු කරුණාය අභාවෙන කාරුඤ්ඤං වා නත්ථි, යං නො එවං විකන්දන්තියො පභාය පබ්බජසිති.

මහාසත්තො තාසං පාදමූලෙ පරිවත්තිත්වා පරිදෙවමානානං පරිදෙවනසද්දං සුත්වා අනන්තරං ගාථමාහ –

204. “න ව මය්හං ඡිත්තං හදයං, අත්ථි කරුණාපි මය්හං තුම්හෙසු;
සග්ගඤ්ච පත්ථයානො, තෙන අහං පබ්බජිස්සාමි”ති.

තත්ථ සග්ගඤ්චාති අහං සග්ගඤ්ච පත්ථයන්තො යස්මා අයං පබ්බජ්ජා නාම බුද්ධාදීහි චණ්ණිකා, තස්මා පබ්බජිස්සාමි, තුම්හෙ මා විත්තයිත්ථාති තා අස්සාසෙසි.

අප්පස්ස අග්ගමහෙසියා ආරොචෙසුං. සා ගරුභාරා පරිපුණ්ණගබ්භාපි සමානා ආගන්ත්වා මහාසත්තං චන්දිත්වා එකමන්තං ධීතා තිස්සො ගාථායො අභාසි –

205. “දුල්ලද්ධං මෙ ආසි සුතසොම, යස්ස තෙ අහං හරියා;
යං මෙ විලපන්තියා, අනපෙක්ඛො පබ්බජසි දෙව.

206. “දුල්ලද්ධං මෙ ආසි සුතසොම, යස්ස තෙ අහං හරියා;
යං මෙ කුච්ඡපට්ඨන්ති, අනපෙක්ඛො පබ්බජසි දෙව.

207. “පරිපක්කො මෙ ගබ්භො, කුච්ඡගතො යාච නං විජායාමි;
මාහං එකා විධවා, පච්ඡා දුක්ඛාති අද්දක්ඛි”න්ති.

තත්ථ යං මෙති යස්මා මම විලපන්තියා ත්වං අනපෙක්ඛො පබ්බජසි, තස්මා යං මයා තච සන්තිකා අග්ගමහෙසිට්ඨානං ලද්ධං, තං දුල්ලද්ධමෙව ආසි. දුතියගාථාය යස්මා මං ත්වං කුච්ඡපට්ඨන්ති පභාය අනපෙක්ඛො පබ්බජසි, තස්මා යං මයා තච හරියන්තං ලද්ධං, තං දුල්ලද්ධං මෙති අත්ථො. යාච නන්ති යාචාහං තං ගබ්භං විජායාමි, තාච අධිවාසෙහීති.

තතො මහාසත්තො ගාථමාහ –

208. “පරිපක්කො තෙ ගබ්භො, කුච්ඡගතො ඉඬ්ඝ ත්වං විජායස්සු;
පුත්තං අනොමචණ්ණං, තං හිත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති.

තත්ථ පුත්තන්ති, හද්දෙ, තච ගබ්භො පරිපක්කොති ජානාමි, ත්වං පන විජායමානා පුත්තං විජායස්සසි, න ධීතරං, සා ත්වං සොත්ථිතා විජායස්සු පුත්තං, අහං පන සද්ධිං තයා තං පුත්තං හිත්වා පබ්බජිස්සාමියෙවාති.

සා තස්ස චචනං සුත්වා සොකං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්ති “ඉතො දානි පට්ඨාය, දෙව, අමභාකං සිරි නාම නත්ථි”ති උභොහි හත්ථෙහි හදයං ධාරයමානා අස්සුති මුඤ්චන්ති මහාසද්දෙන පරිදෙවි. අප්ථ නං සමස්සාසෙන්තො මහාසත්තො ගාථමාහ –

209. “මා ත්වං චන්දෙ රුදි, මා සොචි චනතිමිරමත්තක්ඛි;
ආරොහ වරපාසාදං, අනපෙක්ඛො අහං ගමිස්සාමි”ති.

තත්ථ මා ත්වං චන්දෙ රුදීති, හද්දෙ චන්දාදෙවි, ත්වං මා රොදි මා සොචි. චනතිමිරමත්තක්ඛිති ගිරිකණ්ණිකපුප්ඵසමානනෙන්තෙ. පාළියං පන “කොවිළාරතම්ඛක්ඛි”ති ලිඛිතං, තස්සා කොවිළාරපුප්ඵං විය තම්ඛනෙන්තෙති අත්ථො.

සා තස්ස චචනං සුත්වා යාතුං අසක්කොන්ති පාසාදං ආරුය්හ රොදමානා නිසීදි. අප්ථ නං බොධිසත්තස්ස ජෙට්ඨපුත්තො දිස්වා “කිං නු බො මෙ මාතා රොදන්ති නිසින්තා”ති තං පුච්ඡන්තො ගාථමාහ –

210. “කො තං අම්ම කොපෙසි, කිං රොදසි පෙක්ඛසි ව මං බාළ්භං;
කං අවජ්ඣං සාතෙමි, ඤාතීනං උදික්ඛමානාන”න්ති.

තත්ථ කොපෙසීති, අම්ම! කො නාම තං කොපෙසි, කො තෙ අප්පියං අකාසි. පෙක්ඛසි වාති මං බාළ්භං පෙක්ඛන්ති කිංකාරණා රොදසීති අධිප්පායො. කං අවජ්ඣං සාතෙමිති අසාතෙතම්ඛමිති කං සාතෙමි අත්තතො ඤාතීනං උදික්ඛමානානඤ්ඤෙව, අක්ඛාහි මෙති පුච්ඡති.

තතො දෙවි ගාථමාහ –

211. “න හි සො සක්කා හන්තුං, විජිතාචි යො මං තාත කොපෙසි;
පිතා තෙ මං තාත අවච, අනපෙක්ඛො අහං ගමිස්සාමි”ති.

තත්ථ විජිතාචිති, තාත, යො මං ඉමිස්සා පට්ඨියා විජිතාචි කොපෙසි, අප්පියසමුදාවාරෙන මෙ හදයෙ කොපඤ්ච සොකඤ්ච පචෙසෙසි, සො තයා හන්තුං න සක්කා, මඤ්චි, තාත, තච පිතා “අහං රජ්ජසිරිඤ්ච තඤ්ච පභාය අරඤ්ඤං පටිසිත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති අවච, ඉදං මෙ රොදනකාරණන්ති.

සො තස්සා වචනං සුත්වා “අම්ම! කිං නාම ත්වං කට්ඨෙසි, නනු එවං සන්නෙ මයං අනාථා නාම භවිස්සාමා”ති පරිදෙවන්තො ගාථමාහ –

212. “යොහං පුබ්බෙ නියාමි, උයානං මත්තකුඤ්ජරෙ ව යොධෙමි;
සුතසොමෙ පබ්බජිතෙ, කථං නු දානි කරිස්සාමි”ති.

තස්සත්ථො – යො අහං පුබ්බෙ වතුආජඤ්ඤයුත්තං සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිතං රථං අභිරුද්ධ උයානං ගච්ඡාමි, මත්තකුඤ්ජරෙ ව යොධෙමි, අඤ්ඤෙහි ව අස්සකිලාදිහි කිලාමි, ස්වාහං ඉදානි සුතසොමෙ පබ්බජිතෙ කථං කරිස්සාමිති?

අථස්ස කනිට්ඨභාතා සත්තවස්සිකො තෙ උභොපි රොදන්තෙ දිස්වා මාතරං උපසඬකමිත්වා, “අම්ම! කිංකාරණා තුම්හෙ රොදථා”ති පුච්ඡිත්වා තමත්ථං සුත්වා “තෙන හි මා රොදථ, අහං තාතස්ස පබ්බජිතුං න දස්සාමි”ති උභොපි තෙ අස්සාසෙත්වා ධානියා සද්ධිං පාසාදා ඔරුද්ධ පිතු සන්නිකං ගන්ත්වා, “තාත, ත්වං කිර අම්මෙ අකාමකෙ පභාය ‘පබ්බජාමි’ති වදසි, අහං තෙ පබ්බජිතුං න දස්සාමි”ති පිතරං ගීවාය දළ්භං ගහෙත්වා ගාථමාහ –

213. “මාතුච්ච මෙ රුදන්තාය, ජෙට්ඨස්ස ව භාතුනො අකාමස්ස;
භත්ථෙපි තෙ ගහෙස්සං, න හි ගච්ඡසි නො අකාමාන”න්ති.

මහාසත්තො වින්තෙසි – “අයං මෙ පරිපත්ථං කරොති, කෙන නු බො නං උපායෙන පටික්කමාපෙය්‍ය”න්ති. තතො ධානිං ඔලොකෙත්වා, “අම්ම! ධානි භන්දිමං මණ්ඩන්ධරිපුත්ථනං, තථෙසො භොතු භත්ථෙ, පුත්තං අපනෙහි, මා මෙ අන්තරායං කරි”ති සයං පුත්තං භත්ථෙ ගහෙත්වා අපනෙතුං අසක්කොන්තො තස්සා ලඤ්ජං පටිජානෙත්වා ගාථමාහ –

214. “උට්ඨෙහි ත්වං ධානි, ඉමං කුමාරං රමෙහි අඤ්ඤත්ථ;
මා මෙ පරිපත්ථමකාසි, සග්ගං මම පත්ථයානස්සා”ති.

තත්ථ ඉමං කුමාරන්ති, අම්ම! ධානි ත්වං උට්ඨෙහි, ඉමං කුමාරං අපනෙත්වා ආගන්ත්වා ඉමං මණිං ගහෙත්වා අඤ්ඤත්ථ නං අභිරමෙහිති.

සා ලඤ්ජං ලභිත්වා කුමාරං සඤ්ඤාපෙත්වා ආදාය අඤ්ඤත්ථ ගන්ත්වා පරිදෙවමානා ගාථමාහ –

215. “යං නුනිමං දදෙය්‍යං පහඬිකරං, කො නු මෙ ඉම්නාත්ථො;
සුතසොමෙ පබ්බජිතෙ, කිං නු මෙනං කරිස්සාමි”ති.

තස්සත්ථො – යං නුන අහං ඉමං ලඤ්ජත්ථාය ගහිතං පහඬිකරං සුප්පභාසං මණිං දදෙය්‍යං, කො නු මය්‍යං සුතසොමනරින්දෙ පබ්බජිතෙ ඉම්නා අත්ථො, කිං නු මෙනං කරිස්සාමි, අහං තස්මිං පබ්බජිතෙ ඉමං ලභිස්සාමි, ලභන්තිපි ව කිං නු බො එතං කරිස්සාමි, පස්සථ මෙ කම්මන්ති.

තතො මහාසෙනගුත්තො වින්තෙසි – “අයං රාජා “ගෙහෙ මෙ ධනං මන්ද’න්ති සඤ්ඤං කරොති මඤ්ඤෙ, බහුභාවමස්ස කට්ඨෙසාමි”ති. සො උට්ඨාය වන්දිත්වා ගාථමාහ –

216. “කොසො ව තුය්හං විපුලො, කොට්ඨාගාරඤ්ච තුය්හං පරිපුරං;
පථවි ව තුය්හං විජිතා, රමස්සු මා පබ්බජි දෙවා”ති.

තං සුත්වා මහාසත්තො ගාථමාහ –

217. “කොසො ව මය්හං විපුලො, කොට්ඨාගාරඤ්ච මය්හං පරිපුරං;
පථවි ව මය්හං විජිතා, තං හිත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති.

තං සුත්වා තස්මිං අපගතෙ කුලවඩ්ඪිනසෙට්ඨි නාම උට්ඨාය වන්දිත්වා ගාථමාහ –

218. “මය්හම්පි ධනං පහුතං, සඬ්ඛායාතුං නොපි දෙව සක්කොමි;
තං තෙ දදාමි සබ්බම්පි, රමස්සු මා පබ්බජි දෙවා”ති.

තං සුත්වා මහාසත්තො ගාථමාහ –

219. “ජානාමි ධනං පහුතං, කුලවඩ්ඪින පුජිතො තයා වස්මි;
සග්ගඤ්ච පත්ථයානො, තෙන අහං පබ්බජිස්සාමි”ති.

තං සුත්වා කුලවඩ්ඪිනෙ අපගතෙ මහාසත්තො සොමදත්තං කනිට්ඨභාතරං ආමන්තෙත්වා, “තාත, අහං පඤ්ජරපක්ඛිත්තො වනකුක්කුටො විය උක්කණ්ඨිනො, මං සරාවාසෙ අනභිරති අභිභවති, අජ්ජෙව පබ්බජිස්සාමි, ත්වං

ඉමං රජජං පටිපජ්ජා”ති රජජං නියායාදෙන්තො ගාථමාහ –

220. “උක්කණ්ඨිනොස්මි බාළිහං, අරති මං සොමදත්ත ආවිසති;
බහුකාපි මෙ අන්තරායා, අජ්ජෙවාහං පබ්බජිස්සාමි”ති.

තං සුත්වා සොපි පබ්බජිතුකාමො තං දීපෙන්තො ඉතරං ගාථමාහ –

221. “ඉදඤ්ච තුය්හං රුචිතං, සුතසොම අජ්ජෙව දානි ත්වං පබ්බජ;
අහමිපි පබ්බජිස්සාමි, න උස්සහෙ තයා විනා අහං යාතු”න්ති.

අථ නං සො පටික්ඛිපිත්වා උපඩ්ඨං ගාථමාහ –

222. “න හි සක්කා පබ්බජිතුං, නගරෙ න හි පව්චති ජනපදෙ වා”ති.

තත්ථ න හි පව්චතීති ඉදානෙව තාව මම පබ්බජ්ජාධිජ්ජායං සුත්වාච ඉමස්මිං ද්වාදසයොජනිකෙ සුදස්සනනගරෙ ව සකලජනපදෙ ව න පව්චති, කොච උද්ධනෙ අග්ගිං න ජාලෙති, අමිහෙසු පන ද්විසු පබ්බජිතෙසු අනාථාච රට්ඨවාසිනො භවිස්සන්ති, තස්මා න හි සක්කා තයා පබ්බජිතුං, අහමෙව පබ්බජිස්සාමිති.

තං සුත්වා මහාජනො මහාසත්තස්ස පාදමූලෙ පරිවත්තිත්වා පරිදෙවන්තො උපඩ්ඨගාථමාහ –

“සුතසොමෙ පබ්බජිතෙ, කථං නු දානි කරිස්සාමා”ති.

තතො මහාසත්තො “අලං මා සොචයිත්ථ, අහං විරම්පි යත්වා තුම්හෙහි විනා භවිස්සාමි, උජ්ජන්තසඩ්ධාරො හි නිව්චො නාම නත්ථි”ති මහාජනස්ස ධම්මං කථෙන්නො ආහ –

223. “උපතියතිදං මඤ්ඤෙ, පරිත්තං උදකංව වඩ්ඤ්චාරම්හි;
එවං සුපරිත්තකෙ ජීවිතෙ, න ව පමජ්ජිතුං කාලො.

224. “උපතියතිදං මඤ්ඤෙ, පරිත්තං උදකංව වඩ්ඤ්චාරම්හි;
එවං සුපරිත්තකෙ ජීවිතෙ, අන්ධබාලා පමජ්ජන්ති.

225. “තෙ වඩ්ඨයන්ති නිරයං, තිරච්ඡානයොනිඤ්ච පෙත්තිවිසයඤ්ච;
තණ්භාය ඛන්ධනඛද්ධා, වඩ්ඨෙන්නි අසුරකාය”න්ති.

තත්ථ උපතියතිදං මඤ්ඤෙති, තාත, “ඉදං ජීවිතං උපතියති”ති අහං මඤ්ඤාමි. අඤ්ඤෙසු සුත්තෙසු උපසංහරණත්ථො උපතියානත්ථො, ඉධ පන පරියාදානත්ථො. තස්මා යථා පරිත්තං උදකං රජකානං බාරවඩ්ඤ්චාරෙ පක්ඛිත්තං සීසං පරියාදියති, තථා ජීවිතම්පි. එවං සුපරිත්තකෙ ජීවිතෙ තං පරිත්තකං ආයුසඩ්ධාරං ගහෙන්වා විවරන්තානං සත්තානං න පුඤ්ඤකිරියාය පමජ්ජිතුං කාලො, අප්පමාදොව කාතුං වට්ටතීති අයමෙන්ථ අත්ථො. අන්ධබාලා පමජ්ජන්තිති අජරාමරා විය හුත්වා ගුථකලලෙ සුකරා විය හුත්වා කාමපඩ්ධකෙ නිමුජ්ජන්තා පමජ්ජන්ති. අසුරකායන්ති කාලකඤ්ජිකඅසුරයොනිඤ්ච වඩ්ඨෙන්නිති අත්ථො.

එවං මහාසත්තො මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙන්වා පුබ්බකං නාම පාසාදං ආරුය්හ සත්තමාය භූමියා යීතො ඛග්ගෙන වූළං ඡින්දිත්වා “අහං තුම්හාකං කිඤ්චි න හොමි, අත්තතො රාජානං ගණ්හථා”ති සවෙයනං වූළං මහාජනස්ස අත්තරෙ බිපි. තං ගහෙන්වා මහාජනො භූමියං පරිවට්ටෙන්තො පරිවට්ටෙන්තො පරිදෙවි. තස්මිං යානෙ මහත්තං රජග්ගං උට්ඨති. පටික්කමිත්වා යීතජනො තං ඔලොකෙන්වා “රඤ්ඤා වූළං ඡින්දිත්වා සවෙයනා වූළා මහාජනස්ස අත්තරෙ බිත්තා භවිස්සති, තෙනායං පාසාදස්ස අවිදුරෙ රජවට්ටි උග්ගතා”ති පරිදෙවන්තො ගාථමාහ –

226. “ඌහඤ්ඤතෙ රජග්ගං අවිදුරෙ, පුබ්බකමිති ව පාසාදෙ;
මඤ්ඤෙ නො කෙසා ඡින්තා, යසස්සිනො ධම්මරාජස්සා”ති.

තත්ථ ඌහඤ්ඤතෙති උට්ඨහති. රජග්ගන්ති රජක්ඛන්ධො. අවිදුරෙති ඉතො අම්භාකං යීතට්ඨානතො අවිදුරෙ. පුබ්බකමිති පුබ්බකපාසාදස්ස සමීපෙ. මඤ්ඤෙ නොති අම්භාකං ධම්මරාජස්ස කෙසා ඡින්තා භවිස්සන්තිති මඤ්ඤාම.

මහාසත්තො පරිවාරිකං පෙසෙන්වා පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ ආහරාපෙන්වා කප්පකෙන කෙසමස්සුං ඔහාරාපෙන්වා අලඬිකාරං සයනපිට්ඨෙ පානෙන්වා රත්තපථානං දසානි ඡින්දිත්වා තානි කාසායානි නිවාසෙන්වා මත්තිකාපත්තං වාමආසකුටෙ ලග්ගෙන්වා කත්තරදණ්ඩං ආදාය මහාතලෙ අපරාපරං වඩ්ඤ්මිත්වා පාසාදා ඔතරිත්වා අත්තරවිටීං පටිපජ්ජී. ගච්ඡන්තං පන නං න කොච සඤ්ජානි. අථස්ස සත්තසතා ඛන්තියකඤ්ඤා පාසාදං අභිරුහිත්වා තං අදිස්වා ආහරණභණ්ඩමෙව දිස්වා ඔතරිත්වා අවසෙසානං සොළසසහස්සානං ඉත්ථිනං සන්තිකං ගන්ත්වා “අම්භාකං පියසාමිකො සුතසොමමහිස්සරො පබ්බජිතො”ති මහාසද්දෙන පරිදෙවමානාව බහි නික්ඛමීංසු. තස්මිං බණෙ මහාජනො තස්ස පබ්බජිතභාවං අඤ්ඤාසි, සකලනගරං සඩ්ධුහිත්වා “රාජා කිර නො පබ්බජිතො”ති රාජද්වාරෙ සන්තිපති, මහාජනො “ඉධ රාජා භවිස්සති, එත්ථ භවිස්සති”ති පාසාදාදිති රඤ්ඤො පරිභොගට්ඨානානි ගන්ත්වා රාජානං අදිස්වා –

227. “අයමස්ස පාසාදො, සොවණ්ණපුප්ඵමාලාවිතිකිණ්ණො;
යනිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඉත්ථාගාරෙහි.
228. “අයමස්ස පාසාදො, සොවණ්ණපුප්ඵමාලාවිතිකිණ්ණො;
යනිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඤාතිසඨසෙන.
229. “ඉදමස්ස කුටාගාරං, සොවණ්ණපුප්ඵමාලාවිතිකිණ්ණං;
යනිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඉත්ථාගාරෙහි.
230. “ඉදමස්ස කුටාගාරං, සොවණ්ණපුප්ඵමාලාවිතිකිණ්ණං;
යනිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඤාතිසඨසෙන.
231. “අයමස්ස අසොකවනිකා, සුපුප්ඵතා සබ්බකාලිකා රම්මා;
යනිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඉත්ථාගාරෙහි.
232. “අයමස්ස අසොකවනිකා, සුපුප්ඵතා සබ්බකාලිකා රම්මා;
යනිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඤාතිසඨසෙන.
233. “ඉදමස්ස උය්‍යානං, සුපුප්ඵතං සබ්බකාලිකං රම්මං;
යනිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඉත්ථාගාරෙහි.
234. “ඉදමස්ස උය්‍යානං, සුපුප්ඵතං සබ්බකාලිකං රම්මං;
යනිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඤාතිසඨසෙන.
235. “ඉදමස්ස කණ්ණිකාරවනං, සුපුප්ඵතං සබ්බකාලිකං රම්මං;
යනිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඉත්ථාගාරෙහි.
236. “ඉදමස්ස කණ්ණිකාරවනං, සුපුප්ඵතං සබ්බකාලිකං රම්මං;
යනිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඤාතිසඨසෙන.
237. “ඉදමස්ස පාටලිවනං, සුපුප්ඵතං සබ්බකාලිකං රම්මං;
යනිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඉත්ථාගාරෙහි.
238. “ඉදමස්ස පාටලිවනං, සුපුප්ඵතං සබ්බකාලිකං රම්මං;
යනිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඤාතිසඨසෙන.
239. “ඉදමස්ස අම්බවනං, සුපුප්ඵතං සබ්බකාලිකං රම්මං;
යනිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඉත්ථාගාරෙහි.
240. “ඉදමස්ස අම්බවනං, සුපුප්ඵතං සබ්බකාලිකං රම්මං;
යනිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඤාතිසඨසෙන.
241. “අයමස්ස පොක්ඛරණී, සඤ්ජන්තා අණ්ඩපෙහි විතිකිණ්ණො;
යනිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඉත්ථාගාරෙහි.
242. “අයමස්ස පොක්ඛරණී, සඤ්ජන්තා අණ්ඩපෙහි විතිකිණ්ණො;
යනිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඤාතිසඨසෙනා”ති. —

ඉමාහි ගාථාහි පරිදෙවන්තො විවරි.

තත්ථ විතිකිණ්ණොති සොවණ්ණපුප්ඵලෙහි ව නානාමාලොහි ව සමොකිණ්ණො. පරිකිණ්ණොති පරිවාරිතො. ඉත්ථාගාරෙහිති දාසියො උපාදාය ඉත්ථියො ඉත්ථාගාරා නාම. ඤාතිසඨසෙනාති අමච්චාපි ඉධ ඤාතයො ඵව. කුටාගාරන්ති සත්තරතනවිචිත්තො සයනකුටාගාරගබ්භො. අසොකවනිකාති අසොකවනභූමි. සබ්බකාලිකාති සබ්බකාලපරිභොගක්ඛමා නිච්චපුප්ඵතා වා. උය්‍යානන්ති නන්දනවනවිත්තලතාවනසද්දිසං උය්‍යානං. සබ්බකාලිකන්ති ඡසුපි උතුසු උප්පජ්ජනකපුප්ඵලසඤ්ජන්තං. කණ්ණිකාරවනාදියු සබ්බකාලිකන්ති සබ්බකාලෙ සුපුප්ඵතඵලිතමෙව. සඤ්ජන්තාති නානාවිධෙහි ජලජප්ලජකුසුමෙහි සුචුටු සඤ්ජන්තා. අණ්ඩපෙහි විතිකිණ්ණොති සකුණසඨසෙහි ඔකිණ්ණො.

ඵවං තෙසු තෙසු යානෙසු පරිදෙවිත්වා මහාජනො පුත රාජඨගණං ආගන්ත්වා —

243. “රාජා වො බො පබ්බජිතො, සුතසොමො රජ්ජං ඉමං පහන්වාන;
කාසායවත්ථවසනො, නාගොව ඵකකො වරතී”ති. —

ගාථං වත්වා අත්තනො සරෙ විභවං පභාය පුත්තධීතරො හත්ථෙසු ගහෙත්වා නික්ඛමිත්වා බොධිසත්තස්සෙව සන්තිකං අගමාසි, තථා මාතෘපිතරො පුත්තදාරා සොළසසහස්සා ව නාටකිත්ථියො. සකලනගරං තුව්ඡං විය අහොසි,

ජනපදවාසීන්ට තෙසං පවිෂ්ණො පවිෂ්ණො ගමිංසු. බොධිසත්තො ද්වාදසයොජනිකං පරිසං ගහෙත්වා හිමවන්තාහිමුබ්බො පායාසී. අථස්ස අභිනික්ඛමනං ඤාත්වා සක්කො විස්සකම්මං ආමන්තෙත්වා, “තාත විස්සකම්ම, සුතසොමමහාරාජා අභිනික්ඛමනං නික්ඛන්තො, වසනට්ඨානං ලද්ධං වට්ටති, සමාගමො ව මහා භවිස්සති, ගවිෂ් හිමවන්තපදෙසෙ ගඬිගාතීරෙ තිංසයොජනායාමං පඤ්චදසයොජනවිත්ථනං අස්සමපදං මාපෙහි”ති පෙසෙසී. සො තථා කත්වා තස්මිං අස්සමපදෙ පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ පටියාදෙත්වා එකපදිකමග්ගං මාපෙත්වා දෙවලොකමෙව ගතො.

මහාසත්තො තෙන මග්ගෙන ගන්ත්වා තං අස්සමපදං පවිසිත්වා පයං සයං පබ්බජිත්වා පවිෂා සෙසෙ පබ්බාපෙසී, අපරභාගෙ ඛහු පබ්බජිංසු. තිංසයොජනිකං යානං පරිපූරි. විස්සකම්මෙන පන අස්සමමාපිනනියාමො ව ඛහුනං පබ්බජිතනියාමො ව බොධිසත්තස්ස අස්සමපදසංවිදහිතනියාමො ව භත්ථිපාලජාතකෙ (ජා. 1.15.337 ආදයො) ආගතනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. තත්ථ මහාසත්තො යස්ස යස්සෙව කාමචිතක්කාදි මිච්ඡාවිතක්කො උප්පජ්ජති, තං තං ආකාසෙන උපසඬ්ඨකම්මිත්වා ආකාසෙ පල්ලඬ්ඨකෙන නිසිදිත්වා ඔවදන්තො ගාථාද්වයමාහ –

244. “මාස්සු පුබ්බෙ රතිකිළිතානි, භසිතානි ව අනුස්සරිත්ථ;
මා වො කාමා භනිංසු, රම්මඤ්ඨි සුදස්සනං නගරං.

245. “මෙන්තචිත්තඤ්ච භාවෙථ, අප්පමාණං දිවා ව රත්තො ව;
අගච්ඡිත්ථ දෙවපුරං, ආවාසං පුඤ්ඤකම්මිත”න්ති.

තත්ථ රතිකිළිතානීති කාමරතියො ව කායවාචාබ්බිඬ්ඨාවසෙන පවත්නකිළිතානි ව. මා වො කාමා භනිංසුති මා තුම්හෙ වත්ථුකාමකිලෙසකාමා භනිංසු. රම්මං භීති සුදස්සනනගරං නාම රමණියං, තං මා අනුස්සරිත්ථ. මෙන්තචිත්තනීති ඉදං දෙසනාමත්තමෙව, සො පන වත්තාරොපි බ්‍රහ්මචිභාරෙ ආචික්ඛි. අප්පමාණනීති අප්පමාණසත්තාරම්මණං. අගච්ඡිත්ථාති ගමිස්සථ. දෙවපුරන්ති බ්‍රහ්මලොකං.

සොපි ඉසිගණො තස්සොවාදෙ යත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසීති සබ්බං භත්ථිපාලජාතකෙ ආගතනයෙනෙව කට්ඨෙත්ඛං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛන්තොයෙවා”ති වත්ථා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා මාතාපිතරො මහාරාජකුලානි අහෙසුං, වන්දාදෙවී රාහුලමාතා, ජෙට්ඨපුත්තො සාරිපුත්තො, කනිට්ඨපුත්තො රාහුලො, ධාති බ්‍රජ්ජුත්තරා, කුලවඩ්ඪනසෙට්ඨි කස්සපො, මහාසෙනගුත්තො මොග්ගල්ලානො, සොමදත්තකුමාරො ආනන්දො, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, සුතසොමරාජා පන අහමෙව අහොසී”න්ති.

චූළසුතසොමජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

ජාතකුද්දානං –

සුවපණ්ඩිතජම්බුකකුණ්ඩලිනො, වරකඤ්ඤමලම්බුසජාතකඤ්ච;
පවරුත්තමසඬ්ඨසිරිවිභයකො, සුතසොමඅරින්දමරාජවරො.

වත්තාලිසනිපාතවණ්ණනා නිවර්තා.

18. පණිකාසනිපාතො

[526] 1. නිළිනිකාජාතකවණ්ණනා

උද්දය්හතෙ ජනපදොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතියිකාපලොහනං ආරබ්බ කට්ඨං.
කට්ඨන්තො ච තං භික්ඛුං “කෙන උක්කණ්ඨාපිතොසි”ති පුට්ඨිත්වා “පුරාණදුතියිකායා”ති චුත්තෙ “න එසා බො,
භික්ඛු, ඉදානෙව තව අනත්ථකාරිකා, පුබ්බෙපි ත්වං එතං නිස්සාය ඤානා පරිභාසිත්වා මහාවිනාසං පත්තො”ති වත්වා
අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො උදිච්චබ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා
වයප්පත්තො උග්ගහිතසිප්පො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ඤානාභිඤ්ඤා නිබ්බන්තෙත්වා භිමවන්තපදෙසෙ වාසං
කප්පෙසි. අලම්බුසාජාතකෙ චුත්තනායෙනෙව තං පටිච්ච එකා මිගී ගබ්භං පටිලභිත්වා පුත්තං විජායි,
“ඉසිසිඨගො”ත්වෙවස්ස නාමං අහොසි. අප්පං පිතා වයප්පත්තං පබ්බාජෙත්වා කසිණපරිකමමං උග්ගණ්භාපෙසි.
සො නවිරස්සෙව ඤානාභිඤ්ඤා උප්පාදෙත්වා ඤානසුබ්බෙත කිළි, ඝොරතපො පරමධිතින්ද්‍රියො අහොසි. තස්ස
සීලතෙජෙන සක්කස්ස භවනං කමිපි. සක්කො ආවජ්ජෙත්තො තං කාරණං ඤත්වා “උපායෙනස්ස සීලං
භින්දිස්සාමි”ති තිණි සංවච්ඡරානි සකලකාසිරට්ඨෙ වුට්ඨිං නිවාරෙසි, රට්ඨං අග්ගිද්ධිසං විය අහොසි. සස්සෙ
අසම්පජ්ජමානෙ දුබ්භික්ඛපිළිතා මනුස්සා සන්තිපතිත්වා රාජධිගණෙ උපක්කොසිංසු. අප්පං නෙ රාජා වාතපානෙ ධීතො
“කිං එත”න්ති පුට්ඨි. “මහාරාජ, තිණි සංවච්ඡරානි දෙවස්ස අවස්සන්තත්තා සකලරට්ඨං උද්දය්හති, මනුස්සා දුක්ඛිතා,
දෙවං වස්සාපෙහි, දෙවා”ති. රාජා සීලං සමාදිසිත්වා උපොසථං උපවසන්තොපි වස්සං වස්සාපෙතුං නාසක්ඛි.

තස්මිං කාලෙ සක්කො අඛ්ඨරත්තසමයෙ තස්ස සිරිගබ්භං පටිසිත්වා එකොභාසං කත්වා වෙභාසෙ අට්ඨාසි. රාජා
තං දිස්වා “කොසි ත්ව”න්ති පුට්ඨි. “සක්කොභමස්මි”ති. “කෙනත්ථෙතාගතොසි”ති? “වස්සති තෙ, මහාරාජ, රට්ඨෙ
දෙවො”ති? “න වස්සති”ති. “ජානාසි පනස්ස අවස්සනකාරණං”න්ති? “න ජානාමි, සක්කා”ති. “මහාරාජ,
භිමවන්තපදෙසෙ ඉසිසිඨගො නාම තාපසො පටිවසති ඝොරතපො පරමධිතින්ද්‍රියො. සො නිබ්ද්ධං දෙවෙ වස්සන්තෙ
කුප්ඤ්ඤිත්වා ආකාසං ඔලොකෙසි, තස්මා දෙවො න වස්සති”ති. “ඉදානි පනෙත්ථ කිං කාතබ්බ”න්ති? “තස්ස තපෙ
භින්තෙ දෙවො වස්සිස්සති”ති. “කො පනස්ස තපං භින්දිතුං සමත්ථො”ති? “ධීතා තෙ, මහාරාජ, නිළිනිකා සමත්ථා,
තං පක්කොසාපෙත්වා ‘අසුකට්ඨානං නාම ගන්ත්වා තාපසස්ස තපං භින්දාහි’ති පෙසෙහි”ති. එවං සො රාජානං
අනුසාසිත්වා සකට්ඨානමෙව අගමාසි. රාජා පුනදිවසෙ අමච්චෙහි සද්ධිං මන්තෙත්වා ධීතරං පක්කොසාපෙත්වා පඨමං
ගාථමාහ –

1. “උද්දය්හතෙ ජනපදො, රට්ඨඤ්චාපි විනස්සති;
එහි නිළිනිකෙ ගච්ඡ, තං මෙ බ්‍රාහ්මණමානායා”ති.

තත්ථ තං මෙති තං මම අනත්ථකාරිං බ්‍රාහ්මණං අත්තනො වසං ආනෙහි, කිලෙසරතිවසෙනස්ස සීලං භින්දාහිති.

තං සුත්වා සා දුතියං ගාථමාහ –

2. “නාහං දුක්ඛක්ඛමා රාජ, නාහං අද්ධානකොවිදා;
කථං අහං ගමිස්සාමි, වනං කුඤ්ජරසෙවිත”න්ති.

තත්ථ දුක්ඛක්ඛමානි අහං, මහාරාජ, දුක්ඛස්ස බමා න භොමි, අද්ධානම්පි න ජානාමි, සාහං කථං ගමිස්සාමිති.

තතො රාජා ද්වෙ ගාථායො අභාසි –

3. “ඒතං ජනපදං ගන්ත්වා, හත්ථිනා ච රට්ඨන ච;
දාරුසඬ්ඝාටයානෙන, එවං ගච්ඡ නිළිනිකෙ.
4. “හත්ථිඅස්සරට්ඨෙ පත්ති, ගච්ඡෙවාදාය බත්තියෙ;
තවෙව වණ්ණරූපෙන, වසං තමානයිස්සසි”ති.

තත්ථ දාරුසඬ්ඝාටයානෙනානි, අම්ම, නිළිනිකෙ න ත්වං පදසා ගමිස්සසි, ඒතං පන සුභික්ඛං බෙමං අත්තනො
ජනපදං හත්ථිවාහනෙහි ච රථවාහනෙහි ච ගන්ත්වා තතො පරමිපි අප්ඤ්ඤාකාසෙ පටිච්ඡන්තෙන වය්භාදිනා
උදකට්ඨානෙ නාවාසඬ්ඛානෙන දාරුසඬ්ඝාටයානෙන ගච්ඡ. වණ්ණරූපෙනානි එවං අකිලමමානා ගන්ත්වා තව
වණ්ණෙන වෙව රූපසම්පදාය ච තං බ්‍රාහ්මණං අත්තනො වසං ආනයිස්සසිති.

එවං සො ධීතරා සද්ධිං අකට්ඨෙතබ්බම්පි රට්ඨපරිපාලනං නිස්සාය කට්ඨං. සාපි “සාධු”ති සම්පට්චිඡි. අප්පස්සා
සබ්බං දාතබ්බයුත්තකං දත්වා අමච්චෙහි සද්ධිං උය්‍යාපෙසි. අමච්චා තං ආදාය පච්චන්තං පත්වා තත්ථ බත්ඨාචාරං
නිවාසාපෙත්වා රාජධීතරං උක්ඛිපාපෙත්වා වනවරකෙන දෙසිතෙන මග්ගෙන භිමවන්තං පටිසිත්වා පුබ්බණ්භසමයෙ
තස්ස අස්සමපදස්ස සමීපං පාපුණිංසු. තස්මිං බණෙ බොධිසත්තො පුත්තං අස්සමපදෙ නිවාසාපෙත්වා සයං

එලාඵලත්ථාය අරඤ්ඤං පච්චයො හොති. චනවරකො සයං අස්සමං අගන්ත්වා තස්ස පන දස්සනට්ඨානෙ යත්වා නිළිනිකාය තං දස්සෙන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

5. “කදලීධපපඤ්ඤාණො, ආභුජීපරිවාරිතො;
එසො පදිස්සති රමිමො, ඉසිසිඬගස්ස අස්සමො.
6. “එසො අග්ගිස්ස සඬබාතො, එසො ධුමො පදිස්සති;
මඤ්ඤෙ නො අග්ගිං භාපෙති, ඉසිසිඬගො මහිද්ධිකො”ති.

තත්ථ කදලීසඬබාතා ධජා පඤ්ඤාණං අස්සාති කදලීධපපඤ්ඤාණො. ආභුජීපරිවාරිතොති භුජපත්තවනපරික්ඛිත්තො. සඬබාතොති එසො අග්ගි අස්ස ඉසිසිඬගස්ස ඤානෙන සඬබාතො පච්චක්ඛගතො ජලති. මඤ්ඤෙ නො අග්ගිනිති අග්ගිං නො භාපෙති ජුහති පරිවරතිති මඤ්ඤාමි.

අමච්චාපි බොධිසත්තස්ස අරඤ්ඤං පච්චයවෙලාය අස්සමං පරිවාරෙත්වා ආරක්ඛං යපෙත්වා රාජධිතරං ඉසිවෙසං ගාභාපෙත්වා සුචණ්ණචිරකෙන නිවාසනපාරුපනං කත්වා සබ්බාලඬකාරෙහි අලඬකරිත්වා තත්තුබ්බං විත්තගෙණ්ඩුකං ගාභාපෙත්වා අස්සමපදං පෙසෙත්වා සයං බහි රක්ඛන්තා අට්ඨංසු. සා තෙන ගෙණ්ඩුකෙන කිළන්ති වඬකමකොටියං ඔතරි. තස්මිං බණෙ ඉසිසිඬගො පණ්ණසාලද්වාරෙ පාසාණඵලකෙ නිසින්තො හොති. සො තං ආගච්ඡන්තිං දිස්වා භීතතසිතො උට්ඨාය පණ්ණසාලං පවිසිත්වා අට්ඨාසි. සාපිස්ස පණ්ණසාලද්වාරං ගන්ත්වා කිළියෙව. සත්ථා තඤ්ච තතො උත්තරි ව අත්ථං පකාසෙන්තො තිස්සො ගාථා අභාසි –

7. “තඤ්ච දිස්වාන ආයන්තිං, ආමුත්තමණ්ණුණ්ඩලං;
ඉසිසිඬගො පාවිසි භිතො, අස්සමං පණ්ණසාදනං.
8. “අස්සමස්ස ව සා ද්වාරෙ, ගෙණ්ඩුකෙනස්ස කිළති;
විදංසයන්ති අඬගානි, ගුය්හං පකාසිතානි ව.
9. “තඤ්ච දිස්වාන කිළන්තිං, පණ්ණසාලගතො ජට්ඨි;
අස්සමා නික්ඛමිත්වාන, ඉදං වචනමබ්බවි”ති.

තත්ථ ගෙණ්ඩුකෙනස්සාති අස්ස ඉසිසිඬගස්ස අස්සමද්වාරෙ ගෙණ්ඩුකෙන කිළති. විදංසයන්තිති දස්සෙන්ති. ගුය්හං පකාසිතානි වාති ගුය්හඤ්ච රහස්සඬගං පකාසිතානි ව පාකටානි මුඛහත්ථාදිති. අබ්බවිති සො කිර පණ්ණසාලාය යත්වා චිත්තෙසි – “සවායං යක්ඛො භවෙය්‍ය, පණ්ණසාලං පවිසිත්වා මං මුරුමුරාපෙත්වා බාදෙය්‍ය, නායං යක්ඛො, තාපසො භවිස්සති”ති අස්සමා නික්ඛමිත්වා පුච්ඡන්තො ගාථමාහ –

10. “අමිහො කො නාම සො රුක්ඛො, යස්ස තෙවංගතං ඵලං;
දුරෙපි ඛිත්තං පච්චෙති, න තං ඔභාය ගච්ඡති”ති.

තත්ථ යස්ස තෙවංගතං ඵලන්ති යස්ස තච රුක්ඛස්ස ඵවංගතිකං මනොරමං ඵලං. කො නාම සො රුක්ඛොති විත්තගෙණ්ඩුකස්ස අදිට්ඨපුබ්බත්තා “රුක්ඛඵලෙන තෙන භවිතබ්බ”න්ති මඤ්ඤමානො ඵවං පුච්ඡති.

අථස්ස සා රුක්ඛං ආචික්ඛන්ති ගාථමාහ –

11. “අස්සමස්ස මම බ්‍රහ්මෙ, සමීපෙ ගන්ධමාදනෙ;
බහවො තාදිසා රුක්ඛා, යස්ස තෙවංගතං ඵලං;
දුරෙපි ඛිත්තං පච්චෙති, න මං ඔභාය ගච්ඡති”ති.

තත්ථ සමීපෙ ගන්ධමාදනෙති ගන්ධමාදනපබ්බතෙ මම අස්සමස්ස සමීපෙ. යස්ස තෙවංගතන්ති යස්ස ඵවංගතං, ත-කාරො බාඤ්ජනසන්ධිකරොති.

ඉති සා මුසාවාදං අභාසි. ඉතරොපි සද්දහිත්වා “තාපසො එසො”ති සඤ්ඤාය පටිසන්ථාරං කරොන්තො ගාථමාහ

12. “ඵතු භවං අස්සමිමං අදෙනු, පජ්ජඤ්ච භක්ඛඤ්ච පටිච්ඡ දමිමි;
ඉදමාසනං අත්‍ර භවං නිසීදතු, ඉතො භවං මුලඵලානි භුඤ්ජතු”ති.

තත්ථ අස්සමිමන්ති අස්සමං ඉමං භවං පටිසතු. අදෙනුති යථාසන්නිහිතං ආහාරං පරිභුඤ්ජතු. පජ්ජන්ති පාදබ්භඤ්ජනං. භක්ඛන්ති මුදුරඵලාඵලං. පටිච්ඡානි පටිග්ගණ්හ. ඉදමාසනන්ති පටිට්ඨකාලෙ ඵවමාහ.

තස්සා පණ්ණසාලං පවිසිත්වා කට්ඨත්ථරණෙ නිසීදන්තියා සුචණ්ණචිරකෙ ද්විධා ගතෙ සරීරං අප්පට්ච්ඡන්තං අභොසි. තාපසො මාතුගාමසරීරස්ස අදිට්ඨපුබ්බත්තා තං දිස්වා “වණ්ණො එසො”ති සඤ්ඤාය ඵවමාහ –

13. “කිං තෙ ඉදං උඉරුනමන්තරස්මිං, සුපිච්ඡිතං කණ්ඞරිච්ඡපකාසනි;
අක්කාහි මෙ පුච්ඡිතො එතමන්ථං, කොසෙ නු තෙ උත්තමඤ්ඤං පට්ඨං”නිති.

තත්ථ සුපිච්ඡිතනිති ද්විතීයං උඉරුනං සමාගමකාලෙ සුච්ඡිතං සිප්පිපුට්ඨබසණ්ඨානං. සුභලක්ඛණෙන හි අසමන්තාගතාය තං යානං ආවාටධාතුකං හොති, සමන්තාගතාය අබ්භුන්තනං සිප්පිපුට්ඨබසණ්ඨානං. කණ්ඞරිච්ඡපකාසනීති උභොසු පස්සෙසු කාලකං විය බායති. කොසෙ නු තෙ උත්තමඤ්ඤං පට්ඨංනිති තව උත්තමඤ්ඤං ලිඛිතසණ්ඨානං න පඤ්ඤායති, කිං නු තං තව සරීරසඬ්ඛානෙ කොසෙ පට්ඨංනිති පුච්ඡති.

අප්පං නං සා වඤ්ඤායන්ති ගාථාද්වයමාහ —

14. “අභං වනෙ මූලඵලෙසනං වරං, ආසාදයිං අච්ඡං සුසොරරුපං;
සො මං පතීන්වා සහසාප්ඤ්ඤාපත්තො, පනුජ්ජා මං අබ්බහි උත්තමඤ්ඤං.
15. “ස්වායං වණො ඛජ්ජති කණ්ඩුවායති, සබ්බඤ්ඤා කාලං න ලභාමි සාතං;
පහො භවං කණ්ඩුමිමං විනෙතුං, කුරුතං භවං යාවිතො බ්‍රාහ්මණත්ථං”නිති.

තත්ථ ආසාදයින්ති සට්ටෙසිං, ආගච්ඡන්තං දිස්වා ලෙඬ්ඬිනා පහරින්ති අත්ථො. පතීන්වාති උපධාවිත්වා. සහසාප්ඤ්ඤාපත්තොති මමං සහසා අප්ඤ්ඤාපත්තො සම්පත්තො. පනුජ්ජාති අප්පං මං පොතෙත්වා. අබ්බහිති මුඛෙන මම උත්තමඤ්ඤං ලුඤ්චිත්වා පක්කාමි, තතො පට්ඨාය ඉමස්මිං යානෙ වණො ජාතො. ස්වායන්ති සො අයං තතො පට්ඨාය මය්හං වණො ඛජ්ජති වෙව කණ්ඩුවඤ්ඤා කරොති, තප්පච්චයා සාහං සබ්බකාලං කායිකචෙතසිකසුඛං න ලභාමි. පහොති පහු සමත්ථො. බ්‍රාහ්මණත්ථංනිති භවං මයා යාවිතො ඉමං බ්‍රාහ්මණස්ස අත්ථං කරොතු, ඉදං මෙ දුක්ඛං භරාහීති වදති.

සො තස්සා මුසාවාදං “සභාවො”ති සද්දහින්වා “සවෙ තෙ එවං සුඛං හොති, කර්ස්සාමි”ති තං පදෙසං ඔලොකෙත්වා අනන්තරං ගාථමාහ —

16. “ගම්භිරරුපො තෙ වණො සලොහිතො, අපුනිකො වණගන්ධො මහා ව;
කරොමි තෙ කිඤ්චි කසායයොගං, යථා භවං පරමසුඛි භවෙය්‍යා”නිති.

තත්ථ සලොහිතොති රත්තොභාසො. අපුනිකොති පුනිමංසරහිතො. වණගන්ධොති ථොකං දුග්ගන්ධො. කසායයොගන්ති අභං කෙච්චි රුක්ඛකසායෙ ගහෙත්වා තව එකං කසායයොගං කරොමිති.

තතො නිළිනිකා ගාථමාහ

17. “න මන්තයොගා න කසායයොගා, න ඔසධා බ්‍රහ්මචාරි කමන්ති;
යං තෙ මුදු තෙන විනෙහි කණ්ඩුං, යථා අභං පරමසුඛි භවෙය්‍යා”නිති.

තත්ථ කමන්තීති, හො බ්‍රහ්මචාරි, ඉමස්මිං මම වණෙ නෙව මන්තයොගා, න කසායයොගා, න පුජ්ජාචාරාදීනි ඔසධානි කමන්ති, අනෙකචාරං කතෙහිපි තෙහි එතස්ස ඵාසුකභාවො න භූතපුබ්බො. යං පන තෙ එතං මුදු අඬිගජාතං, තෙන සට්ඨියමානස්සෙව තස්ස කණ්ඩු න හොති, තස්මා තෙන විනෙහි කණ්ඩුන්ති.

සො “සච්චං එසො භණ්ති”ති සල්ලක්ඛෙත්වා “මෙට්ඨනසංසග්ගෙන සීලං හිජ්ජති, ඤානං අන්තරධායනී”ති අජානන්තො මාතුගාමස්ස අදිට්ඨපුබ්බත්තා මෙට්ඨනාමිමස්ස ව අජානනභාවෙන “භෙසජ්ජ”නිති වදන්තියා තාය මෙට්ඨනං පටිසෙවි. තාවදෙවස්ස සීලං හිජ්ජී, ඤානං පරිභායි. සො ද්වෙ තයො වාරෙ සංසග්ගං කත්වා කිලන්තො හුන්වා නික්ඛමිත්වා සරං ඔරුය්හ න්හන්වා පටිප්පස්සද්ධදරථො ආගන්ත්වා පණ්ණසාලායං නිසීදිත්වා පුනපි තං “තාපසො”ති මඤ්ඤමානො වසනට්ඨානං පුච්ඡන්තො ගාථමාහ —

18. “ඉතො නු භොතො කතමෙන අස්සමො, කච්චි භවං අභිරමසි අරඤ්ඤෙ;
කච්චි නු තෙ මූලඵලං පහුතං, කච්චි භවන්තං න විහිංසන්ති වාළා”නිති.

තත්ථ කතමෙනාති ඉතො කතමෙන දිසාභාගෙන භොතො අස්සමො. භවන්ති ආලපනමෙනං.

තතො නිළිනිකා වතස්සො ගාථායො අභාසි —

19. “ඉතො උජුං උත්තරායං දිසායං, ඛෙමා නදී හිමවතා පභාවි;
තස්සා තීරෙ අස්සමො මය්හ රම්මො, අහො භවං අස්සමං මය්හං පස්සෙ.
20. “අම්බා ව සාලා තිලකා ව ජම්බුයො, උද්දාලකා පාටලියො ව ඵුල්ලා;
සමන්තතො කම්පුරිසාහිගීතං, අහො භවං අස්සමං මය්හං පස්සෙ.

21. “තාලා ව මූලා ව එලා ව මෙන්ට, වණ්ණෙන ගන්ධෙන උපෙතරුපං;
තං භූමිභාගෙහි උපෙතරුපං, අහො භවං අස්සමං මය්හං පස්සෙ.
22. “එලා ව මූලා ව පහුතමෙන්ට, වණ්ණෙන ගන්ධෙන රසෙනුපෙතා;
ආයන්ති ව ලුද්දකා තං පදෙසං, මා මෙ තතො මූලඵලං අභාසු”න්ති.

තත්ථ උත්තරායන්ති උත්තරාය. බෙමානි එවංනාමිකා නදී. භිමවතා පභාවීති භිමවන්තතො පවත්නති. අහොති පත්ථනත්ථෙ නිපාතො. උද්දාලකානි වාතසාතකා. කිම්පුරිසාභිගීතන්ති සමන්තතො පරිවාරෙන්වා මධුරසද්දෙන ගායන්තෙහි කිම්පුරිසෙහි අභිගීතං. තාලා ව මූලා ව එලා ව මෙන්ටාති එත්ථ මම අස්සමෙ පාසාදිකා තාලරුක්ඛා ව තෙසඤ්ඤෙව වණ්ණගන්ධාදිසම්පන්නා කන්දසඬ්ඛානා මූලා ව එලා ව. පහුතමෙන්ටාති නානාරුක්ඛඵලා ව රුක්ඛවල්ලිමූලා ව පහුතා එත්ථ. මා මෙ තතොති තං මම අස්සමපදං සම්බහුලා ලුද්දකා ආගච්ඡන්ති, මයා චෙන්ට ආභරිත්වා යපිතං බහු මධුරසමූලඵලාඵලං අත්ථී, තෙ මයි විරායන්තෙ මූලඵලාඵලං හරෙය්සුං. තෙ තතො මම මූලඵලාඵලං මා හරිංසු, තස්මා සචෙපි මයා සද්ධිං ආගන්තුකාමො, එහි, නො චෙ, අහං ගමිස්සාමිති ආහ.

තං සුත්වා තාපසො යාව පිතු ආගමනා අධිවාසාපෙතුං ගාථමාහ —

23. “පිතා මමං මූලඵලෙසනං ගතො, ඉදානි ආගච්ඡති සායකාලෙ;
උභොව ගච්ඡාමසෙ අස්සමං තං, යාව පිතා මූලඵලතො එතු”ති.

තත්ථ උභොව ගච්ඡාමසෙති මම පිතු ආරොචෙන්වා උභොව ගමිස්සාම.

තතො සා චින්තෙසි — “අයං තාව අරඤ්ඤෙව වඩ්ඪිතභාවෙන මම ඉත්ථිභාවං න ජානාති, පිතා පනස්ස මං දිස්වාච ජානිත්වා ‘ත්වං ඉධ කිං කරොසි’ති කාපකොටියා පහරිත්වා සීසමිපි මෙ භින්දෙය්ස, තස්මිං අනාගතෙයෙව මයා ගන්තුං වට්ටති, ආගමනකම්මමිපි මෙ නිට්ඨිත”න්ති. සා තස්ස ආගමනුපායං ආචික්ඛන්ති ඉතරං ගාථමාහ —

24. “අඤ්ඤෙ බහු ඉසයො සාධුරුපා, රාජීසයො අනුමග්ගෙ වසන්ති;
තෙයෙව පුච්ඡෙසි මමස්සමං තං, තෙ තං නයිස්සන්ති මමං සකාසෙ”ති.

තත්ථ රාජීසයොති, සම්ම, මයා න සක්කා විරායිතුං, අඤ්ඤෙ පන සාධුසභාවා රාජීසයො ව බ්‍රාහ්මණිසයො ව අනුමග්ගෙ මම අස්සමමග්ගපස්සෙ වසන්ති, අහං තෙසං ආචික්ඛිත්වා ගමිස්සාමි, ත්වං තෙ පුච්ඡෙය්සාසි, තෙ තං මම සන්තිකං නයිස්සන්තිති.

එවං සා අත්තතො පලායනුපායං කත්වා පණ්ණසාලතො නික්ඛමිත්වා තං ඔලොකෙන්තමෙව “ත්වං නිවත්තා”ති වත්වා ආගමනමග්ගෙනෙව අමච්චානං සන්තිකං අගමාසි. තෙ තං ගහෙන්වා බන්ධාචාරං ගන්ත්වා අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං පාපුණිංසු. සක්කොපි තං දිවසමෙව තුස්සිත්වා සකලරට්ඨෙ දෙවං වස්සාපෙසි, තතො සුභික්ඛං ජනපදං අහොසි. ඉසිසිඬගතාපසස්සපි තාය පක්කන්තමත්තාය එව කායෙ ඩාහො උප්පජ්ජී. සො කම්පන්තො පණ්ණසාලං පච්ඡිත්වා වාකචිරං පාරුපිත්වා සොචන්තො නිපජ්ජී. බොධිසත්තො සායං ආගන්ත්වා පුත්තං අපස්සන්තො “කහං නු බො ගතො”ති කාපං ඔතාරෙන්වා පණ්ණසාලං පච්ඡිත්වා තං නිපන්තකං දිස්වා “තාත, කිං කරොසි”ති පිට්ඨිං පරිමජ්ජන්තො තිස්සො ගාථා අභාසි —

25. “න තෙ කට්ඨානි භින්තානි, න තෙ උදකමාහතං;
අග්ගිපි තෙ න භාපිතො, කිං නු මන්දොව ක්කායසි.
26. “භින්තානි කට්ඨානි හුතො ව අග්ගි, තපනිපි තෙ සමිතා බ්‍රහ්මචාරී;
පීඨඤ්ච මය්හං උදකඤ්ච හොති, රමසි තුවං බ්‍රහ්මභූතො පුරත්ථා.
27. “අභින්තකට්ඨොසි අනාභතොදකො, අභාපිතග්ගිසි අසිද්ධභොජනො;
න මෙ තුවං ආලපසි මමජ්ජ, නට්ඨං නු කිං චෙතසිකඤ්ච දුක්ඛ”න්ති.

තත්ථ භින්තානීති අරඤ්ඤතො උද්ධටානි. න භාපිතොති න ජලිතො. භින්තානීති පුබ්බෙ තයා මමාගමනවෙලාය කට්ඨානි උද්ධටානෙව හොන්ති. හුතො ව අග්ගිති අග්ගි ව හුතො හොති. තපනීති විසිබ්බනඅග්ගිසඬ්ඛානා තපනිපි තෙ සමිතාව සයමෙව සංවිදහිතාව හොති. පීඨන්ති මම ආසනත්ථාය පීඨඤ්ච පඤ්ඤත්තමෙව හොති. උදකඤ්චාති පාදධොවනඋදකම්පි උපට්ඨාපිතමෙව හොති. බ්‍රහ්මභූතොති තුවම්පි ඉතො පුරත්ථා සෙට්ඨභූතො ඉමස්මිං අස්සමෙ අභිරමසි. අභින්තකට්ඨොසිති සො දානි අජ්ජ අනුද්ධටකට්ඨොසි. අසිද්ධභොජනොති න තෙ කිඤ්චි අමිභාකං කන්දමූලං වා පණ්ණං වා සෙදිතං. මමජ්ජානි, මම පුත්ත, අජ්ජ න මෙ ත්වං ආලපසි. නට්ඨං නු කින්ති කිං නු තෙ නට්ඨං වා, කිං චෙතසිකං වා දුක්ඛං, අක්ඛාහි මෙ නිපන්තකාරණන්ති පුච්ඡති.

සො පිතු වචනං සුත්වා තං කාරණං කට්ඨන්තො ආහ —

28. “ඉධාගමා ජට්ඨො බ්‍රහ්මචාරී, සුදස්සනෙය්සා සුතනු විනෙති;

නෙවානිදිසො න පනාතිරස්සො, සුකණ්භකණ්භව්ඡදනෙහි භොතො.

29. “අමස්සුජාතො අපුරාණවණ්ණි, ආධාරරූපඤ්ච පනස්ස කණ්ඨෙ;
ඒවෙ යමා ගණ්ඨා උරෙ සුජාතා, සුවණ්ණනින්ද්‍රකනිභා පහස්සරා.
30. “මුඛඤ්ච තස්ස භුසදස්සනෙය්‍යං, කණ්ණෙසු ලම්බන්ති ව කුඤ්චිතග්ගා;
තෙ ජොතරෙ වරතො මාණවස්ස, සුත්තඤ්ච යං සංයමනං ජටානං.
31. “අඤ්ඤා ව තස්ස සංයමානි වතස්සො, නීලා පීතා ලොහිතිකා ව සෙතා;
තා පිංසරෙ වරතො මාණවස්ස, තිරිටිසඬ්ඝාරිව පාචුසමිහි.
32. “න මිඛලං මුඤ්ඡමයං ධාරෙති, න සන්ථරෙ නො පන පබ්බජස්ස;
තා ජොතරෙ ජසනන්තරෙ විලග්ගා, සතෙරතා විජ්ජුරිවන්තලික්ඛෙ.
33. “අබ්ලකානි ව අවණ්ටකානි, හෙට්ඨා නභ්‍යා කට්ඨමොහිතානි;
අසට්ඨිතා නිව්චකීළං කරොන්ති, භං තාත කිංරුක්ඛඵලානි තානි.
34. “ජටා ව තස්ස භුසදස්සනෙය්‍යා, පරොසතං වෙල්ලිතග්ගා සුගන්ධා;
ඒවෙධා සිරො සාධු විහන්තරූපො, අභො නු ඛො මය්හ තථා ජටාස්සු.
35. “යදා ව සො පකිරති තා ජටායො, වණ්ණෙන ගන්ධෙන උපෙතරූපා;
නිලුප්පලං වාතසමෙරිතංව, තථෙව සංවාති පනස්සමො අයං.
36. “පඬ්ඛො ව තස්ස භුසදස්සනෙය්‍යා, නෙතාදිසො යාදිසො මය්හං කායෙ;
සො වායති ඵරිතො මාලුතෙන, වනං යථා අග්ගගිමිහෙ සුචුල්ලං.
37. “නිහන්ති සො රුක්ඛඵලං පට්ඨා, සුවිත්තරූපං රුචිරං දස්සනෙය්‍යං;
බිත්තඤ්ච තස්ස පුනරෙහි හන්ථං, භං තාත කිංරුක්ඛඵලං නු ඛො තං.
38. “දන්තා ව තස්ස භුසදස්සනෙය්‍යා, සුද්ධා සමා සඬ්ඛවරූපපන්තා;
මනො පසාදෙන්ති විවරියමානා, න හි නුන සො සාකමඛාදි තෙහි.
39. “අකක්කසං අග්ගළිතං මුහුං මුදුං, උජුං අනුද්ධතං අවපලමස්ස භාසිතං;
රුදං මනුඤ්ඤං කරවිකසුස්සරං, හදයඬ්ගමං රඤ්ජයතෙව මෙ මනො.
40. “බිත්ථුස්සරො නාතිවිසට්ඨවාකෙය්‍යා, න නුන සජ්ඣායමතිජ්ජයුත්තො;
ඉච්ඡාමි භො තං පුනඳෙව දට්ඨං, මිත්තො හි මෙ මාණවොහු පුරන්ථා.
41. “සුසන්ධි සබ්බන්ථ විමට්ඨිමං වණං, පුචු සුජාතං ඛරපත්තසන්තිහං;
තෙතෙව මං උත්තරියාන මාණවො, විවරිතං උඉරුං ජසනෙන පිළියි.
42. “තපන්ති ආහන්ති විරොචරෙ ව, සතෙරතා විජ්ජුරිවන්තලික්ඛෙ;
බාහා මුදු අඤ්ජනලොමසාදිසා, විචිත්‍රවට්ටඬ්ගුලිකාස්ස සොහරෙ.
43. “අකක්කසඬ්ගො න ව දිසලොමො, නඛාස්ස දිසා අපි ලොහිතග්ගා;
මුදුහි බාහාහි පලිස්සජන්තො, කල්‍යාණරූපො රමයං උපට්ඨති.
44. “දුමස්ස තුලුපනිභා පහස්සරා, සුවණ්ණකම්බුතලවට්ටසුව්ඡවි;
හන්ථා මුදු තෙහි මං සම්චුස්සිත්වා, ඉතො ගතො තෙන මං දහන්ති තාත.
45. “න නුන සො ඛාරිවිධං අභාසි, න නුන සො කට්ඨානි සයං අභඤ්ජී;
න නුන සො හන්ති දුමෙ කුඨාරියා, න හිස්ස හන්ථෙසු බිලානි අත්ථී.
46. “අච්ඡො ව ඛො තස්ස වණං අකාසි, සො මංඛුචි ‘සුබ්බං මං කරොහි’;
තාහං කරිං තෙන මමාසි සොඛ්‍යං, සො වඛුචි ‘සුබ්බොස්මි’ති බ්‍රහ්මෙ.
47. “අයඤ්ච තෙ මාලුපණ්ණසන්ථතා, විකිණ්ණරූපාව මයා ව තෙන ව;
කිලන්තරූපා උදකෙ රමිත්වා, පුනප්පුනං පණ්ණකුටිං වජාම.
48. “න මජ්ජ මන්තා පටිහන්ති තාත, න අග්ගිහුත්තං නපි යඤ්ඤන්තං;
න වාපි තෙ මුලඵලානි භුඤ්ජෙ, යාව න පස්සාමි තං බ්‍රහ්මචාරිං.
49. “අද්ධා පජානාසි තුවම්පි තාත, යස්සං දිසං වසතෙ බ්‍රහ්මචාරි;
තං මං දිසං පාපය තාත බිජ්ජං, මා තෙ අහං අමරිමස්සමමිහි.
50. “විචිත්‍රචුල්ලඤ්චි වනං සුතං මයා, දිජාහිසුට්ඨං දිජසඬ්ඝසෙවිතං;
තං මං වනං පාපය තාත බිජ්ජං, පුරා තෙ පාණං විජ්ඣාමි අස්සමෙ”ති.

තත්ව ඉධාගමානි, තාත, ඉමං අස්සමපදං ආගතො. සුදස්සනෙයොනි සුට්ඨ දස්සනෙයො. සුතනුති සුට්ඨ තනුකො නාතිකිසො නාතිට්ඨලො . විනෙතිති අත්තනො සරීරප්පහාය අස්සමපදං එකොභාසං විය විනෙති පුරෙති. සුකණ්භකණ්භවිජ්ජනෙහි භොතොති, තාත, තස්ස භොතො සුකණ්භෙහි කණ්භවිජ්ජනෙහි භමරවණ්ණෙහි කෙසෙහි සුකණ්භසිසං සුමප්පිතමණිමයං විය බායති. අමස්සුජාතොති න තාවස්ස මස්සු ජායති, තරුණොයෙව. අපුරාණවණ්ණිති අවිරපබ්බේතො. ආධාරරූපඤ්ච පනස්ස කණ්ඨොති කණ්ඨො ව පනස්ස අමිභාකං භික්ඛාභාජනට්ඨපනං පත්තාධාරසදිසං පිළන්ධනං අත්ථිති මුත්තාභාරං සන්ධාය වදති. ගණ්ඨාති ඵනෙ සන්ධායාහ. උරෙ සුජාතාති උරමිති සුජාතා. “උරතො”තිපි පාඨො. පහස්සරාති පහාසමිපන්නා. “පහාසරෙ”තිපි පාඨො, ඔභාසන්නිති අත්ථො.

භුසදස්සනෙයාන්ති අතිවිය දස්සනියං. කුඤ්චිතග්ගාති සිහකුණ්ඩලං සන්ධාය වදති. සුත්තඤ්චාති යං තස්ස ජටාබන්ධනසුත්තං, තම්පි ජොතති පහං මුඤ්චති. “සංයමාති වතස්සො”ති ඉමිනා මණිසුචණ්ණපවාලරජතමයාති වත්තාරි පිළන්ධනාති දස්සෙති . තා පිංසරෙති තාති පිළන්ධනාති පාචුසමිති පචුට්ඨො දෙවෙ තිරිට්ඨසඤ්ඤා විය විරවන්ති. මිලන්ති මෙලං, අයමෙව වා පාඨො. ඉදං නිවත්තකඤ්චනවීරකං සන්ධායාහ. න සන්ථරෙති න වාකෙ. ඉදං චුත්තං හොති – තාත, යථා මයං තිණමයං වා වාකමයං වා වීරකං ධාරෙම, න තථා සො, සො පන සුචණ්ණවීරකං ධාරෙතිති. අබ්ලකානිති අතවාති නිජ්ජණ්ණාති. කට්ඨමොභිතානිති කට්ඨං බද්ධාති. නිව්චකිලං කරොන්තිති අසට්ටිතාතිපි නිව්චකාලං කිලායන්ති. හං, තාතාති භම්භො, තාත. කිං රුක්ඛඵලාති තානිති තාති තස්ස මාණවස්ස සුත්තාරුල්භාති කට්ඨං බද්ධාති කතරුක්ඛඵලාති නාමාති මණිසඤ්ඤාටිං සන්ධායාහ.

ජටාති ජටාමණ්ඩලාකාරෙන බද්ධරතනමිස්සකකෙසවට්ටියො සන්ධායාහ. වෙල්ලිතග්ගාති කුඤ්චිතග්ගා. ද්වෙධාසිරොති තස්ස සිසං ද්වෙධා කත්වා බද්ධානං ජටානං වසෙන සුට්ඨ විභත්තරූපං. තථාති යථා තස්ස මාණවස්ස ජටා, තථා කුමිභෙහි මම න බද්ධා, අහො වත මමපි තථා අස්සුති පත්ථෙන්නො ආහ. උපෙතරූපාති උපෙතසභාවා. වාතසමෙරිතංවාති යථා නාම නිලුප්පලං වාතෙන සමීරිතං, තථෙව අයං ඉමස්මිං වතසණ්ඨෙ අස්සමො සංවාති. නෙතාදිසොති, තාත, යාදිසො මම කායෙ පඨිකො, නෙතාදිසො තස්ස සරීරෙ. සො හි දස්සනියො වෙව සුගන්ධො ව. අග්ගගිමිභෙහි වසන්තසමයෙ.

නිහන්තිති පහරති. කිං රුක්ඛඵලං නු බො තන්ති කතරුක්ඛස්ස නු බො තං ඵලං. සඬබවරූපපන්නාති සුධොතසඬබපට්ඨාගා. න හි නූත සො සාකමබාදි තෙහීති න නූත සො මාණවො මයං විය තෙහි දන්තෙහි රුක්ඛපණ්ණාති වෙව මූලඵලාඵලාති ව බාදි. අමිභාකඤ්චි තාති බාදන්තානං සබලා පණ්ණවණ්ණා දන්තාති දීපෙති.

අකක්කසන්ති, තාත, තස්ස භාසිතං අඵරුසං අගළිතං, පුනප්පුනං වදන්තස්සාපි මධුරතාය මුහුං මුදුං, අපමුස්සතාය උජුං, අවික්ඛිත්තතාය අනුද්ධං, පතිට්ඨිතතාය අවපලං. රුදන්ති භාසමානස්ස සරසඬබාතං රුදමිපි මනොහරං කරවිකස්ස විය සුස්සරං සුමධුරං. රඤ්ජයතෙවාති මම මනො රඤ්ජනියෙව. බිත්ඤ්ස්සරොති පිණ්ඩිතස්සරො. මාණවොහුති සො හි මාණවො පුරත්ථා මම මිත්තො අහු.

සුසන්ධි සබ්බත්ථ විමට්ඨිමං වණන්ති තාත තස්ස මාණවස්ස උග්ගුරුනං අත්තරෙ ඵකං වණං අත්ථි, තං සුසන්ධි සුච්ඡිකං සිජ්ජිපුට්ඨබසදිසං, සබ්බත්ථ විමට්ඨං සමන්තතො මට්ඨං. පුච්ඡති මහන්තං. සුජාතන්ති සුසණ්ඨිතං. බරපත්තසන්තිහන්ති සුපුප්ඵීතපදුමමකුලසන්තිහං. උත්තරියානාති උත්තරිත්වා අවත්ථරිත්වා. පිලයීති පිලෙසි. තපන්තිති තස්ස මාණවස්ස සරීරතො නිවිජ්ජරත්තා සුචණ්ණවණ්ණරංසියො ජලන්ති ඔභාසන්ති විරොචන්ති ව. බාහාති බාහාපිස්ස මුදු. අඤ්ජනලොමසාදිසාති අඤ්ජනසදිසෙහි ලොමෙහි සමන්තාගතා. විචිත්‍රවට්ටඬගුලිකාස්ස සොහරෙති හත්ථාපිස්ස වරලක්ඛණවිචිත්‍රාහි පවාලඬකුරසදිසාහි වට්ටඬගුලිති සමන්තාගතා සොහන්ති.

අකක්කසඬගොති කච්ඡුපිළකාදිරහිතඅඬගපච්චඬගො. රමයං උපට්ඨහීති මං රමයන්නො උපට්ඨහි පරිවරි. තුලුපනිහාති මුදුභාවස්ස උපමා. සුචණ්ණකම්බුතලවට්ටසුච්ඡිති සුචණ්ණමයං ආදාසතලං විය වට්ටා ව සුච්ඡි ව, පරිමණ්ඩලතලා වෙව සුන්දරච්ඡි වාති අත්ථො. සම්චුසිත්වාති සුට්ඨ චුසිත්වා අත්තනො හත්ථසම්ඵස්සං මම සරීරෙ ඵරාපෙත්වා. ඉතො ගතොති මම ඔලොකෙන්තස්සෙව ඉතො ගතො. තෙන මං දහන්තිති තෙන තස්ස හත්ථසම්ඵස්සෙන ඉදාති මං දහන්ති. තථා හි තස්ස ගතකාලතො පට්ඨාය මම සරීරෙ ධාහො උට්ඨිතො, තෙනමිති දොමනස්සප්පත්තො නිපන්නොති.

න නූත සො බාරිව්ධන්ති, තාත, නූත සො මාණවො න බාරිභාරං උක්ඛිපිත්වා විවරි. බ්ලානීති කිලානි, “අයමෙව වා පාඨො. සොබ්‍යන්ති සුබං. මාලුවපණ්ණසන්ථතා විකිණ්ණරූපාවාති, තාත, අයං තව මාලුවපණ්ණසන්ථතා අජ්ජ මයා ව තෙන ව අඤ්ඤමඤ්ඤං පරාමසනාලිඬගතවසෙන පරිවත්තන්තෙහි විකිණ්ණා විය ආකුලබ්‍යාකුලා ජාතා. පුනප්පුනං පණ්ණකුට්ටං වජාමාති, තාත, අහඤ්ච සො ව අභිරමිත්වා කිලන්තරූපා පණ්ණසාලතො නික්ඛමිත්වා උදකං පට්ඨිත්වා රමිත්වා විගතදරථා පුනප්පුනං ඉමමෙව කුට්ටං පට්ඨාමාති වදති.

න මජ්ජ මන්තාති අජ්ජ මම තස්ස ගතකාලතො පට්ඨාය නෙව මන්තා පටිහන්ති න උපට්ඨහන්ති න රුච්චන්ති. න අග්ගිහුත්තං නපි යඤ්ඤතන්තන්ති මහාබ්‍රහ්මනො ආරාධනත්ථාය කත්තබ්බහොමවිධුපනාදියඤ්ඤකිරියාපි මෙ න

පටිභානි න උපට්ඨානි න රුච්චති. න වාපි තෙති තයා ආහතමුලඵලාඵලානිපි න භුඤ්ජාමි. යස්සං දිසන්ති යස්සං දිසායං. වනන්ති තස්ස මාණවස්ස අස්සමං පරිවාරෙත්වා ධීතවනන්ති.

තස්සෙවං විලපන්තස්ස නං විලාපං සුත්වා මහාසත්තො “එකාය ඉත්ථියා ඉමස්ස සීලං හින්තං භවිස්සති”ති ඤාත්වා නං ඔවදන්තො ඡ ගාථායො අභාසි –

51. “ඉමස්මාහං ජොතිරසෙ වනම්හි, ගන්ධබ්බදෙවච්ඡරසඬ්ඝසෙවිතෙ; ඉසීනමාවාසෙ සනන්තනම්හි, නෙතාදිසං අරතිං පාපුණෙථ.
52. “භවන්ති මිත්තානි අපො න භොන්ති, ඤාතීසු මිත්තෙසු කරොන්ති පෙමං; අයඤ්ච ජම්මො කිස්ස වා නිව්ටියො, යො නෙව ජානාති ‘කුතොම්හි ආගතො’.
53. “සංවාසෙන හි මිත්තානි, සන්ධියන්ති පුනප්පුනං; ස්වෙව මිත්තො අසංගන්තු, අසංවාසෙන ජීරති.
54. “සවෙ තුවං දක්ඛසි බ්‍රහ්මචාරිං, සවෙ තුවං සල්ලපෙ බ්‍රහ්මචාරිනා; සම්පන්නසස්සංව මහොදකෙන, තපොගුණං ඛිප්පමිමං පහිස්සසි.
55. “පුනපි වෙ දක්ඛසි බ්‍රහ්මචාරිං, පුනපි වෙ සල්ලපෙ බ්‍රහ්මචාරිනා; සම්පන්නසස්සංව මහොදකෙන, උස්මාගතං ඛිප්පමිමං පහිස්සසි.
56. “භූතානි භෙතානි වරන්ති තාත, විරූපරූපෙන මනුස්සලොකෙ; න තානි සෙවෙථ නරො සපඤ්ඤො, ආසජ්ජ නං නස්සති බ්‍රහ්මචාරි”ති.

තත්ථ ඉමස්මානි ඉමස්මිං. හන්ති නිපාතමත්තං. ජොතිරසෙති නුයමානස්ස ජොතිනො රංසිඔභාසිතෙ. සනන්තනම්හිති පොරාණකෙ. පාපුණෙථාති පාපුණෙයා. ඉදං චුත්තං භොති – තාත, එවරූපෙ වනෙ වසන්තො යං අරතිං ත්වං පත්තො, එතාදිසං න පාපුණෙයා පණ්ඩිතො කුලපුත්තො, පත්තුං නාරහතීති අත්ථො.

“භවන්ති”ති ඉමං ගාථං මහාසත්තො අත්තොගතමෙව භාසති. අයමෙත්ථ අධිජ්ජායො – ලොකෙ සත්තානං මිත්තානි නාම භොන්තිපි න භොන්තිපි තත්ථ යෙසං භොන්ති, තෙ අත්තනො ඤාතීසු ව මිත්තෙසු ව පෙමං කරොන්ති. අයඤ්ච ජම්මොති මිගසිඬිගො ලාමකො. කිස්ස වා නිව්ටියොති කෙන නාම කාරණෙන තස්මිං මාතුගාමෙ මිත්තසඤ්ඤාය නිව්ටියො, යො මිගියා කුච්ඡිස්මිං නිබ්බත්තිත්වා අරඤ්ඤෙ වඩ්ඪිතත්තා “කුතොම්හි ආගතො”ති අත්තනො ආගතට්ඨානමත්තමපි න ජානාති, පගෙව ඤාතිමිත්තෙති.

පුනප්පුනන්ති, තාත, මිත්තානි නාම පුනප්පුනං සංවාසෙන සංසෙවනෙන සන්ධියන්ති සට්ඨන්ති. ස්වෙව මිත්තොති යො එව මිත්තො අසංගන්තු අසමාගච්ඡන්තස්ස පුරිසස්ස තෙන අසමාගමසඬ්ඛාතෙන අසංවාසෙන ජීරති විනස්සති. සවෙති තස්මා, තාත, සවෙ ත්වං පුනපි නං දක්ඛසි, තෙන වා සල්ලපිස්සසි, අථ යථා නාම නිජ්ජන්තසස්සං මහොසෙන හරියති, එවං ඉමං අත්තනො තපොගුණං පහිස්සසි භාරෙස්සසීති අත්ථො. උස්මාගතන්ති සමණතෙජං.

විරූපරූපෙනාති විවිධරූපෙන. ඉදං චුත්තං භොති – තාත, මනුස්සලොකස්මිඤ්ඤි එතානි යක්ඛිනිසඬ්ඛාතානි භූතානි විවිධරූපපට්ච්ඡන්තෙන අත්තනො රූපෙන අත්තනො වසං ගතෙ බාදිතුං වරන්ති, තානි සපඤ්ඤො නරො න සෙවෙථ. තාදිසඤ්ඤි භූතං ආසජ්ජ නං පත්වා නස්සති බ්‍රහ්මචාරි, දිට්ඨොසි තාය යක්ඛිනියා න බාදිතොති පුත්තං ඔවදි.

යො පිතු කථං සුත්වා “යක්ඛිනි කිර සා”ති හිතො චිත්තං නිවත්තෙත්වා “තාත, එත්තො න ගම්ස්සාමි, ඛමථ මෙ”ති බමාපෙසි. යොපි නං සමස්සාසෙත්වා “එහි ත්වං, මාණව, මෙත්තං භාවෙහි, කරුණං, මුදිතං, උපෙක්ඛ”න්ති බ්‍රහ්මචාරිභාවනං ආචික්ඛි. යො තථා පටිපජ්ජිත්වා පුන ඤානාභිඤ්ඤා නිබ්බත්තෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතහික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා නිළිනිකා පුරාණදුතිසිකා අභොසි, ඉසිසිඬිගො උක්කණ්ඨිතහික්ඛු, පිතා පන අහමෙව අභොසිත්ති.

[527] 2. උම්මාදන්තිජාතකවණ්ණනා නිළිනිකාජාතකවණ්ණනා පඨමා.

නිවෙසනං කස්සනුදං සුනන්දානි ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතහික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. යො කිරොකදිවසං සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරන්තො එකං අලඬ්ඛකපටියත්තං උත්තමරූපධරං ඉත්ථිං ඔලොකෙත්වා පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා විත්තං නිවත්තෙතුං අසක්කොන්තො විහරමෙව ආගන්ත්වා තතො පට්ඨාය සල්ලවිද්ධො විය රාගාතුරො හන්තමිගපටිභාගො කියො ධම්මිසන්ථතගත්තො උජ්ජුස්සප්පණ්ඩුකජාතො අනහිරතො එකිරියාපට්ඨෙති විත්තස්සාදං අලහන්තො ආවරියවත්තාදීනි පහාය උද්දෙසපරිපුච්ඡාකම්මට්ඨානානුයොගරහිතො විභාසි. යො සභායහික්ඛුහි “පුබ්බෙ ත්වං, ආවුසො, සන්තින්ද්‍රියො විජ්ජසන්තමුඛවණ්ණො, ඉදානි නො තථා, කිං නු බො

කාරණ”න්ති ප්‍රටියො, “ආවුසො, අනභිරතොමිහි”ති ආහ. අප් නං තෙ “අභිරමාවුසො, සාසනෙ, බුද්ධප්පාදො නාම දුල්ලහො, තථා සද්ධම්මස්සවනං මනුස්සපටිලාහො ව, සො ත්වං මනුස්සපටිලාහං පටිලභිත්වා දුක්ඛස්සන්තකිරියං පත්ථයමානො අස්සුමුඛං ඤාතිජනං පභාය සද්ධාය පබ්බජිත්වා කිංකාරණා කිලෙසවසං යාසි, කිලෙසා නාමෙතෙ ගණ්ඩුප්පාදකපාණකං උපාදාය සබ්බබාලජනසාධාරණා, යෙ තෙසං වත්ථුභූතා, තෙපි අප්පස්සාදා කාමා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියොයා. අට්ඨිකඛිකලුපමා කාමා, මංසපෙසුපමා කාමා, තිණුක්කුපමා කාමා, අඛිගාරකාසුපමා කාමා, සුපිනකුපමා කාමා, යාවිතකුපමා කාමා, රුක්ඛඵලුපමා කාමා, අසිසුනුපමා කාමා, සත්තිසුලුපමා කාමා, සප්පසිරුපමා කාමා, අග්ගික්ඛන්ධුපමා කාමා, ත්වං නාම එවරුපෙ බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිත්වා එවං අනත්ථකාරකානං කිලෙසානං වසං ගතොසි”ති ඔවදිත්වා අත්තනො කප්ථං ගාභාපෙතුං අසක්කොන්තා සත්ථු සන්තිකං ධම්මසහං නෙත්වා “කිං, භික්ඛවෙ, අනිච්ඡමානකං භික්ඛුං ආනයිත්වා”ති වුත්තෙ, “හන්තෙ, අයං කිර භික්ඛු උක්කණ්ඨිතො”ති ආහංසු. සත්ථා “සච්චං කිරා”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති වුත්තෙ “භික්ඛු පොරාණකපණ්ඩිතා රජ්ජං අනුසාසන්තාපි කිලෙසෙ උප්පන්නෙ තස්ස වසං අගන්ත්වා චිත්තං නිවාරෙත්වා න අයුත්තකං කරිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ සිවිරටියෙ අරිට්ඨපුරුනගරෙ සිවි නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිස්මිං නිබ්බන්ති, “සිවිකුමාරො”ත්වෙවස්ස නාමං කරිංසු. සෙනාපතිස්සපි පුත්තො ජායි, “අභිපාරකො”තිස්ස නාමං කරිංසු. තෙ උභොපි සභායා හුත්වා අභිවඤ්ඤානා සොළසවස්සිකා හුත්වා තක්කසිලං ගන්ත්වා සිප්පං උග්ගණ්භිත්වා ආගමිංසු. රාජා පුත්තස්ස රජ්ජං අදාසි. සොපි අභිපාරකං සෙනාපතිට්ඨානෙ යපෙත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. තස්මිංයෙව නගරෙ තිරිට්ඨව්වස්ස නාම අසීතිකොට්ඨිභවස්ස සෙට්ඨිනො ධිතා නිබ්බන්ති උත්තමරුපධරා සොභග්ගප්පත්තා සුභලක්ඛණෙන සමන්තාගතා, තස්සා නාමග්ගහණදිවසෙ “උම්මාදන්ති”ති නාමං කරිංසු. සා සොළසවස්සිකකාලෙ අතික්කන්තමානුසවණ්ණා දෙවච්ඡරා විය අභිරුපා දස්සනියා පාසාදිකා පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතා අභොසි. යෙ යෙ පුට්ඨජනා තං පස්සන්ති, තෙ තෙ සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තා සුරාපානමදමන්තා විය කිලෙසමදෙන මන්තා හුත්වා සතිං පච්චුපට්ඨාපෙතුං සමත්ථා නාම නාහෙසුං.

අප්පස්සා පිතා තිරිට්ඨව්වඡො රාජානං උපසඬකමිත්වා “දෙව, මම ගෙහෙ ඉත්ථීරතනං උප්පන්නං, රඤ්ඤොව අනුච්ඡවිකං, ලක්ඛණපායකෙ බ්‍රාහ්මණෙ පෙසෙත්වා තං වීමංසාපෙත්වා යථාරුචි කරොහි”ති ආහ. රාජා “සාධු”ති වත්වා බ්‍රාහ්මණෙ පෙසෙසි. තෙ සෙට්ඨිගෙහං ගන්ත්වා කතසක්කාරසම්මානා පායාසං පරිභුඤ්ජිංසු. තස්මිං ඛණෙ උම්මාදන්ති සබ්බාලඬිකාරපටිමණ්ඩිතා තෙසං සන්තිකං අගමාසි. තෙ තං දිස්වා සතිං පච්චුපට්ඨාපෙතුං අසක්කොන්තා කිලෙසමදමන්තා හුත්වා අත්තනො විප්පකතභොජනභාවං න ජානිංසු. එකච්චෙ ආලොපං ගහෙත්වා “භුඤ්ජිස්සාමා”ති සඤ්ඤාය සිසෙ යපෙසුං, එකච්චෙ උපකච්ඡන්තරෙ බිපිංසු, එකච්චෙ භිත්තිං පහරිංසු, සබ්බෙව උම්මන්තකා අහෙසුං. සා තෙ දිස්වා “ඉමෙ කිර මම ලක්ඛණං වීමංසිස්සන්ති, ගීවායං තෙ ගහෙත්වා නීහරථා”ති නීහරාපෙසි. තෙ මඬිකුභූතා රාජනිවෙසනං ගන්ත්වා උම්මාදන්තියා කුද්ධා “දෙව, සා ඉත්ථී කාලකණ්ණි, න තුම්භාකං අනුච්ඡවිකා”ති වදිංසු. රාජා “කාලකණ්ණි කිරා”ති න තං ආණාපෙසි. සා තං පවත්තිං සුත්වා “අහං කිර කාලකණ්ණිති රඤ්ඤා න ගහිතා, කාලකණ්ණියො නාම න එවරුපා භොන්ති”ති වත්වා “භොතු, සවෙ පන තං රාජානං පස්සිස්සාමි, ජානිස්සාමි”ති තස්මිං ආසාතං බන්ධි. අප් නං පිතා අභිපාරකස්ස අදාසි, සා තස්ස පියා අභොසි මනාපා.

කස්ස පන කම්මස්ස නිස්සන්දෙන සා එවං අභිරුපා අභොසීති? රත්තවත්ථදානස්ස නිස්සන්දෙනාති. සා කිර අතීතෙ බාරාණසියං දලිද්දකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා උස්සවදිවසෙ පුඤ්ඤසම්පන්නා ඉත්ථීයො කුසුම්භරත්තවත්ථං නිවාසෙත්වා අලඬිකතා කීළන්තියො දිස්වා තාදිසං වත්ථං නිවාසෙත්වා කීළිතුකාමා හුත්වා මාතාපිතුනං ආරොවෙත්වා තෙහි, “අම්ම, මයං දලිද්දා, කුතො නො එවරුපං වත්ථ”න්ති වුත්තෙ “තෙන හි මං එකස්මිං අඬිකුලෙ හතිං කාතුං අනුජානාථ, තෙ මම ගුණං ඤත්වා දස්සන්ති”ති වත්වා තෙහි අනුඤ්ඤාතා එකං කුලං උපසඬකමිත්වා “කුසුම්භරත්තවත්ථෙත හතිං කරොමි”ති ආහ. අප් නං තෙ “තීණි සංවච්ඡරානි කම්මෙ කතෙ තව ගුණං ඤත්වා දස්සාමා”ති වදිංසු. සා “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා කම්මං පටිපජ්ජි. තෙ තස්සා ගුණං ඤත්වා අපරිපුණ්ණෙසුයෙව තීසු සංවච්ඡරෙසු තස්සා සනකුසුම්භරත්තවත්ථෙත සද්ධිං අඤ්ඤම්පි වත්ථං දත්වා “තව සභායිකාහි සද්ධිං ගන්ත්වා න්හන්වා නිවාසෙහි”ති තං පෙසයිංසු. සා සභායිකා ආදාය ගන්ත්වා රත්තවත්ථං නදීතිරෙ යපෙත්වා න්හායි.

තස්මිං ඛණෙ එකො කස්සපදසබලස්ස සාවකො අච්ඡින්නවිවරො සාධාහඬිගං නිවාසෙත්වා ව පාරුපිත්වා ව තං පදෙසං පාපුණි. සා තං දිස්වා “අයං හදන්තො අච්ඡින්නවිවරො භවිස්සති, පුබ්බෙපි අදින්තභාවෙන මෙ නිවාසනං දුල්ලහං ජාත”න්ති තං වත්ථං ද්විධා එාලෙත්වා “එකං කොට්ඨාසං අයාස්ස දස්සාමි”ති වින්තෙත්වා උත්තරිත්වා අත්තනො නිවාසනං නිවාසෙත්වා “තිට්ඨථ, හන්තෙ”ති වත්වා ථෙරං වන්දිත්වා රත්තවත්ථං මජ්ඣෙකෙ එාලෙත්වා තස්සෙකං කොට්ඨාසං අදාසි. සො එකමන්තෙ පටිච්ඡන්තෙ යත්වා සාධාහඬිගං ඡඩ්ඬෙත්වා තස්සෙකං කණ්ණං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා නික්ඛමි. අප්පස්ස වත්ථොභාසෙන සකලසරිරං තරුණසුරියො විය එකොභාසං අභොසි. සා තං දිස්වා “මය්හං අයොයා පයමං න සොහති, ඉදාති තරුණසුරියො විය විරොවති, ඉදම්පි එතස්සෙව දස්සාමි”ති දුතියම්පි කොට්ඨාසං දත්වා “හන්තෙ, අහං හවෙ හවෙ විවරන්ති උත්තමරුපධරා භවෙය්‍යාං, මං දිස්වා කොචි පුරිසො සකභාවෙන සණ්ඨාතුං මා අසක්ඛි, මයා අභිරුපතරා නාම අඤ්ඤා මා භොතු”ති පත්ථනං පට්ඨපෙසි. ථෙරොපි අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි.

සා දෙවලොකෙ සංසරන්ති තස්මිං කාලෙ අරිට්ඨපුරෙ නිබ්බන්තිත්වා තථා අභිරුපා අහොසි. අථ තස්මිං නගරෙ කත්තිකජණං සොසයිංසු, කත්තිකපුණ්ණමායං නගරං සජ්ජයිංසු. අභිපාරකො අත්තනො ආරක්ඛට්ඨානං ගච්ඡන්තො නං ආමන්තෙත්වා “හද්දෙ, උම්මාදන්ති අජ්ජ කත්තිකරත්තිවාරො ඡණො, රාජා නගරං පදක්ඛිණං කරොන්තො පට්ඨං ඉමං ගෙහද්වාරං ආගමිස්සති, මා බො තස්ස අත්තානං දස්සෙසි, සොපි තං දිස්වා සතිං උපට්ඨාපෙතුං න සක්ඛිස්සති”ති ආහ. සා “ගච්ඡ ත්වං, සාමී, අහං ජානිස්සාමි”ති සම්පට්ඨිජිත්වා තස්මිං ගතෙ දාසිං ආණාපෙසි “රඤ්ඤො ඉමං ගෙහද්වාරං ආගතකාලෙ මය්හං ආරොවෙය්‍යාසි”ති. අථ සූරියෙ අත්ථඩගතෙ උග්ගහෙ පුණ්ණචන්දෙ දෙවනගරෙ විය නගරෙ අලඬකතෙ සබ්බදිසාසු දීපෙසු ජලිතෙසු රාජා සබ්බාලඬකාරපට්මණ්ඩිතො ආපඤ්ඤරථවරගතො අමච්චගණපරිවුතො මහන්තෙන යසෙන නගරං පදක්ඛිණං කරොන්තො පට්ඨමෙව අභිපාරකස්ස ගෙහද්වාරං අගමාසි. තං පන ගෙහං මනොසිලාවණ්ණපාකාරපරික්ඛිත්තං අලඬකතද්වාරට්ටාලකං සොහග්ගජ්ජන්තං පාසාදිකං. තස්මිං බණ්ණ දාසි උම්මාදන්තියා ආරොවෙසි. සා පුජ්ජසමුග්ගං ගාභාපෙත්වා කින්නරිලිළාය වාතපානං නිස්සාය ධීතා රඤ්ඤො පුජ්ජානි බිපි. සො තං උල්ලොකෙත්වා කිලෙසමදමන්තො සතිං උපට්ඨාපෙතුං අසක්කොන්තො “අභිපාරකස්සෙතං ගෙහ”න්ති සඤ්ජානිතුමිපි නාසක්ඛි, අථ සාරථීං ආමන්තෙත්වා පුච්ඡන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

57. “නිවෙසනං කස්ස නුදං සුනන්ද, පාකාරෙන පණ්ඩුමයෙන ගුත්තං;
කා දිස්සති අග්ගිසිබාව දුරෙ, වෙහායසං පබ්බතග්ගෙව අච්චි.
58. “ධිතා න්වයං කස්ස සුනන්ද හොති, සුණ්ණා න්වයං කස්ස අටොපි හරියා;
අක්ඛාහි මෙ බිජ්ජමිධෙව පුට්ඨො, අවාචටා යදි වා අත්ථි හත්තා”ති.

තත්ථ කස්ස නුදන්ති කස්ස නු ඉදං. පණ්ඩුමයෙනාති රත්තිට්ඨකමයෙන. දිස්සතිති වාතපානෙ ධීතා පඤ්ඤායති. අච්චිති අනලජාලක්ඛන්ධො. ධිතා න්වයන්ති ධිතා නු අයං. අවාචටාති අපෙතාවරණා අපරිග්ගහා. හත්තාති යදි වා අස්සා සාමිකො අත්ථි, එතං මෙ අක්ඛාහිති.

අථස්ස සො ආචික්ඛන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

59. “අහඤ්ඤි ජානාමි ජනින්ද එතං, මත්තා ව පෙත්තා ව අටොපි අස්සා;
තවෙව සො පුරිසො භූමිපාල, රත්තින්දිවං අජ්ජමන්තො තවත්ථෙ.
60. “ඉද්ධො ව ඵීතො ව සුචඩ්ඪිතො ව, අමච්චො ව තෙ අඤ්ඤතරො ජනින්ද;
තස්සෙසා හරියාහිපාරකස්ස, උම්මාදන්ති නාමධෙය්‍යෙන රාජා”ති.

තත්ථ මත්තා ව පෙත්තා වාති මාතිතො ව පිතිතො වෙතං ජානාමි. අටොපි අස්සාති අථ සාමිකමිපි අස්සා ජානාමිති වදති. ඉද්ධොති සමිද්ධො. ඵීතොති වත්ථාලඬකාරෙහි සුපුජ්ජිතො. සුචඩ්ඪිතොති සුට්ඨු වුද්ධො. නාමධෙය්‍යෙනාති නාමෙන. අයඤ්ඤි යො තං පස්සති, තං උම්මාදෙති, සතිමස්ස පටිවුපට්ඨාපෙතුං න දෙති, තස්මා උම්මාදන්තිති වූච්චති.

තං සුත්වා රාජා නාමමස්සා ථොමෙත්තො අනන්තරං ගාථමාහ –

61. “අම්හො අම්හො නාමමිදං ඉමිස්සා, මත්තා ව පෙත්තා ව කතං සුසාධු;
තදා හි මය්හං අවලොකයන්ති, උම්මන්තකං උම්මදන්ති අකාසි”ති.

තත්ථ මත්තා ව පෙත්තා වාති මාතරා ව පිතරා ව. මය්හන්ති උපයොගත්ථෙ සම්පදානවචනං. අවලොකයන්තිති මයා අවලොකිතා සයම්පි මං අවලොකයන්ති මං උම්මන්තකං අකාසිති අත්ථො.

සා තස්ස කම්පිතභාවං ඤාත්වා වාතපානං ථකෙත්වා සිරිගබ්භමෙව අගමාසි. රඤ්ඤොපි තස්සා දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය නගරං පදක්ඛිණකරණෙ විත්තමෙව නාහොසි. සො සාරථීං ආමන්තෙත්වා, “සම්ම සුනන්ද, රථං නිවත්තෙහි, අයං ඡණො අම්භාකං නානුවච්ඡවිකො, අභිපාරකස්ස සෙනාපතිස්සෙවානුවච්ඡවිකො, රජ්ජමිපි තස්සෙවානුවච්ඡවික”න්ති රථං නිවත්තාපෙත්වා පාසාදං අභිරුජ්ඣ සිරිසයනෙ නිපජ්ජිත්වා විජ්ජලපන්තො ආහ –

62. “යා පුණ්ණමාසෙ මිගමන්දලොවනා, උපාවිසි පුණ්ඩරිකත්තවඩ්ඪි;
ද්වෙ පුණ්ණමායො තද්දු අමඤ්ඤහං, දිස්වාන පාරාවතරත්තවාසිනිං.
63. “අළාරපමිහෙහි සුහෙහි වග්ගුහි, පලොභයන්ති මං යදා උදික්ඛති;
විජ්ජිමානා හරතෙව මෙ මනො, ජාතා වනෙ කිම්පුරිසිව පබ්බතෙ.
64. “තදා හි බ්‍රහ්මී සාමා, ආමුත්තමණ්ණිකුණ්ඩලා;
එකච්චවසනා නාරී, මිථි හත්තාවුදික්ඛති.
65. “කදාස්සු මං තම්බනබා සුලොමා, බාහා මුදු වන්දනසාරලිත්තා;
වට්ටඩගුලී සන්තතධිරකුත්තියා, නාරී උපඤ්ඤස්සති සිසතො සුභා.
66. “කදාස්සු මං කඤ්චනජාලුරච්ඡදා, ධිතා තිරිට්ඨස්ස විලග්ගමජ්ඣා;
මුදුහි බාහාහි පලිස්සජ්ජස්සති, බ්‍රහ්මවනෙ ජාතදුමංව මාලුවා.

67. “කදාස්සු ලාබාරසරත්තසුව්ඡවී, බින්දුත්ථනී පුණ්ඩරිකත්තවඩ්භී;
මුඛං මුඛෙන උපනාමයිස්සති, සොණ්ඩොව සොණ්ඩස්ස සුරාය ථාලං.
68. “යදාද්දසං තං තිට්ඨන්තිං, සබ්බභද්දං මනොරමං;
තතො සකස්ස චිත්තස්ස, නාවබොධාමි කඤ්චිතං.
69. “උම්මාදන්තිමහං දට්ඨා, ආමුත්තමණ්ණකුණ්ඩලං;
න සුපාමි දිවාරත්තිං, සහස්සංව පරාජිතො.
70. “සක්කො වෙ මෙ වරං දජ්ජා, සො ව ලබ්භෙට් මෙ වරො;
එකරත්තං දිරත්තං වා, භවෙය්‍යං අභිපාරකො;
උම්මාදන්තා රමිත්වාන, සිවිරාජා තතො සිය”න්ති.

තත්ථ පුණ්ණමාසෙති පුණ්ණචන්දාය රත්තියා. මිගමන්දලොවනාති කණ්ඩසන්තාසෙන පලායිත්වා වනන්තරෙ යත්වා ලුද්දං ඔලොකෙන්ති යා මිගියා විය මන්දානි ලොවනාති අස්සාති මිගමන්දලොවනා. උපාවිසීති පද්මවණ්ණෙන කරතලෙන පුප්ඵාති බිජිත්වා මං ඔලොකෙන්ති වාතපානෙ නිසීදි. පුණ්ඩරිකත්තවඩ්භීති රත්තපද්මවණ්ණසරීරා. ද්වෙ පුණ්ණමාසොති අහං තද්වු තස්මිං ඡණ්දිවසෙ තං පාරාවතපාදසමානවණ්ණරත්තවත්ථනිවත්ථං දිස්වා තස්සා මුඛසොහං ඔලොකෙන්තො එකස්ස පාවිතලොකධාතුතො එකස්ස අභිපාරකස්ස සෙනාපතිනො නිවෙසනෙති ද්විත්තං. පුණ්ණචන්දානං උග්ගතත්තා ද්වෙ පුණ්ණමාසො අමඤ්ඤිං. අළාරපමිහෙහීති විසාලපබ්බමෙහි. සුහෙහීති පරිසුද්ධෙහි. වග්ගෙහීති මධුරාකාරෙහි. උදික්ඛතීති එවරුපෙති නෙත්තෙහි යස්මිං බණෙ ඔලොකෙති. පබ්බතෙති යථා හිමවන්තපබ්බතෙ සුපුප්ඵිතවනෙ විණං ආදාය තත්තිස්සරෙන අත්තනො සරං සංසන්දන්ති කිම්පුරිසි කිම්පුරිසස්ස මනං හරති, එවං හරතෙව මෙ මනොති විජ්ජප්පති.

බ්‍රහ්මීති උළාරා. සාමාති සුවණ්ණවණ්ණසාමා. එකච්චවසනාති එකච්චිකවසනා, එකවත්ථනිවත්ථාති අත්ථො. හන්තාචුදික්ඛතීති සණ්ඨකෙසා පුපුනලාටා ආයතනමු විසාලක්ඛි තුඩගනාසා රත්තොට්ඨා සෙනදන්තා තිබ්ණදායා සුවට්ඨිතගීවා සුතනුබාහු සුසණ්ඨිතපයොධරා කරමිතමජ්ඣා විසාලසොණි සුවණ්ණකදලිසමානොරු සා උත්තමිත්ථී තස්මිං බණෙ මං උදික්ඛන්ති භයෙන වනං පවිසිත්වා පුන නිවත්තිත්වා ලුද්දං උදික්ඛන්ති හන්තා මිගීව මං උදික්ඛන්ති වදති. බාහාමුදුති මුදුබාහා. සන්තතධිරකුත්තියාති සුපුප්ඵිතජෙකකරණා. උපඤ්ඤිස්සති මන්ති සා සුභා නාරී කදා නු මං තෙහි තම්බනබෙහි සිසතො පට්ඨාය සන්තතෙන ධිරෙන කරණෙන පරිතොසෙස්සතිති පත්ථෙත්තො විලපති.

කඤ්චනජාලුරව්ඡදාති කඤ්චනමයඋරව්ඡදාලඩ්ඛාරා. විලග්ගමජ්ඣාති විලග්ගසරීරා තනුමජ්ඣමා. බ්‍රහ්මවනෙති මහාවනෙ. ලාබාරසරත්තසුව්ඡවීති හත්ථපාදතලඅග්ගතබ්බට්ඨමංසෙසු ලාබාරසරත්තමණ්ණපවාලවණ්ණා. බින්දුත්ථනීති උදකපුප්ඵලපරිමණ්ඩලත්ථනී. තතොති යදා තං තිට්ඨන්තිං අද්දසං, තතො පට්ඨාය. සකස්ස චිත්තස්සාති අත්තනො චිත්තස්ස අනිස්සරො ජාතොමිහීති අධිජ්ජායො. කඤ්චිනන්ති කඤ්චි “අයං අසුකො නාමා”ති න ජානාමි, උම්මත්තකො ජාතොමිහීති වදති. දට්ඨාති දිස්වා. න සුපාමිති නෙව රත්තිං, න දිවා නිද්දං ලභාමි. සො ව ලබ්භෙට්ඨාති යං මෙ සක්කො වරං දදෙය්‍ය, සො ව මෙ වරො ලබ්භෙට්, ලභෙය්‍යාහං තං වරන්ති අත්ථො.

අට්ඨ තෙ අමච්චා අභිපාරකස්සපි ආරොවයිංසු — “සාමි රාජා, නගරං පදක්ඛිණං කරොන්තො තුම්භාකං සරද්ධාරං පත්වා නිවත්තිත්වා පාසාදං අභිරුහී”ති. සො අත්තනො ගෙහං ගන්ත්වා උම්මාදන්තිං ආමන්තෙත්වා “හද්දෙ, කච්චි රඤ්ඤො අත්තනං දස්සෙසී”ති පුච්ඡි. “සාමි, එකො මහොදරො මහාදායීකො රටෙ යත්වා ආගතො පුරිසො අත්ථී, අහං තං රාජා වා අරාජා වාති න ජානාමි, එකො ඉස්සරොති පන වුත්තෙ වාතපානෙ යත්වා පුප්ඵාති බිජිං, සො තාවදෙව නිවත්තිත්වා ගතො”ති. සො තං සුත්වා “නාසිතොමිති තයා”ති පුනදිවසෙ පාතොව රාජනිවෙසනං ආරුය්හ සිරිගබ්භද්ධාරෙ යත්වා රඤ්ඤො උම්මාදන්තිං නිස්සාය විජ්ජප්පාසං සුත්වා “අයං උම්මාදන්තියා පට්ඨෙට්ඨිත්තො ජාතො, තං අලභන්තො මරිස්සති, රඤ්ඤො ව මම ව අගුණං මොවෙත්වා ඉමස්ස මයා ජීවිතං දාතුං වට්ටති”ති අත්තනො නිවෙසනං ගන්ත්වා එකං දළ්ඞමන්තං උපට්ඨාකං පක්කොසාපෙත්වා, “තාත, අසුකට්ඨානෙ සුසිරවෙතියරුක්ඛො අත්ථී, ත්වං කඤ්චි අජානාපෙත්වා අත්ථඩ්ගතෙ සුරියෙ තත්ථ ගන්ත්වා අන්තොරුක්ඛෙ නිසීදි, අහං තත්ථ බලිකම්මං කරොන්තො තං යානං පත්වා දෙවතා නමස්සන්තො, ‘සාමි දෙවරාජ, අම්භාකං රාජා නගරමිහි ඡණෙ චත්තමානෙ අකීළිත්වා සිරිගබ්භං පවිසිත්වා විජ්ජප්පන්තොව නිපන්තො, මයං තත්ථ කාරණං න ජානාම, රාජා දෙවතානං බහුපකාරො, අනුසංවච්ඡරං සහස්සං විස්සජ්ජෙත්වා බලිකම්මං කරොති, ඉදං නාම නිස්සාය රාජා විජ්ජප්පතිති ආචික්ඛට්, රඤ්ඤො නො ජීවිතදානං දෙට්ඨා’ති යාචිස්සාමි, ත්වං තස්මිං බණෙ සද්දං පරිවත්තිත්වා, ‘සෙනාපති, තුම්භාකං රඤ්ඤො බ්‍යාධි නාම නත්ථී, සො පන තව හරියාය උම්මාදන්තියා පට්ඨෙට්ඨිත්තො. සවෙ නං ලභිස්සති, ජීවිස්සති, නො වෙ, මරිස්සති. සවෙ තස්ස ජීවිතං ඉච්ඡෙසී, උම්මාදන්තිමස්ස දෙහී’ති වදෙය්‍යාසී”ති එවං තං උග්ගණ්ණාපෙත්වා උයොපාජෙසී.

සො ගන්ත්වා තස්මිං රුක්ඛෙ නිසීදිත්වා පුනදිවසෙ සෙනාපතිනා අමච්චගණ්ණපරිවුතෙන තං යානං ගන්ත්වා යාවිතො තථා අභාසී. සෙනාපති “සාධු”ති වත්වා දෙවතං වන්දිත්වා අමච්චෙ ජානාපෙත්වා නගරං පවිසිත්වා රාජනිවෙසනං ආරුය්හ සිරිගබ්භද්ධාරං ආකොටෙසී. රාජා සතිං උපට්ඨපෙත්වා “කො එසො”ති පුච්ඡි. අහං, දෙව, අභිපාරකොති. අට්ඨස්ස රාජා ද්වාරං විවරි. සො පවිසිත්වා රාජානං වන්දිත්වා ගාථමාහ —

71. “භූතානි මෙ භූතපතී නමස්සතො, ආගමිම යක්ඛො ඉදමෙනදවුචි;
රඤ්ඤො මනො උම්මදන්තායා නිවිටියො, දදාමී තෙ තං පරිවාරයස්සු”ති.

තත්ථ නමස්සතොති තුම්භාකං විජ්ජලාපකාරණජානනත්ථං බලිකම්මං කත්වා නමස්සන්තස්ස. තන්ති අහං තං උම්මාදන්තිං තුම්භාකං පරිවාරිකං කත්වා දදාමීති.

අථ නං රාජා, “සම්ම අභිපාරක, මම උම්මාදන්තියා පටිබද්ධචිත්තතාය විජ්ජලපිතභාවං යක්ඛාපි ජානන්ති”ති පුච්ඡි. ආම, දෙවාති. සො “සබ්බලොකෙන කිර මෙ ලාමකභාවො ඤාතො”ති ලජ්ජිධම්මෙ පතිට්ඨාය අනන්තරං ගාථමාහ —

72. “පුඤ්ඤො ව ධංසෙ අමරො න චම්භි, ජනො ව මෙ පාපමිදඤ්ච ජඤ්ඤා;
භූසො ව ත්‍යස්ස මනසො විසාතො, දත්වා පියං උම්මදන්තිං අදට්ඨා”ති.

තත්ථ ධංසෙති, සම්ම අභිපාරක, අහං තාය සද්ධිං කිලෙසවසෙන පරිවාරෙන්තො පුඤ්ඤතො ව ධංසෙය්‍යං, තාය සද්ධිං පරිවාරිතමත්තෙන අමරො ව න භොමී, මහාජනො ව මෙ ඉමං ලාමකභාවං ජානෙය්‍යා, තතො “අයුත්තං රඤ්ඤා කත”න්ති ගරභෙය්‍යා, තඤ්ච මම දත්වා පච්ඡා පියහරියං අදට්ඨා තව මනසො විසාතො වස්සාති අත්ථො.

සෙසා උභින්නම්පි වචනපටිවචනගාථා භොන්ති —

73. “ජනින්ද නාඤ්ඤත්‍ර යයා මයා වා, සබ්බාපි කම්මස්ස කතස්ස ජඤ්ඤා;
යං තෙ මයා උම්මදන්ති පදින්නා, භූසෙහි රාජා වනථං සජාහි.

74. “යො පාපකං කම්මකරං මනුස්සො, සො මඤ්ඤති මායිද මඤ්ඤිංසු අඤ්ඤෙ;
පස්සන්ති භූතානි කරොන්තමෙතං, යුත්තා ව යෙ භොන්ති නරා පථබ්‍යා.

75. “අඤ්ඤො නු තෙ කොචි නරො පථබ්‍යා, සද්ධෙය්‍යා ලොකස්මි න මෙ පියාති;
භූසො ව ත්‍යස්ස මනසො විසාතො, දත්වා පියං උම්මදන්තිං අදට්ඨා.

76. “අද්ධා පියා මය්හ ජනින්ද එසා, න සා මම අප්පියා භූමිපාල;
ගච්ඡෙව ත්වං උම්මදන්තිං හදන්තෙ, සිභොව සෙලස්ස ගුහං උපෙනි.

77. “න පිළිතා අත්තදුක්ඛෙන ධීරා, සුඛප්ඵලං කම්ම පරිච්චජන්ති;
සම්මොහිතා වාපි සුඛෙන මත්තා, න පාපකම්මඤ්ච සමාවරන්ති.

78. “තුච්ඤ්භි මාතා ව පිතා ව මය්හං, හත්තා පතී පොසකො දෙවතා ව;
දාසො අහං තුය්හ සපුත්තදාරො, යථාසුඛං සාමී කරොහි කාමං.

79. “යො ‘ඉස්සරොම්හි’ති කරොති පාපං, කත්වා ව සො නුත්තසතෙ පරෙසං;
න තෙන සො ජීවති දීඝමායු, දෙවාපි පාපෙන සමෙක්ඛරෙ නං.

80. “අඤ්ඤාතකං සාමිකෙහි පදින්නං, ධම්මෙ ධීතා යෙ පටිච්ඡන්ති දානං;
පටිච්ඡකා දායකා වාපි තත්ථ, සුඛප්ඵලඤ්ඤෙව කරොන්ති කම්මං.

81. “අඤ්ඤො නු තෙ කොචි නරො පථබ්‍යා, සද්ධෙය්‍යා ලොකස්මි න මෙ පියාති;
භූසො ව ත්‍යස්ස මනසො විසාතො, දත්වා පියං උම්මදන්තිං අදට්ඨා.

82. “අද්ධා පියා මය්හ ජනින්ද එසා, න සා මම අප්පියා භූමිපාල;
යං තෙ මයා උම්මදන්ති පදින්නා, භූසෙහි රාජා වනථං සජාහි.

83. “යො අත්තදුක්ඛෙන පරස්ස දුක්ඛං, සුඛෙන වා අත්තසුඛං දහාති;
යථෙච්චිදං මය්හ තථා පරෙසං, යො එවං ජානාති ස වෙදි ධම්මං.

84. “අඤ්ඤො නු තෙ කොචි නරො පථබ්‍යා, සද්ධෙය්‍යා ලොකස්මි න මෙ පියාති;
භූසො ව ත්‍යස්ස මනසො විසාතො, දත්වා පියං උම්මදන්තිං අදට්ඨා.

85. “ජනින්ද ජානාසි පියා මමෙසා, න සා මම අප්පියා භූමිපාල;
පියෙන තෙ දම්මි පියං ජනින්ද, පියදායිතො දෙව පියං ලහන්ති.

86. “සො නුතාහං වධිස්සාමි, අත්තානං කාමභෙතුකං;
න හි ධම්මං අධම්මෙන, අහං වධිතුමුස්සහෙ.

87. “සචෙ තුවං මය්හ සතිං ජනින්ද, න කාමයාසි නරචීර සෙට්ඨ;
චජාමී නං සබ්බජනස්ස සිබ්‍යා, මයා පමුත්තං තතො අච්චයෙසි නං.

88. “අදුසියං වෙ අභිපාරක ත්වං, චජාසි කත්තෙ අභිතාය ත්‍යස්ස;
මහා ව තෙ උපවාදොපි අස්ස, න වාපි ත්‍යස්ස නගරම්හි පක්ඛො.

89. “අහං සහිස්සං උපවාදමෙතං, නින්දං පසංසං ගරහඤ්ච සබ්බං;
මමෙතමාගච්ඡතු භූමිපාල, යථාසුඛං සිවි කරොහි කාමං.
90. “යො නෙව නින්දං න පනප්පසංසං, ආදියති ගරහං නොපි පූජං;
සිරි ව ලක්ඛි ව අපෙති තම්හා, ආපො සුචුට්ඨිව යථා ථලම්හා.
91. “යං කිඤ්චි දුක්ඛඤ්ච සුඛඤ්ච එත්තො, ධම්මානිසාරඤ්ච මනොවිසානං;
උරසා අහං පච්චුත්තරිස්සාමි සබ්බං, පථවී යථා ථාවරානං තසානං.
92. “ධම්මානිසාරඤ්ච මනොවිසානං, දුක්ඛඤ්ච නිච්ඡාමි අහං පරෙසං;
එකොවිමං භාරයිස්සාමි භාරං, ධම්මෙ ධීතො කිඤ්චි අභාපයන්තො.
93. “සග්ගුපගං පුඤ්ඤකම්මං ජනිත්ද, මා මෙ තුවං අන්තරායං අකාසි;
දදාමි තෙ උම්මදන්තිං පසන්තො, රාජාව යඤ්ඤෙ ධනං බ්‍රාහ්මණානං.
94. “අද්ධා තුවං කත්තෙ හිතෙසි මය්හං, සබ්බා මමං උම්මදන්ති තුවඤ්ච;
නින්දෙය්‍යු දෙවා පිතරො ව සබ්බෙ, පාපඤ්ච පස්සං අභිසම්පරායං.
95. “න හෙතධම්මං සිවිරාජ වජ්ජුං, සනෙගමා ජානපදා ව සබ්බෙ;
යං තෙ මයා උම්මදන්ති පදින්නා, භූසෙහි රාජා වනථං සජාහි.
96. “අද්ධා තුවං කත්තෙ හිතෙසි මය්හං, සබ්බා මමං උම්මදන්ති තුවඤ්ච;
සතඤ්ච ධම්මානි සුකිත්තිතානි, සමුද්දවෙලාව දුරව්වයානි.
97. “ආහුනෙය්‍යො මෙසි හිතානුකම්පී, ධාතා විධාතා වසි කාමපාලො;
තයි හුතා රාජ මහප්ථලා හි, කාමෙන මෙ උම්මදන්තිං පටිච්ඡ.
98. “අද්ධා හි සබ්බං අභිපාරක ත්වං, ධම්මං අචාරී මම කත්තුපුත්ත;
අඤ්ඤො නු තෙ කො ඉධ සොත්ථිකත්තා, ද්විපදො නරො අරුණෙ ජීවලොකෙ.
99. “තුවං නු සෙට්ඨො ත්වමනුත්තරොසි, ත්වං ධම්මගුත්තො ධම්මවිදු සුමෙධො;
සො ධම්මගුත්තො චිරමෙව ජීව, ධම්මඤ්ච මෙ දෙසය ධම්මපාල.
100. “තදිඬ්ඝ අභිපාරක, සුණොහි වචනං මම;
ධම්මං තෙ දෙසයිස්සාමි, සතං ආසෙවිතං අහං.
101. “සාධු ධම්මරුචී රාජා, සාධු පඤ්ඤාණවා නරො;
සාධු මිත්තානමද්දුඛිභො, පාපස්සාකරණං සුඛං.
102. “අක්කොධනස්ස විජිතෙ, ධීතධම්මස්ස රාජිතො;
සුඛං මනුස්සා ආසෙථ, සීතච්ඡායාය සඬ්ඝරෙ.
103. “න වාහමෙනං අභිරොචයාමි, කම්මං අසමෙක්ඛකතං අසාධු;
යෙ වාපි ඤ්ඤත්වාන සයං කරොන්ති, උපමා ඉමා මය්හං තුවං සුණොහි.
104. “ගවං වෙ තරමානානං, ජීම්හං ගච්ඡති පුඬ්ගවො;
සබ්බා තා ජීම්හං ගච්ඡන්ති, නෙත්තෙ ජීම්හං ගතෙ සති.
105. “එවමෙව මනුස්සෙසු, යො හොති සෙට්ඨසම්මතො;
සො වෙ අධම්මං චරති, පගෙව ඉතරා පජා;
සබ්බං රට්ඨං දුඛං සෙති, රාජා වෙ හොති අධම්මිකො.
106. “ගවං වෙ තරමානානං, උජුං ගච්ඡති පුඬ්ගවො;
සබ්බා ගාවී උජුං යන්ති, නෙත්තෙ උජුං ගතෙ සති.
107. “එවමෙව මනුස්සෙසු, යො හොති සෙට්ඨසම්මතො;
සො සවෙ ධම්මං චරති, පගෙව ඉතරා පජා;
සබ්බං රට්ඨං සුඛං සෙති, රාජා වෙ හොති ධම්මිකො.
108. “න වාපාහං අධම්මෙන, අමරත්තමභිපත්ථයෙ;
ඉමං වා පථවිං සබ්බං, විජේතුං අභිපාරක.
109. “යඤ්චි කිඤ්චි මනුස්සෙසු, රතනං ඉධ විජ්ජති;
ගාවො දාසො හිරඤ්ඤඤ්ච, වත්ථියං හරිවන්දනං.
110. “අස්සිත්ථියො රතනං මණිකඤ්ච, යඤ්චාපි මෙ වන්දිමසුරියා අභිපාලයන්ති;
න තස්ස හෙතු විසමං චරෙය්‍යං, මජ්ඣෙ සිවිතං උසහොම්හි ජාතො.
111. “නෙතා හිතා උග්ගතො රට්ඨපාලො, ධම්මං සිවිතං අපවායමානො;

සො ධම්මමෙවානුච්චිත්තයන්තො, තස්මා සකෙ චිත්තවසෙ න චත්තො.

112. “අද්ධා තුවං මහාරාජ, නිව්චං අබ්බසනං සිවං;
කරිස්සසි චිරං රජ්ජං, පඤ්ඤා හි තව තාදිසි.
113. “එතං තෙ අනුමොදාම, යං ධම්මං නප්පමජ්ජසි;
ධම්මං පමජ්ජ ඛත්තියො, රට්ඨා චචති ඉස්සරො.
114. “ධම්මං චර මහාරාජ, මාතාපිතුසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
115. “ධම්මං චර මහාරාජ, පුත්තදාරෙසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
116. “ධම්මං චර මහාරාජ, මිත්තාමච්චෙසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
117. “ධම්මං චර මහාරාජ, වාහනෙසු බලෙසු ව;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
118. “ධම්මං චර මහාරාජ, ගාමෙසු නිගමෙසු ව;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
119. “ධම්මං චර මහාරාජ, රට්ඨෙසු ජනපදෙසු ව;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
120. “ධම්මං චර මහාරාජ, සමණබ්බාහමණෙසු ව;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
121. “ධම්මං චර මහාරාජ, මිගපක්ඛිසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
122. “ධම්මං චර මහාරාජ, ධම්මො විණ්ණො සුඛාවහො;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.
123. “ධම්මං චර මහාරාජ, සඉන්දා දෙවා සබ්බමාකා;
සුචිණ්ණෙන දිවං පත්තා, මා ධම්මං රාජ පාමදො”ති.

තත්ථ සබ්බාපීති, ජනිත්ද, අහමෙතං එකකොච පටිච්ඡාදෙන්වා ආනෙස්සාමි, තස්මා යපෙන්වා මමඤ්ච තුවඤ්ච අඤ්ඤා සබ්බාපි පජා ඉමස්ස කතස්ස ආකාරමත්තමිපි න පඤ්ඤා න ජානිස්සන්ති. භූසෙහිති තාය සද්ධිං අභිරමන්තො අත්තනො තණ්හාවනථං භූසං කරොහි වඩ්ඨෙහි මනොරථං පුරෙහි. සජාහීති මනොරථං පන පුරෙන්වා සවෙ තෙ න රුච්චති, අථ නං සජාහි මය්හමෙව පටිදෙහි. කම්මකරන්ති, සම්ම අභිපාරක, යො මනුස්සො පාපකං කම්මං කරොන්තො, සො පච්ඡා මා ඉධ අඤ්ඤෙ ඉදං පාපකම්මං මඤ්ඤිංසු මා ජානන්තුති මඤ්ඤති චිත්තෙති, දුචිත්තිතමෙතං තස්ස. කිංකාරණා? පස්සන්ති භූතානි කරොන්තමෙතන්ති යෙ ව බුද්ධා පච්චෙකබුද්ධා බුද්ධපුත්තා ඉද්ධියා යුත්තා, තෙ ව නං පස්සන්ති යෙව. න මෙ පියාති, සම්ම අභිපාරක, අඤ්ඤො නු තෙ කොචි “ඉධ ලොකස්මිං සකලායපි පථවියා න මෙ උම්මාදන්ති පියා”ති එවං සද්දහෙයා.

සීහොව සෙලස්ස ගුහන්ති, මහාරාජ, සවෙ ත්වං තං ඉධ න ආනෙසි, අථ යථා සීහො කිලෙසපරිලාභෙ උප්පන්නෙ සීහපොතිකාය වසනට්ඨානං මණ්ණුහං උපෙති, එවං තස්සා වසනට්ඨානං ගච්ඡ, තත්ථ අත්තනො පත්ථනං පුරෙහීති. සුඛජ්ජලන්ති, සම්ම අභිපාරක, පණ්ඩිතා අත්තනො දුක්ඛෙන චුට්ඨා සමානා න සුඛවිපාකදායකකම්මං පරිච්චජන්ති, සම්මොහිතා වාපි හුත්වා මොහෙන මුල්ලා සුඛෙන මත්තා පාපකම්මං නාම න සමාවරන්ති. යථාසුඛං, සාමි, කරොහි කාමන්ති, සාමි සිව්රාජ, අත්තනො දාසිං පරිවාරෙන්තස්ස ගරහා නාම නත්ථි, ත්වං යථාසුඛං යථාජ්ඣාසයං කාමං කරොහි, අත්තනො ඉච්ඡං පුරෙහීති. න තෙන සො ජීවතීති, සම්ම අභිපාරක, යො “ඉස්සරොමිහී”ති පාපං කරොති, කත්වා ව කිං මං දෙවමනුස්සා වක්ඛන්තීති න උත්තසති න ඔත්තප්පති, සො තෙන කම්මෙන න ව දීඝකාලං ජීවති, ඛිප්පමෙව මරති, දෙවතාපි පන “කිං ඉමස්ස පාපරඤ්ඤො රජ්ජෙන, වරමස්ස වාචකසටං ගලෙ ඛන්ධිත්වා මරණ”න්ති ලාමකෙන වක්ඛුනා ඔලොකෙන්ති.

අඤ්ඤාතකන්ති, මහාරාජ, අඤ්ඤෙසං සන්තකං තෙහි සාමිකෙහි පදින්නං දානං යෙ අත්තනො ධම්මෙ ධීතා පටිච්ඡන්ති, තෙ තත්ථ පටිච්ඡකා ව දායකා ව සබ්බෙපි සුඛජ්ජලමෙව කම්මං කරොන්ති. පටිග්ගාහකෙ හි පටිග්ගණන්තෙ තං දානං දායකස්ස මහන්තං විපාකං දෙතිති. යො අත්තදුක්ඛෙනාති, සම්ම අභිපාරක, යො අත්තනො දුක්ඛෙන පිළිනො තං පරස්ස දහති, අත්තනො සරීරතො අපනෙන්වා පරස්ස සරීරෙ ඛිපති, පරස්ස වා සුඛෙන අත්තනො සුඛං දහති, පරස්ස සුඛං ගහෙන්වා අත්තති පක්ඛිපති, “අත්තනො දුක්ඛං හරිස්සාමි”ති පරං දුක්ඛිතං කරොති, “අත්තානං සුඛෙස්සාමි”ති පරං දුක්ඛිතං කරොති, “අත්තානං සුඛෙස්සාමි”ති පරස්ස සුඛං නාසෙති, න සො ධම්මං

ජානාති. යො පන එවං ජානාති “යටෙව්දං මය්හං සුඛදුක්ඛං, තථා පරෙස”න්ති, ස වෙදි ධම්මං ජානාති නාමාති අයමෙතිස්සා ගාථාය අත්ථො.

පියෙන තෙ දම්මීති පියෙන කාරණභූතෙන පියං ඵලං පත්ථෙන්නො දම්මීති අත්ථො. පියං ලහන්තීති සංසාරෙ සංසරන්නා පියමෙව ලහන්ති. කාමභෙතුකන්ති, සම්ම අභිපාරක , කාමභෙතුකං අයුත්තං කත්වා “අත්තානං වධිස්සාමී”ති මෙ පරිචිතක්කො උප්පජ්ජති. මය්හ සතින්ති මම සන්නකං. “මය්හ සති”තිපි පාඨො, මම සන්නකාති එවං මඤ්ඤාමානො සවෙ ත්වං තං න කාමෙසීති අත්ථො. සබ්බජනස්සාති සබ්බා සෙනියො සන්නිපාතාපෙන්වා තස්ස සබ්බජනස්ස අයං මය්හං අභිනාති පරිච්චජිස්සාමි. තතො අවිභයෙසීති තතො තං අපරිග්ගහිතත්තා ආනෙය්‍යාසි. අදුස්සන්ති අනපරාධං. කත්තෙති තමෙව අපරෙන නාමෙන ආලපති. සො හි රඤ්ඤො හිතං කරොති, තස්මා “කත්තා”ති වුව්වති. න වාපි ත්‍යස්සාති එවං අකිච්චකාරීති නගරෙ තව කොචි පක්ඛොපි න භවෙය්‍යා.

නින්දන්ති න කෙවලං උපවාදමෙව, සවෙපි මං කොචි සම්මුඛා නින්දිස්සති වා පසංසිස්සති වා, දොසං වා පන ආරොපෙන්තො ගරහිස්සති, තම්පාහං නින්දං පසංසං ගරහඤ්ච සබ්බං සහිස්සාමි, සබ්බමෙනං මම ආගච්ඡතුති වදති. තම්භාති යො එතෙ නින්දාදෙයො න ගණ්භාති, තම්භා පුරිසා ඉස්සරියසඬ්ඛාතා සිරි ව පඤ්ඤාසඬ්ඛාතා ලක්ඛි ව උලථිඨානතො සුචුට්ඨිසඬ්ඛාතො ආපො විය අපෙති න පතිට්ඨාතීති. එත්තොති ඉතො මම තස්සා පරිච්චත්තකාරණා. ධම්මාතිසාරඤ්චාති ධම්මං අතික්කමිත්වා පවත්තං අකුසලං වා යං කිඤ්චි හොති. පච්චුත්තරිස්සාමිති සම්පට්චජිස්සාමි ධාරයිස්සාමි. ථාවරානං තසානන්ති යථා මහාපට්ඨි බිණාසවානඤ්ච පුපුජ්ජනානඤ්ච කිඤ්චි සම්පට්චජති සබ්බං අධිවාසෙති, තට්ඨවාහමිපි සබ්බමෙනං සම්පට්චජිස්සාමි අධිවාසෙස්සාමිති දිපෙති. එකොච්ඡන්ති අහං එකොච ඉමමිපි අත්තනො දුක්ඛාරං භාරයිස්සාමි ධාරයිස්සාමි වහිස්සාමි. ධම්මෙ ධීතොති විනිච්ඡයධම්මෙ පචෙණ්ඩම්මෙ තිව්ධසුචරිතධම්මෙ ව ධීතො හුත්වා.

සග්ගුපගන්ති , දෙව, පුඤ්ඤකම්මං නාමෙනං සග්ගුපගං හොති. යඤ්ඤෙ ධනන්ති යඤ්ඤධනං, අයමෙව වා පාඨො. සබ්බාති උම්මාදන්තිපි මම සභායිකා, ත්වමිපි සභායකො. පිතරොති බ්‍රහ්මානො. සබ්බෙති න කෙවලං දෙවබ්‍රහ්මානොව, සබ්බෙ රට්ඨවාසිනොපි මං පස්සට්, “හො, සභායකස්ස භරියා සභායිකා ඉමිනා ගෙහෙ කතා”ති නින්දෙය්‍යං. න භෙතධම්මන්ති න හි එතං අධම්මිකං. යං තෙ මයාති යස්මා මයා සා තුය්හං දින්නා, තස්මා එතං අධම්මොති න වදිස්සන්ති. සතන්ති සන්නානං බුද්ධාදීනං බන්තිමෙත්තභාවනාසීලාචාරසඬ්ඛාතාති ධම්මාති සුචණ්ණිකාති සමුද්දවෙලාව දුරව්වයාති, තස්මා යථා සමුද්දො වෙලං නාතික්කමති, එවමහමිපි සීලවෙලං නාතික්කමිස්සාමිති වදති.

ආහුනෙය්‍යො මෙසීති, මහාරාජ, ත්වං මම ආහුනපාහුනසක්කාරස්සානුවඡ්චිකො. ධාතා විධාතා වසි කාමපාලොති ත්වං මම, දෙව, ධාරණතො ධාතා ඉස්සරියසුඛස්ස විදහනතො විධාතා ඉච්ඡිතපත්ථිතානං කාමානං පාලනතො කාමපාලො. තසි හුතාති තුය්හං දින්නා. කාමෙන මෙති මම කාමෙන මම පත්ථනාය උම්මාදන්තිං පටිච්ඡාති එවං අභිපාරකො රඤ්ඤො දෙති. රාජා “න මය්හං අත්ථො”ති පටික්ඛිපති. භූමියං පතිතං සාකුණිකපච්ඡිං පිට්ඨිපාදෙන පහරිත්වා අට්ඨියං බිපන්නා විය උභොපි නං ජහන්තෙව. ඉදාති රාජා පුන අකථනත්ථාය තං සන්නජ්ජෙන්තො “අද්ධා හි”ති ගාථමාහ. තත්ථ කත්තුපුත්තාති පිතාපියස්ස කත්තාව, තෙන නං එවං ආලපති. ඉදං චුත්තං හොති – අද්ධා ත්වං ඉතො පුබ්බෙ මය්හං සබ්බධම්මං අවරි, හිතමෙව වුඩ්ඪිමෙව අකාසි, ඉදාති පන පටිපක්ඛො හුත්වා බහුං කට්ඨෙසි, “මා එවං විජ්ජලපසි, අඤ්ඤො නු තෙ ද්විපදො නරො, කො ඉධ ජීවලොකෙ අරුණෙයෙව සොත්ථිකත්තා, සවෙ හි අහං විය අඤ්ඤො රාජා තව භරියාය පටිබද්ධවිත්තො අභවිස්ස, අත්තොඅරුණෙයෙව තව සීසං ඡින්නාපෙන්වා තං අත්තනො සරෙ කරෙය්‍යා, අහං පන අකුසලභයෙනෙව න කරොමි, තුණ්හි හොහි, න මෙ එතාය අත්ථො”ති තං සන්නජ්ජෙසි.

සො තං සුත්වා පුන කිඤ්චි වත්තුං අසක්කොන්තො රඤ්ඤො ථුතිවසෙන “තුචං නු”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – මහාරාජ, ත්වඤ්ඤෙව සකලජම්බුදිපෙ සබ්බෙසං නරින්දානං සෙට්ඨො, ත්වං අනුත්තරො, ත්වං විනිච්ඡයධම්මපචෙණ්ඩම්මසුචරිතධම්මානං ගොපායනෙන ධම්මගුත්තො, තෙසං විදිතත්තා ධම්මවිදු ත්වං සුමෙධො, සො ත්වං යං ධම්මං ගොපෙසි, තෙනෙව ගුත්තො චීරං ජීව, ධම්මඤ්ච මෙ දෙසෙහි ධම්මපාලක, ධම්මගොපක, රාජවරාති.

අට් රාජා ධම්මං දෙසෙන්තො “තදිඬ්ඪා”තිආදිමාහ. තත්ථ ඉඬ්ඪ්ඪාති වොදනත්ථෙ නිපාතො, යස්මා මං ත්වං වොදෙසි, තස්මාති අත්ථො. සතන්ති බුද්ධාදීහි සප්පුරිසෙහි ආසෙවිතං. සාධුති සුන්දරො පසත්ථො. විනිච්ඡයපචෙණ්ඩසුචරිතධම්මෙ රොවෙතීති ධම්මරුචි. තාදිසො හි ජීවිතං ජහන්තොපි අකිච්චං න කරොති, තස්මා සාධු. පඤ්ඤාණවාති ඤාණසම්පන්නො. මිත්තානමද්දුබ්බොති මිත්තස්ස අදුස්සනභාවො. ධීතධම්මස්සාති පතිට්ඨිතතිවිධධම්මස්ස. ආසෙථාති ආසෙය්‍යං නිසිදෙය්‍යං. දෙසනාසිසමෙව චෙතං, වත්තාරොපි ඉරියාපට්ඨෙ සුඛං කප්පෙය්‍යන්ති අයං පනෙත්ථ අත්ථො. සිතච්ඡායායාති පුත්තදාරඤ්ඤාතිමිත්තානං සිතලාය ඡායාය. සඬ්ඪසරෙති සකසරෙ, අත්තනො ගෙහෙති අත්ථො. අධම්මබලිදණ්ඩාදීහි අනුපද්දනා සුඛං වසෙය්‍යන්ති දස්සෙති. න වාහමෙකන්ති, සම්ම අභිපාරක, යමෙනං අසමෙක්ඛිත්වා කතං අසාධුකම්මං, එතං අහං න රොවයාමි. යෙ වාපි ඤත්වානාති යෙ වා පන

රාජානො ඤාත්වා තුලෙන්වා තීරෙන්වා සයං කරොන්ති, තෙසාහං කම්මං රොවෙමිති අධිප්පායො. උපමා ඉමානි ඉමස්මිං පනත්තං ත්වං මය්හං ඉමා ද්වෙ උපමා සුඤ්ඤානි.

ජිම්හන්ති වඩ්ඤං. නෙත්තෙති යො ගාවියො නෙති, තස්මිං ජෙට්ඨකඋසහෙ. පගෙවාති තස්මිං අධම්මං වරන්තෙ ඉතරා පජා පගෙව වරති, අතිවිය කරොතිති අත්ථො. ධම්මිකොති වත්තාරි අගතිගමනානි පභාය ධම්මෙන රජ්ජං කාරොන්තො. අමරත්තන්ති දෙවත්තං. රතනන්ති සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකරතනං. වත්ථියන්ති කාසිකවත්ථමෙව. අස්සිත්ථියොති වාතසමගතිඅස්සෙසි උත්තමරූපධරා ඉත්ථියොපි. රතනං මණිකඤ්ඤාති සත්තවිධරතනඤ්ඤා මහග්ගහණ්ඩකඤ්ඤා. අභිපාලයන්තිති ආලොකං කරොන්තා රක්ඛන්ති. න තස්සාති තස්ස වක්කවත්තිරජ්ජස්සපි හෙතු න විසමං වරෙය්හං. උසහොම්හීති යස්මා අහං සිවිනං මජ්ඣෙ ජෙට්ඨකරාජා හුත්වා ජාතො, තස්මා වක්කවත්තිරජ්ජකාරණම්පි න විසමං වරාමිති අත්ථො. නෙතාති මහාජනං කුසලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා දෙවනගරං නෙතා, භිතකරණෙන තස්ස භිතා, “සිවිරාජා කිර ධම්මචාරි”ති සකලජම්බුදීපෙ ඤාතත්තා උග්ගතො, සමෙන රට්ඨපාලනතො රට්ඨපාලො. අපවායමානොති සිවිනං පොරාණකරාජුතං පවෙණ්ඨම්මං අපවායමානො. සොති සො අහං තමෙව ධම්මං අනුචිචිත්තයන්තො තස්මා තෙන කාරණෙන අත්තනො චිත්තස්ස වසෙ න වත්තාමි.

එවං මහාසත්තස්ස ධම්මකථං සුත්වා අභිපාරකො ථුතිං කරොන්තො “අද්ධා”තිආදිමාහ. නප්පමජ්ජස්සිති අත්තනා කථිතධම්මං නප්පමජ්ජස්සි තත්ථෙව වත්තෙසි. ධම්මං පමජ්ජාති ධම්මං පමුස්සිත්වා අගතිවසෙන ගන්ත්වා. එවං සො තස්ස ථුතිං කත්වා “ධම්මං වරා”ති ධම්මවරියාය නියොයාපෙත්තො උත්තරිසි දස ඔවාදගාථා අභාසි. තාසමත්ථො හෙට්ඨා තෙසකුණ්ණාකකෙ (ජා. 2.17.1 ආදයො) වණ්ණිතොව.

එවං අභිපාරකසෙනාපතිනා රඤ්ඤො ධම්මෙ දෙසිතෙ රාජා උම්මාදන්තියා පටිබද්ධචිත්තං විනොදෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො භික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. තදා සුනන්දසාරථි ආනන්දො අහොසි, අභිපාරකො සාරිපුත්තො, උම්මාදන්ති උප්පලවණ්ණා, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, සිවිරාජා අහමෙව අහොසිත්ති.

[528] 3. මහාබොධිජාතකවණ්ණනා උම්මාදන්තිජාතකවණ්ණනා දුතියා.

කිං නු දණ්ඩං කිමජිනන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පඤ්ඤාපාරමිං ආරබ්භ කට්ඨෙ. වත්ථු මහාඋම්භිගජාතකෙ (ජා. 2.22.590 ආදයො) ආචි භවිස්සති. තදා පන සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො පඤ්ඤවා පරප්පවාදප්පමද්දනොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ අසිතිකොට්ඨිභවස්ස උදිච්චබ්‍රාහ්මණමහාසාලස්ස කුලෙ නිබ්බත්ති, “බොධිකුමාරො”තිස්ස නාමං කරිංසු. සො වයප්පත්තො තක්කසිලායං උග්ගභිතසිප්පො පච්චාගන්ත්වා අගාරමජ්ඣෙ වසන්තො අපරහාගෙ කාමෙ පභාය භිමවත්තපදෙසං පටිසිත්වා පරිබ්බාජකපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තත්ථෙව වනමූලඵලාභාරො වීරං වසිත්වා වස්සාරත්තසමයෙ භිමවත්තා ඔරුය්හ වාරිකං වරන්තො අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං පත්වා රාජ්‍යයානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ පරිබ්බාජකසාරුජ්ජෙන නගරෙ භික්ඛාය වරන්තො රාජද්වාරං පාපුණි තමෙනං සීහපඤ්ජරෙ ධීතො රාජා දිස්වා තස්ස උපසමෙ පසිදිත්වා තං අත්තනො භවනං පවෙසෙත්වා රාජපල්ලඬකෙ නිසිදාපෙත්වා කතපට්ඨන්ථාරො ථොකං ධම්මකථං සුත්වා නානග්ගරසහොජනං දාපෙසි. මහාසත්තො භත්තං ගහෙත්වා චිත්තෙසි – “ඉදං රාජකුලං නාම බහුදොසං බහුපච්චාමිත්තං හොති, කො නු බො මම උප්පන්නං භයං නිත්ථරිස්සති”ති. සො අවිදුරෙ ධීතං රාජවල්ලහං එකං පිඬගලසුනබං දිස්වා මහන්තං භත්තපිණ්ඩං ගහෙත්වා තස්ස දාතුකාමතාකාරං දස්සෙසි. රාජා ඤාත්වා සුනබස්ස භාජනං ආහරාපෙත්වා භත්තං ගාභාපෙත්වා දාපෙසි. මහාසත්තොපි තස්ස දත්වා භත්තකිච්චං නිට්ඨපෙසි. රාජාපිස්ස පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා අත්තොනගරෙ රාජ්‍යයානෙ පණ්ණසාලං කාරොත්වා පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ දත්වා තං තත්ථ වාසාපෙසි, දෙවසිකඤ්ඤවස්ස ද්වෙ තයො වාරෙ උපට්ඨානං අගමාසි. හොජනකාලෙ පන මහාසත්තො නිච්චං රාජපල්ලඬකෙයෙව නිසිදිත්වා රාජහොජනමෙව භුඤ්ජති. එවං ද්වාදස සංවච්ඡරානි අතීතානි.

තස්ස පන රඤ්ඤො පඤ්ඤා අමච්චා අත්ථඤ්ඤා ධම්මඤ්ඤා අනුසාසන්ති. තෙසු එකො අහෙතුකවාදී, එකො ඉස්සරකතවාදී, එකො පුබ්බෙකතවාදී, එකො උච්ඡෙදවාදී, එකො ඛත්තවිජ්ජවාදී. තෙසු අහෙතුකවාදී “ඉමෙ සත්තා සංසාරසුද්ධිකා”ති මහාජනං උග්ගණ්ණාපෙසි. ඉස්සරකතවාදී “අයං ලොකො ඉස්සරනිම්මිතො”ති මහාජනං උග්ගණ්ණාපෙසි. පුබ්බෙකතවාදී “ඉමෙසං සත්තානං සුඛං වා දුක්ඛං වා උප්පජ්ජමානං පුබ්බෙකතෙනෙව උප්පජ්ජති”ති මහාජනං උග්ගණ්ණාපෙසි. උච්ඡෙදවාදී “ඉතො පරලොකං ගතො නාම නත්ථී, අයං ලොකො උච්ඡිජ්ජති”ති මහාජනං උග්ගණ්ණාපෙසි. ඛත්තවිජ්ජවාදී “මාතාපිතරොපි මාරොත්වා අත්තනොව අත්ථො කාතබ්බො”ති මහාජනං උග්ගණ්ණාපෙසි. තෙ රඤ්ඤො විනිච්ඡයෙ නියුත්තා ලඤ්ජබාදකා හුත්වා අස්සාමිකං සාමිකං, සාමිකං අස්සාමිකං කරොන්ති.

අපේකදිවසං එකො පුරිසො කුට්ටිපරාජිතො මහාසත්තං භික්ඛාය වරන්තං රාජගෙහං පවිසන්තං දිස්වා වන්දිත්වා, “හන්තෙ, තුම්හෙ රාජගෙහෙ භුඤ්ජමානා විනිවිජයාමච්චෙ ලඤ්ජං ගහෙත්වා ලොකං විනාසෙන්නෙ කස්මා අජ්ඣුපෙක්ඛං, ඉදානි පඤ්චති අමච්චෙති කුට්ටිකාරකස්ස හත්ථතො ලඤ්ජං ගහෙත්වා සාමිකොව සමානො අස්සාමිකො කතො”ති පරිදෙවි. සො තස්මිං කාරුඤ්ඤවසෙන විනිවිජයං ගන්ත්වා ධම්මෙන විනිවිජිනිත්වා සාමිකඤ්ඤෙව සාමිකං අකාසි. මහාජනො එකජපහාරෙතෙව මහාසද්දෙන සාධුකාරං අදාසි. රාජා නං සද්දං සුත්වා “කිංසද්දො නාමාය”න්ති පුච්ඡිත්වා තමත්ථං සුත්වා කතහත්තකිව්වං මහාසත්තං උපනිසිදිත්වා පුච්ඡි – “හන්තෙ, අජ්ජ කිර වො අට්ටො විනිවිජිතො”ති. “ආම, මහාරාජා”ති. “හන්තෙ, තුම්හෙසු විනිවිජිනන්තෙසු මහාජනස්ස වුඩ්ඪි භවිස්සති, ඉතො පට්ඨාය තුම්හෙව විනිවිජිනථා”ති. “මහාරාජ, මයං පබ්බජිතා නාම, තෙනං කම්මං අමිහාකං කම්ම”න්ති. “හන්තෙ, මහාජනෙ කාරුඤ්ඤෙන කාතුං වට්ටති, තුම්හෙ සකලදිවසං මා විනිවිජිනං, උය්‍යානතො පන ඉධාගච්ජන්තා විනිවිජයට්ඨානං ගන්ත්වා පාතොව වත්තාරො අට්ටෙ විනිවිජිනං, භුත්වා උය්‍යානං ගච්ජන්තා වත්තාරො, එවං මහාජනස්ස වුඩ්ඪි භවිස්සති”ති. සො තෙන පුනථපුනං යාවියමානො “සාධු”ති සම්පට්චිජිත්වා තතො පට්ඨාය තථා අකාසි.

කුට්ටිකාරකා ඔකාසං න ලභිංසු. තෙපි අමච්චා ලඤ්ජං අලහන්තා දුග්ගතා හුත්වා වින්තයිංසු – “බොධිපරිබ්බාජකස්ස විනිවිජිනකාලතො පට්ඨාය මයං කිඤ්චි න ලභාම, හන්ද නං ‘රාජවෙරිකො’ති වත්වා රඤ්ඤො අන්තරෙ පරිහින්දිත්වා මාරාපෙස්සාමා”ති. තෙ රාජානං උපසඬකම්ත්වා, “මහාරාජ, බොධිපරිබ්බාජකො තුම්හාකං අනත්ථකාමො”ති වත්වා අසද්දහන්තෙන රඤ්ඤො “සීලවා එස ඤාණසම්පන්නො, න එවං කරිස්සති”ති වුත්තෙ, “මහාරාජ, තෙන සකලනගරවාසීනො අත්තනො හත්ථෙ කත්වා කෙවලං අම්හෙයෙව පඤ්ච ජනෙ කාතුං න සක්කා, සචෙ අම්හාකං වචනං න සද්දහං, තස්ස ඉධාගමනකාලෙ පරිසං ඔලොකෙථා”ති ආහංසු. රාජා “සාධු”ති සීහපඤ්ජරෙ ධීතො තං ආගච්ජන්තං ඔලොකෙන්නො පරිවාරං දිස්වා අත්තනො අඤ්ඤාණෙන අට්ටකාරකමනුස්සෙ “තස්ස පරිවාරා”ති මඤ්ඤමානො භිජ්ජිත්වා තෙ අමච්චෙ පක්කොසාපෙත්වා “කින්ති කරොමා”ති පුච්ඡි. “ගණ්භාපෙථ නං, දෙවා”ති. “ඔළාරිකං අපරාධං අපස්සන්තා කථං ගණ්භාමා”ති. “තෙන හි, මහාරාජ, පකතිපරිහාරමස්ස භාපෙථ, තං පරිහායන්තං දිස්වා පණ්ඩිතො පරිබ්බාජකො කස්සචි අනාරොවෙත්වා සයමෙව පලායිස්සති”ති.

රාජා “සාධු”ති වත්වා අනුපුබ්බෙන තස්ස පරිහාරං පරිහාපෙසි. පඨමදිවසං තාව නං තුච්ඡපල්ලඬකෙයෙව නිසිදාපෙසුං. සො තුච්ඡපල්ලඬකං දිස්වා රඤ්ඤො පරිහින්තභාවං ඤත්වා සයමෙව උය්‍යානං ගන්ත්වා තං දිවසමෙව පක්කම්තුකාමො හුත්වාපි “එකන්තෙන ඤත්වා පක්කම්ස්සාමි”ති න පක්කාමි. අපස්ස පුනදිවසෙ තුච්ඡපල්ලඬකෙ නිසින්නස්ස රඤ්ඤොපකතිහත්තඤ්ච අඤ්ඤඤ්ච ගහෙත්වා මිස්සකහන්තං අදංසු. තතියදිවසෙ මහාතලං පවිසිතුං අදත්වා සොපානසීසෙයෙව ය්‍යෙත්වා මිස්සකහන්තං අදංසු. සො තමපි ආදාය උය්‍යානං ගන්ත්වා හත්තකිව්වං අකාසි. චතුත්ථදිවසෙ හෙට්ඨාපාසාදෙ ය්‍යෙත්වා කණාජකහන්තං අදංසු. සො තමපි ගහෙත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා හත්තකිව්වං අකාසි. රාජා අමච්චෙ පුච්ඡි – “බොධිපරිබ්බාජකො සක්කාරෙ පරිහාපිතෙපි න පක්කමති, කින්ති නං කරොමා”ති? “දෙව, න සො හත්තත්ථාය වරති, ඡත්තත්ථාය පන වරති. සචෙ හත්තත්ථාය වරෙය්‍ය, පඨමදිවසංයෙව පලායෙය්‍යා”ති. “ඉදානි කිං කරොමා”ති? “ස්වෙ සාතාපෙථ නං, මහාරාජා”ති. සො “සාධු”ති තෙසඤ්ඤෙව හත්ථෙ බග්ගෙ ය්‍යෙත්වා “ස්වෙ අන්තරද්වාරෙ යත්වා පවිසන්තස්සෙවස්ස සීසං ඡින්නිත්වා බණ්ඩාබණ්ඩිකං කත්වා කඤ්චි අජානාපෙත්වා වච්චකුටියං පක්ඛිපිත්වා න්හන්වා ආගච්ජෙය්‍යාථා”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සම්පට්චිජිත්වා “ස්වෙ ආගන්ත්වා එවං කරිස්සාමා”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං විවාරෙත්වා එවං අත්තනො නිවෙසනං අගමංසු.

රාජාපි සායං භුත්තභොජනො සිරිසයනෙ නිපජ්ජිත්වා මහාසත්තස්ස ගුණෙ අනුස්සරි. අපස්ස තාවදෙව සොකො උජ්ජජ්ජි, සරිරතො සෙදා මුච්චිංසු, සයනෙ අස්සාසං අලහන්තො අපරාපරං පරිවත්ති. අපස්ස අග්ගමහෙසී උපනිපජ්ජි, සො තාය සද්ධිං සල්ලාපමත්තමිපි න කරි. අප් නං සා “කිං නු බො, මහාරාජ, සල්ලාපමත්තමිපි න කරොථ, අපි නු බො මෙ කොචි අපරාධො අත්ථී”ති පුච්ඡි. “නත්ථී දෙවි, අපිව බො බොධිපරිබ්බාජකො කිර අම්හාකං පව්චත්ථීකො ජාතොති තස්ස ස්වෙ සාතනත්ථාය පඤ්ච අමච්චෙ ආණාපෙසිං, තෙ පන නං මාරෙත්වා බණ්ඩාබණ්ඩිකං කත්වා වච්චකුපෙ පක්ඛිපිස්සන්ති, සො පන අම්හාකං ද්වාදස සංවච්ඡරානි බහුං ධම්මං දෙසෙසි, එකාපරාධොපිස්ස මයා පව්චක්ඛතො න දිට්ඨපුබ්බො, පරපත්තියෙන හුත්වා තස්ස මයා වධො ආණත්තො, තෙන කාරණෙන සොවාමි”ති. අප් නං සා “ස්වෙ තෙ දෙව සො පව්චත්ථීකො ජාතො, තං සාතෙන්නො කිං සොවසි, පව්චත්ථීකං නාම පුත්තමිපි සාතෙත්වා අත්තනො සොත්ථිභාවො කාතබ්බොව, මා සොචිත්ථා”ති අස්සාසෙසි. සො තස්සා වචනෙන පටිලද්ධස්සාසො නිද්දං ඔක්කමි.

තස්මිං බණ කොලෙය්‍යකො පිඬගලසුනබො තං කථං සුත්වා “ස්වෙ මයා අත්තනො බලෙනස්ස ජීවිතං දාතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා පුනදිවසෙ පාතොව පාසාදා ඔරුග්ග මහාද්වාරං ආගන්ත්වා උම්මාරෙ සීසං කත්වා මහාසත්තස්ස ආගමනමග්ගං ඔලොකෙන්නොව නිපජ්ජි. තෙපි අමච්චා පාතොව බග්ගහත්ථා ආගන්ත්වා ද්වාරන්තරෙ අට්ඨංසු. බොධිසත්තොපි වෙලං සල්ලක්ඛෙත්වා උය්‍යානා නික්ඛම්ම රාජද්වාරං ආගඤ්ඡි. අප් නං සුනබො දිස්වා මුඛං විවරිත්වා වතස්සො දායා දස්සෙත්වා “කිං ත්වං, හන්තෙ, ජම්බුදීපතලෙ අඤ්ඤත්ථ භික්ඛං න ලභසි, අම්හාකං රාජා තව මාරණත්ථාය පඤ්ච අමච්චෙ බග්ගහත්ථෙ ද්වාරන්තරෙ ය්‍යෙසි, මා ත්වං නලාටෙන මච්චුං ගහෙත්වා ආගමි, සීසං පක්කමා”ති මහාසද්දෙන විරචි. සො සබ්බරුහඤ්ඤාය තමත්ථං ඤත්වා තතොව නිවත්තිත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා පක්කමනත්ථාය පරික්ඛාරෙ ආදිසි. රාජා සීහපඤ්ජරෙ ධීතො තං ආගච්ජන්තං ගච්ජන්තඤ්ච දිස්වා “ස්වෙ අයං මම

පව්වත්ථිකො භවෙය්‍ය, උය්‍යානං ගන්ත්වා බලං සන්තිපාතාපෙත්වා කම්මසජ්ජො භවිස්සති. නො වෙ, අත්තනො පරික්ඛාරෙ ගහෙත්වා ගමනසජ්ජො භවිස්සති, ජාතිස්සාමි තාවස්ස කිරිය”න්ති උය්‍යානං ගන්ත්වා මහාසත්තං අත්තනො පරික්ඛාරෙ ආදාය “ගම්ස්සාමි”ති පණ්ණසාලකො නික්ඛන්තං වඩ්ඤ්ඤානකොටියං දිස්වා වන්දිත්වා එකමන්තං ධීතො පට්ඨං ගාමමාහ —

124. “කිං ණු දණ්ඩං කිමජිනං, කිං ඡත්තං කිමුපාහනං;
කිමඩ්ඤ්ඤානකොටියං පත්තස්ස, සඤ්ඤානකොටියං බ්‍රාහ්මණං;
තරමානරුපොහාසි, කිං ණු පත්ථයසෙ දිස්”න්ති.

තස්සත්ථො — හත්තෙ, පුබ්බෙ ත්වං අම්භාකං සරං ආගව්ජන්තො දණ්ඩාදීනි න ගණ්භාසි, අජ්ජ පන කෙන කාරණෙන දණ්ඩස්සෙ අජිනස්සෙ ඡත්තුපාහනස්සෙ මත්තිකපසිබ්බකොලම්බනඅඩ්ඤ්ඤානකොටියං මත්තිකපත්තස්සෙ සඤ්ඤානකොටියානි සබ්බෙපිමෙ පරික්ඛාරෙ තරමානරුපො ගණ්භාසි, කතරං ණු දිසං පත්ථෙසි, කත්ථ ගත්තුකාමොසිති පුච්ඡී.

තං සුත්වා මහාසත්තො “අයං අත්තනා කතකම්මං න ජානාතීති මඤ්ඤති, ජානාපෙස්සාමි න”න්ති ද්වෙ ගාමා අභාසි —

125. “ද්වාදසෙතානි වස්සානි, වුසිතානි තවන්තිකෙ;
නාහිජානාමි සොණෙන, පිඩගලෙනාහිකුජිතං.
126. “ස්වායං දිත්තොව නදති, සුක්කදායං විදංසයං;
තව සුත්වා සහරියස්ස, චිතසද්ධස්ස මං පතී”ති.

තත්ථ අහිකුජිතන්ති එතෙන තව සුනබෙන එවං මහාවිරවෙන විරචිතං න ජානාමි. දිත්තො වානි දප්පිතො විය. සහරියස්සානි තව සහරියස්ස මම මාරණත්ථාය පඤ්චන්තං අමච්චානං ආණත්තභාවං කට්ඨන්තස්ස සුත්වා “කිං ත්වං අඤ්ඤත්ථ හික්ඛං න ලභසි, රඤ්ඤා තෙ වධො ආණත්තො, ඉධ මාගච්ඡී”ති දිත්තොව නදති. චිතසද්ධස්ස මං පතීති මමන්තරෙ විගතසද්ධස්ස තව වචනං සුත්වා එව නදතීති ආහ.

තතො රාජා අත්තනො දොසං සම්පට්චිජිත්වා තං බමාපෙත්තො චතුත්ථං ගාමමාහ —

127. “අහු එස කතො දොසො, යථා භාසසි බ්‍රාහ්මණං;
එස භියො පසිදාමි, වස බ්‍රාහ්මණ මාගමා”ති.

තත්ථ භියොනි සච්චං මයා එවං ආණත්තං, අයං මෙ දොසො, එස පනාහං ඉදානි අධිකතරං තයි පසිදාමි, ඉධෙව වස, මා අඤ්ඤත්ථ ගමීති.

තං සුත්වා මහාසත්තො, “මහාරාජ, පණ්ඩිතා නාම තාදිසෙන පරපත්තියෙන අපච්චක්ඛකාරිනා සද්ධං න වසන්ති”ති වත්වා තස්ස අනාවාරං පකාසෙත්තො ආහ —

128. “සබ්බසෙනො පුරෙ ආසි, තතොපි සබ්බෙ අහු;
සබ්බෙලොහිතකො දානි, කාලො පක්කමිතුං මම.
129. “අබ්භන්තරං පුරෙ ආසි, තතො මජ්ඣෙ තතො බහි;
පුරා නිද්ධමනා හොති, සයමෙව චජාමහං.
130. “චිතසද්ධං න සෙවෙය්‍ය, උපදානංවනොදකං;
සවෙපි නං අනුබණ්ණෙ, වාරි කද්දමගන්ධිකං.
131. “පසන්තමෙව සෙවෙය්‍ය, අප්පසන්තං විචජ්ජයෙ;
පසන්තං පසිරුපාසෙය්‍ය, රහදංවුදකත්ථිකො.
132. “හජෙ හජන්තං පුරිසං, අහජන්තං න හජ්ජයෙ;
අසප්පුරිසධම්මො සො, යො හජන්තං න හජ්ජති.
133. “යො හජන්තං න හජති, සෙවමානං න සෙවති;
ස වෙ මනුස්සපාපිට්ඨො, මිගො සාබස්සිතො යථා.
134. “අච්චාහික්ඛණ්ණසංසග්ගා, අසමොසරණෙන ව;
එතෙන මිත්තා ජීරන්ති, අකාලෙ යාවනාය ව.
135. “තස්මා නාහික්ඛණ්ණං ගච්ඡෙ, න ව ගච්ඡෙ විරාවිරං;
කාලෙන යාවං යාවෙය්‍ය, එවං මිත්තා න ජීයරෙ.

136. “අතිවිරං නිවාසෙන, පියො භවති අප්පියො;
ආමන්ත ඛො තං ගච්ඡාම, පුරා තෙ හොම අප්පියා”ති.

තත්ථ සබ්බසෙතොති, මහාරාජ, පයමමෙව තව නිවෙසනෙ මම ඔදනො සබ්බසෙතො අහොසි, යං ත්වං භුඤ්ජසි, තමෙව දාපෙසීති අත්ථො. තතොති තතො පච්ඡා පරිභෙදකානං වචනං ගහෙත්වා තව මයි විරත්තකාලෙ සබ්බලො මිස්සකොදනො ඡාතො. දානීති ඉදානි සබ්බලොභිතකො ඡාතො. කාලොති අගුණඤ්ඤාස්ස තව සන්තිකා ඉදානි මම පක්කමිතුං කාලො. අබ්භන්තරන්ති පයමං මම අබ්භන්තරං ආසනං ආසි, අලඬකතමහාතලමිති උස්සිතසෙනච්ඡත්තෙ රාජපල්ලඬකෙයෙව මං නිසීදාපෙසුං. මජ්ඣෙති සොපානමත්ථකෙ. පුරා නිද්ධමනා හොතීති යාව ගීවායං ගහෙත්වා නික්කඬ්ඨනා න හොති.

අනුබණෙති සවෙපි අනුදකං උදපානං පත්තො පුරිසො උදකං අපස්සන්තො කලලං වියුහිත්වා අනුබණෙය්‍යා, තථාපි තං වාරි කද්දමගන්ධිකං භවෙය්‍යා, අමනුඤ්ඤාය න පිවෙය්‍යා, තථෙව චිතසද්ධං පයිරුපාසන්තෙන ලද්ධපච්චයාපි පරිත්තා වෙව ලුඛා ව, අමනුඤ්ඤා අපරිභොගාරහානි අත්ථො. පසන්තන්ති පතිට්ඨිතසද්ධං. රහදන්ති ගම්භීරං මහාරහදං. හපන්තන්ති අත්තානං හපන්තමෙව හපෙය්‍යා. අහපන්තන්ති පච්චත්ථිකං. න හජ්ජයෙති න හපෙය්‍යා. න හජ්ජතීති යො පුරිසො අත්තානං හපන්තං හිතචිත්තං පුග්ගලං න හපති, සො අසප්පුරිසධම්මො නාමාති. මනුස්සපාපිට්ඨොති මනුස්සලාමකො පතිකුට්ඨො සබ්බපච්ඡිමකො. සාබස්සිතොති මක්කටො.

අච්චාභික්ඛණසංසග්ගාති අතිවිය අභිණ්භසංසග්ගෙන. අකාලෙති අයුත්තප්පත්තකාලෙ පරස්ස පියභණ්ඩං යාවනාය මිත්තා ජීරන්ති නාම, ත්වමපි අතිවිරං නිවාසෙන මයි මිත්තිං හින්දි. තස්මාති යස්මා අච්චාභික්ඛණසංසග්ගෙන අසමොසරණෙන ව මිත්තා ජීරන්ති, තස්මා. විරාවිරන්ති විරකාලං විනිනාමෙත්වා විරං න ගච්ඡෙ න උපසඬකමෙය්‍යා. යාවන්ති යාවිතබ්බං භණ්ඩකං යුත්තකාලෙ යාවෙය්‍යා. න ජීයරෙති එවං මිත්තා න ජීරන්ති. පුරා තෙ හොම අප්පියාති යාව තව අප්පියා න හොම, තාව ආමන්තෙත්වා තං ගච්ඡාමාති.

රාජා ආහ –

137. “එවං වෙ යාවමානානං, අඤ්ජලිං නාවබුජ්ඣසි;
පරිවාරකානං සතං, වචනං න කරොසි නො;
එවං තං අභියාචාම, පුන කයිරාසි පරියාය”න්ති.

තත්ථ නාවබුජ්ඣසිති සවෙ, භන්තෙ, එවං යාවන්තෙන මයා කතං අඤ්ජලිං න ඡානාසි, න පටිග්ගණ්ඨසිති අත්ථො. පරියායන්ති පුන ඉධාගමනාය එකවාරං කරෙය්‍යාසිති යාවති.

බොධිසත්තො ආහ –

138. “එවං වෙ නො විහරන්, අන්තරායො න භෙස්සති;
තුය්හං වාපි මහාරාජ, මය්හං වා රට්ඨවද්ධන;
අප්පෙව නාම පස්සෙම, අභොරත්තානමච්චයෙ”ති.

තත්ථ එවං වෙ නොති සවෙ, මහාරාජ, එවං නානා හුත්වා විහරන්තානං අම්භාකං අන්තරායො න භෙස්සති, තුය්හං වා මය්හං වා ජීවිතං පවත්තිස්සතිති දිපෙති. පස්සෙමාති අපි නාම පස්සෙය්‍යාම.

එවං වත්වා මහාසත්තො රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා “අප්පමත්තො හොහි, මහාරාජා”ති වත්වා උය්‍යානා නික්ඛමිත්වා එකස්මිං සභාගට්ඨානෙ භික්ඛාය වරින්වා බාරාණසිතො නික්ඛමිම අනුපුබ්බෙන හිමවන්තොකාසමෙව ගන්ත්වා කිඤ්චි කාලං වසින්වා පුන ඔතරින්වා එකං පච්චන්තගාමං නිස්සාය අරඤ්ඤෙ වසි. තස්ස පන ගතකාලතො පට්ඨාය තෙ අමච්චා පුන විනිච්ඡයෙ නිසීදින්වා විලොපං කරොන්තා වින්තයිංසු – “සවෙ මහාබොධිපරිබ්බාජකො පුනාගමිස්සති, ජීවිතං නො නත්ථි, කිං නු බ්වස්ස අනාගමනකාරණං කරෙය්‍යාමා”ති. අථ තෙසං එතදහොසි – “ඉමෙ සත්තා පටිබද්ධට්ඨානං නාම ජහිතුං න සක්කොන්ති, කිං නු බ්වස්ස ඉධ පටිබද්ධට්ඨානං”න්ති. තතො “රඤ්ඤො අග්ගමහෙසී”ති ඤාත්වා “යානං බො පනෙතං විජ්ජති, යං සො ඉමං නිස්සාය ආගච්ඡෙය්‍යා, පටිකච්චෙව නං මාරාපෙස්සාමා”ති තෙ රාජානං එතදවොචුං – “දෙව, ඉමස්මිං දිවසෙ නගරෙ එකා කථා සුයති”ති. “කිං කථා නාමා”ති? “මහාබොධිපරිබ්බාජකො ව කිර දෙව් ව අඤ්ඤමඤ්ඤං සාසනපටිසාසනං පෙසෙත්ති”ති. “කිත්ති කත්වා”ති? තෙන කිර දෙවියා පෙසිතං “සක්කා නු බො අත්තනො බලෙන රාජානං මාරාපෙත්වා මම සෙනච්ඡත්තං දාතු”න්ති. තායපිස්ස පෙසිතං “රඤ්ඤො මාරණං නාම මම භාරො, මහාබොධිපරිබ්බාජකො බිජ්ජං ආගච්ඡතු”ති රාජා තෙසං පුනප්පුනං කට්ඨන්තානං සද්දහින්වා “ඉදානි කිං කත්තබ්බං”න්ති පුච්ඡින්වා “දෙවිං මාරෙතුං වට්ටති”ති චුත්තෙ අනුපපරික්ඛිත්වා “තෙන හි නං තුම්භෙව මාරෙත්වා බණ්ඩාබණ්ඩිකං ඡින්දින්වා වච්චකුපෙ බිපථා”ති ආහ. තෙ තථා කරිංසු. තස්සා මාරිතභාවො සකලනගරෙ පාකටො අහොසි.

අප්ප්සා වත්තාරො පුත්තා “ඉමිනා නො නිරපරාධා මාතා මාරිතා”ති රඤ්ඤො පච්චත්ථිකා අහෙසුං. රාජා මහාභයජ්ජන්තො අහොසි. මහාසත්තො පරම්පරාය තං පවත්ති. සුත්වා වින්තෙසි – “යපෙත්වා මං අඤ්ඤො තෙ කුමාරෙ සඤ්ඤාපෙත්වා පිතරං බමාපෙතුං සමිත්ථො නාම නත්ථි, රඤ්ඤො ච ජීවිතං දස්සාමි, කුමාරෙ ච පාපතො මොවෙස්සාමි”ති. සො පුතදිවසෙ පච්චත්තගාමං පවිසිත්වා මනුස්සෙහි දින්නං මක්කටමංසං බාදිත්වා තස්ස වම්මං යාවිත්වා ගහෙත්වා අස්සමපදෙ සුක්ඛාපෙත්වා නිග්ගන්ධං කත්වා නිවාසෙසිපි පාරුපෙසිපි අංසෙපි යපෙසි. කිංකාරණා? “බහුපකාරො මෙ”ති වචනත්ථාය. සො තං වම්මං ආදාය අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං ගන්ත්වා කුමාරෙ උපසඬකම්ත්වා “පිතුසාතකකම්මං නාම දාරුණං, තං වො න කාතබ්බං, අපරාමරො සත්තො නාම නත්ථි, අහං තුම්හෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සමග්ගෙ කරිස්සාමිච්චෙව ආගතො, තුම්හෙ මයා පහිතෙ සාසනෙ ආගච්ඡෙය්‍යාපා”ති කුමාරෙ ඔවදිත්වා අත්තොනගරෙ උය්‍යානං පවිසිත්වා මක්කටවම්මං අත්ථරිත්වා සිලාපට්ටෙ නිසිදි.

අප් නං උය්‍යානපාලකො දිස්වා වෙගෙන ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා සුත්වාච සඤ්ජාතසොමනස්සො හුත්වා තෙ අමච්චෙ ආදාය තත්ථ ගන්ත්වා මහාසත්තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා පටිසන්ථාරං කාතුං ආරභි. මහාසත්තො තෙන සද්ධිං අසම්මොදිත්වා මක්කටවම්මමෙව පරිමජ්ජී. අප් නං එවමාහ – “හත්තෙ, තුම්හෙ මං අකටෙත්වා මක්කටවම්මමෙව පරිමජ්ජප්, කිං වො ඉදං මයා බහුපකාරතර”න්ති? “ආම මහාරාජ, බහුපකාරො මෙ එස වානරො, අහමස්ස පිට්ඨෙ නිසිදිත්වා විවරිං, අයං මෙ පානියසටං ආහරි, වසනට්ඨානං සම්මජ්ජී, ආභිසමාවාරිකවත්තපට්චත්තං මම අකාසි, අහං පන අත්තනො දුබ්බලචිත්තතාය අස්ස මංසං බාදිත්වා වම්මං සුක්ඛාපෙත්වා අත්ථරිත්වා නිසිදාමි වෙව නිපජ්ජාමි ච, එවං බහුපකාරො එස මය්හ”න්ති. ඉති සො තෙසං වාදෙ භින්දනත්ථාය වානරවම්මෙ වානරවොහාරං ආරොපෙත්වා තං තං පරියායං සන්ධාය ඉමං කථං කටෙසි. සො හි තස්ස නිවුත්ථපුබ්බත්තා “පිට්ඨෙ නිසිදිත්වා විවරි”න්ති ආහ; තං අංසෙ කත්වා පානියසටස්ස ආහට්ඨබ්බත්තා “පානියසටං ආහරි”ති ආහ; තෙන වම්මෙන භූමියං සම්මට්ඨපුබ්බත්තා “වසනට්ඨානං සම්මජ්ජී”ති ආහ; නිපන්තකාලෙ තෙන වම්මෙන පිට්ඨියා, අක්කන්තකාලෙ පාදානං පුට්ඨපුබ්බත්තා “වත්තපට්චත්තං මෙ අකාසි”ති ආහ. ඡාතකාලෙ පන තස්ස මංසං ලභිත්වා බාදිත්තා “අහං පන අත්තනො දුබ්බලචිත්තතාය තස්ස මංසං බාදි”න්ති ආහ.

තං සුත්වා තෙ අමච්චා “පාණානිපාතො තෙන කතො”ති සඤ්ඤාය “පස්සප්, හො, පබ්බජිතස්ස කම්මං, මක්කටං කිරි මාරොත්වා මංසං බාදිත්වා වම්මං ගහෙත්වා විවරති”ති පාණිං පහරිත්වා පරිභාසමකංසු. මහාසත්තො තෙ තථා කරොන්තෙ දිස්වා “ඉමෙ අත්තනො වාදභෙදනත්ථාය මම වම්මං ආදාය ආගතභාවං න ජානන්ති, ජානාපෙස්සාමි නෙ”ති අහෙතුකවාදිං තාව ආමන්තෙත්වා පුච්ඡී – “ආවුසො, ත්වං කස්මා මං පරිභසසි”ති? “මිත්තදුබ්බිකම්මස්ස වෙව පාණානිපාතස්ස ච කතන්තා”ති. තතො මහාසත්තො “යො පන ගතියා වෙව දිට්ඨියා ච තෙ සද්දහිත්වා එවං කරෙය්‍ය, තෙන කිං දුක්කට”න්ති තස්ස වාදං භින්දන්තො ආහ –

139. “උදිරණා වෙ සංගත්‍යා, භාවායමනුවත්තති;
අකාමා අකරණියං වා, කරණියං වාපි කුබ්බති;
අකාමකරණියම්හි, ක්විධ පාපෙන ලිජ්ජති.
140. “සො වෙ අත්ථො ච ධම්මො ච, කල්‍යාණො න ච පාපකො;
භොතො වෙ වචනං සච්චං, සුභතො වානරො මයා.
141. “අත්තනො වෙ හි වාදස්ස, අපරාධං විජානියා;
න මං ත්වං ගරහෙය්‍යාසි, භොතො වාදො හි තාදිසො”ති.

තත්ථ උදිරණාති කථා. සංගත්‍යාති සංගතියා ඡන්තං අභිජානිතං තං තං අභිජානිං උපගමනෙන. භාවායමනුවත්තති භාවෙන අනුවත්තති, කරණත්ථෙ සම්පදානං. අකාමාති අකාමෙන අනිච්ඡාය. අකරණියං වා කරණියං වාපිති අකත්තබ්බං පාපං වා කත්තබ්බං කුසලං වා. කුබ්බතිති කරොති. ක්විධාති කො ඉධ. ඉදං චුත්තං භොති – ත්වං අහෙතුකවාදි “නත්ථි හෙතු නත්ථි පච්චයො සත්තානං සංකිලෙසායා”තිආදිදිට්ඨිකො, අයං ලොකො සංගතියා වෙව සභාවෙන ච අනුවත්තති පරිණමති, තත්ථ තත්ථ සුබදුක්ඛං පටිසංවෙදෙති. අකාමකොච පාපං වා පුඤ්ඤං වා කරොතිති වදසි, අයං තව උදිරණා සවෙ තථා, එවං සන්තෙ අකාමකරණියස්මිං අත්තනො ධම්මතාය පවත්තමානෙ පාපෙ කො ඉධ සත්තො පාපෙන ලිජ්ජති, සවෙ හි අත්තනා අකතෙන පාපෙන ලිජ්ජති, න කොචි න ලිජ්ජෙය්‍යාති.

සො වෙති සො අහෙතුකවාදසඬ්ඛාතො තව භාසිතත්ථො ච අත්ථපොතකො ධම්මො ච කල්‍යාණො න ච පාපකො. “අහෙතු අප්පච්චියා සත්තා සංකිලිස්සන්ති, සුබදුක්ඛං පටිසංවෙදියන්ති”ති ඉදං භොතො වචනං සච්චං වෙ, සුභතො වානරො මයා, කො එත්ථ මම දොසොති අත්ථො. විජානියාති, සම්ම, සවෙ හි ත්වං අත්තනො වාදස්ස අපරාධං ජානෙය්‍යාසි, න මං ගරහෙය්‍යාසි. කිංකාරණා? භොතො වාදො හි තාදිසො, තස්මා අයං මම වාදං කරොතිති මං පසංසෙය්‍යාසි, අත්තනො පන වාදං අජානන්තො මං ගරහසිති.

එවං මහාසත්තො තං නිග්ගණ්හිත්වා අප්පට්භාණං අකාසි. සොපි රාජපරිසති මඬකුභුතො පත්තක්ඛන්ධො නිසිදි. මහාසත්තොපි තස්ස වාදං භින්දිත්වා ඉස්සරකතවාදිං ආමන්තෙත්වා “ත්වං, ආවුසො, මං කස්මා පරිභසසි, යදි ඉස්සරනිම්මිතවාදං සාරතො පච්චෙසි”ති වත්වා ආහ –

142. “ඉස්සරො සබ්බලොකස්ස, සවෙ කප්පෙති ජීවිතං;

ඉද්ධිං බ්‍යසනභාවඤ්ච, කම්මං කල්‍යාණපාපකං;
නිද්දෙසකාරී පුරිසො, ඉස්සරො තෙන ලිජ්ජති.

143. “සො වෙ අත්ථො ච ධම්මො ච, කල්‍යාණො න ච පාපකො;
භොතො වෙ චචනං සච්චං, සුභතො වානරො මයා.

144. “අත්තනො වෙ හි වාදස්ස, අපරාධං විජානියා;
න මං ත්වං ගරභෙය්‍යාසී, භොතො වාදො හි තාදිසො”ති.

තත්ථ කප්පෙති ජීවිතන්ති සචෙ බ්‍රහ්මා වා අඤ්ඤො වා කොචි ඉස්සරො “ත්වං කසියා ජීව, ත්වං ගොරක්ඛෙනා”ති එවං සබ්බලොකස්ස ජීවිතං සංවිදහති විචාරෙති. ඉද්ධිං බ්‍යසනභාවඤ්චාති ඉස්සරියාදිභෙදා ඉද්ධියො ච ඤාතිචිතාසාදිකං බ්‍යසනභාවඤ්ච සෙසඤ්ච කල්‍යාණපාපකං කම්මං සබ්බං යදි ඉස්සරොව කප්පෙති කරොති. නිද්දෙසකාරීති යදි තස්ස නිද්දෙසං ආණන්තිමෙව සෙසො යො කොචි පුරිසො කරොති, එවං සන්තෙ යො කොචි පුරිසො පාපං කරොති, තස්ස ඉස්සරෙන කතත්තා ඉස්සරොව තෙන පාපෙන ලිජ්ජති. සෙසං පුරිමනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බං. යථා ච ඉධ, එවං සබ්බත්ථං.

ඉති සො අම්බතොව මුග්ගරං ගභෙත්වා අම්බං පාතෙත්තො විය ඉස්සරකරණෙනෙව ඉස්සරකතවාදං භින්දිත්වා පුබ්බෙකතවාදිං ආමන්තෙත්වා “ත්වං, ආචුසො, මං කිං පරිහසසී, යදි පුබ්බෙකතවාදං සච්චං මඤ්ඤසී”ති වත්වා ආහ —

145. “සචෙ පුබ්බෙකතභෙතු, සුබද්දක්ඛං නිගච්ජති;
පොරාණකං කතං පාපං, තමෙසො මුච්චතෙ ඉණං;
පොරාණක ඉණමොක්ඛො, ක්විධ පාපෙන ලිජ්ජති.

146. “සො වෙ අත්ථො ච ධම්මො ච, කල්‍යාණො න ච පාපකො;
භොතො වෙ චචනං සච්චං, සුභතො වානරො මයා.

147. “අත්තනො වෙ හි වාදස්ස, අපරාධං විජානියා;
න මං ත්වං ගරභෙය්‍යාසී, භොතො වාදො හි තාදිසො”ති.

තත්ථ පුබ්බෙකතභෙතුති පුබ්බෙකතභෙතු පුරිමභවෙ කතකම්මකාරණෙනෙව. තමෙසො මුච්චතෙ ඉණන්ති යො වධබන්ධාදිහි දුක්ඛං පාපුණාති, යදි සො යං තෙන පොරාණකං කතං පාපං, තං ඉදානි ඉණං මුච්චති, එවං සන්තෙ මමපි එස පොරාණකඉණතො මොක්ඛො, අනෙත හි මක්කටෙන පුබ්බෙ පරිබ්බාජකෙන හුත්වා අහං මක්කටො සමානො මාරත්වා බාදිතො භවිස්සාමි, ස්වායං ඉධ මක්කටත්තං පත්තො මයා පරිබ්බාජකත්තං පත්තෙන මාරත්වා බාදිතො භවිස්සති, කො ඉධ පාපෙන ලිජ්ජතිති.

ඉති සො තස්සපි වාදං භින්දිත්වා උච්ඡෙදවාදිං අභිමුඛං කත්වා “ත්වං, ආචුසො, ‘ඉත්ථි දින්න’න්තිආදීනි වත්වා ‘ඉධෙව සත්තා උච්ඡිජ්ජන්ති, පරලොකං ගතා නාම නත්ථි’ති මඤ්ඤමානො කස්මා මං පරිහසසී”ති සන්තප්පෙත්වා ආහ —

148. “චතුන්නංයෙවුපාදාය, රූපං සම්භොති පාණිනං;
යතො ච රූපං සම්භොති, තත්ථෙචානුපගච්ජති;
ඉධෙව ජීවති ජීවො, පෙච්ච පෙච්ච විනස්සති.

149. “උච්ඡිජ්ජති අයං ලොකො, යෙ බාලා යෙ ච පණ්ඩිතා;
උච්ඡිජ්ජමානෙ ලොකමිහි, ක්විධ පාපෙන ලිජ්ජති.

150. “සො වෙ අත්ථො ච ධම්මො ච, කල්‍යාණො න ච පාපකො;
භොතො වෙ චචනං සච්චං, සුභතො වානරො මයා.

151. “අත්තනො වෙ හි වාදස්ස, අපරාධං විජානියා;
න මං ත්වං ගරභෙය්‍යාසී, භොතො වාදො හි තාදිසො”ති.

තත්ථ චතුන්නන්ති පථවිආදීනං භූතානං. රූපන්ති රූපක්ඛන්ධො. තත්ථෙචාති යතො තං රූපං සම්භොති, නිරුජ්ඣනකාලෙපි තත්ථෙච අනුපගච්ජති. ඉමිනා තස්ස “වාතුමහාභුතිකො අයං පුරිසො යදා කාලං කරොති, තදා පථවි පථවිකායං අනුපෙති අනුපගච්ජති, ආපො... තෙජො... වායො වායොකායං අනුපෙති අනුපගච්ජති, ආකාසං ඉන්ද්‍රියානි සඬිකමන්ති, ආසන්ධිපඤ්චමා පුරිසා මතං ආදාය ගච්ජන්ති, යාව ආලාභනා පදානි පඤ්ඤායන්ති, කාපොතකානි අට්ඨිති භවන්ති, හස්මන්තා ආහුතියො , දත්තපඤ්ඤත්තං යදිදං දානං, තෙසං තුව්ඡා මුසා විලාපො, යෙ කෙචි අත්ථිකවාදං වදන්ති, බාලෙ ච පණ්ඩිතෙ ච කායස්ස භෙදා උච්ඡිජ්ජන්ති විනස්සන්ති, න භොන්ති පරං මරණා”ති ඉමං දිට්ඨිං පතිට්ඨාපෙසී. ඉධෙචාති ඉමස්මිංයෙව ලොකෙ ජීවො ජීවති. පෙච්ච පෙච්ච විනස්සතිති පරලොකෙ නිබ්බත්තො සත්තො ගතිවසෙන ඉධ අනාගන්ත්වා තත්ථෙච පරලොකෙ විනස්සති උච්ඡිජ්ජති. එවං උච්ඡිජ්ජමානෙ ලොකස්මිං කො ඉධ පාපෙන ලිජ්ජතිති.

ඉති සො තස්සපි වාදං භින්දිත්වා ඛත්තවිජ්ජවාදිං ආමන්තෙත්වා “ත්වං, ආවුසො, ‘මාතෘපිතරොපි මාරෙත්වා අත්තනො අත්ථො කාතබ්බො’ති ඉමං ලද්ධිං උක්ඛිපිත්වා විවරන්තො කස්මා මං පරිහසයි”ති වත්වා ආහ –

152. “ආහු ඛත්තවිදා ලොකෙ, බාලා පණ්ඩිතමානිනො;
මාතරං පිතරං හඤ්ඤෙ, අථො ජෙට්ඨමපි භාතරං;
හනෙය්‍ය පුත්තදාරෙ ව, අත්ථො වෙ තාදිසො සියා”ති.

තත්ථ ඛත්තවිදාති ඛත්තවිජ්ජා, අයමෙව වා පායො. ඛත්තවිජ්ජාවරියානං එතං නාමං. බාලා පණ්ඩිතමානිනොති බාලා සමානාපි “පණ්ඩිතා මයං අත්තනො පණ්ඩිතභාවං පකාසෙමා”ති මඤ්ඤමානා පණ්ඩිතමානිනො හුත්වා එවමාහු. අත්ථො වෙති සවෙ අත්තනො යථාරූපො කොච අත්ථො සියා, න කිඤ්චි පරිවජ්ජෙය්‍ය, සබ්බං හනෙය්‍යොවාති වදන්ති, ත්වමපි නෙසං අඤ්ඤතරොති.

එවං තස්ස ලද්ධිං පතිට්ඨපෙත්වා අත්තනො ලද්ධිං පකාසෙත්තො ආහ –

153. “යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය, නිසීදෙය්‍ය සයෙය්‍ය වා;
න තස්ස සාබං හඤ්ඤෙය්‍ය, මිත්තදුබ්බො හි පාපකො.
154. “අථ අත්ථෙ සමුප්පන්නෙ, සමුලමපි අබ්බහෙ;
අත්ථො මෙ සම්බලෙනාපි, සුභතො වානරො මයා.
155. “සො වෙ අත්ථො ව ධම්මො ව, කල්‍යාණො න ව පාපකො;
භොතො වෙ වචනං සච්චං, සුභතො වානරො මයා.
156. “අත්තනො වෙ හි වාදස්ස, අපරාධං විජානියා;
න මං ත්වං ගරහෙය්‍යාසි, භොතො වාදො හි තාදිසො”ති.

තත්ථ අම්බො ඛත්තවිද අම්බාකං පන ආවරියා එවං වණ්ණෙයන්ති. අත්තනා පරිභුත්තවිජ්ජායස්ස රුක්ඛස්සපි සාබං වා පණ්ණං වා න හඤ්ඤෙය්‍ය. කිංකාරණා ? මිත්තදුබ්බො හි පාපකො. ත්වං පන එවං වදෙසි – “අථ අත්ථෙ සමුප්පන්නෙ සමුලමපි අබ්බහෙ”ති, මම ව පාටෙයොන අත්ථො අහොසි, තස්මා සවෙපෙස මයා හතො, තථාපි අත්ථො මෙ සම්බලෙනාපි, සුභතො වානරො මයා.

එවං සො තස්සපි වාදං භින්දිත්වා පඤ්චස්ස තෙස්ස අපට්ඨානෙස්ස නිසින්තෙස්ස රාජානං ආමන්තෙත්වා, “මහාරාජ, ත්වං ඉමෙ පඤ්ච රට්ඨවිලොපකෙ මහාවොරෙ ගහෙත්වා විවරසි, අහො බාලො, එවරූපානඤ්චි සංසග්ගෙන පුරිසො දිට්ඨධම්මිකම්පි සම්පරායිකම්පි මහාදුක්ඛං පාපුණෙය්‍යා”ති වත්වා රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්තො ආහ –

157. “අහෙතුවාදො පුරිසො, යො ව ඉස්සරකුත්තිකො;
පුබ්බෙකති ව උච්ඡෙදී, යො ව ඛත්තවිදො නරො.
158. “එතෙ අසප්පුරිසා ලොකෙ, බාලා පණ්ඩිතමානිනො;
කරෙය්‍ය තාදිසො පාපං, අථො අඤ්ඤම්පි කාරයෙ;
අසප්පුරිසසංසග්ගො, දුක්ඛන්තො කට්ඨකුද්දො”ති.

තත්ථ තාදිසොති, මහාරාජ, යාදිසා එතෙ පඤ්ච දිට්ඨගතිකා, තාදිසො පුරිසො සයම්පි පාපං කරෙය්‍ය. ය්වාස්ස වචනං සුණාති, තං අඤ්ඤම්පි කාරයෙ. දුක්ඛන්තොති එවරූපෙහි අසප්පුරිසෙහි සද්ධිං සංසග්ගො ඉධලොකෙපි පරලොකෙපි දුක්ඛන්තො කට්ඨකුද්දොව හොති. ඉමස්ස පනත්ථස්ස පකාසනත්ථං “යානි කානිවි, හික්ඛවෙ, භයානි උප්පජ්ජන්ති, සබ්බානි තානි බාලතො”ති සුත්තං (අ. නි. 3.1) ආහරිතබ්බං. ගොධජාතක- (ජා. 1.1.138) සඤ්ජීවජාතක- (ජා. 1.1.150) අකිත්තිජාතකාදීහි (ජා. 1.13.83 ආදයො) වායමත්ථො දීපෙතබ්බො.

ඉදානී ඔපම්මදස්සනවසෙන ධම්මදෙසනං වඩ්ඪෙත්තො ආහ –

159. “උරබ්භරූපෙන වකස්සු පුබ්බෙ, අසංකිතො අප්පුථං උපෙනි;
හන්ත්වා උරණං අජිකං අජඤ්ච, උත්‍රාසයිත්වා යෙනකාමං පලෙති.
160. “තථාවිධෙකෙ සමණබ්‍රාහ්මණාසෙ, ඡදනං කත්වා වඤ්චයන්ති මනුස්සෙ;
අනාසකා ථණ්ඩිලසෙය්‍යකා ව, රජොජල්ලං උක්කුටිකප්පධානං;
පරියායහත්තඤ්ච අපානකත්තා, පාපාචාරා අරහන්තො වදානා.
161. “එතෙ අසප්පුරිසා ලොකෙ, බාලා පණ්ඩිතමානිනො;
කරෙය්‍ය තාදිසො පාපං, අථො අඤ්ඤම්පි කාරයෙ;
අසප්පුරිසසංසග්ගො, දුක්ඛන්තො කට්ඨකුද්දො.
162. “යමාහු නත්ථී වීරියන්ති, අහෙතුඤ්ච පවදන්ති යෙ;
පරකාරං අත්තකාරඤ්ච, යෙ තුව්ඡං සමවණ්ණස්සුං.

163. “එතෙ අසප්පුරිසා ලොකෙ, බාලා පණ්ඩිතමානිනො;
කරෙය්‍යා තාදිසො පාපං, අපො අඤ්ඤම්පි කාරයෙ;
අසප්පුරිසසංසග්ගො, දුක්ඛන්තො කට්ඨකුද්‍රයො.
164. “සවෙ හි වීරියං නාස්ස, කම්මං කල්‍යාණපාපකං;
න භරෙ වඩ්ඪකිං රාජා, නපි යන්තානි කාරයෙ.
165. “යස්මා ව වීරියං අත්ථි, කම්මං කල්‍යාණපාපකං;
තස්මා යන්තානි කාරෙති, රාජා භරති වඩ්ඪකිං.
166. “යදි වස්සසතං දෙවො, න වස්සෙ න හිමං පතෙ;
උච්ඡිජ්ජෙය්‍යා අයං ලොකො, විනස්සෙය්‍යා අයං පජා.
167. “යස්මා ව වස්සති දෙවො, හිමඤ්ඤවානුච්ඡිසායති;
තස්මා සස්සානි පච්චන්ති, රට්ඨඤ්ඤ වාලිතෙ වීරං.
168. “ගවං වෙ තරමානානං, ජිම්හං ගච්ඡති පුඩ්ගවො;
සබ්බා තා ජිම්හං ගච්ඡන්ති, නෙත්තෙ ජිම්හං ගතෙ සති.
169. “එවමෙව මනුස්සෙසු, යො හොති සෙට්ඨසම්මතො;
සො වෙ අධම්මං වරති, පගෙව ඉතරා පජා;
සබ්බං රට්ඨං දුබං සෙති, රාජා වෙ හොති අධම්මිකො.
170. “ගවං වෙ තරමානානං, උජුං ගච්ඡති පුඩ්ගවො;
සබ්බා ගාවි උජුං යන්ති, නෙත්තෙ උජුං ගතෙ සති.
171. “එවමෙව මනුස්සෙසු, යො හොති සෙට්ඨසම්මතො;
සො සවෙ ධම්මං වරති, පගෙව ඉතරා පජා;
සබ්බං රට්ඨං සුබං සෙති, රාජා වෙ හොති ධම්මිකො.
172. “මහාරුක්ඛස්ස ඵලිනො, ආමං ඡින්නි යො ඵලං;
රසඤ්ඤස්ස න ජානාති, බීජඤ්ඤස්ස විනස්සති.
173. “මහාරුක්ඛුපමං රට්ඨං, අධම්මෙන පසාසති;
රසඤ්ඤස්ස න ජානාති, රට්ඨඤ්ඤස්ස විනස්සති.
174. “මහාරුක්ඛස්ස ඵලිනො, පක්කං ඡින්නි යො ඵලං;
රසඤ්ඤස්ස විජානාති, බීජඤ්ඤස්ස න නස්සති.
175. “මහාරුක්ඛුපමං රට්ඨං, ධම්මෙන යො පසාසති;
රසඤ්ඤස්ස විජානාති, රට්ඨඤ්ඤස්ස න නස්සති.
176. “යො ව රාජා ජනපදං, අධම්මෙන පසාසති;
සබ්බොසසිහි සො රාජා, විරුද්ධො හොති ඛත්තියො.
177. “තථෙව නෙගමෙ හිංසං, යෙ යුත්තා කයවික්කයෙ;
ඔජ්ජානබලිකාරෙ, ස කොසෙන විරුජ්ඣති.
178. “පහාරවරබෙත්තඤ්ඤා, සඬිගාමෙ කතනිස්සමෙ;
උස්සිතෙ හිංසයං රාජා, ස බලෙන විරුජ්ඣති.
179. “තථෙව ඉසයො හිංසං, සඤ්ඤතෙ බ්‍රහ්මචාරිනො;
අධම්මචාරී ඛත්තියො, සො සග්ගෙන විරුජ්ඣති.
180. “යො ව රාජා අධම්මට්ඨො, හරියං හන්ති අදුස්සිකං;
ලුද්ධං පසවතෙ යානං, පුත්තෙහි ව විරුජ්ඣති.
181. “ධම්මං වරෙ ජානපදෙ, නෙගමෙසු බලෙසු ව;
ඉසයො ව න හිංසෙය්‍යා, පුත්තදාරෙ සමං වරෙ.
182. “ස තාදිසො භූමිපති, රට්ඨපාලො අකොධනො;
සපත්තෙ සම්පකම්පෙති, ඉන්දොව අසුරාධිපො”ති.

තත්ථ වකස්සුති වකො අස්සු, අස්සුති නිපාතමත්තං. ඉදං චූත්තං හොති – මහාරාජ, පුබ්බෙ එකො උරබ්භරූපො වකො අහොසි, තස්ස නඩ්ගුට්ඨමත්තමෙව දීඝං, තං පන සො අන්තරසත්තිම්හි පක්ඛිපිත්වා උරබ්භරූපෙන අසංකිතො අජය්‍යං උපෙති. තත්ථ උරණ්කඤ්ඤ අජිකඤ්ඤ අජඤ්ඤ භන්ත්වා යෙනකාමං පලෙති. තථාවිධෙකෙති තථාවිධා එකෙ සමණ්‍යාභිමණා පබ්බජ්ජාලිඬිගෙන ඡදනං කත්වා අත්තානං ඡාදෙත්වා මධුරවචනාදිහි හිතකාමා විය හුත්වා ලොකං

වඤ්චෙන්ති. “අනාසකා”තිආදි තෙසං ඡදනස්ස දස්සනත්ථං වුත්තං. එකච්චෙ හි “මයං අනාසකා න කිඤ්ච ආභාරොමා”ති මනුස්සෙ වඤ්චෙන්ති, අපරෙ “මයං ථණ්ඩිලසෙය්‍යකා”ති. අඤ්ඤෙසං පන රජොජල්ලං ඡදනං, අඤ්ඤෙසං උක්කුටිකප්පධානං, තෙ ගච්ඡන්තාපි උප්පතිත්වා උක්කුටිකාව ගච්ඡන්ති. අඤ්ඤෙසං සත්තාහදසාභාදිවාරභොජනසංඛාතං පරියායහත්තඡදනං, අපරෙ අපානකත්තා භොන්ති, “මයං පානියං න පිවාමා”ති වදන්ති. අරහත්තො වදානාති පාපාචාරා හුත්වාපි “මයං අරහත්තො”ති වදන්තා විවරන්ති. එතෙති, මහාරාජ, ඉමෙ වා පඤ්ච ජනා භොන්තු අඤ්ඤෙ වා, යාවන්තො දිට්ඨිගතිකා නාම, සබ්බෙපි එතෙ අසප්පුරිසා. යමාහුති යෙ ආහු, යෙ වදන්ති.

සචෙ හි විරියං නාස්සාති, මහාරාජ, සචෙ ඤාණසම්පයුත්තං කායිකචෙතසිකවිරියං න භවෙය්‍ය. කම්මන්ති කල්‍යාණපාපකං කම්මම්පි යදි න භවෙය්‍ය. න භරෙති එවං සන්තෙ වඩ්ඪකිං වා අඤ්ඤෙ වා කාරකෙ රාජා න පොසෙය්‍ය, නපි යන්තානීති නපි තෙහි සත්තභූමිකපාසාදාදීනි යන්තාති කාරෙය්‍ය. කිංකාරණා? විරියස්ස චෙව කම්මස්ස ව අභවා. උච්ඡිජ්ජෙය්‍යාති, මහාරාජ, යදි එත්තකං කාලං නෙව දෙවො වස්සෙය්‍ය, න හිමං පතෙය්‍ය, අථ කප්පුට්ඨානකාලො විය අයං ලොකො උච්ඡිජ්ජෙය්‍ය. උච්ඡෙදවාදිනා කථිතනියාමෙන පන උච්ඡෙදො නාම නත්ථි. පාලිතෙති පාලයති.

“ගචං චෙ”ති වතස්සො ගාථා රඤ්ඤො ධම්මදෙසනායමෙව වුත්තා, තථා “මහාරුක්ඛස්සා”තිආදිකා. තත්ථ මහාරුක්ඛස්සාති මධුරඅම්බරුක්ඛස්ස. අධම්මෙනාති අගතිගමනෙන. රසඤ්චස්ස න ජානාතීති අධම්මිකො රාජා රට්ඨස්ස රසං ඔජං න ජානාති, ආයසම්පත්තිං න ලභති. විතස්සතීති සුඤ්ඤං භොති, මනුස්සා ගාමනිගමෙ ඡඩ්ඛෙත්වා පච්චන්තං පබ්බතවිසමං භජන්ති, සබ්බාති ආයමුඛාති පච්ඡිජ්ජන්ති. සබ්බොසධිහීති සබ්බෙහි මූලතවපත්තපුප්ඵලාදීහි චෙව සප්පිනවනීතාදීහි ව ඔසධෙහි විරුජ්ඣති, තාති න සම්පජ්ජන්ති. අධම්මිකරඤ්ඤො හි පථවී නිරොජා භොති, තස්සා නිරොජතාය ඔසධානං ඔජා න භොති, තාති රොගඤ්ච වූපසමෙතුං න සක්කොන්ති. ඉති සො තෙහි විරුද්ධො නාම භොති.

නෙගමෙති නිගමවාසිකුටුම්බිකෙ. හිංසන්ති හිංසන්තො පිළෙන්නො. යෙ යුත්තාති යෙ කයවික්කයෙ යුත්තා ආයානං මුඛා ථලජලපථවාණිජා, තෙ ව හිංසන්තො. ඔජදානබලිකාරෙති තතො තතො භණ්ඩාහරණසුඛිකදානවසෙන ඔජදානඤ්චෙව ඡහාගදසභාගාදිභෙදං බලිඤ්ච කරොන්තෙ. ස කොසෙනාති සො එතෙ හිංසන්තො අධම්මිකරාජා ධනධඤ්ඤෙහි පරිභායන්තො කොසෙන විරුජ්ඣති නාම. පහාරවරබෙත්තඤ්ඤුති “ඉමස්මිං යානෙ විජ්ඣතුං වට්ටති”ති එවං පහාරවරානං බෙත්තං ජානන්තෙ ධනුග්ගහෙ. සභිගාමෙ කතනිස්සමෙති යුද්ධෙ සුකතකම්මෙ මහායොධෙ. උස්සිතෙති උග්ගතෙ පඤ්ඤාතෙ මහාමත්තෙ . හි සයන්ති එවරුපෙ සයං වා හිංසන්තො පරෙහි වා හිංසාපෙන්නො. බලෙනාති බලකායෙන. තථාවධඤ්චි රාජානං “අයං බහුකාරෙ අත්තනො රජ්ජදායකෙපි හිංසති, කිමඨිගං පන අමිහෙ”ති අවසෙසාපි යොධා විජහන්තියෙව. ඉති සො බලෙන විරුද්ධො නාම භොති.

තථෙව ඉසයො හිංසන්ති යථා ව නෙගමාදයො, තථෙව එසිතගුණෙ පබ්බජිතෙ අක්කොසනපහරණාදීහි හිංසන්තො අධම්මචාරී රාජා කායස්ස භෙදා අපායමෙව උපෙති, සග්ගෙ නිබ්බන්තිතුං න සක්කොතීති සග්ගෙන විරුද්ධො නාම භොති. හරියං හන්ති අද්දසිකන්ති අත්තනො බාහුවජායාය වඩ්ඪිතං පුත්තධිතාහි සංවඩ්ඪං සිලවතිං හරියං මිත්තපතිරුපකානං චොරානං වචනං ගහෙත්වා මාරෙති. ලුද්ධං පසවතෙ යානන්ති සො අත්තනො නිරුපුපත්තිං පසවති නිජ්ජාදෙති. පුත්තෙහි වාති ඉමස්මිඤ්ඤෙව අත්තභාවෙ අත්තනො පුත්තෙහි සද්ධිං විරුජ්ඣති.

එවමස්ස සො තෙසං පඤ්චන්තං ජනානං කථං ගහෙත්වා දෙවියා මාරිතභාවඤ්ච පුත්තානං විරුද්ධභාවඤ්ච සන්ධිමුඛෙ චොරං වුළායං ගණ්හන්තො විය කථෙසි. මහාසත්තො හි තෙසං අමච්චානං නිග්ගණ්හනඤ්ච ධම්මදෙසනඤ්ච දෙවියා තෙහි මාරිතභාවස්ස ආවිකරණත්ථඤ්ච තත්ථ අනුපුබ්බෙන කථං ආහරිත්වා ඔකාසං කත්වා එතමත්ථං කථෙසි. රාජා තස්ස වචනං සුත්වා අත්තනො අපරාධං ජාති. අථ නං මහාසත්තො “ඉතො පට්ඨාය, මහාරාජ, එවරුපානං පාපානං කථං ගහෙත්වා මා පුත එවමකාසී”ති වත්වා ඔවදන්තො “ධම්මං චරෙ”තිආදිමාහ.

තත්ථ ධම්මං චරෙති, මහාරාජ, රාජා නාම ජනපදං අධම්මිකෙන බලිනා අපිළෙන්නො ජනපදෙ ධම්මං චරෙය්‍ය, සාමිකෙ අසාමිකෙ අකරොන්තො නෙගමෙසු ධම්මං චරෙය්‍ය, අට්ඨානෙ අකිලමෙන්නො බලෙසු ධම්මං චරෙය්‍ය. වධබන්ධඅක්කොසපරිභාසෙ පරිහරන්තො පච්චයෙ ව තෙසං දදන්තො ඉසයො න විහිංසෙය්‍ය, ධීතරො යුත්තට්ඨානෙ පතිට්ඨාපෙන්නො පුත්තෙ ව සිජ්ජාති සික්ඛාපෙත්වා සම්මා පරිහරන්තො හරියං. ඉස්සරියවොස්සග්ගඅලඬිකාරදානසම්මානනාදීහි අනුග්ගණ්හන්තො පුත්තදාරෙ සමං චරෙය්‍ය. ස තාදිසොති සො තාදිසො රාජා පචෙණං අහින්දිත්වා ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙන්නො රාජාණාය රාජතෙජෙන සපත්තෙ සම්පකම්පෙති තාසෙති වාලෙති. “ඉන්දොවා”ති ඉදං උපමත්ථං වුත්තං. යථා අසුරෙ ජෙත්වා අභිභවිත්වා ධීතකාලතො පට්ඨාය අසුරාධිපොති සඬ්ඛං ගතො ඉන්දො අත්තනො සපත්තභූතෙ අසුරෙ කම්පෙසි, තථා කම්පෙති.

එවං මහාසත්තො රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා වත්තාරොපි කුමාරෙ පක්කොසාපෙත්වා ඔවදිත්වා රඤ්ඤො කතකම්මං පකාසෙත්වා රාජානං බමාපෙත්වා “මහාරාජ, ඉතො පට්ඨාය අනුලෙන්වා පරිභෙදකානං කථං ගහෙත්වා මා එවරුපං සාහසිකකම්මං අකාසි, තුම්හෙපි කුමාරා මා රඤ්ඤො දුබ්භිත්ථා”ති සබ්බෙසං ඔවාදං අදාසි. අථ නං රාජා ආහ

— “අහං, හන්තෙ, තුම්හෙසු ව දෙවියා ව අපරජ්ඣාත්තො ඉමෙ නිස්සාය එතෙසං කථං ගහෙත්වා එතං පාපකම්මං කරිං, ඉමෙ පඤ්චපි මාරෙමි”ති . න ලබ්භා, මහාරාජ, එවං කාතුන්ති. තෙන හි තෙසං හත්ථපාදෙ ඡෙදාපෙමිති. ඉදම්පි න ලබ්භා කාතුන්ති. රාජා “සාධු, හන්තෙ”ති සම්පට්ඨිත්වා තෙ සබ්බසංහරණෙ කත්වා පඤ්චවුළාකරණගද්දුලබ්භත්ථනගොමයාසිඤ්චනෙහි අවමානෙත්වා රට්ඨා පබ්බාපෙසි. බොධිසත්තො තත්ථ කතිපාහං වසිත්වා “අප්පමත්තො හොහි”ති රාජානං ඔවදිත්වා හිමවන්තංයෙව ගන්ත්වා ඤානාභිඤ්ඤා නිබ්බත්තෙත්වා යාවජීවං බ්‍රහ්මච්ඡාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

සත්ථා ඉමං දෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො පඤ්ඤවායෙව පරප්පවාදප්පමද්දනොයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා පඤ්ච දිට්ඨිගතිකා පුරණකස්සපමක්ඛලිගොසාලපකුධකච්චානඅපීතකෙසකම්බලනිගණ්ඨනාටපුත්තා අහෙසුං, පිඨිගලසුනබො ආනන්දො, මහාබොධිපරිබ්බාජකො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මහාබොධිජාතකවණ්ණනා තතියා.

ජාතකුද්දානං —

සනිළිනිකමච්ඡයනො පඨමො, දුතියො පන සඋම්මදන්තිවරො;
තතියො පන බොධිසිරිච්ඡයනො, කථිතා පන තිණ් ජිනෙන සුභාති.

පණ්ණාසනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

19. සට්ටිනිපාතො

[529] 1. සොණකජාතකවණ්ණනා

කස්ස සුත්වා සතං දම්මිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො නෙක්ඛම්මපාරම් ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තදා හි භගවා ධම්මසභායං නෙක්ඛම්මපාරම් වණ්ණයන්තානං භික්ඛූනං මජ්ඣෙ නිසීදිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛන්තොයෙවා”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ රාජගහෙ මගධරාජා නාම රජ්ජං කාරෙසි. බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිස්මිං නිබ්බන්ති, නාමග්ගහණදිවසෙ වස්ස “අරින්දමකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. තස්ස ජාතදිවසෙයෙව පුරොහිතස්සපි පුත්තො ජායි, “සොණකකුමාරො”තිස්ස නාමං කරිංසු. තෙ උභොපි එකතොව වඩ්ඪිත්වා වයප්පත්තා උත්තමරූපධරා රූපෙන නිබ්බිසෙසා හුත්වා තක්කසිලං ගන්ත්වා උග්ගහිතසිප්පා තතො නික්ඛම්ත්වා “සබ්බසමයසිප්පඤ්ච දෙසවාරිත්තඤ්ච ජානිස්සාමා”ති අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරන්තා බාරාණසිං පත්වා රාජ්‍යායානෙ වසිත්වා පුතදිවසෙ නගරං පටිසිංසු. තං දිවසඤ්ච එකවිවෙ මනුස්සා “බ්‍රාහ්මණවාචනකං කරිස්සාමා”ති පායාසං පටියාදෙන්වා ආසනානි පඤ්ඤාපෙන්වා ආගච්ඡන්තෙ තෙ කුමාරෙ දිස්වා සරං පවෙසෙන්වා පඤ්ඤන්තාසනෙ නිසීදාපෙසුං. තත්ථ බොධිසත්තස්ස පඤ්ඤන්තාසනෙ සුද්ධවත්ථං අත්ථනං අභොසි, සොණකස්ස රත්තකම්බලං. සො තං නිමිත්තං දිස්වා “අජ්ජ මෙ පියසභායො අරින්දමකුමාරො බාරාණසිරාජා භවිස්සති, මය්හං පන සෙනාපතිට්ඨානං දස්සති”ති අඤ්ඤාසි. තෙ උභොපි කතභත්තකිච්චා උයානමෙව අගමංසු.

තදා බාරාණසිරඤ්ඤො කාලකතස්ස සත්තමො දිවසො භොති, අපුත්තකං රාජකුලං. අමච්චාදයො පාතොව සසිසං න්භාතා සන්තිපතිත්වා “රජ්ජාරහස්ස සන්තිකං ගම්ස්සති”ති චුස්සරථං යොජෙන්වා විස්සජ්ජෙසුං. සො නගරා නික්ඛම්ත්වා අනුපුබ්බෙන රාජ්‍යායානං ගන්ත්වා උයානද්වාරෙ නිවත්තිත්වා ආරොහණසජ්ජො හුත්වා අට්ඨාසි. බොධිසත්තො මඬිගලසිලාපට්ටෙසසිසං පාරුපිත්වා නිපජ්ජි, සොණකකුමාරො තස්ස සන්තිකෙ නිසීදි. සො තුරියසද්දං සුත්වා “අරින්දමස්ස චුස්සරථො ආගච්ඡති, අජ්ජෙස රාජා හුත්වා මම සෙනාපතිට්ඨානං දස්සති, න බො පන මය්හං ඉස්සරියෙනත්ථො, එතස්මිං ගතෙ නික්ඛම්ත්වා පබ්බජ්ජිසාමි”ති වින්තෙන්වා එකමන්තෙ පටිච්ඡන්තෙ අට්ඨාසි. පුරොහිතො උයානං පටිසිත්වා මහාසත්තං නිපන්තකං දිස්වා තුරියානි පග්ගණ්භාපෙසි. මහාසත්තො පබුජ්ඣත්වා පරිවත්තිත්වා ථොකං නිපජ්ජිත්වා උට්ඨාය සිලාපට්ටෙ පල්ලඬිකෙන නිසීදි. අථ නං පුරොහිතො අඤ්ජලිං පග්ගණ්භිත්වා ආහ – “රජ්ජං තෙ, දෙව, පාපුණාති”ති. “කිං අපුත්තකං රාජකුල”න්ති? “එවං, දෙවා”ති. “තෙන හි සාධු”ති. අථ නං තෙ තත්ථෙව අභිසිඤ්චිත්වා රථං ආරොපෙන්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන නගරං පවෙසෙසුං. සො නගරං පදක්ඛිණං කත්වා පාසාදං අභිරුහි. සො යසමහන්තතාය සොණකකුමාරං න සරි.

සොපි තස්මිං නගරං පටිට්ඨෙ පච්ඡා ආගන්ත්වා සිලාපට්ටෙ නිසීදි. අථස්ස පුරතො බන්ධනා පවුත්තං සාලරුක්ඛතො පණ්ඩුපලාසං පති. සො තං දිස්වා “යට්ටෙතං, තථා මමපි සරිරං ජරං පත්වා පතිස්සති”ති අනිච්චාදිවසෙන විපස්සනං පට්ඨපෙන්වා පච්චෙකබොධිං පාපුණි. තංඤ්ඤාදෙවස්ස ගිහිලිඬිගං අන්තරධායි, පබ්බජිතලිඬිගං පාතුරහොසි. සො “නත්ථි දානි පුතබ්භවො”ති උදානං උදානෙන්තො නන්දමූලකපබ්භාරං අගමාසි. මහාසත්තොපි වත්තාලිසමත්තානං සංවච්ඡරානං අවිචයෙන සරිත්වා “කහං නු බො මෙ සභායො සොණකො”ති සොණකං පුනප්පුනං සරන්තොපි “මයා සුතො වා දිට්ඨො වා”ති වත්තාරං අලභිත්වා අලඬිකතමහාතලෙ රාජපල්ලඬිකෙ නිසිත්තො ගන්ධබ්බනාටකනච්චගීතාදීනි පරිවුතො සම්පත්තිමනුභවන්තො “යො මෙ කස්සචි සන්තිකෙ සුත්වා ‘අසුකට්ඨානෙ නාම සොණකො වසති’ති ආචික්ඛිස්සති, තස්ස සතං දස්සාමි, යො මෙ සාමං දිස්වා ආරොචෙස්සති, තස්ස සහස්ස”න්ති එකං උදානං අභිසඬ්ඛරිත්වා ගීතවසෙන උදානෙන්තො පඨමං ගාථමාහ –

“කස්ස සුත්වා සතං දම්මි, සහස්සං දිට්ඨං සොණකං;
කො මෙ සොණකමක්ඛාති, සභායං පංසුකිලිත”න්ති.

අථස්ස මුඛතො ලුඤ්චන්ති විය ගහෙන්වා එකා නාටකීන්ථි තං ගායි. අථඤ්ඤා අථඤ්ඤාති “අම්භාකං රඤ්ඤො පියගීත”න්ති සබ්බා ඔරොධා ගායිංසු. අනුක්කමෙන නගරවාසිනොපි ජානපදාපි තමෙව ගීතං ගායිංසු. රාජාපි පුනප්පුනං තමෙව ගීතං ගායති. පණ්ණාසමත්තානං සංවච්ඡරානං අවිචයෙන පනස්ස බහු පුත්තධිතරො අහෙසුං, ජෙට්ඨපුත්තො දිසාචුකුමාරො නාම අභොසි. තදා සොණකපච්චෙකබුද්ධො “අරින්දමරාජා මං දට්ඨුකාමො, අහං තත්ථ ගන්ත්වා කාමෙසු ආදිනවං නෙක්ඛම්මෙ වානිසංසං කට්ඨන්වා පබ්බජ්ජනාකාරං කරොමි”ති වින්තෙන්වා ඉද්ධියා ආකාසෙනාගන්ත්වා උයානෙ නිසීදි. තදා එකො සත්තවස්සිකො පඤ්චවුලකකුමාරකො මාතරා පහිතො ගන්ත්වා උයානවනෙ දාරුනි උද්ධරන්තො පුනප්පුනං තමෙව ගීතං ගායි. අථ නං සො පක්කොසිත්වා “කුමාරක, ත්වං අඤ්ඤං අගායිත්වා එකමෙව ගීතං ගායසි, කිං අඤ්ඤං න ජානාසි”ති පුච්ඡි. “ජානාමි, භන්තෙ, අම්භාකං පන රඤ්ඤො ඉදමෙව පියං, තෙන නං පුන්තප්පුනං ගායාමි”ති. “එතස්ස පන තෙ ගීතස්ස පටිගීතං ගායන්තො කොචි දිට්ඨපුබ්බො”ති. “න දිට්ඨපුබ්බො, භන්තෙ”ති. “අහං තං සික්ඛාපෙස්සාමි, සක්ඛිස්සසි රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා පටිගීතං ගායිතු”න්ති. “ආම, භන්තෙ”ති. අථස්ස සො පටිගීතං ආචික්ඛන්තො “මය්හං සුත්වා”තිආදිමාහ. උග්ගණ්භාපෙන්වා ව පන තං උයොයාපෙසි – “ගච්ඡ, කුමාරක, ඉමං පටිගීතං රඤ්ඤො සද්ධිං ගායාහි, රාජා තෙ මහන්තං ඉස්සරියං දස්සති, කිං තෙ දාරුහි, වෙගෙන යාහි”ති.

සො “සාධු” නි තං පටිගීතං උග්ගණ්ඨිත්වා වන්දිත්වා, “හත්තෙ, යාවාහං රාජානං ආනෙමි, තාව ඉධෙව හොථා” නි වන්වා වෙගෙන මාතු සන්තිකං ගන්ත්වා, “අමිම, බිජ්ජං මං න්භාපෙත්වා අලඬ්ඤාපුරුප්පං, අජ්ජ තං දලිද්දභාවතො මොවෙස්සාමි” නි වන්වා න්භාතමණ්ඨිතො රාජද්වාරං ගන්ත්වා “අය්‍ය දොවාරික, ‘එකො දාරකො තුම්භෙහි සද්ධිං පටිගීතං ගායිස්සාමිති ආගන්ත්වා ද්වාරෙ යිතො’ නි රඤ්ඤො අරොවෙහි” නි ආහ. සො වෙගෙන ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා “ආගච්ඡතු” නි පක්කොසාපෙත්වා, “තාත, ත්වං මයා සද්ධිං පටිගීතං ගායිස්සාමි” නි ආහ. “ආම, දෙවා” නි. “තෙන හි ගායස්සු” නි. “දෙව, ඉමස්මිං යානෙ න ගායාමි, නගරෙ පන හෙරිං වරාපෙත්වා මහාජනං සන්තිපාතාපෙථ, මහාජනමජ්ඣෙ ගායිස්සාමි” නි. රාජා තථා කාරෙත්වා අලඬ්ඤාතමණ්ඨිපෙ පල්ලඬ්ඤාමජ්ඣෙ නිසිදිත්වා තස්සානුරූපං ආසනං දාපෙත්වා “ඉදානි තව ගීතං ගායස්සු” නි ආහ. “දෙව, තුම්භෙ තාව ගායථ, අථාහං පටිගීතං ගායිස්සාමි” නි. තතො රාජා පඨමං ගායන්තො ගාථමාහ –

1. “කස්ස සුත්වා සතං දමිමි, සහස්සං දිට්ඨං සොණකං;
සො මෙ සොණකකම්බානි, සහායං පංසුකිලිත” නිති.

තත්ථ සුත්වානි “අසුකට්ඨානෙ නාම තෙ පියසහායො සොණකො වසති” නි තස්ස වසනට්ඨානං සුත්වා ආරොවෙන්තස්ස කස්ස සතං දමිමි. දිට්ඨානි “අසුකට්ඨානෙ නාම මයා දිට්ඨො” නි දිස්වා ආරොවෙන්තස්ස කස්ස සහස්සං දමිමිති.

එවං රඤ්ඤො පඨමං උදානගාථාය ගීතාය පඤ්චවුළකදාරකෙන පටිගීතභාවං පකාසෙන්තො සත්ථා අභිසම්බුද්ධො භුත්වා දියඬ්ඨගාථා අභාසි –

2. “අථබ්බුචි මාණවකො, දහරො පඤ්චවුළකො;
මය්හං සුත්වා සතං දෙහි, සහස්සං දිට්ඨං සොණකං;
අහං තෙ සොණකකම්බස්සං, සහායං පංසුකිලිත” නිති.

තෙන චුත්තගාථාය පන අයමත්ථො – මහාරාජ, යං ත්වං “සුත්වා ආරොවෙන්තස්ස සතං දමිමි” නි වදසි, තම්පි මමෙව දෙහි, යං “දිස්වා ආරොවෙන්තස්ස සහස්සං දමිමි” නි වදසි, තම්පි මය්හමෙව දෙහි, අහං තෙ පියසහායං ඉදානෙව පච්චක්ඛන්තො “අයං සොණකො” නි ආචික්ඛස්සන්ති.

ඉතො පරං සුවිඤ්ඤායා සම්බුද්ධගාථා පාළිනයෙනෙව වෙදිතබ්බා –

3. “කතමස්මිං සො ජනපදෙ, රට්ඨෙසු නිගමෙසු ව;
කත්ථ සොණකමද්දක්ඛි, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො.
4. “තවෙව දෙව විජිතෙ, තවෙවුය්‍යානභූමියං;
උජුචංසා මහාසාලා, නිලොභාසා මනොරමා.
5. “තිට්ඨන්ති මෙසසමානා, රම්මා අඤ්ඤාඤ්ඤානිස්සිතා;
තෙසං මූලමිහි සොණකො, ක්කායනී අනුපාදනො;
උපාදානෙසු ලොකෙසු, ධය්හමානෙසු නිබ්බුතො.
6. “තතො ව රාජා පායාසි, සෙනාය වතුරඬ්ඨියා;
කාරාපෙත්වා සමං මග්ගං, අගමා යෙන සොණකො.
7. “උය්‍යානභූමිං ගන්ත්වාන, විවරන්තො චුභාවනෙ;
ආසිනං සොණකං දක්ඛි, ධය්හමානෙසු නිබ්බුත” නිති.

තත්ථ උජුචංසානි උජුක්ඛන්ධා. මහාසාලානි මහාරුක්ඛා. මෙසසමානානි නිලමෙසසදිසා. රම්මානි රමණීයා. අඤ්ඤාඤ්ඤානිස්සිතානි සාඛාහි සාඛං, මූලෙන මූලං සංසිඛ්ඛිත්වා යිතා. තෙසන්ති තෙසං එවරූපානං තව උය්‍යානවනෙ සාලානං හෙට්ඨා. ක්කායනීති ලක්ඛණපනිජ්ඣානආරම්භණපනිජ්ඣානසඬ්ඛාතෙහි ක්කානෙහි ක්කායනි. අනුපාදනොති කාමුපාදානාදිවරහිතො. ධය්හමානෙසුති එකාදසහි අග්ගිහි ධය්හමානෙසු සත්තෙසු. නිබ්බුතොති තෙ අග්ගි නිබ්බාපෙත්වා සීතලෙන හදයෙන ක්කායමානො තව උය්‍යානෙ මඬ්ගලසාලරුක්ඛමූලෙ සිලාපට්ටෙ නිසින්තො එස තෙ සහායො කඤ්චනපට්ටා විය සොහමානො පට්ටානෙතිති. තතො වානි, භික්ඛවෙ, තතො සො අරින්දමො රාජා තස්ස වචනං සුත්වා “සොණකපච්චෙකබුද්ධං පස්සිස්සාමි” නි වතුරඬ්ඨිනියා සෙනාය පායාසි නික්ඛමි. විවරන්තොති උජුකමෙව අගන්ත්වා තස්මිං මහත්තෙ වනසණ්ඨෙ විවරන්තො තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තං ආසිනං අද්දක්ඛි.

සො තං අවන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා අත්තනො කිලෙසාභිරතත්තා තං “කපණො” නි මඤ්ඤාමානො ඉමං ගාථමාහ –

8. “කපණො වතයං භික්ඛු, මුණ්ඨො සඬ්ඝාට්ඨපාරුතො;
අමාතිකො අපිතිකො, රුක්ඛමූලස්මි ක්කායනී” නි.

තත්ථ ක්‍රියානීති නිම්මානිකො නිජ්ජිතිකො කාරුඤ්ඤප්පත්තො ක්‍රියානි.

9. “ඉමං වාක්‍යං නිසාමෙන්වා, සොණකො එතදබ්බි;
න රාජ කපණො හොති, ධම්මං කායෙන එස්සයං.
10. “යො ව ධම්මං නිරංකත්වා, අධම්මමනුවත්තති;
ස රාජ කපණො හොති, පාපො පාපපරායණො”ති.

තත්ථ ඉමන්ති තස්ස කිලෙසාභිරතස්ස පබ්බජ්ජං අරොවෙන්තස්ස ඉමං පබ්බජ්ජාගරභවවනං සුත්වා. එතදබ්බිති පබ්බජ්ජාය ගුණං පකාසෙන්නො එතං අබ්බි. එස්සයන්ති එස්සයන්තො යෙන අරියමග්ගධම්මො නාමකායෙන එස්සිතො, සො කපණො නාම න හොතිති දස්සෙන්නො එවමාහ. නිරංකත්වාති අත්තභාවතො නිහරිත්වා. පාපො පාපපරායණොති සයං පාපානං කරණෙන පාපො, අඤ්ඤෙසම්පි කරොන්නානං පතිට්ඨාභාවෙන පාපපරායණොති.

එවං සො බොධිසත්තං ගරහි. සො අත්තතො ගරහිතභාවං අජානන්නො විය හුත්වා නාමගොත්තං කට්ඨෙත්වා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොන්නො ගාථමාහ –

11. “අරින්දමොති මෙ නාමං, කාසිරාජාති මං විදු;
කච්චි හොතො සුඛස්සෙය්‍යා, ඉධ පත්තස්ස සොණකා”ති.

තත්ථ කච්චිති අම්භාකං තාව න කිඤ්චි අථාසුකං, හොතො පන කච්චි ඉධ පත්තස්ස ඉමස්මිං උය්‍යානෙ වසතො සුඛච්ඡාරොති ප්‍රච්ඡති.

අථ නං පච්චෙකබ්බද්ධො, “මහාරාජ, න කෙවලං ඉධ, අඤ්ඤත්‍රාපි වසත්තස්ස මෙ අසුඛං නාම නත්ථි”ති වත්වා තස්ස සමණභද්‍රගාථායො නාම ආරහි –

12. “සදාපි හද්‍රුමධනස්ස, අනාගාරස්ස භික්ඛුනො;
න තෙසං කොට්ඨෙ ඔපෙන්නි, න කුම්භිං න කළොපියං;
පරනිට්ඨිතමෙසානා, තෙන යාපෙන්නි සුඛිකතා.
13. “දුතියම්පි හද්‍රුමධනස්ස, අනාගාරස්ස භික්ඛුනො;
අනවජ්ජපිණ්ඩො හොත්තබ්බො, න ව කොවුපරොධති.
14. “තතියම්පි හද්‍රුමධනස්ස, අනාගාරස්ස භික්ඛුනො;
නිබ්බුතො පිණ්ඩො හොත්තබ්බො, න ව කොවුපරොධති.
15. “චතුත්ථම්පි හද්‍රුමධනස්ස, අනාගාරස්ස භික්ඛුනො;
මුත්තස්ස රට්ඨෙ වරතො, සඬිගො යස්ස න විජ්ජති.
16. “පඤ්චමම්පි හද්‍රුමධනස්ස, අනාගාරස්ස භික්ඛුනො;
නගරම්භි ඩය්භමානම්භි, නාස්ස කිඤ්චි අධය්භථ.
17. “ෂට්ඨම්පි හද්‍රුමධනස්ස, අනාගාරස්ස භික්ඛුනො;
රට්ඨෙ විලුම්පමානම්භි, නාස්ස කිඤ්චි අභිරථ.
18. “සත්තමම්පි හද්‍රුමධනස්ස, අනාගාරස්ස භික්ඛුනො;
වොරෙහි රක්ඛිතං මග්ගං, යෙ වඤ්ඤෙ පරිපන්ථිකා;
පත්තච්චරමාදාය, සොත්ථිං ගච්ඡති සුඛිකතො.
19. “අට්ඨමම්පි හද්‍රුමධනස්ස, අනාගාරස්ස භික්ඛුනො;
යං යං දිසං පක්කමති, අනපෙක්ඛොව ගච්ඡති”ති.

තත්ථ අනාගාරස්සාති, මහාරාජ, සරාවාසං පභාය අනාගාරියභාවං පත්තස්ස අධනස්ස අකිඤ්චනස්ස භික්ඛුනො සබ්බකාලං හද්‍රුමෙව. න තෙසන්ති, මහාරාජ, තෙසං අධනානං භික්ඛුනං න කොට්ඨාගාරෙ ධනධඤ්ඤානි ඔපෙන්නි, න කුම්භියං, න පච්ඡියං, තෙ පන සුඛිකතා පරනිට්ඨිතං පරෙසං සරෙ පක්කං ආහාරං සඬිසාටිං පාරුපිත්වා කපාලමාදාය සරපටිපාටියා එසානා පරියෙසන්නා තෙන තතො ලද්ධෙන පිණ්ඩෙන තං ආහාරං නවත්තං පාටිකුලානං වසෙන පච්චෙකබ්බත්වා පරිභුඤ්ජිත්වා ජීවිතවුත්තිං යාපෙන්නි.

අනවජ්ජපිණ්ඩො හොත්තබ්බොති වෙජ්ජකම්මාදිකාය අනෙසනාය වා කුභනා ලපනා නෙමිත්තිකතා නිජ්ජෙසිකතා ලාභෙන ලාභං නිජ්ජිසනතාති එවරුපෙන මිච්ඡාජීවෙන වා උප්පාදිතා වත්තාරො පච්චයා, ධම්මෙන උප්පාදිතාපි අපච්චෙකබ්බත්වා පරිභුත්තා සාවජ්ජපිණ්ඩො නාම. අනෙසනං පන පභාය මිච්ඡාජීවං වජ්ජෙත්වා ධම්මෙන සමෙන උප්පාදිතා “පටිසඬ්ඛා යොනියො චිවරං පටිසෙවාමි”ති වුත්තනයෙනෙව පච්චෙකබ්බත්වා පරිභුත්තා අනවජ්ජපිණ්ඩො නාම. යෙන එවරුපො අනවජ්ජපිණ්ඩො හොත්තබ්බො පරිභුඤ්ජිතබ්බො, යඤ්ච එවරුපං අනවජ්ජං

පිණ්ඩං භුඤ්ජමානානං පච්චයෙ නිස්සාය කොච්ඡි අප්පමත්තකොපි කිලෙසො න උපරොධනි න පිළෙති, තස්ස දුතියම්පි හදුං අධනස්ස අනාගාරස්ස භික්ඛුනො.

නිබ්බූතොති පුපුජ්ජනභික්ඛුනො ධම්මෙන උප්පන්නපිණ්ඩොපි පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජියමානො නිබ්බූතපිණ්ඩො නාම, එකත්තතො පන ඛිණ්ණසවස්ස පිණ්ඩොව නිබ්බූතපිණ්ඩො නාම. කිංකාරණා? සො හි ටෙය්‍යාපරිභොගො, ඉණ්ණපරිභොගො, දායජ්ජපරිභොගො, සාමිපරිභොගොති ඉමෙසු චතුසු පරිභොගෙසු සාමිපරිභොගවසෙන තං භුඤ්ජති, තණ්හාදාසඛ්‍යං අතීතො සාමී හුත්වා පරිභුඤ්ජති, න තං තප්පච්චයා කොච්ඡි අප්පමත්තකොපි කිලෙසො උපරොධනි.

මුත්තස්ස රට්ඨෙ වරතොති උපට්ඨාකකුලාදීසු අලග්ගමානසස්ස ඡින්නවලාභකස්ස විය රාහුමුඛා පමුත්තස්ස විමලවන්දමණ්ඩලස්ස විය ව යස්ස ගාමනිගමාදීසු වරත්තස්ස රාගසංඛාතාදීසු එකොපි සංඛිගො නත්ථි. එකච්චො හි කුලෙහි සංසට්ඨො විහරති සහසොකී සහනන්දී, එකච්චො මාතෘපිතුසුපි අලග්ගමානසො විවරති කොරුනගරගාමවාසී දහරො විය, එවරුපස්ස පුපුජ්ජනස්සපි හදුමෙව.

නාස්ස කිඤ්චීති යො හි බහුපරික්ඛාරො හොති, සො “මා මෙ වොරා පරික්ඛාරෙ හරිංසු”ති අතිරෙකානි ව විවරාදීති අත්තොනගරෙ උපට්ඨාකකුලෙ නික්ඛිපති, අප් නගරම්හි ධය්හමානෙ “අසුකකුලෙ නාම අග්ගි උට්ඨිතො”ති සුත්වා සොචති කිලමති, එවරුපස්ස හදුං නාම නත්ථි. යො පන, මහාරාජ, සකුණවත්තං පුරෙති, කායපටිබද්ධපරික්ඛාරොව හොති, තස්ස තාදිසස්ස න කිඤ්චි අධිස්ථං, තෙනස්ස පඤ්චමම්පි හදුමෙව.

විලුම්පමානම්හිති විලුප්පමානම්හි, අයමෙව වා පායො. අභීරථාති යථා පබ්බතගහනාදීහි නික්ඛම්ත්වා රට්ඨං විලුම්පමානෙසු වොරෙසු බහුපරික්ඛාරස්ස අත්තොගාමෙ යපිතං විලුම්පති හරති, තථා යස්ස අධනස්ස කායපටිබද්ධපරික්ඛාරස්ස න කිඤ්චි අභීරථ තස්ස ඡට්ඨම්පි හදුමෙව.

යෙ වඤ්ඤෙ පරිපන්ථිකාති යෙ ව අඤ්ඤෙපි තෙසු තෙසු යානෙසු සුඛකගහණත්ථාය යපිතා පරිපන්ථිකා, තෙහි ව රක්ඛිතං. පත්තච්චරන්ති වොරානං අනුපකාරං සුඛිකිකානං අසුඛිකාරහං මත්තිකාපත්තඤ්චෙව කතදළ්ඪිකම්මපරිභණ්ඩං පංසුකුලච්චරඤ්ච අප්පග්ගානි කායබන්ධනපරිස්සාවනසුච්චාසිපත්තත්ථවිකානි වාති සබ්බෙපි අට්ඨං පරික්ඛාරෙ කායපටිබද්ධෙ කත්වා මග්ගප්පටිපන්නො කෙනචි අවිහෙයියමානො සොත්ථිං ගච්ජති. සුබ්බතොති ලොභනීයානි හි විවරාදීති දිස්වා වොරා හරන්ති, සුඛිකිකාපි “කිං නු ඛො එතස්ස හත්ථෙ”ති පත්තත්ථවිකාදීති සොධෙත්ති, සුබ්බතො පන සල්ලෙහකවුත්ති තෙසං පස්සන්තානඤ්ඤෙව සොත්ථිං ගච්ජති, තෙනස්ස සත්තමම්පි හදුමෙව.

අනපෙක්ඛොව ගච්ජතීති කායපටිබද්ධතො අතිරෙකස්ස විහාරෙ පටිසාමිතස්ස කස්සචි පරික්ඛාරස්ස අභාවා වසනට්ඨානං නිවත්තිත්ථාපි න ඔලොකෙති. යං යං දිසං ගන්තුකාමො හොති, තං තං ගච්ජන්ත්තො අනපෙක්ඛොව ගච්ජති අනුරාධපුරා නික්ඛම්ත්වා පුපාරාමෙ පබ්බජිතානං ද්විත්තං කුලපුත්තානං වුඪ්ඨිතරො විය.

ඉති සොණකපච්චෙකබුද්ධො අට්ඨං සමණහදකානි කට්ඨෙසි. තතො උත්තරිං පන සතම්පි සහස්සම්පි අපරිමාණානි සමණහදකානි එස කට්ඨං සමත්ථොයෙව. රාජා පන කාමාභිරතත්තා තස්ස කපං පච්ඡින්නත්ථා “මය්හං සමණහදකෙහි අත්ථො නත්ථි”ති අත්තතො කාමාධිමුත්තතං පකාසෙන්නො ආහ –

20. “බහුනි සමණහදානි, යෙ ත්ථං භික්ඛු පසංසසි;
අභඤ්ච ගිද්ධො කාමෙසු, කපං කාභාමී සොණක.
21. “පියා මෙ මානුසා කාමා, අට්ඨා දිඛ්‍යාපි මෙ පියා;
අප් කෙන නු වණ්ණෙන, උභො ලොකෙ ලභාමසෙ”ති.

තත්ථ වණ්ණෙනානි කාරණෙන.

අප් නං පච්චෙකබුද්ධො ආහ –

22. “කාමෙ ගිද්ධා කාමරතා, කාමෙසු අධිමුච්චිතා;
නරා පාපානි කත්වාන, උපපජ්ජන්ති දුග්ගතිං.
23. “යෙ ව කාමෙ පහන්ත්වාන, නික්ඛන්තා අකුතොභයා;
එකොදිභාවාධිගතා, න තෙ ගච්ජන්ති දුග්ගතිං.
24. “උපමං තෙ කරිස්සාමි, තං සුණොහි අරින්දම;
උපමාය මිධෙකච්චෙ, අත්ථං ජානන්ති පණ්ඩිතා.
25. “ගඬිගාය කුණපං දිස්වා, වුය්හමානං මහණ්ණවෙ;
වායසො සමචින්තෙසි, අප්පපඤ්ඤො අවෙනසො.

26. “යානඤ්ච චනිදං ලද්ධං, භක්ඛො වායං අනප්පකො;
තත්ථ රත්තිං තත්ථ දිවා, තත්ථෙව නිරතො මනො.
27. “බාදං නාගස්ස මංසානි, පිචං භාගිරිථොදකං;
සම්පස්සං වනචෙත්සානි, න පලෙන්ථ විහඬගමො.
28. “තඤ්ච ඔතරණී ගඬගා, පමත්තං කුණපෙ රතං;
සමුද්දං අප්ඤ්ඤාගාමි, අගතී යත්ථ පක්ඛිනං.
29. “සො ච භක්ඛපරික්ඛිණො, උදපත්වා විහඬගමො;
න පච්ඡතො න පුරතො, නුත්තරං නොපි දක්ඛිණං.
30. “දීපං සො නප්ඤ්ඤාගාමි, අගතී යත්ථ පක්ඛිනං;
සො ච තත්ථෙව පාපත්ථ, යථා දුබ්බලකො තථා.
31. “තඤ්ච සාමුද්දිකා මච්ඡා, කුමභීලා මකරා සුසු;
පසස්භකාරා බාදිංසු, එන්දමානං විපක්ඛකං.
32. “එවමෙව තුවං රාජ, යෙ වඤ්ඤෙ කාමභොගිනො;
ගිද්ධා වෙ න වම්ඝ්සන්ති, කාකපඤ්ඤාව තෙ විදු.
33. “එසා තෙ උපමා රාජ, අත්ථසන්දස්සනී කතා;
ත්වඤ්ච පඤ්ඤායසෙ තෙන, යදි කාහසි වා න වා”ති.

තත්ථ පාපානීති, මහාරාජ, ත්වං කාමගිද්ධො, නරා ච කාමෙ නිස්සාය කායදුච්චරිතාදිනි පාපානි කත්වා යත්ථ සුපිනන්තෙපි දිබ්බා ච මානුසිකා ච කාමා න ලබ්භන්ති, තං දුග්ගතිං උපපජ්ජන්තිති අත්ථො. පහන්ත්වානානි ඛෙළපිණ්ඩං විය පභාය. අකුතොභයානි රාගාදීසු කුතොචි අනාගතභයා. එකොදිභාවාධිගතානි එකොදිභාවං එකවිභාරිකතං අධිගතා. න තෙති තෙ එවරූපා පබ්බජිතා දුග්ගතිං න ගච්ඡන්ති.

උපමං තෙති, මහාරාජ, දිබ්බමානුසකෙ කාමෙ පත්ථෙත්තස්ස භත්ථිකුණපෙ පටිබද්ධකාකසදිස්සස්ස තච එකං උපමං කරිස්සාමි, තං සුණොහිති අත්ථො. කුණපන්ති භත්ථිකලෙවරං. මහණ්ණුවෙති ගම්භිරපුටුලෙ උදකෙ . එකො කිර මහාවාරණො ගඬගානීරෙ වරන්තො ගඬගායං පතිත්වා උත්තරිතුං අසක්කෙන්තො තත්ථෙව මනො ගඬගාය වුය්හි, තං සන්ධායෙතං චුත්තං. වායසොනි ආකාසෙන ගච්ඡන්තො එකො කාකො. යානඤ්ච චනිදන්ති සො එවං වින්තෙන්වා තත්ථ නිලීයිත්වා “ඉදං මයා භත්ථියානං ලද්ධං, එත්ථ නිලීනො සුඛං වරිස්සාමි, අයමෙව ච මෙ අනප්පකො භක්ඛො භවිස්සති, ඉදානි මයා අඤ්ඤත්ථ ගන්තුං න වට්ඨති”ති සන්තිට්ඨානාමකාසි. තත්ථ රත්තින්ති තත්ථ රත්තිඤ්ච දිවා ච තත්ථෙව මනො අභිරතො අභොසි. න පලෙන්ථානි න උප්පතිත්වා පක්කාමි.

ඔතරණීති සමුද්දාහිමුඛි ඔතරමානා. “ඔහාරිණී”තිපි පාඨො, සා සමුද්දාහිමුඛි අවහාරිණීති අත්ථො. අගතී යත්ථානි සමුද්දමජ්ඣං සන්ධායාහ. භක්ඛපරික්ඛිණොති පරික්ඛිණභක්ඛො. උදපත්වානි ඛිණෙ වම්මෙ ව මංසෙ ව අට්ඨසඬ්ඝානො උභවෙගෙන භින්තො උදකෙ නිමුජ්ජි. අථ සො කාකො උදකෙ පතිට්ඨාතුං අසක්කෙන්තො උප්පති, එවං උප්පතිත්වානි අත්ථො. අගතී යත්ථ පක්ඛිනන්ති යස්මිං සමුද්දමජ්ඣෙ පක්ඛිනං අගති, තත්ථ සො එවං උප්පතිතො පච්ඡිමං දිසං ගන්ත්වා තත්ථ පතිට්ඨං අලභිත්වා පුරන්ථිමං, තතො උත්තරං, තතො දක්ඛිණන්ති වතස්සොපි දිසා ගන්ත්වා අත්තතො පතිට්ඨානං න අප්ඤ්ඤා නාගඤ්ඤීති අත්ථො. අථ වා වායසො එවං උප්පතිත්වා පච්ඡිමාදීසු එකෙකං දිසං ආගඤ්ඤී, දීපං පන නප්ඤ්ඤාගාමිනි එවමෙන්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. පාපත්ථානි පපතිතො. යථා දුබ්බලකොති යථා දුබ්බලකො පතෙයා, තථෙව පතිතො. සුසුති සුසුනාමකා වණ්ඩමච්ඡා. පසස්භකාරානි අනිච්ඡමානකංයෙව බලක්කාරෙන. විපක්ඛකන්ති විද්ධස්සතපක්ඛකං.

ගිද්ධා වෙ න වම්ඝ්සන්ති යදි ගිද්ධා හුත්වා කාමෙ න වම්ඝ්සන්ති, න ඡඩ්ඛෙස්සන්ති. කාකපඤ්ඤාව තෙති කාකස්ස සමානපඤ්ඤා ඉති තෙ බුද්ධාදයො පණ්ඩිතා විදු විදන්ති, ජානන්තිති අත්ථො. අත්ථසන්දස්සනීති අත්ථප්පකාසිකා. ත්වඤ්ච පඤ්ඤායසෙති ත්වඤ්ච පඤ්ඤායස්සසි. ඉදං චුත්තං භොති – මහාරාජ, මයා භිතකාමෙන තච ඔවාදො දින්තො, තං පන ත්වං යදි කාහසි, දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිස්සසි, යදි න කාහසි, කාමපඬකෙ නිමුග්ගො ජීවිතපරියොසානෙ නිරයෙ නිබ්බන්තිස්සසිනි එවං ත්වමෙව තෙන කාරණෙන වා අකාරණෙන වා සග්ගෙ වා නිරයෙ වා පඤ්ඤායස්සසි. අහං පන සබ්බභවෙහි මුත්තො අප්පට්ඨසන්ධිකොති.

ඉමං පන ඔවාදං දෙන්තෙන පච්චෙකබුද්ධෙන නදි දස්සිතා, තාය වුය්හමානං භත්ථිකුණපං දස්සිතං, කුණපබාදකො කාකො දස්සිතො, තස්ස කුණපං බාදිත්වා පානියපිවනකාලො දස්සිතො, රමණීයවනසණ්ඩදස්සනකාලො දස්සිතො, කුණපස්ස නදියා වුය්හමානස්ස සමුද්දපචෙසො දස්සිතො, සමුද්දමජ්ඣෙ කාකස්ස භත්ථිකුණපෙ පතිට්ඨං අලභිත්වා විනාසං පත්තකාලො දස්සිතො. තත්ථ නදි විය අනාමතග්ගො සංසාරො දට්ඨබ්බො, නදියා වුය්හමානං භත්ථිකුණපං විය සංසාරෙ පඤ්ච කාමගුණා, කාකො විය බාලපුටුජ්ජනො, කාකස්ස කුණපං බාදිත්වා පානියපිවනකාලො විය පුටුජ්ජනස්ස කාමගුණෙ පරිභුඤ්ජිත්වා සොමනස්සිකකාලො, කාකස්ස

කුණපෙ ලග්ගස්සෙව රමණියවනසණ්ඩදස්සනං විය පුට්ඨජනස්ස කාමගුණෙසු ලග්ගස්සෙව සවනවසෙන අට්ඨකිංසාරමිණදස්සනං, කුණපෙ සමුද්දං පට්ටියෙ කාකස්ස පතිට්ඨං ලභිතුං අසක්කොන්තස්ස විනාසං පත්තකාලො විය බාලපුට්ඨජනස්ස කාමගුණගිද්ධස්ස පාපපරායණස්ස කුසලධම්මෙ පතිට්ඨං ලභිතුං අසක්කොන්තස්ස මහානිරයෙ මහාවිනාසපත්ති දට්ඨබ්බාති.

එවමස්ස සො ඉමාය උපමාය ඔවාදං දත්වා ඉදානි තමෙව ඔවාදං ථීරං කත්වා පතිට්ඨපෙතුං ගාථමාහ —

34. “එකවාචමිපි ද්විවාචං, භණෙය්‍යා අනුකම්පකො;
තතුත්තරිං න භාසෙය්‍යා, දාසොවය්‍යස්ස සන්තිකෙ”ති.

තත්ථ න භාසෙය්‍යානි වචනං අග්ගණ්හන්තස්ස හි තතො උත්තරිං භාසමානො සාමිකස්ස සන්තිකෙ දාසො විය භොති. දාසො හි සාමිකෙ කථං ගණ්හන්තෙපි අග්ගණ්හන්තෙපි කට්ඨෙතියෙව. තෙන වුත්තං “තතුත්තරිං න භාසෙය්‍යා”ති.

35. “ඉදං වත්වාන පක්කාමි, සොණකො අමිතබුද්ධිමා;
වෙභාසෙ අන්තලික්ඛස්මිං, අනුසාසිත්වාන ඛත්තිය”න්ති. —

අයං අභිසම්බුද්ධගාථා.

තත්ථ ඉදං වත්වානානි, භික්ඛවෙ, සො පච්චෙකබුද්ධො අමිතාය ලොකුත්තරබුද්ධියා අමිතබුද්ධිමා ඉදං වත්වා ඉද්ධියා උප්පතිත්වා “සවෙ පබ්බජිස්සසි, තවෙව, නො වෙ පබ්බජිස්සසි, තවෙව, දින්නො තෙ මයා ඔවාදො, අප්පමත්තො භොහි”ති එවං අනුසාසිත්වාන ඛත්තියං පක්කාමි.

බොධිසත්තොපි තං ආකාසෙන ගච්ඡන්තං යාව දස්සනපථා ඔලොකෙන්නො යත්වා තස්මිං වක්ඛුපට්ඨෙ අතික්කන්තෙ සංවෙගං පටිලභිත්වා වින්තෙසි — “අයං බ්‍රාහ්මණො භීනජච්චො සමානො අසම්භින්නෙ ඛත්තියවංසෙ ජාතස්ස මම මත්ථකෙ අත්තනො පාදරජං ඔකිරන්තො ආකාසං උප්පතිත්වා ගතො, මයාපි අප්පෙව නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතුං වට්ටති”ති. සො රජ්ජං නිය්‍යාදෙන්වා පබ්බජිතුකාමො ගාථාද්වයමාහ —

36. “කො නුමෙ රාජකත්තාරො, සුද්දා වෙය්‍යත්තමාගතා;
රජ්ජං නිය්‍යාදයිස්සාමි, නාහං රජ්ජෙන මත්ථිකො.
37. “අප්පෙව පබ්බජිස්සාමි, කො ජඤ්ඤා මරණං සුචෙ;
මාහං කාකොව දුම්මෙධො, කාමානං වසමන්වග”න්ති.

තත්ථ කො නුමෙති කුභිං නු ඉමෙ. රාජකත්තාරොති යෙ රාජාරහං අභිසිඤ්චිත්වා රාජානං කරොන්ති. සුද්දා වෙය්‍යත්තමාගතානි සුද්දා ව යෙ ව අඤ්ඤා බ්‍යත්තභාවං ආගතා මුඛමඬ්ඨගලිකා. රජ්ජෙන මත්ථිකොති රජ්ජෙන අත්ථිකො. කො ජඤ්ඤා මරණං සුචෙති මරණං අප්ප වා සුචෙ වාති ඉදං කො ජානිතුං සමත්ථො.

එවං රජ්ජං නිය්‍යාදෙන්තස්ස සුත්වා අමච්චා ආහංසු —

38. “අත්ථි තෙ දහරො පුත්තො, දීඝාචු රට්ඨවඩ්ඪනො;
තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චස්සු, සො නො රාජා භවිස්සති”ති.

තතො පරං රඤ්ඤා වුත්තගාථමාදිං කත්වා උදානසම්බන්ධගාථා පාළිනයෙනෙව වෙදිතබ්බා —

39. “බිප්පං කුමාරමානෙථ, දීඝාචු රට්ඨවඩ්ඪනං;
තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චස්සං, සො වො රාජා භවිස්සති.

40. “තතො කුමාරමානෙසුං, දීඝාචු රට්ඨවඩ්ඪනං;
තං දිස්වා ආලපි රාජා, එකපුත්තං මනොරමං.

41. “සට්ඨි ගාමසහස්සානි, පරිපුණ්ණානි සබ්බසො;
තෙ පුත්ත පටිපජ්ජසු, රජ්ජං නිය්‍යාදයාමි තෙ.

42. “අප්පෙව පබ්බජිස්සාමි, කො ජඤ්ඤා මරණං සුචෙ;
මාහං කාකො ව දුම්මෙධො, කාමානං වසමන්වගං.

43. “සට්ඨි නාගසහස්සානි, සබ්බාලඬ්ඨකාරභුසිතා;
සුවණ්ණකච්ඡා මාතඬ්ඨා, හෙමකප්පනවාසසා.

44. “ආරුළ්භා ගාමණියෙහි, තොමරඩ්ඨකුසපාණිහි;
තෙ පුත්ත පටිපජ්ජස්සු, රජ්ජං නිය්‍යාදයාමි තෙ.

45. “අප්පෙව පබ්බජිස්සාමි, කො ජඤ්ඤා මරණං සුචෙ;
මාහං කාකොව දුම්මෙධො, කාමානං වසමන්වගං.
46. “සට්ඨි අස්සසහස්සානි, සබ්බාලඬ්ඤාකාරභුසිතා;
ආජානියාව ජාතියා, සින්ධවා සිසවාහිනො.
47. “ආරුල්භා ගාමණියෙහි, ඉල්ලියාවාපධාරිහි;
තෙ පුත්ත පටිපජ්ජස්සු, රජ්ජං නියායාදයාමි තෙ.
48. “අප්පෙව පබ්බජිස්සාමි, කො ජඤ්ඤා මරණං සුචෙ;
මාහං කාකොව දුම්මෙධො, කාමානං වසමන්වගං.
49. “සට්ඨි රථසහස්සානි, සන්තද්ධා උස්සිතද්ධජා;
දීපා අපොපි වෙයාග්ඝා, සබ්බාලඬ්ඤාකාරභුසිතා.
50. “ආරුල්භා ගාමණියෙහි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
තෙ පුත්ත පටිපජ්ජස්සු, රජ්ජං නියායාදයාමි තෙ.
51. “අප්පෙව පබ්බජිස්සාමි, කො ජඤ්ඤා මරණං සුචෙ;
මාහං කාකොව දුම්මෙධො, කාමානං වසමන්වගං.
52. “සට්ඨි ධෙනුසහස්සානි, රොහඤ්ඤා පුඬ්ගවුසහා;
තා පුත්ත පටිපජ්ජස්සු, රජ්ජං නියායාදයාමි තෙ.
53. “අප්පෙව පබ්බජිස්සාමි, කො ජඤ්ඤා මරණං සුචෙ;
මාහං කාකොව දුම්මෙධො, කාමානං වසමන්වගං.
54. “සොළසිත්ථිසහස්සානි, සබ්බාලඬ්ඤාකාරභුසිතා;
විචිත්‍රවත්ථාහරණා, ආමුත්තමණිකුණ්ඩලා;
තා පුත්ත පටිපජ්ජස්සු, රජ්ජං නියායාදයාමි තෙ.
55. “අප්පෙව පබ්බජිස්සාමි, කො ජඤ්ඤා මරණං සුචෙ;
මාහං කාකොව දුම්මෙධො, කාමානං වසමන්වගං.
56. “දහරස්සෙව මෙ තාත, මාතා මතානි මෙ සුතං;
තයා චිනා අහං තාත, ජීවිතුම්පි න උස්සහෙ.
57. “යථා ආරඤ්ඤකං නාගං, පොතො අන්වෙති පච්ඡතො;
ජෙස්සන්තං ගිරිදුග්ගෙසු, සමෙසු විසමෙසු ව.
58. “ඵවං තං අනුගච්ඡාමි, පත්තමාදාය පච්ඡතො;
සුභරො තෙ භවිස්සාමි, න තෙ හෙස්සාමි දුබ්භරො.
59. “යථා සාමුද්දිකං නාවං, වාණිජානං ධනෙසිනං;
වොහාරො තත්ථ ගණ්භෙයා, වාණිජා බ්‍යසනී සියා.
60. “ඵවමෙවායං පුත්තකලී, අන්තරායකරො මම;
ඉමං කුමාරං පාපෙථ, පාසාදං රතිවඩ්ඪනං.
61. “තත්ථ කම්බුසහත්ථායො, යථා සක්කංව අච්ඡරා;
තා නං තත්ථ රමෙස්සන්ති, තාහි වෙසො රම්ස්සති.
62. “තතො කුමාරං පාපෙසුං, පාසාදං රතිවඩ්ඪනං;
තං දිස්වා අවචුං කඤ්ඤා, දීඝාචුං රට්ඨවඩ්ඪනං.
63. “දෙවතානුසි ගන්ධබ්බො, අදු සක්කො පුරින්දදො;
කො වා ත්වං කස්ස වා පුත්තො, කථං ජානෙමු තං මයං.
64. “නම්හි දෙවො න ගන්ධබ්බො, නාපි සක්කො පුරින්දදො;
කාසිරඤ්ඤො අහං පුත්තො, දීඝාචු රට්ඨවඩ්ඪනො;
මමං භරථ භද්දං වො, අහං භත්තා භවාමි වො.
65. “තං තත්ථ අවචුං කඤ්ඤා, දීඝාචුං රට්ඨවඩ්ඪනං;
කුහිං රාජා අනුජ්ජන්තො, ඉතො රාජා කුහිං ගතො.
66. “පඬ්ඨකං රාජා අතික්කන්තො, ථලෙ රාජා පතිට්ඨිතො;
අකණ්ඩකං අගහනං, පටිපන්නො මහාපථං.
67. “අභඤ්ච පටිපන්නොස්මි, මග්ගං දුග්ගතිගාමීනං;

සකණ්ටකං සගහනං, යෙන ගච්ඡන්ති දුග්ගතිං.

68. “තස්ස තෙ ස්වාගතං රාජ, සීහස්සෙව ගිරිබ්බජං;
අනුසාස මහාරාජ, ත්වං නො සබ්බාසමිස්සරො”ති.

තත්ථ ඛිජ්ජන්ති තෙන හි නං සීසං ආනෙථ. ආලපීති “සට්ඨි ගාමසහස්සානී”ති ආදීනි වදන්තො ආලපි.
සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිතානි තෙ නාගා සබ්බෙහි සීසුපගාදීහි අලඤ්ඤාකාරෙහි භූමිතා. හෙමකප්පනවාසසාති සුවණ්ණබවිතෙන
කප්පනෙන පටිච්ඡන්තසරීරා. ගාමණියෙහිති හත්ථාවරියෙහි. ආජාතියාවාති කාරණාකාරණවිජානනකා ව. ජාතියාති
සින්ධවජාතියා සින්ධුරවයෙ සින්ධුනදීතිරෙ ජාතා. ගාමණියෙහිති අස්සාවරියෙහි. ඉල්ලියා වාපධාරිහිති ඉල්ලියාවුධඤ්ච
වාපාවුධඤ්ච ධාරෙත්තෙහි. දීපා අපොපි වෙයාග්ගාති දීපිවම්මබ්බාග්ගවම්මපරිවාරා. ගාමණියෙහිති රටිකෙහි. වම්මිහිති
සන්තද්ධවම්මෙහි. රොහඤ්ඤාති රත්තවණ්ණා. පුඨගවුසහාති උසහසඨ්ඨාතෙන ජෙට්ඨකපුඨගවෙන සමන්තාගතා.

දහරස්සෙව මෙ, තාතාති අථ නං කුමාරො, තාත, මම දහරස්සෙව සතො මාතා මතා ඉති මයා සුතං, සොහං තයා
විනා ජීවිතුං න සක්ඛිස්සාමිති ආහ. පොතොති තරුණපොතකො. ජෙස්සත්තන්ති විවරන්තං. සාමුද්දිකන්ති සමුද්දෙ
විවරන්තං. ධනෙසිනන්ති ධනං පරියෙසන්තානං. වොහාරොති විචිත්‍රවොහාරො හෙට්ඨාකඨ්ඨනකො වාළථවිජො වා
උදකරක්ඛසො වා ආවට්ටො වා. තත්ථාති තස්මිං සමුද්දෙ. වාණිජා බ්‍යසනී සියාති අථ තෙ වාණිජා බ්‍යසනප්පත්තා
හවෙය්‍යු. “සිය්‍යුන්ති”පි පාඨො . පුත්තකලීති පුත්තලාමකො පුත්තකාලකණ්ණි. කුමාරො පුත කිඤ්චි වත්තුං න විසහි.
අථ රාජා අමච්චෙ ආණාපෙත්තො “ඉම”න්ති ආදිමාහ. තත්ථ කම්බුසහත්ථායොති කම්බුසං වුච්චති සුවණ්ණං,
සුවණ්ණාහරණභූමිතත්ථායොති අත්ථො. යථාති යථා ඉච්ඡන්ති, තථා කරොන්ති.

ඵචං වත්ථා මහාසත්තො තත්ථෙව නං අභිසිඤ්චාපෙත්ථා නගරං පාහෙසි. සයං පන ඵකකොච උය්‍යානා
නික්ඛමිත්ථා හිමවන්තං පවිසිත්ථා රමණියෙ භූමිභාගෙ පණ්ණසාලං මාපෙත්ථා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්ථා
වනමුලඵලාභාරො යාපෙසි. මහාජනොපි කුමාරං බාරාණසිං පවෙසෙසි. සො නගරං පදක්ඛිණං කත්ථා පාසාදං අභිරුහි.
තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා “තතො”ති ආදිමාහ. තං දිස්වා අවුච්ඡා කඤ්ඤාති තං මහත්තෙන පරිවාරෙන
සිරිසොහග්ගෙන ආගතං දිස්වා “අසුකො නාමෙසො”ති අජානන්තියොව තා නාටකිත්ථියො ගන්ත්ථා අවොචුං. මමං
හරථාති මමං ඉච්ඡථ. පඬකන්ති රාගාදිකිලෙසපඬකං. ථලෙති පබ්බජ්ජාය. අකණ්ටකන්ති රාගකණ්ටකාදිවරහිතං.
තෙහෙව ගහනෙහි අගහනං. මහාපථන්ති සග්ගමොක්ඛගාමිතං මහාමග්ගං පටිපන්නො. යෙනාති යෙන මිච්ඡාමග්ගෙන
දුග්ගතිං ගච්ඡන්ති, තං අහං පටිපන්නොති වදනි. තතො තා වින්තෙසුං – “රාජා තාව අමිහෙ පහාය පබ්බජිතො, අයම්පි
කාමෙසු විරත්තවිත්තරුපො, සෙව නං නාහිරමෙස්සාම, නික්ඛමිත්ථා පබ්බජෙය්‍ය, අහිරමනාකාරමස්ස කරිස්සාමා”ති.
අථ නං අභිනන්දන්තියො ඔසානගාථමාහංසු. තත්ථ ගිරිබ්බජන්ති සීහපොතකානං වසනට්ඨානං කඤ්චනගුහං
කෙසරසීහස්ස ආගතං විය තස්ස තථ ආගතං සුආගතං. ත්වං නොති ත්වං සබ්බාසමිපි අමිහාකං ඉස්සරො, සාමිති.

ඵචඤ්ච පන වත්ථා සබ්බා කුරියාති පග්ගණ්ඨිංසු, නානප්පකාරානි නච්චගීතානි පවත්තිංසු . යසො මහා අහොසි,
සො යසමදමත්තො පිතරං න සරි, ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්ථා යථාකම්මං ගතො. බොධිසත්තොපි කුමාරාහිඤ්ඤා
නිබ්බත්තෙත්ථා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකූපගො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්ථා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො මහාහිනික්ඛමනං
නික්ඛන්තොයෙවා”ති වත්ථා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පච්චෙකබුද්ධො පරිනිබ්බාසි, පුත්තො රාහුලකුමාරො
අහොසි , සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, අරින්දමරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[530] 2. සංකිච්චජාතකවණ්ණනා සොණකජාතකවණ්ණනා පඨමා.

දිස්වා නිසින්නං රාජානන්ති ඉදං සත්ථා ජීවකම්බවෙන විහරන්තො අජාතසත්තුස්ස පිතුසාතකම්මං ආරබ්භ
කට්ඨෙ. සො හි දෙවදත්තං නිස්සාය තස්ස වචනෙන පිතරං සාතාපෙත්ථා දෙවදත්තස්ස සඨ්ඨහෙදාවසානෙ
හින්තපරිසස්ස රොගෙ උජ්ජන්තෙ “තථාගතං බමාපෙස්සාමි”ති මඤ්චසිවිකාය සාවත්ථිං ගච්ඡන්තස්ස
ජෙතවනද්වාරෙ පථවිං පට්ටිඨිමාහං සුත්ථා “දෙවදත්තො සම්මාසම්බුද්ධස්ස පටිපක්ඛො හුත්ථා පථවිං පවිසිත්ථා
අච්චිපරායණො ජාතො, මයාපි තං නිස්සාය පිතා ධම්මිකො ධම්මරාජා සාතිතො, අහම්පි නු බො පථවිං පවිසිස්සාමි”ති
හිතො රජ්ජපරියා විත්තස්සාදං න ලහි, “ථොකං නිද්දායිස්සාමි”ති නිද්දං උපගතමත්තොව නවයොජනබලායං
අයමහාපථවියං පාතෙත්ථා අයසුලෙහි කොට්ටියමානො විය සුනබෙහි ලුඤ්ජිත්ථා බජ්ජමානො විය හෙරවරවෙන
විරවන්තො උට්ඨාති.

අපේකදිවසං කොමුදියා වාතුමාසිනියා අමච්චගණපරිවුතො අත්තතො යසං ඔලොකෙත්ථා “මම පිතු යසො
ඉතො මහත්තතරො, තථාරූපං නාම අහං ධම්මරාජානං දෙවදත්තං නිස්සාය සාතෙසි”න්ති වින්තෙසි. තස්සෙව
වින්තෙත්තස්සෙව කායෙ ඩාහො උජ්ජජ්ජි, සකලසරීරං සෙදතිත්තං අහොසි. තතො “කො නු බො මෙ ඉමං හයං
විනොදෙතුං සක්ඛිස්සති”ති වින්තෙත්ථා “යපෙත්ථා දසබලං අඤ්ඤො නත්ථි”ති ඤත්ථා “අහං තථාගතස්ස
මහාපරාධො, කො නු බො මං නෙත්ථා දස්සෙස්සති”ති වින්තෙත්තො “න අඤ්ඤො කොචි අඤ්ඤු ජීවකා”ති

සල්ලක්කේත්වා තස්ස ගහේත්වා ගමනුපායං කරොන්තො “රමණියා වත, හො, දොසිනා රත්ති”ති උදානං උදානේත්වා “කං නු ඛිවජ්ජ සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා පයිරුපාසෙය්‍යාමි”ති වත්වා පුරණසාවකාදීහි පුරණාදීනං ගුණෙ කටීනෙ තෙසං වචනං අනාදිස්ත්වා ජීවකං පටිපුච්ඡිත්වා තෙන තථාගතස්ස ගුණං කටේත්වා “තං දෙවො භගවන්තං පයිරුපාසතු”ති චුත්තො භත්ටියානාති කප්පාපේත්වා ජීවකම්බවනං ගන්ත්වා තථාගතං උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා තථාගතෙන කතපටිසන්ථාරො සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං පුච්ඡිත්වා තථාගතස්ස මධුරං සාමඤ්ඤඵලධම්මදෙසනං (දී. නි. 1.150 ආදයො) සුත්වා සුත්තපරියොසානෙ උපාසකත්තං පටිවේදිත්වා තථාගතං බමාපේත්වා පක්කාමි. සො තතො පටියාය දානං දෙන්තො සීලං රක්ඛන්තො තථාගතෙන සද්ධිං සංසග්ගං කත්වා මධුරධම්මකථං සුඤ්ඤානො කල්‍යාණමිත්තසංසග්ගෙන පභීනභයො විගතලොමහංසො හුත්වා චිත්තස්සාදං පටිලභිත්වා සුබෙන වත්තාරො ඉරියාපටේ කප්පෙසි.

අටේකදිවසං ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං - “ආවුසො, අජාතසත්තු පිතුසාතකම්මං කත්වා භයජ්ජන්තො අහොසි, රජ්ජසිරිං නිස්සාය චිත්තස්සාදං අලහන්තො සබ්බඉරියාපටෙසු දුක්ඛං අනුභොති, සො දානි තථාගතං ආගම්ම කල්‍යාණමිත්තසංසග්ගෙන විගතභයො ඉස්සරියසුඛං අනුභොති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස පිතුසාතකම්මං කත්වා මං නිස්සාය සුඛං සයි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො රජ්ජං කාරොන්තො බ්‍රහ්මදත්තකුමාරං නාම පුත්තං පටිලභි. තදා බොධිසත්තො පුරොහිතස්ස ගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි, ජාතස්සෙවස්ස “සංකිච්චකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. තෙ උභොපි රාජනිවෙසනෙ එකතොව වඩිසීංසු. අඤ්ඤමඤ්ඤං සභායකා හුත්වා වයජ්ජන්තා තක්කසීලං ගන්ත්වා සබ්බසිප්පාති උග්ගණ්හිත්වා පච්චාගම්සු. අථ රාජා පුත්තස්ස උපරජ්ජං අදාසි. බොධිසත්තොපි උපරාජස්සෙව සන්තිකෙ අහොසි. අටේකදිවසං උපරාජා පිතු උය්‍යානකීළං ගවිජන්තස්ස මහන්තං යසං දිස්වා තස්මි ලොහං උජ්ජාදෙන්වා “මය්හං පිතා මම භාතිකසදිසො, සවෙ එතස්ස මරණං ඔලොකෙස්සාමි, මහල්ලකකාලෙ රජ්ජං ලභිස්සාමි, තදා ලද්ධෙනපි රජ්ජෙන කො අත්ථො, පිතරං මාරොත්වා රජ්ජං ගණ්හිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා බොධිසත්තස්ස තමත්ථං ආරොවෙසි. බොධිසත්තො, “සම්ම, පිතුසාතකම්මං නාම භාරියං, නිරයමග්ගො, න සක්කා එතං කාතුං, මා කරි”ති පටිබාහි. සො පුනස්පුනම්පි කටේත්වා යාවතතියං තෙන පටිබාහිතො පාදමූලිකෙහි සද්ධිං මන්තෙසි. තෙපි සම්පටිච්ඡිත්වා රඤ්ඤො මාරණුපායං වීමංසිංසු. බොධිසත්තො තං පවත්තිං ඤත්වා “නාහං එතෙහි සද්ධිං එකතො භවිස්සාමි”ති මාතාපිතරො අනාපුච්ඡිත්වා අග්ගද්වාරෙන නික්ඛම්ත්වා හිමවන්තං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කුමාරාහිඤ්ඤා නිබ්බන්තෙත්වා වනමූලඵලාභාරො විහාසි.

රාජකුමාරොපි තස්මි ගතෙ පිතරං මාරාපේත්වා මහන්තං යසං අනුභවි. “සංකිච්චකුමාරො කිර ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිතො”ති සුත්වා බහු කුලපුත්තා නික්ඛම්ත්වා තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිංසු. සො මහතා ඉසිගණෙන පරිවුතො තත්ථ වසි. සබ්බෙපි සමාපත්තිලාභිනොයෙව. රාජාපි පිතරං මාරොත්වා අජ්ජමත්තකංයෙව කාලං රජ්ජසුඛං අනුභවිත්වා තතො පටියාය භීතො චිත්තස්සාදං අලහන්තො නිරයෙ කම්මකරණජ්ජන්තො විය අහොසි. සො බොධිසත්තං අනුස්සරිත්වා “සභායො මෙ ‘පිතුසාතකම්මං භාරියං, මා කරි’ති පටිසෙධෙන්වා මං අත්තතො කථං ගාභාපෙතුං අසක්කොන්තො අත්තානං නිද්දොසං කත්වා පලායි. සවෙ සො ඉධ අභවිස්ස, න මෙ පිතුසාතකම්මං කාතුං අදස්ස, ඉදම්පි මෙ භයං භරෙය්‍ය, කභං නු බො සො එතරහි විහරති. සවෙ තස්ස වසනටියානං ජානෙය්‍යං, පක්කොසාපෙය්‍යං, කො නු බො මෙ තස්ස වසනටියානං ආරොවෙය්‍යා”ති වින්තෙසි. සො තතො පටියාය අන්තෙපුරෙ ව රාජසභායඤ්ඤා බොධිසත්තස්සෙව වණ්ණං භාසති.

එවං අද්ධානෙ ගතෙ බොධිසත්තො “රාජා මං සරති, මයා තත්ථ ගන්ත්වා තස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා තං නිබ්භයං කත්වා ආගන්තුං වට්ටති”ති පණ්ණාස වස්සාති හිමවන්තෙ වසිත්වා පඤ්චසතතාපසපරිවුතො ආකාසෙනාගන්ත්වා දායපස්සෙ නාම උය්‍යානෙ ඔතරිත්වා ඉසිගණපරිවුතො සීලාපටිටෙ නිසීදි. උය්‍යානපාලො තං දිස්වා “භන්තෙ, ගණසත්ථා කොනාමො”ති පුච්ඡිත්වා “සංකිච්චපණ්ඩිතො නාමා”ති ව සුත්වා සයම්පි සඤ්ජානිත්වා “භන්තෙ, යාවාහං රාජානං ආනෙමි, තාව ඉධෙව භොථ, අමිභාකං රාජා තුම්හෙ දට්ඨුකාමො”ති වත්වා වෙගෙන රාජකුලං ගන්ත්වා තස්ස ආගතභාවං රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා කත්තබ්බයුත්තකං උපහාරං කත්වා පඤ්ඤා පුච්ඡි. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ -

69. “දිස්වා නිසින්නං රාජානං, බ්‍රහ්මදත්තං රටෙසහං;
අථස්ස පටිවේදෙසි, යස්සාසි අනුකම්පකො.
70. “සංකිච්චායං අනුජ්ජන්තො, ඉසීනං සාධුසම්මතො;
තරමානරුපො නියාහි, බිජ්ජං පස්ස මහෙසීනං.
71. “තතො ව රාජා තරමානො, යුත්තමාරුග්ග සන්දනං;
මිත්තාමච්චපරිබ්‍රුජ්ඣො, අගමාසි රටෙසහො.
72. “නික්ඛිජ්ජ පඤ්ච කකුධානි, කාසීනං රට්ඨවඩ්ඨනො;
වාලබ්ජනිමුණ්හිසං, බග්ගං ඡත්තඤ්චුපාහනං.

73. “ඔරුය්හ රාජා යානම්හා, යපයින්වා පටිච්ඡදං;
ආසිනං දායපස්සස්මිං, සංකිච්චමුපසඬිකම්.
74. “උපසඬිකම්ත්වා සො රාජා, සම්මොදි ඉසිනා සහ;
තං කථං චිතිසාරොත්වා, එකමන්තං උපාවිසි.
75. “එකමන්තං නිසින්තොව, අථ කාලං අමඤ්ඤථ;
තතො පාපානි කම්මානි, පුච්ඡිතුං පටිපජ්ජථ.
76. “ඉසිං පුච්ඡාම සංකිච්චං, ඉසිනං සාධුසම්මතං;
ආසිනං දායපස්සස්මිං, ඉසිසඬ්ඝපුරක්ඛතං.
77. “කං ගතිං පෙච්ච ගච්ඡන්ති, නරා ධම්මානිචාරිනො;
අතිච්ඡිණො මයා ධම්මො, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

තත්ථ දිස්වාති, භික්ඛවෙ, සො උය්‍යානපාලො රාජානං රාජසභායං නිසින්තං දිස්වා අථස්ස පටිච්චෙදෙසි,
“යස්සාසි”ති වදන්තො ආරොවෙසිති අත්ථො. යස්සාසිති, මහාරාජ, යස්ස ත්වං අනුකම්පකො මුදුවිත්තො අහොසි,
යස්ස අභිණ්හං වණ්ණං පයිරුදාහාසි, සො අයං සංකිච්චො ඉසිනං අන්තරෙ සාධු ලද්ධකොති සම්මතො අනුප්පත්තො
තව උය්‍යානෙ සිලාපට්ටෙ ඉසිගණපරිවුතො කඤ්චනපට්ඨා විය නිසින්තො. තරමානරුපොති, මහාරාජ, පබ්බජිතා නාම
කුලෙ වා ගණෙ වා අලග්ගා තුම්භාකං ගච්ඡන්තානකඤ්ඤෙව පක්කමෙය්‍යං, තස්මා තරමානරුපො ඛේපං නිය්‍යාහි,
මහත්තානං සිලාදිගුණානං එසිතත්තා පස්ස මහෙසිනං.

තතොති, භික්ඛවෙ, සො රාජා තස්ස වචනං සුත්වා තතො තස්ස වචනතො අනන්තරමෙව. නික්ඛිප්පාති
නික්ඛිපිත්වා තස්ස කිර උය්‍යානද්වාරං පත්වාච එතදහොසි – “පබ්බජිතා නාම ගරුට්ඨානියා, සංකිච්චතාපසස්ස
සන්තිකං උද්ධතවෙසෙන ගත්තුං අයුත්ත”න්ති. සො මණ්ඩිත්තසුවණ්ණදණ්ඩං වාලඛිජනිං, කඤ්චනමයං
උණ්භිසපට්ටං, සුපරික්ඛිත්තං මඩගලබ්ගං, සෙතච්ඡන්තං, සොචණ්ණපාදුකාති ඉමානි පඤ්ච රාජකකුඛභණ්ඩානි
අපනෙසි. තෙන වුත්තං “නික්ඛිප්පා”ති. පටිච්ඡදන්ති තමෙව රාජකකුඛභණ්ඩං යපයින්වා භණ්ඩාගාරිකස්ස භත්ථෙ
දත්වා. දායපස්සස්මිත්ති එවංනාමකෙ උය්‍යානෙ. අථ කාලං අමඤ්ඤථාති අථ සො ඉදානි මෙ පඤ්ඤං පුච්ඡිතුං කාලොති
ජාති. පාළියං පන “යථාකාල”න්ති ආගතං, තස්ස කාලානුරූපෙන පඤ්ඤපුච්ඡනං අමඤ්ඤථාති අත්ථො. පටිපජ්ජථාති
පටිපජ්ජී. පෙච්චාති පටිගන්ත්වා, පරලොකස්ස වා නාමෙතං, තස්මා පරලොකෙති අත්ථො. මයාති, භන්තෙ, මයා
සුවරිතධම්මො අතිච්ඡිණො පිතුසාතකම්මං කතං, තං මෙ අක්ඛාහි, කං ගතිං පිතුසාතකා ගච්ඡන්ති, කතරස්මිං නිරයෙ
පච්චන්තිති පුච්ඡති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො “තෙන හි, මහාරාජ, සුණොහි”ති වත්වා ඔවාදං තාව අදාසි. සත්ථා තමත්ථං
පකාසෙන්නො ආහ –

78. “ඉසි අවච සංකිච්චො, කාසිනං රට්ඨවඩ්ඪනං;
ආසිනං දායපස්සස්මිං, මහාරාජ සුණොහි මෙ.
79. “උප්පථෙන වජන්තස්ස, යො මග්ගමනුසාසති;
තස්ස වෙ වචනං කයිරා, නාස්ස මග්ගෙය්‍ය කණ්ටකො.
80. “අධම්මං පටිපන්නස්ස, යො ධම්මමනුසාසති;
තස්ස වෙ වචනං කයිරා, න සො ගච්ඡෙය්‍ය දුග්ගති”න්ති.

තත්ථ උප්පථෙන්නාති වොරෙහි පරිශුට්ඨිතමග්ගෙන. මග්ගමනුසාසකීති ඛෙමමග්ගං අක්ඛාති. නාස්ස මග්ගෙය්‍ය
කණ්ටකොති තස්ස ඔවාදකරස්ස පුරිසස්ස මුඛං වොරකණ්ටකො න පස්සෙය්‍ය. යො ධම්මන්ති යො සුවරිතධම්මං. න
සොති සො පුරිසො නිරයාදිභෙදං දුග්ගතිං න ගච්ඡෙය්‍ය. උප්පථසදිසො හි, මහාරාජ, අධම්මො, ඛෙමමග්ගසදිසො
සුවරිතධම්මො, ත්වං පන පුබ්බෙ “පිතරං ඝාතෙත්වා රාජා භොමී”ති ය්‍යං කථෙත්වා මයා පටිඛාහිතො මම වචනං
අකත්වා පිතරං ඝාතෙත්වා ඉදානි සොචසි, පණ්ඩිතානං ඔවාදං අකරොන්නො නාම වොරමග්ගපටිපන්නො විය
මහාබ්‍යසනං පාපුණාතීති.

එවමස්ස ඔවාදං දත්වා උපරි ධම්මං දෙසෙන්නො ආහ –

81. “ධම්මො පථො මහාරාජ, අධම්මො පන උප්පථො;
අධම්මො නිරයං තෙති, ධම්මො පාපෙති සුග්ගතිං.
82. “අධම්මචාරිනො රාජ, නරා විසමජීවිනො;
යං ගතිං පෙච්ච ගච්ඡන්ති, නිරයෙ තෙ සුණොහි මෙ.
83. “සඤ්ජීවො කාළසුත්තො ව, සඬ්ඝාතො ද්වෙ ව රොරුචා;
අථාපරො මහාවීචි, තාපනො ව පතාපනො.

84. “ඉව්වෙනෙ අට්ඨ නිරයා, අක්කානා දුරතික්කමා;
ආකිණ්ණා ලුද්දකම්මෙහි, පච්චෙකා සොළසුස්සදා.
85. “කදරියතාපනා සොරා, අච්චිමන්තො මහබ්බයා;
ලොමහංසනරූපා ව, හෙස්මා පටිභයා දුබ්බා.
86. “වතුක්කණ්ණා වතුද්වාරා, විහත්තා භාගසො මිතා;
අයොපාකාරපරියන්තා, අයසා පටිකුප්පිතා.
87. “තෙසං අයොමයා භූමි, ජලිතා තෙජසා යුතා;
සමන්තා යොජනසතං, පුටා තිට්ඨන්ති සබ්බදා.
88. “එතෙ පතන්ති නිරයෙ, උද්ධංපාදා අවංසිරා;
ඉසිනං අතිවත්තාරො, සඤ්ඤානානං තපස්සිනං.
89. “තෙ භුනභුතො පච්චන්ති, මච්ඡා බිලකතා යථා;
සංවච්ඡරෙ අසඬ්ඛෙයො, නරා කිබ්බිසකාරිනො.
90. “ඛය්හමානෙන ගත්තෙන, නිව්චං සන්තරබ්බාරං;
නිරයා නාධිගච්ඡන්ති, ද්වාරං නික්ඛමනෙසිනො.
91. “පුරත්ථිමෙන ධාවන්ති, තතො ධාවන්ති පච්ඡතො;
උත්තරෙනපි ධාවන්ති, තතො ධාවන්ති දක්ඛිණං;
යං යඤ්ඤි ද්වාරං ගච්ඡන්ති, තං තදෙව පිට්ඨෙරෙ.
92. “බහුනි වස්සසහස්සානි, ජනා නිරයගාමිනො;
බාහා පග්ගස්ස කන්දන්ති, පත්වා දුක්ඛං අනප්පකං.
93. “ආසිව්සංව කුපිතං, තෙජස්සිං දුරතික්කමං;
න සාධුරූපෙ ආසිදෙ, සඤ්ඤානානං තපස්සිනං.
94. “අතිකායො මහිස්සාසො, අප්පුතො කෙකකාධිපො;
සහස්සබාහු උච්ඡින්නො, ඉසිමාසප්ප ගොතමං.
95. “අරජං රජසා වච්ඡං, කිසං අවකිරිය දණ්ඩකී;
තාලොව මූලතො ජින්නො, ස රාජා විභවඩ්ඨගතො.
96. “උපහව්ව මනං මජ්ඣො, මාතඬ්ඨගස්මිං යසස්සිනො;
සපාරිසප්පො උච්ඡින්නො, මජ්ඣාරඤ්ඤං තදා අහු.
97. “කණ්ඨදීපායනාසප්ප, ඉසිං අන්ධකචෙණ්ඩයො;
අඤ්ඤොඤ්ඤං මුසලා හන්ත්වා, සම්පත්තා යමසාධනං.
98. “අථායං ඉසිනා සත්තො, අන්තලික්ඛවරො පුරෙ;
පාවෙක්ඛි පථවිං වෙච්චො, භීනත්තො පත්තපරියායං.
99. “තස්මා හි ඡන්දාගමනං, නප්පසංසන්ති පණ්ඩිතා;
අදුට්ඨචිත්තො භාසෙය්‍ය, ගිරං සච්චුපසංහිතං.
100. “මනසා වෙ පදුට්ඨොන, යො නරො පෙක්ඛෙන මුනිං;
විජ්ජාවරණසම්පන්නං, ගන්තා සො නිරයං අධො.
101. “යෙ වුඩ්ඨෙ පරිභාසන්ති, ඵරුසුපක්කමා ජනා;
අනපච්චා අදායාදා, තාලවත්ථු භවන්ති තෙ.
102. “යො ව පබ්බජිතං හන්ති, කතකිව්චං මහෙසිනං;
ස කාලසුත්තෙ නිරයෙ, විරරත්තාය පච්චති.
103. “යො ව රාජා අධම්මට්ඨො, රට්ඨවිද්ධංසනො මගො;
තාපසිත්වා ජනපදං, තාපනෙ පෙච්ච පච්චති.
104. “සො ව වස්සසහස්සානි, සතං දිබ්බානි පච්චති;
අච්චිසඬ්ඨපරෙතො සො, දුක්ඛං වෙදෙති වෙදනං.
105. “තස්ස අග්ගිසිබා කායා, නිච්ඡරන්ති පහස්සරා;
තෙජොහක්ඛස්ස ගත්තානි, ලොමෙහි ව නබෙහි ව.
106. “ඛය්හමානෙන ගත්තෙන, නිව්චං සන්තරබ්බාරං;
දුක්ඛාභිතුන්නො නදති, නාගො තුත්තට්ඨිතො යථා.

107. “යො ලොභා පිතරං හන්ති, දොසා වා පුරිසාධමො;
ස කාළසුත්තෙ නිරයෙ, විරරත්තය පව්වති.
108. “ස තාදියො පව්වති ලොභකුම්භියං, පක්කඤ්ච සත්තිහි හනන්ති නිත්තවං;
අන්ධං කරිත්වා මුත්තකරිසහක්ඛං, ඛාරෙ නිමුජ්ජන්ති තථාවිධං නරං.
109. “තත්තං පක්කුථිතමයොගුළඤ්ච, දීසෙ ව ඵාලෙ විරරත්තතාපිතෙ;
වික්ඛම්භමාදාය විඛන්ධරජ්ජුහි, විවටෙ මුඛෙ සම්පවිසන්ති රක්ඛසා.
110. “සාමා ව සොණා සබ්බා ව ගිජ්ඣා, කාකොලසඬ්ඨා ව දිජා අයොමුඛා;
සඬ්ඨමම ඛාදන්ති විජ්ජන්දමානං, ජිව්හං විහජ්ජ විසාසං සලොහිතං.
111. “තං දඬ්ඪතාලං පරිහින්තගත්තං, නිජ්ජොපයන්තා අනුච්චරන්ති රක්ඛසා;
රතී හි තෙසං දුබ්බො පතීතරෙ, ඵතාදිසස්මිං නිරයෙ වසන්ති;
යෙ කෙවි ලොකෙ ඉධ පෙත්තිසාතිනො.
112. “පුත්තො ව මාතරං හන්ත්වා, ඉතො ගන්ත්වා යමක්ඛයං;
භුසමාපජ්ජතෙ දුක්ඛං, අත්තකම්මඵලූපගො.
113. “අමනුස්සා අතිබ්බා, හන්තාරං ජනයන්තියා;
අයොමයෙහි වාලෙහි, පිළයන්ති පුනජ්ජනං.
114. “තමස්සවං සකා ගත්තා, රුධිරං අත්තසම්භවං;
තම්බලොභවිලීනංව, තත්තං පායෙන්ති මත්තිසං.
115. “ජිගුච්ඡං කුණපං පුතීං, දුග්ගන්ධං ගුප්තද්දමං;
පුබ්බලොහිතසඬ්ඨකාසං, රහදමොගස්භ තිට්ඨති.
116. “තමෙනං කිමයො තත්ථ, අතිකායා අයොමුඛා;
ජවිං හෙත්වාන ඛාදන්ති, සංගිද්ධා මංසලොහිතෙ.
117. “සො ව තං නිරයං පත්තො, නිමුග්ගො සතපොරිසං;
පුතිකං කුණපං වාති, සමන්තා සතයොජනං.
118. “වක්ඛුමාපි හි වක්ඛුහි, තෙන ගන්ධෙන ජීයති;
ඵතාදිසං බ්‍රහ්මදත්ත, මාතුසො ලහතෙ දුබ්බං.
119. “බුරුධාරමනුක්කම්ම, තික්ඛං දුරහිසම්භවං;
පතන්ති ගබ්භපාතියො, දුග්ගං වෙතරණං නදිං.
120. “අයොමයා සිම්බලියො, සොළසඬ්ඨගුලකණ්ටකා;
උභතො අභිලම්බන්ති, දුග්ගං වෙතරණං නදිං.
121. “තෙ අච්චිමන්තො තිට්ඨන්ති, අග්ගික්ඛන්ධාව ආරකා;
ආදිත්තා ජාතවෙදෙන, උද්ධං යොජනමුග්ගතා.
122. “ඵතෙ වජන්ති නිරයෙ, තත්තෙ තිබ්බකණ්ටකෙ;
නාරියො ව අතිවාරා, නරා ව පරදාරගු.
123. “තෙ පතන්ති අධොක්ඛන්ධා, විචන්තා විහතා පුපු;
සයන්ති විනිවිද්ධඬ්ඨා, දීසං ජග්ගන්ති සබ්බදා.
124. “තතො රත්තා විවසානෙ, මහතිං පබ්බතූපමං;
ලොභකුම්භිං පවජ්ජන්ති, තත්තං අග්ගිසමුදකං.
125. “ඵවං දිවා ව රත්තො ව, දුස්සීලා මොහපාරුතා;
අනුභොන්ති සකං කම්මං, පුබ්බෙ දුක්කටමත්තනො.
126. “යා ව හරියා ධනක්කිතා, සාමිකං අතිමඤ්ඤති;
සස්සුං වා සසුරං වාපි, ජෙට්ඨං වාපි නනන්දරං.
127. “තස්සා වඩ්ඪකෙන ජිව්හග්ගං, නිබ්බහන්ති සබන්ධනං;
ස ඛ්‍යාමමත්තං කිම්බං, ජිව්හං පස්සති අත්තති;
විඤ්ඤාපෙතුං න සක්කොති, තාපනෙ පෙච්ච පව්වති.
128. “ඔරබ්භිකා සුකරිකා, මච්ඡිකා මීගබන්ධකා;
වොරා ගොසාතකා ලුද්දා, අවණ්ණෙ වණ්ණකාරකා.
129. “සත්තිහි ලොභකුටෙහි, නෙත්තිංසෙහි උසුහි ව;

හඤ්ඤමානා ඛාරනදිං, පපතන්ති අවංසිරා.

130. “සායං පාතො කුටකාරී, අයොකුටෙහි හඤ්ඤති;
තතො චන්තං දුරත්තානං, පරෙසං භුඤ්ජේරෙ සදා.
131. “ධම්මා භෙරණ්ඩකා ගිජ්ඣා, කාකොලා ච අයොමුඛා;
චිජ්චන්දමානං බාදන්ති, නරං කිබ්බිසකාරකං.
132. “යෙ මිගෙන මිගං හන්ති, පක්ඛිං චා පන පක්ඛිනා;
අසන්තො රජසා ඡන්තා, ගන්තා තෙ නිරුසස්සද”න්ති.

තත්ථ ධම්මො පටොති දසකුසලකම්මපට්ඨම්මො බෙමො අප්පට්ඨයො සුගතිමග්ගො. විසමජීවිනොති අධම්මෙන කප්පිතජීවිකා. නිරයෙ තෙති තෙ එතෙසං නිබ්බත්තනිරයෙ කටෙමි. සුඤ්ඤාති මෙති මහාසත්තො රඤ්ඤා පිතුසාතකානං නිබ්බත්තනිරයං පුච්ඡිතොපි පටමං තං අදස්සෙත්වා අට්ඨ මහානිරයෙ සොළස ච උස්සදනිරයෙ දස්සෙත්තුං එවමාහ. කිංකාරණා? පට්ඨඤ්ඤාති තස්මිං දස්සියමානො රාජා එලිතෙන හදයෙන තත්ථෙව මරෙයා, ඉමෙසු පන නිරයෙසු පච්චමානසත්තෙ දිස්වා දිට්ඨානුගතිකො හුත්වා “අහං විය අඤ්ඤෙපි බහු පාපකම්මිනො අත්ථී, අහං එතෙසං අන්තරෙ පච්චිස්සාමි”ති සඤ්ජාතුපත්ථම්මො අරොගො භවිස්සතිති තෙ පන නිරයෙ දස්සෙත්තො මහාසත්තො පටමං ඉද්ධිබලෙන පට්ඨං ද්විධා කත්වා පච්ඡා දස්සෙසි.

තෙසං චචනත්ථො – නිරයපාලෙහි පජ්ජලිතානි නානාවුධානි ගහෙත්වා බණ්ඩාබණ්ඩිකං ඡින්නා හිරං හිරං කතා නෙරයිකසත්තා පුනස්පුනං සඤ්ජීවන්ති එත්ථාති සඤ්ජීවො. නිරයපාලා පුනස්පුනං නදන්තා චග්ගන්තා පජ්ජලිතානි නානාවුධානි ගහෙත්වා ජලිතාය ලොභපට්ඨයං නෙරයිකෙ සත්තෙ අපරාපරං අනුබන්ධිත්වා පහරිත්වා ජලිතපට්ඨයං පතිතෙ ජලිතකාලසුත්තං පාතෙත්වා ජලිතඵරසුං ගහෙත්වා සයං උන්තදන්තා මහන්තෙන අට්ටස්සරෙන විරචන්තෙ අට්ඨංසෙ සොළසංසෙ කරොත්තා එත්ථ තච්ඡන්තිති කාලසුත්තො. මහන්තා ජලිතඅයපබ්බතා සාතෙත්ති එත්ථාති සඬ්ඝාතො. තත්ථ කිර සත්තෙ නවයොජනාය ජලිතාය අයපට්ඨයා යාව කටිතො පවෙසෙත්වා නිව්වලෙ කරොත්ති. අට් පුරත්ථිමතො ජලිතො අයපබ්බතො සමුට්ඨාය අසනි විය විරචන්තො ආගන්ත්වා තෙ සත්තෙ සණ්ඨකරණයං තිලෙ පිසන්තො විය ගන්ත්වා පච්ඡිමදිසාය තිට්ඨති, පච්ඡිමදිසතො සමුට්ඨිතොපි තට්ඨෙව ගන්ත්වා පුරත්ථිමදිසාය තිට්ඨති. ද්වෙ පන එකතො සමාගන්ත්වා උච්ඡ්වයන්තෙ උච්ඡ්වණ්ඩානි විය පිළෙත්ති. එවං තත්ථ බහුනි වස්සසතසහස්සානි දුක්ඛං අනුභොන්ති.

ද්වෙ ච රොරුවාති ජාලරොරුවො, ධුමරොරුවො වාති ද්වෙ. තත්ථ ජාලරොරුවො කප්පෙන සණ්ඨිතාහි රත්තලොභජාලාහි පුණ්ණො, ධුමරොරුවො ඛාරධුමෙන පුණ්ණො. තෙසු ජාලරොරුවෙ පච්චන්තානං නච්චි වණ්ණමුඛෙහි ජාලා පච්ඡිත්වා සරිරං දහන්ති, ධුමරොරුවෙ පච්චන්තානං නච්චි වණ්ණමුඛෙහි ඛාරධුමො පච්ඡිත්වා පිට්ඨං විය සරිරං සෙදෙති. උභයත්ථපි පච්චන්තා සත්තා මහාවිරටං විරචන්තිති ද්වෙපි “රොරුවා”ති වුත්තා. ජාලානං වා පච්චනසත්තානං වා තෙසං දුක්ඛස්ස වා වීචි අන්තරං නත්ථී එත්ථාති අච්චි, මහන්තො අච්චි මහාවීචි. තත්ථ හි පුරත්ථිමාදීහි හිත්තිහි ජාලා උට්ඨහිත්වා පච්ඡිමාදිසු පටිහඤ්ඤති, තා ච හිත්තියො විනිවිජ්ඣිත්වා පුරතො යොජනසතං ගණ්හාති. හෙට්ඨා උට්ඨිතා ජාලා උපරි පටිහඤ්ඤති, උපරි උට්ඨිතා හෙට්ඨා පටිහඤ්ඤති. එවං තාවෙන්ථ ජාලානං වීචි නාම නත්ථී. තස්ස පන අන්තො යොජනසතං යානං බීරවල්ලිපිට්ඨස්ස පූරිතනාළි විය සත්තෙහි නිරන්තරං පූරිතං චතුහි ඉරියාපට්ඨෙහි පච්චන්තානං සත්තානං පමාණං නත්ථී, න ච අඤ්ඤමඤ්ඤං බ්‍යාබාධෙන්ති, සකට්ඨානෙයෙව පච්චන්ති. එවමෙන්ථ සත්තානං වීචි නාම නත්ථී. යථා පන ජීවිහග්ගෙ ඡ මුඛිත්ථුනි සත්තමස්ස තම්බලොභබ්බදුනො අනුදහනබලවතාය අබ්බොහාරිකානි භොන්ති, තථා තත්ථ අනුදහනබලවතාය සෙසා ඡ අකුසලවිපාකූපෙක්ඛා අබ්බොහාරිකා භොන්ති, දුක්ඛමෙව නිරන්තරං පඤ්ඤායති. එවමෙන්ථ දුක්ඛස්ස වීචි නාම නත්ථී. ස්වායං සහ හිත්තිහි වික්ඛම්භතො අට්ඨාරසාධිකතියොජනසතො, ආචට්ටතො පන චතුපණ්ණාසාධිකනවයොජනසතො, සහ උස්සදෙහි දස යොජනසහස්සානි. එවමස්ස මහන්තතා වෙදිතබ්බා.

නිව්වලෙ සත්තෙ තපතීති තාපනො. අතිවිය තාපෙතීති පතාපනො. තත්ථ තාපනස්මිං තාව සත්තෙ තාලක්ඛන්ධප්පමාණෙ ජලිතඅයසුලෙ නිසිදාපෙත්ති. තතො හෙට්ඨා පට්ඨී ජලති, සුලානි ජලන්ති, සත්තා ජලන්ති. එවං සො නිරයො නිව්වලෙ සත්තෙ තපති. ඉතරස්මිං පන නිබ්බත්තසත්තෙ ජලන්තෙහි ආවුධෙහි පහරිත්වා ජලිතං අයපබ්බතං ආරොපෙත්ති. තෙසං පබ්බතමත්ථකෙ ධීතකාලෙ කම්මපච්චයො වාතො පහරති. තෙ තත්ථ සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තා උද්ධංපාදා අධොසිරා පතන්ති. අට් හෙට්ඨා අයපට්ඨිතො ජලිතානි අයසුලානි උට්ඨහන්ති. තෙ තානි මත්ථකෙනෙව පහරිත්වා තෙසු විනිවිද්ධසරිරා ජලන්තා පච්චන්ති. එවමෙස අතිවිය තාපෙතීති.

බොධිසත්තො පන එතෙ නිරයෙ දස්සෙත්තො පටමං සඤ්ජීවං දස්සෙත්වා තත්ථ පච්චන්තෙ නෙරයිකසත්තෙ දිස්වා මහාජනස්ස මහාභයෙ උප්පන්නෙ තං අන්තරධාපෙත්වා පුන පට්ඨං ද්විධා කත්වා කාලසුත්තං දස්සෙසි, තත්ථපි පච්චමානෙ සත්තෙ දිස්වා මහාජනස්ස මහාභයෙ උප්පන්නෙ තම්පි අන්තරධාපෙසීති එවං පටිපාටියා දස්සෙසි. තතො රාජානං ආමන්තෙත්වා, “මහාරාජ, තයා ඉමෙසු අට්ඨසු මහානිරයෙසු පච්චමානෙ සත්තෙ දිස්වා අප්පමාදං කාතුං වට්ටති”ති වත්වා පුන තෙසඤ්ඤෙව මහානිරයානං කිච්චං කටෙතුං “ඉච්චෙන”තිආදිමාහ. තත්ථ අක්ඛාතානි මයා ච තුස්හං කථිතා, පොරාණකෙහි ච කථිතායෙව. ආකිණ්ණානි පරිපුණ්ණා. පච්චෙකා සොළසුස්සදානි එතෙසං නිරයානං

එකෙකස්ස වතුසු ද්වාරෙසු එකෙකස්මිං වත්තාරො වත්තාරො කත්වා සොළස සොළස උස්සදනිරයානි සබ්බෙපි සනං අට්ඨවීසති ව උස්සදනිරයා අට්ඨ ව මහානිරයානි ඡන්තිංසනිරයසනං. කදරියතාපනානි සබ්බෙනෙ කදරියානං තාපනා. බලවද්දක්ඛතාය සොරො. කම්මනිබ්බත්තානං අවච්ඡිනං අත්ථිතාය අවච්ඡිමන්තො. භයස්ස මහන්තතාය මහබ්බයා. දිට්ඨමන්තා වා සුතමන්තා වා ලොමානි භංසන්තිති ලොමභංසනරූපා ව. භීසනතාය හෙස්මා. භයජනනතාය පටිභයා. සුඛාභාවෙන දුඛං. වතුක්කණ්ණානි සබ්බෙපි වතුරස්සමඤ්ජුසසදිසා. විහත්තානි වතුද්වාරවසෙන විහත්තා. භාගසො මිතානි ද්වාරවච්ඡිනං වසෙන කොට්ඨාසෙ යපෙත්වා මිතා. අයසා පටිකුප්ථිතානි සබ්බෙපි නවයොජනිකෙන අයකපාලෙන පටිවජන්තා. පුටා තිට්ඨන්තිති සබ්බෙපි එත්තකං යානං අනුචරිත්වා තිට්ඨන්ති.

උද්ධංපාදා අවංසිරානි එවං තෙසු තෙසු නිරයෙසු සම්පරිවත්තිත්වා පුනස්සුතං පතමානෙ සන්ධායාහ. අතිවත්තාරොති ඵරුසවාචාහි අතික්කමිත්වා වත්තාරො. මහානිරයෙසු කිර යෙභුයොන ධම්මිකසමණොභ්මණෙසු කතාපරාධාව පච්චන්ති, තස්මා එවමාහ. තෙ භූතභූතොති තෙ ඉසීනං අතිවත්තාරො අත්තනො වුඩ්ඪියා හතත්තා භූතභූතො කොට්ඨාසකතා මච්ඡා විය පච්චන්ති. අසඬබ්බෙයොනි ගණෙතුං අසක්කුණෙයො. කිබ්බිසකාරිනොති දාරුණකම්මකාරිනො. නික්ඛමනෙසිනොති නිරයා නික්ඛමනං එසන්තාපි ගවෙසන්තාපි නික්ඛමනද්වාරං නාධිගච්ඡන්ති. පුරත්ථිමෙනාති යදා තං ද්වාරං අපාරුතං හොති, අප් තදභිමුඛා ධාවන්ති, තෙසං තත්ථ ඡවිආදීති ක්ඛායන්ති. ද්වාරසමීපං පත්තානඤ්ච තෙසං තං පිටියති, පච්ඡිමද්වාරං අපාරුතං විය බායති. එස නයො සබ්බත්ථ. න සාධුරූපෙති වුත්තප්පකාරං සප්පං විය සාධුරූපෙ ඉසයො න ආසීදෙ, න ඵරුසවචනෙන කායකම්මෙන වා සට්ඨෙත්තො උපගච්ඡෙයා. කිංකාරණා? සඤ්ඤාතානං තපස්සිනං ආසාදිතත්තා අට්ඨසු මහානිරයෙසු මහාදුක්ඛස්ස අනුභවිතබ්බත්තා.

ඉදානි යෙ රාජානො තථාරූපෙ ආසාදෙත්වා තං දුක්ඛං පත්තා, තෙ දස්සෙතුං “අතිකායො”තිආදිමාහ. තත්ථ අතිකායොති බලසම්පත්තො මහාකායො. මහිස්සාසොති මහාධනුග්ගහො. කෙකකාධිපොති කෙකකරට්ඨාධිපති. සහස්සබ්බානුති පඤ්චෙති ධනුග්ගහසතෙහි බාහුසහස්සෙන ආරොපෙනබ්බං ධනුං ආරොපනසමත්ථතාය සහස්සබ්බාහු. විභවඬගතොති විනාසං පත්තො. වත්ථුනි පන සරභඬගජාතකෙ (ජා. 2.17.50 ආදයො) විත්ථාරිතානි. උපහච්ච මනන්ති අත්තනො විත්තං පදුසෙත්වා. මාතඬගස්මිත්ති මාතඬගපණ්ඩිතෙ. වත්ථු මාතඬගජාතකෙ (ජා. 1.15.1 ආදයො) වණ්ණිතං. කණ්භදිපායනාසප්ථානි කණ්භදිපායනං ආසප්ථ. යමසාධනන්ති නිරයපාලකරඤ්ඤො ආණාපවත්තට්ඨානං. වත්ථු සට්පණ්ඩිතජාතකෙ (ජා. 1.10.165 ආදයො) විත්ථාරිතං. ඉසීනානි කපිලතාපසෙන. පාවෙක්ඛිති පච්චියො. වෙච්චොති වෙතියරාජා. භීතත්තොති පරිභීතත්තභාවො අන්තරභීතඉද්ධි. පත්තපරියායන්ති පරියායං මරණකාලං පත්වා. වත්ථු වෙතියජාතකෙ (ජා. 1.8.45 ආදයො) කථිතං.

තස්මා භීති යස්මා විත්තවසිකො හුත්වා ඉසීසු අපරජ්ඣිත්වා අට්ඨසු මහානිරයෙසු පච්චති, තස්මා හි. ඡන්දාගමනන්ති ඡන්දාදිවතුබ්බධම්මපි අගතිගමනං. පදුට්ඨොනාති කුද්ධෙන. ගන්තා සො නිරයං අධොති සො තෙන අධොගමනියෙන කම්මෙන අධොනිරයමෙව ගච්ඡති. පාළියං පන “නිරයුස්සද”න්ති ලිඛිතං, තස්ස උස්සදනිරයං ගච්ඡතිති අත්ථො. වුඩ්ඪෙති වයොවුඩ්ඪෙ ව ගුණවුඩ්ඪෙ ව. අනපච්චානි භවත්තරෙපි අපච්චං වා දායාදං වා න ලහන්තිති අත්ථො. තාලවත්ථුනි දිට්ඨධම්මෙපි ඡින්නමුලතාලො විය මහාවිනාසං පත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තන්ති. යො ව පබ්බජිතං හන්තිති යො බාලජනො සමණං හනති. චිරරත්තායානි චිරං කාලං.

එවං මහාසත්තො ඉසීවිහෙය්කානං පච්චනනිරයෙ දස්සෙත්වා උපරි අධම්මිකරාජුතං පච්චනනිරයෙ දස්සෙත්තො “යො වා”තිආදිමාහ. තත්ථ රට්ඨවිද්ධංසනොති ඡන්දාදිවසෙන ගන්ත්වා රට්ඨස්ස විද්ධංසනො. අවච්ඡිසඬසපරෙතොති අවච්ඡිසමුහපරික්ඛිත්තො. තෙජොහක්ඛස්සානි අග්ගිමෙව බාදන්තස්ස. ගත්තානීති තිගාවුතෙ සරිරෙ සබ්බඬගපච්චඬගානි. ලොමෙහි ව නබ්බෙහි වානි එතෙහි සද්ධිං සබ්බානි එකජාලානි හොන්ති. තුත්තට්ඨිතොති ආනෙඤ්ජකාරණං කාරියමානො තුත්තෙහි විද්ධො නාගො යථා නදති.

එවං මහාසත්තො අධම්මිකරාජුතං පච්චනනිරයෙ දස්සෙත්වා ඉදානි පිතුසාතකාදීනං පච්චනනිරයෙ දස්සෙතුං “යො ලොභා”තිආදිමාහ. තත්ථ ලොභානි යසධනලොභෙන. දොසා වානි දුට්ඨවිත්තතාය වා. නිත්තවන්ති ලොහකුම්භියං බහුනි වසසහස්සානි පක්කං නිහරිත්වා තිගාවුතමස්ස සරිරං නිත්තවං කත්වා ජලිතාය ලොහපථවියං පාතෙත්වා තිණ්හෙහි අයසුලෙහි කොට්ඨෙත්වා වුණවිවුණ්ණං කරොන්ති. අන්ධං කරිත්වානි, මහාරාජ, තං පිතුසාතකං නිරයපාලා ජලිතලොහපථවියං උත්තානං පාතෙත්වා ජලිතෙහි අයසුලෙහි අක්ඛිති හින්දිත්වා අන්ධං කරිත්වා මුඛෙ උණ්භං මුත්තකරිසං පක්ඛිපිත්වා පලාලපීයං විය නං පරිවත්තෙත්වා කප්පෙන සණ්ඨිතෙ බාරෙ ලොහඋදකෙ නිමුප්පාපෙත්ති. තත්තං පක්කුථිතමයොගුළඤ්ඤානි පුන පක්කුථිතං ගුප්තකලලඤ්ඤෙව ජලිතඅයොගුළඤ්ඤෙව බාදාපෙත්ති. සො පන තං ආභරියමානං දිස්වා මුඛං පිටෙති. අප්ස්ස දිසෙ වරතාපිතෙ ජලමානෙ එාලෙ ආදාය මුඛං වික්ඛම්භෙත්වා විවරිත්වා රජ්ජුබද්ධං අයබලිසං බිපිත්වා ජිව්හං නිහරිත්වා තස්මිං විවටෙ මුඛෙ තං අයොගුළං සම්පච්ඡන්ති පක්ඛිපන්ති. රක්ඛසානි නිරයපාලා.

සාමා වානි, මහාරාජ, තස්ස පිතුසාතකස්ස ජිව්හං බලිසෙන නික්කඩ්ඪිත්වා අයසඬකුහි පථවියං නිහතං ජිව්හං සාමා සොණා සබලවණ්ණා සුනබා ව ලොහතුණ්ඩා ගිජ්ඣා ව කාකොලසඬසා ව අඤ්ඤෙ ව නානප්පකාරා සකුණා

සමාගන්ත්වා ආවුබෙහි ජින්දන්තා විය විහජ්ජ කාකපදාකාරෙන කොට්ඨාසෙ කත්වා විජ්ජන්දමානං සලොහිතං විසාසං බාදන්තා විය සත්තෙ භක්ඛයන්තීති අත්ථො. තං දඩ්ඪතාලන්ති තං පිතුසාතකං ඤායමානතාලං විය ජලිතසරිරං. පරිහින්තගත්තන්ති තත්ථ තත්ථ පරිහින්තගත්තං. නිජ්ජොපාටයන්තාති ජලිතෙහි අයමුත්ගරෙහි පහරන්තා. රතී හි තෙසන්ති තෙසං නිරයපාලානං සා රතී කීළා හොති. දුබ්බො පනිතරෙහි ඉතරෙ පන තෙරයිකසත්තා දුක්ඛිතා හොන්ති. පෙත්තිසාතිතොති පිතුසාතකා. ඉති ඉමං පිතුසාතකානං පච්චනනිරයං දිස්වා රාජා භීතතසිතො අහොසි.

අථ නං මහාසත්තො සමස්සාසෙත්වා මාතුසාතකානං පච්චනනිරයං දස්සෙසි. යමක්ඛයන්ති යමනිවෙසනං, නිරයන්ති අත්ථො. අත්තකම්මඵලප්පගොති අත්තනො කම්මඵලෙන උපගතො. අමනුස්සාති නිරයපාලා. භන්තාරං ජනයන්තියාති මාතුසාතකං. වාලෙහීති අයමකවිවාලෙහි වෙයෙත්වා අයයන්තෙන පිළයන්ති. තන්ති තං මාතුසාතකං. පායෙන්නීති තස්ස පිළියමානස්ස රුහිරං ගලින්වා අයකපල්ලං පුරෙති. අථ නං යන්තනො නිහරන්ති, තාවදෙවස්ස සරිරං පාකතිකං හොති. තං පථවියං උත්තානං නිපජ්ජාපෙත්වා විලීනං තම්බලොහං විය පක්කුචීතං ලොහිතං පායෙන්නි. ඔගස්භ තිට්ඨතීති තං බහුති වස්සසහස්සාති අයයන්තෙහි පිළෙත්වා ජෙගුච්ඡෙ දුග්ගන්ධෙ පටිකුලෙ මහන්තෙ ගුප්තකලලආවාටෙ බිපන්ති, සො තං රහදං ඔගස්භ ඔගාහින්වා තිට්ඨති. අතිකායාති එකදොණ්කතාවජ්ජමාණසරිරා. අයොමුබාති අයසුච්චුබා. ජවිං හෙත්වානාති ජවිමාදිං කත්වා යාව අට්ඨිමිපි හෙත්වා අට්ඨිමිඤ්ජම්පි බාදන්ති. සංගිද්ධාති ගධිතා මුච්ඡිතා. න කෙවලඤ්ච බාදන්තෙව, අධොමග්ගාදීහි පන පටිසිත්වා මුබාදීහි නික්බමන්ති, වාමපස්සාදීහි පටිසිත්වා දක්ඛිණපස්සාදීහි නික්බමන්ති, සකලම්පි සරිරං ජිද්දාවජ්ජදං කරොන්ති, සො තත්ථ අතිදුක්ඛපරෙතො චිරවන්තො පච්චති. සො වාති සො මාතුසාතකො ච තං සතපොරිසං නිරයං පත්තො සසිසකො නිමුග්ගොව හොති, තඤ්ච කුණපං සමන්තා යොජනසතං පුතිකං හුත්වා වායති. මාතුසොති මාතුසාතකො.

එවං මහාසත්තො මාතුසාතකානං පච්චනනිරයං දස්සෙත්වා පුන ගබ්භපාතකානං පච්චනනිරයං දස්සෙත්තො ගාථමාහ. බුරුධාරමනුක්කම්මාති බුරුධාරනිරයං අතික්කම්මිත්වා. තත්ථ කිර නිරයපාලා මහන්තමහන්තෙ බුරෙ උපරි ධාරෙ කත්වා සන්ථරන්ති, තතො යාහි ගබ්භපාතනරභෙසජ්ජාති පිටින්වා ගබ්භා පාතිතා, තා ගබ්භපාතිනියො ඉත්ථියො ජලිතෙහි ආවුබෙහි පොටෙන්තා අනුබන්ධන්ති, තා තිබ්බිකබුරුධාරාසු බණ්ඩාබණ්ඩිකා හුත්වා පුනජ්ජනං උට්ඨාය තං දුරහිසම්භවං බුරුධාරනිරයං අක්කමන්තියො අතික්කම්මිත්වා නිරයපාලෙහි අනුබද්ධා දුග්ගං දුරතික්කමං විසමං වෙතරණං නදිං පතන්ති. තත්ථ කම්මකාරණං නිමිජාතකෙ (ජා. 2.22.421 ආදයො) ආච්චි භවිස්සති.

එවං ගබ්භපාතිනීනං නිරයං දස්සෙත්වා මහාසත්තො යත්ථ පරදාරිකා ව අතිවාරිනියො ව පතන්තා පච්චන්ති, තං කණ්ටකසිම්බලිනිරයං දස්සෙත්තො “අයොමයා”තිආදිමාහ. තත්ථ උභතො අභිලම්බන්තීති වෙතරණියා උභොසු තිරෙසු තාසං සිම්බලීනං සාධා ඔලම්බන්ති. තෙ අච්චිමන්තොති තෙ පජ්ජලිතසරිරා සත්තා අච්චිමන්තො හුත්වා තිට්ඨන්ති. යොජනන්ති තිගාවුතං තෙසං සරිරං, තතො උට්ඨිතජාලාය පන සද්ධිං යොජනඋබ්බෙධා හොන්ති. එතෙ වජන්තීති තෙ පරදාරිකා සත්තා නානාවිධෙහි ආවුබෙහි කොට්ටියමානා එතෙ සිම්බලිනිරයෙ අභිරුහන්ති. තෙ පතන්තීති තෙ බහුති වස්සසහස්සාති රුක්ඛවිට්ඨපෙසු ලග්ගා ඤායින්වා පුන නිරයපාලෙහි ආවුබෙහි විහතා විවන්තා හුත්වා පරිවත්තිත්වා අධොසිසකා පතන්ති. පුපුති බහු. චිතිවිද්ධධගාති තෙසං තතො පතනකාලෙ හෙට්ඨා අයපථවිතො සුලාති උට්ඨිතිත්වා තෙසං මත්ථකං පටිච්ඡන්ති, තාති තෙසං අධොමග්ගෙන නික්බමන්ති, තෙ එවං සුලෙසු විද්ධසරිරා චිරරත්තා සයන්ති. දීසන්ති සුපිනෙපි නිද්දං අලහන්තා දීසරත්තං ජග්ගන්තීති අත්ථො. රතායා විවසානෙති රත්තීනං අච්චයෙන, චිරකාලාතික්කමෙනාති අත්ථො. පච්ජජන්තීති සට්ඨියොජනිකං ජලිතං ලොහකුම්භිං කජ්ජෙන සණ්ඨිතං ජලිතතම්බලොහරසපුණ්ණං ලොහකුම්භිං නිරයපාලෙහි බිත්තා පච්චන්ති. දුස්සිලාති පරදාරිකා.

එවං මහාසත්තො පරදාරිකඅතිවාරිකානං පච්චනසිම්බලිනිරයං දස්සෙත්වා ඉතො පරං සාමිකවත්තසස්සසසුරවත්තාදීහි අපුරෙන්නීනං පච්චනට්ඨානං පකාසෙත්තො “යා වා”තිආදිමාහ. තත්ථ අතිමඤ්ඤතීති භිසජාතකෙ (ජා. 1.14.78 ආදයො) වුත්තං සාමිකවත්තං අකරොන්ති අතික්කම්මිත්වා මඤ්ඤති. ජෙට්ඨං වාති සාමිකස්ස ජෙට්ඨභාතරං. නනන්දරන්ති සාමිකස්ස භගිනිං. එතෙසම්පි හි අඤ්ඤතරස්ස හත්ථපාදපිට්ඨිපරිකම්මන්භාපනභොජනාදිභෙදං වත්තං අපුරෙන්නී තෙසු හිරොත්තජ්ජං අනුපට්ඨපෙන්නී තෙ අතිමඤ්ඤති නාම, සාපි නිරයෙ නිබ්බන්ති. වඩ්ඪකොති තස්සා සාමිකවත්තාදීනං අපරිපුරිකාය සාමිකාදයො අක්කොසිත්වා පරිභාසිත්වා නිරයෙ නිබ්බන්තාය ලොහපථවියං නිපජ්ජාපෙත්වා අයසඬකුනා මුබං විවරින්වා බලිසෙන ජිව්භග්ගං නිබ්බහන්ති, රජ්ජුබන්ධනෙන සබන්ධනං කඩ්ඪන්ති. කිම්නන්ති කිම්භරිතං. ඉදං වුත්තං හොති – මහාරාජ, සො තෙරයිකසත්තො එවං නික්කඩ්ඪිතං අත්තනො බ්‍යාමෙන බ්‍යාමමන්තං ජිව්භං ආවුබෙහි කොට්ටිතකොට්ටිතට්ඨානෙ සඤ්ජානෙහි මහාදොණ්ඡපමාණෙහි කිම්භි භරිතං පස්සති. විඤ්ඤාපෙතුං න සක්කොතීති නිරයපාලෙ යාවතුකාමොපි කිඤ්චි වත්තුං න සක්කොති. තාපනෙති එවං සා තත්ථ බහුති වස්සසහස්සාති පච්චින්වා පුන තාපනමහානිරයෙ පච්චති.

එවං මහාසත්තො සාමිකවත්තසස්සසසුරවත්තාදීහි අපුරෙන්නීනං පච්චනනිරයං දස්සෙත්වා ඉදාහි සුකරිකාදීනං පච්චනනිරයෙ දස්සෙත්තො “ඔරබ්භිකා”තිආදිමාහ. තත්ථ අච්ඡණ්ණෙ වණ්ණකාරකාති පෙසුඤ්ඤකාරකා. බාරනදීන්ති එතෙ ඔරබ්භිකාදයො එතෙහි සත්තිආදීහි හඤ්ඤමානා වෙතරණං නදිං පතන්තීති අත්ථො. සෙසාති ඔරබ්භිකාදීනං පච්චනට්ඨානාති නිමිජාතකෙ ආච්චි භවිස්සන්ති. කුටකාරීති කුට්ටිනිවජ්ජස්ස වෙච තුලාකුටාදීනඤ්ච

සට්ටිනිපාතවණ්ණනා නිට්ටිතා.

20. සත්තනිතිපාතො

[531] 1. කුසජාතකවණ්ණනා

ඉදං තෙ රට්ඨන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කපෙසි. එකො කිර සාවත්ථිවාසී කුලපුත්තො සාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිතො එකදිවසං සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරන්තො එකං අලඬකතඉත්ථිං දිස්වා සුභනිමිත්තග්ගාභවසෙන ඔලොකෙන්වා කිලෙසාභිභූතො අනභිරතො විභාසී දීඝකෙසනබො කිලිට්ඨවිවරො උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජාතො ධම්මිසන්ථතගත්තො. යථා හි දෙවලොකා වචනධම්මානං දෙවපුත්තානං පඤ්ච පුබ්බනිමිත්තානි පඤ්ඤායන්ති, මාලා මිලායන්ති, වත්ථානි කිලිස්සන්ති, සරිරෙ දුබ්බණ්ණියං ඔක්කමති, උභොහි කච්ඡෙහි සෙදා මුච්චන්ති, දෙවො දෙවාසනෙ නාභිරමති, එවමෙව සාසනා වචනධම්මානං උක්කණ්ඨිතභික්ඛුනං පඤ්ච පුබ්බනිමිත්තානි පඤ්ඤායන්ති, සද්ධාපුප්ඵානි මිලායන්ති, සීලවත්ථානි කිලිස්සන්ති, සරිරෙ මඬකුතාය වෙව අයසවසෙන ව දුබ්බණ්ණියං ඔක්කමති, කිලෙසසෙදා මුච්චන්ති, අරඤ්ඤරුක්ඛමුලපුඤ්ඤාගාරෙසු නාභිරමන්ති. තස්සපි තානි පඤ්ඤාදිංසු. අප්ඨ නං භික්ඛු සත්ථු සන්තිකං නෙත්වා “අයං, භන්තෙ, උක්කණ්ඨිතො”ති දස්සෙසු. සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං, භික්ඛු, උක්කණ්ඨිතොසී”ති තං පුච්ඡන්තො “සච්චං, භන්තෙ”ති පුත්තෙ “මා, භික්ඛු, කිලෙසවසිකො භොහි, මාතුගාමො නාමෙස පාපො, තස්මිං පටිබද්ධවිත්තතං විනොදෙහි, සාසනෙ අභිරම, මාතුගාමෙ පටිබද්ධවිත්තතාය හි තෙජවන්තොපි පොරාණකපණ්ඩිතා නිත්තෙජා හුත්වා අනායබාසනං පාපුණ්ණං”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ මල්ලරට්ඨෙ කුසාවතීරාජධානියං ඔක්කාකො නාම රාජා ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙසී. තස්ස සොළසන්තං ඉත්ථිසභස්සානං ජෙට්ඨිකා සීලවතී නාම අග්ගමහෙසී අභොසී, සා නෙව පුත්තං, න ධීරං ලභී. අප්ඨස්ස නාගරා වෙව රට්ඨවාසීනො ව රාජනිවෙසනද්වාරෙ සන්තිපතින්තො “රට්ඨං නස්සිස්සති, රට්ඨං නස්සිස්සති”ති උපක්කොසිංසු. රාජා සිහපඤ්ජරං උග්ගාපෙත්වා “මයි රජ්ජං කාරෙන්නෙ අධම්මකාරො නාම නත්ථි, කස්මා උපක්කොසාම”ති පුච්ඡී. “සච්චං, දෙව, අධම්මකාරො නාම නත්ථි, අපිච වංසානුරක්ඛකො පන වො පුත්තො නත්ථි, අඤ්ඤො රජ්ජං ගහෙත්වා රට්ඨං නාසෙස්සති, තස්මා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙතුං සමත්ථං පුත්තං පත්තො”ති. “පුත්තං පත්තොත්තො කිං කරොමි”ති? “පයමං තාව එකං සත්තාහං චුල්ලනාටකං ධම්මනාටකං කත්වා විස්සජ්ජෙථ, සවෙ සා පුත්තං ලභිස්සති, සාධු, නො වෙ, අප්ඨ මජ්ඣිමනාටකං විස්සජ්ජෙථ, තතො ජෙට්ඨනාටකං, අවස්සං එත්තකාසු ඉත්ථිසු එකා පුඤ්ඤවතී පුත්තං ලභිස්සති”ති. රාජා තෙසං වචනෙන තථා කත්වා සත්ත දිවසෙ යථාසුඛං අභිරමිත්වා ආගතාගතං පුච්ඡී – “කච්චි වො පුත්තො ලද්ධො”ති? සබ්බා “න ලභාම, දෙවා”ති ආහංසු. රාජා “න මෙ පුත්තො උප්පජ්ජිස්සති”ති අනත්තමනො අභොසී. නාගරා පුන තපෙව උපක්කොසිංසු. රාජා “කිං උපක්කොසාම, මයා තුම්භාකං වචනෙන නාටකානි විස්සට්ඨානි, එකාපි පුත්තං න ලභති, ඉදානි කිං කරොමා”ති ආහ. “දෙව, එතා දුස්සීලා භවිස්සන්ති නිප්පුඤ්ඤා, නත්ථි එතාසං පුත්තලාභාය පුඤ්ඤං, තුම්භෙ එතාසු පුත්තං අලභන්තිසුපි මා අප්පොස්සුක්කතං ආපජ්ජථ, අග්ගමහෙසී වො සීලවතී දෙවි සීලසම්පන්නා, තං විස්සජ්ජෙථ, තස්සා පුත්තො උප්පජ්ජිස්සති”ති.

සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්තො “ඉතො කිර සත්තමෙ දිවසෙ රාජා සීලවතීං දෙවිං ධම්මනාටකං කත්වා විස්සජ්ජෙස්සති, පුරිසා සන්තිපතන්තු”ති හෙරිං වරාපෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ දෙවිං අලඬකාරාපෙත්වා රාජනිවෙසනා ඔතාරෙත්වා විස්සජ්ජෙසී. තස්සා සීලතෙජෙන සක්කස්ස භවනං උණ්භාකාරං දස්සෙසී. සක්කො “කිං නු බො”ති ආවජ්ජෙත්තො දෙවියා පුත්තපත්තනභාවං ඤාත්වා “එතිස්සා මයා පුත්තං දාතුං වට්ටති, අත්ථි නු බො දෙවලොකෙ එතිස්සා අනුච්ඡවිකො පුත්තො”ති උපධාරෙත්තො බොධිසත්තං අද්දස. සො කිර තදා තාවතීංසභවනෙ ආයුං බෙපෙත්වා උපරිදෙවලොකෙ නිබ්බන්තිතුකාමො අභොසී. සක්කො තස්ස විමානද්වාරං ගන්ත්වා තං පක්කොසිත්වා, “මාරිස, තයා මනුස්සලොකං ගන්ත්වා ඔක්කාකරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමහි පටිසන්ධිං ගණ්හිතුං වට්ටති”ති සම්පට්ඨිජාපෙත්වා අපරමපි දෙවපුත්තං “ත්වමපි එතිස්සා එව පුත්තො භවිස්සසී”ති වත්වා “මා බො පනස්සා කොචි සීලං හින්දතු”ති මහල්ලකබ්බාහමණවෙසෙන රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරං අගමාසී.

මහාජනොපි ත්භාතො අලඬකතො “අහං දෙවිං ගණ්හිස්සාමි, අහං දෙවිං ගණ්හිස්සාමි”ති රාජද්වාරෙ සන්තිපතින්තො සක්කඤ්ච දිස්වා “ත්වං කස්මා ආගතොසී”ති පරිභාසමකාසී. සක්කො “කිං මං තුම්භෙ ගරභථ, සවෙපි මෙ සරිරං ජිණ්ණං, රාගො පන න ජීරති, සවෙ සීලවතීං ලභිස්සාමි, ආදාය නං ගමිස්සාමිති ආගතොමිහි”ති වත්වා අත්තනො ආනුභාවෙන සබ්බෙසං පුරතොව අට්ඨාසී. අඤ්ඤො කොචි තස්ස තෙජෙන පුරතො භවිතුං නාසක්ඛි. සො තං සබ්බාලඬකාරපට්ඨණ්ඩිතං නිවෙසනා නික්ඛමන්තිඤ්ඤෙව භත්තෙ ගහෙත්වා පක්කාමි. අප්ඨ නං තත්ථ තත්ථ ධීතා ගරහිංසු “පස්සථ, භො, මහල්ලකබ්බාහමණො එවං උත්තමරුපධරං දෙවිං ආදාය ගච්ඡති, අත්තනො යුත්තං න ජානාති”ති. දෙවිපි “මහල්ලකො මං ගහෙත්වා ගච්ඡති”ති න අට්ඨියති න හරායති. රාජාපි වාතපානෙ යත්වා “කො නු බො දෙවිං ගහෙත්වා ගච්ඡති”ති ඔලොකෙන්තො තං දිස්වා අනත්තමනො අභොසී.

සක්කො තං ආදාය නගරද්වාරතො නික්ඛමිත්වා ද්වාරසමීපෙ එකං සරං මාපෙසී විවට්ඨො. පඤ්ඤත්තකට්ඨත්ථරිකං. අප්ඨ නං සා “ඉදං තෙ නිවෙසන”න්ති පුච්ඡී. සො “ආම, හද්දෙ, පුබ්බෙ පනාහං එකො, ඉදානිමිහා මයං ද්වෙ ජනා, අහං භික්ඛාය වරිත්වා තණ්ඩුලාදීනි ආහරිස්සාමි, ත්වං ඉමිස්සා කට්ඨත්ථරිකාය නිපජ්ජාහි”ති වත්වා තං මුදුනා භත්තෙ පරාමසන්තො දිබ්බසම්ඵස්සං ඵරාපෙත්වා තත්ථ නිපජ්ජාපෙසී. සා දිබ්බසම්ඵස්සඵරණෙන සඤ්ඤං විස්සජ්ජෙසී. අප්ඨ නං අත්තනො ආනුභාවෙන තාවතීංසභවනං නෙත්වා අලඬකතවිමානෙ දිබ්බසයනෙ නිපජ්ජාපෙසී. සා සත්තමෙ දිවසෙ පබුජ්ඣත්වා තං සම්පත්තිං දිස්වා “න සො

බ්‍රාහ්මණෝ මනුස්සෝ, සක්කෝ භවිස්සති” ති අඤ්ඤාසි. සක්කෝපි තස්මිං සමයෙ පාරිච්ඡන්තකමුලෙ දිබ්බනාටකපරිවුතො නිසින්තො අහොසි. සා සයනා උට්ඨාය තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. අප් නං සක්කෝ “වරං තෙ, දෙවි, දදාමි, ගණ්හානි” ති ආහ. “තෙන හි, දෙව, එකං පුත්තං මෙ දෙහි” ති. “දෙවි, තිට්ඨතු එකො පුත්තො, අහං තෙ ද්වෙ පුත්තෙ දස්සාමි. තෙසු පන එකො පඤ්ඤවා භවිස්සති විරූපවා, එකො රූපවා න පඤ්ඤවා. තෙසු කතරං පඨමං ඉච්ඡාමි” ති? “පඤ්ඤවන්තං, දෙවා” ති. සො “සාධු” ති වන්වා තස්සා කුසතිණං දිබ්බවත්ථං දිබ්බවන්දනං පාරිච්ඡන්තකපුප්ථං කොකනුදඤ්ච නාම චිණං දත්වා තං ආදාය රඤ්ඤො සයනසරං පවිසිත්වා රඤ්ඤා සද්ධිං එකසයනෙ නිපජ්ජාපෙත්වා අඩ්ගුට්ඨකෙන තස්සා නාහිං පරාමසි. තස්මිං ඛණෙ බොධිසත්තො තස්සා කුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගණ්හි. සක්කෝපි සකට්ඨානමෙව ගතො. පණ්ඩිතා දෙවි ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං ඡානි.

අප් නං පබුද්ධො රාජා දිස්වා, “දෙවි, කෙන නිතාසි” ති පුච්ඡි. “සක්කෙන, දෙවා” ති. “අහං පච්චක්ඛතො එකං මහල්ලකබ්‍රාහ්මණං තං ආදාය ගච්ඡන්තං අද්දසං, කස්මා මං වඤ්චෙසි” ති? “සද්දහථ, දෙව, සක්කෝ මං ගහෙත්වා දෙවලොකං නෙසි” ති. “න සද්දහාමි, දෙවි” ති. අප්ස්ස සා සක්කදත්තියං කුසතිණං දස්සෙත්වා “සද්දහථා” ති ආහ. රාජා “කුසතිණං නාම යතො කුතොවි ලබ්හති” ති න සද්දෙහි. අප්ස්ස සා දිබ්බවත්ථාදිනි දස්සෙසි. රාජා තානි දිස්වා සද්දෙහිත්වා, “හද්දෙ, සක්කෝ තාව තං නෙතු, පුත්තො පන තෙ ලද්ධො” ති පුච්ඡි. “ලද්ධො මහාරාජ, ගබ්භො මෙ පතිට්ඨිතො” ති. සො කුට්ඨො තස්සා ගබ්භපරිහාරං අදාසි. සා දසමාසච්චයෙන පුත්තං විජායි, තස්ස අඤ්ඤං නාමං අකත්වා කුසතිණනාමමෙව අකංසු. කුසකුමාරස්ස පදසා ගමනකාලෙ ඉතරො දෙවපුත්තො තස්සා කුච්ඡියං පටිසන්ධිං ගණ්හි. සා දසමාසෙ පරිපුණ්ණෙ පුත්තං විජායි, තස්ස “ජයම්පති” ති නාමං කරිංසු. තෙ මහන්තෙන යසෙන වඩ්ඪිංසු. බොධිසත්තො පඤ්ඤවා ආවරියස්ස සන්තිකෙ කිඤ්චි සිප්පං අනුග්ගහෙත්වා අත්තනොව පඤ්ඤාය සබ්බසිප්පෙසු නිප්පත්තිං පාපුණි.

අප්ස්ස සොළසවස්සකාලෙ රාජා රජ්ජං දාතුකාමො දෙවිං ආමන්තෙත්වා “හද්දෙ, පුත්තස්ස තෙ රජ්ජං දත්වා නාටකානි උපට්ඨපෙස්සාම, මයං ජීවන්තායෙව නං රජ්ජෙ පතිට්ඨිතං පස්සිස්සාම, සකලජම්බුදීපෙ බො පන යස්ස රඤ්ඤො ධිතරං ඉච්ඡති, තමස්ස ආනෙත්වා අග්ගමහෙසිං කරිස්සාම, චිත්තමස්ස ඡානාහි, කතරං රාජධිතරං රොවෙසි” ති ආහ. සා “සාධු” ති සම්පට්චිජිත්වා “කුමාරස්ස ඉමං පවත්තිං ආරොවෙත්වා චිත්තං ඡානාහි” ති එකං පරිවාරිකං පෙසෙසි. සා ගන්ත්වා තස්ස තං පවත්තිං ආරොවෙසි. තං සුත්වා මහාසත්තො චිත්තෙසි – “අහං න රූපවා, රූපසම්පන්නා රාජධිතා ආනිතාසි මං දිස්වා ‘කිං මෙ ඉමිනා විරූපෙනා’ ති පලායිස්සති ඉති නො ලජ්ජිතබ්බකං භවිස්සති, කිං මෙ සරාවාසෙන, ධරමානෙ මාතාපිතරො උපට්ඨන්තිවා තෙසං අච්චයෙන නික්ඛමිත්වා පබ්බජිස්සාමි” ති. සො “මය්හං නෙව රජ්ජෙනත්ථො, න නාටකෙහි, අහං මාතාපිතූනං අච්චයෙන පබ්බජිස්සාමි” ති ආහ. සා ගන්ත්වා තස්ස කථං දෙවියා ආරොවෙසි, දෙවිපි රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා අනත්තමනො හුත්වා පුත කතිපාභච්චයෙන සාසනං පෙසෙසි. සොපි පටිබාහනියෙව. එවං යාවතතියං පටිබාහිත්වා චතුත්ථවාරෙ චිත්තෙසි – “මාතාපිතූනි සද්ධිං එකන්තෙන පටිපක්ඛභාවො නාම න යුත්තො, එකං උපායං කරිස්සාමි” ති.

සො කම්මාරජෙට්ඨකං පක්කොසාපෙත්වා බහුං සුවණ්ණං දත්වා “එකං ඉත්ථීරූපකං කරොහි” ති උය්‍යාපෙත්වා තස්මිං පක්කන්තෙ අඤ්ඤං සුවණ්ණං ගහෙත්වා සයම්පි ඉත්ථීරූපකං අකාසි. බොධිසත්තානඤ්ඤි අධිජ්ජායො නාම සම්ප්ඤ්ඤිති. තං සුවණ්ණරූපකං ජීවිහාය අවණ්ණනියසොහං අහොසි. අප් නං මහාසත්තො බොමං නිවාසාපෙත්වා සිරිගබ්භෙ ය්‍යාපෙසි. සො කම්මාරජෙට්ඨකෙන ආභතරූපකං දිස්වා තං ගර්හිත්වා “ගච්ඡ අම්භාකං සිරිගබ්භෙ ය්‍යිතරූපකං ආහරා” ති ආහ. සො සිරිගබ්භං පටිට්ඨො තං දිස්වා “කුමාරෙන සද්ධිං අභිරම්භං එකා දෙවච්ඡරා, ආගතා භවිස්සති” ති හත්ථං පසාරෙතුං අවිසහන්තො නික්ඛමිත්වා “දෙව, සිරිගබ්භෙ අය්‍යා එකිකාව ධීතා, උපගන්තුං න සක්කොමි” ති ආහ. “තාත, ගච්ඡ, සුවණ්ණරූපකං එතං, ආහරා” ති පුත පෙසිතො ආහරි. කුමාරො කම්මාරෙන කතං රූපකං සුවණ්ණගබ්භෙ නික්ඛිපාපෙත්වා අත්තනා කතං අලඬිකාරාපෙත්වා රටෙ ය්‍යාපෙත්වා “එවරූපං ලහන්තො ගණ්හාමි” ති මාතු සන්තිකං පහිණි.

සා අමච්චෙ පක්කොසාපෙත්වා, “තාතා, මය්හං පුත්තො මහාපුඤ්ඤො සක්කදත්තියො අනුච්ඡවිකං කුමාරිකං ලභිස්සති, තුම්භෙ එවරූපං ලහන්තා ගණ්හිස්සථ, ඉමං රූපකං පටිච්ඡන්තයානෙ ය්‍යෙත්වා සකලජම්බුදීපං වරන්තා යස්ස රඤ්ඤො එවරූපං ධිතරං පස්සථ, තස්සෙන දත්වා ‘ඔක්කාකරාජා තුම්භෙහි සද්ධිං ආවාහං කරිස්සති’ ති දිවසං වචන්ථපෙත්වා ආගච්ඡථා” ති ආහ. තෙ “සාධු” ති තං ආදාය මහන්තෙන පරිවාරෙන නික්ඛමිත්වා විවරන්තා යං රාජධානිං පාපුණන්ති, තත්ථ සායන්හසමයෙ මහාජනස්ස සමොසරණට්ඨානෙ තං රූපකං වත්ථපුප්ථාලඬිකාරෙහි අලඬිකරිත්වා සුවණ්ණසිවිකං ආරොපෙත්වා තිත්ථමග්ගෙ ය්‍යෙත්වා අමච්චා සයං පටික්කමිත්වා ආගතාගතානං කථාසවනත්ථං එකමන්තෙ තිට්ඨන්ති. මහාජනො තං ඔලොකෙත්වා “සුවණ්ණරූපකං” නති සඤ්ඤං අකත්වා “අයං මනුස්සිත්ථි සමානාපි දෙවච්ඡරපටිභාගා අතිවිය සොහති, කිං නු බො එත්ථ ධීතා, කුතො වා ආගතා, අම්භාකං නගරෙ එවරූපා නත්ථී” ති වණ්ණෙන්නො පක්කමති. තං සුත්වා අමච්චා “සවෙ ඉධ එවරූපා දාරිකා භවෙය්‍ය, අසුකා රාජධිතා විය අසුකා අමච්චධිතා වියා’ ති වදෙය්‍යං, අද්ධා ඉධ එවරූපා නත්ථී” ති තං ආදාය අඤ්ඤං නගරං ගච්ඡන්ති.

තෙ එවං විවරන්තා අනුපුබ්බෙන මද්දරට්ඨෙය්‍ය සාගලනගරං සම්පාපුණ්ණං. තත්ථ මද්දරඤ්ඤො අට්ඨ ධීතරො උත්තමරූපධරා දෙවච්ඡරපටිභාගා, තාසං සබ්බජෙට්ඨිකා පභාවති නාම. තස්සා සරිරතො බාලසුරියස්ස පභා විය පභා නිච්ඡරන්ති, අන්ධකාරෙපි චතුහත්ථෙ අත්තොගබ්භෙ පදිපකිච්චං නත්ථී, සබ්බො ගබ්භො එකොභාසොව භොති. ධාතී

පනස්සා බුද්දා, සා පභාවතිං භොජෙත්වා තස්සා සිසන්භාපනත්ථං අට්ඨති වණ්ණදාසීති අට්ඨ සට්ඨ ගාභාපෙත්වා සායන්භසමයෙ උදකත්ථාය ගච්ඡන්ති තිත්ථමග්ගෙ යිතං තං රූපකං දිස්වා “පභාවති”ති සඤ්ඤාය “අයං දුබ්බිනීතා ‘සිසං න්භාසිස්සාමි’ති අමිහෙ උදකත්ථාය පෙසෙත්වා පට්ඨමතරං ආගන්ත්වා තිත්ථමග්ගෙ යිතා”ති කුප්පිත්වා “අරෙ කුලලජ්ජාපනිකෙ අමිහෙහි පුරිමතරං ආගන්ත්වා කස්මා ඉධ යිතාසි, සචෙ රාජා ජාතිස්සති, නාසෙස්සති නො”ති වත්වා හත්ථෙන ගණ්ඩපස්සෙ පහරි, හත්ථතලං හිජ්ජමානං විය ජාතං. තතො “සුවණ්ණරූපක”න්ති ඤාත්වා හසමානා තාසං වණ්ණදාසීනං සන්තිකං ගච්ඡන්ති “පස්සප්පෙනං මෙ කමිමං, මම යිතාතිසඤ්ඤාය පභාරං අදාසිං, අයං මම යිතු සන්තිකෙ කිමග්ගති, කෙවලං මෙ හත්ථො දුක්ඛාපිනො”ති ආහ.

අථ නං රාජදුතා ගහෙත්වා “ත්වං ‘මම යිතා ඉතො අභිරූපතරා’ති වදන්ති කං නාම කට්ඨෙසී”ති ආහංසු. “මද්දරඤ්ඤො යිතරං පභාවතිං, ඉදං රූපකං තස්සා සොළසිමිපි කලං න අග්ගති”ති. තෙ තුට්ඨමානසා රාජද්වාරං ගන්ත්වා “ඔක්කාකරඤ්ඤො දුතා ද්වායරෙ යිතා”ති පටිභාරෙසු. රාජා ආසනා වුට්ඨාය යිතකොච “පක්කොසාථ”ති ආහ. තෙ පටිසිත්වා රාජානං වන්දිත්වා “මහාරාජ, අමිහාකං රාජා තුම්හාකං ආරොග්ගං පුච්ඡති”ති වත්වා කතසක්කාරසම්මානා “කිමත්ථං ආගතත්ථා”ති පුට්ඨා “අමිහාකං රඤ්ඤො සිහස්සරො පුත්තො කුසකුමාරො නාම, රාජා තස්ස රජ්ජං දාතුකාමො අමිහෙ තුම්හාකං සන්තිකං පහිණි, තුම්හාකං කිර යිතා පභාවති, තං තස්ස දෙට්ඨ, ඉමඤ්ච සුවණ්ණරූපකං දෙය්‍යාධම්මං ගණ්හවා”ති තං රූපකං තස්ස අදංසු. සොපි “ඵචරූපෙන මහාරාජෙන සද්ධිං විවාහමඩගලං හවිස්සති”ති තුට්ඨවිත්තො සම්පට්චිජ්ජි. අථ නං දුතා ආහංසු – “මහාරාජ, අමිහෙහි න සක්කා පපඤ්චං කාතුං, කුමාරිකාය ලද්ධභාවං රඤ්ඤො ආරොචෙස්සාම, අථ නං සො ආගන්ත්වා ආදාය ගම්ස්සති”ති. සො “සාධු”ති වත්වා තෙසං සක්කාරං කත්වා විස්සජ්ජෙසි. තෙ ගන්ත්වා රඤ්ඤො ච දෙවියා ච ආරොචෙසු. රාජා මහන්තෙන පරිවාරෙන කුසාවතීතො නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන සාගලනගරං පාපුණි. මද්දරාජා පටිවුග්ගන්ත්වා තං නගරං පචෙසෙත්වා මහන්තං සක්කාරමකාසි.

සීලවතී දෙවී පණ්ඩිතත්තා “කො ජානාති, කිං හවිස්සති”ති එකාහද්විභවිවයෙන මද්දරාජානං ආහ – “මහාරාජ, සුණ්සං දට්ඨුකාමාමිති”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්චිජ්ජිත්වා තං පක්කොසාපෙසි. පභාවතී සබ්බාලඤ්ඤාපට්ටණ්ඩිතා ධාතිගණපරිවුතා ආගන්ත්වා සස්සුං වන්දි. සා තං දිස්වා වින්තෙසි – “අයං කුමාරිකා අභිරූපා, මය්හං පුත්තො විරූපො. සචෙ එසා තං පස්සිස්සති, එකාහමිපි අවසිත්වා පලායිස්සති, උපායං කරිස්සාමි”ති. සා මද්දරාජානං ආමන්තෙත්වා, “මහාරාජ, සුණ්සා මෙ පුත්තස්ස අනුච්ඡවිකා, අපිච ඛො පන අමිහාකං කුලපචෙණියා ආගතං වාරිත්තං අත්ථී, සචෙ අයං තස්මිං වාරිත්තෙ වන්තිස්සති, නෙස්සාමි න”න්ති ආහ. “කිං පන චො වාරිත්ත”න්ති. “අමිහාකං චංසෙ යාච එකස්ස ගබ්භස්ස පතිට්ඨානං භොති, තාව දිවා සාමිකං පස්සිතුං න ලහති. සචෙ එසා තථා කරිස්සති, නෙස්සාමි න”න්ති. රාජා “කිං, අමිම, සක්ඛිස්සසි ඵලං වන්තිතු”න්ති යිතරං පුච්ඡි. සා “ආම තාතා”ති ආහ. තතො ඔක්කාකරාජා මද්දරඤ්ඤො ඛහුං ධනං දත්වා තං ආදාය පක්කාමි. මද්දරාජාපි මහන්තෙන පරිවාරෙන යිතරං උය්‍යාපෙසි.

ඔක්කාකො කුසාවතීං ගන්ත්වා නගරං අලඤ්ඤාරාපෙත්වා සබ්බබන්ධනානි මොචෙත්වා පුත්තස්ස අභිසෙකං කත්වා රජ්ජං දත්වා පභාවතිං අග්ගමහෙසිං කාරෙත්වා නගරෙ “කුසරාජස්ස ආණා”ති හෙරිං වරාපෙසි. සකලජම්බුදීපතලෙ රාජානො යෙසං යිතරො අත්ථී, තෙ කුසරඤ්ඤො යිතරො පහිණිංසු. යෙසං පුත්තා අත්ථී, තෙ තෙන සද්ධිං මිත්තභාවං ආකඩ්ඛන්තා පුත්තෙ උපට්ඨාකෙ කත්වා පහිණිංසු. ඛොධිසත්තස්ස නාටකපරිවාරො මහා අභොසි, මහන්තෙන යසෙන රජ්ජං කාරෙසි. සො පභාවතිං දිවා පස්සිතුං න ලහති, සාපි තං දිවා පස්සිතුං න ලහති, උභින්නං රත්තිදස්සනමෙව භොති. තත්ථ පභාවතියා සරීරජ්ජපහාපි අබ්බොහාරිකා අභොසි. ඛොධිසත්තො සිරිගබ්භතො රත්තිංයෙව නික්ඛමති.

සො කතිපාහවිවයෙන පභාවතිං දිවා දට්ඨුකාමො මාතුයා ආරොචෙසි. සා “මා තෙ තාත, රූච්චි, යාච එකං පුත්තං ලහසි, තාව ආගමෙහී”ති, පටික්ඛිපි. සො පුනජ්ජුනං යාචියෙව. අථ නං සා ආහ – “තෙන හි හත්ථීසාලං ගන්ත්වා හත්ථීමෙණ්ඩවෙසෙන තිට්ඨ, අහං තං තත්ථ ආනෙස්සාමි, අථ නං අක්ඛිති පුරෙත්වා ඔලොකෙය්‍යාසි, මා ච අත්තානං ජානාපෙහී”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්චිජ්ජිත්වා හත්ථීසාලං අගමාසි. අථස්ස මාතා හත්ථීසාලං අලඤ්ඤාරාපෙත්වා පභාවතිං “ඵහි සාමිකස්ස හත්ථීනො පස්සාමා”ති තත්ථ නෙත්වා “අයං හත්ථී අසුකො නාම, අයං හත්ථී අසුකො නාමා”ති තස්සා දස්සෙසි. තත්ථ තං රාජා මාතු පච්ඡතො ගච්ඡන්තිං දිස්වා හත්ථීගොපකචෙසෙන හත්ථීජකණ්ඨිණ්ඩෙන පිට්ඨියං පහරි. සා කුද්ධා “රඤ්ඤො කට්ඨෙත්වා තෙ හත්ථං ඡින්දාපෙස්සාමි”ති වත්වා දෙවිං උජ්ඣාපෙසි. රාජමාතා “මා අමිම කුප්පි”ති සුණ්සං සඤ්ඤාපෙත්වා පිට්ඨිං පරිමජ්ජි. පුනජි රාජා තං දට්ඨුකාමො හුත්වා අස්සසාලාය අස්සගොපකචෙසෙන තං දිස්වා තට්ථව අස්සජකණ්ඨිණ්ඩෙන පහරි. තදාපි තං කුද්ධං සස්සු සඤ්ඤාපෙසි.

පුනෙකදිවසෙ පභාවතී මහාසත්තං පස්සිතුකාමා හුත්වා සස්සුයා ආරොචෙත්වා “අලං මා තෙ රූච්චි”ති පටික්ඛිත්තාපි පුනජ්ජුනං යාචි. අථ නං සා ආහ – “තෙන හි ස්වෙ මම පුත්තො නගරං පදක්ඛිණං කරිස්සති, ත්වං සිහපඤ්ජරං විවරිත්වා තං පස්සෙය්‍යාසි”ති. ඵචඤ්ච පන වත්වා පුනදිවසෙ නගරං අලඤ්ඤාරාපෙත්වා ජයම්පතිකුමාරං රාජචෙසං ගාභාපෙත්වා හත්ථීපිට්ඨෙ නිසීදාපෙත්වා ඛොධිසත්තං පච්ඡිමාසෙන නිසීදාපෙත්වා නගරං පදක්ඛිණං කාරාපෙසි. සා පභාවතිං ආදාය සිහපඤ්ජරෙ යත්වා “පස්ස තච සාමිකස්ස සිරිසොහග්ග”න්ති ආහ. සා “අනුච්ඡවිකො මෙ සාමිකො ලද්ධො”ති අත්තමනා අභොසි. තං දිවසං පන මහාසත්තො හත්ථීමෙණ්ඩවෙසෙන ජයම්පතිස්ස පච්ඡිමාසෙන නිසීදිත්වා යථාධිප්පායෙන පභාවතිං ඔලොකෙත්තො හත්ථිකාරාදිවසෙන විත්තරූචියා කෙළිං දස්සෙසි.

හත්ථිමිහි අතික්කන්තෙ රාජමාතා පභාවතිං පුච්ඡි – “දිට්ඨො තෙ, අම්ම, සාමිකො”ති. “ආම අයො, පච්ඡිමාසනෙ පනස්ස නිසින්තො හත්ථිමෙණ්ඨො අතිවිය දුබ්බනිතො, මය්හං හත්ථිවිකාරාදීනි දස්සෙසි, කස්මා ඵවරූපං අලක්ඛිකං රක්ඛෙඤ්ඤා පච්ඡිමාසනෙ නිසිදාපෙසුං, නිහරාපෙති න”න්ති? “අම්ම, රක්ඛෙඤ්ඤා පච්ඡිමාසනෙ රක්ඛා නාම ඉච්ඡිතබ්බා”ති.

සා චිත්තෙසි – “අයං හත්ථිමෙණ්ඨො අතිවිය නිබ්භයො, රාජානං ‘රාජා’තිපි න මඤ්ඤති, කිං නු ඛො ඵසොව කුසරාජා, අද්ධා හි ඵසො අතිවිය විරූපො ඵව හවිස්සති, තෙනෙව මං න දස්සෙන්නි”ති. සා ධුජ්ජං කණ්ණමුලෙ ආහ – “අම්ම, ගච්ඡ තාව ජානාහි, කිං පුරිමාසනෙ නිසින්තකො රාජා, උදාහු පච්ඡිමාසනෙ”ති? “කථං පනාහං ජානිස්සාමි”ති. “සචෙ හි සො රාජා හවිස්සති, පට්මතරං හත්ථිපිට්ඨිතො ඔතරිස්සති, ඉමාය සඤ්ඤාය ජානාහි”ති. සා ගන්ත්වා එකමන්තෙ යිතා පට්මං මහාසත්තං ඔතරන්තං අද්දස, පච්ඡා ජයම්පතිකුමාරං. මහාසත්තොපි ඉතො චිතො ව ඔලොකෙන්නො ධුජ්ජං දිස්වා “ඉමිනා නාම කාරණෙන ඵසා ආගතා හවිස්සති”ති ඤත්වා තං පක්කොසාපෙත්වා “ඉමං අන්තරං පභාවතියා මා කථෙහි”ති දළ්භං වත්වා උයොපෙසි. සා ගන්ත්වා “පුරිමාසනෙ නිසින්තො පට්මං ඔතරි”ති ආහ. පභාවතී තස්සා වචනං සද්දහි.

මහාසත්තොපි පුන දට්ඨකාමො හුත්වා මාතරං යාචි. සා පටික්ඛිපිතුං අසක්කොන්ති “තෙන හි අඤ්ඤාතකචෙසෙන උයානං ගච්ඡාහි”ති ආහ. සො උයානං ගන්ත්වා පොක්ඛරණියං ගලජ්ජමාණං උදකං පච්ඡිත්වා පදුමනිපත්තෙන සිසං ඡාදෙත්වා පුජ්ජිතපදුමෙන මුඛං ආවරිත්වා අට්ඨාසි. මාතාපිස්ස පභාවතිං උයානං නෙත්වා සායන්භසමයෙ “ඉමෙ රුක්ඛෙ පස්ස, සකුණෙ පස්ස, මීගෙ පස්සා”ති පලොභයමානා පොක්ඛරණීතිරං පායාසි. සා පඤ්චවිධපදුමසඤ්ජන්තං පොක්ඛරණිං දිස්වා න්භායිකුකාමා පරිවාරිකාහි සද්ධිං පොක්ඛරණිං ඔතරිත්වා කිළුන්ති තං පදුමං දිස්වා විචිතිකුකාමා හත්ථං පසාරෙසි. අථ නං රාජා පදුමනිපත්තං අපනෙත්වා “අහං කුසරාජා”ති වත්වා හත්ථෙ ගණ්හි. සා තස්ස මුඛං දිස්වා “යක්ඛො මං ගණ්හි”ති විරචිත්වා තත්ථෙව විසඤ්ඤිතං පත්තා. අථස්සා රාජා හත්ථං මුඤ්චි. සා සඤ්ඤං පටිලභිත්වා “කුසරාජා කිර මං හත්ථෙ ගණ්හි, ඉමිනාචාහං හත්ථිසාලාය හත්ථිජකණ්ණපිණ්ඩෙන, අස්සසාලාය අස්සජකණ්ණපිණ්ඩෙන පහටා, අයමෙව මං හත්ථිස්ස පච්ඡිමාසනෙ නිසිදිත්වා උජ්ජණ්ඩෙසි, කිං මෙ ඵවරූපෙන දුම්මුඛෙන පතිනා, ඉමං ජහිත්වා අහං ජීවන්ති අඤ්ඤං පතිං ලභිස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා අත්තනා සද්ධිං ආගතෙ අථච්චෙ පක්කොසාපෙත්වා “මම යානවාහනං සජ්ජං කරොථ, අජ්ජෙව ගම්ස්සාමි”ති ආහං. තෙ රක්ඛෙඤ්ඤා ආරොවෙසුං. රාජා චිත්තෙසි – “සචෙ ගන්තුං න ලභිස්සති, හදයමස්සා ඵලිස්සති, ගච්ඡතු පුන තං අත්තනො ඛලෙන ආනෙස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා අථස්සා ගමනං අනුජානි. සා පිතුනගරමෙව අගමාසි.

මහාසත්තොපි උයානනො නගරං පච්ඡිත්වා අලඬකතපාසාදං අභිරුහි. බොධිසත්තඤ්ඤි සා පුබ්බපත්ථනාවසෙන න ඉච්ඡි, සොපි පුබ්බකම්මචසෙනෙව විරූපො අහොසි. අතීතෙ කිර බාරාණසියං ද්වාරගාමෙ උපරිමච්චියා ව හෙට්ඨිමච්චියා ව ද්වෙ කුලානි වසිංසු. එකස්ස කුලස්ස ද්වෙ පුත්තා අහෙසුං. එකස්ස එකාව ධිතා අහොසි. ද්විසු පුත්තෙසු බොධිසත්තො කතිට්ඨො. තං කුමාරිකං ජෙට්ඨකස්ස අදංසු. කතිට්ඨො අදාරහරණො භාතු සන්තිකෙයෙව වසි. අථෙකදිවසං තස්මිං සරෙ අතිරසකපුට්ඨෙ පටිංසු. බොධිසත්තො අරඤ්ඤං ගතො හොති. තස්ස පුට්ඨං යපෙත්වා අවසෙසෙ භාජෙත්වා බාදිංසු. තස්මිං ඛණෙ පච්චෙකඤ්ඤාදිධො හික්ඛාය සරද්ධාරං අගමාසි. බොධිසත්තස්ස භාතුජායා “චුළපතිතො අඤ්ඤං පුට්ඨං පච්ඡිස්සාමි”ති තං ගහෙන්වා පච්චෙකඤ්ඤාදිධස්ස අදාසි. සොපි තං ඛණඤ්ඤෙව අරඤ්ඤතො ආගච්ඡි. අථ නං සා ආහ – “සාමි, චිත්තං පසාදෙහි, තව කොට්ඨාසො පච්චෙකඤ්ඤාදිධස්ස දින්නො”ති. සො “තව කොට්ඨාසං බාදිත්වා මම කොට්ඨාසං දෙසි, අහං කිං බාදිස්සාමි”ති කුද්ධො පච්චෙකඤ්ඤාදිධං අනුගන්ත්වා පත්තනො පුට්ඨං ගණ්හි. සා මාතු සරං ගන්ත්වා නවවිලීනං වම්පකපුජ්ජවණ්ණං සජ්ජිං ආහරිත්වා පච්චෙකඤ්ඤාදිධස්ස පත්තං පුරෙසි, තං ඔභාසං මුඤ්චි. සා තං දිස්වා පත්ථනං පට්ඨපෙසි – “හන්තෙ, ඉමිනා දානඛලෙන නිබ්බන්තනිබ්බන්තට්ඨානෙ මෙ සරිරං ඔභාසජාතං හොතු, උත්තමරූපධරා ව භවෙයාං, ඉමිනා ව මෙ අසජ්ජුරිසෙන සද්ධිං එකට්ඨානෙ වාසො මා අහොසි”ති. ඉති සා ඉමිස්සා පුබ්බපත්ථනාය වසෙන තං න ඉච්ඡි. බොධිසත්තොපි තං පුට්ඨ තස්මිං සජ්ජිපත්තෙ ඔසිදාපෙත්වා පත්ථනං පට්ඨපෙසි – “හන්තෙ, ඉමං යොජනසතෙ වසන්තිමිපි ආනෙත්වා මම පාදපරිවාරිකං කාතුං සමත්ථො භවෙයාං”න්ති. තත්ථ යං සො කුද්ධො ගන්ත්වා පුට්ඨං ගණ්හි, තස්ස පුබ්බකම්මස්ස වසෙන විරූපො අහොසි, පුබ්බපත්ථනාය සා ව තං න ඉච්ඡිති.

සො පභාවතියා ගතාය සොකජ්ජන්තො අහොසි, නානාකාරෙහි පරිවාරයමානාපි නං සෙසින්ථියො ඔලොකාපෙතුම්පි නාසක්ඛිංසු, , පභාවතිරහිතමස්ස සකලම්පි නිවෙසනං තුච්ඡං විය බාසි. සො “ඉදානි සාගලනගරං පත්තා හවිස්සති”ති පච්චුසසමයෙ මාතු සන්තිකං ගන්ත්වා, “අම්ම, අහං පභාවතිං ආනෙස්සාමි, තුම්හෙ රජ්ජං අනුසාසටා”ති වදන්තො පට්මං ගාථමාහ –

1. “ඉදං තෙ රට්ඨං සධනං සයොග්ගං, සකායුරං සබ්බකාමුපපන්නං;
ඉදං තෙ රජ්ජං අනුසාස අම්ම, ගච්ඡාමහං යත්ථ පියා පභාවති”ති.

තත්ථ සයොග්ගන්ති හත්ථියොග්ගාදිසහිතං. සකායුරන්ති සපඤ්චරාජකකුඬභණ්ඩං. අනුසාස, අම්මාති සො කිර පුරිසස්ස රජ්ජං දත්වා පුන ගණ්හනං නාම න යුත්තන්ති පිතු වා භාතු වා අනියායාදෙන්වා මාතු නියායාදෙන්තො ඵවමාහ.

සා තස්ස කථං සුත්වා “තෙන හි, තාත, අජ්ජමන්තො භවෙයාසි, මාතුගාමො නාම අපරිසුද්ධහදයො”ති වත්වා නානග්ගරසභොජනස්ස සුචණ්ණකරොටිං පුරෙත්වා “ඉදං අන්තරාමග්ගෙ භුඤ්ජෙයාසි”ති වත්වා උයොපෙසි. සො තං ආදාය මාතරං වන්දිත්වා තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා “ජීවන්තො පුන තුම්හෙ පස්සිස්සාමි”ති වත්වා සිරිගබ්භං

පවිසිත්වා පඤ්චාද්වයං සන්තය්ගිත්වා හත්තකරොටියා සද්ධිං කභාපණ්ණසහස්සං පසිබ්බකෙ කත්වා කොකනුදඤ්ච වීණං ආදාය නගරා නික්බමිත්වා මග්ගං පටිපජ්ජිත්වා මහබ්බලො මහාථාමො යාව මජ්ඣන්තිකා පණ්ණාස යොජනානි ගන්ත්වා හත්තං භුඤ්ජිත්වා සෙසදිවසභාගෙන පුන පණ්ණාස යොජනානි ගන්ත්වා එකාගෙනෙව යොජනසතිකං මග්ගං බෙපෙත්වා සායන්හසමයෙ න්හත්වා සාගලනගරං පාවිසි. තස්මිං පටිට්ඨමත්තෙයෙව තස්ස තෙජෙන පභාවතී සයනපිටියෙ සණ්ඨාතුං අසක්කොන්ති ඔතරිත්වා භූමියං නිපජ්ජී. බොධිසත්තං කිලන්තින්ද්‍රියං වීරියා ගච්ඡන්තං අඤ්ඤාතරා ඉත්ථී දිස්වා පක්කොසාපෙත්වා නිසීදාපෙත්වා පාදෙ ධොවාපෙත්වා සයනං දාපෙසි. සො කිලන්තකායො නිපජ්ජිත්වා නිද්දං ඔක්කමි.

අථ සා තස්මිං නිද්දමුපගතෙ හත්තං සම්පාදෙත්වා තං පබොධෙත්වා හත්තං භොජෙසි. සො තුට්ඨො තස්සා සද්ධිං හත්තකරොටියා කභාපණ්ණසහස්සං අදාසි. සො පඤ්චාද්වයං තත්ථෙව යපෙත්වා “ගන්තබ්බට්ඨානං මෙ අත්ථී”ති වත්වා වීණං ආදාය හත්ථිසාලං ගන්ත්වා “අජ්ජ මෙ ඉධ වසිතුං දෙථ, ගන්ධබ්බං වො කරස්සාමි”ති වත්වා හත්ථිගොපකෙහි අනුඤ්ඤාතො එකමන්තෙ නිපජ්ජිත්වා ථොකං නිද්දායිත්වා පටිපජ්ජසද්ධදරථො උට්ඨාය වීණං මුඤ්චිත්වා “සාගලනගරවාසිනො ඉමං සද්දං සුණන්තු”ති වීණං වාදෙන්තො ගාසි. පභාවතී භූමියං නිපන්තා තං සද්දං සුත්වාච “අයං න අඤ්ඤස්ස වීණාසද්දො, නිස්සංසයං කුසරාජා මමත්ථාය ආගතො”ති අඤ්ඤාසි. මද්දරාජාපි තං සද්දං සුත්වා “අතිවිය මධුරං වාදෙති, ස්වෙ එතං පක්කොසාපෙත්වා මම ගන්ධබ්බං කාරෙස්සාමි”ති වින්තෙසි.

බොධිසත්තො “න සක්කා ඉධ වසමානෙන පභාවතී දට්ඨුං, අට්ඨානමෙන”න්ති පාතොව නික්බමිත්වා සායං භුත්තගෙනෙයෙව පාතරාසං භුඤ්ජිත්වා වීණං යපෙත්වා රාජකුම්භකාරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තස්ස අන්තෙවාසිකභාවං උපගන්ත්වා එකදිවසෙනෙව සරං මත්තිකාය පුරෙත්වා “භාජනානි කරොමි ආවරියා”ති වත්වා, “ආම, කාරොගී”ති චුත්තෙ එකං මත්තිකාපිණ්ඩං වක්කෙ යපෙත්වා වක්කං ආවිඤ්ඡී, සකිං ආවිද්ධමෙව යාව මජ්ඣන්තිකානික්කමා භමියෙව. සො නානාවණ්ණානි බුද්දකමහන්තානි භාජනානි කත්වා පභාවතියා අත්ථාය භාජනං කරොන්තො නානාරූපානි සමුට්ඨාපෙසි. බොධිසත්තානඤ්ඤි අධිප්පායො නාම සමිජ්ඣකි, “තානි රූපානි පභාවතියෙව පස්සතු”ති අධිට්ඨාසි. සො සබ්බභාජනානි සුක්ඛාපෙත්වා පවිත්වා ගෙහං පුරෙසි. කුම්භකාරො නානාභාජනානි ගහෙත්වා රාජකුලං අගමාසි. රාජා දිස්වා “කෙනිමානි කතානි”ති පුච්ඡී. “මයා, දෙවා”ති. “අහං තයා කතානි ජානාමි, කථෙහි, කෙන කතානි”ති? “අන්තෙවාසිකෙන මෙ දෙවා”ති. “න තෙ සො අන්තෙවාසී, ආවරියො තෙ සො, ත්වං තස්ස සන්තිකෙ සිප්පං සික්ඛ, ඉතො පට්ඨාය ව සො මම ධිතානං භාජනානි කරොතු, ඉමඤ්චස්ස සහස්සං දෙහී”ති සහස්සං දාපෙත්වා “නානාවණ්ණානි ඉමානි බුද්දකභාජනානි මම ධිතානං දෙහී”ති ආහ.

සො තානි තාසං සන්තිකං තෙත්වා “ඉමානි වො කීළන්ත්ථාය බුද්දකභාජනානි”ති ආහ. තා සබ්බා ආගමිංසු, කුම්භකාරො මහාසත්තෙන පභාවතියා අත්ථාය කතභාජනමෙව තස්සා අදාසි. සා ව භාජනං ගහෙත්වා තත්ථ අත්තනො ව මහාසත්තස්ස ව බුජ්ජාය ව රූපං පස්සිත්වා “ඉදං න අඤ්ඤෙන කතං, කුසරාජෙනෙව කත”න්ති ඤත්වා කුජ්ඣිත්වා භූමියං බිපිත්වා “ඉමිනා මය්හං අත්ථො නත්ථී, ඉච්ඡන්තානං දෙහී”ති ආහ. අථස්සා භගිනියො කුද්ධභාවං ඤත්වා “බුද්දකභාජනං කුසරඤ්ඤා කතන්ති මඤ්ඤසි, ඉදං තෙන න කතං, කුම්භකාරෙනෙව කතං, ගණ්භාහි න”න්ති අවහසිංසු. සා තෙන කතභාවං තස්ස ව ආගතභාවං තාසං න කථෙසි. කුම්භකාරො සහස්සං බොධිසත්තස්ස දත්වා “තාග, රාජා තෙ තුට්ඨො, ඉතො කිර පට්ඨාය රාජධිතානං භාජනානි කරෙය්‍යාසි, අහං තාසං හරිස්සාමි”ති ආහ.

සො “ඉධාපි වසන්තෙන න සක්කා පභාවතී දට්ඨු”න්ති තං සහස්සං තස්සෙව දත්වා රාජපට්ඨාකස්ස නළකාරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තස්ස අන්තෙවාසිකො හුත්වා පභාවතියා අත්ථාය තාලවණ්ඨං කත්වා තත්ථෙව සෙතච්ඡත්තඤ්ච ආපානභූමිඤ්ච වත්ථං ගහෙත්වා ධීතං පභාවතිඤ්චාති නානාරූපානි දස්සෙසි. නළකාරො තඤ්ච අඤ්ඤඤ්ච තෙන කතභණ්ඩකං ආදාය රාජකුලං අගමාසි. රාජා දිස්වා “කෙනිමානි කතානි”ති පුච්ඡිත්වා පුරිමනෙයෙනෙව සහස්සං දත්වා “ඉමානි නළකාරභණ්ඩානි මම ධිතානං දෙහී”ති ආහ. සොපි බොධිසත්තෙන පභාවතියා අත්ථාය කතං තාලවණ්ඨං තස්සායෙව අදාසි. තත්ථ රූපානි අඤ්ඤො ජනො න පස්සති, පභාවතී පන දිස්වා කුසරඤ්ඤා කතභාවං ඤත්වා “ගණ්භිතුකාමා ගණ්හන්තු”ති කුද්ධා භූමියං බිපි . අථ නං සෙසා අවහසිංසු. නළකාරො සහස්සං ආහරිත්වා බොධිසත්තස්ස දත්වා තං පවත්තිං ආරොවෙසි.

සො “ඉදම්පි මය්හං අවසනට්ඨාන”න්ති සහස්සං තස්සෙව දත්වා රාජමාලාකාරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා අන්තෙවාසිකභාවං උපගන්ත්වා නානාවිධං මාලාවිකතිං ගන්ථිත්වා පභාවතියා අත්ථාය නානාරූපවිචිත්‍රං එකං චුම්බටකං අකාසි. මාලාකාරො තං සබ්බං ආදාය රාජකුලං අගමාසි. රාජා දිස්වා “කෙනිමානි ගන්ථිතානි”ති පුච්ඡී. “මයා, දෙවා”ති. “අහං තයා ගන්ථිතානි ජානාමි, කථෙහි, කෙන ගන්ථිතානි”ති? “අන්තෙවාසිකෙන මෙ , දෙවා”ති. “න සො අන්තෙවාසී, ආවරියො තෙ සො, ත්වං තස්ස සන්තිකෙ සිප්පං සික්ඛ, ඉතො පට්ඨාය ව සො මම ධිතානං පුජ්ජානි ගන්ථතු, ඉමඤ්චස්ස සහස්සං දෙහී”ති සහස්සං දත්වා “ඉමානි පුජ්ජානි මම ධිතානං දෙහී”ති ආහ. සොපි බොධිසත්තෙන පභාවතියා අත්ථාය කතං චුම්බටකං තස්සායෙව අදාසි. සා තත්ථ අත්තනො ව රඤ්ඤො ව රූපෙහි සද්ධිං නානාරූපානි දිස්වා තෙන කතභාවං ඤත්වා කුජ්ඣිත්වා භූමියං බිපි. සෙසා භගිනියො තං තථෙව අවහසිංසු. මාලාකාරොපි සහස්සං ආහරිත්වා බොධිසත්තස්ස දත්වා තං පවත්තිං ආරොවෙසි.

සො “ඉදම්පි මය්හං අවසනට්ඨාන”න්ති සහස්සං තස්සෙව දත්වා රඤ්ඤො සුදස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා අන්තෙවාසිකභාවං උපගච්ඡී. අථෙකදිවසං සුදො රඤ්ඤො භොජනවිකතිං හරන්තො අත්තනො අත්ථාය පචිතුං

බොධිසත්තස්ස අට්ඨිමංසං අදාසි. සො තං තථා සම්පාදෙසි, යථාස්ස ගන්ධො සකලනගරං අවන්ථරි. රාජා තං ආයිත්වා “කිං තෙ මහානසෙ අඤ්ඤාමි මංසං පවසි”ති පුච්ඡි. “නත්ථි, දෙව, අපිව බො පන මෙ අන්තෙවාසිකස්ස අට්ඨිමංසං පවනත්ථාය දින්නං, තස්සෙව සො ගන්ධො භවිස්සති”ති. රාජා ආහරාපෙත්වා තතො ථොකං ජීවිහග්ගෙ යපෙසි, තාවදෙව සත්ත රසහරණිසභස්සානි බොහෙත්තං ඵරි. රාජා රසහරණිසභාය ඛජ්ඣිත්වා සභස්සං දත්වා “ඉතො පට්ඨාය තව අන්තෙවාසිනා මම ව ධිතානඤ්ච මෙ භත්තං පවාපෙත්වා ත්වං මය්හං ආහර, සො මෙ ධිතානං හරතු”ති ආහ. සුදො ගන්ත්වා තස්ස ආරොවෙසි. සො තං සුත්වා “ඉදානි මෙ මනොරථො මත්ථකං පත්තො, ඉදානි පනාහං පභාවතිං දට්ඨං ලභිස්සාමි”ති තුට්ඨො තං සභස්සං තස්සෙව දත්වා පුනර්වසෙ භත්තං සම්පාදෙත්වා රඤ්ඤො භත්තභාජනානි පෙසෙත්වා රාජධිතානං භත්තකාජං සයං ගහෙත්වා පභාවතියා වසනපාසාදං අභිරුහි. සා තං භත්තකාජං ආදාය පාසාදං අභිරුහන්තං දිස්වා චිත්තෙසි – “අයං අත්තනො අනනුවිජ්ජිකං දාසකම්මකරෙහි කත්තබ්බං කරොති. සචෙ පනාහං කතිපාහං තුණ්හි භවිස්සාමි, ‘ඉදානි මං ඵසා රොවති’ති සඤ්ඤි හුත්වා කත්ථවි අගන්ත්වා මං ඔලොකෙත්තො ඉධෙව වසිස්සති, ඉදානෙව තං අක්කොසිත්වා පරිභාසිත්වා මුහුත්තමිපි ඉධ වසිතුං අදත්වා පලාපෙස්සාමි”ති. සා ද්වාරං අඬ්ඬවිට්ටං කත්වා ඵකං භත්ථං කවාටෙ ලග්ගෙත්වා ඵකෙන භත්ථෙන අග්ගළං උජ්ජිලෙත්වා දුතියං ගාථමාහ –

2. “අනුජ්ජුහුතෙන හරං මහන්තං, දිවා ව රත්තො ව නිසිථකාලෙ;
පටිගච්ඡ ත්වං බිජ්ජං කුසාවතිං කුස, නිච්ඡාමි දුබ්බණ්ණමහං වසන්ත”න්ති.

තස්සත්ථො – මහාරාජ, ත්වං භත්තකාරකො හුත්වා උජුකෙන චිත්තෙන යොපි තෙ සීසං හින්දෙය්‍යා, තස්සපෙනං කම්මං න කරොසි, අනුජුහුතෙන පන චිත්තෙන මමත්ථාය ඵතං මහන්තං කාජං හරත්තො දිවා ව රත්තො ව නිසිථකාලෙ ව මහන්තං දුක්ඛං අනුභවිස්සසි, කිං තෙ තෙන අනුභුතෙන දුක්ඛෙන, ත්වං අත්තනො නගරං කුසාවතිමෙව පටිගච්ඡ, අඤ්ඤං අත්තනා සදිසිං අතිරසකපුච්ඡණ්ඩානමුඛිං යක්ඛිනිං අග්ගමහෙසිං කත්වා රජ්ජං කාරෙහිති. නිච්ඡාමි දුබ්බණ්ණමහං වසන්තන්ති අහං පන තං දුබ්බණ්ණං දුස්සණ්ඩිතං ඉධ වසන්තං න ඉච්ඡාමිති.

සො “පභාවතියා මෙ සන්තිකා කථා ලද්ධා”ති තුට්ඨචිත්තො තිස්සො ගාථා අභාසි –

3. “නාහං ගම්ස්සාමි ඉතො කුසාවතිං, පභාවති වණ්ණපලොහිතො තව;
රමාමි මද්දස්ස නිකෙතරම්මෙ, හිත්වාන රට්ඨං තව දස්සනෙ රතො.
4. “පභාවති වණ්ණපලොහිතො තව, සම්මුල්ලභරුපො විවරාමි මෙදිනි;
දිසං න ජානාමි කුතොමිහි ආගතො, තයම්හි මත්තො මිගමන්දලොවනෙ.
5. “සුවණ්ණචීරවසනෙ, ජාතරූපසුමෙබලෙ;
සුස්සොණි තව කාමා හි, නාහං රජ්ජෙන මත්ථිකො”ති.

තත්ථ රමාමිති අභිරමාමි න උක්කණ්ඩාමි. සම්මුල්ලභරුපොති කිලෙසසම්මුල්ලො හුත්වා. තයම්හි මත්තොති තයි මත්තොමිහි, තයා වා මත්තොමිහි. සුවණ්ණචීරවසනෙති සුවණ්ණබවිතවත්ථවසනෙ. නාහං රජ්ජෙන මත්ථිකොති න අහං රජ්ජෙන අත්ථිකො.

ඵවං වුත්තෙ සා චිත්තෙසි – “අහං ඵතං ‘විජ්ජට්ඨාරී භවිස්සති’ති පරිභාසාමි, අයං පන රජ්ජිත්ථාව කථෙති, සචෙ බො පන මං ‘අහං කුසරාජා’ති වත්වා භත්ථෙ ගණ්හෙය්‍යා, කො තං නිවාරෙය්‍යා, කොචි නො ඉමං කථං සුඤ්ඤායා”ති ද්වාරං ථකෙත්වා සුචිං දත්වා අත්තො අට්ඨාසි. සොපි භත්තකාජං ආහරිත්වා භත්තං වඩ්ඪෙත්වා රාජධිතරො භොජෙසි. පභාවති “ගච්ඡ කුසරාජෙන පක්කභත්තං ආහරා”ති චුජ්ජං පෙසෙසි. සා ආහරිත්වා “භුඤ්ජාහි”ති ආහ. නාහං තෙන පක්කභත්තං භුඤ්ජාමි, ත්වං භුඤ්ජිත්වා අත්තනො ලද්ධනිවාපං ගහෙත්වා භත්තං පචිත්වා ආහර, කුසරඤ්ඤො ආගතභාවඤ්ච මා කස්සච ආරොවෙසිති. චුජ්ජා තතො පට්ඨාය තස්සා කොට්ඨාසං ආහරිත්වා සයං භුඤ්ජති, අත්තනො කොට්ඨාසං තස්සා උපනෙති. කුසරාජාපි තතො පට්ඨාය තං පස්සිතුං අලභන්තො චිත්තෙසි – “අත්ථි නු බො පභාවතියා මයි සිනෙහො, උදාහු නත්ථි, විමංසිස්සාමි න”න්ති. සො පන රාජධිතරො භොජෙත්වා භත්තකාජං ආදාය නික්ඛන්තො තස්සා ගබ්භද්වාරෙ පාසාදතලං පාදෙන පහරිත්වා භාජනානි සට්ඨෙත්වා නිත්ථුනිත්වා විසඤ්ඤි හුත්වා විය අවකුජ්ජො පති. සා තස්ස නිත්ථුනිතසද්දෙන ද්වාරං විවරිත්වා තං භත්තකාජෙන ඔත්ථතං දිස්වා චිත්තෙසි – “අයං සකලජම්බුදිපෙ අග්ගරාජා මං නිස්සාය රත්තින්දිවං දුක්ඛං අනුභොති, සුමුමාලතාය භත්තකාජෙන අවත්ථතො පතති, ජීවති නු බො, නො වා”ති. සා ගබ්භතො නික්ඛමිත්වා තස්ස නාසවාතං උපධාරෙතුං ගිවං පසාරෙත්වා මුඛං ඔලොකෙසි. සො මුඛපුරං බෙළං ගහෙත්වා තස්සා සරිරෙ පාතෙසි. සා තං පරිභාසිත්වා ගබ්භං පවිසිත්වා ද්වාරං අඬ්ඬවිට්ටං ථකෙත්වා ධිතා ගාථමාහ –

6. “අබ්භුති තස්ස භො භොති, යො අනිච්ඡන්තම්ච්ඡති;
අකාමං රාජ කාමෙසි, අකන්තං කන්තුම්ච්ඡසි”ති.

තත්ථ අබ්භුතිති අභුති, අවුඩ්ඪිති අත්ථො.

සො පන පට්ඨෙද්ධචිත්තතාය අක්කොසියමානොපි පරිභාසියමානොපි විජ්ජට්ඨාරං අනුජ්ජාදෙත්ථාව අනන්තරං ගාථමාහ –

7. “අකාමං වා සකාමං වා, යො නරො ලභතෙ පියං;
ලාභමත්ථ පසංසාම, අලාභො තත්ථ පාපකො”ති.

සාපි තස්මිං එවං කටේන්තෙපි අනොසක්කිත්වා ථද්ධතරවචනං වත්වා පලාපෙතුකාමා ඉතරං ගාථමාහ —

8. “පාසාණසාරං ඛණ්ඩි, කණ්ණිකාරස්ස දාරුනා;
වාතං ජාලෙන බාධෙසි, යො අනිච්ඡන්තමිච්ඡසී”ති.

තත්ථ කණ්ණිකාරස්ස දාරුනාති කණ්ණිකාරකට්ඨෙන. බාධෙසීති බන්ධසීති.

තං සුත්වා රාජා තිස්සො ගාථායො අභාසි —

9. “පාසාණො නුන තෙ හදයෙ, ඔභිතො මුදුලක්ඛණෙ;
යො තෙ සාතං න වින්දාමි, තිරොජනපදාගතො.

10. “යදා මං හකුට්ඨං කත්වා, රාජපුත්තී උදික්ඛති;
ආළාරිකො තදා භොමි, රඤ්ඤො මද්දස්සන්තෙපුරෙ.

11. “යදා උම්භයමානා මං, රාජපුත්තී උදික්ඛති;
නාළාරිකො තදා භොමි, රාජා භොමි තදා කුසො”ති.

තත්ථ මුදුලක්ඛණෙති මුදුනා ඉත්ථිලක්ඛණෙන සමන්තාගතෙ. යොති යො අහං තිරොරට්ඨා ආගතො තව සන්තිකෙ වසන්තො පටිසන්ථාරමත්තමිපි සාතං න ලභාමි, සො එවං මඤ්ඤාමි, මයි සිනෙහුප්පත්තිනිවාරණාය නුන තව හදයෙ පාසාණො යපිතො. හකුට්ඨං කත්වාති කොධවසෙන වලිච්ඡමං නලාටං කත්වා. ආළාරිකොති භත්තකාරකො. තස්මිං ඛණෙ අහං මද්දරඤ්ඤො අන්තෙපුරෙ භත්තකාරකදාසො විය භොමිති වදති. උම්භයමානාති පහට්ඨාකාරං දස්සෙත්වා හසමානා. රාජා භොමිති තස්මිං ඛණෙ අහං කුසාවතීනගරෙ රජ්ජං කාරෙන්නො රාජා විය භොමි, කස්මාසි එවං ඵරුසා, ඉතො පට්ඨාය මා එවරුපං කරි, හද්දෙති.

සා තස්ස වචනං සුත්වා වින්තෙසි — “අයං අතිවිය අල්ලීයිත්වා කටේති, මුසාවාදං කත්වා උපායෙන නං ඉතො පලාපෙස්සාමි”ති ගාථමාහ —

12. “සචෙ හි වචනං සච්චං, නෙමිත්තානං භවිස්සති;
නෙව මෙ ත්වං පතී අස්ස, කාමං ඡින්දන්තු සත්තධා”ති.

තස්සත්ථො — මහාරාජ, මයා “අයං කුසරාජා මය්හං පතී භවිස්සති, න භවිස්සති”ති බහු නිමිත්තපාදකා පුච්ඡිතා, තෙ “කාමං කිර මං සත්තධා ඡින්දන්තු, නෙව මෙ ත්වං පතී භවිස්සසී”ති වදිංසුති.

තං සුත්වා රාජා තං පටිබාහන්තො “හද්දෙ, මයාපි අත්තනො රට්ඨෙය් නෙමිත්තකා පුච්ඡිතා, තෙ ‘අඤ්ඤු සීහස්සරකුසරාජනො තව පතී නාම අඤ්ඤො නත්ථි’ති බ්‍යාකරිංසු, අහමිපි අත්තනො ඤාණබලනිමිත්තෙන එවමෙව කටෙසි”න්ති වත්වා අනන්තරං ගාථමාහ —

13. “සචෙ හි වචනං සච්චං, අඤ්ඤෙසං යදි වා මම;
නෙව තුය්හං පතී අත්ථි, අඤ්ඤො සීහස්සරා කුසා”ති.

තස්සත්ථො — යදි හි අඤ්ඤෙසං නෙමිත්තානං වචනං සච්චං, යදි වා මම වචනං සච්චං, තව අඤ්ඤො පතී නාම නත්ථිති.

සා තස්ස වචනං සුත්වා “න සක්කා ඉමං ලජ්ජාපෙතුං වා පලාපෙතුං වා, කිං මෙ ඉමිනා”ති ද්වාරං පිධාය අත්තානං න දස්සෙසි. සොපි කාජං ගහෙත්වා ඔතරි, තතො පට්ඨාය තං දට්ඨුං න ලභති, භත්තකාරකකම්මං කරොන්නො අතිවිය කිලමති, භුත්තපාතරාසො දාරුනි ථාලෙති, භාජනානි ධොවති, කාපේන උදකං ආහරති, සයන්තො අම්බණපිට්ඨෙ සයති, පාතො චුට්ඨාය යාගුආදීනි පවති හරති භොජෙති, නන්දිරාගං නිස්සාය අතිදුක්ඛං අනුභොති. සො එකදිවසං භත්තගෙහද්වාරෙත ගච්ඡන්තිං බුජ්ජං දිස්වා පක්කොසි. සා පභාවතියා හයෙන තස්ස සන්තිකං ගන්තුං අවිසහන්ති තුරිතතුරිතා විය ගච්ඡති. අථ නං වෙගෙන උපගන්ත්වා “බුජ්ජෙ”ති ආහ.

සා නිවත්තිත්වා යිතා “කො එසො”ති වත්වා “තුම්භාකං සද්දං න සුණාමි”ති ආහ. අථ නං “බුජ්ජෙ ත්වමිපි සාමිනිපි තෙ උභොපි අතිවිය ථද්ධා, එත්තකං කාලං තුම්භාකං සන්තිකෙ වසන්තො ආරොග්‍යසාසනාමත්තමිපි න ලභාමි, දෙය්‍යධම්මං පන කිං දස්සට්ඨං, තිට්ඨතු තාවෙනං, අපි මෙ පභාවතිං මුදුකං කත්වා දස්සෙතුං සක්ඛිස්සසී”ති ආහ. සා “සාධු”ති සම්පට්ඨි. අථ නං “සචෙ මෙ තං දස්සෙතුං සක්ඛිස්සසී, බුජ්ජභාවං තෙ උජුකං කත්වා ගීවෙය්‍යාකං දස්සාමි”ති පලොභෙන්නො පඤ්ච ගාථායො අභාසි —

14. “නෙක්බං ගිවං තෙ කාරෙස්සං, පත්වා බුජ්ජෙ කුසාවතිං;
සවෙ මං නාගනාසුරු, ඔලොකෙය්‍යා පභාවතී.
15. “නෙක්බං ගිවං තෙ කාරෙස්සං, පත්වා බුජ්ජෙ කුසාවතිං;
සවෙ මං නාගනාසුරු, ආලපෙය්‍යා පභාවතී.
16. “නෙක්බං ගිවං තෙ කාරෙස්සං, පත්වා බුජ්ජෙ කුසාවතිං;
සවෙ මං නාගනාසුරු, උම්භායෙය්‍යා පභාවතී.
17. “නෙක්බං ගිවං තෙ කාරෙස්සං, පත්වා බුජ්ජෙ කුසාවතිං;
සවෙ මං නාගනාසුරු, පම්භායෙය්‍යා පභාවතී.
18. “නෙක්බං ගිවං තෙ කාරෙස්සං, පත්වා බුජ්ජෙ කුසාවතිං;
සවෙ මං නාගනාසුරු, පාණිති උපසම්ප්ප්‍රසෙ”ති.

තත්ථ නෙක්බං ගිවං තෙති තව ගිවෙය්‍යං සබ්බසුවණ්ණමයමෙව කාරෙස්සාමිති අත්ථො. “නෙක්බං ගිවං තෙ කරිස්සාමි”තිපි පාඨො, තව ගිව්‍යාය නෙක්බමයං පිළන්ධනං පිළන්ධෙස්සාමිති අත්ථො. ඔලොකෙය්‍යාති සවෙ තව වචනෙන මං පභාවතී ඔලොකෙය්‍යා, සවෙ මං තාය ඔලොකාපෙතුං සක්ඛිස්සසීති අත්ථො. “ආලපෙය්‍යා”තිආදියුපි එසෙව නයො. එත්ථ පන උම්භායෙය්‍යාති මන්දහසිතවසෙන පරිභාසෙය්‍යා. පම්භායෙය්‍යාති මහාහසිතවසෙන පරිභාසෙය්‍යා.

සා තස්ස වචනං සුත්වා “ගච්ඡට තුම්හෙ, දෙව, කතිපාභව්වයෙන නං තුම්භාකං වසෙ කරිස්සාමි, පස්සට මෙ පරක්කම”න්ති වත්වා තං කරණියං තීරෙත්වා පභාවතියා සන්තිකං ගන්ත්වා තස්සා වසනගබ්භං සොධෙත්ති විය පහරණයොග්ගං ලෙඩ්ඛ්‍යාණ්ඩම්පි අසෙසෙත්වා අන්තමසො පාදුකාපි නිහරිත්වා සකලගබ්භං සම්මජ්ජිත්වා ගබ්භද්වාරෙ උම්මාරං අන්තරං කත්වා උච්චාසනං පඤ්ඤපෙත්වා පභාවතියා එකං නිවපීයකං අත්ථරිත්වා “එහි, අම්ම, සීසෙ තෙ ඌකා විචිනිස්සාමි”ති තං තත්ථ පීයකෙ නිසීදාපෙත්වා අන්තතො ඌරුඅන්තරෙ තස්සා සීසං යපෙත්වා ථොකං කණ්ඩුසිත්වා “අහො ඉමිස්සා සීසෙ බහු ඌකා”ති සකසීසතො ඌකා ගහෙත්වා තස්සා හත්ථෙ යපෙත්වා “පස්ස කිත්තකා තෙ සීසෙ ඌකා”ති පියකටං කට්ඨෙත්වා මහාසත්තස්ස ගුණං කට්ඨෙත්ති ගාථමාහ –

19. “න හි නුනායං රාජපුත්ති, කුසෙ සාතම්පි වින්දති;
ආළාරිකෙ භතෙ පොසෙ, වෙනතෙන අනත්ථිකෙ”ති.

තස්සත්ථො – එකංසෙන අයං රාජපුත්ති පුබ්බෙ කුසාවතීනගරෙ කුසනරින්දස්ස සන්තිකෙ මාලාගන්ධවිලෙපනවත්ථාලඬිකාරවසෙන අප්පමත්තකම්පි සාතං න වින්දති න ලහති, තම්බුලමත්තම්පි එතෙන එතිස්සා දින්නපුබ්බං න භවිස්සති. කිංකාරණා? ඉත්ථියො නාම එකදිවසම්පි අඬිකං අවත්ථරිත්වා නිපන්තසාමිකම්හි හදයං හින්දිතුං න සක්කොන්ති, අයං පන ආළාරිකෙ භතෙ පොසෙ ආළාරිකත්තඤ්ච භතකත්තඤ්ච උපගතෙ එතස්මිං පුරිසෙ මූලෙනපි අනත්ථිකෙ කෙවලං තංයෙව නිස්සාය රජ්ජං පභාය ආගන්ත්වා එවං දුක්ඛං අනුභවන්තෙ පටිසන්ථාරමත්තම්පි න කරොති, සවෙපි තෙ, අම්ම, තස්මිං සිනෙහො නත්ථි, සකලජම්බුදීපෙ අග්ගරාජා මං නිස්සාය කිලමතීති තස්ස කිඤ්චිදෙව දාතුං අරහසීති.

සා තං සුත්වා බුජ්ජාය කුජ්ඣි. අථ නං බුජ්ජා ගිව්‍යායං ගහෙත්වා අන්තොගබ්භෙ බිපිත්වා සයං බහි හුත්වා ද්වාරං පිධාය ආවිඤ්ඡනරජ්ජම්හි ඔලම්බන්ති අට්ඨාසි. පභාවතී තං ගහෙතුං අසක්කොන්ති ද්වාරමූලෙ යත්වා අක්කොසන්ති ඉතරං ගාථමාහ –

20. “න හි නුනායං සා බුජ්ජා, ලහති ජීව්භාය ඡෙදනං;
සුනිසිතෙන සත්ථෙත, එවං දුබ්භාසිතං හණ”න්ති.

තත්ථ සුනිසිතෙනාති සුට්ඨු නිසිතෙන තිබ්ණසත්ථෙත. එවං දුබ්භාසිතන්ති එවං අසොතබ්බයුත්තකං දුබ්භාසිතං හණන්ති.

අථ බුජ්ජා ආවිඤ්චනරජ්ජුං ගහෙත්වා යිතාච “නිජ්පඤ්ඤෙ දුබ්බිනිතෙ තව රූපං කිං කරිස්සති, කිං මයං තව රූපං බාදිත්වා යාපෙස්සාමා”ති වත්වා තෙරසහි ගාථාහි බොධිසත්තස්ස ගුණං පකාසෙත්ති බුජ්ජාගජ්ජිතං නාම ගජ්ජි –

21. “මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
මහායසොති කත්වාන, කරස්සු රූචිරෙ පියං.
22. “මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
මහද්ධනොති කත්වාන, කරස්සු රූචිරෙ පියං.
23. “මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
මහබ්බලොති කත්වාන, කරස්සු රූචිරෙ පියං.

24. “මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
මහාරට්ඨොති කත්වාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං.
25. “මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
මහාරාජාති කත්වාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං.
26. “මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
සිහස්සරොති කත්වාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං.
27. “මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
වග්ගුස්සරොති කත්වාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං.
28. “මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
බිත්ඳුස්සරොති කත්වාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං.
29. “මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
මඤ්ජුස්සරොති කත්වාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං.
30. “මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
මධුස්සරොති කත්වාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං.
31. “මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
සතසිප්පොති කත්වාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං.
32. “මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
බත්තියොතිපි කත්වාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං.
33. “මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
කුසරාජාති කත්වාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං”න්ති.

තත්ථ මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන, පභාවතිති අරෙ පභාවති, මා ත්වං එතං කුසනරින්දං අත්තනො රූපෙන ආරොහපරිණාහෙන පමිති, එවං පමාණං ගණ්ඨි. මහායසොති මහානුභාවො සොති එවං හදයෙ කත්වාන රුචිරෙ පියදස්සෙන කරස්සු තස්ස පියං. ආනුභාවොයෙව භිස්ස රූපන්ති වදන්ති. එස නයො සබ්බත්ථ. අපි ව මහායසොති මහාපරිවාරො. මහද්ධනොති මහාභොගො. මහබ්බලොති මහාථාමො. මහාරට්ඨොති විපුලරට්ඨො. මහාරාජාති සකලපමිබුද්දිපෙ අග්ගරාජා. සිහස්සරොති සිහසද්දසමානසද්දො. වග්ගුස්සරොති ලීලායුත්තස්සරො. බිත්ඳුස්සරොති සම්පිණ්ඩිතසනස්සරො. මඤ්ජුස්සරොති සුන්දරස්සරො. මධුස්සරොති මධුරයුත්තස්සරො. සතසිප්පොති පරෙසං සන්තිකෙ අසික්ඛිත්වා අත්තනො බලෙනෙව නිප්පන්නඅනෙකසතසිප්පො. බත්තියොති ඔක්කාකපවෙණියං ජාතො අසම්භින්නබත්තියො. කුසරාජාති සක්කදත්තියකුසතිණසමානනාමො රාජා. එවරූපො හි අඤ්ඤො රාජා නාම නත්ථිති ජාතිත්වා එතස්ස පියං කරොහිති බුජ්ජා එත්තකාහි ගාථාහි තස්ස ගුණං කට්ඨෙයි.

පභාවති තස්සා වචනං සුත්වා “බුජ්ජෙ අනිවිය ගජ්ජසි, හත්ථෙන පාපුණන්ති සසාමිකභාවං තෙ ජානාපෙස්සාමි”ති බුජ්ජං තජ්ජෙසි. සාපි තං “අහං තං රක්ඛමානා පිතුනො තෙ කුසරාජස්ස ආගතභාවං නාරොවෙසිං, හොතු, අජ්ජ රඤ්ඤො ආරොවෙස්සාමි”ති මහත්තෙන සද්දෙන භායාපෙසි. සාපි “කොච්ඡෙව සුඤ්ඤායා”ති බුජ්ජං සඤ්ඤාපෙසි. බොධිසත්තොපි තං පස්සිතුං අලහන්නො සත්ත මාසෙ දුබ්භොජනෙන දුක්ඛසෙය්‍යාය කිලමන්නො චිත්තෙසි – “කො මෙ එතාය අත්ථො, සත්ත මාසෙ වසන්නො එතං පස්සිතුමිපි න ලභාමි, අනිවිය කක්ඛලා සාහසිකා, ගන්ත්වා මානාපිතරො පස්සිස්සාමි”ති. තස්මිං බණෙ සක්කො ආවජ්ජෙන්නො තස්ස උක්කණ්ඨිතභාවං ඤත්වා “රාජා සත්ත මාසෙ පභාවතිං දට්ඨමිපි න ලභි, ලහනාකාරමස්ස කරිස්සාමි”ති මද්දරඤ්ඤො දුතෙ කත්වා සත්තන්තං රාජුතං දුතං පාහෙන්නො “පභාවති, කුසරාජං ඡඩ්ඨෙත්වා ආගතා, ආගච්ඡන්තු පභාවතිං ගණ්හන්තු”ති එකෙකස්ස විසුං විසුං සාසනං පහිණි. තෙ මහාපරිවාරෙන ගන්ත්වා නගරං පත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ආගතකාරණං න ජානන්ති. තෙ “ත්වං කස්මා ආගතො, ත්වං කස්මා ආගතොසි”ති පුච්ඡිත්වා තමත්ථං ඤත්වා කුජ්ඣිත්වා “එකං කිර ධිතරං සත්තන්තං දස්සති, පස්සට්ඨස්ස අනාවාරං, උජ්ජණ්ඨෙති නො, ගණ්හට්ඨ න”න්ති “සබ්බෙසමිපි අම්භාකං පභාවතිං දෙනු යුද්ධං වා”ති සාසනානි පහිණිත්වා නගරං පරිවාරයිංසු. මද්දරාජා සාසනං සුත්වා භීතතසිතො අමච්චෙ ආමන්තෙත්වා “කිං කරොමා”ති පුච්ඡි. අට්ඨං අමච්චා “දෙව, සත්තපි රාජානො පභාවතිං නිස්සාය ආගතා, ‘සවෙ න දස්සති, පාකාරං හින්දිත්වා නගරං පවිසිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා තං ගණ්හිස්සාමා’ති වදන්ති, පාකාරෙ අභින්නෙයෙව තෙසං පභාවතිං පෙසෙස්සාමා”ති වත්වා ගාථමාහංසු –

34. “එතෙ නාගා උපත්ථද්ධා, සබ්බෙ තිට්ඨන්ති වම්මිතා;
පුරා මද්දන්ති පාකාරං, ආනෙන්නෙතං පභාවති”න්ති.

තත්ථ උපත්ථද්ධාති අනිට්ඨා දජ්ජිතා. ආනෙන්නෙතං පභාවතින්ති ආනෙන්නු එතං පභාවතින්ති සාසනානි පහිණිංසු. තස්මා යාව එතෙ නාගා පාකාරං න මද්දන්ති, තාව නෙසං පභාවතිං පෙසෙහි, මහාරාජාති.

තං සුත්වා රාජා “සවාහං ඵකස්ස පභාවතිං පෙසෙස්සාමි, සෙසා යුද්ධං කරිස්සන්ති, න සක්කා ඵකස්ස දාතුං, සකලජම්බුදිපෙ අග්ගරාජානං ‘චිරුපො’ති ඡඩ්ඛෙන්වා ආගතා ආගමනස්ස ඵලං ලභතු, වධිත්වාන නං සත්ත ඛණ්ඩානි කත්වා සත්තන්තං ඛත්තියානං පෙසෙස්සාමි”ති වදන්තො අනන්තරං ගාථමාහ –

35. “සත්ත බිලෙ කරිත්වාන, අභමෙතං පභාවතිං;
ඛත්තියානං පදස්සාමි, යෙ මං හන්තුං ඉධාගතා”ති.

තස්ස සා කථා සකලනිවෙසනෙ පාකටා අහොසි. පරිවාරිකා ගන්ත්වා “රාජා කිර තං සත්ත ඛණ්ඩානි කත්වා සත්තන්තං රාජුනං පෙසෙස්සති”ති පභාවති යා ආරොවෙසුං. සා මරණභයහීනා ආසනා වුට්ඨාය භගිනීති පරිවුතා මාතු සිරිගබ්බං අගමාසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

36. “අවුට්ඨති රාජපුත්තී, සාමා කොසෙය්‍යවාසිනී;
අස්සුපුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි, දාසිගණපුරක්ඛතා”ති.

තත්ථ සාමානි සුවණ්ණවණ්ණා. කොසෙය්‍යවාසිනීති සුවණ්ණබවිතකොසෙය්‍යනිවසනා.

සා මාතු සත්තිකං ගන්ත්වා මාතරං වන්දිත්වා පරිදෙවමානා ආහ –

37. “තං නුන කක්කුපනිසෙවිතං මුඛං, ආදාසදන්තාථරුපච්චවෙක්ඛිතං;
සුභං සුනෙන්තං චිරජං අනඬගණං, ඡුද්ධං වනෙ යස්සති ඛත්තියෙහි.
38. “තෙ නුන මෙ අසිතෙ වෙල්ලිතග්ගෙ, කෙසෙ මුදු වන්දනසාරලිත්තෙ;
සමාකුලෙ සිවථිකාය මජ්ඣෙ, පාදෙහි ගිජ්ඣා පරිකඩ්ඪිස්සන්ති.
39. “තා නුන මෙ තම්බනබා සුලොමා, බාහා මුදු වන්දනසාරලිත්තා;
ඡීන්තා වනෙ උජ්ඣාතා ඛත්තියෙහි, ගය්හ ධඩ්ඣො ගච්ඡති යෙනකාමං.
40. “තෙ නුන තාලුපනිහෙ අලම්බෙ, නිසෙවිතෙ කාසිකවන්දනෙන;
ථනෙසු මෙ ලම්බිස්සති සිඬගාලො, මාතූව පුත්තො තරුණො තනුජො.
41. “තං නුන සොණං පුපුලං සුකොට්ඨිතං, නිසෙවිතං කඤ්චනමෙඛලාහි;
ඡීන්තං වනෙ ඛත්තියෙහි අවත්ථං, සිඬගාලසඩ්ඨා පරිකඩ්ඪිස්සන්ති.
42. “සොණා ධඩ්ඣා සිඬගාලා ව, යෙ වඤ්ඤෙ සන්ති දායීනො;
අජරා නුන හෙස්සන්ති, හක්ඛයිත්වා පභාවතිං.
43. “සවෙ මංසානි හරිංසු, ඛත්තියා දුරගාමීනො;
අට්ඨිති අම්ම යාවිත්වා, අනුපපෙ දභාථ නං.
44. “බෙත්තානි අම්ම කාරෙත්වා, කණ්ණකාරෙත්ථ රොපය;
යදා තෙ පුජ්ඣිතා අස්සු, හෙමන්තානං හිමච්චයෙ;
සරෙය්‍යාථ මමං අම්ම, ඵචංවණ්ණා පභාවති”ති.

තත්ථ කක්කුපනිසෙවිතන්තිල කක්කුපනිසෙවිතන්ති

සාසපකක්කලොණකක්කමත්තිකකක්කතිලකක්කභලිද්දිකක්කමුඛණ්ණකෙහි ඉමෙහි පඤ්චති කක්කෙහි උපනිසෙවිතං. ආදාසදන්තාථරුපච්චවෙක්ඛිතන්ති දන්තමයථරුමිති ආදාසෙ පච්චවෙක්ඛිතං තත්ථ ඔලොකෙන්වා මණ්ඩිතං. සුභන්ති සුභමුඛං. චිරජන්ති විගතරජං නිම්මලං. අනඬගණන්ති ගණ්ඩපිළකාදිදොසරහිතං. ඡුද්ධන්ති අම්ම ඵවරුපං මම මුඛං අද්ධා ඉදාති ඛත්තියෙහි ඡඩ්ඛිතං වනෙ අරඤ්ඤෙ යස්සන්ති පරිදෙවති. අසිතෙති කාලකෙ. වෙල්ලිතග්ගෙහි උන්නතග්ගෙ. සිවථිකායාති සුසානම්හි. පරිකඩ්ඪිස්සන්ති ඵවරුපෙ මම කෙසෙ මනුස්සමංසබාදකා ගිජ්ඣා පාදෙහි පහරිත්වා නුන පරිකඩ්ඪිස්සන්ති. ගය්හ ධඩ්ඣො ගච්ඡති යෙනකාමන්ති අම්ම මම ඵවරුපං බාහං නුන ධඩ්ඣො ගහෙන්වා ලුඤ්ජිත්වා බාදන්තො යෙනකාමං ගච්ඡිස්සති.

තාලුපනිහෙති සුවණ්ණතාලථලසදිසෙ. කාසිකවන්දනෙනාති සුබුමවන්දනෙන නිසෙවිතෙ. ථනෙසු මෙති අම්ම මම සුසානෙ පතිතාය ඵවරුපෙ ථනෙ දිස්වා මුඛෙන ඩංසිත්වා තෙසු මෙ ථනෙසු අත්තනො තනුජො මාතු තරුණපුත්තො විය නුන සිඬගාලො ලම්බිස්සති. සොණන්ති කට්ටි. සුකොට්ඨිතන්ති ගොහනුකෙන පහරිත්වා සුවඩ්ඪිතං. අවත්ථන්ති ඡඩ්ඛිතං. හක්ඛයිත්වාති අම්ම ඵනෙ ඵත්තකා නුන මම මංසං බාදිත්වා අජරා භවිස්සන්ති.

සවෙ මංසානි හරිංසුති අම්ම සවෙ තෙ ඛත්තියා මයිං පට්ඨිද්ධවිත්තා මම මංසානි හරෙය්‍යං, අථ තුම්හෙ අට්ඨිති යාවිත්වා අනුපපෙ දභාථනං, ඡඩ්ඝමග්ගමහාමග්ගානං අන්තරෙ දහෙය්‍යාථාති වදති. බෙත්තානීති අම්ම මම ක්කාපිතට්ඨානෙ මාලාදිවත්ථුති කාරෙත්වා ඵත්ථ ඵනෙසු බෙත්තෙසු කණ්ණකාරරුක්ඛෙ රොපය. හිමච්චයෙති හිමපාතාතික්කමෙ ඵග්ගුණමාසෙ. සරෙය්‍යාථාති තෙසං පුජ්ඣානං සුවණ්ණවඩ්ඣකොටකං පුරෙත්වා ඌරුසු යපෙන්වා මම ධිතා පභාවති ඵචංවණ්ණාති සරෙය්‍යාථ.

ඉති සා මරණභයනප්පිනා මාතු සන්තිකෙ විලපි. මද්දරාජාපි “ඵරසුඤ්ච ගණ්ඨිකඤ්ච ගහෙන්වා වොරසානකො ඉධෙව ආගච්ඡතු”ති ආණාපෙසි. තස්ස ආගමනං සකලරාජගෙනෙ පාකටං අහොසි. අථස්ස ආගතභාවං සුත්වා පභාවතියා මාතා උට්ඨායාසනා සොකසමප්පිතා රඤ්ඤො සන්තිකං අගමාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

45. “තස්සා මාතා උට්ඨායාසි, ඛත්තියා දෙවචණ්ණිනි;
දිස්වා අසිඤ්ච සුනඤ්ච, රඤ්ඤො මද්දස්සන්තෙපුරො”ති.

තත්ථ උට්ඨායාසිති ආසනා උට්ඨාය රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා අට්ඨාසි. දිස්වා අසිඤ්ච සුනඤ්චාති අන්තෙපුරමිති අලඬිකතමහාතලෙ රඤ්ඤො පුරතො නික්ඛිත්තං ඵරසුඤ්ච ගණ්ඨිකඤ්ච දිස්වා විලපන්ති ගාථමාහ –

46. “ඉමිනා නුන අසිනා, සුසඤ්ඤං තනුමප්ප්ඤ්ඤං;
ධිතරං මද්ද හන්ත්වාන, ඛත්තියානං පදස්සසි”ති.

තත්ථ අසිනාති ඵරසුං සන්ධායාහ. සො හි ඉමස්මිං යානෙ අසි නාම ජාතො. සුසඤ්ඤං තනුමප්ප්ඤ්ඤාති සුට්ඨු සඤ්ඤාතං තනුමප්ප්ඤ්ඤං.

අථ නං රාජා සඤ්ඤාපෙන්නො ආහ – “දෙවි, කිං කපෙසි, තව ධිතා සකලජම්බුදීපෙ අග්ගරාජානං ‘විරූපො’ති ඡඩ්ඛෙත්වා ගතමග්ගෙ පදවලඤ්ඤෙ අවිනට්ඨෙයෙව මච්චුං නලාටෙනාදාය ආගතා, ඉදානි අත්තනො රූපං නිස්සාය ඊදිසං ඵලං ලභතු”ති. සා තස්ස වචනං සුත්වා ධිතු සන්තිකං ගන්ත්වා විලපන්ති ආහ –

47. “න මෙ අකාසි වචනං, අත්ථකාමාය පුත්තිකෙ;
සාප්ප ලොහිතසඤ්ජන්තා, ගච්ඡසි යමසාධනං.
48. “ඵවමාපප්පිති පොසො, පාපියඤ්ච නිගච්ඡති;
යො වෙ හිතානං වචනං, න කරොති අත්ථදස්සිනං.
49. “සවෙ ව අප්ප ධාරෙසි, කුමාරං වාරුදස්සනං;
කුසෙන ජාතං ඛත්තියං, සුචණ්ණමණිමෙඛලං;
පුජිතං ඤාතිසඬ්ඨෙහි, න ගච්ඡසි යමක්ඛයං.
50. “යත්ථස්සු හෙරි නදති, කුඤ්ජරො ව නිකුජති;
ඛත්තියානං කුලෙ හද්දෙ, කින්නු සුඛතරං තතො.
51. “අස්සො ව සිසති ද්වාරෙ, කුමාරො උපරොදති;
ඛත්තියානං කුලෙ හද්දෙ, කින්නු සුඛතරං තතො.
52. “මසුරකොඤ්චාහිරුදෙ, කොකිලාහිනිකුජ්ඤෙ;
ඛත්තියානං කුලෙ හද්දෙ, කින්නු සුඛතරං තතො”ති.

තත්ථ පුත්තිකෙති තං ආලපති. ඉදං චුත්තං හොති – අම්ම, ඉධ කිං කරිස්සසි, සාමිකස්ස සන්තිකං ගච්ඡ, මා රූපමදෙන මප්පිති ඵවං යාවන්තියාපි මෙ වචනං න අකාසි, සා ත්වං අප්ප ලොහිතසඤ්ජන්තා ගච්ඡසි යමසාධනං, මච්චුරාජස්ස භවනං ගමිස්සසිති. පාපියඤ්චාති ඉතො පාපතරඤ්ච නිගච්ඡති. සවෙ ව අප්ප ධාරෙසිති, අම්ම, සවෙ ත්වං චිත්තස්ස වසං අගන්ත්වා කුසනරින්දං පටිච්ච ලද්ධං අත්තනො රූපෙන සදිසං වාරුදස්සනං කුමාරං අප්ප ධාරයිස්සසි. යමක්ඛයන්ති ඵවං සන්නෙ යමනිවෙසනං න ගච්ඡෙය්‍යාසි. තතො යම්හි ඛත්තියකුලෙ අයං විභුති, තමහා නානාහෙරිසද්දෙන වෙව මත්තවාරණකොඤ්චනාදෙන ව නින්තාදිතා කුසාවතිරාජකුලා කිං නු සුඛතරං දිස්වා ඉධාගතාසිති අත්ථො. සිසතිති හසති. කුමාරොති සුසික්ඛිතො ගන්ධබ්බකුමාරො. උපරොදතීති නානාතුරියාති ගහෙන්වා උපහාරං කරොති. කොකිලාහිනිකුජ්ඤෙති කුසරාජකුලෙ සායං පාතො පචිත්තනවචගිතවාදිතුපහාරං පටිප්ඵරන්ති විය කොකිලෙහි අභිනිකුජ්ඤෙ.

ඉති සාපි ඵත්තකාහි ගාථාහි තාය සද්ධිං සල්ලපිත්වා “සවෙ අප්ප කුසනරින්දො ඉධ අස්ස, ඉමෙ සත්ත රාජානො පලාපෙත්වා මම ධිතරං දුක්ඛා පමොවෙත්වා ආදාය ගච්ඡෙය්‍යා”ති චිත්තෙන්වා ගාථමාහ –

53. “කහං නු ඛො සත්තුමද්දනො, පරරට්ඨප්පමද්දනො;
කුසො සොළාරපඤ්ඤාණො, යො නො දුක්ඛා පමොවයෙ”ති.

තත්ථ සොළාරපඤ්ඤාණොති උළාරපඤ්ඤො.

තතො පභාවති “මම මාතු කුසස්ස චණ්ණං හණන්තියා මුඛං නප්පහොති, ආචික්ඛිස්සාමි තාවස්සා තස්ස ඉධෙව ආළාරිකකම්මං කත්වා වසනභාව”න්ති චිත්තෙන්වා ගාථමාහ –

54. “ඉධෙව සො සත්තුමද්දනො, පරරට්ඨප්පමද්දනො;
කුසො සොළාරපඤ්ඤාණො, යො තෙ සබ්බෙ වධිස්සති”ති.

අප්ප්සා මාතා “අයං මරණභයභීතා විජ්ජලපතී”ති වින්තෙත්වා ගාථමාහ –

55. “උම්මත්තිකා නු භණ්ඨි, අන්ධබාලා පභාසසි;
කුසො වෙ ආගතො අස්ස, කිං න ජානෙමු තං මය”න්ති.

තත්ථ අන්ධබාලාති සම්මුල්භා අඤ්ඤාණා හුත්වා. කිං න ජානෙමුති කෙන කාරණෙන තං න ජානෙය්‍යාම. සො හි අන්තරාමග්ගෙ ධීතොව අම්භාකං සාසනං පෙසෙය්‍යා, සමුස්සිතද්ධජා චතුරච්ඡිගිනීසෙනා පඤ්ඤායෙථ, ත්වං පන මරණභයෙන කට්ඨෙති.

සා එවං වුත්තෙ “න මෙ මාතා සද්දහති, තස්ස ඉධාගන්ත්වා සත්ත මාසෙ වසනභාවං න ජානාති, දස්සෙස්සාමි න”න්ති වින්තෙත්වා මාතරං හත්ථෙ ගහෙත්වා සීභපඤ්ජරං විවරිත්වා හත්ථං පසාරෙත්වා දස්සෙන්ති ගාථමාහ –

56. “එසො ආළාරිකො පොසො, කුමාරිපුරමන්තරෙ;
දල්භං කත්වාන සංවෙල්ලිං, කුම්භිං ධොවති ඔණතො”ති.

තත්ථ කුමාරිපුරමන්තරෙති වාතපානෙ ධීතා තව ධීතානං කුමාරීනං වසනට්ඨානන්තරෙ නං ඔලොකෙහි. සංවෙල්ලිනති කච්ඡං ඛන්ධිත්වා කුම්භිං ධොවති.

සො කිර තදා “අජ්ජ මෙ මනොරථො මත්ථකං පාපුණ්ණස්සති, අද්ධා මරණභයතජ්ජිතා, පභාවතී, මම ආගතභාවං කට්ඨස්සති, භාජනාති ධොවිත්වා පටිසාමෙස්සාමි”ති උදකං ආහරිත්වා භාජනාති ධොවිතුං ආරභී. අථ නං මාතා පරිභාසන්ති ගාථමාහ –

57. “වෙණි ත්වමසි වණ්ඩාලී, අද්දසි කුලගන්ධිනී;
කථං මද්දකුලෙ ජාතා, දාසං කයිරාසි කාමුක”න්ති.

තත්ථ වෙණිති තච්ඡිකා. අද්දසි කුලගන්ධිනීති උදාහු ත්වං කුලද්දසිකා. කාමුකන්ති කථං නාම ත්වං එවරූපෙ කුලෙ ජාතා අත්තතො සාමිකං දාසං කරෙය්‍යාසිති.

තතො පභාවතී “මම මාතා ඉමස්ස මං නිස්සාය එවං වසනභාවං න ජානාති මඤ්ඤෙ”ති වින්තෙත්වා ඉතරං ගාථමාහ –

58. “නම්භි වෙණි න වණ්ඩාලී, න වම්භි කුලගන්ධිනී;
ඔක්කාකපුත්තො හද්දන්තෙ, ත්වං නු දාසොති මඤ්ඤසි”ති.

තත්ථ ඔක්කාකපුත්තොති, අම්ම, එස ඔක්කාකපුත්තො, ත්වං පන “දාසො”ති මඤ්ඤසි, කස්මා නං අහං “දාසො”ති කට්ඨස්සාමිති.

ඉදානිස්ස යසං වණ්ණෙන්ති ආහ –

59. “යො බ්‍රාහ්මණසභස්සානි, සදා යොජෙති වීසතිං;
ඔක්කාකපුත්තො හද්දන්තෙ, ත්වං නු දාසොති මඤ්ඤසි.
60. යස්ස නාගසභස්සානි, සදා යොජෙති වීසතිං;
ඔක්කාකපුත්තො හද්දන්තෙ, ත්වං නු දාසොති මඤ්ඤසි.
61. “යස්ස අස්සසභස්සානි, සදා යොජෙති වීසතිං;
ඔක්කාකපුත්තො හද්දන්තෙ, ත්වං නු දාසොති මඤ්ඤසි.
62. “යස්ස රථසභස්සානි, සදා යොජෙති වීසතිං;
ඔක්කාකපුත්තො හද්දන්තෙ, ත්වං නු දාසොති මඤ්ඤසි;
යස්ස උසභසභස්සානි, සදා යොජෙති වීසතිං;
ඔක්කාකපුත්තො හද්දන්තෙ, ත්වං නු දාසොති මඤ්ඤසි.
63. “යස්ස ධෙනුසභස්සානි, සදා දුහන්ති වීසතිං;
ඔක්කාකපුත්තො හද්දන්තෙ, ත්වං නු දාසොති මඤ්ඤසි”ති.

එවං තාය පඤ්චගි ගාථාහි මහාසත්තස්ස යසො වණ්ණිතො. අප්ප්සා මාතා “අයං අසම්භිතා කථං කට්ඨෙති, අද්ධා එවමෙත”න්ති සද්දහිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොවෙසි. සො වෙගෙන පභාවතියා සන්තිකං ගන්ත්වා “සච්චං කිර, අම්ම, කුසරාජා ඉධාගතො”ති. “ආම තාත, අජ්ජස්ස සත්ත මාසා අතික්කන්තා තව ධීතානං ආළාරිකත්තං කරොන්තස්සා”ති. සො තස්සා අසද්දහන්තො බුජ්ජං පුච්ඡිත්වා යථාභූතං සුත්වා ධීතරං ගරහන්තො ගාථමාහ –

64. “තග්ඝ තෙ දුක්ඛං බාලෙ, යං ඛත්තියං මහබ්බලං;
නාගං මණ්ඩුකචණ්ණෙන, න තං අක්ඛාසිධාගත”න්ති.

තත්ථ තග්ඝාති එකංසෙනෙව.

සො ධීතරං ගරහිත්වා වෙගෙන තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා කතපට්ඨන්ථාරො අඤ්ජලිං පග්ගස්භ අත්තනො අව්වයං දස්සෙන්තො ගාථමාහ —

65. “අපරාධං මහාරාජ, ත්වං නො ඛම රටෙසහ;
යං තං අඤ්ඤාතවෙසෙන, නාඤ්ඤාසිම්භා ඉධාගත”න්ති.

තං සුත්වා මහාසත්තො “සවාහං ඵරුසං චක්ඛාමි, ඉධෙවස්ස හදයං ඵලිස්සති, අස්සාසෙස්සාමි න”න්ති වින්තෙන්වා භාජනන්තරෙ ධීතොව ඉතරං ගාථමාහ —

66. “මාදිස්සය න තං ඡන්තං, යොහං ආළාරිකො භවෙ;
ත්වඤ්ඤෙව මෙ පසිදස්සු, නත්ථි තෙ දෙව දුක්ඛං”න්ති.

රාජා තස්ස සන්තිකා පට්ඨන්ථාරං ලභිත්වා පාසාදං අභිරුහිත්වා පභාවතිං පක්කොසාපෙන්වා බමාපනත්ථාය පෙසෙතුං ගාථමාහ —

67. “ගච්ඡ බාලෙ බමාපෙහි, කුසරාජං මහබ්බලං;
බමාපිතො කුසො රාජා, සො තෙ දස්සති ජීවිත”න්ති.

සා පිතු වචනං සුත්වා හගිනීහි වෙව පරිවාරිකාහි ව පරිවුතා තස්ස සන්තිකං අගමාසි. සොපි කම්මකාරවෙසෙන ධීතොව තස්සා අත්තනො සන්තිකං ආගමනං ඤත්වා “අජ්ජ පභාවතියා මානං හින්දිත්වා පාදමුලෙ නං කලලෙ නිපජ්ජාපෙස්සාමි”ති සබ්බං අත්තනා ආහනං උදකං ඡඩ්ඛෙන්වා බලමණ්ඩලමත්තං යානං මද්දිත්වා එකකලලං අකාසි. සා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තස්ස පාදෙසු නිපතිත්වා කලලපිට්ඨෙ නිපන්නා තං බමාපෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ —

68. “පිතුස්ස වචනං සුත්වා, දෙවචණ්ණි පභාවති;
සිරසා අග්ගහි පාදෙ, කුසරාජං මහබ්බල”න්ති.

තත්ථ සිරසාහි සිරසා නිපතිත්වා කුසරාජානං පාදෙ අග්ගහෙසිති.

ගහෙන්වා ව පන නං බමාපෙන්ති තිස්සො ගාථායො අභාසි —

69. “යාමා රතොයා අතික්කන්තා, තාමා දෙව තයා විනා;
චන්දෙ තෙ සිරසා පාදෙ, මා මෙ කුජ්ඣ රටෙසහ.
70. “සබ්බං තෙ පට්ඨනාමි, මහාරාජ සුඤ්ඤාහි මෙ;
න වාපි අජ්ජියං තුය්හං, කරෙය්‍යාමි අහං පුත.
71. “එවං වෙ යාවමානාය, වචනං මෙ න කාහසි;
ඉදානි මං තාතො හන්ත්වා, ඛත්තියානං පදස්සති”ති.

තත්ථ රතොයාහි රත්තියො. තාමාහි තා ඉමා සබ්බාපි තයා විනා අතික්කන්තා. සබ්බං තෙ පට්ඨනාමිති, මහාරාජ, එත්තකං කාලං මයා තව අජ්ජියමෙව කතං, ඉදං තෙ අහං සබ්බං පට්ඨනාමි, අපරම්පි සුඤ්ඤාහි මෙ, ඉතො පට්ඨායාහං පුත තුය්හං අජ්ජියං න කරිස්සාමි. එවං චෙති සවෙ එවං යාවමානාය මම ත්වං වචනං න කරිස්සසිති.

තං සුත්වා රාජා “සවාහං ‘ඉමං ත්වඤ්ඤෙව ජානිස්සසි’ති චක්ඛාමි, හදයමස්සා ඵලිස්සති, අස්සාසෙස්සාමි න”න්ති වින්තෙන්වා ආහ —

72. “එවං තෙ යාවමානාය, කිං න කාහාමි තෙ වචො;
විකුද්ධො ත්‍යස්මි කල්‍යාණි, මා ත්වං භාසි පභාවති.
73. “සබ්බං තෙ පට්ඨනාමි, රාජපුත්ති සුඤ්ඤාහි මෙ;
න වාපි අජ්ජියං තුය්හං, කරෙය්‍යාමි අහං පුත.
74. “තව කාමා හි සුස්සොණි, පහු දුක්ඛං තිතික්ඛිසං;
බහුං මද්දකුලං හන්ත්වා, නයිතුං තං පභාවති”ති.

තත්ප කිං න කාහාමිති කිංකාරණා තව වචනං න කරිස්සාමි. විකුද්ධො ත්‍යස්මිති විකුද්ධො නික්කොපො තෙ අස්මිං. සබ්බං තෙති විකුද්ධභාවඤ්ච ඉදානි අප්පියකරණඤ්ච උභයං තෙ ඉදං සබ්බමෙව පටිජානාමි. තව කාමානි තව කාමෙන තං ඉච්ඡමානො. තිතික්ඛිසන්ති අධිවාසෙමි. ඛහුං මද්දකුලං හන්ත්වා නයිතුං තන්ති ඛහුමද්දරාජකුලං හනිත්වා බලක්කාරෙන තං නෙතුං සමත්ථොති.

අප් සො සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො පරිවාරිකං විය තං අත්තනො පරිවාරිකං දිස්වා ඛත්තියමානං උප්පාදෙන්වා “මයි කිර ධරමානෙයෙව මම හරියං අඤ්ඤෙ ගහෙන්වා ගමිස්සන්ති”ති සිහො විය රාජභිගණෙ විජම්භමානො “සකලනගරවාසිනො මෙ ආගතභාවං ජානන්තු”ති වග්ගන්තො නදන්තො සෙළෙන්තො අප්ථොටෙන්තො “ඉදානි තෙ ජීවග්ගාහං ගහෙස්සාමි, රථාදයො මෙ යොජෙන්නු”ති අනන්තරං ගාථමාහ —

75. “යොජයන්තු රටෙ අස්සෙ, නානාවිත්තෙ සමාහිතෙ;
අප් දක්ඛං මෙ වෙගං, විධමන්තස්ස සත්තවො”ති.

තත්ප නානාවිත්තෙති නානාලභිකාරවිචිත්තෙ. සමාහිතෙති අස්සෙ සන්ධාය චුත්තං, සුසික්ඛිතෙ නිබ්බිසෙවනෙති අත්ථො. අප් දක්ඛං මෙ වෙගන්ති අප් මෙ පරක්කමං පස්සිස්සවාති.

සත්තුනං ගණ්හනං නාම මය්හං භාරො, ගච්ඡ ත්වං න්හන්වා අලභිකරිත්වා පාසාදං ආරුහානි තං උයොයාජෙසි. මද්දරාජාපිස්ස පරිහාරකරණත්ථං අමච්චෙ පහිණි. තෙ තස්ස මහානසද්චාරෙයෙව සාණිං පරික්ඛිපිත්වා කප්පකෙ උපට්ඨපෙසුං. සො කතමස්සුකම්මො සිසංන්භානො සබ්බාලභිකාරපටිමණ්ඩිනො අමච්චාදිහි පරිවුතො “පාසාදං අභිරුහිස්සාමි”ති දිසා විලොකෙන්වා අප්ථොටෙසි. ඔලොකිතඔලොකිතවධානං විකම්පි. සො “ඉදානි මෙ පරක්කමං පස්සිස්සවා”ති ආහ. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා අනන්තරං ගාථමාහ —

76. “තඤ්ච තත්ප උදික්ඛිංසු, රඤ්ඤො මද්දස්සන්තෙපුරෙ;
විජම්භමානං සිහංව, ථොටෙන්තං දිගුණං භුජ”න්ති.

තස්සත්ථො — තඤ්ච තත්ප විජම්භන්තං අප්ථොටෙන්තං රඤ්ඤො අන්තෙපුරෙ වාතපානානි විවරිත්වා ඉත්ථියො උදික්ඛිංසුති.

අප්ස්ස මද්දරාජා කතආනෙඤ්ජකාරණං අලභිකතවර්චාරණං පෙසෙසි. සො සමුස්සිතසෙතච්ඡත්තං හත්ථික්ඛන්ධං ආරුය්හ “පභාවතිං ආනෙවා”ති තමපි පච්ඡතො නිසිදාපෙන්වා චතුරභිගිනියා සෙනාය පරිවුතො පාවිනද්චාරෙන නික්ඛමිත්වා පරසෙනං ඔලොකෙන්වා “අහං කුසරාජා, ජීවිතත්ථිකා උරෙන නිපජ්ජන්තු”ති තික්ඛන්තුං සිහනාදං නදිත්වා සත්තුමද්දනං අකාසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ —

77. “හත්ථික්ඛන්ධඤ්ච ආරුය්හ, ආරොපෙන්වා පභාවතිං;
සඬගාමං ඔතරිත්වාන, සිහනාදං නදී කුසො.

78. “තස්ස තං නදතො සුත්වා, සිහස්සෙවිතරෙ මීගා;
ඛත්තියා විපලායිංසු, කුසසද්දහයට්ඨිතා.

79. “හත්ථාරොහා අනීකට්ඨා, රථිකා පත්තිකාරකා;
අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ඡින්දන්ති, කුසසද්දහයට්ඨිතා.

80. “තස්මිං සඬගාමසීසස්මිං, පස්සිත්වා හට්ඨමානසො;
කුසස්ස රඤ්ඤො දෙවින්දො, අදා වෙරොවනං මණිං.

81. “සො තං විජ්ඣිත්වා සඬගාමං, ලද්ධා වෙරොවනං මණිං;
හත්ථික්ඛන්ධගතො රාජා, පාවෙක්ඛි නගරං පුරං.

82. “ජීවග්ගාහං ගහෙන්වාන, ඛන්ධිත්වා සත්ත ඛත්තියෙ;
සසුරස්සුපනාමෙසි, ඉමෙ තෙ දෙව සත්තවො.

83. “සබ්බෙව තෙ වසං ගතා, අමීත්තා විහතා තව;
කාමං කරොහි තෙ තයා, මුඤ්ච වා තෙ හතස්සු වා”ති.

තත්ප විපලායිංසුති සතිං පච්චුපට්ඨාපෙතුං අසක්කොන්තා විපල්ලත්ථවිත්තා හිජ්ජිංසු. කුසසද්දහයට්ඨිතාති කුසරඤ්ඤො සද්දං නිස්සාය ජාතෙන භයෙන උපද්ද්නා මුළුභවිත්තා. අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ඡින්දන්ති අඤ්ඤමඤ්ඤං ඡින්දන්ති මද්දන්ති. “හින්දිංසු”තිපි පායො. තස්මින්ති ඵලං බොධිසත්තස්ස සද්දසවනෙනෙව සඬගාමෙ හින්තො තස්මිං සඬගාමසීසෙ තං මහාසත්තස්ස පරක්කමං පස්සිත්වා තුට්ඨහදයො සක්කො වෙරොවනං නාම මණික්ඛන්ධං තස්ස අදාසි. නගරං පුරන්ති නගරසඬ්ඛානං පුරං. ඛන්ධිත්වාති තෙසඤ්ඤෙව උත්තරි සාටකෙන පච්ඡාබාහං ඛන්ධිත්වා. කාමං කරොහි තෙ තයාති ත්වං අත්තනො කාමං ඉච්ඡං රුචිං කරොහි, එතෙ හි තයා දාසා කතායෙවාති.

රාජා ආහ -

84. “තුය්හෙව සත්තවො එනෙ, න හි තෙ මය්හ සත්තවො;
ත්වඤ්ඤෙව නො මහාරාජ, මුඤ්ඤ වා තෙ හනස්සු වා”ති.

තත්ථ ත්වඤ්ඤෙව නොති, මහාරාජ, ත්වංයෙව අම්භාකං ඉස්සරොති.

එවං චුත්තෙ මහාසත්තො “කිං ඉමෙහි මාරිතෙහි, මා තෙසං ආගමනං නිරත්ථකං හොතු, පභාවතියා කනිට්ඨා සත්ත මද්දරාජධිතරො අත්ථී, තා තෙසං දාපෙස්සාමී”ති චිත්තෙත්වා ගාථමාහ -

85. “ඉමා තෙ ධිතරො සත්ත, දෙවකඤ්ඤපමා සුභා;
දදාහි තෙසං එකෙකං, හොන්තු ජාමාතරො තවා”ති.

අථ නං රාජා ආහ -

86. “අම්භාකඤ්ඤෙව තාසඤ්ඤ, ත්වං නො සබ්බෙසමීස්සරො;
ත්වඤ්ඤෙව නො මහාරාජ, දෙහි තෙසං යදිච්ඡසී”ති.

තත්ථ ත්වං නො සබ්බෙසන්ති, මහාරාජ කුසනරින්ද, කිං වදෙසී, ත්වඤ්ඤෙව එතෙසඤ්ඤ සත්තන්තං රාජුනං මමඤ්ඤ ඉමාසඤ්ඤ සබ්බෙසං නො ඉස්සරො. යදිච්ඡසීති යදි ඉච්ඡසී, යස්ස වා යං දාතුං ඉච්ඡසී, තස්ස තං දෙහීති.

එවං චුත්තෙ සො තා සබ්බාපි අලඬිකාරාපෙත්වා එකෙකස්ස රඤ්ඤො එකෙකං අදාසී. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා පඤ්ඤා ගාථායො අභාසී -

87. “එකමෙකස්ස එකෙකං, අදා සීහස්සරො කුසො;
බත්තියානං තදා තෙසං, රඤ්ඤො මද්දස්ස ධිතරො.
88. “පිණ්ඨා තෙන ලාභෙන, තුට්ඨා සීහස්සරෙ කුසෙ;
සකරට්ඨානි පායිංසු, බත්තියා සත්ත තාවදෙ.
89. “පභාවතිඤ්ඤ ආදාය, මණිං වෙරොවනං සුභං;
කුසාවතිං කුසො රාජා, අගමාසි මහබ්බලො.
90. “ත්‍යස්සු එකරටෙ යන්තා, පවිසන්තා කුසාවතිං;
සමානා වණ්ණරූපෙන, නාඤ්ඤමඤ්ඤාතිරොච්ඡුං.
91. “මානා පුත්තෙන සංගච්ඡී, උභයො ව ජයම්පතී;
සමග්ගා තෙ තදා ආසුං, ජීතං ධරණිමාවසු”න්ති.

තත්ථ පිණ්ඨානි සත්තප්පිතා. පායිංසුති ඉදානි අප්පමන්තා භවෙය්‍යාථානි කුසනරින්දෙන ඔවදිතා අගමංසු. අගමාසීති කතිපාහං වසින්වා “අම්භාකං රට්ඨං ගමිස්සාමා”ති සසුරං ආපුච්ඡින්වා ගතො. එකරටෙ යන්තානි ද්වෙපි එකරටං අභිරුය්හ ගච්ඡන්තා. සමානා වණ්ණරූපෙනාති වණ්ණෙන ව රූපෙන ව සමානා භුත්වා. නාඤ්ඤමඤ්ඤාතිරොච්ඡුන්ති එකො එකං නාතික්කමි. මණිරතනානුභාවෙන කිර මහාසත්තො අභිරුපො අහොසි සුවණ්ණවණ්ණො සොභග්ගප්පන්නො, සො කිර පුබ්බෙ පච්චෙකබුද්ධස්ස පිණ්ඩපාතනිස්සන්දෙන බුද්ධපටිමාකරණනිස්සන්දෙන ව එවං තෙජවන්නො අහොසි. සංගච්ඡීති අථස්ස මානා මහාසත්තස්ස ආගමනං සුත්වා නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා මහාසත්තස්ස බහුං පණ්ණාකාරං ආදාය පච්චුග්ගමනං කත්වා සමාගච්ඡී. සොපි මාතරා සද්ධිංයෙව නගරං පදක්ඛිණං කත්වා සත්තාහං ඡණ්ඩිඤං කිලින්වා අලඬිකතපාසාදතලං අභිරුහි. තෙපි උභො ජයම්පතිකා සමග්ගා අහෙසුං, තතො පට්ඨාය යාවජීවං සමග්ගා සම්මොදමානා ජීතං ධරණිං අප්ඤ්ඤාමසිංසුති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරින්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා මානාපිතරො මහාරාජකුලානි අහෙසුං, කතිට්ඨො ආනන්දො, බුද්ධා බුද්ධත්තරා, පභාවතී රාහුලමානා, පරිසා බුද්ධපරිසා, කුසරාජා පන අහමෙව අහොසින්ති.

[532] 2. සොණනන්දජාතකවණ්ණනා කුසජාතකවණ්ණනා පඨමා.

දෙවතා නුසි ගන්ධබ්බොති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො මාතුපොසකභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු සාමජාතකෙ (ජා. 2.22.296 ආදයො) වත්ථුසදිසං. තදා පන සත්ථා “මා, භික්ඛවෙ, ඉමං භික්ඛුං උප්ඤ්ඤායිත්ථ, පොරාණකපණ්ඩිතා සකලජම්බුදිපෙ රජ්ජං ලභමානාපි තං අග්ගහෙත්වා මානාපිතරො පොසිංසුයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතේ බාරාණසී බ්‍රහ්මවද්දිනං නාම නගරං අහොසි. තත්ථ මනොජො නාම රාජා රජ්ජං කාරොසි. තත්ථ අඤ්ඤාතරො අසීතිකොට්ඨිතවො බ්‍රහ්මණ්ණමහාසාලො අසුත්තකො අහොසි. තස්ස බ්‍රහ්මණී තෙනෙව “හොති පුත්තං පත්ථෙහි”ති චුත්තා පත්ථෙසි. අථ බොධිසත්තො බ්‍රහ්මලොකා වචිත්වා තස්සා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හි, ජාතස්ස වස්ස “සොණකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. තස්ස පද්‍යා ගමනකාලෙ අඤ්ඤොපි සත්තො බ්‍රහ්මලොකා වචිත්වා තස්සායෙව කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හි, තස්ස ජාතස්ස “නන්දකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. තෙසං උග්ගහිතවෙදානං සබ්බස්මිපෙසු නිජ්චන්තිං පත්තානං වයජ්ජත්තානං රූපසම්පදං දිස්වා බ්‍රහ්මණො බ්‍රහ්මණිං ආමන්තෙත්වා “හොති පුත්තං සොණකුමාරං සරඛන්ධනෙන ඛන්ධස්සාමා”ති ආහ. සා “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා පුත්තස්ස තමත්ථං ආචික්ඛි. සො “අලං, අම්ම, මය්හං සරාවාසෙන, අහං යාවජීවං තුම්හෙ පටිජග්ගිත්වා තුම්හාකං අව්වයෙන හිමවත්තං පටිසිත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති ආහ. සා බ්‍රහ්මණස්ස එතමත්ථං ආරොවෙසි.

තෙ පුතජ්ජුතං කථෙත්තාපි තස්ස චිත්තං අලහිත්වා නන්දකුමාරං ආමන්තෙත්වා “තාත, තෙන හි ත්වං කුටුම්භං පටිපජ්ජාහි”ති වත්වා “නාහං භාතරා ඡඩ්ඨිතබ්බෙළං සීසෙන උක්ඛිපාමි, අහම්පි තුම්හාකං අව්වයෙන භාතරාව සද්ධිං පබ්බජිස්සාමි”ති චුත්තෙ තෙසං වචනං සුත්වා “ඉමෙ ද්වෙ එවං තරුණාව කාමෙ පජහන්ති, කිම්ඛිගං පන මයං, සබ්බෙයෙව පබ්බජිස්සාමා”ති චිත්තෙත්වා, “තාතා, කිං වො අම්හාකං අව්වයෙන පබ්බජ්ජාය, ඉදානෙව සබ්බෙ මයං පබ්බජිස්සාමා”ති රඤ්ඤො ආරොවෙත්වා සබ්බං ධනං දානමුඛෙ විස්සජ්ජෙත්වා දාසජනං භුජිස්සං කත්වා ඤාතිනං දාතබ්බසුත්තකං දත්වා වත්තාරොපි ජනා බ්‍රහ්මවද්දිනනගරා නික්ඛමිත්වා හිමවත්තපදෙසෙ පඤ්චපද්ධුමසඤ්ජන්තං සරං නිස්සාය රමණීයෙ වනසණ්ඨෙ අස්සමං මාපෙත්වා පබ්බජිත්වා තත්ථ වසිංසු. උහොපි භාතරො මාතාපිතරො පටිජග්ගිංසු, තෙසං පාතොව දන්තකට්ඨඤ්ච මුඛධොවනඤ්ච දත්වා පණ්ණසාලඤ්ච පරිවෙණඤ්ච සම්මප්ජිත්වා පාතීයං පරිභොජනීයං උපට්ඨපෙත්වා අරඤ්ඤතො මධුරඵලාඵලානි ආහරිත්වා මාතාපිතරො බාදාපෙත්ති, උණ්හෙන වා සීතෙන වා වාරිතා ත්භාපෙත්ති, ජවා සොධෙත්ති, පාදපරිකම්මාදීනි තෙසං කරොන්ති.

එවං අද්ධානෙ ගතෙ නන්දපණ්ඩිතො “මයා ආහතඵලාඵලානෙව පඨමං මාතාපිතරො බාදාපෙස්සාමි”ති පුරතො ගන්ත්වා හියොයා ව පරහියොයා ව ගහිතට්ඨානතො යාති වා තාති වා පාතොව ආහරිත්වා මාතාපිතරො බාදාපෙසි. තෙ තාති බාදිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා උපොසථිකා භවන්ති. සොණපණ්ඩිතො පන දුරං ගන්ත්වා මධුරමධුරානි සුපක්කසුපක්කානි ආහරිත්වා උපනාමෙසි. අථ නං, “තාත, කනිට්ඨෙන තෙ ආහතානි මයං පාතොව බාදිත්වා උපොසථිකා ජාතා, න ඉදානි නො අත්ථො”ති වදන්ති. ඉති තස්ස ඵලාඵලානි පරිභොගං න ලහන්ති විතස්සන්ති, පුතදිවසෙසුපි තථෙවාති. එවං සො පඤ්චාහිඤ්ඤතාය දුරං ගන්ත්වාපි ආහරති, තෙ පන න බාදන්ති.

අථ මහාසත්තො චිත්තෙසි – “මාතාපිතරො මෙ සුබ්බමාලා, නන්දො ව යාති වා තාති වා අපක්කදුප්පක්කානි ඵලාඵලානි ආහරිත්වා බාදාපෙති, එවං සන්තෙ ඉමෙ න චිරං පචන්තිස්සන්ති, වාරස්සාමි න”න්ති. අථ නං සො ආමන්තෙත්වා “නන්ද, ඉතො පට්ඨාය ඵලාඵලං ආහරිත්වා මමාගමනං පටිමානෙහි, උහොපි එකතොව බාදාපෙස්සාමා”ති ආහ. සො එවං චුත්තෙපි අත්තනො පුඤ්ඤං පට්ඨාසිසන්තො න තස්ස වචනමකාසි. මහාසත්තො “නන්දො මම වචනං අකරොන්තො අසුත්තං කරොති, පලාපෙස්සාමි නං, තතො එකකොව මාතාපිතරො පටිජග්ගිස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා “නන්ද, ත්වං අනොවාදකො පණ්ඩිතානං වචනං න කරොසි, අහං ඡෙට්ඨො, මාතාපිතරො මමෙව භාරො, අහමෙව නෙසං පටිජග්ගිස්සාමි, ත්වං ඉධ වසිතුං න ලච්ඡසි, අඤ්ඤත්ථ යාහි”ති තස්ස අච්ඡරං පහරි.

සො තෙන පලාපිතො තස්ස සන්තිකෙ යාතුං අසක්කොන්තො තං වන්දිත්වා මාතාපිතරො උපසඩ්ධමිත්වා තමත්ථං ආරොවෙත්වා අත්තනො පණ්ණසාලං පටිසිත්වා කසිණං ඔලොකෙත්වා තං දිවසමෙව පඤ්ච අහිඤ්ඤායො අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙත්වා චිත්තෙසි – “අහං සීනෙරුපාදතො රතනවාලුකා ආහරිත්වා මම භාතු පණ්ණසාලාය පරිවෙණෙ ඔකිරිත්වා භාතරං බමාපෙතුං පහොමි, එවම්පි න සොහිස්සති, අනොතත්තතො උදකං ආහරිත්වා මම භාතු පණ්ණසාලාය පරිවෙණෙ ඔසිඤ්චිත්වා භාතරං බමාපෙතුං පහොමි, එවම්පි න සොහිස්සති, සථෙ මෙ භාතරං දෙවතානං වසෙන බමාපෙයාං, වත්තාරො ව මහාරාජානො සක්කඤ්ච ආනෙත්වා භාතරං බමාපෙතුං පහොමි, එවම්පි න සොහිස්සති, සකලජම්බුදීපෙ මනොජං අග්ගරාජානං ආදිං කත්වා රාජානො ආනෙත්වා බමාපෙස්සාමි, එවං සන්තෙ මම භාතු ගුණො සකලජම්බුදීපෙ අවන්ථරිත්වා ගම්පිසති, වන්දිමසුරියො විය පඤ්ඤායිස්සති”ති. සො තාවදෙව ඉද්ධියා ගන්ත්වා බ්‍රහ්මවද්දිනනගරෙ තස්ස රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරෙ ඔතරිත්වා යීතො “එකො කිර වො තාපසො දට්ඨුකාමො”ති රඤ්ඤො ආරොවාපෙසි. රාජා “කිං පබ්බජිතස්ස මයා දිට්ඨෙන, ආහාරත්ථාය ආගතො භවිස්සති”ති භත්තං පහිණි, සො භත්තං න ඉච්ඡි. තණ්ඩුලං පහිණි, තණ්ඩුලං න ඉච්ඡි. වත්ථානි පහිණි, වත්ථානි න ඉච්ඡි. තම්බුලං පහිණි, තම්බුලං න ඉච්ඡි. අථස්ස සන්තිකෙ දුතං පෙසෙසි, “කිමත්ථං ආගතොසි”ති. සො දුතෙන පුට්ඨො “රාජානං උපට්ඨහිතුං ආගතොමිහි”ති ආහ. රාජා තං සුත්වා “බහු මම උපට්ඨාකා, අත්තනොව තාපසධම්මං කරොතු”ති පෙසෙසි. සො තං සුත්වා “අහං තුම්හාකං අත්තනො බලෙන සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං ගහෙත්වා දස්සාමි”ති ආහ.

තං සුත්වා රාජා චිත්තෙසි – “පබ්බජිතා නාම පණ්ඩිතා, කිඤ්ච උපායං ජාතිස්සන්ති”ති තං පක්කොසාපෙත්වා ආසනෙ නිසීදාපෙත්වා වන්දිත්වා “භත්තෙ, තුම්හෙ කිර මය්හං සකලජම්බුදීපරජ්ජං ගහෙත්වා දස්සථා”ති පුච්ඡි. “ආම මහාරාජා”ති. “කථං ගණ්හිස්සථා”ති? “මහාරාජ, අත්තමසො බුද්දකමක්ඛිකාය පිවනමත්තම්පි ලොහිතං කස්සව අනුප්පාදෙත්වා තව ධනව්ශ්ඤං අකත්වා අත්තනො ඉද්ධියාව ගහෙත්වා දස්සාමි, අපිව කෙවලං පපඤ්චං අකත්වා

අප්පෙව නික්බේතුං වට්ටනී”ති. සො තස්ස වචනං සද්දහිත්වා සෙනඬගපරිවුතො නගරා නික්බේ. සචෙ සෙනාය උණ්භං හොති, නන්දපණ්ඩිතො අත්තනො ඉද්ධියා ඡායං කත්වා සීතං කරොති, දෙවෙ වස්සන්තෙ සෙනාය උපරි වස්සිතුං න දෙති, සීතං වා උණ්භං වා වාරෙති, මග්ගෙ ඛණ්ණකණ්ටකාදයො සබ්බපරිස්සයෙ අත්තරධාපෙති, මග්ගං කසිණමණ්ඩලං විය සමං කත්වා සයං ආකාසෙ වම්මබණ්ඩං පත්ථරිත්වා පල්ලඬකෙන නිසිත්තො සෙනාය පරිවුතො ගච්ඡති.

එවං සෙනං ආදාය පඨමං කොසලරට්ඨං ගන්ත්වා නගරස්සාවිදුරෙ බන්ධාවාරං නිවාසාපෙත්වා “යුද්ධං වා නො දෙනු සෙනවිජන්තං වා”ති කොසලරඤ්ඤො දුතං පාහෙසි. සො කුප්පිත්වා “කිං අභං න රාජා”ති “යුද්ධං දම්මි”ති සෙනාය පුරක්ඛතො නික්බේ. ද්වෙ සෙනා යුප්පිත්තුං ආරභිංසු. නන්දපණ්ඩිතො ද්විත්තම්පි අත්තරෙ අත්තනො නිසීදනං අපීනවම්මං මහන්තං කත්වා පසාරෙත්වා ද්විතීපි සෙනාහි බිත්තසරෙ වම්මෙනෙව සම්පට්ඨි. එකසෙනායපි කොචි කණ්ඩෙන විද්ධො නාම නත්ථී, හත්ථගතානං පන කණ්ඩානං බයෙන ද්වෙපි සෙනා නිරුස්සාහා අට්ඨංසු. නන්දපණ්ඩිතො මනොජරාජස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “මා භායි, මහාරාජා”ති අස්සාසෙත්වා කොසලස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “මහාරාජ, මා භායි, නත්ථී තෙ පරිපන්ථො, තව රජ්ජං තවෙව භවිස්සති, කෙවලං මනොජරඤ්ඤො වසවත්ති හොති”ති ආහ. සො තස්ස සද්දහිත්වා “සාධු”ති සම්පට්ඨි. අථ නං මනොජස්ස සන්තිකං තෙත්වා “මහාරාජ, කොසලරාජා තෙ වසෙ වත්තති, ඉමස්ස රජ්ජං ඉමස්සෙව හොතු”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තං අත්තනො වසෙ වත්තෙත්වා ද්වෙ සෙනා ආදාය අඬගරට්ඨං ගන්ත්වා අඬගං ගහෙත්වා තතො මගධරට්ඨන්ති එතෙනුපායෙන සකලජම්බුදීපෙ රාජානො අත්තනො වසෙ වත්තෙත්වා තතො තෙහි පරිවුතො බ්‍රහ්මවඬ්ඨනනගරමෙව ගතො. රජ්ජං ගණ්හන්තො පනෙස සත්තන්තං සංවච්ඡරානං උපරි සත්තදිවසාධිකෙහි සත්තමාසෙහි ගණ්හි. සො එකෙකරාජධානිතො නානප්පකාරං බජ්ජභොජනං ආහරාපෙත්වා එකසතරාජානො ගහෙත්වා තෙහි සද්ධිං සත්තාහං මහාපානං පිච්චි.

නන්දපණ්ඩිතො “යාව රාජා සත්තාහං ඉස්සරියසුඛං අනුභොති, තාවස්ස අත්තානං න දස්සෙස්සාමි”ති උත්තරකුරුමිහි පිණ්ඩාය වරිත්වා හිමවන්තෙ කඤ්චනගුහාද්වාරෙ සත්තාහං වසී. මනොජොපි සත්තමෙ දිවසෙ අත්තනො මහන්තං සිරිවිහවං ඔලොකෙත්වා “අයං යසො න මය්හං මාතාපිතුහි, න අඤ්ඤෙහි දින්නො, නන්දතාපසං නිස්සාය උප්පන්නො, තං බො පන මෙ අපස්සන්තස්ස අප්ප සත්තමො දිවසො, කහං නු බො මෙ යසදායකො”ති නන්දපණ්ඩිතං සරි. සො තස්ස අනුස්සරණභාවං ඤත්වා ආගන්ත්වා පුරතො ආකාසෙ අට්ඨාසි. රාජා තං දිස්වා විත්තෙසි – “අභං ඉමස්ස තාපසස්ස දෙවතාභාවං වා මනුස්සභාවං වා න ජානාමි, සචෙ එස මනුස්සො භවෙයා, සකලජම්බුදීපරජ්ජං එතස්සෙව දස්සාමි. අථ දෙවො, සක්කාරමස්ස කරිස්සාමි”ති. සො තං වීමංසන්තො පඨමං ගාථමාහ –

92. “දෙවතා නුති ගන්ධබ්බො, අදු සක්කො පුරින්දදො;
මනුස්සභූතො ඉද්ධිමා, කථං ජානෙමු තං මය”න්ති.

සො තස්ස වචනං සුත්වා සභාවමෙව කථෙත්තො දුතියං ගාථමාහ –

93. “නාපි දෙවො න ගන්ධබ්බො, නාපි සක්කො පුරින්දදො;
මනුස්සභූතො ඉද්ධිමා, එවං ජානාහි භාරධා”ති.

තත්ථ භාරධාති රට්ඨභාරධාරිතාය නං එවං ආලපති.

තං සුත්වා රාජා “මනුස්සභූතො කිරායං මය්හං එවං බහුපකාරො, මහන්තෙන යසෙන නං සන්තප්පෙස්සාමි”ති විත්තෙත්වා ආහ –

94. “කතරුපම්ඨං භොතො, වෙය්‍යාවච්චං අනප්පකං;
දෙවම්හි වස්සමානම්හි, අනොවස්සං භවං අකා.

95. “තතො වාතාතපෙ සොරෙ, සීතවිජායං භවං අකා;
තතො අමිත්තමජ්ඣෙසු, සරතාණං භවං අකා.

96. “තතො ජීතානි රට්ඨානි, වසිතො තෙ භවං අකා;
තතො එකසතං බතො, අනුයන්තෙ භවං අකා.

97. “පතීතාස්සු මයං භොතො, වද තං හඤ්ජම්චිජ්ඣි;
හත්ථියානං අස්සරථං, නාරියො ව අලඬකතා;
නිවෙසනානි රම්මානි, මයං භොතො දදාමසෙ.

98. “අථ වඬිගෙ වා මගධෙ, මයං භොතො දදාමසෙ;
අථ වා අස්සකාවන්ති, සුමනා දම්ම තෙ මයං.

99. “උපඬ්ඨං වාපි රජ්ජස්ස, මයං භොතො දදාමසෙ;
සචෙ තෙ අත්ථො රජ්ජෙන, අනුසාස යදිච්ඡි”ති.

තත්ථ කතරුපමිදන්ති කතසභාවං. වෙය්‍යාවච්චන්ති කායවෙය්‍යාවතිකකම්මං. අනොවස්සන්ති අවස්සං, යථා දෙවො න වස්සති , තථා කතන්ති අත්ථො. සීතවිජායන්ති සීතලං ඡායං. වසිනො තෙති තෙ රට්ඨවාසිනො අමිභාකං වසවත්තිනො. ඛතොති ඛත්තියෙ, අට්ඨකථායං පන අයමෙව පායො. පතීතාස්සු මයන්ති තුට්ඨා මයං. වද තං භඤ්ජමිච්ඡසීති භඤ්ජන්ති රතනස්සෙතං නාමං, වරං තෙ දදාමි, යං රතනං ඉච්ඡසී, තං වදෙහීති අත්ථො. “භත්ථියාන”න්තිආදීහි සරුපතො තං තං රතනං දස්සෙති . අස්සකාවන්තිඅස්සකරට්ඨං වා අවන්තිරට්ඨං වා. රජ්ජෙනාති සවෙපි තෙ සකලජම්බුදිපරජ්ජෙන අත්ථො, තම්පි තෙ දත්වා අහං ඵලකාචුඬහත්ථො තුමිභාකං රථස්ස පුරතො ගමිස්සාමිති දිපෙති. යදිච්ඡසීති එතෙසු මයා චුත්තජපකාරෙසු යං ඉච්ඡසී, තං අනුසාස ආණාපෙහීති.

තං සුත්වා නන්දපණ්ඩිතො අත්තනො අධිප්පායං ආචිකරොන්තො ආහ –

100. “න මෙ අත්ථොපි රජ්ජෙන, නගරෙන ධනෙන වා;
අථොපි ජනපදෙන, අත්ථො මය්හං න විජ්ජති”ති.

“සවෙ තෙ මයි සිනෙහො අත්ථී, එකං මෙ වචනං කරොහී”ති වත්වා ගාථාද්වයමාහ –

101. “භොතොව රට්ඨෙ විජිතෙ, අරඤ්ඤෙ අත්ථී අස්සමො;
පිතා මය්හං ජනෙත්ති ව, උභො සම්මන්ති අස්සමෙ.

102. “තෙසාහං පුබ්බාවරියෙසු, පුඤ්ඤං න ලභාමි කාතවෙ;
භවන්තං අජ්ඣාවරං කත්වා, සොණං යාවෙමු සංවර”න්ති.

තත්ථ රට්ඨෙති රජ්ජෙ. විජිතෙති ආණාපවත්තිට්ඨානෙ. අස්සමොති හිමවන්තාරඤ්ඤෙ එකො අස්සමො අත්ථී. සම්මන්තිති තස්මිං අස්සමෙ වසන්ති. තෙසාහන්ති තෙසු අහං. කාතවෙති වත්තපට්ඨත්තඵලාඵලාහරණසංඛ්‍යාතං පුඤ්ඤං කාතුං න ලභාමි, භාතා මෙ සොණපණ්ඩිතො නාම මමෙකස්මිං අපරාධෙ මා ඉධ වසීති මං පලාපෙසී. අජ්ඣාවරන්ති අධිආවරං තෙ මයං භවන්තං සපරිවාරං කත්වා සොණපණ්ඩිතං සංවරං යාවෙමු, ආයතිං සංවරං යාවාමාති අත්ථො. “යාවෙමිමං වර”න්තිපි පායො, මයං තයා සද්ධිං සොණං යාවෙය්‍යාම ඛමාපෙය්‍යාම, ඉමං වරං තච සන්තිකා ගණ්භාමිති අත්ථො.

අථ නං රාජා ආහ –

103. “කරොමි තෙ තං වචනං, යං මං භණ්‍සි බ්‍රාහ්මණ;
එතඤ්ච ඛො නො අක්ඛාහි, කීවන්තො භොන්තු යාවකා”ති.

තත්ථ කරොමිති අහං සකලජම්බුදිපරජ්ජං දදමානො එත්තකං කිං න කරිස්සාමි, කරොමිති වදති. කීවන්තොති කිත්තකා.

නන්දපණ්ඩිතො ආහ –

104. “පරොසතං ජානපදා, මහාසාලා ව බ්‍රාහ්මණා;
ඉමෙ ව ඛත්තියා සබ්බෙ, අභිජාතා යසස්සිනො;
භවඤ්ච රාජා මනොජො, අලං භෙස්සන්ති යාවකා”ති.

තත්ථ ජානපදාති ගහපතී. මහාසාලා ව බ්‍රාහ්මණාති සාරජ්ජන්තා බ්‍රාහ්මණා ව පරොසතායෙව. අලං භෙස්සන්තිති පරියන්තා භවිස්සන්ති. යාවකාති මමත්ථාය සොණපණ්ඩිතස්ස ඛමාපකා.

අථ නං රාජා ආහ –

105. “භත්ථී අස්සෙ ව යොජෙන්නු, රථං සන්තය්හ සාරථී;
ආඛන්ධනාති ගණ්භාථ, පාදාසුස්සාරයද්ධපෙ;
අස්සමං තං ගමිස්සාමි, යත්ථ සම්මති කොසියො”ති.

තත්ථ යොජෙන්නුති භත්ථාරොහා භත්ථී, අස්සාරොහා ව අස්සෙ කප්පෙන්නු. රථං සන්තය්හ සාරථීති සම්මසාරථී ත්වම්පි රථං සන්තය්හ. ආඛන්ධනාතිති භත්ථීඅස්සරථෙසු ආඛන්ධිතබ්බාති භණ්ඩාති ව ගණ්භාථ. පාදාසුස්සාරයද්ධපෙති රථෙ යපිතධප්පාදාසු ධපෙ උස්සාරයන්තු උස්සාපෙන්නු. කොසියොති යස්මිං අස්සමෙ කොසියගොත්තො වසතිති.

106. “තනො ව රාජා පායාසී, සෙනාය වතුරඩ්ගිනී;
අගමා අස්සමං රම්මං, යත්ථ සම්මති කොසියො”ති. – අයං අභිසම්බුද්ධගාථා;

තත්ථ තතො වානි, භික්ඛවෙ, එවං වත්වා තතො සො රාජා එකසතඛත්තියෙ ගහෙත්වා මහතියා සෙනාය පරිවුතො නන්දපණ්ඩිතං පුරතො කත්වා නගරා නික්ඛමි. චතුරඛිගීනීති චතුරඛිගීනියා සෙනාය අගමාසි, අන්තරමග්ගෙ වත්තමානොපි අවස්සං ගාමිනාය එවං වුත්තො. චතුරච්ඡිතිඅක්ඛොහණිසඛිධාතෙන බලකායෙන සද්ධිං මග්ගං පටිපන්නස්ස තස්ස නන්දපණ්ඩිතො ඉද්ධානුභාවෙන අට්ඨසභවිත්ථං මග්ගං සමං මාපෙත්වා ආකාසෙ වම්මඛණ්ඩං පත්ථරිත්වා තත්ථ පල්ලඛිකෙන නිසීදිත්වා සෙනාය පරිවුතො අලඛිකතහත්ථික්ඛන්ධෙ නිසීදිත්වා ගච්ඡන්තෙන රඤ්ඤා සද්ධිං ධම්මයුත්තකථං කථෙන්නො සීතලණ්භාදිපරිස්සයෙ වාරෙන්තො අගමාසි.

අට්ඨස අස්සමං පාපුණනදිවසෙ සොණපණ්ඩිතො “මම කතිට්ඨස්ස අතිරෙකසත්තමාසසත්තදිවසාධිකානි සත්ත වස්සානි නික්ඛන්තස්සා”ති ආවජ්ජෙත්වා “කභං නු ඛො සො එතරහී”ති දිබ්බෙන වක්ඛුනා ඔලොකෙන්තො “චතුරච්ඡිතිඅක්ඛොහණිපරිවාරෙන සද්ධිං එකසතරාජානො ගහෙත්වා මමඤ්ඤෙව බමාපෙතුං ආගච්ඡති”ති දිස්වා චිත්තෙසි – “ඉමෙහි රාජුහි වෙව පරිසාහි ව මම කතිට්ඨස්ස බහුනි පාටිභාරියානි දිට්ඨානි, මමානුභාවං අජානිත්වා ‘අයං කුට්ඨපටිලො අත්තනො පමාණං න ජානාති, අමිභාකං අයොන සද්ධිං පයොජෙසී’ති මං වම්මහෙන්තා කථෙන්නා අවිච්ඡරායණා භවෙය්‍යං, ඉද්ධිපාටිභාරියං නෙසං දස්සෙස්සාමි”ති. සො චතුරඛිගුලමත්තෙන අංසං අචුසන්නං ආකාසෙ කාජං යිපෙත්වා අනොතත්තතො උදකං ආහරිතුං රඤ්ඤො අවිදුරෙ ආකාසෙන පායාසි. නන්දපණ්ඩිතො තං ආගච්ඡන්නං දිස්වා අත්තානං දස්සෙතුං අවිසභන්තො නිසින්තට්ඨානෙයෙව අන්තරධායිත්වා පලායිත්වා හිමවන්නං පාවිසි. මනොජරාජා පන තං රමණියෙන ඉසිවෙසෙන තථා ආගච්ඡන්නං දිස්වා ගාථමාහ –

107. “කස්ස කාදම්බයො කාජො, වෙභාසං චතුරඛිගුලං;
අංසං අසම්චුසං එති, උදහාරාය ගච්ඡතො”ති.

තත්ථ කාදම්බයොති කදම්බරුක්ඛමයො. අංසං අසම්චුසං එතීති අංසං අසම්චුසන්නො සයමෙව ආගච්ඡති. උදහාරායාති උදකං ආහරිතුං ගච්ඡන්තස්ස කස්ස එස කාජො එවං එති, කො නාම ත්වං, කුතො වා ආගච්ඡසීති.

එවං වුත්තෙ මහාසත්තො ගාථාද්වයමාහ –

108. “අභං සොණො මහාරාජ, තාපසො සහිතබ්බතො;
භරාමි මාතාපිතරො, රත්තින්දිවමතන්දිතො.

109. “වනෙ ඵලඤ්ච මුලඤ්ච, ආහරිත්වා දිසම්පති;
පොසෙමි මාතාපිතරො, පුබ්බෙ කතමනුස්සර”න්ති.

තත්ථ සහිතබ්බතොති සහිතවතො සීලාචාරසම්පන්නො එකො තාපසො අහන්ති වදති. භරාමිති පොසෙමි. අතන්දිතොති අනලසො හුත්වා. පුබ්බෙ කතමනුස්සරන්ති තෙහි පුබ්බෙ කතං මය්‍හං ගුණං අනුස්සරන්නොති.

තං සුත්වා රාජා තෙන සද්ධිං විස්සාසං කත්තුකාමො අනන්තරං ගාථමාහ –

110. “ඉච්ඡාම අස්සමං ගන්තුං, යත්ථ සම්මති කොසියො;
මග්ගං නො සොණ අක්ඛාහි, යෙන ගච්ඡෙමු අස්සම”න්ති.

තත්ථ අස්සමන්ති තුම්භාකං අස්සමපදං.

අට් මහාසත්තො අත්තනො ආනුභාවෙන අස්සමපදගාමිමග්ගං මාපෙත්වා ගාථමාහ –

111. “අයං එකපදී රාජ, යෙනෙතං මෙසසන්නිහං;
කොට්ඨාරෙහි සඤ්ජන්තං, එත්ථ සම්මති කොසියො”ති.

තස්සත්ථො – මහාරාජ, අයං එකපදිකො ජඩ්ඝමග්ගො, ඉමීනා ගච්ඡථ, යෙන දිසාභාගෙන එතං මෙසවණ්ණං සුපුජ්ඣිතකොට්ඨාරසඤ්ජන්තං වනං දිස්සති, එත්ථ මම පිතා කොසියගොත්තො වසති, එතස්ස සො අස්සමොති.

112. “ඉදං වත්වාන පක්කාමි, තරමානො මහාඉසි;
වෙභාසෙ අත්තලික්ඛස්මිං, අනුසාසිත්වාන ඛත්තියෙ.

113. “අස්සමං පරිමජ්ජිත්වා, පඤ්ඤාපෙත්වාන ආසනං;
පණ්ණසාලං පටිසිත්වා, පිතරං පතිබොධයි.

114. “ඉමෙ ආයන්ති රාජානො, අභිජාතා යසස්සිනො;
අස්සමා නික්ඛමිත්වාන, නිසීද ත්වං මහාඉසෙ.

115. “තස්ස තං වචනං සුත්වා, තරමානො මහාඉසි;
අස්සමා නික්ඛමිත්වාන, සද්ධාරම්භි උපාවිසී”ති. – ඉමා අභිසම්බුද්ධගාථා;

තත්ප් පක්කාමිති අනොතත්තං අගමාසි. අස්සමං පරිමජ්ජිත්වාති, භික්ඛවෙ, සො ඉසි වෙගෙන අනොතත්තං ගන්ත්වා පානියං ආදාය තෙසු රාජුසු අස්සමං අසම්පන්නෙසුයෙව ආගන්ත්වා පානියසටෙ පානියමාලකෙ ය්පෙත්වා “මහාජනො පිටිස්සති”ති වනකුසුමෙති වාසෙත්වා සම්මජ්ජති. ආදාය අස්සමං සම්මජ්ජිත්වා පණ්ණසාලද්වාරෙ පිතු ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා පවිසිත්වා පිතරං ජානාපෙසිති අත්ථො. උපාවිසිති උච්චාසනෙ නිසිදි.

බොධිසත්තස්ස මාතා පත තස්ස පච්ඡතො නිවට්ඨානෙ එකමන්තං නිසිදි. මහාසත්තො නිවාසනෙ නිසිදි. නන්දපණ්ඩිතොපි බොධිසත්තස්ස අනොතත්තතො පානියං ආදාය අස්සමං ආගතකාලෙ රඤ්ඤො සන්තිකං ආගන්ත්වා අස්සමස්ස අවිදුරෙ බන්ධාවාරං නිවාසෙසි. අප් රාජා න්හත්වා සබ්බාලභිකාරපටිමණ්ඩිතො එකසතරාජපරිවුතො නන්දපණ්ඩිතං ගහෙත්වා මහන්තෙන සිරිසොහග්ගෙන බොධිසත්තං බමාපෙතුං අස්සමං පාවිසි. අප් නං තථා ආගච්ඡන්තං බොධිසත්තස්ස පිතා දිස්වා බොධිසත්තං පුච්ඡි, සොපිස්ස ආචික්ඛි. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

116. “තඤ්ඤව දිස්වාන ආයන්තං, ජලන්තංරිව තෙජසා;
බත්තාසභිසපරිබුද්ධිං, කොසියො එතදබ්බවි.
117. “කස්ස භෙරි මුද්ධිගා ව, සඬ්ඛා පණවදින්දිමා;
පුරතො පටිපන්නානි, භාසයන්තා රටෙසහං.
118. “කස්ස කඤ්ඤවනපට්ටෙන, පුටුනා විජ්ජුවණ්ණිනා;
යුචා කලාපසන්නද්ධො, කො එති සිරියා ජලං.
119. “උක්කාමුඛපහට්ඨංව , බදිරඬ්ඨාරසන්නිහං;
මුඛඤ්ඤව රුචිරා භාති, කො එති සිරියා ජලං.
120. “කස්ස පග්ගහිතං ඡන්තං, සසලාකං මනොරමං;
ආදිච්චරංසාවරණං, කො එති සිරියා ජලං.
121. “කස්ස අඬ්ගං පරිග්ගය්හ, වාලබ්ඡනිමුත්තමං;
වරන්ති වරපුඤ්ඤස්ස, හත්ථික්ඛන්ධෙන ආයතො.
122. “කස්ස සෙනානි ඡන්තානි, ආජානියා ව වම්මිතා;
සමන්තා පරිකිරෙන්නි, කො එති සිරියා ජලං.
123. “කස්ස එකසතං බත්තා, අනුයන්තා යසස්සිනො;
සමන්තානුපරියන්ති, කො එති සිරියා ජලං.
124. “හත්ථිඅස්සරපන්නි, සෙනා ව චතුරඬ්ඨිනී;
සමන්තානුපරියන්ති, කො එති සිරියා ජලං.
125. “කස්සෙසා මහති සෙනා, පිට්ඨිතො අනුවත්තති;
අක්ඛොහණී අපරියන්තා, සාගරස්සෙව ඌමියො.
126. “රාජාභිරාජා මනොජො, ඉන්දොව ජයතං පති;
නන්දස්සජ්ඣාවරං එති, අස්සමං බ්‍රහ්මවාරිනං.
127. “තස්සෙසා මහති සෙනා, පිට්ඨිතො අනුවත්තති;
අක්ඛොහණී අපරියන්තා, සාගරස්සෙව ඌමියො”ති.

තත්ප් ජලන්තංරිවාති ජලන්තං විය. පටිපන්නානිති එතානි තුරියානි කස්ස පුරතො ආගච්ඡන්තිති අත්ථො. භාසයන්තානි තොසෙන්නා. කඤ්ඤවනපට්ටෙනාති, තාත, කස්ස කඤ්ඤවනමයෙන විජ්ජුවණ්ණෙන උණ්ඨිසපට්ටෙන නලාටන්තො පරික්ඛින්නොති පුච්ඡති. යුචාති තරුණො. කලාපසන්නද්ධොති සන්නද්ධසරතුණිරො. උක්කාමුඛපහට්ඨං වාති කම්මාරානං උද්ධනෙ පහට්ඨං සුවණ්ණං විය. බදිරඬ්ඨාරසන්නිහන්ති විතච්චිතබදිරඬ්ඨාරවණ්ණං. ආදිච්චරංසාවරණන්තිආදිච්චරංසිනං ආවරණං. අඬ්ගං පරිග්ගය්හාති අඬ්ගං පරිග්ගහෙත්වා, සරිරං පරික්ඛිපිත්වාති අත්ථො. වාලබ්ඡනිමුත්තමන්ති වාලබ්ඡනිං උත්තමං . වරන්තිති සඤ්ඤවරන්ති. ඡන්තානිති ආජානියපිට්ඨෙ නිසින්නානං ධාරිතඡන්තානි. පරිකිරෙන්නිති තස්ස සමන්තා සබ්බදිසාභාගෙසු පරිකිරයන්ති. චතුරඬ්ඨිනීති එතෙහි හත්ථිආදීහි චතුර්හි අඬ්ගෙහි සමන්තාගතා. අක්ඛොහණීති බොහෙතුං න සක්කා. සාගරස්සෙවාති සාගරස්ස ඌමියො විය අපරියන්තා. රාජාභිරාජාති එකසතරාජුතං පූජිතො, තෙසං වා අධිකො රාජාති රාජාභිරාජා. ජයතං පතීති ජයප්පන්නානං තාවතිංසානං ජෙට්ඨකො. අජ්ඣාවරන්ති මමං බමාපනත්ථාය නන්දස්ස පරිසභාවං උපගන්ත්වා එති.

සත්ථා ආහ –

128. “අනුලිත්තා වන්දනෙන, කාසිකුත්තමධාරිතො;
සබ්බෙ පඤ්ඤාලිකා හුත්වා, ඉසිනං අජ්ඣාපාගමු”න්ති.

තත්ථ ඉසිනං අප්ඤ්ඤාපාගමුත්ති, භික්ඛවෙ, සබ්බෙපි තෙ රාජානො සුරභිවන්දනෙන අනුලිත්තා
උත්තමකාසිකවත්ථධාරිනො සිරසි පතිට්ඨාපිතඅඤ්ජලී හුත්වා ඉසිනං සන්තිකං උපගතා.

තතො මනොජො රාජා තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො පටිසන්ථාරං කරොන්තො ගාථාද්වයමාහ —

129. “කච්චි නු භොතො කුසලං, කච්චි භොතො අනාමයං;
කච්චි උඤ්ජෙන යාපෙථ, කච්චි මූලඵලා බහු.

130. “කච්චි ඩංසා මකසා ව, අප්පමෙව සරිසපා;
වනෙ වාළමිගාකිණ්ණෙ, කච්චි භිංසා න විජ්ජති”ති.

තතො පරං උභින්නං තෙසං වචනපටිවචනවසෙන කට්ඨගාථා භොන්ති —

131. “කුසලඤ්ඤෙව නො රාජ, අපො රාජ අනාමයං;
අපො උඤ්ජෙන යාපෙම, අපො මූලඵලා බහු.

132. “අපො ඩංසා මකසා ව, අප්පමෙව සරිසපා;
වනෙ වාළමිගාකිණ්ණෙ, භිංසා මය්භං න විජ්ජති.

133. “බහුනි වස්සපුගානි, අස්සමෙ සම්මතං ඉධ;
නාභිජානාමි උප්පන්නං, ආබාධං අමනොරමං.

134. “ස්වාගතං තෙ මහාරාජ, අපො තෙ අදුරාගතං;
ඉස්සරොසි අනුප්පත්තො, යං ඉධත්ථි පච්චෙය.

135. “තින්දුකානි පියාලානි, මධුකෙ කාසුමාරියො;
ඵලානි බුද්දකප්පානි, භුඤ්ජ රාජ වරං වරං.

136. “ඉදම්පි පානීයං සීතං, ආහතං ගිරිගබ්භරා;
තතො පිච මහාරාජ, සවෙ ත්ථං අභිකඬ්ඛසි.

137. “පටිග්ගහිතං යං දින්නං, සබ්බස්ස අග්ගියං කතං;
නන්දස්සාපි නිසාමෙථ, වචනං සො පචක්ඛති.

138. “අප්ඤ්ඤාචරම්භා නන්දස්ස, භොතො සන්තිකමාගතා;
සුඤ්ඤා භවං වචනං, නන්දස්ස පරිසාය වා”ති.

ඉමා යෙභුයොන පාකට්ඨමන්ධායෙව, යං පනෙත්ථ අපාකට්ඨං, තදෙව චක්ඛාම. පච්චෙයානි යං ඉමස්මිං යානෙ
තච අභිරුචිතං අත්ථි, තං නො කටෙහිති වදති. බුද්දකප්පානීති ඵලානි නානාරුක්ඛඵලානි බුද්දකමධුපටිභාගානි
මධුරානි. වරං වරන්ති ඉතො උත්තමුත්තමං ගහෙත්වා භුඤ්ජ. ගිරිගබ්භරානි අනොතත්තතො. සබ්බස්ස අග්ගියන්ති
යෙන මයං ආපුච්ඡිතා, තං අම්භෙහි පටිග්ගහිතං නාම තුම්භෙහි ව දින්නමෙව නාම, ඵත්තාවතා ඉමස්ස ජනස්ස
සබ්බස්ස අග්ගියං තුම්භෙහි කතං. නන්දස්සාපිති අම්භාකං තාව සබ්බං කතං, ඉදානි පන නන්දපණ්ඩිතො කිඤ්චි
වත්තුකාමො , තස්සපි තාව වචනං සුඤ්ඤාථ. අප්ඤ්ඤාචරම්භානි මයඤ්ඤි න අඤ්ඤෙන කම්මෙන ආගතා, නන්දස්ස පන
පරිසා හුත්වා තුම්භාකං බ්මාපනත්ථාය ආගතානි වදති. භවන්ති භවං සොණපණ්ඩිතො සුඤ්ඤාතු.

ඵචං චුත්තෙ නන්දපණ්ඩිතො උට්ඨායාසනා මාතාපිතරො ව භාතරඤ්ච වන්දිත්වා සකපරිසාය සද්ධිං
සල්ලපන්තො ආහ —

139. “පරොසතං ජානපදා, මහාසාලා ව බ්‍රාහ්මණා;
ඉමෙ ව ඛත්තියා සබ්බෙ, අභිජානා යසස්සිනො;
භවඤ්ච රාජා මනොජො, අනුමඤ්ඤන්තු මෙ වචො.

140. “යෙ ව සන්ති සම්භාරො, යක්ඛානි ඉධ මස්සමෙ;
අරඤ්ඤෙ භුතභබ්බානි, සුඤ්ඤන්තු වචනං මම.

141. “නමො කත්ථාන භූතානං, ඉසිං චක්ඛාමි සුබ්බතං;
සො ත්‍යාහං දක්ඛිණා බාහු, තච කොසිය සම්මතො.

142. “පිතරං මෙ ජනෙත්තිඤ්ච, භත්තුකාමස්ස මෙ සතො;
චිර පුඤ්ඤමිදං යානං, මා මං කොසිය වාරය.

143. “සබ්භි හෙතං උපඤ්ඤානං, මමෙතං උපනිස්සජ;
උට්ඨානපාරිවරියාය, දීඝරත්තං තයා කතං;
ධාතාපිතුසු පුඤ්ඤානි, මම ලොකදදො භව.

144. “තප්ප ව සන්නි මනුජා, ධම්මෙ ධම්මපදං විදු;
මග්ගො සග්ගස්ස ලොකස්ස, යථා ජානාසි ත්වං ඉසෙ.

145. “උට්ඨානපාරිවරියාය, මාතාපිතුසුඛාවහං;
තං මං පුඤ්ඤා නිවාරෙති, අරියමග්ගාවරො නරො”ති.

තත්ථ අනුමඤ්ඤන්තුති අනුබුද්ධිකත්තු, සාධුකං සුත්වා පච්චක්ඛං කරොන්තුති අත්ථො. සම්මාරොති සමාගතා. අරඤ්ඤෙ භුතභ්‍යානීති අස්මිං භිමවන්තාරඤ්ඤෙ යාති භුතාති වෙව වුඩ්ඪිමරියාදප්පත්තාති භ්‍යානි ව තරුණදෙවතාති, තානිපි සබ්බානි මම වචනං සුඤ්ඤන්තුති අත්ථො. “නමො කත්වානා”ති ඉදං සො පරිසාය සඤ්ඤං දත්වා තස්මිං ව්‍යාසංඝ්ඛෙ නිබ්බන්තදෙවතානං නමක්කාරං කත්වා ආහ. තස්සත්ථො – අප්ප ඛහුභි දෙවතාහි මම භාතිකස්ස ධම්මකථාසවනත්ථං ආගතාහි භවිතබ්බං, අහං වො නමක්කාරො, තුම්හෙපි මය්හං සභායා භොථාති. සො දෙවතානං අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා පරිසං ජානාපෙත්වා “ඉසිං වක්ඛාමි”ති ආදිමාහ. තත්ථ ඉසින්ති සොණපණ්ඩිතං සන්ධාය වදති. සම්මතොති භාතරො නාම අභිගසමා හොන්ති, තස්මා සො තෙ අහං දක්ඛිණා ඛහුති සම්මතො. තෙන මෙ බමිතුං අරහථාති දීපෙති.

වීරාති වීරියවන්ත මහාපරක්කම. පුඤ්ඤමීදං යානන්ති ඉදං මාතාපිතුඋපට්ඨානං නාම පුඤ්ඤං සග්ගසංවත්තනිකකාරණං, තං කරොන්තං මං මා වාරයාති වදති. සබ්භි හෙතන්ති එතඤ්ඤි මාතාපිතුඋපට්ඨානං නාම පණ්ඩිතෙහි උපඤ්ඤාතං උපගන්ත්වා ඤාතඤ්ඤෙව වණ්ණිතඤ්ඤෙව. මමෙතං උපනිස්සජාති ඉදං ත්වං මය්හං නිස්සජ විස්සජ්ජෙති දෙති. උට්ඨානපාරිවරියායාති උට්ඨානෙන ව පාරිවරියාය ව. කතන්ති දීඝරත්තං තයා කුසලං කතං. පුඤ්ඤානීති ඉදාති අහං මාතාපිතුසු පුඤ්ඤාති කත්තුකාමො. මම ලොකදදොති තස්ස මම ත්වං සග්ගලොකදදො හොති, අහඤ්ඤි තෙසං වත්තං උපට්ඨානං කත්වා දෙවලොකෙ අපරිමාණං යසං ලභිස්සාමි, තස්ස මෙ ත්වං දායකො හොතිති වදති.

තප්පවාති යථා ත්වං ජානාසි, තප්පව අඤ්ඤෙපි මනුජා ඉමිස්සං පරිසායං සන්නි, තෙ නානප්පකාරෙ ධම්මෙ ඉදං ජෙට්ඨාපවායිකභාවසඛිකාතං ධම්මකොට්ඨාසං වදන්ති. කින්නි? මග්ගො සග්ගස්ස ලොකස්සාති. සුඛාවහන්ති උට්ඨානෙන ව පාරිවරියාය ව මාතාපිතුනං සුඛාවහං. තං මන්ති තං මං එවං සම්මාපටිපන්නම්පි භාතා සොණපණ්ඩිතො තම්භා පුඤ්ඤා අභිවාරෙති. අරියමග්ගාවරොති සො එවං වාරෙන්නො අයං නරො මම පියදස්සනතාය අරියසඛිකාතස්ස වෙදලොකස්ස මග්ගාවරණො නාම හොතිති.

එවං නන්දපණ්ඩිතෙන වුත්තෙ මහාසත්තො “ඉමස්ස තාව තුම්හෙහි වචනං සුතං, ඉදාති මමපි සුභාථා”ති සාවෙන්තො ආහ –

146. “සුඤ්ඤන්තු භොන්තො වචනං, භාතුරප්ඤ්ඤාමරා මම;
කුලවංසං මහාරාජ, පොරාණං පරිභාපයං;
අධම්මචාරී ජෙට්ඨෙසු, නිරයං සොපපජ්ජති.

147. “යෙ ව ධම්මස්ස කුසලා, පොරාණස්ස දිසම්පති;
වාරිත්තෙන ව සම්පන්නා, න තෙ ගච්ඡන්ති දුග්ගතිං.

148. “මාතා පිතා ව භාතා ව, භගිනී ඤාති බන්ධවා;
සබ්බෙ ජෙට්ඨස්ස තෙ භාරා, එවං ජානාහි භාරධ.

149. “ආදියිත්වා ගරුං භාරං, නාවිකො විය උස්සහෙ;
ධම්මඤ්ඤ ව නප්පමජ්ජාමි, ජෙට්ඨො වස්මි රට්ඨසභා”ති.

තත්ථ භාතුරප්ඤ්ඤාමරාති මම භාතු පරිසා හුත්වා ආගතා හොන්තො සබ්බෙපි රාජානො මමපි තාව වචනං සුඤ්ඤන්තු. පරිභාපයන්ති පරිභාපෙන්නො. ධම්මස්සාති ජෙට්ඨාපවායනධම්මස්ස පවෙණ්ඩම්මස්ස. කුසලාති ජෙකා. වාරිත්තෙන වාති ආචාරසිලෙන සම්පන්නා. භාරාති සබ්බෙ එතෙ ජෙට්ඨෙන වහිතබ්බා පටිපග්ගිතබ්බාති තස්ස භාරා නාම. නාවිකො වියාති යථා නාවාය ගරුං භාරං ආදියිත්වා සමුද්දමජ්ජෙකො නාවං සොත්ථිතා නෙතුං නාවිකො උස්සහෙති වායමති, සහ නාවාය සබ්බහණ්ඩඤ්ඤෙව ජනො ව තස්සෙව භාරො හොති, තථා මමෙව සබ්බෙ ඤාතකා භාරොති, අහඤ්ඤ ව තෙ උස්සහාමි පටිපග්ගිතුං සක්කොමි, තඤ්ඤ ව ජෙට්ඨාපවායනධම්මං නප්පමජ්ජාමි, න කෙවලඤ්ඤෙව එතෙසඤ්ඤෙව, සකලස්සපි ලොකස්ස ජෙට්ඨො ව අස්මි, තස්මා අහමෙව සද්ධිං නන්දෙන පටිපග්ගිතුං යුත්තොති.

තං සුත්වා සබ්බෙපි තෙ රාජානො අත්තමනා හුත්වා “ජෙට්ඨභාතිකස්ස කිර අවසෙසා භාරාති අප්ප අම්හෙහි ඤාත”න්ති නන්දපණ්ඩිතං පභාය මහාසත්තං සන්නිස්සිතා හුත්වා තස්ස ථුතිං කරොන්තා ද්වෙ ගාථා අභාසිංසු –

150. “අධිගමා තමෙ ඤාණං, ජාලංව ජාතවෙදතො;
එවමෙව නො භවං ධම්මං, කොසියො පවිදංසයි.

151. “යථා උදයමාදිව්වො, වාසුදෙවො පහඬිකරො;
පාණිනං පවිදංසෙති, රූපං කල්‍යාණපාපකං;
එවමෙව නො හවං ධම්මං, කොසියො පවිදංසයි”ති.

තත්ථ අධිගමානි මයං ඉතො පුබ්බෙ ජෙට්ඨාපවායනධම්මපටිච්ඡාදකෙ තමෙ චත්තමානා න ජානාම, අජ්ජ ජාතවෙදනො ජාලංව ඤාණං අධිගතා. එවමෙව නොති යථා මහන්ධකාරෙ පබ්බතමත්ථකෙ ජලිතො ජාතවෙදො සමන්තා ආලොකං ඵරන්තො රූපානි දස්සෙති, තථා නො හවං කොසියගොත්තො ධම්මං පවිදංසයිති අත්ථො. වාසුදෙවොති වසුදෙවො වසුජොතනො, ධනපකාසනොති අත්ථො.

ඉති මහාසත්තො එත්තකං කාලං නන්දපණ්ඩිතස්ස පාටිභාරියානි දිස්වා තස්මිං පසන්තචිත්තෙ තෙ රාජානො ඤාණබලෙන තස්මිං පසාදං භින්දිත්වා අත්තනො කථං ගාභාපෙත්වා සබ්බෙව අත්තනො මුඛං උල්ලොකිතෙ අකාසි. අථ නන්දපණ්ඩිතො “භාතා මෙ පණ්ඩිතො බ්‍යත්තො ධම්මකට්ඨකො සබ්බෙපිමෙ රාජානො භින්දිත්වා අත්තනො පක්ඛෙ කරි, යිපෙත්වා ඉමං අඤ්ඤො මය්හං පටිසරණං නත්ථී, ඉමමෙව යාවිස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා ගාථමාහ –

152. “එවං මෙ යාවමානස්ස, අඤ්ජලිං නාවබුජ්ඣුථ;
තව බද්ධවරො හෙස්සං, වුට්ඨිතො පරිවාරකො”ති.

තස්සත්ථා – සවෙ තුම්හෙ මම එවං යාවමානස්ස බ්‍යාපනත්ථාය පග්ගහිතං අඤ්ජලිං නාවබුජ්ඣුථ න පටිග්ගණ්හථ, තුම්හෙව මාතෘපිතරො උපට්ඨහථ, අහං පන තුම්හාකං බද්ධවරො වෙය්‍යාවච්චකරො හෙස්සං, රත්තින්දිවං අනලසභාවෙන වුට්ඨිතො පරිවාරකො අහං තුම්හෙ පටිජග්ගිස්සාමිති.

මහාසත්තස්ස පකතියාපි නන්දපණ්ඩිතෙ දොසො වා වෙරං වා නත්ථී, අතිථද්ධං වචනං කට්ඨන්තස්ස පනස්ස මානභාපනත්ථං නිග්ගහවසෙන තථා කත්වා ඉදානිස්ස වචනං සුත්වා තුට්ඨචිත්තො තස්මිං පසාදං උජ්ජාදෙන්වා “ඉදානි තෙ බමාමි, මාතෘපිතරො ව පටිජග්ගිතුං ලභිස්සයි”ති තස්ස ගුණං පකාසෙන්තො ආහ –

153. “අද්ධා නන්ද විජානාසි, සද්ධම්මං සබ්භි දෙසිතං;
අරියො අරියසමාවාරො, බාළ්භං ත්වං මම රුචිවසි.

154. “භවන්තං වදාමි භොතිඤ්ච, සුණාථ වචනං මම;
නායං භාරො භාරමතො, අහු මය්හං කුදාවනං.

155. “තං මං උපට්ඨිතං සන්තං, මාතෘපිතු සුබාවහං;
නන්දො අජ්ඣාචරං කත්වා, උපට්ඨානාය යාවති.

156. “යො වෙ ඉච්ඡති කාමෙන, සන්තානං බ්‍රහ්මචාරිනං;
නන්දං වො වරථ එකො, කං නන්දො උපතිට්ඨතු”ති.

තත්ථ අරියොති සුන්දරො. අරියසමාවාරොති සුන්දරසමාවාරොපි ජාතො. බාළ්භන්ති ඉදානි ත්වං මම අතිවිය රුචිවසි. සුණාථාති අම්ම තාතා තුම්හෙ මම වචනං සුණාථ. නායං භාරොති අයං තුම්හාකං පටිජග්ගනභාරො න කදාචි මම භාරමතො අහු. තං මන්ති තං භාරොති අමඤ්ඤිත්වා ව මං තුම්හෙ උපට්ඨිතං සමානං. උපට්ඨානාය යාවතීති තුම්හෙ උපට්ඨාතුං මං යාවති. යො වෙ ඉච්ඡතීති මය්හඤ්භි ත්වං මෙ මාතරං වා පිතරං වා උපට්ඨහානි චත්තුං න යුත්තං, තුම්හාකං පන සන්තානං බ්‍රහ්මචාරිනං යො එකො ඉච්ඡති, තං වදාමි කාමෙන නන්දං වො වරථ, තං මම කතිට්ඨං නන්දං රොවෙථ, තුම්හෙසු කං එස උපට්ඨාතු, උභොපි හි මයං තුම්හාකං පුත්තායෙවාති.

අථස්ස මාතා ආසනා වුට්ඨාය, “තාත සොණපණ්ඩිත, විරජ්ජවුත්ථො තෙ කතිට්ඨො, එවං විරාගතම්පි තං යාවිතුං න විසභාමි, මයඤ්භි තං නිස්සිතා, ඉදානි පන තයා අනුඤ්ඤාතා අහං එතං බ්‍රහ්මචාරිනං බාහාහි උපගුහිත්වා සීසෙ උපසිඬිසායිතුං ලභෙය්‍ය”න්ති ඉමමත්ථං පකාසෙන්ති ගාථමාහ –

157. “තයා තාත අනුඤ්ඤාතා, සොණ තං නිස්සිතා මයං;
උපසාතුං ලභෙ නන්දං, මුද්ධනි බ්‍රහ්මචාරින”න්ති.

අථ මහාසත්තො “තෙන හි, අම්ම, අනුජානාමි, ත්වං ගච්ඡ, පුත්තං නන්දං ආලිඬ්ගිත්වා සීසෙ සායිත්වා වුම්බිත්වා තව හදයෙ සොකං නිබ්බාපෙහි”ති ආහ. සා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා නන්දපණ්ඩිතං පරිසමජ්ඣෙය්‍යෙව ආලිඬ්ගිත්වා සීසං සායිත්වා වුම්බිත්වා හදයෙ සොකං නිබ්බාපෙන්වා මහාසත්තෙන සද්ධං සල්ලපන්ති ආහ –

158. “අස්සත්ථස්සෙව තරුණං, පවාළං මාලුතෙරිතං;
විරස්සං නන්දං දිස්වාන, හදයං මෙ පවෙධති.

159. “යදා සුත්තාපි සුපිනෙ, නන්දං පස්සාමි ආගතං;
උදග්ගා සුමනා හොමි, නන්දො නො ආගතො අයං.

160. “යදා ව පටිබුජ්ඣන්වා, නන්දං පස්සාමි නාගතං;
භියො ආවිසති සොකො, දොමනස්සඤ්චනප්පකං.
161. “සාහං අප්ප වරස්සමිපි, නන්දං පස්සාමි ආගතං;
භත්තුච්ච මය්හඤ්ච පියො, නන්දො නො පාවිසී සරං.
162. “පිතුපි නන්දො සුප්පියො, යං නන්දො නප්පවසෙ සරා;
ලහතු තාත නන්දො තං, මං නන්දො උපතිට්ඨතු”ති.

තත්ථ මාලුතෙරිතන්ති යථා වාතාහතං අස්සත්ථස්ස පල්ලවං කම්පති, එවං වරස්සං නන්දං දිස්වා අප්ප මම හදයං කම්පතිති වදති. සුත්තාති, තාත සොණ, යදාහං සුත්තාපි සුපිනෙ නන්දං ආගතං පස්සාමි, තදාපි උදග්ගා භොමි. භත්තුච්චාති සාමිකස්ස ව මෙ මය්හඤ්ච පියො. නන්දො නො පාවිසී සරන්ති, තාත, පුත්තො නො නන්දො පණ්ණසාලං පවිසතු. යන්ති යස්මා පිතුපි සුට්ඨු පියො, තස්මා පුත ඉමම්භා සරා න විප්පවසෙය්. නන්දො තන්ති, තාත, නන්දො යං ඉච්ඡති, තං ලහතු. මං නන්දොති, තාත සොණ, තව පිතරං ත්වං උපට්ඨහ, මං නන්දො උපට්ඨාතු.

මහාසත්තො “එවං භොතු”ති මාතු වචනං සම්පට්ඨිත්වා “නන්ද, තයා ජෙට්ඨකකොට්ඨාසො ලද්ධො, මාතා නාම අතිගුණකාරිකා, අප්පමත්තො හුත්වා පටිජග්ගෙය්යි”ති ඔවදිත්වා මාතු ගුණං පකාසෙන්නො ද්වෙ ගාථා අභාසි

163. “අනුකම්පිකා පතිට්ඨා ව, පුබ්බෙ රසදදී ව නො;
මග්ගො සග්ගස්ස ලොකස්ස, මාතා තං වරතෙ ඉසෙ.
164. “පුබ්බෙ රසදදී ගොත්ති, මාතා පුඤ්ඤපසංභිතා;
මග්ගො සග්ගස්ස ලොකස්ස, මාතා තං වරතෙ ඉසෙ”ති.

තත්ථ අනුකම්පිකාති මුදුහදයා. පුබ්බෙ රසදදීති පඨමමෙව අත්තනො ධීරසඬ්ඛාතස්ස රසස්ස දායිකා. මාතා තන්ති මම මාතා මං න ඉච්ඡති, තං වරති ඉච්ඡති. ගොත්තිති ගොපායිකා. පුඤ්ඤපසංභිතාති පුඤ්ඤපතිස්සිතා පුඤ්ඤදායිකා.

එවං මහාසත්තො ද්විති ගාථාහි මාතු ගුණං කට්ඨන්වා පුතාගන්ත්වා තස්සා ආසනෙ නිසින්තකාලෙ “නන්ද, ත්වං දුක්කරකාරිකං මාතරං ලහසි, උභොපි මයං මාතරා දුක්ඛෙන සංවඬ්ඪිතා, තං ඉදානි ත්වං අප්පමත්තො පටිජග්ගාහි, අමධුරාති ඵලාඵලානි මා බාදාපෙහි”ති වත්වා පරිසමජ්ඣෙයෙව මාතු දුක්කරකාරිකතං පකාසෙන්නො ආහ –

165. “ආකඬ්ඛමානා පුත්තඵලං, දෙවතාය නමස්සති;
නක්ඛත්තාති ව පුච්ඡති, උතුසංවච්ඡරාති ව.
166. “තස්සා උතුම්භි ත්භාතාය, භොති ගබ්භස්ස වොක්කමො;
තෙන දොහළිනී භොති, සුහදා තෙන වුච්චති.
167. “සංවච්ඡරං වා උතං වා, පරිහරිත්වා විජායති;
තෙන සා ජනයන්තිති, ජනෙත්ති තෙන වුච්චති.
168. “ථනඬීරෙන ගීතෙන, අඬ්ගපාවුරණෙන ව;
රොදන්තං පුත්තං තොසෙති, තොසෙත්ති තෙන වුච්චති.
169. “තතො වාතාතපෙ සොරෙ, මමං කත්වා උදික්ඛති;
දාරකං අප්පජානන්තං, පොසෙත්ති තෙන වුච්චති.
170. “යඤ්ච මාතුධනං භොති, යඤ්ච භොති පිතුද්ධනං;
උභයම්පෙතස්ස ගොපෙති, අපි පුත්තස්ස නො සියා.
171. “එවං පුත්ත අදුං පුත්ත, ඉති මාතා විහඤ්ඤති;
පමත්තං පරදාරෙසු, නිසීථෙ පත්තයොඛිතෙන;
සායං පුත්තං අනායන්තං, ඉති මාතා විහඤ්ඤති.
172. “එවං කිච්ඡා භතො පොසො, මාතු අපරිවාරකො;
මාතරි මිච්ඡා වරිත්වාන, නිරයං සොපපජ්ජති.
173. “එවං කිච්ඡා භතො පොසො, පිතු අපරිවාරකො;
පිතරි මිච්ඡා වරිත්වාන, නිරයං සොපපජ්ජති.
174. “ධනාපි ධනකාමානං, තස්සති ඉති මෙ සුතං;
මාතරං අපරිවරිත්වාන, කිච්ඡං වා සො නිගච්ඡති.
175. “ධනාපි ධනකාමානං, තස්සති ඉති මෙ සුතං;
පිතරං අපරිවරිත්වාන, කිච්ඡං වා සො නිගච්ඡති.

176. “ආනන්දො ව පමොදො ව, සදා හසිතකිලිනං;
මාතරං පරිවරිත්වාන, ලබ්භමෙනං විජානතො.
177. “ආනන්දො ව පමොදො ව, සදා හසිතකිලිනං;
පිතරං පරිවරිත්වාන, ලබ්භමෙනං විජානතො.
178. “දානඤ්ච පියවාවා ව, අත්ථවරියා ව යා ඉධ;
සමානත්තතා ව ධම්මෙසු, තත්ථ තත්ථ යථාරහං;
එතෙ බො සඬගහා ලොකෙ, රථස්සාණිව යායතො.
179. “එතෙ ව සඬගහා නාස්සු, න මාතා පුත්තකාරණා;
ලභෙථ මානං පූජං වා, පිතා වා පුත්තකාරණා.
180. “යස්මා ව සඬගහා එතෙ, සම්මපෙක්ඛන්ති පණ්ඩිතා;
තස්මා මහත්තං පප්පොන්ති, පාසංසා ව භවන්ති තෙ.
181. “බ්‍රහ්මාති මාතාපිතරො, පුබ්බාවරියාති වුව්වරෙ;
ආහුනෙය්‍යා ව පුත්තානං, පජාය අනුකම්පකා.
182. “තස්මා හි තෙ නමස්සෙය්‍ය, සක්කරෙය්‍ය ව පණ්ඩිතො;
අන්තෙන අපො පානෙන, වත්ථෙන සයනෙන ව;
උච්ඡාදනෙන න්භාපනෙන, පාදානං ධොවනෙන ව.
183. “තාය නං පාරිවරියාය, මාතාපිතුසු පණ්ඩිතා;
ඉධෙව නං පසංසන්ති, පෙච්ච සග්ගෙ පමොදති”ති.

තත්ථ පුත්තඵලන්ති පුත්තසඬබ්බානං ඵලං. දෙවතාය නමස්සති “පුත්තො මෙ උප්පජ්ජතු”ති දෙවතාය නමස්කාරං කරොති ආයාචති. පුච්ඡති “කතරෙන නක්ඛන්තෙන ජාතො පුත්තො දීඝායුකො හොති, කතරෙන අප්පායුකො”ති ඵලං නක්ඛන්තාති ව පුච්ඡති. උතුසංචච්ඡරාති වාති “ජන්තං උතුනං කතරස්මිං උතුම්භි ජාතො දීඝායුකො හොති, කතරස්මිං උතුම්භි අප්පායුකො, කතිවස්සාය වා මාතුයා ජාතො පුත්තො දීඝායුකො හොති, කතිවස්සාය අප්පායුකො”ති ඵලං උතුසංචච්ඡරාති ව පුච්ඡති. උතුම්භි න්භාතායාති පුප්පෙ උප්පන්තෙ උතුම්භි න්භාතාය. වොක්කමොති තිණ්ණං සන්තිපාතා ගබ්භාවක්කන්ති හොති, කුච්ඡියං ගබ්භො පතිට්ඨාති. තෙනාති තෙන ගබ්භෙන සා දොහළිති හොති. තෙනාති තදා තස්සා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්තපජාය සිනෙහො උප්පජ්ජති, තෙන කාරණෙන “සුභදා”ති වුව්චති. තෙනාති තෙන කාරණෙන සා “ජනයන්ති”ති ව “ජනෙත්ති”ති ව වුව්චති.

අඬගපාචුරණෙන වාති ථනන්තරෙ නිපජ්ජාපෙත්වා සරීරසම්ඵස්සං ඵරාපෙත්ති අඬගසඬබ්බාතෙනෙව පාචුරණෙන. තොසෙත්තිති සඤ්ඤාපෙත්ති භාසෙත්ති. මමං කත්වා උදික්ඛති “පුත්තස්ස මෙ උපරි වාතො පහරති, ආතපො ඵරති”ති ඵලං මමංකාරං කත්වා සිතිද්ධෙන හදයෙන උදික්ඛති. උභයම්පෙතස්සාති උභයම්පි ඵතං ධනං ඵතස්ස පුත්තස්ස අත්ථාය අඤ්ඤෙසං අදස්සෙත්වා සාරගබ්භාදිසු මාතා ගොපෙති. ඵලං පුත්ත, අභුං පුත්තාති “අත්ථබ්බාල පුත්ත, ඵලං රාජකුලාදිසු අප්පමන්තො හොති, අභුඤ්ච කම්මං මා කරොහි”ති සික්ඛාපෙත්ති ඉති මාතා විහඤ්ඤති කිලමති. පත්තයොබ්බනෙති පුත්තෙ පත්තයොබ්බනෙ තං පුත්තං නිසිථෙ පරදාරෙසු පමන්තං සායං අනාගච්ඡන්තං ඤන්වා අස්සුපුණ්ණෙහි තෙත්තෙහි මග්ගං ඔලොකෙත්ති විහඤ්ඤති කිලමති.

කිච්ඡා හතොති කිච්ඡෙන හතො පටිජග්ගිතො. මිච්ඡා වරිත්වානාති මාතරං අපටිජග්ගිත්වා. ධනාපිති ධනම්පි, අයමෙව වා පායො. ඉදං චුත්තං හොති – ධනකාමානං උප්පන්තං ධනම්පි මාතරං අපටිජග්ගන්තානං නස්සතිති මෙ සුතන්ති. කිච්ඡං වා සොති ඉති ධනං වා තස්ස නස්සති, දුක්ඛං වාසො පුරිසො නිගච්ඡති. ලබ්භමෙනන්ති ඵතං ඉධලොකෙ ව පරලොකෙ ව ආනන්දාදිසුඛං මාතරං පරිවරිත්වා විජානතො පණ්ඩිතස්ස ලබ්භං, සක්කා ලද්ධං තාදිසෙනාති අත්ථො.

දානඤ්චාති මාතාපිතුනං දානං දානබ්බං, පියවචනං හණ්ඨබ්බං, උප්පන්තකිච්චසාධනවසෙන අත්ථො වරිතබ්බො. ධම්මෙසුති පෙට්ඨාපචායනධම්මෙසු තත්ථ තත්ථ පරිසමජ්ඣෙ වා රහොගතානං වා අභිවාදනාදිවසෙන සමානත්තතා කාතබ්බා, න රහො අභිවාදනාදීති කත්වා පරිසති න කාතබ්බාති, සබ්බත්ථ සමානෙනෙව භවිතබ්බං. එතෙ ව සඬගහා නාස්සුති සවෙ එතෙ වත්තාරො සඬගහා න භවෙය්‍යුං. සම්මපෙක්ඛන්තිති සම්මා නයෙන කාරණෙන පෙක්ඛන්ති. මහත්තන්ති සෙට්ඨන්තං. බ්‍රහ්මාති පුත්තානං බ්‍රහ්මසමා උත්තමා සෙට්ඨා. පුබ්බාවරියාති පඨමාවරියා. ආහුනෙය්‍යාති ආහුනපටිග්ගාහකා යස්ස කස්සචි සක්කාරස්ස අනුච්ඡවිකා. අන්තෙන අපොති අන්තෙන වෙච අත්ථො පානෙන ව. පෙච්චාති කාලකිරියාය පරියොසානෙ ඉතො ගන්ත්වා සග්ගෙ පමොදතිති.

ඵලං මහසත්තො සිනෙරුං පට්ටිට්ඨෙත්තො විය ධම්මදෙසනං නිට්ඨාපෙසි. තං සුත්වා සබ්බෙපි තෙ රාජානො බලකායා ව පසිදිංසු. අථ තෙ පඤ්චසු සිලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා “දානාදිසු අප්පමන්තා හොථා”ති ඔවදිත්වා

උයොාජෙසි. සබ්බෙපි ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා ආයුපරියොසානෙ දෙවනගරං පුරයිංසු.
සොණපණ්ඩිතනන්දපණ්ඩිතාපි යාවතායුකං මාතෘපිතරො පරිවරිත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණා අහෙසුං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ මාතුපොසකභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා මාතෘපිතරො මාහාරාජකුලානි අහෙසුං, නන්දපණ්ඩිතො ආනන්දො , මනෝජරාජා සාරිපුත්තො, එකසතරාජානො අසීතිමහාථෙරා වෙව අඤ්ඤතරථෙරා ච, චතුච්ඡති අක්ඛොහණියො බුද්ධපරිසා, සොණපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසින්ති.

සොණනන්දජාතකවණ්ණනා දුතියා.

ජාතකුද්දානං —

අථ සත්තතිමම්භි නිපාතවරෙ, සභාවන්තු කුසාවතිරාජවරො;
අථ සොණසුනන්දවරො ච පුත, අභිවාසිතසත්තතිමම්භි සුතෙති.

සත්තතිනිපාතවණ්ණනා තිට්ඨිතා.

21. අසීතිනිපාතො

[533] 1. චූළභංසජාතකවණ්ණනා

සුමුඛානි ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො ආයස්මනො ආනන්දස්ස ජීවිතපරිව්වාගං ආරබ්භ කපෙසි.
දෙවදත්තෙන හි තථාගතං ජීවිතා වොරොපෙනුං පයොජිතෙසු ධනුග්ගහෙසු සබ්බපඨමං පෙසිතෙන ආගන්ත්වා “නාභං,
හන්තෙ, සක්කොමි තං හගවන්තං ජීවිතා වොරොපෙනුං, මහිද්ධිකො සො හගවා මහානුභාවො”ති චූත්තෙ දෙවදත්තො
“අලං, ආචුසො, මා ත්වං සමණං ගොතමං ජීවිතා වොරොපෙහි, අහමෙව සමණං ගොතමං ජීවිතා වොරොපෙස්සාමි”ති
වත්වා තථාගතෙ ගිජ්ඣකුටපබ්බතස්ස පච්ඡිමජායාය වඩ්ඤ්ඤානෙ සයං ගිජ්ඣකුටං පබ්බතං අභිරුහිත්වා
යන්තවෙගෙන මහතිං සිලං පච්ඡිකාමි, “ඉමාය සිලාය සමණං ගොතමං ජීවිතා වොරොපෙස්සාමි”ති. තදා ද්වෙ
පබ්බතකුටා සමාගන්ත්වා තං සිලං සම්පට්ඨිමි. තතො පපටිකා උප්පතිත්වා හගවතො පාදං පහරිත්වා රුහිරං
උප්පාදෙසි, බලවච්ඡෙදනා පවත්තිංසු. ජීවකො තථාගතස්ස පාදං සත්ථකෙන ථාලෙත්වා දුට්ඨලොහිතං වමෙත්වා
සුතිමංසං අපනෙත්වා ධොවිත්වා හෙසජජං ආලිපිත්වා නිරොගමකාසි. සත්ථා පූරිමසදිසමෙව භික්ඛුසඤ්ජපරිවුතො
මහතියා බුද්ධලීලාය විවරි.

අථ නං දිස්වා දෙවදත්තො චිත්තෙසි – “සමණස්ස ගොතමස්ස රූපසොහග්ගප්පත්තං සරිරං දිස්වා කොචි
මනුස්සභූතො උපසඤ්ඤාමි. න සක්කොති, රඤ්ඤො බො පන නාලාගිරි නාම හත්ථි වණ්ඨො ඵරුසො
මනුස්සභාතකො බුද්ධධම්මසඤ්ජගුණෙ න ජානාති, සො තං ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සති”ති. සො ගන්ත්වා රඤ්ඤො
තමත්ථං ආරොවෙසි. රාජා “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා හත්ථාවරියං පක්කොසාපෙත්වා “සම්ම, ස්වෙ නාලාගිරිං මත්තං
කත්වා පාතොව සමණෙන ගොතමෙන පටිපන්නවිටියං විස්සජ්ජෙහි”ති ආහ. දෙවදත්තොපි නං “අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු
හත්ථි කිත්තකං සුරං පිවති”ති පුච්ඡිත්වා “අට්ඨ සටෙ, හන්තෙ”ති චූත්තෙ “තෙන හි ස්වෙ ත්වං තං සොළස සටෙ
පායෙත්වා සමණෙන ගොතමෙන පටිපන්නවිටියං අභිමුඛං කරොයාසි”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨි. රාජා
නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි – “ස්වෙ නාලාගිරිං මත්තං කත්වා නගරෙ විස්සජ්ජෙස්සති, නාගරා පාතොව සබ්බකිව්වානි
කත්වා අන්තරවිටිං මා පටිපජ්ජිමි”ති. දෙවදත්තොපි රාජනිවෙසනා ඔරුස්භ හත්ථිසාලං ගන්ත්වා හත්ථිගොපකෙ
ආමන්තෙත්වා “මයං හණෙ උච්චට්ඨානියං නිව්ට්ඨානෙ, නිව්ට්ඨානියං වා උච්චට්ඨානෙ කාතුං සමත්ථා, ස්වෙ වො
යසෙන අත්ථො, ස්වෙ පාතොව නාලාගිරිං තිබ්බසුරාය සොළස සටෙ පායෙත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස
ආගමනවෙලාය තුත්තතොමරෙහි විජ්ඣිත්වා කුජ්ඣාපෙත්වා හත්ථිසාලං භින්දාපෙත්වා සමණෙන ගොතමෙන
පටිපන්නවිටියං අභිමුඛං කත්වා සමණං ගොතමං ජීවිතක්ඛයං පාපෙථා”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිමි.

සා පවත්ති සකලනගරෙ විත්ථාරිකා අහොසි. බුද්ධධම්මසඤ්ජමාමකා උපාසකා තං සුත්වා සත්ථාරං
උපසඤ්ඤාමිත්වා “හන්තෙ, දෙවදත්තො රඤ්ඤො සද්ධිං ඵකතො හුත්වා ස්වෙ තුම්භෙහි පටිපන්නවිටියං නාලාගිරිං
විස්සජ්ජාපෙස්සති, ස්වෙ පිණ්ඩාය අපවිසිත්වා ඉධෙව හොථ, මයං විහාරෙයෙව බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ජස්ස භික්ඛං
දස්සාමා”ති වදිංසු. සත්ථාපි “ස්වෙ පිණ්ඩාය න පවිසිස්සාමි”ති අවත්වා “අහං ස්වෙ නාලාගිරිං දමෙත්වා පාටිහාරියං
කත්වා තිත්ථියෙ මද්දිත්වා රාජගහෙ පිණ්ඩාය අවරිත්වා භික්ඛුසඤ්ජපරිවුතො නගරා නික්ඛමිත්වා වෙළවනමෙව
ආගමිස්සාමි, රාජගහවාසිනොපි බහුනි හත්තභාජනානි ගහෙත්වා වෙළවනමෙව ආගමිස්සන්ති, ස්වෙ විහාරෙයෙව
හත්තග්ගං හවිස්සති”ති ඉමිනා කාරණෙන තෙසං අධිවාසෙසි. තෙ තථාගතස්ස අධිවාසනං විදිත්වා හත්තභාජනානි
ආහරිත්වා “විහාරෙයෙව දානං දස්සාමා”ති පක්කමිංසු.

සත්ථාපි පඨමයාමෙ ධම්මං දෙසෙත්වා මජ්ඣිමයාමෙ දෙවතානං පඤ්ඤානං විස්සජ්ජෙත්වා පච්ඡිමයාමස්ස
පඨමකොට්ඨාසෙ සිහසෙයාං කප්පෙත්වා දුතියකොට්ඨාසෙ ඵලසමාපත්තියා විනිනාමෙත්වා තතියකොට්ඨාසෙ
මහාකරුණාසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා චූට්ඨාය බොධනෙයාඛන්ධවෙ ඔලොකෙත්තො නාලාගිරිදමනෙ වතුරාසීතියා
පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයං දිස්වා විහාතාය රත්තියා කතසරීරපට්ඨගතො හුත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං
ආමන්තෙත්වා, “ආනන්ද, අජ්ජ රාජගහපරිවත්තකෙසු අට්ඨාරසසු මහාවිහාරෙසු සබ්බෙසමිපි භික්ඛූනං මයාසද්ධිං
රාජගහං පවිසිතුං ආරොවෙහි”ති ආහ. ථෙරො තථා අකාසි. සබ්බෙසි භික්ඛූ වෙළවනෙ සන්තිපතිංසු. සත්ථා
මහාභික්ඛුසඤ්ජපරිවුතො රාජගහං පාවිසි. අථ හත්ථිමෙණ්ඩා යථානුසිටියං පටිපජ්ජිමි, මහන්තො සමාගමො අහොසි.
සද්ධාසමිපන්නා මනුස්සා “අජ්ජ කිර බුද්ධනාගස්ස තිරච්ඡානනාගෙන සඬගාමො හවිස්සති, අනුපමාය බුද්ධලීලාය
නාලාගිරිදමනං පස්සිස්සාමා”ති පාසාදහම්මියගෙහච්ඡදනාදීනි අභිරුහිත්වා අට්ඨංසු. අසද්ධා පන මිච්ඡාදිට්ඨිකා “අයං
නාලාගිරි වණ්ඨො ඵරුසො මනුස්සභාතකො බුද්ධාදීනං ගුණං න ජානාති, සො අජ්ජ සමණස්ස ගොතමස්ස
සුවණ්ණවණ්ණං සරිරං විද්ධංසෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සති, අජ්ජ පච්චාමිත්තස්ස පිට්ඨිං පස්සිස්සාමා”ති පාසාදාදිසු
අට්ඨංසු.

හත්ථිපි හගවන්තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා මනුස්සෙ තාසෙත්තො ගෙහානි විද්ධංසෙත්තො සකටානි
සංචුණ්ණෙත්තො සොණ්ඩං උස්සාපෙත්වා පහට්ඨකණ්ණවාලො පබ්බතො විය අජ්ඣොත්ථරන්තො යෙන හගවා
තෙනාහිධාවි. තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා භික්ඛූ හගවන්තං ඵතදවොචුං – “අයං, හන්තෙ, නාලාගිරි වණ්ඨො ඵරුසො
මනුස්සභාතකො ඉමං රච්ඡං පටිපන්නො, න බො පනායං බුද්ධාදිගුණං ජානාති, පටික්කමතු, හන්තෙ, හගවා,
පටික්කමතු සුගතො”ති. මා, භික්ඛවෙ, භාසිත්ථ, පට්ඨලො අහං නාලාගිරිං දමෙතුන්ති. අථායස්මා සාරිපුත්තො
සත්ථාරං යාචි – “හන්තෙ, පිතු උප්පන්නකිව්වං නාම ජෙට්ඨපුත්තස්ස භාරො, අහමෙව තං දමෙමි”ති. අථ නං සත්ථා,
“සාරිපුත්ත, බුද්ධබලං නාම අඤ්ඤං, සාවකබලං අඤ්ඤං, තිට්ඨ ත්වං”න්ති පටිබාහි. ඵචං යෙභුයොන අසීති මහාථෙරා

යාවිංසු. සත්ථා සබ්බෙපි පටිබාහි. අප් ආයස්මා ආනන්දො සත්ථරි බලවසිනෙහෙන අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො “අයං හත්ථි පයමං මං මාරෙතු”ති තථාගතස්සත්ථාය ජීවිතං පරිච්චජිත්වා ගන්ත්වා සත්ථු පුරතො අට්ඨාසි. අප් නං සත්ථා “අපෙහි, ආනන්ද, මා මෙ පුරතො අට්ඨාසි”ති ආහ. “හත්තෙ, අයං හත්ථි චණ්ඩො ඵරුසො මනුස්සසාතකො කප්පුට්ඨානග්ගිසදිසො පයමං මං මාරෙත්වා පච්ඡා කුම්භාකං සන්තිකං ආගච්ඡතු”ති ථෙරො අවච. යාවතතියං වුවචමානොපි තථෙව අට්ඨාසි න පටික්කම්. අප් නං හගවා ඉද්ධිබලෙන පටික්කමාපෙත්වා භික්ඛුනං අන්තරෙ යපෙසි.

තස්මිං බණෙ එකා ඉත්ථි නාළාගිරිං දිස්වා මරණභයභීතා පලායමානා අඬකෙන ගහිතං දාරකං හත්ථිනො ව තථාගතස්ස ව අන්තරෙ ඡඩ්ඨෙත්වා පලායි. හත්ථි තං අනුබන්ධිත්වා නිවත්තිත්වා දාරකස්ස සන්තිකං අගමාසි. තදා දාරකො මහාරවං රචි. සත්ථා නාළාගිරිං ඔදිස්සකමෙත්තාය ඵරිත්වා සුමධුරං බ්‍රහ්මස්සරං නිච්ඡාරෙත්වා “අම්භො නාළාගිරි තං සොළස සුරාසට්ඨෙ පායෙත්වා මත්තං කරොන්තා න ‘අඤ්ඤං ගණ්ඨිස්සති’ති කරිංසු, ‘මං ගණ්ඨිස්සති’ති පන කරිංසු, මා අකාරණෙන ජඩ්ඝායො කිලමෙත්තො විවරි, ඉතො එහි”ති පක්කොසි. සො සත්ථු වචනං සුත්වා අක්ඛිති උම්මිලෙත්වා හගවතො රුපසිරිං ඔලොකෙත්වා පටිලද්ධසංවෙගො බුද්ධතෙජෙන පච්ඡින්නසුරාමදො සොණ්ඩං ඔලම්බෙත්තො කණ්ණෙ වාලෙත්තො ආගන්ත්වා තථාගතස්ස පාදෙසු පති. අප් නං සත්ථා, “නාළාගිරි, ත්වං තිරච්ඡානහත්ථි, අහං බුද්ධවාරණො, ඉතො පට්ඨාය මා චණ්ඩො ඵරුසො මනුස්සසාතකො හව, සබ්බසත්තෙසු මෙත්තචිත්තං පටිලහා”ති වත්වා දක්ඛිණහත්ථං පසාරෙත්වා කුම්භෙ පරාමසිත්වා –

“මා කුඤ්ජර නාගමාසදො, දුක්ඛො හි කුඤ්ජර නාගමාසදො;
න හි නාගහතස්ස කුඤ්ජර, සුගති හොති ඉතො පරං යතො.

“මා ව මදො මා ව පමාදො, න හි පමත්තා සුගතිං වජන්ති තෙ;
ත්වඤ්ඤෙව තථා කරිස්සසි, යෙන ත්වං සුගතිං ගම්සසි”ති. (වුළුව. 342) –

ධම්මං දෙසෙසි.

තස්ස සකලසරිරං පිතියා නිරන්තරං ඵුට්ඨං අහොසි. සචෙ කිර තිරච්ඡානගතො නාහවිස්සා, සොතාපත්තිඵලං අධිගම්සා. මනුස්සා තං පාටිහාරියං දිස්වා උන්තදිංසු අප්ථොට්ඨංසු, සඤ්ජාතසොමනස්සා නානාහරණානි බිම්බංසු, තානි හත්ථිස්ස සරිරං පටිච්ඡාදයිංසු. තතො පට්ඨාය නාළාගිරි ධනපාලකො නාම ජාතො. තස්මිං බො පන ධනපාලකසමාගමෙ වතුරාසිති පාණසහස්සානි අමතං පිටිංසු. සත්ථා ධනපාලකං පඤ්චසු සිලෙසු පතිට්ඨාපෙසි. සො සොණ්ඩාය හගවතො පාදෙ පංසුනි ගහෙත්වා උපරි මුද්ධනි ආකිරිත්වා පටිකුටිනොව පටික්කම්ත්වා දස්සනුපචාරෙ ධීතො දසබලං වන්දිත්වා නිවත්තිත්වා හත්ථිසාලං පාවිසි. තතො පට්ඨාය දන්තසුදන්තො හුත්වා න කඤ්චි විහෙයෙති. සත්ථා නිප්ඵන්තමනොරථො “යෙහි යං ධනං බිත්තං, තෙසඤ්ඤෙව තං හොතු”ති අධිට්ඨාය “අජ්ජ මයා මහන්තං පාටිහාරියං කතං, ඉමස්මිං නගරෙ පිණ්ඩාය වරණං අප්පට්ඨාප”න්ති තිත්ථියෙ මද්දිත්වා භික්ඛුසඬ්ඝපරිවුතො ජයජ්ජන්තො විය බත්තියො නගරා නික්ඛම්ත්වා වෙළචනමෙව ගතො. නගරවාසීනො බහුං අන්තපානබාදනීයං ආදාය විහාරං ගන්ත්වා මහාදානං පවත්තයිංසු.

තං දිවසං සායන්භසමයෙ ධම්මසභං පුරෙත්වා සන්තිසිත්තා භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, ආයස්මතා ආනන්දෙන තථාගතස්සත්ථාය අන්තතො ජීවිතං පරිච්චජන්තෙන දුක්කරං කතං, නාළාගිරිං දිස්වා සත්ථාරා තික්ඛත්තුං පටිබාහියමානොපි නාපගතො, අහො දුක්කරකාරකො, ආවුසො, ආයස්මා ආනන්දො”ති. සත්ථා “ආනන්දස්ස ගුණකථා පවත්තති, ගන්තබ්බං මයා එත්ථා”ති ගන්ධකුටිනො නික්ඛම්ත්වා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි ආනන්දො තිරච්ඡානගොනියං නිබ්බන්තොපි මමත්ථාය ජීවිතං පරිච්චජියෙවා”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ මහිංසකරට්ඨෙ සාගලනගරෙ සාගලො නාම රාජා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. තදා නගරතො අවිදුරෙ එකස්මිං නෙසාදගාමකෙ අඤ්ඤතරො නෙසාදො පාසෙහි සකුණෙ බන්ධිත්වා නගරෙ වික්කිණන්තො ජීවිකං කප්පෙසි. නගරතො ව අවිදුරෙ ආවට්ටනො ද්වාදසයොජනො මානුසියො නාම පදුමසරො අහොසි පඤ්චවණ්ණපදුමසඤ්ජන්තො. තත්ථ නානප්පකාරො සකුණසඬ්ඝො ඔතරි. සො නෙසාදො තත්ථ අනියාමෙන පාසෙ ඔඩ්ඨෙසි. තස්මිං කාලෙ ධතරට්ඨො හංසරාජා ඡන්තවුතිහංසසහස්සපරිවාරො විත්තකුට්ඨබ්බකෙ සුවණ්ණගුහායං වසති, සුමුඛො නාමස්ස සෙනාපති අහොසි. අපේකදිවසං තතො හංසයුථා කතිපයා සුවණ්ණහංසා මානුසියං සරං ගන්ත්වා පහුතගොවරෙ තස්මිං යථාසුඛං විවරිත්වා සුහිතා විත්තකුට්ඨං ආගන්ත්වා ධතරට්ඨස්ස ආරොවෙසුං – “මහාරාජ, මනුස්සපටෙ මානුසියො නාම පදුමසරො සම්පන්නගොවරො, තත්ථ ගොවරං ගණ්ඨිතුං ගච්ඡාමා”ති. සො “මනුස්සපටො නාම සාසඬ්ඝො සප්පටිහයො, මා වො රුච්චිත්ථා”ති පටික්ඛිපිත්වාපි තෙහි පුනප්පුනං වුවචමානො “සචෙ කුම්භාකං රුච්චති, ගච්ඡාමා”ති සපරිවාරො තං සරං අගමාසි. සො ආකාසා ඔතරන්තො පාදං පාසෙ පවෙසෙන්නොයෙව ඔතරි. අප්ස්ස පාසො පාදං අයපට්ටකෙන කඩ්ඞන්තො විය ආබන්ධිත්වා ගණ්ඨි. අප්ස්ස “ඡිත්තදිස්සාමි න”න්ති ආකඩ්ඞන්තස්ස පයමවාරෙ වම්මං ඡිජ්ජි, දුතියවාරෙ මංසං ඡිජ්ජි, තතියවාරෙ න්හාරු ඡිජ්ජි, පාසො අට්ඨිං ආහච්ච අට්ඨාසි, ලොහිතං පඨ්ඨරි, බලවචෙදනා පවත්තිංසු.

සො වින්තෙසි – “සවාහං බද්ධරවං රවිස්සාමි, ඤාතකා මෙ උත්තස්සා හුත්වා ගොවරං අග්ගණ්හිත්වා ඡාතජ්ඣක්තාව පලායන්තා දුබ්බලතාය මහාසමුද්දෙ පතිස්සන්ති” ති. සො වෙදනං අධිවාසෙත්වා ඤාතීනං යාවදන්ථං වරින්වා හංසානං කිළිනකාලෙ මහන්තෙන සද්දෙන බද්ධරවං රවි. තං සුත්වා තෙ හංසා මරණභයනජ්ජිතා වග්ගවග්ගා හුත්වා විත්තකුටාහිමුබ්බා පක්කමිංසු. තෙසු පක්කන්තෙසු සුමුබ්බො හංසසෙනාපති “කච්චි නු බො ඉදං භයං මහාරාජස්ස උප්පන්නං, ඡාතිස්සාමි න” නති වෙගෙන පක්ඛන්දිත්වා පුරතො ගච්ඡන්තස්ස හංසගණස්ස අන්තරෙ මහාසත්තං අදිස්වා මජ්ඣමහංසගණං විවිනි, තත්ථපි අදිස්වා පච්ඡිමහංසගණං විවිනි, තත්ථපි අදිස්වා “නිස්සංසයං තස්සෙවෙදං භයං උප්පන්න” නති නිවන්තිත්වා ආගච්ඡන්තො මහාසත්තං පාසෙ බද්ධං ලොභිතමක්ඛිතං දුක්ඛාතුරං පඬිකපිටියෙ නිපන්නං දිස්වා “මා භායි, මහාරාජ, අහං මම ජීවිතං පරිච්චජිත්වා තුම්හෙ පාසතො මොවෙස්සාමි” ති වදන්තො ඔතරින්වා මහාසත්තං අස්සාසෙත්තොව පඬිකපිටියෙ නිසිදි. අථ නං විමංසන්තො මහාසත්තො පටමං ගාථමාහ –

1. “සුමුබ අනුපවිනන්තා, පක්කමන්ති විහඬිගමා;
ගච්ඡ තුච්ඡපි මා කඬ්ඛි, නත්ථි බද්ධෙ සභායතා” ති.

තත්ථ අනුපවිනන්තාති සිනෙහෙන ආලයවසෙන අනොලොකෙන්තා. පක්කමන්තිති එතෙ ඡන්තවුති හංසසහස්සා ඤාතිවිහඬිගමා මං ඡඩ්ඛෙන්වා ගච්ඡන්ති, ත්චමපි ගච්ඡ, මා ඉධ වාසං ආකඬ්ඛි, එවඤ්ඤි පාසෙන බද්ධෙ මයි සභායතා නාම නත්ථි, න හි තෙ අහං ඉදාති කිඤ්චි සභායකිච්චං කාතුං සක්ඛිස්සාමි, කිං තෙ මයා නිරුපකාරෙන, පපඤ්චං අකත්වා ගච්ඡෙවාති වදති.

ඉතො පරං –

2. “ගච්ඡෙ වාහං න වා ගච්ඡෙ, න තෙන අමරො සියං;
සුඛිතං තං උපාසිත්වා, දුක්ඛිතං තං කථං ඡහෙ.
3. “මරණං වා තයා සද්ධං, ජීවිතං වා තයා විනා;
තදෙව මරණං සෙය්‍යා, යඤ්චෙ ජීවෙ තයා විනා.
4. “නෙස ධම්මො මහාරාජ, යං තං එවං ගතං ඡහෙ;
යා ගති තුය්හං සා මය්හං, රුච්චතෙ විහගාධිප.
5. “කා නු පාසෙන බද්ධස්ස, ගති අඤ්ඤා මහානසා;
සා කථං වෙතයානස්ස, මුත්තස්ස තච රුච්චති.
6. “කං වා ත්ථං පස්සසෙ අත්ථං, මම තුය්හඤ්ච පක්ඛිම;
ඤාතීනං වාවසිට්ඨානං, උභින්නං ජීවිතක්ඛයෙ.
7. “යං න කඤ්චනදෙපිඤ්ඡ, අන්ධෙන තමසා ගතං;
තාදිසෙ සඤ්චජං පාණං, කමත්ථමභිජොතයෙ.
8. “කථං නු පතතං සෙට්ඨ, ධම්මෙ අත්ථං න බුජ්ඣසි;
ධම්මො අපවිතො සන්තො, අත්ථං දස්සෙති පාණිනං.
9. “සොහං ධම්මං අපෙක්ඛානො, ධම්මා චත්ථං සමුට්ඨිතං;
භත්තිඤ්ච තයි සම්පස්සං, නාවකඬ්ඛාමි ජීවිතං.
10. “අද්ධා එසො සතං ධම්මො, යො මිත්තො මිත්තමාපදෙ.

න චජෙ ජීවිතස්සාපි, හෙතුධම්මමනුස්සරං.

11. “ස්වායං ධම්මො ච තෙ විණ්ණො, භත්ති ච විදිතා මයි;
කාමං කරස්සු මය්හෙනං, ගච්ඡෙවානුමතො මයා.
12. “අපි ත්වෙවං ගතෙ කාලෙ, යං ඛණ්ඩං ඤාතීනං මයා;
තයා තං බුද්ධිසම්පන්නං, අස්ස පරමසංවුතං.
13. “ඉච්චෙවං මන්තයන්තානං, අරියානං අරියවුත්තිනං;
පච්චදිස්සථ නෙසාදො, ආතුරානම්චන්තකො.
14. “තෙ සත්තුමභිසඤ්චික්ඛ, දීඝරත්තං හිතා දිජා;
තුණ්හිමාසිත්ථ උභයො, න සඤ්චලෙසුමාසනා.
15. “ධතරටියෙ ච දිස්වාන, සමුඬ්ඛෙන්තෙ තතො තතො;
අභික්ඛමථ වෙගෙන, දිජසත්තු දිජාධිපෙ.
16. “සො ච වෙගෙනභික්කම්ම, ආසජ්ජ පරමෙ දිජෙ;
පච්චකම්ත්ථ නෙසාදො, බද්ධා ඉති විචිත්තයං.

17. “එකංව බද්ධමාසිනං, අබද්ධඤ්ච පුනාපරං;
ආසප්ප බද්ධමාසිනං, පෙක්ඛමානමදීනවං.
18. “තතො සො විමතොයෙව, පණ්ඩරෙ අප්ඤ්ඤාසප්පං;
පව්ඨස්සකායෙ ආසිනෙ, දිජ්ඣස්සගණාධිපෙ.
19. “යං නු පාසෙන මහතා, බද්ධො න කුරුතෙ දිසං;
අප් කස්මා අබද්ධො ත්වං, බලී පක්ඛි න ගච්ඡසි.
20. “කිං නු ත්වායං දිජො හොති, මුත්තො බද්ධං උපාසසි;
ඔහාය සකුණා යන්ති, කිං එකො අවතීයසි.
21. “රාජා මෙ සො දිජාමිත්ත, සබ්බා පාණසමො ව මෙ;
නෙව නං විජභිස්සාමි, යාව කාලස්ස පරියායං.
22. “කථං පනායං විහඬිගො, නාද්දස පාසමොඬ්ඬිතං;
පදඤ්ඤෙතං මහත්තානං, බොද්ධමරහන්ති ආපදං.
23. “යදා පරාභවො හොති, පොසො ජීවිතසඬ්ඬයෙ;
අප් ජාලඤ්ච පාසඤ්ච, ආසප්පාපි න බුජ්ඣති.
24. “අපි ත්වෙව මහාපඤ්ඤ, පාසා බහුවිධා තතා;
ගුරුමාසප්ප බජ්ඣන්ති, අපෙවං ජීවිතක්ඛයෙ”ති. —

ඉමාසං ගාථානං සම්බන්ධො පාළිනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

තත්ථ ගච්ඡෙ වාති, මහාරාජ, අහං ඉතො ගච්ඡෙය්‍යං වා න වා, නාහං තෙන ගමනෙන වා අගමනෙන වා අමරො සියං, අහඤ්ඤි ඉතො ගතොපි අගතොපි මරණතො අමුත්තොව, ඉතො පුබ්බෙ පන සුබ්බං තං උපාසිත්වා ඉදාති දුක්ඛිතං තං කථං ජහෙය්‍යන්ති වදති. මරණං වාති මම අගච්ඡන්තස්ස වා තයා සද්ධිං මරණං භවෙය්‍ය, ගච්ඡන්තස්ස වා තයා විනා ජීවිතං. තෙසු ද්විසු යං තයා සද්ධිං මරණං, තදෙව මෙ වරං, යං තයා විනා ජීවෙය්‍යං, න මෙ තං වරන්ති අත්ථො. රුච්චතෙති යා තව ගති නිජ්ජන්ති, සාව මය්‍හං රුච්චති. සා කථන්ති සම්ම සුමුඛ මම තාව දළ්භෙන වාලපාසෙන බද්ධස්ස පරහත්ථං ගතස්ස සා ගති රුච්චතු, තව පන චෙතසානස්ස සචෙතනස්ස පඤ්ඤවතො මුත්තස්ස කථං රුච්චති.

පක්ඛිමාති පක්ඛසම්පන්න. උභින්නන්ති අම්භාකං ද්වින්නං ජීවිතක්ඛයෙ සති ත්වං මම වා තව වා අවසිට්ඨඤාතිනං වා කං අත්ථං පස්සසි. යං නාති එත්ථ න-කාරො උපමානෙ. කඤ්චනදෙපිඤ්ඤාති කඤ්චනද්වෙපිඤ්ඤ, අයමෙව වා පායො, කඤ්චනසදිසඋභයපක්ඛාති අත්ථො. තමසාති තමසි. ගතන්ති කතං, අයමෙව වා පායො. පුරිමස්ස න-කාරස්ස ඉමිනා සම්බන්ධො, “න කත”න්ති කතං වියාති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති — තයි පාණං චජන්තෙපි අවජන්තෙපි මම ජීවිතස්ස අභාවා යං තව පාණසඤ්චජනං, තං අත්ථොත තමසි කතං විය කිඤ්චිදෙව රුපකම්මං අපච්චික්ඛගුණං, තාදිසෙ තව අපච්චික්ඛගුණෙ පාණසඤ්චජනෙ ත්වං පාණං සඤ්චජන්තො කමත්ථං ජොතෙය්‍යාසීති.

ධම්මො අපචිතො සන්තොති ධම්මො පුජිතො මානිතො සමානො. අත්ථං දස්සෙතිති වුද්ධිං දස්සෙති. අපෙක්ඛානොති අපෙක්ඛන්තො. ධම්මා චත්ථන්ති ධම්මතො ව අත්ථං සමුච්චිතං පස්සන්තො. හත්තින්ති සිනෙහං. සතං ධම්මොති පණ්ඩිතානං සභාවො. යො මිත්තොති යො මිත්තො ආපදාසු මිත්තං න චජෙ, තස්ස අවජන්තස්ස මිත්තස්ස එස සභාවො නාම අද්ධා සතං ධම්මො. විදිතාති පාකටා ජාතා. කාමං කරස්සුති එතං මම කාමං මයා ඉච්ඡිතං මම වචනං කරස්සු. අපි ත්වෙවං ගතෙ කාලෙති අපි තු එවං ගතෙ කාලෙ මයි ඉමස්මිං යානෙ පාසෙන බද්ධො. පරමසංවුත්තන්ති පරමපරිපුණ්ණං.

ඉච්චෙවං මන්තයන්තානන්ති “ගච්ඡ, න ගච්ඡාමි”ති එවං කථෙන්නානං අරියානන්ති ආචාරඅරියානං. පච්චදිස්සලාති කාසායාති නිවාසෙත්වා රත්තමාලං පිළන්ධිත්වා මුග්ගරං ආදාය ආගච්ඡන්තො අදිස්සථ. ආතුරානන්ති ගිලානානං මව්චු විය. අභිසඤ්චික්ඛාති, භික්ඛවෙ, තෙ උභොපි සත්තුං ආයන්තං පස්සිත්වා. භිතාති දීඝරත්තං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස භිතා මුදුවිත්තා. න සඤ්චලෙසුමාසනාති ආසනතො න වලිංසු, යටාතිසින්නාව අහෙසුං. සුමුඛො පන “අයං නෙසාදො ආගන්ත්වා පහරන්තො මං පයමං පහරතු”ති වින්තෙත්වා මහාසත්තං පච්ඡතො කත්වා නිසීදි.

ධතරට්ඨෙති හංසෙ. සමුඬ්ඬිකෙත්තෙති මරණභයෙන ඉතො විතො ව උප්පත්තෙති දිස්වා. ආසප්පාති ඉතරෙ ද්වෙ ජනෙ උපගන්ත්වා. පච්චකම්මිත්ථාති “බද්ධා, න බද්ධා”ති වින්තෙත්තො උපධාරෙත්තො අකම්මිත්ථං, වෙගං භාපෙත්වා සණ්කං අගමාසි. ආසප්ප බද්ධමාසිනන්ති බද්ධං මහාසත්තං උපගන්ත්වා නිසින්නං සුමුඛං. අදීනවන්තිආදීනවමෙව හුත්වා මහාසත්තං ඔලොකෙත්තං දිස්වා. විමතොති කිං නු බො අබද්ධො බද්ධස්ස සන්තිකෙ නිසින්නො, කාරණං පුච්ඡිස්සාමිති විමතිජාතො හුත්වාති අත්ථො. පණ්ඩරෙති හංසෙ, අප් වා පරිසුද්ධෙ නිම්මලෙ, සම්පහට්ඨකඤ්චනවණ්ණෙති අත්ථො. පව්ඨස්සකායෙති වඬ්ඪිතකායෙ මහාසරීරෙ. යං නුති යං තාව එසො මහාපාසෙන

බද්ධො. න කුරුතෙ දිසන්ති පලායනත්ථාය එකං දිසං න භජති, තං යුත්තන්ති අධිප්පායො. බලිති බලසම්පන්නො
හුත්වාපි. පක්ඛිති තං ආලපති. ඔභායාති ඡඩ්ඛෙන්වා. යන්තිති සෙසසකුණා ගච්ඡන්ති. අවහීයසීති ඔහීයසී.

දිජාමිත්තාති දිජානං අමිත්ත. යාව කාලස්ස පරියායන්ති යාව මරණස්ස වාරො ආගච්ඡති. කථං පනායන්ති ත්වං
රාජා මෙ සොති වදස්සි, රාජානො ච නාම පණ්ඩිතා හොන්ති, ඉතිපි පණ්ඩිතො සමානො කෙන කාරණෙන ඔඩ්ඛිතං
පාසං න අද්දස්ස. පදං හෙතන්ති යසමහත්තං වා ඤාණමහත්තං වා පත්තානං අත්තනො ආපදබුජ්ඣන්තං නාම පදං
කාරණං, තස්මා තෙ ආපදං බොද්ධුමරහන්ති. පරාභවොති අවඩ්ඪි. ආසජ්ජාපීති උපගන්ත්වාපි න බුජ්ඣති. තතාති
චිත්තා ඔඩ්ඛිතා. ගුය්භමාසජ්ජාති තෙසු පාසෙසු යො ගුල්ලො පටිච්ඡන්තො පාසො, තං ආසජ්ජ බජ්ඣන්ති. අපෙචන්ති
අථ එවං ජීවිතක්ඛයෙ බජ්ඣන්තෙවාති අත්ථො.

ඉති නං සො කථාසල්ලාපෙන මුද්‍රහදයං කත්වා මහාසත්තස්ස ජීවිතං යාවන්තො ගාථමාහ —

25. “අපි නායං තයා සද්ධිං, සංවාසස්ස සුබුද්‍රයො;
අපි නො අනුමඤ්ඤාසි, අපි නො ජීවිතං දදෙ”ති.

තත්ථ අපි නායන්ති අපි නු අයං. සුබුද්‍රයොති සුබථලො. අපි නො අනුමඤ්ඤාසීති චිත්තකුටං ගන්ත්වා ඤාතකෙ
පස්සිතුං ත්වං අපි නො අනුජානෙය්‍යාසි. අපි නො ජීවිතං දදෙති අපි නො ඉමාය කථාය උප්පන්නවිස්සාසො න
මාරෙය්‍යාසීති.

සො තස්ස මධුරකථාය බජ්ඣන්ත්වා ගාථමාහ —

26. “න චෙව මෙ ත්වං බද්ධොසි, නපි ඉච්ඡාමි තෙ වධං;
කාමං ඛිජ්ජමිතො ගන්ත්වා, ජීව ත්වං අනිසො වීර”ති.

තතො සුමුඛො චතස්සො ගාථා අභාසී —

27. “නෙවාහමෙතමිච්ඡාමි, අඤ්ඤත්‍රෙතස්ස ජීවිතා;
සචෙ එකෙන තුට්ඨොසි, මුඤ්චෙනං මඤ්ච භක්ඛය.

28. “ආරොහපරිණාහෙන, තුල්‍යාස්මා වයසා උභො;
න තෙ ලාභෙන ජීවත්ථී, එතෙන නිමිතා තුවං.

29. “තදිඬිස සමපෙක්ඛස්සු, හොතු ගිද්ධි තවම්භසු;
මං පුබ්බෙ බන්ධ පාසෙන, පච්ඡා මුඤ්ච දිජාධිපං.

30. “තාවදෙව ච තෙ ලාභො, කතාස්ස යාවනාය ව;
මිත්ති ව ධතරට්ඨෙහි, යාවජීවාය තෙ සියා”ති.

තත්ථ එතන්ති යං අඤ්ඤත්‍ර එතස්ස ජීවිතා මම ජීවිතං, එතං අහං නෙව ඉච්ඡාමි. තුල්‍යාස්මාති සමානා හොම.
නිමිතා තුවන්ති පරිවත්තෙහි ත්වං. තවම්භසුති තව අම්භෙසු ගිද්ධි හොතු, කිං තෙ එතෙන, මයි ලොභං උප්පාදෙහීති
වදති. තාවදෙවාති තත්තකොයෙව. යාවනාය වාති යා මම යාවනා, සාව කතා අස්සාති අත්ථො.

ඉති සො තාය ධම්මදෙසනාය තෙලෙ පක්ඛිත්තකප්පාසපිටු විය මුද්‍රගතහදයො මහාසත්තං තස්ස දායං කත්වා
දදන්තො ආහ —

31. “පස්සන්තු නො මහාසඬ්ඨා, තයා මුත්තං ඉතො ගතං;
මිත්තාමච්චා ව භව්වා ව, පුත්තදාරා ව බන්ධවා.

32. “න ච තෙ තාදිසා මිත්තා, බහුතං ඉධ විජ්ජති;
යථා ත්වං ධතරට්ඨස්ස, පාණසාධාරණො සබ්බා.

33. “සො තෙ සභායං මුඤ්චාමි, හොතු රාජා තවානුගො;
කාමං ඛිජ්ජමිතො ගන්ත්වා, ඤාතිමජ්ඣෙවීරොචථා”ති.

තත්ථ නොති නිපාතමත්තං. තයා මුත්තන්ති ඉමඤ්ඤි ත්වඤ්ඤෙව මුඤ්චසි නාම, තස්මා ඉමං තයා මුත්තං ඉතො
චිත්තකුටපබ්බතං ගතං මහන්තා ඤාතිසඬ්ඨා එතෙ ව මිත්තාදයො පස්සන්තු. එත්ථ ව බන්ධවාති
එකලොභිතසම්බන්ධා. විජ්ජතිති විජ්ජන්ති. පාණසාධාරණොති සාධාරණපාණො අචිහත්තජීවිකො, යථා ත්වං එතස්ස
සබ්බා, එතාදිසා අඤ්ඤෙසං බහුතං මිත්තා නාම න විජ්ජන්ති. තවානුගොති එතං දුක්ඛිතං ආදාය පුරතො ගච්ඡන්තස්ස
තව අයං අනුගො හොතුති.

එවං වත්වා පන නෙසාදපුත්තො මෙත්තචිත්තෙන මහාසත්තං උපසඬකමිත්වා බන්ධනං ඡින්දිත්වා ආලිඬගිත්වා සරතො නික්කාමෙත්වා සරතීරෙ තරුණදඬබ්බිණිසිට්ඨො නිසීදාපෙත්වා පාදෙ බන්ධනපාසං මුදුවිත්තෙන සණ්ඨකං මොවෙත්වා දුරෙ බිපිත්වා මහාසත්තෙ බලවසිනෙහං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා මෙත්තචිත්තෙන උදකං ආදාය ලොභිතං ධොවිත්වා පුනප්පුනං පරිමජ්ජී. තස්ස මෙත්තචිත්තානුභාවෙන බොධිසත්තස්ස පාදෙ සිරා සිරාහි, මංසං මංසෙන, වම්මං වම්මෙන සට්ඨං, තාවදෙව පාදො සංරුළ්භො සඤ්ජානජවිසඤ්ජානලොමො අහොසි අබද්ධපාදෙන නිබ්බිසෙසො. බොධිසත්තො සුඛිතො පකතිභාවෙනෙව නිසීදි. අප සුමුබො අත්තානං නිස්සාය මහාසත්තස්ස සුඛිතභාවං දිස්වා සඤ්ජානසොමනස්සො නෙසාදස්ස ථුතිමකාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

34. “සො පතීතො පමුත්තෙන, භත්තුනා භත්තුගාරවො;
අජ්ඣාතාසං වක්කඬගො, වාවං කණ්ණසුඛං භණං.

35. “එවං ලුද්දක නන්දස්සු, සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි;
යථාහමජ්ජ නන්දාමි, මුත්තං දිස්වා දිජාධිප”න්ති.
තත්ථං වක්කඬගොති වඬකගිවො.

එවං ලුද්දස්ස ථුතිං කත්වා සුමුබො බොධිසත්තං ආහ – “මහාරාජ, ඉමිනා අමිභාකං මහාඋපකාරො කතො, අයඤ්ඞි අමිභාකං වචනං අකත්වා කිළාහංසෙ නො කත්වා ඉස්සරානං දෙන්තො බහුං ධනං ලභෙය්‍යා, මාරෙත්වා මංසං වික්කිණන්තො මූලමපි ලභෙට්, අත්තනො පන ජීවිතං අනොලොකෙත්වා අමිභාකං වචනං අකරි , ඉමං රඤ්ඤො සන්තිකං නෙත්වා සුබජීවිතං කරොමා”ති. මහාසත්තො සම්පට්ඨි. සුමුබො අත්තනො භාසාය මහාසත්තෙන සද්ධිං කට්ඨත්වා පුන මනුස්සභාසාය ලුද්දපුත්තං ආමන්තෙත්වා “සම්ම, ත්වං කිමත්ථං පාසෙ ඔඬ්ඬෙසි”ති පුච්ඡිත්වා “ධනත්ථ”න්ති චුත්තෙ “එවං සත්තෙ අමිභෙ ආදාය නගරං පටිසිත්වා රඤ්ඤො දස්සෙහි, බහුං තෙ ධනං දාපෙස්සාමි”ති වත්වා ආහ –

36. “එහි තං අනුසික්ඛාමි, යථා ත්වමපි ලච්ජසෙ;
ලාභං තවායං ධනරට්ඨො, පාපං කිඤ්ඞි න දක්ඛති.

37. “ඛිප්පමන්තෙපුරං නෙත්වා, රඤ්ඤො දස්සෙහි නො උභො;
අබද්ධෙ පකතිභුතෙ, කාපෙ උභයතො යීතෙ.

38. “ධනරට්ඨා මහාරාජ, භංසාධිපතිනො ඉමෙ;
අයඤ්ඞි රාජා භංසානං, අයං සෙනාපතීතරො.

39. “අසංසයං ඉමං දිස්වා, භංසරාජං නරාධිපො.

පතීතො සුමනො චිත්තො, බහුං දස්සති තෙ ධන”න්ති.

තත්ථං අනුසික්ඛාමිති අනුසාසාමි. පාපන්ති ලාමකං. රඤ්ඤො දස්සෙහි නො උභොති අමිභෙ උභොපි රඤ්ඤො දස්සෙහි. අයං බොධිසත්තස්ස පඤ්ඤාපභාවදස්සනත්ථං, අත්තනො මිත්තධම්මස්ස ආචිභාවනත්ථං, ලුද්දස්ස ධනලාභත්ථං, රඤ්ඤො සිලෙසු පතිට්ඨාපනත්ථස්සවාති වතුහි කාරණෙහි එවමාහ. ධනරට්ඨාති නෙත්වා ව පන රඤ්ඤො එවං ආචික්ඛෙය්‍යාසි, “මහාරාජ, ඉමෙ ධනරට්ඨකුලෙ ජාතා ද්වෙ භංසාධිපතිනො, එතෙසු අයං රාජා, ඉතරො සෙනාපතී”ති. ඉති නං සික්ඛාපෙසි. “පතීතො”ති ආදීති තිණ්ඨි තුට්ඨාකාරවෙච්චනානෙව.

එවං චුත්තෙ ලුද්දො, “සාමි, මා වො රාජදස්සනං රුචිවි, රාජානො නාම වලචිත්තා, කිළාහංසෙ වා වො කරෙය්‍යං මාරාපෙය්‍යං වා”ති වත්වා, “සම්ම, මා භායි, අහං තාදිසං කක්ඛලං ලුද්දං ලොභිතපාණං ධම්මකථාය මුදුකං කත්වා මම පාදෙසු පාතෙසිං, රාජානො නාම පුඤ්ඤවන්තො පඤ්ඤවන්තො ව සුභාසිතදුඛිභාසිතඤ්ඤා ව, ඛිප්පං අමිභෙ රඤ්ඤො දස්සෙහි”ති චුත්තෙ “තෙන හි මා මය්‍හං කුජ්ඣිත්ථ, අහං අවස්සං තුම්භාකං රුචියා නෙමි”ති වත්වා උභොපි කාජං ආරොපෙත්වා රාජකුලං ගන්ත්වා රඤ්ඤො දස්සෙත්වා රඤ්ඤො පුට්ඨො යථාභූතං ආරොවෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

40. “තස්ස තං වචනං සුත්වා, කම්මුනා උපපාදයි;
ඛිප්පමන්තෙපුරං ගන්ත්වා, රඤ්ඤො භංසෙ අදස්සයි;
අබද්ධෙ පකතිභුතෙ, කාපෙ උභයතො යීතෙ.

41. “ධනරට්ඨා මහාරාජ, භංසාධිපතිනො ඉමෙ;
අයඤ්ඞි රාජා භංසානං, අයං සෙනාපතීතරො;

42. “කථං පනිමෙ විහඬගා, තව භත්ථත්තමාගතා;
කථං ලුද්දො මහත්තානං, ඉස්සරෙ ඉධ අජ්ඣගා.

43. “විහිතා සන්තිමෙ පාසා, පල්ලලෙසු ජනාධිප;
යං යදායතනං මඤ්ඤෙ, දිජානං පාණරොධනං.

44. “තාදිසං පාසමාසජ්ජ, භංසරාජා අබජ්ඣංථ;
තං අබද්ධො උපාසිතො, මමායං අජ්ඣාභාසංථ.
45. “සුදුක්කරං අනරියෙහි, දහතෙ භාවමුත්තමං;
භත්තුරත්තං පරක්කන්තො, ධම්මයුත්තො විහඬිගමො.
46. “අත්තනායං චජිත්වාන, ජීවිතං ජීවිතාරහො;
අනුත්ථුනන්තො ආසිතො, භත්තු යාවිත්ථ ජීවිතං.
47. “තස්ස නං චචනං සුත්වා, පසාදමහමජ්ඣගා;
තතො නං පාමුචිං පාසා, අනුඤ්ඤාසිං සුබෙන ච.
48. “සො පතීතො පමුත්තෙන, භත්තුනා භත්තුගාරවො;
අජ්ඣාභාසංථ චක්කඬිගො, වාචං කණ්ණසුඛං හණං.
49. “එවං ලුද්දක නන්දස්සු, සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි;
යථාහමජ්ජ නන්දාමි, මුත්තං දිස්වා දිජාධිපං.
50. “එහි තං අනුසික්ඛාමි, යථා ත්වමපි ලච්ඡසෙ;
ලාභං තවායං ධතරට්ඨො, පාපං කිඤ්චි න දක්ඛති.
51. “බ්ජ්ජමන්තෙපුරං නෙත්වා, රඤ්ඤො දස්සෙහි නො උහො;
අබද්ධෙ පකතිභුතෙ, කාපෙ උභයතො ධීතෙ.
52. “ධතරට්ඨා මහාරාජ, භංසාධිපතීතො ඉමෙ;
අයඤ්ඤි රාජා භංසානං, අයං සෙනාපතීතරො.
53. “අසංසයං ඉමං දිස්වා, භංසරාජං නරාධිපො;
පතීතො සුමනො විත්තො, ඛහුං දස්සති තෙ ධනං.
54. “එවමෙතස්ස චචනා, ආතීතාමෙ උහො මයා;
එත්තෙව හි ඉමෙ ආසුං, උහො අනුමතා මයා.
55. “සොයං එවං ගතො පක්ඛි, දිජො පරමධම්මිකො;
මාදිසස්ස හි ලුද්දස්ස, ජනයෙය්‍යාථ මද්දවං.
56. “උපායනඤ්ච තෙ දෙව, නාඤ්ඤං පස්සාමි එදිසං;
සබ්බසාකුණිකාගාමෙ, තං පස්ස මනුජාධිපා”ති.

තත්ථ කම්මුතා උපපාදයීති යං සො අවච, තං කරොන්තො කායකම්මෙන සම්පාදෙසි. ගන්ත්වාති භංසරාජෙන නිසින්තකාජකොටිං උච්චතරං, සෙනාපතීතා නිසින්තකාජකොටිං ථොකං නිවං කත්වා උහොපි තෙ උක්ඛිපිත්වා “භංසරාජා ච සෙනාපතී ව රාජානං පස්සිතුං ගච්ඡන්ති, උස්සරං උස්සරං”ති ජනං උස්සාරෙන්නො “එවරූපා නාම සොහග්ගප්පත්තා සුවණ්ණවණ්ණා භංසරාජානො න දිට්ඨපුබ්බා”ති මුදුහදයෙසු මනුස්සෙසු පසංසන්තෙසු බ්ජ්ජමන්තෙපුරං ගන්ත්වා. අදස්සයීති “භංසරාජානො තුම්හෙ දට්ඨුං ආගතා”ති රඤ්ඤො ආරොවාපෙත්වා තෙන තුට්ඨවිත්තෙන “ආගච්ඡන්තු”ති පක්කොසාපිතො අභිගරිත්වා දස්සෙසි. භත්ථත්තන්ති භත්තෙසු ආගතං, පත්තන්ති චුත්තං හොති. මහත්තානන්ති යසමහත්තප්පත්තානං සුවණ්ණවණ්ණානං ධතරට්ඨභංසානං ඉස්සරෙ සාමිනො කථං ත්වං ලුද්දො හුත්වා අධිගතොති පුච්ඡති. “ඉස්සරම්ධමජ්ඣගා”තිපි පාඨො, එතෙසං ඉස්සරියං ත්වං කථං අජ්ඣාගාති අත්ථො.

විහිතාති යොජිතා. යං යදායතනං මඤ්ඤෙති, මහාරාජ, යං යං සමොසරණට්ඨානං දිජානං පාණරොධනං ජීවිතක්ඛයකරං මඤ්ඤාමි, තත්ථ තත්ථ මයා පල්ලලෙසු පාසා විහිතා. තාදිසන්ති මානුසියසරෙ තථාච්චං පාණරොධනං මයා විහිතං පාසං. තන්ති තං එතං තත්ථ බද්ධං. උපාසිතොති අත්තනො ජීවිතං අගණෙත්වා උපගන්ත්වා නිසින්තො. මමායන්ති මං අයං සෙනාපතී අජ්ඣාභාසංථ, මයා සද්ධිං කට්ඨෙ. සුදුක්කරන්ති තස්මිං බණෙ එස අමිහාදිසෙහි අනරියෙහි සුදුක්කරං අකාසි. කිං තන්ති? දහතෙ භාවමුත්තමං, අත්තනො උත්තමං අජ්ඣාසයං දහති විදහති පකාසෙති. අත්තනායන්ති අත්තනො අයං. අනුත්ථුනන්තොති භත්තුගුණෙ වණ්ණෙන්නො තස්ස ජීවිතං මුඤ්චාති මං යාචි.

තස්සාති තස්ස තථා යාවන්තස්ස. සුබෙන වාති යථාසුබෙන විත්තකුටං ගන්ත්වා ඤාතිසඬ්ඨං පස්සථාති ච අනුජානිං. එත්තෙව හීති මයා පන ඉමෙ ද්වෙ එත්ථ මානුසියසරෙයෙව විත්තකුටගමනාය අනුමතා අහෙසුං. එවං ගතොති එවං සත්තු භත්ථගතො. ජනයෙය්‍යාථ මද්දවන්ති අත්තති මෙත්තවිත්තං ජනෙසි. උපායනන්ති පණ්ණාකාරං. සබ්බසාකුණිකාගාමෙති සබ්බස්මිම්පි සාකුණිකගාමෙ නාහං අඤ්ඤං තච එවරූපං කෙතචි සාකුණිකෙත ආභතපුබ්බං උපායනං පස්සාමි. තං පස්සාති තං මයා ආභතං උපායනං පස්ස මනුජාධිපාති.

එවං සො ධීතකොව සුමුඛස්ස ගුණං කට්ඨං. තතො රාජා භංසරඤ්ඤො මහාරහං ආසනං, සුමුඛස්ස ච සුවණ්ණභද්දපීඨං. දාපෙත්වා තෙසං තත්ථ නිසින්නානං සුවණ්ණභාජනෙනි ලාජමධුපාණිනාදීනි දාපෙත්වා නිට්ඨිතෙ පානභොජනකිච්චෙ අඤ්ජලිං පග්ගස්ස මහාසත්තං ධම්මකථං යාවිත්වා සුවණ්ණපීඨකෙ නිසීදි. සො තෙන යාවිතො පටිසන්ථාරං තාව අකාසී. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

57. “දිස්වා නිසින්නං රාජානං, පියෙ සොවණ්ණයෙ සුභෙ;
අජ්ඣාභාසථ චක්කඨගො, වාවං කණ්ණසුඛං හණං.
58. “කච්චි නු භොතො කුසලං, කච්චි භොතො අනාමයං;
කච්චි රට්ඨමීදං ජීතං, ධම්මෙන මනුසාසසී.
59. “කුසලඤ්චෙව මෙ භංස, අපො භංස අනාමයං;
අපො රට්ඨමීදං ජීතං, ධම්මෙන මනුසාසහං.
60. “කච්චි භොතො අමච්චෙසු, දොසො කොචි න විජ්ජති;
කච්චි ච තෙ තවත්ථෙසු, නාවකඨබන්ති ජීවිතං.
61. “අපොපි මෙ අමච්චෙසු, දොසො කොචි න විජ්ජති;
අපොපි තෙ මමත්ථෙසු, නාවකඨබන්ති ජීවිතං.
62. “කච්චි තෙ සාදිසී භරියා, අස්සවා පියභාණිනී;
පුත්තරුපයසුපෙතා, තව ඡන්දවසානුගා.
63. “අපො මෙ සාදිසී භරියා, අස්සවා පියභාණිනී;
පුත්තරුපයසුපෙතා, මම ඡන්දවසානුගා”ති.

තත්ථ රාජානන්ති සාගලරාජානං. චක්කඨගොති භංසරාජා. ධම්මෙන මනුසාසසීති ධම්මෙන අනුසාසසී. දොසොති අපරාධො. තවත්ථෙසුති උප්පන්නෙසු තව යුද්ධාදිසු අත්ථෙසු. නාවකඨබන්තිති උරං දත්වා පරිච්චජන්තා කිච්චි අත්තනො ජීවිතං න පත්ථෙත්ති, ජීවිතඤ්ච චජිත්වා තවෙවත්ථං කරොන්ති. සාදිසීති සමානජාතිකා. අස්සවාති වචනසම්පට්ඨිකා. පුත්තරුපයසුපෙතාති පුත්තෙනි ච රූපෙන ච යසෙන ච උපෙතා. තව ඡන්දවසානුගාති කච්චි තව අජ්ඣාසයං තව වසං අනුවත්තති, න අත්තනො චිත්තවසෙන චත්තතිති ප්‍රච්ඡති.

එවං බොධිසත්තෙන පටිසන්ථාරෙ කතෙ පුන රාජා තෙන සද්ධිං කට්ඨන්නො ආහ –

64. “භවන්තං කච්චි නු මහා-සත්තුහත්ථත්තතං ගතො;
දුක්ඛමාපජ්ජී විපුලං, තස්මිං පඨමමාපදෙ.
65. “කච්චි යන්තාපතිත්වාන, දණ්ඨෙන සමපොඨයි;
එවමෙතෙසං ඡම්මානං, පාතිකං භවති තාවදෙ.
66. “බෙමමාසී මහාරාජ, එවමාපදියා සති;
න වායං කිඤ්චි රස්මාසු, සත්තුච සමපජ්ජථ.
67. “පච්චගමීත්ථ නෙසාදො, පුබ්බෙව අජ්ඣාභාසථ;
තදායං සුමුඛොයෙව, පණ්ඩිතො පච්චභාසථ.
68. “තස්ස තං වචනං සුත්වා, පසාදමයමජ්ඣගා;
තතො මං පාමුචි පාසා, අනුඤ්ඤාසී සුබෙන ව.
69. “ඉදඤ්ච සුමුඛෙනෙව, එතදත්ථාය චිත්තිතං;
භොතො සකාසෙගමනං, එතස්ස ධනම්ච්ඡතා.
70. “ස්වාගතඤ්චෙවිදං භවතං, පතීතො වස්මි දස්සනා;
එසො වාපි බහුං චිත්තං, ලහතං යාවදිච්ඡති”ති.

තත්ථ මහාසත්තුහත්ථත්තතං ගතොති මහත්තස්ස සත්තුතො හත්ථත්තං ගතො. ආපතිත්වානාති උපධාවිත්වා. පාතිකන්ති පාකතිකං, අයමෙව වා පායො. ඉදං චුත්තං භොති – එතෙසඤ්චි ඡම්මානං තාවදෙව එවං පාකතිකං භොති, සකුණො දණ්ඨෙන පොටෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්නො ධනවෙතනං ලහතිති. කිඤ්චි රස්මාසුති කිඤ්චි අම්භෙසු. සත්තුචාති සත්තු විය. පච්චගමීත්ථාති, මහාරාජ, එස අම්භෙ දිස්වා බද්ධාති සඤ්ඤාය ථොකං ඔසක්කිත්ථ. පුබ්බෙවාති අයමෙව පඨමං අජ්ඣාභාසී. තදාති තස්මිං කාලෙ. එතදත්ථායාති එතස්ස නෙසාදපුත්තස්ස අත්ථාය චිත්තිතං. ධනම්ච්ඡතාති එතස්ස ධනං ඉච්ඡන්තෙන තව සන්තිකං අම්භාකං ආගමනං චිත්තිතං. ස්වාගතඤ්චෙවිදන්ති මා භොන්නො චිත්තයන්තු, භවතං ඉදං ඉධාගමනං ස්වාගතමෙව. ලහතන්ති ලහතු.

එවැනිව පන වත්වා රාජා අඤ්ඤතරං අමච්චං ඔලොකෙන්වා “කිං කරොමි දෙවා”ති වුත්තෙ “ඉමං නෙසාදං කප්පිතකෙසමස්සුං න්හානානුලිත්තං සබ්බාලඛිකාරපටිමණ්ඩිතං කාරෙන්වා ආනෙහි”ති වත්වා තෙන තථා කත්වා ආනිතස්ස තස්ස සංවච්ඡරෙ සංවච්ඡරෙ සතසහස්සුට්ඨානකං ගාමං, ද්වෙ වීරියො ගහෙන්වා යීතං මහන්තං ගෙහං, රථවරඤ්ච, අඤ්ඤඤ්ච බහුං හිරඤ්ඤසුවණ්ණං අදාසි. තමත්ථං ආචිකරොන්තො සත්ථා ආහ -

71. “සන්තප්පයින්වා නෙසාදං, හොගෙහි මනුජාධිපො;
අප්ඤ්ඤාසථ වක්කඛිගං, වාචං කණ්ණසුඛං හණ”න්ති.

අථ මහාසත්තො රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙසි. සො තස්ස ධම්මකථං සුත්වා තුට්ඨහදයො “ධම්මකථිකස්ස සක්කාරං කර්ස්සාමි”ති සෙතච්ඡන්තං දත්වා රජ්ජං පටිච්ඡාපෙන්තො ආහ -

72. “යං බලු ධම්මමාධිනං, වසො වත්තති කිඤ්චනං;
සබ්බත්ථිස්සරියං භවතං, පසාසථ යදිච්ඡථ.
73. “දානත්ථං උපහොත්තුං වා, යං වඤ්ඤං උපකප්පති;
එතං දදාමි වො විත්තං, ඉස්සරියං විස්සජාමි වො”ති.

තත්ථ වසො වත්තති යත්ථ මම වසො වත්තති. කිඤ්චනන්ති තං අප්පමත්තකම්පි. සබ්බත්ථිස්සරියන්ති සබ්බං භවතංයෙව ඉස්සරියං අත්ථු. යං වඤ්ඤං උපකප්පති පුඤ්ඤකාමනාය දානත්ථං වා ඡන්තං උස්සාපෙන්වා රජ්ජමෙව උපහොත්තුං වා යං වා අඤ්ඤං තුම්භාකං රුච්චති, තං කරොථ, එතං දදාමි වො විත්තං, සද්ධිංයෙව සෙතච්ඡන්තෙන මම සන්තකං ඉස්සරියං විස්සජාමි වොති.

අථ මහාසත්තො රඤ්ඤො දින්නං සෙතච්ඡන්තං පුන තස්සෙව අදාසි. රාජාපි වින්තෙසි - “භංසරඤ්ඤො තාව මෙ ධම්මකථා සුතා, ලුද්දපුත්තෙන පන ‘අයං සුමුඛො මුදුරකථො’ති අනිවිය වණ්ණිතො, ඉමස්සපි ධම්මකථං සොස්සාමි”ති. සො තෙන සද්ධිං සල්ලපන්නො අනන්තරං ගාථමාහ -

74. “යථා ව මායාං සුමුඛො, අප්ඤ්ඤාසෙය්‍යා පණ්ඩිතො;
කාමසා බුද්ධිසම්පන්නො, තං මායස්ස පරමජ්ජිය”න්ති.

තත්ථ යථාති යදි. ඉදං වුත්තං හොති - යදි ව මෙ අයං සුමුඛො පණ්ඩිතො බුද්ධිසම්පන්නො කාමසා අත්තනො රුචියා අප්ඤ්ඤාසෙය්‍යා, තං මෙ පරමජ්ජියං අස්සාති.

තතො සුමුඛො ආහ -

75. “අහං බලු මහාරාජ, නාගරාජාරිවත්තරං;
පටිච්චත්තුං න සක්කොමි, න මෙ සො විනයො සියා.
76. “අම්භාකඤ්චෙව සො සෙට්ඨො, ත්වඤ්ච උත්තමසත්තවො;
භූමිපාලො මනුස්සින්දො, පූජා බහුහි හෙතුහි.
77. “තෙසං උභින්නං හණතං, වත්තමානෙ විනිච්ඡයෙ;
නන්තරං පතිවත්තබ්බං, පෙස්සෙන මනුජාධිපා”ති.

තත්ථ නාගරාජාරිවත්තරන්ති පෙළාය අබ්බන්තරං පටිට්ඨො නාගරාජා විය. පටිච්චත්තුන්ති තුම්භාකං ද්වින්නං අන්තරෙ වත්තුං න සක්කොමි. න මෙ සොති සචෙ වදෙය්‍යං, න මෙ සො විනයො භවෙය්‍යා. අම්භාකඤ්චෙවොති ඡන්තවුතියා භංසහස්සානං. උත්තමසත්තවොති උත්තමසත්තො. පූජාති උභො තුම්භෙ මය්හං බහුහි කාරණෙහි පූජාරහා චෙව පසංසාරහා ව. පෙස්සෙනාති වෙය්‍යාවච්චකරෙන සෙවකෙන.

රාජා තස්ස වචනං සුත්වා තුට්ඨහදයො “නෙසාදපුත්තො තං වණ්ණෙති, න අඤ්ඤෙන තුම්භාදිසෙන මධුරධම්මකථිකෙන නාම භවිතබ්බ”න්ති වත්වා ආහ -

78. “ධම්මෙන කිර නෙසාදො, පණ්ඩිතො අණ්ඩපො ඉති;
නභෙව අකතත්තස්ස, නයො එතාදිසො සියා.
79. “එවං අග්ගපකතිමා, එවං උත්තමසත්තවො;
යාවතත්ථි මයා දිට්ඨා, නාඤ්ඤං පස්සාමි එදිසං.
80. “තුට්ඨොස්මි වො පකතියා, වාකොන මධුරෙන ව;
එසො වාපි මමච්ඡන්දො, විරං පස්සෙය්‍යා වො උභො”ති.

තත්ථ ධම්මෙනාති සභාවෙන කාරණෙන. අකතත්තස්සාති අසම්පාදිතඅත්තභාවස්ස මිත්තදුබ්භිස්ස. නයොති පඤ්ඤා. අග්ගපකතිමාති අග්ගසභාවො. උත්තමසත්තවොති උත්තමසත්තො. යාවතත්ථිති යාවතා මයා දිට්ඨා නාම

අත්ථි. නාඤ්ඤාන්ති තස්මිං මයා දිට්ඨට්ඨානෙන අඤ්ඤං ඵචරුපං න පස්සාමි. තුට්ඨොස්මි වො පකතියාති සම්ම හංසරාජ අහං පකතියා පට්මමෙව තුම්භාකං දස්සනෙන තුට්ඨො. වාකොයනාති ඉදානි පන වො මධුරවචනෙන තුට්ඨොස්මි. චිරං පස්සෙය්‍ය වොති ඉධෙව වසාපෙත්වා මුත්තත්තම්පි අවිජ්ජවාසන්තො චිරං තුම්භෙ පස්සෙය්‍යන්ති එස මෙ ඡන්දොති වදති.

තතො මහාසත්තො රාජානං පසංසන්තො ආහ -

81. “යං කිච්චං පරමෙ මිත්තෙ, කතමස්මාසු තං තයා;
පත්තා නිස්සංසයං ත්‍යාමිහා, හත්තිරස්මාසු යා තව.
82. “අදුඤ්ඤං නුන සුමහා, ඤාතිසඬ්ඨස්ස මන්තරං;
අදස්සනෙන අස්මාකං, දුක්ඛං බහුසු පක්ඛිසු.
83. “තෙසං සොකච්ඡාතාය, තයා අනුමතා මයං;
තං පදක්ඛිණතො කත්වා, ඤාතිං පස්සෙමුරින්දම.
84. “අද්ධාහං විපුලං පිතිං, භවතං වින්දාමි දස්සනා;
එසො වාපි මහා අත්ථො, ඤාතිවිස්සාසනා සියා”ති.

තත්ථ කතමස්මාසුති කතං අම්භෙසු. පත්තා නිස්සංසයං ත්‍යාමිහාති මයං නිස්සංසයෙන තයා පත්තායෙව. හත්තිරස්මාසු යා තවාති යා තව අම්භෙසු හත්ති, තය හත්තියා මයං තයා අසංසයෙන පත්තායෙව, න ච විජ්ජයුත්තා, විජ්ජවුට්ඨාපි සභවාසිනොයෙව නාම මයන්ති දිපෙති. අදුඤ්ඤං නුන සුමහාති එතඤ්ඤං එකංසෙනෙව සුමහන්තං. ඤාතිසඬ්ඨස්ස මන්තරන්ති අම්භෙහි ද්විති ජනෙහි විරතිතස්ස මම ඤාතිසඬ්ඨස්ස අන්තරං ඡිද්දං. අස්මාකන්ති අම්භාකං ද්විත්තං අදස්සනෙන බහුසු පක්ඛිසු දුක්ඛං උප්පන්නං. පස්සෙමුරින්දමාති පස්සෙය්‍යාම අරින්දම. භවතන්ති හොතො දස්සනෙන. එසො වාපි මහා අත්ථොති යා එසා ඤාතිසඬ්ඨස්සසඬ්ඨාතො ඤාතිවිස්සාසනා සියා, එසො වාපි මහන්තො අත්ථොපි.

එවං චුත්තෙ රාජා තෙසං ගමනං අනුජානි. මහාසත්තොපි රඤ්ඤො පඤ්චවිධෙ දුස්සීලො ආදීනවං, සීලෙ ව ආනිසංසං කටෙත්වා “ඉමං සීලං රක්ඛ, ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙහි, වතුහි සඬ්ඨගභවත්ථුහි ජනං සඬ්ඨගණ්භාහි”ති ඔවදිත්වා විත්තකුටං අගමාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ -

85. “ඉදං චත්වා ධනරට්ඨො, හංසරාජා නරාධිපං;
උත්තමං ජවමන්වාය, ඤාතිසඬ්ඨං උපාගමුං.
86. “තෙ අරොගෙ අනුප්පත්තෙ, දිස්වාන පරමෙ දිපේ;
කෙකාති මකරුං හංසා, පුටුසද්දො අජායථ.
87. “තෙ පතීතා පමුත්තෙන, හත්තුනා හත්තුගාරවා;
සමන්තා පරිකිරිංසු, අණ්ඩජා ලද්ධපච්චියා”ති.

තත්ථ උපාගමුන්ති අරුණග්ගමනවෙලායමෙව ලාජමධුථාණිකාදීනි පරිභුඤ්ජිත්වා රඤ්ඤො ව දෙවියා ව ද්විති සුචණ්ණතාලවණ්ටෙහි උක්ඛිපිත්වා ගන්ධමාලාදීනි කතසක්කාරා තාලවණ්ටෙහි ඔතරින්වා රාජානං පදක්ඛිණං කත්වා වෙහාසං උප්පතිත්වා රඤ්ඤො අඤ්ජලිං පග්ගෙහ “ගච්ඡථ සාමිනො”ති චුත්තෙ සීහපඤ්ජරෙන නික්ඛන්තා උත්තමෙන ජවෙන ගන්ත්වා ඤාතිගණං උපාගමිංසු. පරමෙහි උත්තමෙ. කෙකාති අත්තනො සභාවෙන “කෙකා”ති සද්දමකංසු. හත්තුගාරවාති හත්තරි සගාරවා. පරිකිරිංසුති හත්තුනො මුත්තභාවෙන තුට්ඨා තං හත්තාරං සමන්තා පරිවාරයිංසු. ලද්ධපච්චියාති ලද්ධපතිට්ඨා.

එවං පරිවාරෙත්වා පන තෙ හංසා “කථං මුත්තොසි, මහාරාජා”ති පුච්ඡිංසු. මහාසත්තො සුමුඛං නිස්සාය මුත්තභාවං, සාගලරාජලද්දපුත්තෙහි කතකම්මඤ්ඤං කටෙසි. තං සුත්වා තුට්ඨො හංසගණො “සුමුඛසෙනාපති ව රාජා ව ලද්දපුත්තො ව සුඛතා නිද්දක්ඛා චිරං ජීවන්තු”ති ථුතිමකාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ඔසානගාථමාහ -

88. “එවං මිත්තවතං අත්ථා, සබ්බෙ හොන්ති පදක්ඛිණා;
හංසා යථා ධනරට්ඨා, ඤාතිසඬ්ඨං උපාගමු”න්ති.

තත්ථ මිත්තවතන්ති කල්‍යාණමිත්තසම්පන්නානං. පදක්ඛිණාති සුඛනිජ්ජන්තිනො වුඩ්ඪියුත්තා. ධනරට්ඨාති හංසරාජා සුමුඛො රඤ්ඤො වෙව ලද්දපුත්තෙන වාති ද්විති එවං උභොපි තෙ ධනරට්ඨා කල්‍යාණමිත්තසම්පන්නා යථා ඤාතිසඬ්ඨං උපාගමුං, ඤාතිසඬ්ඨඋපගමනසඬ්ඨාතො නෙසං අත්ථො පදක්ඛිණො ජාතො, එවං අඤ්ඤෙසම්පි මිත්තවතං අත්ථා පදක්ඛිණා හොන්තිති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරින්වා “න භික්ඛවෙ ඉදානෙව, පුබ්බෙපානන්දො මමත්ථාය ඡීවිතං පරිච්චජී”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා නෙසාදො ඡන්තො අහොසි, රාජා සාරිපුත්තො, සුමුඛො ආනන්දො, ඡන්තචුති හංසභස්සා බුද්ධපරිසා, හංසරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

එතෙ හංසා පක්කමන්තිති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො ආනන්දපෙරස්ස ජීවිතපරිච්චාගමෙව ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා චුත්තසද්ධිසමෙව, ඉධ පන සත්ථා අතීතං ආහරන්තො ඉදමාහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං සංයමස්ස නාම බාරාණසිරඤ්ඤා ඛෙමා නාම අග්ගමහෙසී අහොසි. තදා බොධිසත්තො නචුතිභංගසහස්සපරිවුතො චිත්තකුටෙ විහාසි. අපේකදිවසං ඛෙමා දෙවී පච්චුසසමයෙ සුපිනං අද්දස. සුවණ්ණවණ්ණා හංසා ආගන්ත්වා රාජපල්ලඛකෙ නිසීදිත්වා මධුරස්සරෙන ධම්මකථං කට්ඨෙසු. දෙවියා සාධුකාරං දත්වා ධම්මං සුඤ්ඤානියා ධම්මස්සවනෙන අතිත්තාය එව රත්ති විහාසි. හංසා ධම්මං කට්ඨෙත්වා සීහපඤ්ජරෙන නික්ඛමිත්වා අගමංසු. සා වෙගෙනුට්ඨාය “පලායමානෙ හංසෙ ගණ්භට් ගණ්භට්”ති වත්වා හත්ථං පසාරෙන්තියෙව පබුජ්ඣ. තස්සා කථං සුත්වා පරිවාරිකායො “කුභිං හංසා”ති ථොකං අවහසිංසු. සා තස්මිං ඛණෙ සුපිනභාවං ඤත්වා චිත්තෙසි – “අහං අභූතං න පස්සාමි, අද්ධා ඉමස්මිං ලොකෙ සුවණ්ණවණ්ණා හංසා හවිස්සන්ති, සවෙ බො පන ‘සුවණ්ණහංසානං ධම්මං සොතුකාමාමිහි’ති රාජානං වක්ඛාමි, ‘අම්හෙහි සුවණ්ණහංසා නාම න දිට්ඨපුබ්බා, හංසානඤ්ච කථා නාම අභූතායෙවා’ති වත්වා නිරුස්සුක්කො හවිස්සති, ‘දොහලො’ති චුත්තෙ පන යෙන කෙනචි උපායෙන පරියෙසිස්සති, එවං මෙ මනොරථො සමීජ්ඣස්සති”ති. සා ගිලානාලයං දස්සෙන්වා පරිවාරිකානං සඤ්ඤා දත්වා නිපජ්ජී.

රාජා රාජාසනෙ නිසිත්තො තස්සා දස්සනාවෙලාය තං අදිස්වා “කහං, ඛෙමා දෙවී”ති පුච්ඡිත්වා “ගිලානා”ති සුත්වා තස්සා සන්තිකං ගන්ත්වා සයනෙකදෙසෙ නිසීදිත්වා පිට්ඨිං පරිමජ්ජන්තො “කිං තෙ අභාසුක”න්ති පුච්ඡී. “දෙව අඤ්ඤාං අභාසුකං නත්ථි, දොහලො පන මෙ උජ්ජන්තො”ති. තෙන හි “හණ, දෙවී, යං ඉච්ඡසි, තං සිසං තෙ උපනාමෙස්සාමි”ති. “මහාරාජ, අහමෙකස්ස සුවණ්ණහංසස්ස සමුස්සිතසෙනච්ඡත්තෙ රාජපල්ලඛකෙ නිසිත්තස්ස ගන්ධමාලාදිති පූජං කත්වා සාධුකාරං දදමානා ධම්මකථං සොතුම්චිඡාමි, සවෙ ලභාමි, ඉච්චෙනං කුසලං, නො වෙ, ජීවිතං මෙ නත්ථි”ති. අප්ථං රාජා “සවෙ මනුස්සලොකෙ අත්ථි, ලභිස්සසි, මා චිත්තයි”ති අස්සාසෙන්වා සිරිගබ්භතො නික්ඛමම අමච්චෙහි සද්ධිං මන්තෙසි – “අම්හො, ඛෙමා දෙවී, ‘සුවණ්ණහංසස්ස ධම්මකථං සොතුං ලභන්ති ජීවිස්සාමි, අලභන්තියා මෙ ජීවිතං නත්ථි’ති වදති, අත්ථි නු බො සුවණ්ණවණ්ණා හංසා”ති. “දෙව අම්හෙහි නෙව දිට්ඨපුබ්බා න සුතපුබ්බා”ති. “කෙ පන ජානෙය්‍ය”න්ති? “බ්‍රාහ්මණා, දෙවා”ති. රාජා බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙන්වා සක්කාරං කත්වා පුච්ඡී – “හොන්ති නු බො ආචරියා සුවණ්ණවණ්ණා හංසා”ති? “ආම, මහාරාජ අම්හාකං මන්තෙසුම්චිඡා, කක්කට්ඨා, කච්ඡපා, මිගා, මොරා, හංසාති ඡ එතෙ තිරච්ඡානගතා සුවණ්ණවණ්ණා හොන්තිති ආගතා, තත්ථ ධතරට්ඨකුලහංසා නාම පණ්ඩිතා ඤාණසම්පන්නා, ඉති මනුස්සෙහි සද්ධිං සත්ත සුවණ්ණවණ්ණා හොන්ති”ති.

තං සුත්වා රාජා අත්තමනො හුත්වා “කහං නු බො ආචරියා ධතරට්ඨහංසා වසන්ති”ති පුච්ඡිත්වා “න ජානාම, මහාරාජා”ති චුත්තෙ “අප්ථං කෙ පන ජානිස්සන්ති”ති වත්වා “ලුද්දපුත්තා”ති චුත්තෙ සබ්බෙ අත්තනො විජිතෙ ලුද්දකෙ සන්තිපාතාපෙන්වා පුච්ඡී – “තානා, සුවණ්ණවණ්ණා ධතරට්ඨකුලහංසා නාම කහං වසන්ති”ති? අපේකො ලුද්දො “භිමවන්තෙ කිර, දෙව, චිත්තකුට්ඨකෙති නො කුලපරම්පරාය කට්ඨන්ති”ති ආහ. “ජානාසි පන තෙසං ගහණුපාය”න්ති? “න ජානාමි, දෙවා”ති. “කෙ පන ජානිස්සන්ති”ති? බ්‍රාහ්මණාති. සො බ්‍රාහ්මණපණ්ඩිතෙ පක්කොසාපෙන්වා චිත්තකුට්ඨකෙ සුවණ්ණවණ්ණානං හංසානං අත්ථිභාවං ආරොචෙන්වා “ජානාප් නු බො තෙසං ගහණුපාය”න්ති පුච්ඡී. “මහාරාජ, කිං තෙහි ගන්ත්වා ගතිතෙහි, උපායෙන තෙ නගරසමීපං ආනෙත්වා ගහෙස්සාමා”ති. “කො පන උපායො”ති? “මහාරාජ, නගරතො අවිදුරෙ උත්තරෙන තිගාචුතමත්තෙ තිගාචුතජ්ජමාණං ඛෙමං නාම සරං කාරාපෙන්වා උදකස්ස පුරන්වා නානාධඤ්ඤාති රොපෙන්වා පඤ්චවණ්ණපද්මසඤ්ජන්තං කාරාපෙන්වා එකං පණ්ඩිතං නෙසාදං පටිච්ඡාපෙන්වා මනුස්සානං උපගන්තුං අදත්වා වතුසු කණ්ණෙසු ධීතෙහි අභයං සොසාපෙට්, තං සුත්වා නානාසකුණා දස දිසා ඔතරිස්සන්ති, තෙසි හංසා පරම්පරාය තස්ස සරස්ස ඛෙමභාවං සුත්වා ආගච්ඡිස්සන්ති, අප්ථං නෙ වාලපාසෙහි බන්ධාපෙන්වා ගණ්භාපෙය්‍යාපා”ති.

තං සුත්වා රාජා තෙහි චුත්තපදෙසෙ චුත්තජ්ජකාරං සරං කාරාපෙන්වා ඡෙකං නෙසාදං පක්කොසාපෙන්වා තස්ස සහස්සං දාපෙන්වා “ත්ථං ඉතො පට්ඨාය අත්තනො කම්මං මා කරි, පුත්තදාරං තෙ අහං පොසෙස්සාමි, ත්ථං අජ්ජමත්තො ඛෙමං සරං රක්ඛන්තො මනුස්සෙ පටික්කමාපෙන්වා වතුසු කණ්ණෙසු අභයං සොසාපෙත්වා ආගතාගතෙ සකුණෙ මම ආචික්ඛෙය්‍යාසි, සුවණ්ණහංසෙසු ආගතෙසු මහන්තං සක්කාරං ලභිස්සසි”ති තමස්සාසෙන්වා ඛෙමං සරං පටිච්ඡාපෙසි. සො තතො පට්ඨාය රඤ්ඤා චුත්තනයෙනෙව තත්ථ පටිපජ්ජී, “ඛෙමං සරං රක්ඛති”ති වස්ස “ඛෙමනෙසාදො”ත්ථෙව නාම උදපාදි. තතො පට්ඨාය ව නානජ්ජකාරා සකුණා ඔතරිංසු, “ඛෙමං නිබ්භයං සර”න්ති පරම්පරාසොසෙන නානාහංසා ආගමිංසු. පට්ඨං තාව තිණහංසා ආගමිංසු, තෙසං සොසෙන පණ්ඩුහංසා, තෙසං සොසෙන මනොසිලාවණ්ණා හංසා, තෙසං සොසෙන සෙනහංසා, තෙසං සොසෙන පාකහංසා ආගමිංසු. තෙසු ආගතෙසු ඛෙමකො රඤ්ඤො ආරොචෙසි – “දෙව, පඤ්චවණ්ණා හංසා ආගන්ත්වා සරෙ ගොවරං ගණ්භන්ති, පාකහංසානං ආගතත්තා ඉදාති කතිපාහෙනෙව සුවණ්ණහංසා ආගමිස්සන්ති, මා චිත්තයිත්ථ, දෙවා”ති.

තං සුත්වා රාජා “අඤ්ඤෙන තත්ථ න ගන්තබ්බං, යො ගච්ඡිස්සති, හත්ථපාදඡෙදනඤ්ච සරවිලොපඤ්ච පාපුණ්ණස්සති”ති නගර හෙරිං වරාපෙසි. තතො පට්ඨාය තත්ථ කොචි න ගච්ඡති. චිත්තකුට්ඨස්ස පනාච්ඤරෙ කඤ්චනගුහායංපාකහංසා වසන්ති, තෙසි මහබ්බලා. ධතරට්ඨකුලෙන සද්ධිං තෙසං සරිච්චණ්ණොව විසෙසො.

පාකහංසරඤ්ඤා පන ධීනා සුවණ්ණවණ්ණා අහොසි. සො තං ධනරට්ඨමභිස්සරස්ස අනුරූපානි තස්ස පාදපරිවාරිකං කන්වා පෙසෙසි. සා තස්ස පියා අහොසි මනාපා, තෙනෙව ච කාරණෙන තානි ද්වෙ භංසකුලානි අඤ්ඤාමඤ්ඤං විස්සාසිකානි ජාතානි.

අපේකදිවසං බොධිසත්තස්ස පරිවාරහංසා පාකහංසෙ පුච්ඡිංසු – “තුම්හෙ ඉමෙසු දිවසෙසු කහං ගොවරං ගණ්හවා”ති? “මයං බාරාණසිතො අවිදුරෙ බෙමසරෙ ගොවරං ගණ්හාම, තුම්හෙ පන කුභිං ආභිණ්ඩවා”ති. “අසුකං නාමා”ති චුත්තෙ “කස්මා බෙමසරං න ගච්ඡට්, සො හි සරො රමණීයො නානාසකුණසමාකිණ්ණො පඤ්චවණ්ණපදුමසඤ්ජන්තො නානාධඤ්ඤඵලසම්පන්නො නානප්පකාරහමරගණනිකුපිතො චතුසු කණ්ණෙසු නිච්චං පවත්තඅභයසොසනො, කොචි නං උපසඬකමිතුං සමන්ථො නාම නත්ථි, පගෙව අඤ්ඤං උපද්දවං කාතුං, එවරූපො සො සරො”ති බෙමසරං වණ්ණසිංසු. තෙ තෙසං වචනං සුත්වා “බාරාණසියා සම්පෙ කිර එවරූපො බෙමො නාම සරො අත්ථි, පාකහංසා තත්ථ ගන්ත්වා ගොවරං ගණ්හන්ති, තුම්හෙපි ධනරට්ඨමභිස්සරස්ස ආරොවෙට්, සවෙ අනුජානාති, මයම්පි තත්ථ ගන්ත්වා ගොවරං ගණ්හෙයාමා”ති සුමුඛස්ස කපෙසුං. සුමුඛො රඤ්ඤො ආරොවෙසි. සො චිත්තෙසි – “මනුස්සා නාම බහුමායා බරමන්තා උපායකුසලා, භවිතබ්බමෙත්ථ කාරණෙන, එත්තකං කාලං එසො සරො නත්ථි, ඉදානි අම්භාකං ගහණත්ථාය කතො භවිස්සති”ති. සො සුමුඛං ආහ – “මා වො තත්ථ ගමනං රුච්චට්, න සො සරො තෙහි සුධම්මතාය කතො, අම්භාකං ගහණත්ථායෙව කතො, මනුස්සා නාම බහුමායා බරමන්තා උපායකුසලා, තුම්හෙ සකෙයෙව ගොවරෙ වරටා”ති.

සුවණ්ණහංසා “බෙමං සරං ගන්තුකාමම්භා”ති දුතියම්පි තතියම්පි සුමුඛස්ස ආරොවෙසුං. සො තෙසං තත්ථ ගන්තුකාමතං මහාසත්තස්ස ආරොවෙසි. අප් මහාසත්තො “මම ඤාතකා මං නිස්සාය මා කිලමන්තු, තෙන හි ගච්ඡාමා”ති නචුතිහංසසහස්සපරිචුතො තත්ථ ගන්ත්වා ගොවරං ගහෙත්වා හංසකීළං කීළිත්වා චිත්තකුට්මෙව පච්චාගමී. බෙමකො තෙසං ගොවරං වරිත්වා ගතකාලෙ ගන්ත්වා තෙසං ආගතභාවං රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා තුට්ඨචිත්තො හුත්වා, “සම්ම බෙමක, එකං වා ද්වෙ වා හංසෙ ගණ්හිතුං වායම, මහන්තං තෙ යසං දස්සාමී”ති වත්වා පරිබ්බයං දත්වා තං උයොපෙසි. සො තත්ථ ගන්ත්වා වාට්ඨපඤ්ජරෙ නිසිදිත්වා හංසානං වරණට්ඨානං වීමංසි. බොධිසත්තා නාම නිල්ලොලුප්පවාරිතො භොන්ති, තස්මා මහාසත්තො ඔතිණ්ණට්ඨානතො පට්ඨාය සපදානං සාලිං බාදන්තො අගමාසි. සෙසා ඉතො චිතො ච බාදන්තා විවරිංසු.

අප් ලුද්දපුත්තො “අයං හංසො නිල්ලොලුප්පවාරි, ඉමං බන්ධිතුං වට්ටති”ති චිත්තෙත්වා පුනදිවසෙ හංසෙසු සරං අනොනිණ්ණෙසුයෙව වාට්ඨපඤ්ජරෙ නිසින්නො තං යානං ගන්ත්වා අවිදුරෙ පඤ්ජරෙ අත්තානං පට්චිඡාදෙත්වා ඡිද්දෙන ඔලොකෙන්නො අච්ඡි. තස්මිං බණ්ණෙ මහාසත්තො නචුතිහංසසහස්සපුරක්ඛතො හියොයා ඔතිණ්ණට්ඨානෙයෙව ඔතරිත්වා ඔධියං නිසිදිත්වා සාලිං බාදන්තො පායාසි. නෙසාදො පඤ්ජරඡිද්දෙන ඔලොකෙන්නො තස්ස රූපසොභග්ගප්පත්තං අත්තභාවං දිස්වා “අයං හංසො සකටනාභිප්පමාණසරිරො සුවණ්ණවණ්ණො, තිහි රත්තරාජිහි ගිවායං පරික්ඛිත්තො, තිස්සො රාජියො ගලෙන ඔතරිත්වා උරත්තරෙන ගතා, තිස්සො පච්ඡාභාගෙන නිබ්බිජ්ඣක්ඛිත්වා ගතා, රත්තකම්බලසුත්තසික්කාය යපිතකඤ්චනක්ඛන්ධො විය අතිරොචති, ඉමිනා එතෙසං රඤ්ඤො භවිතබ්බං, ඉමමෙව ගණ්හිස්සාමී”ති චිත්තෙසි. හංසරාජාපි බහුං ගොවරං වරිත්වා ජලකීළං කීළිත්වා හංසගණපරිචුතො චිත්තකුට්මෙව අගමාසි. ඉමිනා නියාමෙනෙව පඤ්ච දිවසෙ ගොවරං ගණ්හි. ජට්ඨෙ දිවසෙ බෙමකො කාළඅස්සවාලමයං දළ්භං මහාරජ්ජුං වට්ටිත්වා යට්ඨියා පාසං කන්වා “ස්වෙ හංසරාජා ඉමස්මිං ඔකාසෙ ඔතරිස්සති”ති තථතො ඤත්වා අන්තොඋදකෙ යට්ඨිපාසං ඔඩ්ඪි.

පුනදිවසෙ හංසරාජා ඔතරන්තො පාදං පාසෙ පවෙසන්තොයෙව ඔතරි. අප්ස්ස පාසො පාදං අයපට්ටකෙන කඩ්ඪන්තො විය ආබන්ධිත්වා ගණ්හි. සො “ඡිත්දිස්සාමි න”න්ති වෙගං ජනෙත්වා කඩ්ඪිත්වා පාතෙසි. පඨමවාලෙ සුවණ්ණවණ්ණං වම්මං ඡිජ්ජි, දුතියවාලෙ කම්බලවණ්ණං මංසං ඡිජ්ජි, තතියවාලෙ න්භාරු ඡිජ්ජි, චතුත්ථවාලෙ පන “පාදා ඡිජ්ජෙය්‍යුං, රඤ්ඤො පන භීතඬගතා නාම අනනුච්ඡවිකා”ති න වායාමං අකාසි, බලවචෙදනා ච පවත්තිංසු. සො චිත්තෙසි – “සවාහං බද්ධරවං රචිස්සාමි, ඤාතකා මෙ ඤත්තො හුත්වා ගොවරං අග්ගහෙත්වා ඡාතජ්ඣක්ඛිත්වා පලායන්තා දුබ්බලත්තා සමුද්දෙ පතිස්සන්ති”ති. සො වෙදනං අධිවාසෙත්වා පාසවසෙ චිත්තෙත්වා සාලිං බාදන්තො විය හුත්වා තෙසං යාවදන්ථං වරිත්වා හංසකීළං කීළනකාලෙ මහන්තෙන සද්දෙන බද්ධරවං රචි. තං සුත්වා හංසා මරණභයතජ්ජිනා වග්ගවග්ගා චිත්තකුට්ඨිමුඛා පුරිමනෙයෙනෙව පක්කමිංසු.

සුමුඛොපි හෙට්ඨා චුත්තනෙයෙනෙව චිත්තෙත්වා විචිතිත්වා තිසුපි කොට්ඨාසෙසු මහාසත්තං අදිස්වා “අද්ධා තස්සෙවෙදං භයං උප්පන්න”න්ති නිවත්තිත්වා ආගතො මහාසත්තං පාසෙන බද්ධං ලොභිතමක්ඛිතං දුක්ඛාතුරං පඩ්කපිට්ඨෙ නිපන්නං දිස්වා “මා භාසි, මහාරාජ, අහං මම ජීවිතං පරිච්චින්නවා තුම්හෙ මොවෙස්සාමි”ති වදන්තො ඔතරිත්වා මහාසත්තං අස්සාසෙන්නො පඩ්කපිට්ඨෙ නිසිදි. මහාසත්තො “නචුතිහංසසහස්සෙසු මං ඡඩ්ඛෙත්වා පලායන්තෙසු අයං සුමුඛො එකකොව ආගතො, කිං නු බො ලුද්දපුත්තස්ස ආගතකාලෙ මං ඡඩ්ඛෙත්වා පලායිස්සති, උදාහු තො”ති වීමංසනවසෙන ලොභිතමක්ඛිතො පාසයට්ඨියං ඔලම්බන්තොයෙව තිස්සො ගාථා අභාසි –

89. “එතෙ හංසා පක්කමන්ති, වක්කඬගා භයමෙරිතා;
හරිත්තව හෙමවණ්ණ, කාමං සුමුඛ පක්කම.

90. “ඔභාය මං ඤාතිගණා, එකං පාසවසං ගතං;

අනපෙක්ඛමානා ගච්ඡන්ති, කිං එකො අවතීයසි.

91. “පතෙව පතතං සෙට්ඨං, නත්ථි ඛද්ධෙ සභායතා;
මා අනීසාය භාපෙසි, කාමං සුමුඛ පක්කමා”ති.

තත්ථ භයමෙරිතාති භයෙන ඵරිතා භයට්ටිතා භයවලිතා. තතියපදෙ “හරි”තිපි “හෙම”න්තිපි සුවණ්ණස්සෙව නාමං. සො ච හරිත්තවතාය හෙමවණ්ණො, තෙන තං ඵලං ආලපති. සුමුඛාති සුන්දරමුඛ. අනපෙක්ඛමානාති තව ඤාතකා මං අනොලොකෙන්නා නිරාලයා හුත්වා. පතෙවාති උප්පතාහියෙව. මා අනීසායාති ඉතො ගන්ත්වා පත්තබ්බාය නිදුක්ඛභාවාය වීරියං මා භාපෙසි.

තං සුත්වා සුමුඛො “අයං භංසරාජා මම පියමිත්තභාවං න ජානාති, අනුප්පියභාණි මිත්තොති මං සල්ලක්ඛෙති, සිනෙහභාවමස්ස දස්සෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා වතස්සො ගාථා අභාසි –

92. “නාහං දුක්ඛපරෙතොපි, ධතරට්ඨං තුවං ජහෙ;
ජීවිතං මරණං චා මෙ, තයා සද්ධිං භවිස්සති.
93. “නාහං දුක්ඛපරෙතොපි, ධතරට්ඨං තුවං ජහෙ;
න මං අනරියසංයුත්තෙ, කම්මෙ යොජෙතුමරහසි.
94. “සකුමාරො සබ්බාසමි, සචිත්තෙ චස්මි තෙ යීතො;
ඤාතො සෙනාපතී ත්‍යාහං, භංසානං පවරුත්තම.
95. “කථං අහං විකත්තිස්සං, ඤාතිමජ්ඣෙ ඉතො ගතො;
තං හිත්වා පතතං සෙට්ඨං, කිං තෙ වක්ඛාමිතො ගතො;
ඉධ පාණං චජිස්සාමි, නානරියං කත්තුමුස්සහෙ”ති.

තත්ථ නාහන්ති අහං, මහාරාජ, කායිකවෙතසිකෙන දුක්ඛෙන ථුට්ඨොපි තං න ජහාමි. අනරියසංයුත්තෙති මිත්තදුබ්භිති අභිරිකෙහි කත්තබ්බතාය අනරියභාවෙන සංයුත්තෙ. කම්මෙති තං ජහිත්වා පක්කමනාමිමෙ. සකුමාරොති සමානකුමාරො, එකදිවසෙනෙව පටිසන්ධිං ගහෙත්වා එකදිවසෙ අණ්ඩකොසං පදාලෙත්වා එකතො වඩ්ඪිතකුමාරොති අත්ථො. සබ්බාසමිති අහං තෙ දක්ඛණ්ණක්ඛිසමො පියසභායො. සචිත්තෙති තව සකෙ චිත්තෙ අහං යීතො තව වසෙ වත්තාමි, තයි ජීවන්තෙ ජීවාමි, න ජීවන්තෙ න ජීවාමිති අත්ථො. “සංචිත්තෙ”තිපි පායො, තව චිත්තෙ අහං සණ්ඨිතො සුට්ඨු යීතොති අත්ථො. ඤාතොති සබ්බභංසානං අන්තරෙ පඤ්ඤාතො. විකත්තිස්සන්ති “කුහිං භංසරාජා”ති පුච්ඡිතො අහං කිත්ති කට්ඨස්සාමි. කිං තෙ වක්ඛාමිති තෙ තව පවත්තිං පුච්ඡන්තෙ භංසගණෙ කිං වක්ඛාමි.

ඵලං සුමුඛෙන වතුහි ගාථාහි සීහනාදෙ නදිතෙ තස්ස ගුණං පකාසෙන්නො මහාසත්තො ආහ –

96. “එසො හි ධම්මො සුමුඛ, යං ත්වං අරියපට්ඨෙ යීතො;
යො හත්තාරං සබ්බාරං මං, න පරිච්චත්තුමුස්සහෙ.
97. “තඤ්ඤි මෙ පෙක්ඛමානස්ස, භයං න ත්වෙව ජායති;
අධිගච්ඡසි ත්වං මය්හං, ඵලංභූතස්ස ජීවිත”න්ති.

තත්ථ එසො ධම්මොති එස පොරාණකපණ්ඩිතානං සභාවො. හත්තාරං සබ්බාරං මන්ති සාමිකඤ්ච සභායඤ්ච මං. භයන්ති විත්තුත්‍රාසො මය්හං න ජායති, විත්තකුට්ඨබ්බතෙ භංසගණමජ්ඣෙ යීතො විය භොමි. මය්හන්ති මම ජීවිතං ත්වං ලභාපෙස්සසි.

ඵලං තෙසං කට්ඨන්තානඤ්ඤෙව ලුද්දපුත්තො සරපරියන්තෙ යීතො භංසෙ තීහි බන්ධෙහි පලායන්තෙ දිස්වා “කිං නු බො”ති පාසට්ඨානං ඔලොකෙන්නො බොධිසත්තං පාසයට්ඨියං ඔලම්බන්තං දිස්වා සඤ්ජාතසොමනස්සො කච්ඡං දළ්භං බන්ධිත්වා මුග්ගරං ගහෙත්වා කප්පට්ඨානග්ගි විය අවත්ථරමානො පණ්ණියා අක්කන්තකලලෙ උපරිසිසෙන ගන්ත්වා පුරතො පතන්තෙ වෙගෙන උපසඬකම්. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

98. “ඉච්චෙවං මන්තයන්තානං, අරියානං අරියවුත්තිනං;
දණ්ඩමාදාය නෙසාදො, ආපතී තුරිතො භුසං.
99. “තමාපතන්තං දිස්වාන, සුමුඛො අතිබුහසි;
අට්ඨාසි පුරතො රඤ්ඤො, භංසො විස්සාසයං බ්‍යාථං.
100. “මා භාසි පතතං සෙට්ඨං, න හි භායන්ති තාදිසා;
අහං යොගං පසුඤ්ජිස්සං, යුත්තං ධම්මපසඤ්ඤිතං;
තෙන පරියාපදානෙන, බිජ්ජං පාසා පමොක්ඛසි”ති.

තත්ප් අරියවුක්තිනන්ති අරියාවාලෙ වත්තමානානං. භුසන්ති දළ්භං බලවං. අතිබුහුසිති අනන්තරගාථාය ආගතං “මා භායී”ති වචනං වදන්තො අතිබුහුසි මහාසද්දං නිව්ඡාරෙසි. අට්ඨාසිති සචෙ නෙසාදො රාජානං පහරිස්සති, අහං පහාරං සම්පට්ඨිස්සාමිති ජීවිතං පරිච්චිත්වා පුරතො අට්ඨාසි. විස්සාසයන්ති විස්සාසෙන්තො අස්සාසෙන්තො. බ්‍යථන්ති බ්‍යථිතං භීතං රාජානං “මා භායී”ති ඉමීනා වචනෙන විස්සාසෙන්තො. තාදිසාති තුම්භාදිසා ඤාණවීරියසම්පන්නා. යොගන්ති ඤාණවීරියයොගං. යුක්තන්ති අනුවච්ඡිකං. ධම්මපසඤ්භිතන්ති කාරණනිස්සිතං. තෙන පරියාපදානෙනාති තෙන මයා පයුත්තෙන යොගෙන පරිසුද්ධෙන. පමොක්ඛසිති මුච්චිස්සසි.

එවං සුමුඛො මහාසත්තං අස්සාසෙන්වා ලුද්දපුත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා මධුරං මානුසිං වාවං නිව්ඡාරෙන්තො, “සම්ම, ත්වං කොනාමොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සුවණ්ණවණ්ණහංසරාජ, අහං ඛෙමකො නාමා”ති වුත්තෙ, “සම්ම ඛෙමක, ‘තයා ඔඩ්ඞිතවාලපාසෙ යො වා සො වා හංසො බද්ධො’ති සඤ්ඤං මා කරි, නවුතියා හංසසහස්සානං පවරො ධනරට්ඨහංසරාජා තෙ පාසෙ බද්ධො, ඤාණසිලාවාරසම්පන්නො සඬිගාහකපක්ඛෙ ධීතො, න තං මාරෙතුං යුත්තො, අහං තච ඉමීනා කත්තබ්බකිව්චං කරිස්සාමි, අයම්පි සුවණ්ණවණ්ණො, අහම්පි තථෙව, අහං එතස්සත්ථාය අත්තනො ජීවිතං පරිච්චිස්සාමි, සචෙ ත්වං එතස්ස පත්තානි ගණ්හිතුකාමොසි, මම පත්තානි ගණ්හ, අථොපි වම්මමංසන්භාරුඅට්ඨිනමඤ්ඤතරං ගණ්හිතුකාමොසි, මමෙව සරීරතො ගණ්හ, අථ නං කිළාහංසං කාතුකාමොසි, මඤ්ඤෙව කර, ජීවන්තමෙව වික්කිණිත්වා සචෙ ධනං උප්පාදෙතුකාමොසි, මං ජීවන්තමෙව වික්කිණිත්වා ධනං උප්පාදෙහි, මා එතං ඤාණාදිගුණසංයුත්තං හංසරාජානං අවධි, සචෙ හි නං වධිස්සසි, නිරයාදිහි න මුච්චිස්සසි”ති තං නිරයාදිහයෙන සත්තජ්ජෙන්වා අත්තනො මධුරකථං ගණ්හාපෙන්වා පුන ඛොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තං අස්සාසෙන්තො අට්ඨාසි. නෙසාදො තස්ස කථං සුත්වා “අයං නිරව්ඡානගතො සමානො මනුස්සෙහිපි කාතුං අසක්කුණෙය්‍යං එවරුපං මිත්තධම්මං කරොති, මනුස්සාපි එවං මිත්තධම්මෙ යාතුං න සක්කොන්ති, අහො එස ඤාණසම්පන්නො මධුරකථො ධම්මිකො”ති සකලසරීරං පිතිසොමනස්සපරිපුණ්ණං කත්වා පහට්ඨලොමො දණ්ඩං ඡඩ්ඛන්වා සිරසි අඤ්ජලිං පතිට්ඨපෙන්වා සුරියං නමස්සන්තො විය සුමුඛස්ස ගුණං කිත්තෙන්තො අට්ඨාසි. තමත්පං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ -

101. “තස්ස තං වචනං සුත්වා, සුමුඛස්ස සුභාසිතං;
පහට්ඨලොමො නෙසාදො, අඤ්ජලිස්ස පණාමයි.
102. “න මෙ සුතං වා දිට්ඨං වා, භාසන්තො මානුසිං දිජො;
අරියං බුචානො චක්කඩ්ඛො, චජන්තො මානුසිං ගිරං.
103. “කිං නු තායං දිජො හොති, මුත්තො බද්ධං උපාසසි;
ඔභාය සකුණා යන්ති, කිං එකො අවභියසි”ති.

තත්ප් අඤ්ජලිස්ස පණාමයිති අඤ්ජලිං අස්ස උපනාමයි, “න මෙ”ති ගාථායස්ස ථුතිං කරොති. තත්ප් මානුසින්ති මනුස්සවාචං. අරියන්ති සුන්දරං නිද්දොසං. චජන්තොති විස්සජ්ජෙන්තො. ඉදං වුත්තං හොති - සම්ම, ත්වං දිජො සමානො අජ්ජ මයා සද්ධිං මානුසිං වාවං භාසන්තො නිද්දොසං බුචානො මානුසිං ගිරං චජන්තො පච්චක්ඛන්තො දිට්ඨො, ඉතො පුබ්බෙ පන ඉදං අව්ජරියං මයා නෙව සුතං න දිට්ඨන්ති. කිං නු තායන්ති යං එතං ත්වං උපාසසි, කිං නු තෙ අයං හොති.

එවං තුට්ඨචිත්තෙන නෙසාදෙන පුට්ඨො සුමුඛො “අයං මුදුකො ජාතො, ඉදානිස්ස භියොයොසොමත්තාය මුදුභාවත්පං මම ගුණං දස්සෙසාමි”ති චිත්තෙන්වා ආහ -

104. “රාජා මෙ සො දිජාමිත්ත, සෙනාපච්චස්ස කාරමිං;
තමාපදෙ පරිච්චතුං, නුස්සහෙ විහගාධිපං.
105. “මහාගණාය භත්තා මෙ, මා එකො බ්‍යසනං අගා;
තථා තං සම්ම නෙසාද, භත්තායං අභිතො රමෙ”ති.

තත්ප් නුස්සහෙති න සමත්ථොමිහි. මහාගණායාති මහතො හංසගණස්ස. මා එකොති මාදියෙ සෙවකෙ විජ්ජමානෙ මා එකකො බ්‍යසනං අගා. තථා තන්ති යථා අහං වදාමි, තථෙව තං. සම්මාති වයස්ස. භත්තායං අභිතො රමෙති භත්තා අයං මම, අහමස්ස අභිතො රමෙ සන්තිකෙ රමාමි න උක්කණ්ඨාමිති.

නෙසාදො තං තස්ස ධම්මනිස්සිතං මධුරකථං සුත්වා සොමනස්සජ්ජෙන්තො පහට්ඨලොමො “සවාහං එතං සිලාදිගුණසංයුත්තං හංසරාජානං වධිස්සාමි, වතුහි අපායෙහි න මුච්චිස්සාමි, රාජා මං යදිච්ඡති, තං කරොතු, අහමෙනං සුමුඛස්ස දායං කත්වා විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා ගාථමාහ -

106. “අරියවත්තසි චක්කඩ්ඛ, යො පිණ්ඩමපවායසි;
චජාමි තෙ තං භත්තාරං, ගච්ඡුහො යථාසුඛ”න්ති.

තත්ප් අරියවත්තසිති මිත්තධම්මරක්ඛණසඬ්ඛානෙන ආචාරඅරියානං චත්තෙන සමන්තාගතොසි. පිණ්ඩමපවායසිති භත්තු සන්තිකා ලද්ධං පිණ්ඩං සෙනාපතිට්ඨානං පුජෙසි. ගච්ඡුහොති ද්වෙපි ජනා අස්සුමුඛෙ

ඤාතිසඬ්ඨෙ භාසයමානා යථාසුඛං ගච්ඡතී.

එවං චන්ථා නෙසාදො මුදුවිත්තෙන මහාසත්තං උපසඬ්ඨකමිත්වා යට්ඨිං ඔනාමෙත්වා පඬ්ඨකපිට්ඨෙ නිසීදාපෙත්වා පාසයට්ඨියා මොවෙත්වා තං උක්ඛිපිත්වා සරතො නිහරිත්වා තරුණදබ්බතිණපිට්ඨෙ නිසීදාපෙත්වා පාදෙ බද්ධපාසං සණ්ඨං මොවෙත්වා මහාසත්තෙ බලවසිනෙනං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා මෙත්තචිත්තෙන උදකං ආදාය ලොහිතං ධොවිත්වා පුනස්පුනං පරිමජ්ජී, අප්පස් මෙත්තානුභාවෙන සිරාය සිරා, මංසෙන මංසං, වම්මෙන වම්මං සට්ඨං, පාදො පාකතිකො අහොසී, ඉතරොන නිබ්බිසෙසො. බොධිසත්තො සුඛප්පත්තො හුත්වා පකතිභාවෙන නිසීදී. සුමුඛො අත්තානං නිස්සාය රඤ්ඤො සුඛිතභාවං දිස්වා සඤ්ජානසොමනස්සො චිත්තෙසි – “ඉමිනා අම්භාකං මහාඋපකාරො කතො, අම්භෙහි එතස්ස කතො උපකාරො නාම තත්ථී, සචෙ එස රාජරාජමහාමත්තානං අත්ථාය අම්භෙ ගණ්ඨි, තෙසං සන්තිකං නෙත්වා බහුං ධනං ලභිස්සති, සචෙ අත්තනො අත්ථාය ගණ්ඨි, අම්භෙ වික්කිණිත්වා ධනං ලභිස්සතෙව, පුච්ඡිස්සාමි තාච න”න්ති. අප් නං උපකාරං කාතුකාමතාය පුච්ඡන්තො ආහ –

107. “සචෙ අත්තප්පයොගෙන, ඔහිතො භංසපක්ඛිනං;
පටිග්ගණ්ඨාම තෙ සම්ම, එතං අභයදක්ඛිණං.

108. “නො වෙ අත්තප්පයොගෙන, ඔහිතො භංසපක්ඛිනං;
අනිස්සරො මුඤ්චමම්භෙ, ථෙය්‍යං කයිරාසි ලුද්දකා”ති.

තත්ථ සචෙති, සම්ම නෙසාද, සචෙ තයා අත්තනො පයොගෙන අත්තනො අත්ථාය භංසානඤ්චෙව සෙසපක්ඛිතඤ්ච පාසො ඔහිතො. අනිස්සරොති අනිස්සරො හුත්වා අම්භෙ මුඤ්චන්තො යෙනාසි ආණත්තො, තස්සසන්තකං ගණ්ඨන්තො ථෙය්‍යං කයිරාසි.

තං සුත්වා නෙසාදො “නාහං තුම්භෙ අත්තනො අත්ථාය ගණ්ඨිං, බාරාණසිරඤ්ඤා පන සංයමෙන ගණ්ඨාපිතොමිති”ති චන්ථා දෙවියා දිට්ඨසුපිනකාලතො පට්ඨාය යාව රඤ්ඤා තෙසං ආගතභාවං සුත්වා, “සම්ම බෙමක, එකං වා ද්වෙ වා භංසෙ ගණ්ඨිතුං වායම, මහන්තං තෙ යසං දස්සාමි”ති චන්ථා පරිබ්බයං දත්වා උය්‍යාජිතභාවො, තාව සබ්බං පචන්තිං ආරොවෙසි. තං සුත්වා සුමුඛො “ඉමිනා නෙසාදෙන අත්තනො ජීවිතං අගණෙත්වා අම්භෙ විස්සජ්ජෙත්තෙන දුක්ඛරං කතං, සචෙ මයං ඉතො චිත්තකුටං ගම්ඡ්ඡාම, නෙව ධනරට්ඨරඤ්ඤො පඤ්ඤානුභාවො, න මස්භං මිත්තධම්මො පාකටො භවිස්සති, න ලුද්දපුත්තො මහන්තං යසං ලච්ඡති, න රාජා පඤ්චසු සිලෙසු පතිට්ඨතිස්සති, න දෙවියා මනොරථො මත්ථකං පාපුණිස්සති”ති චිත්තෙන්වා, “සම්ම, එවං සන්තෙ අම්භෙ විස්සජ්ජෙතුං න ලභසි, රඤ්ඤො නො දස්සෙහි, සො අම්භෙ යථාරූචිං කරිස්සති”ති ඉමමත්ථං පකාසෙන්නො ගාථමාහ –

109. “යස්ස ත්වං භතකො රඤ්ඤො, කාමං තස්සෙව පාපය;
තත්ථ සංයමනො රාජා, යථාභිඤ්ඤං කරිස්සති”ති.

තත්ථ තස්සෙවාති තස්සෙව සන්තිකං නෙහි. තත්ථාති තස්මිං රාජනිවෙසනෙ. යථාභිඤ්ඤන්ති යථාධිප්පායං යථාරූචිං.

තං සුත්වා නෙසාදො “මා වො භද්දන්තෙ රාජදස්සනං රුච්චිත්ථ, රාජානො නාම සප්පට්ඨයා, කීළාහංසෙ වා වො කරෙය්‍යුං මාරෙය්‍යුං වා”ති ආහ. අප් නං සුමුඛො, “සම්ම ලුද්දක මා අම්භාකං චිත්තයි, අහං තාදිසස්ස කක්ඛලස්ස ධම්මකථාය මද්දවං ජනෙසිං, රඤ්ඤො කිං න ජනෙස්සාමි, රාජානො හි පණ්ඨිතා සුභාසිතදුබ්බාසිතඤ්ඤා, බිජ්ජං නො රඤ්ඤො සන්තිකං නෙහි, නයන්තො ව මා බන්ධනෙන නයි, පුප්ඵපඤ්ජරෙ පන නිසීදාපෙත්වා නෙහි, පුප්ඵපඤ්ජරං කරොන්තො ධනරට්ඨස්ස මහන්තං සෙනපදුමසඤ්ජන්තං, මම බුද්දකං රත්තපදුමසඤ්ජන්තං කත්වා ධනරට්ඨං පුරතො, මම පච්ඡතො නිවතරං කත්වා ආදාය බිජ්ජං නෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙහි”ති ආහ. සො තස්ස වචනං සුත්වා “සුමුඛො රාජානං දිස්වා මම මහන්තං යසං දාතුකාමො භවිස්සති”ති සඤ්ජානසොමනස්සො මුදුහි ලතාහි පඤ්ජරෙ කත්වා පදුමෙහි ඡාදෙන්වා වුත්තනයෙනෙව තෙ ගහෙන්වා අගමාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

110. “ඉච්චෙවං වුත්තො නෙසාදො, හෙමචණ්ණෙ හරිත්තවෙ;
උභො භත්ථෙහි සඬ්ඨගස්භ, පඤ්ජරෙ අජ්ඣවොදහි.

111. “තෙ පඤ්ජරගතෙ පක්ඛි, උභො භස්සරචණ්ණිනො;
සුමුඛං ධනරට්ඨඤ්ච, ලුද්දො ආදාය පක්කමි”ති.

තත්ථ අජ්ඣවොදහීති ඔදහි ය්‍යෙසි. භස්සරචණ්ණිනෙති පභාසම්පන්නචණ්ණෙ.

එවං ලුද්දස්ස තෙ ආදාය පක්කමනකාලෙ ධනරට්ඨො පාකභංසරාජධීතරං අත්තනො හරියං සරිත්වා සුමුඛං ආමන්තෙන්වා කිලෙසවසෙන විලපි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

112. “හරියමානො ධනරට්ඨො, සුමුඛං එතදබ්බි;
බාළ්භං භායාමි සුමුඛ, සාමාය ලක්ඛණුරුයා;

අස්මාකං වධමඤ්ඤාය, අපත්තානං වධස්සති.

113. “පාකභංසා ව සුමුඛ, සුභෙමා හෙමසුත්තවා;
කොඤ්චි සමුද්දතිරෙව, කපණා නුන රුච්ඡති”ති.

තත්ථ භායාමිති මරණතො භායාමි. සාමායාති සුවණ්ණවණ්ණාය. ලක්ඛණාරුයාති ලක්ඛණසම්පන්නඋරුයා. වචමඤ්ඤායාති වධං ජානිත්වා “මම පියසාමිකො මාරිතො”ති සඤ්ඤී හුත්වා. වධස්සතීති කිං මෙ පියසාමිකෙ මනෙ ජීවිතෙනාති මරිස්සති. පාකභංසාති පාකභංසරාජධිතා. සුභෙමාති එවංනාමිකා. හෙමසුත්තවාති හෙමසදිසසුන්දරතවා. රුච්ඡතීති යථා ලොණසධ්ධාතං සමුද්දං ඔතරිත්වා මනෙ පතිමිති කොඤ්චි සකුණිකා කපණා රොදති, එවං නුන සා රොදිස්සතීති.

තං සුත්වා සුමුඛො “අයං භංසරාජා අඤ්ඤෙ ඔවදිතුං යුත්තො මාතුගාමං නිස්සාය කිලෙසවසෙන විලපති, උදකස්ස ආදිත්තකාලො විය වතියා උට්ඨාය කෙදාරබාදනකාලො විය ව ජාතො, යංනුනාභං අත්තතො බලෙන මාතුගාමස්ස දොසං පකාසෙත්වා එතං සඤ්ඤාපෙය්‍යා”න්ති වින්තෙත්වා ගාථමාභ –

114. “එවං මහත්තො ලොකස්ස, අප්පමෙය්‍යො මහාගණී;
එකිත්ථිමනුසොවෙය්‍ය, නයිදං පඤ්ඤවතාමිව.

115. “වාතොව ගන්ධමාදෙති, උභයං ඡෙකපාපකං;
බාලො ආමකපක්කංව, ලොලො අන්ධොව ආමිසං.

116. “අවිනිච්ඡයඤ්ඤා අත්ථෙසු, මන්දොව පටිභාසි මං;
කිච්චාකිච්චං න ජානාසි, සම්පත්තො කාලපරියායං.

117. “අඩ්ඨුම්මත්තො උදිරෙසි, යො සෙය්‍යා මඤ්ඤසිත්ථියො;
බහුසාධාරණා හෙතා, සොණ්ඩානංව සුරාසරං.

118. “මායා චෙතා මරීචි ව, සොකා රොගා වුපද්දවා;
බරා ව බන්ධනා චෙතා, මච්චුපාසා ගුභාසයා;
තාසු යො විස්සසෙ පොසො, සො නරෙසු නරාධමො”ති.

තත්ථ මහත්තොති මහත්තො සමානො. ලොකස්සාති භංසලොකස්ස. අප්පමෙය්‍යොති ගුණෙහි පමෙතුං අසක්කුණෙය්‍යො. මහාගණීති මහත්තෙන ගණෙන සමන්තාගතො ගණසත්ථා. එකිත්ථිත්ති යං එවරුපො භවං එකං ඉත්ථිං අනුසොවෙය්‍ය, ඉදං අනුසොවනං න පඤ්ඤවතං ඉව, තෙනාභං අප්ප තං බාලොති මඤ්ඤාමිති අධිප්පායෙනෙවමාභ.

ආදෙතීති ගණ්භාති. ඡෙකපාපකන්ති සුන්දරාසුන්දරං. ආමකපක්කති ආමකඤ්ච පක්කඤ්ච. ලොලොති රසලොලො. ඉදං චුත්තං හොති – මහාරාජ, යථා නාම වාතො පදුමසරාදීනි පහරිත්වා සුගන්ධමිපි සඬකාරට්ඨානාදීනි පහරිත්වා දුග්ගන්ධමිපිති උභයං ඡෙකපාපකං ගන්ධං ආදියති, යථා ව බාලො කුමාරකො අමිඛපමිඬුනං හෙට්ඨා නිසින්නො හත්ථං පසාරෙත්වා පතිතපතිතං ආමකමිපි පක්කමිපි ඵලං ගහෙත්වා බාදති, යථා ව රසලොලො අන්ධො හත්තෙ උපනිතෙ යංකිඤ්චි සමක්ඛිකමිපි නිම්මක්ඛිකමිපි ආමිසං ආදියති, එවං ඉත්ථියො නාම කිලෙසවසෙන අඩ්ඨමිපි දුග්ගතමිපි කුලිනමිපි අකුලිනමිපි අභිරුපමිපි විරුපමිපි ගණ්භන්ති හජන්ති, තාදිසානං පාපධම්මානං ඉත්ථිනං කිංකාරණා විප්පලපසි, මහාරාජාති.

අත්ථෙසුති කාරණාකාරණෙසු. මන්දොති අන්ධබාලො. පටිභාසි මන්ති මම උපට්ඨාසි. කාලපරියායන්ති එවරුපං මරණකාලං පත්තො “ඉමස්මිං කාලෙ ඉදං කත්තබ්බං, ඉදං නකත්තබ්බං, ඉදං චත්තබ්බං, ඉදං න චත්තබ්බං”න්ති න ජානාසි දෙවති. අඩ්ඨුම්මත්තොති අඩ්ඨුම්මත්තකො මඤ්ඤෙ හුත්වා. උදිරෙසිති යථා සුරං පිචිත්වා නාතිමත්තො පුරිසො යං වා තං වා පලපති, එවං පලපසිති අත්ථො. සෙය්‍යාති වරා උත්තමා.

“මායා වා”තිආදීසු, දෙව, ඉත්ථියො නාමෙතා වඤ්චනට්ඨෙත මායා, අගය්හුපගට්ඨෙත මරීචි, සොකාදීනං පච්චයත්තා සොකා, රොගා, අනෙකප්පකාරා උපද්දවා, කොධාදීහි ථද්ධිභාවෙනෙව බරා. තා හි නිස්සාය අන්ද්‍රබන්ධනාදීහි බන්ධනතො බන්ධනා චෙතා, ඉත්ථියො නාම සරීරගුභාසයවසෙනෙව මච්චු නාම එතා, දෙවති. “කාමහෙතු, කාමනිදානං, කාමාධිකරණං, කාමානමෙව හෙතු රාජානො චොරං ගහෙත්වා”ති (ම. නි. 1.168-169) සුත්තෙනපෙස අත්ථො දීපෙනබ්බො.

තතො ධතරට්ඨො මාතුගාමෙ පටිබද්ධචිත්තතාය “ත්ථං මාතුගාමස්ස ගුණං න ජානාසි, පණ්ඩිතා එව එතං ජානන්ති, න හෙතා ගරහිතබ්බො”ති දීපෙත්තො ආභ –

119. “යං වුද්ධෙහි උපඤ්ඤාතං, කො තං නින්දිතුමරහති;
මහාභූතිත්ථියො නාම, ලොකස්මිං උදපජ්ජිසුං.

120. “බිඬ්ඬා පණ්ණිතා ත්‍යාසු, රති ත්‍යාසු පතිට්ඨිතා;
 බිජානි ත්‍යාසු රුහන්ති, යදිදං සත්තා පජායරෙ;
 තාසු කො නිබ්බිදෙ පොසො, පාණමාසජ්ජ පාණ්හි.
121. “ත්වමෙව නඤ්ඤො සුමුඛ, ථීනං අත්ථෙපු යුඤ්ජසි;
 තස්ස ත්‍යජ්ජ භයෙ ජාතෙ, භීතෙ න ජායතෙ මති.
122. “සබ්බො හි සංසයං පත්තො, භයං භීරු තිතික්ඛති;
 පණ්ඩිතා ච මහන්තානො, අත්ථෙ යුඤ්ජන්ති දුයුජෙ.
123. “එතදත්ථාය රාජානො, සුරම්ච්ජන්ති මන්තිනං;
 පටිබාහනි යං සුරො, ආපදං අත්තපරියායං.
124. “මා නො අජ්ජ විකන්තිංසු, රඤ්ඤො සුදා මහානසෙ;
 තථා හි චණ්ණො පත්තානං, එලං වෙළංච තං වධි.
125. “මුත්තොපි න ඉච්ඡි උඩ්ඬෙතුං, සයං බන්ධං උපාගමි;
 සොපජ්ජ සංසයං පත්තො, අත්ථං ගණ්හාහි මා මුඛ”න්ති.

තත්ථ යන්ති යං මාතුගාමසඬ්ඛානං චත්ථු පඤ්ඤාචුද්ධෙහි ඤාතං, තෙසමෙව පාකටං, න බාලානං. මහාභුතාති මහාගුණා මහානිසංසා. උදපජ්ජිසුන්ති පයමකප්පිකකාලෙ ඉත්ථිලිඬ්ඬිගස්සෙව පයමං පාතුභුතත්තා පයමං නිබ්බන්තාති අත්ථො. ත්‍යාසුති සුමුඛ තාසු ඉත්ථිසු කායචච්චිබ්ඬා ච පණ්ණිතා ඔහිතා යපිතා, කාමගුණරති ච පතිට්ඨිතා. බිජානීති බුද්ධපච්චෙකබුද්ධඅරියසාවකචක්ඛන්තිආදිබිජානි තාසු රුහන්ති. යදිදන්ති යෙ එතෙ සබ්බෙහි සත්තා. පජායරෙති සබ්බෙ තාසඤ්ඤෙව කුච්ඡිමිති සංවද්ධාති දිපෙති. නිබ්බිදෙති නිබ්බන්දෙය්‍ය. පාණමාසජ්ජ පාණ්හිති අත්තනො පාණ්හිති තාසං පාණං ආසාදෙත්වා අත්තනො ජීවිතං චජන්තොපි තා ලභිත්වා කො නිබ්බන්දෙය්‍යාති අත්ථො.

නඤ්ඤොති න අඤ්ඤො, සුමුඛ, මයා විත්තකුට්ඨකලෙ භංගගුණමජ්ඣෙ නිසින්නෙන තං අදිස්වා “කභං නු සුමුඛො”ති චුත්තෙ “එස මාතුගාමං ගහෙත්වා කඤ්චනගුණායං උත්තමරතිං අනුභොති”ති වදන්ති, එවං ත්වමෙව ථීනං අත්ථෙපු යුඤ්ජසි යුත්තපයුත්තො හොසි, න අඤ්ඤොති අත්ථො. තස්ස ත්‍යජ්ජාති තස්ස තෙ අජ්ජ මරණභයෙ ජාතෙ ඉමිනා භීතෙන මරණභයෙන භීතො මඤ්ඤෙ, අයං මාතුගාමස්ස දොසදස්සෙන නිපුණා මති ජායතෙති අධිප්පායෙනෙවමාහ.

සබ්බො භීති යො හි කොචි. සංසයං පත්තොති ජීවිතසංසයජ්ජත්තො. භීරුති භීරු හුත්වාපි භයං අධිවාසෙති. මහන්තානොති යෙ පන පණ්ඩිතා ච හොන්ති මහන්තෙ ව යානෙ ඨිතා මහන්තානො, තෙ දුයුජෙ අත්ථෙ යුඤ්ජන්ති සට්ඨන්ති වායමන්ති, තස්මා “මා භායි, ධිරො හොහි”ති තං උස්සාහෙන්නො එවමාහ. ආපදන්ති සාමිනො ආගතං ආපදං එස සුරො පටිබාහනි, එතදත්ථාය සුරං මන්තිනං ඉච්ජන්ති. අත්තපරියායන්ති අත්තනො පරිත්තාණම්චි ව කාතුං සක්කොතිති අධිප්පායො.

විකන්තිංසුති ඡින්දිංසු. ඉදං චුත්තං හොති – සම්ම සුමුඛ, ත්වං මයා අත්තනො අනන්තරෙ යානෙ යපිතො, තස්මා යථා අජ්ජ රඤ්ඤො සුදා අම්භෙ මංසත්ථාය න විකන්තිංසු, තථා කරොහි, තාදිසො හි අම්භාකං පත්තවණ්ණො. තං වධිති ස්වායං චණ්ණො යථා නාම වෙළං නිස්සාය ජාතං එලං වෙළමෙව වධති, තථා මා තං වධි, තඤ්ච මඤ්ච මා වධිති අධිප්පායෙනෙවමාහ.

මුත්තොපිති යථාසුඛං විත්තකුට්ඨකලං ගච්ඡාති එවං ලුද්දපුත්තෙන මයා සද්ධිං මුත්තො විස්සජ්ජිතො සමානොපි උඩ්ඬිතුං න ඉච්ඡි. සයන්ති රාජානං දට්ඨුකාමො හුත්වා සයමෙව බන්ධං උපගතොති එවම්ඳං අම්භාකං භයං තං නිස්සාය ආගතං. සොපජ්ජාති සොපි අජ්ජ ජීවිතසංසයං පත්තො. අත්ථං ගණ්හාහි මා මුඛන්ති ඉදාති අම්භාකං මුඤ්චනකාරණං ගණ්හ, යථා මුච්චාම, තථා වායම, “වාතොව ගන්ධමාදෙති”තිආදීනි වදන්තො ඉත්ථිගරහත්ථාය මුඛං මා පසාරයි.

එවං මහාසත්තො මාතුගාමං චණ්ණෙත්වා සුමුඛං අප්පට්භාණං කත්වා තස්ස අනත්තමනභාවං විදිත්වා ඉදාති නං පග්ගණ්හන්තො ගාථමාහ –

126. “සො තං යොගං පයුඤ්ජස්සු, යුත්තං ධම්මුපසංභිතං;
 තව පරියාපදානෙන, මම පාණසනං වරා”ති.

තත්ථ සොති, සම්ම සුමුඛ, සො ත්වං. තං යොගන්ති යං පුබ්බෙ “අභං යොගං පයුඤ්ජස්සං, යුත්තං ධම්මුපසංභිත”න්ති අවචාසි, තං ඉදාති පයුඤ්ජස්සු. තව පරියාපදානෙනාති තව තෙන යොගෙන පරිසුද්ධෙන. “පරියොදානෙනා”තිපි පාඨො, පරිත්තාණෙනාති අත්ථො, තයා කතත්තා තව සත්තකෙන පරිත්තාණෙන මම ජීවිතපරියෙසනං වරාති අධිප්පායො.

අප සුමුබො “අයං අතිවිය මරණභයහිතො මම ඤාණබලං න ජානාති, රාජානං දිස්වා ටොකං කථං ලභිත්වා ජානිස්සාමි, අස්සාසෙස්සාමි තාව න”න්ති චිත්තෙන්වා ගාථමාහ –

127. “මා භායි පතනං සෙට්ඨං, න හි භායන්ති තාදිසා;
අභං යොගං පසුඤ්ජිස්සං, යුත්තං ධම්මුපසංහිතං;
මම පරියාපදානෙන, බිජ්ජං පාසා පමොක්ඛසි”ති.

තත්ථ පාසාති දුක්ඛපාසනො.

ඉති තෙසං සකුණභාසාය කට්ඨන්තානං ලුද්දපුත්තො න කිඤ්චි අඤ්ඤාසි, කෙවලං පන තෙ කාපේනාදාය බාරාණසිං පාවිසි. අච්ඡරියබිභූතජානෙන අඤ්ජලිනා මහාජනෙන අනුග්ගච්ඡමානො සො රාජද්වාරං පත්වා අත්තනො ආගතභාවං රඤ්ඤො ආරොවාපෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

128. “සො ලුද්දො භංසකාපෙන, රාජද්වාරං උපාගමි;
පට්ටෙදෙථ මං රඤ්ඤො, ධනරට්ඨායමාගතො”ති.

තත්ථ පට්ටෙදෙථ මන්ති බෙමකො ආගතොති එවං මං රඤ්ඤො නිවෙදෙථ. ධනරට්ඨායන්ති අයං ධනරට්ඨො ආගතොති පට්ටෙදෙථ.

දොවාරිකො ගත්ත්වා පට්ටෙදෙසි. රාජා සඤ්ජාතසොමනස්සො “බිජ්ජං ආගච්ඡතු”ති වත්වා අමච්චගණපරිවුතො සමුස්සිතසෙනච්ඡත්තෙ රාජපල්ලඛකෙ නිසින්නො බෙමකං භංසකාපං ආදාය මහාතලං අභිරුළ්භං දිස්වා සුවණ්ණවණ්ණෙ භංසෙ ඔලොකෙන්වා “සම්පුණ්ණො මෙ මනොරථො”ති තස්ස කත්තබ්බකිච්චං අමච්චෙ ආණාපෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

129. “තෙ දිස්වා පුඤ්ඤසඬකාසෙ, උභො ලක්ඛණසම්මතෙ;
බලු සංයමනො රාජා, අමච්චෙ අජ්ඣාභාසථ.

130. “දෙථ ලුද්දස්ස වත්ථානි, අන්තං පානඤ්ච භොජනං;
කාමංකරො හිරඤ්ඤස්ස, යාවන්තො එස ඉච්ඡති”ති.

තත්ථ පුඤ්ඤසඬකාසෙති අත්තනො පුඤ්ඤසදිසෙ. ලක්ඛණසම්මතෙති සෙට්ඨසම්මතෙ අභිඤ්ඤාතෙ. බලුති නිපානො, තස්ස “තෙ බලු දිස්වා”ති පුරිමපදෙන සම්බන්ධො. “දෙථා”තිආදීනි රාජා පසන්තාකාරං කරොන්තො ආහ. තත්ථ කාමංකරො හිරඤ්ඤස්සාති හිරඤ්ඤං අස්ස කාමකිරියා අත්ථු. යාවන්තොති යත්තකං එස ඉච්ඡති, තත්තකං හිරඤ්ඤමස්ස දෙථාති අත්ථො.

එවං පසන්තාකාරං කාරෙන්වා පීතිසොමනස්සාසමුස්සහිතො “ගච්ඡථ නං අලඬකරිත්වා ආනෙථා”ති ආහ. අථ නං අමච්චා රාජනිවෙසනා ඔතාරෙන්වා කප්පිතකෙසමස්සුං න්හානානුලිත්තං සබ්බාලඬකාරපටිමණ්ඩිතං කත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසුං. අථස්ස රාජා සංවච්ඡරෙ සතසහස්සුට්ඨානකෙ ද්වාදස ගාමෙ ආජඤ්ඤයුත්තං රථං අලඬකතමහාගෙහඤ්චාති මහන්තං යසං දාපෙසි. සො මහන්තං යසං ලභිත්වා අත්තනො කම්මං පකාසෙතුං “න තෙ, දෙව, මයා යො වා සො වා භංසො ආනීතො, අයං පන නවුතියා භංසසහස්සානං රාජා ධනරට්ඨො නාම, අයං සෙනාපති සුමුබො නාමා”ති ආහ . අථ නං රාජා “කථං තෙ, සම්ම, එතෙ ගහිනා”ති පුච්ඡි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

131. “දිස්වා ලුද්දං පසන්තත්තං, කාසිරාජා තදබ්බවි;
යද්දායං සම්ම බෙමක, පුණ්ණා භංසෙහි තිට්ඨති.

132. “කථං රුචිමජ්ඣගතං, පාසහත්ථො උපාගමි;
ඔකිණ්ණං ඤාතිසඬසෙහි, නිම්මජ්ඣමං කථං ගහී”ති.

තත්ථ පසන්තත්තන්ති පසන්තභාවං සොමනස්සප්පත්තං. යද්දායන්ති, සම්ම බෙමක, යදි අයං අම්භාකං පොක්ඛරණී නවුතිභංසසහස්සෙහි පුණ්ණා තිට්ඨති. කථං රුචිමජ්ඣගතන්ති එවං සන්තෙ ත්වං තෙසං රුචිනං පියදස්සනානං භංසානං මජ්ඣගතං එතං ඤාතිසඬසෙහි ඔකිණ්ණං. නිම්මජ්ඣමන්ති නෙව මජ්ඣමං නෙව කනිට්ඨං උත්තමං භංසරාජානං කථං පාසහත්ථො උපාගමි කථං ගණ්හීති.

සො තස්ස කට්ඨන්තො ආහ –

133. “අජ්ජ මෙ සත්තමා රත්ති, අදනානි උපාසතො;
පදමෙතස්ස අන්වෙසං, අජ්ජමත්තො සට්ඨසිතො.

134. “අථස්ස පදමද්දක්ඛිං, වරතො අදනෙසනං;
තත්ථාහං ඔදහිං පාසං, එවං තං දිජමග්ගහි”න්ති.

තත්ථ අදනානිති ආදානානි, ගොවරග්ගහණට්ඨානානිති අත්ථො, අයමෙව වා පායො. උපාසකොති උපගච්ඡන්තස්ස. පදන්ති ගොවරභූමියං අක්කන්තපදං. සට්ඨසිතොති වාට්ඨපඤ්ජරෙ නිස්සිතො භුත්වා. අට්ඨස්සාති අට් ඡට්ඨෙ දිවසෙ එතස්ස අදනෙසනං වරන්තස්ස පදං අද්දක්ඛිං. එවං තන්ති එවං තං දිජං අග්ගහින්ති සබ්බං ගහිතොපායං ආචික්ඛි.

තං සුත්වා රාජා “අයං ද්වාරෙ යත්වා පට්ඨෙදෙන්තොපි ධනරට්ඨස්සෙවාගමනං පට්ඨෙදෙසි, ඉදානිපි එතං එකමෙව ගණ්හින්ති වදන්ති, කිං නු ඛො එත්ථ කාරණං”න්ති වින්තෙත්වා ගාථමාහ —

135. “ලුද්ද ද්වෙ ඉමෙ සකුණා, අට් එකොති භාසසි;
විත්තං නු තෙ විපරියත්තං, අදු කිං නු ජිහීසසි”ති.

තත්ථ විපරියත්තන්ති විපල්ලත්ථං. අදු කිං නු ජිහීසසිති උදාහු කිං නු වින්තෙසි, කිං ඉතරං ගහෙත්වා අඤ්ඤස්ස දාතුකාමො භුත්වා වින්තෙසිති ප්‍රච්ඡති.

තතො ලුද්දො “න මෙ, දෙව, විත්තං විපල්ලත්ථං, නාපි අහං ඉතරං අඤ්ඤස්ස දාතුකාමො, අපිව ඛො පන මයා ඔහිතෙ පාසෙ එකොව බද්ධො”ති ආචි කරොන්තො ආහ —

136. “යස්ස ලොහිතකා තාලා, තපනීයනිභා සුභා;
උරං සංභවිව තිට්ඨන්ති, සො මෙ බන්ධං උපාගමි.

137. “අථායං භස්සරො පක්ඛි, අබද්ධො බද්ධමාතුරං;
අරියං බ්‍රුවානො අට්ඨාසි, වජන්තො මානුසිං ගිර”න්ති.

තත්ථ ලොහිතකාති රත්තවණ්ණො. ලාතාති රාජියො. උරං සංභවිවාති උරං ආහවිව. ඉදං චුත්තං හොති — මහාරාජ, යස්සෙතා රත්තසුචණ්ණසප්පට්ඨාගා තිස්සො ලොහිතකා රාජියො ගීවං පරික්ඛිපිත්වා උරං ආහවිව තිට්ඨන්ති, සො එකොව මම පාසෙ බන්ධං උපාගතොති. භස්සරොති පරිසුද්ධො පභාසම්පන්නො. ආතුරන්ති ගිලානං දුක්ඛිතං අට්ඨාසිති.

අට් ධනරට්ඨස්ස බද්ධභාවං ඤත්වා නිවත්තිත්වා එතං සමස්සාසෙත්වා මමාගමනකාලෙ ව පට්ඨග්ගමනං කත්වා ආකාසෙයෙව මයා සද්ධිං මධුරපට්ඨන්ථාරං කත්වා මනුස්සභාසාය ධනරට්ඨස්ස ගුණං කට්ඨන්තො අට්ඨාසි, මම හදයං මුදුකං කත්වා පුන එතස්සෙව පුරතො අට්ඨාසි. අථාහං, දෙව, සුමුඛස්ස සුභාසිතං සුත්වා පසන්නචිත්තො ධනරට්ඨං විස්සජ්ජෙසිං, ඉති ධනරට්ඨස්ස පාසනො මොක්ඛො, ඉමෙ භංසෙ ආදාය මම ඉධාගමනඤ්ච සුමුඛෙනෙව කතන්ති. එවං සො සුමුඛස්ස ගුණකථං කට්ඨෙසි. තං සුත්වා රාජා සුමුඛස්ස ධම්මකථං සොතුකාමො අහොසි. ලුද්දපුත්තස්ස සක්කාරං කරොන්තස්සෙව සුරියො අත්ථභිගතො, දීපා පජ්ජලිතා, බහු ඛත්තියාදයො සන්නිපතිතා, ඛෙමා දෙවීපි විවිධනාටකපරිවාරා රඤ්ඤො දක්ඛිණපස්සෙ නිසීදි. තස්මිං බණ්ණ රාජා සුමුඛං කථාපෙතුකාමො ගාථමාහ —

138. “අට් කිං දානි සුමුඛ, හනුං සංභවිව තිට්ඨසි;
අදු මෙ පරිසං පන්නො, භයා හිතො න භාසසි”ති.

තත්ථ හනුං සංභවිවාති මධුරකථො කිර ත්වං, අට් කස්මා ඉදානි මුඛං පිධාය තිට්ඨසි. අදුති කච්චි. භයා හිතොති පරිසාරජ්ජහයෙන හිතො භුත්වා.

තං සුත්වා සුමුඛො අභීතභාවං දස්සෙන්නො ගාථමාහ —

139. “නාහං කාසිපති හිතො, ඔග්ගෙහ පරිසං තව;
නාහං භයා න භාසිස්සං, වාක්‍යං අත්ථස්මිං තාදිසෙ”ති.

තත්ථ තාදිසෙති අපිව ඛො පන තථාරූපෙ අත්ථෙ උජ්ජන්තෙ වාක්‍යං භාසිස්සාමීති වචනොක්කාසං ඔලොකෙන්නො නිසින්නොමිහිති අත්ථො.

තං සුත්වා රාජා තස්ස කථං වඩ්ඪෙදුකාමනාය පරිභාසං කරොන්තො ආහ —

140. “න තෙ අභිසරං පස්සෙ, න රටෙ නපි පත්තිකෙ;
නාස්ස වම්මංව කිට්ඨං වා, වම්මිතෙ ව ධනුග්ගහෙ.

141. “න හිරඤ්ඤං සුවණ්ණං වා, නගරං වා සුමාපිතං;
ඔකිණ්ණපරිබං දුග්ගං, දළ්භමට්ටාලකොට්ඨකං;
යත්ථ පට්ඨෙයා සුමුඛ, භාසිතබ්බං න භාසසි”ති.

තත්ථ අභිසරන්ති රක්ඛණත්ථාය පරිවාරෙන්වා යීතං ආවුධහත්ථං පරිසං තෙ න පස්සාමි. නාස්සාති එත්ථ අස්සාති නිපාතමත්තං. වම්මන්ති සරපරිත්තාණවම්මං. කීටන්ති කීටං වාටිකපාලාදි වුව්වති. වාටිකපාලහත්ථාපි තෙ සන්තිකෙ නත්ථීති දීපෙති. වම්මිතෙති වම්මසන්තද්ධෙ. න භිරඤ්ඤන්ති යං නිස්සාය න භායසී, තං භිරඤ්ඤම්පි තෙ න පස්සාමි.

එවං රඤ්ඤා “කිං තෙ අභායනකාරණ”න්ති වුත්තෙ තං කට්ඨන්තො ආහ –

142. “න මෙ අභිසරෙනත්ථො, නගරෙන ධනෙන වා;
අපටෙන පථං යාම, අන්තලික්ඛෙවරා මයං.
143. “සුතා ව පණ්ඩිතා ත්‍යම්භා, නිපුණා චත්ථචිත්තකා;
භාසෙමත්ථවතිං වාවං, සච්චෙ වස්ස පතිට්ඨිතො.
144. “කිඤ්ච තුය්හං අසච්චස්ස, අනරියස්ස කර්ස්සති;
මුසාවාදිස්ස ලුද්දස්ස, භණ්තම්පි සුභාසිත”න්ති.

තත්ථ අභිසරෙනාති ආරක්ඛපරිවාරෙන. අත්ථොති එතෙන මම කීච්චං නත්ථී. කස්මා? යස්මා අපටෙන තුම්භාදිසානං අමග්ගෙන පථං මාපෙන්වා යාම, ආකාසවාරිතො මයන්ති. පණ්ඩිතා ත්‍යම්භාති පණ්ඩිතාති තයා සුතාම්භා, තෙනෙව කාරණෙන අම්භාකං සන්තිකා ධම්මං සොතුකාමො කිරි නො ගාභාපෙසී. සච්චෙ වස්සාති සච්චෙ පන ත්ථං සච්චෙ පතිට්ඨිතො අස්ස, අත්ථවතිං කාරණනිස්සිතං වාවං භාසෙය්‍යාම. අසච්චස්සාති වච්චච්චරහිතස්ස තච සුභාසිතං මුණ්ඩස්ස දන්තසුචි විය කිං කර්ස්සති.

තං සුත්වා රාජා “කස්මා මං මුසාවාදී අනරියොති වදසී, කිං මයා කත”න්ති ආහ. අථ නං සුමුඛො “තෙන හි, මහාරාජ, සුණාහී”ති වත්වා ආහ –

145. “තං බ්‍රාහ්මණානං වචනා, ඉමං ඛෙමමකාරසී;
අභයඤ්ච තයා සුට්ඨං, ඉමායො දසධා දිසා.
146. “ඔග්ග්හ තෙ පොක්ඛරණං, විජ්ජසන්තොදකං සුචිං;
පහුතං වාදනං තත්ථ, අහිංසා චෙන්ථ පක්ඛිනං.
147. “ඉදං සුත්වාන නිග්ගොසං, ආගතම්භ තචන්තිකෙ;
තෙ තෙ ඛද්ධස්ම පාසෙන, එතං තෙ භාසිතං මුසා.
148. “මුසාවාදං පුරක්ඛත්වා, ඉච්ඡාලොභඤ්ච පාපකං;
උභොසන්ධිමතික්කම්ම, අසාතං උපපජ්ජති”ති.

තත්ථ තන්ති ත්ථං. ඛෙමන්ති එවංනාමිකං පොක්ඛරණං. සුට්ඨන්ති චතුසු කණ්ණෙසු යත්වා සොසාපිතං. දසධාති ඉමාසු දසධා යීතාසු දිසාසු තයා අභයං සුට්ඨං. ඔග්ග්හාති ඔගාහෙන්වා ආගතානං සන්තිකා. පහුතං වාදනන්ති පහුතඤ්ච පදුමපුප්ඵසාලිආදිකං අදනං. ඉදං සුත්වානාති තෙසං තං පොක්ඛරණං ඔගාහෙන්වා ආගතානං සන්තිකා ඉදං අභයං සුත්වා තචන්තිකෙ තච සම්පෙ තයා කාරිතපොක්ඛරණං ආගතාම්භාති අත්ථො. තෙ තෙති තෙ මයං තච පාසෙන ඛද්ධා. පුරක්ඛත්වාති පුරතො කත්වා . ඉච්ඡාලොභන්ති ඉච්ඡාසඬ්ඛාතං පාපකං ලොභං. උභොසන්ධිමති උභයං දෙවලොකෙ ව මනුස්සලොකෙ ව පටිසන්ධිං ඉමෙ පාපධම්මෙ පුරතො කත්වා චරන්තො පුග්ගලො සුගතිපටිසන්ධිං අතික්කම්ත්වා අසාතං නිරයං උපපජ්ජතිති.

එවං පරිසම්ප්ඤ්ඤෙයෙව රාජානං ලජ්ජාපෙසී. අථ නං රාජා “නාහං, සුමුඛ, තුම්භෙ මාරෙන්වා මංසං බාදිතුකාමො ගණ්භාපෙසී, පණ්ඩිතභාවං පන වො සුත්වා සුභාසිතං සොතුකාමො ගණ්භාපෙසී”න්ති පකාසෙන්තො ආහ –

149. “නාපරජ්ඣාම සුමුඛ, නපි ලොභාව මග්ගහිං;
සුතා ව පණ්ඩිතාත්තත්ථ, නිපුණා අත්ථචිත්තකා.
150. “අජ්ජෙවත්ථවතිං වාවං, බ්‍යාභරෙය්‍යං ඉධාගතා;
තථා තං සම්ම නෙසාදො, වුත්තො සුමුඛ මග්ගහී”ති.

තත්ථ නාපරජ්ඣාමාති මාරෙන්තො අපරජ්ඣාති නාම, මයං න මාරෙම. ලොභාව මග්ගහින්ති මංසං බාදිතුකාමො හුත්වා ලොභාව තුම්භෙ නාහං අග්ගහිං. පණ්ඩිතාත්තත්ථාති පණ්ඩිතාති සුතා අත්ථ. අත්ථචිත්තකාති පටිච්ඡන්තානං අත්ථානං චිත්තකා. අත්ථවතින්ති කාරණනිස්සිතං. තථාති තෙන කාරණෙන. වුත්තොති මයා වුත්තො හුත්වා. සුමුඛ, මග්ගහීති, සුමුඛාති ආලපති, ම-කාරො පදසන්ධිකරො. අග්ගහීති ධම්මං දෙසෙතුං තුම්භෙ ගණ්හි.

තං සුත්වා සුමුඛො “සුභාසිතං සොතුකාමෙන අයුත්තං තෙ කතං, මහාරාජා”ති වත්වා ආහ –

151. “නෙව හීතා කාසිපති, උපනීතස්මිං ජීවිතෙ;
භාසෙමත්ථවතිං වාවං, සම්පත්තා කාලපරියායං.

152. “යො මිගෙන මිගං හන්ති, පක්ඛිං වා පන පක්ඛිනා;
සුතෙන වා සුතං කිණ්‍යා, කිං අනරියතරං තතො.
153. “යො වාරියරුදං භාසෙ, අනරියධම්මවස්සිතො;
උභො සො ධංසනෙ ලොකා, ඉධ වෙව පරත්ථ ව.
154. “න මජ්ජෙථ යසං පත්තො, න ඛ්‍යාධෙ පත්තසංසයං;
වායමෙට්ඨ කිච්චෙසු, සංවරෙ විවරානි ව.
155. “යෙ වුද්ධා අබ්භතික්කන්තා, සම්පත්තා කාලපරියායං;
ඉධ ධම්මං වරින්වාන, එවංතෙ තිදිවං ගතා.
156. “ඉදං සුත්වා කාසිපති, ධම්මමත්තනි පාලය;
ධනරට්ඨඤ්ච මුඤ්චාහි, හංසානං පවරුත්තම”න්ති.

තත්ථ උපනිහස්මිත්ති මරණසන්තිකං උපනිතෙ. කාලපරියායන්ති මරණකාලවාරං සම්පත්තා සමානා න භාසිස්සාම. න හි ධම්මකථිකං ඛන්ධිත්වා මරණභයෙන තජ්ජෙත්වා ධම්මං සුඤ්ඤානි, අයුත්තං තෙ කතන්ති. මිගෙනානි සුට්ඨු සික්ඛාපිතෙන දීපකමිගෙන. හන්තීති හනති. පක්ඛිනානි දීපකපක්ඛිනා. සුතෙනානි ඛෙමං නිබ්භයන්ති විස්සුතෙන දීපකමිගපක්ඛිසදිසෙන පදුමසරෙන. සුතන්ති “පණ්ඩිතො චිත්‍රකථී”ති එවං සුතං ධම්මකථිකං. කිණ්‍යානි “ධම්මං සොස්සාමි”ති පාසඛන්ධනෙන යො කිණ්‍යායා හිංසෙයා ඛාධෙයා. තතොති තෙසං කිරියතො උත්තරි අඤ්ඤං අනරියතරං නාම කිමත්ථි.

අරියරුදන්ති මුඛෙන අරියවචනං සුන්දරවචනං භාසති. අනරියධම්මවස්සිතොති කම්මෙන අනරියධම්මං අවස්සිතො. උභොති දෙවලොකා ව මනුස්සලොකා වාති උභයමිභා. ඉධ වෙවාති ඉධ උප්පන්නොපි පරත්ථ උප්පන්නොපි එවරුපො ද්විතී සුගතිලොකෙහි ධංසිත්වා නිරයමෙව උපපජ්ජති. පත්තසංසයන්ති ජීවිතසංසයමාපන්නම්පි දුක්ඛං පත්වා න කිලමෙයා. සංවරෙ විවරානි වාති අත්තනො ඡිද්දානි ද්වාරානි සංවරෙයා පිදහෙයා. වුද්ධානි ගුණවුද්ධා පණ්ඩිතා. අබ්භතික්කන්තානි ඉමං මනුස්සලොකං අතික්කන්තා. කාලපරියායන්ති මරණකාලපරියායං පත්තා හුන්වා. එවංතෙති එවං එතෙ. ඉදන්ති ඉදං මයා චුත්තං අත්ථනිස්සිතං වචනං. ධම්මන්ති පච්චෙණියධම්මම්පි සුවරිතධම්මම්පි.

තං සුත්වා රාජා ආහ –

157. “ආහරන්තුදකං පජ්ජං, ආසනඤ්ච මහාරහං;
පඤ්ජරතො පමොක්ඛාමි, ධනරට්ඨං යසස්සිතං.
158. “තඤ්ච සෙනාපතිං ධිරං, නිපුණං අත්ථචින්තකං;
යො සුඛෙ සුඛිතො රඤ්ඤො, දුක්ඛිතෙ හොති දුක්ඛිතො.
159. “එදිසො ඛො අරහති, පිණ්ඩමස්සනාතු හන්තුතො;
යථායං සුමුඛො රඤ්ඤො, පාණසාධාරණො සඛා”ති.

තත්ථ උදකන්ති පාදධොවනං. පජ්ජන්ති පාදබ්භඤ්ජනං. සුඛෙති සුඛම්හි සති.

රඤ්ඤො වචනං සුත්වා තෙසං ආසනානි ආහරින්වා තත්ථ නිසින්නානං ගන්ධොදකෙන පාදෙ ධොවින්වා සතපාකෙන තෙලෙන අබ්භඤ්ජිංසු. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

160. “පීඨඤ්ච සබ්බසොවණ්ණං, අට්ඨපාදං මනොරමං;
මට්ඨං කාසිකමත්ථන්තං, ධනරට්ඨො උපාවිසි.
161. “කොච්ඡඤ්ච සබ්බසොවණ්ණං, වෙය්‍යග්ගපරිසිඛිතිනං;
සුමුඛො අජ්ඣුපාවෙක්ඛි, ධනරට්ඨස්සන්තරා.
162. “තෙසං කඤ්චනපත්තහි, පුට්ඨ ආදාය කාසියො;
හංසානං අභිභාරෙසු, අග්ගරඤ්ඤො පවාසිත”න්ති.

තත්ථ මට්ඨන්ති කරණපරිනිට්ඨිතං. කාසිකමත්ථන්තන්ති කාසිකවත්ථෙන්න අත්ථනං. කොච්ඡන්ති මජ්ඣෙ සංඛිත්තං. වෙය්‍යග්ගපරිසිඛිතිනන්ති ඛ්‍යාග්ගවම්මපරිසිඛිතිනං මඬිගලදිවසෙ අග්ගමහෙසියා නිසින්නපීඨං. කඤ්චනපත්තෙහිති සුවණ්ණභාජනෙහි. පුට්ඨති බහු ජනා. කාසියොති කාසිරට්ඨවාසිතො. අභිභාරෙසුන්ති උපනාමෙසු. අග්ගරඤ්ඤො පවාසිතන්ති අට්ඨසතපලසුවණ්ණපාතිපරික්ඛිත්තං හංසරඤ්ඤො පණ්ණාකාරත්ථාය කාසිරඤ්ඤො පෙසිතං නානග්ගරසභොජනං.

එවං උපනිතෙ පන තස්මිං කාසිරාජා තෙසං සම්පග්ගහත්ථං සයං සුවණ්ණපාතිං ගහෙත්වා උපනාමෙසි. තෙ තතො මධුලාපෙ බාදිත්වා මධුරොදකඤ්ච පිටිංසු. අථ මහාසත්තො රඤ්ඤො අභිභාරඤ්ච පසාදඤ්ච දිස්වා පටිසන්ථාරමකාසි. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

163. “දිස්වා අභිභටං අග්ගං, කාසිරාජෙන පෙසිතං;
කුසලො ඛත්තධම්මානං, තතො පුච්ඡි අනන්තරා.
164. “කච්චිත්තු භොතො කුසලං, කච්චි භොතො අනාමයං;
කච්චි රට්ඨමීදං ජීතං, ධම්මෙන මනුසාසසි.
165. “කුසලඤ්චෙව මෙ භංස, අපො භංස අනාමයං;
අපො රට්ඨමීදං ජීතං, ධම්මෙන මනුසාසහං.
166. “කච්චි භොතො අමච්චෙසු, දොසො කොච්චි න විජ්ජති;
කච්චි ච තෙ තචත්ථෙසු, නාවකඛ්ඛන්ති ජීවිතං.
167. “අපොසි මෙ අමච්චෙසු, දොසො කොච්චි න විජ්ජති;
අපොසි තෙ මමත්ථෙසු, නාවකඛ්ඛන්ති ජීවිතං.
168. “කච්චි තෙ සාදිසි භරියා, අස්සවා පියභාණිනී;
පුත්තරුපයසුපෙතා, තච ඡන්දවසානුගා.
169. “අපො මෙ සාදිසි භරියා, අස්සවා පියභාණිනී;
පුත්තරුපයසුපෙතා, මම ඡන්දවසානුගා.
170. “කච්චි රට්ඨං අනුජ්ජිලං, අකුතොච්චපද්දවං;
අසාහසෙන ධම්මෙන, සමෙන මනුසාසසි.
171. “අපො රට්ඨං අනුජ්ජිලං, අකුතොච්චපද්දවං;
අසාහසෙන ධම්මෙන, සමෙන මනුසාසහං.
172. “කච්චි සත්තො අපචිතා, අසත්තො පරිවජ්ජිතා;
තො වෙ ධම්මං නිරංකත්වා, අධම්මමනුවත්තසි.
173. “සත්තො ච මෙ අපචිතා, අසත්තො පරිවජ්ජිතා;
ධම්මමෙවානුවත්තාමි, අධම්මො මෙ නිරංකතො.
174. “කච්චි නානාගතං දීඝං, සමවෙක්ඛසි ඛත්තිය;
කච්චිමත්තො මදනීයෙ, පරලොකං න සත්තසි.
175. “නාහං අනාගතං දීඝං, සමවෙක්ඛාමි පක්ඛිම;
ධීතො දසසු ධම්මෙසු, පරලොකං න සත්තසෙ.
176. “දානං සීලං පරිච්චාගං, අජ්ජවං මද්දවං තපං;
අක්කොධං අවිහිංසඤ්ච, ඛන්තිඤ්ච අවිරොධනං.
177. “ඉච්චෙනෙ කුසලෙ ධම්මෙ, ධීතෙ පස්සාමි අත්තනි;
තතො මෙ ජායතෙ පිති, සාමනස්සඤ්චනප්පකං.
178. “සුමුඛො ච අචිත්තෙන්වා, විසජ්ජි ඵරුසං ගිරං;
භාවදොසමනඤ්ඤාය, අස්මාකායං විහඬගමො.
179. “සො කුද්ධො ඵරුසං වාවං, නිච්ඡාරෙසි අයොනිසො;
යානස්මෙසු න විජ්ජන්ති, නයිදං පඤ්ඤවතාමිවා”ති.

තත්ථ දිස්වාති තං බහුං අග්ගපානභොජනං දිස්වා. පෙසිතන්ති ආහරාපෙත්වා උපනිතං. ඛත්තධම්මානන්ති පට්ඨකාරණෙසු පටිසන්ථාරධම්මානං. තතො පුච්ඡි අනන්තරාති තස්මිං කාලෙ “කච්චි නු, භොතො”ති අනුපටිපාටියා පුච්ඡි. තා පනෙතා ඡ ගාථා හෙට්ඨා චුත්තත්ථායෙව. අනුජ්ජිලන්ති කච්චි රට්ඨවාසිතො යන්තෙ උච්ඡුං විය න පිළෙසිති පුච්ඡති. අකුතොච්චපද්දවන්ති කුතොච්ච අනුපද්දවං. ධම්මෙන සමෙන මනුසාසසිති කච්චි තච රට්ඨං ධම්මෙන සමෙන අනුසාසසි. සත්තොති සීලාදිගුණසංයුත්තා සප්පුරිසා. නිරංකත්වාති ඡඩ්ඛන්වා. නානාගතං දීඝන්ති අනාගතං අත්තනො ජීවිතපචත්තිං “කච්චි දීඝ”න්ති න සමවෙක්ඛසි, ආයුසඬ්ඛාරානං පරිත්තභාවං ජානාසිති පුච්ඡති. මදනීයෙති මදාරහෙ රූපාදිආරම්මණෙ. න සත්තසිති න භායසි. ඉදං චුත්තං හොති – කච්චි රූපාදීසු කාමගුණෙසු අමත්තො අජපමත්තො හුත්වා දානාදීනං කුසලානං කතත්තා පරලොකං න භායසිති.

දසසුති දසසු රාජධම්මෙසු. දානාදීසු දසවත්ථුකා වෙනනා දානං, පඤ්චසීලදසසීලානි සීලං, දෙයාධම්මවාගො පරිච්චාගො, උජුභාවො අජ්ජවං, මුදුභාවො මද්දවං, උපොසඨකම්මං තපො, මෙත්තාපුබ්බභාගො අක්කොධො,

කරුණාපුබ්බහාගො අවිහිංසා, අධිවාසනා ඛන්ති, අවිරොධො අවිරොධනං. අවින්තෙත්වානි මම ඉමං ගුණසම්පන්නිං අවින්තෙත්වා. භාවදොසන්නි විත්තදොසං. අනඤ්ඤායානි අජානිත්වා. අස්මාකඤ්ඤි විත්තදොසො නාම නත්ථි, යමෙස ජානෙයා, තං අජානිත්වා ඵරුසං කක්ඛළං ගිරං විස්සජ්ජෙසි. අයොනියොති අනුපායෙන. යානස්මෙසුනි යානි වජ්ජානි අම්භෙසු න විජ්ජන්ති, තානි වදති. නයිදන්ති තස්මාස්ස ඉදං වචනං පඤ්ඤවතං ඉව න භොති, තෙනෙස මම න පණ්ඩිතො විය උපට්ඨාති.

තං සුත්වා සුමුඛො “මයා ගුණසම්පන්නොව රාජා අපසාදිතො, සො මෙ කුද්ධො, බමාපෙස්සාමි න”න්ති වින්තෙත්වා ආහ –

180. “අත්ථි මෙ තං අතිසාරං, වෙගෙන මනුජාධිප;
ධනරට්ඨෙ ව බද්ධස්මිං, දුක්ඛං මෙ විපුලං අහු.

181. “ත්ථං නො පිතාව පුත්තානං, භූතානං ධරණීරිව;
අස්මාකං අධිපන්නානං, බමස්සු රාජකුඤ්ජරා”ති.

තත්ථ අතිසාරන්ති පක්ඛලිතං. වෙගෙනාති අහං එතං කථං කථෙන්නො වෙගෙන සහසා කථෙසිං. දුක්ඛන්ති වෙතසිකං දුක්ඛං මම විපුලං අභොසි, තස්මා කොධවසෙන යං මයා චුත්තං, තං මෙ බමට්, මහාරාජාති. පුත්තානන්ති ත්ථං අම්භාකං පුත්තානං පිතා විය. ධරණීරිවානි පාණභූතානං පතිට්ඨා පටථි විය ත්ථං අම්භාකං අවස්සයො. අධිපන්නානන්ති දොසෙන අපරාධෙන අජ්ඣෙධාත්ථානං බමස්සුනි ඉදං සො ආසනා ඔරුය්භ පක්ඛෙහි අඤ්ජලිං කත්වා ආහ.

අථ තං රාජා ආලිඬ්ගිත්වා ආදාය සුවණ්ණපීඨෙ නිසිදාපෙත්වා අව්චයදෙසනං පටිග්ගණ්හන්තො ආහ –

182. “එතං තෙ අනුමොදාම, යං භාවං න නිගුහසි;
බ්ලං පහින්දසි පක්ඛි, උජුකොසි විහඬගමා”ති.

තත්ථ අනුමොදාමාති එතං තෙ දොසං බමාම. යන්ති යස්මා ත්ථං අත්තනො විත්තපට්ඨිජන්තභාවං න නිගුහසි. බ්ලන්ති විත්තබ්ලං විත්තබාණුකං.

ඉදඤ්ච පන වත්වා රාජා මහාසත්තස්ස ධම්මකථාය සුමුඛස්ස ව උජුභාවෙ පසිදිත්වා “පසන්නෙන නාම පසන්නාකාරො කාතබ්බො”ති උභින්නම්පි තෙසං අත්තනො රජ්ජයිරිං නියායාදෙන්තො ආහ –

183. “යං කිඤ්චි රතනං අත්ථි, කාසිරාජනිවෙසනෙ;
රජතං ජාතරූපඤ්ච, මුත්තා වෙඵරියා බහු.

184. “මණයො සඬ්ඛමුත්තා ව, වත්ථකං හරිවන්දනං;
අජිනං දන්තහණ්ඩඤ්ච, ලොහං කාළායසං බහුං;
එතං දදාමි වො විත්තං, ඉස්සරං විස්සජාමි වො”ති.

තත්ථ මුත්තානි විද්ධාවිද්ධමුත්තා. මණයොති මණිහණ්ඩකානි. සඬ්ඛමුත්තා වානි දක්ඛිණාවට්ටසඬ්ඛරතනඤ්ච ආමලකවට්ටමුත්තරතනඤ්ච. වත්ථකන්ති සුබ්බකාසිකවත්ථානි. අජිනන්ති අජිනම්ගවම්මං. ලොහං කාළායසන්ති තම්බලොහඤ්ච කාළලොහඤ්ච. ඉස්සරන්ති කඤ්චනමාලෙන සෙනවිජන්තෙන සද්ධිං ද්වාදසයොජනිකෙ බාරාණසිනගරෙ රජ්ජං.

එවඤ්ච පන වත්වා උභොපි තෙ සෙනවිජන්තෙන පුජෙත්වා රජ්ජං පට්ඨිජාපෙසි. අථ මහාසත්තො රඤ්ඤා සද්ධිං සල්ලපන්නො ආහ –

185. “අද්ධා අපච්ඡා ත්‍යාමිහා, සක්කතා ව රටෙසහ;
ධම්මෙසු වත්තමානානං, ත්ථං නො ආවරියො භව.

186. “ආවරිය මනුඤ්ඤාතා, තයා අනුමතා මයං;
තං පදක්ඛිණතො කත්වා, ඤාතිං පස්සෙමුරින්දමා”ති.

තත්ථ ධම්මෙසුනි කුසලකම්මපට්ඨම්මෙසු. ආවරියොති ත්ථං අම්භෙහි බ්‍යත්තතරො, තස්මා නො ආවරියො භොති, අපිව දසන්නං රාජධම්මානං කට්ඨිත්තා සුමුඛස්ස දොසං දස්සෙත්වා අව්චයපටිග්ගහණස්ස කතත්තාපි ත්ථං අම්භාකං ආවරියොව, තස්මා ඉදානිපි නො ආචාරසික්ඛාපනෙන ආවරියො භවාති ආහ. පස්සෙමුරින්දමානි පස්සෙමු අරින්දම.

සො තෙසං ගමනං අනුජානි, බොධිසත්තස්සපි ධම්මං කථෙන්නස්සෙව අරුණං උට්ඨති. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

187. “සබ්බරත්තිං චිත්තයිත්වා, මන්තයිත්වා යථාකථං;
කාසිරාජා අනුඤ්ඤාසී, භංසානං පවරුත්තම”න්ති.

තත්ථ යථාකථන්ති යංකිඤ්චි අත්ථං තෙහි සද්ධිං චිත්තෙතබ්බං මන්තෙතබ්බඤ්ච, සබ්බං තං චිත්තෙත්වා ච මන්තෙත්වා චාති අත්ථො. අනුඤ්ඤාසීති ගච්ඡාති අනුඤ්ඤාසී.

එවං තෙන අනුඤ්ඤාතො බොධිසත්තො රාජානං “අප්පමත්තො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙහි”ති ඔවදිත්වා පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙසී. රාජා තෙසං කඤ්චනභාජනෙහි මධුලාජඤ්ච මධුරොදකඤ්ච උපනාමෙත්වා නිට්ඨිතාභාරකිච්චෙ ගන්ධමාලාදීහි පුපේත්වා බොධිසත්තං සුවණ්ණවඩ්ඪකොටකෙන සයං උක්ඛිපි, බෙමා දෙවී සුමුඛං උක්ඛිපි. අථ තෙ සීහපඤ්ජරං උග්ගාටෙත්වා සූරියුග්ගමනවෙලාය “ගච්ඡට්ඨාසාමිනො”ති විස්සජ්ජෙසුං. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

188. “තතො රත්තා විවසානෙ, සූරියුග්ගමනං පති;
පෙක්ඛතො කාසිරාජස්ස, භවනා තෙ විගාහිසු”න්ති.

තත්ථ විගාහිසුන්ති ආකාසං පක්ඛන්දිංසු.

තෙසු මහාසත්තො සුවණ්ණවඩ්ඪකොටකතො උප්පතිත්වා ආකාසෙ යත්වා “මා චින්දයි, මහාරාජ, අප්පමත්තො අමිහාකං ඔවාදෙ චත්තෙය්‍යාසී”ති රාජානං සමස්සාසෙත්වා සුමුඛං ආදාය චිත්තකුටමෙව ගතො. තානිපි බො නවුති භංසසහස්සානි කඤ්චනගුහතො නික්ඛමිත්වා පබ්බතතලෙ නිසින්නානි තෙ ආගච්ඡන්තෙ දිස්වා පච්චුග්ගන්ත්වා පරිවාරෙසුං. තෙ ඤාතිගණපරිවුතා චිත්තකුටතලං පටිසිංසු. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

189. “තෙ අරොගෙ අනුප්පත්තෙ, දිස්වාන පරමෙ දිජේ;
කෙකාති මකරුං භංසා, පුටුසද්දො අජායථ.

190. “තෙ පතීතා පමුත්තෙන, භත්තුතා භත්තුගාරවා;
සමන්තා පරිකිරිංසු, අණ්ඩජා ලද්ධපච්චයා”ති.

එවං පරිවාරෙත්වා ච පන තෙ භංසා “කථං මුත්තොසී, මහාරාජා”ති පුටුසිංසු. මහාසත්තො සුමුඛං නිස්සාය මුත්තභාවං සංයමරාජලුද්දපුත්තෙහි කතකම්මඤ්ච කටෙසි. තං සුත්වා තුට්ඨා භංසගණා “සුමුඛො සෙනාපති ච රාජා ච ලුද්දපුත්තො ච සුමිතා නිද්දක්ඛා වීරං ජීවන්තු”ති ආහංසු. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

191. “එවං මිත්තවතං අත්ථා, සබ්බෙ හොන්ති පදක්ඛිණා;
භංසා යථා ධනරට්ඨා, ඤාතිසඬ්ඨිසමුපාගමු”න්ති.

තං වුළුභංසජාතකෙ වුත්තත්ථමෙව.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි ආනන්දො මමත්ථාය අත්තනො ජීවිතං පරිච්චජී”ති චත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා ලුද්දපුත්තො ඡන්තො අහොසී, බෙමා දෙවී, බෙමා භික්ඛුනී, රාජා සාරිපුත්තො, සුමුඛො ආනන්දො, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, ධනරට්ඨභංසරාජා පන අහමෙව අහොසී”න්ති.

[535] 3. සුධාහොජනජාතකවණ්ණනා මහාභංසජාතකවණ්ණනා දුතියා.

නෙව කිණාමි නපි චික්ඛිණාමිති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං දානජ්ඣාසයං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. සො කිර සාවත්ථීයං එකො කුලපුත්තො හුත්වා සත්ථු ධම්මකථං සුත්වා පසන්නචිත්තො පබ්බජිත්වා සීලෙසු පරිපූරකාරී ධුතඬ්ගගුණසමන්තාගතො සබ්බමචාරීසු පවත්තමෙත්තචිත්තො දිවසස්ස තික්ඛන්තුං බුද්ධධම්මසඬ්ඨිසුපට්ඨානෙ අප්පමත්තො ආචාරසම්පන්නො දානජ්ඣාසයො අහොසී. සාරණියධම්මපූරකො අත්තනා ලද්ධං පටිග්ගාහකෙසු විජ්ජමානෙසු ඡින්නභත්තො හුත්වාපි දෙනියෙව, තස්මා තස්ස දානජ්ඣාසයදානාභිරතභාවො භික්ඛුසඬ්ඨිසෙ පාකටො අහොසී. අට්ඨකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං, “ආවුසො, අසුකො නාම භික්ඛු දානජ්ඣාසයො දානාභිරතො අත්තනා ලද්ධං පසතමත්තපානියම්පි ලොභං ඡින්නිත්වා සබ්බමචාරීනං දෙනී, බොධිසත්තස්සෙවස්ස අජ්ඣාසයො”ති. සත්ථා තං කථං දිබ්බාය සොතධාතුයා සුත්වා ගන්ධකුටිතො නික්ඛමිත්වා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුටුසිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “අයං, භික්ඛවෙ, භික්ඛු පුබ්බෙ අදානසීලො මච්ඡරී තිණග්ගෙන තෙලබ්බිදුම්පි අදානා අහොසී, අථ නං අහං දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා දානඵලං වණ්ණෙත්වා දානෙ පතිට්ඨාපෙසිං, සො ‘පසතමත්තං උදකම්පි ලභිත්වා අදත්වා න පිච්ඡසාමී’ති මම සන්නිකෙ වරං අග්ගහෙසී, තස්ස ඵලෙන දානජ්ඣාසයො දානාභිරතො ජාතො”ති චත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බුහුමදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ එකො ගහපති අඩ්ඨො අහොසී අසිතිකොට්චිභවො. අථස්ස රාජා සෙට්ඨිට්ඨානං අදාසී. සො රාජපුත්තො නාගරජානපදපුත්තො හුත්වා එකදිවසං අත්තනො සම්පත්තිං.

ඔලොකෙන්වා චින්තෙයි – “අයං යසො මයා අතීතභවෙ නෙව නිද්දායන්තෙන, න කායදුච්චරිතාදීනි කරොන්තෙන ලද්ධො, සුවරිතානි පන පුරෙත්වා ලද්ධො, අනාගතෙපි මයා මම පතිට්ඨං කාතුං වට්ටති”ති. සො රක්ඛො සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙව, මම සරෙ අසීතිකොට්ඨනං අත්ථි, තං ගණ්හානී”ති වත්වා “න මය්හං තව ධනෙනත්ථො, බහුං මෙ ධනං, ඉතොපි යදිච්ඡයි, තං ගණ්හානී”ති චුත්තෙ “කිං නු, දෙව, මම ධනං දාතුං ලභාමි”ති ආහ. අප් රක්ඛො “යථා රුචි කරොහී”ති චුත්තෙ වතුසු නගරද්වාරෙසු නගරමජ්ඣෙ නිවෙසනද්වාරෙ වානි ඡ දානසාලායො කාරෙත්වා දෙවසිකං ඡසතසහස්සපරිච්චාගං කරොන්තො මහාදානං පවත්තෙයි. සො යාවජීවං දානං දත්වා “ඉමං මම දානවංසං මා උපචින්නදා”ති පුත්තෙ අනුසාසිත්වා ජීවිතපරියොසානෙ සක්කො හුත්වා නිබ්බන්ති. පුත්තොපිස්ස තථෙව දානං දත්වා වන්දො හුත්වා නිබ්බන්ති, තස්ස පුත්තො සුරියො හුත්වා නිබ්බන්ති, තස්ස පුත්තො මාතලි හුත්වා නිබ්බන්ති, තස්ස පුත්තො පඤ්චසිඛො හුත්වා නිබ්බන්ති, තස්ස පන පුත්තො ඡට්ඨො සෙට්ඨිට්ඨානං ලද්ධා මච්ඡරියකොසියො නාම අහොසි අසීතිකොට්චිභවොයෙව. සො “මම පිතුපිතාමහා බාලා අහෙසුං, දුක්ඛෙන සමිහනං ධනං ඡඩ්ඛෙසුං, අහං පන ධනං රක්ඛිස්සාමි, කස්සචි කිඤ්චි න දස්සාමි”ති චින්තෙත්වා දානසාලා විද්ධංසෙත්වා අග්ගිනා ඤාපෙත්වා ථද්ධමච්ඡරි අහොසි.

අප්ස්ස ගෙහද්වාරෙ යාවකා සන්තිපතීත්වා බාහා පග්ගය්හ, “මහාසෙට්ඨි, මා අත්තනො පිතුපිතාමහානං දානවංසං නාසයි, දානං දෙති”ති මහාසද්දෙන පරිදෙවිංසු. තං සුත්වා මහාජනො “මච්ඡරියකොසියෙන අත්තනො දානවංසො උපචින්නො”ති තං ගරහි. සො ලජ්ජිතො නිවෙසනද්වාරෙ යාවකානං ආගතාගතට්ඨානං නිවාරෙතුං ආරක්ඛං යපෙසි. තෙ නිප්පච්චයා හුත්වා පුන තස්ස ගෙහද්වාරං න ඔලොකෙසු. සො තතො පට්ඨාය ධනමෙව සංහරති, නෙව අත්තනා පරිභුක්ඡති, න පුත්තදාරාදීනං දෙති, කඤ්ඡිකබ්ලඬගදුනියං සසුණ්ඛකහත්තං භුක්ඡති, මුලඵලමත්තත්තානි ථුලවත්ථානි නිවාසෙති, පණ්ණාස්සත්තං මත්ථකෙ ධාරෙත්වා ජරග්ගොණයුත්තෙන ජජ්ජරරථකෙන යාති. ඉති තස්ස අසප්පුරිස්සස්ස තත්තකං ධනං සුනබෙන ලද්ධං නාළිකෙරං විය අහොසි.

සො එකදිවසං රාජුපට්ඨානං ගච්ඡන්තො “අනුසෙට්ඨිං ආදාය ගමිස්සාමි”ති තස්ස ගෙහං අගමාසි. තස්මිං බණෙ අනුසෙට්ඨි පුත්තධිතාදීනි පරිවුතො නවසප්පිමසක්කමධුසක්ඛරවුණ්ණෙහි සඬබ්බං පායාසං භුක්ඡමානො නිසින්නො හොති. සො මච්ඡරියකොසියං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාය “එහි, මහාසෙට්ඨි, ඉමස්මිං පල්ලඬකෙ නිසීද, පායාසං භුක්ඡිස්සාමා”ති ආහ. තස්ස පායාසං දිස්වා ව මුඛෙ බෙළා උප්පජ්ජි, භුක්ඡිතුකාමො අහොසි, එවං පන චින්තෙයි – “සවාහං භුක්ඡිස්සාමි, අනුසෙට්ඨිතො මම ගෙහං ආගතකාලෙ පටිසක්කාරො කාතබ්බො භවිස්සති, එවං මෙ ධනං නස්සිස්සති, න භුක්ඡිස්සාමි”ති. අප් පුනප්පුනං යාවියමානොපි “ඉදානි මෙ භුත්තං, සුභිතොස්මි”ති න ඉච්ඡි. අනුසෙට්ඨිමිති භුක්ඡන්තෙ පන ඔලොකෙන්තො මුඛෙ සඤ්ජායමානෙන බෙළෙන නිසීදිත්වා තස්ස භත්තකිච්චාවසානෙ තෙන සද්ධිං රාජනිවෙසනං ගන්ත්වා රාජානං පස්සිත්වා රාජනිවෙසනතො ඔතරිත්වා අත්තනො ගෙහං අනුප්පත්තො පායාසනණ්භාය පිළියමානො චින්තෙයි – “සවාහං ‘පායාසං භුක්ඡිතුකාමොමිති’ති වක්ඛාමි, මහාජනො භුක්ඡිතුකාමො භවිස්සති, බහු තණ්ඩුලාදයො නස්සිස්සන්ති, න කස්සචි කථෙස්සාමි”ති. සො රත්තින්දිවං පායාසමෙව චින්තෙන්තො චිතිනාමෙන්වාපි ධනනාසනභයෙන කස්සචි අකථෙත්වා ව පිපාසං අධිවාසෙසි, අනුක්කමෙන අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජානො අහොසි. එවං සන්තෙපි ධනනාසනභයෙන අකථෙන්තො අපරභාගෙ දුබ්බලො හුත්වා සයනං උපගුහිත්වා නිපජ්ජි.

අප් නං හරියා උපගන්ත්වා භත්ථෙත පිට්ඨිං පරිමජ්ජමානා “කිං තෙ, සාමි, අඵාසුක”න්ති පුච්ඡි. “තථෙව සරිරෙ අඵාසුකං කරොහි, මම අඵාසුකං නත්ථි”ති. “සාමි, උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජානොසි, කිං නු තෙ කාචි චිත්තා අත්ථි, උදාහු රාජා තෙ කුපිතො, අදු පුත්තෙහි අවමානො කතො, අප් වා පන කාචි තණ්හා උප්පන්නා”ති? “ආම, තණ්හා මෙ උප්පන්නා”ති. “කථෙහි, සාමි”ති? “කථෙස්සාමි, සක්ඛිස්සයි නං රක්ඛිතු”න්ති. “රක්ඛිතබ්බයුත්තකා වෙ, රක්ඛිස්සාමි”ති. එවමිති ධනනාසනභයෙන කථෙතුං න උස්සති. තාය පුනප්පුනං පිළියමානො කථෙසි – “භද්දෙ, අහං එකදිවසං අනුසෙට්ඨිං නවසප්පිමසක්කමධුසක්ඛරවුණ්ණෙහි සඬබ්බං පායාසං භුක්ඡන්තං දිස්වා තතො පට්ඨාය තාදිසං පායාසං භුක්ඡිතුකාමො ජාතො”ති. “අසප්පුරිස, කිං ත්වං දුග්ගතො, සකලමාරාණසිවාසිනං පහොනකං පායාසං පච්ඡිස්සාමි”ති. අප්ස්ස සියෙ දණ්ඨෙන පහරණකාලො විය අහොසි. සො තස්සා කුජ්ඣිත්වා “ජානාමහං තව මහද්ධනභාවං, සථෙ තෙ කුලසරා ආහනං අත්ථි, පායාසං පච්ඡිත්වා නාගරානං දෙහි”ති ආහ. “තෙන හි එකච්චිවාසීනං පහොනකං කත්වා පචාමි”ති. “කිං තෙ එතෙහි, අත්තනො පන සන්තකං බාදන්තු”ති? “තෙන හි ඉතො චිතො ව සත්තසත්තසරවාසීනං පහොනකං කත්වා පචාමි”ති. “කිං තෙ එතෙහි”ති. “තෙන හි ඉමස්මිං ගෙහෙ පරිජනස්සා”ති. “කිං තෙ එතෙනා”ති? “තෙන හි බන්ධුජනස්සෙව පහොනකං කත්වා පචාමි”ති. “කිං තෙ එතෙනා”ති? “තෙන හි තුය්හඤ්ච මය්හඤ්ච පචාමි සාමි”ති. “කාසි ත්වං, න තුය්හං වට්ටති”ති? “තෙන හි එකස්සෙව තෙ පහොනකං කත්වා පචාමි”ති. “මය්හඤ්ච ත්වං මා පචි, ගෙහෙ පන පවත්තෙ බහු පච්චාසිසන්ති, මය්හං පන පත්ථං තණ්ඩුලානං වතුභාගං බිරස්ස අච්ඡරං සක්ඛරාය කරණ්ඩකං සප්පිස්ස කරණ්ඩකං මධුස්ස එකඤ්ච පචනභාජනං දෙහි, අහං අරක්ඛං පච්ඡිත්වා තත්ථ පච්ඡිත්වා භුක්ඡාමි”ති. සා තථා අකාසි. සො තං සබ්බං වෙට්ඨකෙන ගාභාපෙත්වා “ගච්ඡ අසුකට්ඨානෙ තිට්ඨාහි”ති තං පුරතො පෙසෙත්වා එකකොව ඔගුණ්ඨිකං කත්වා අඤ්ඤාතකථෙසෙන තත්ථ ගන්ත්වා නදීතිරෙ එකස්මිං ගච්ඡමුලෙ උද්ධනං කාරෙත්වා දාරුදකං ආහරාපෙත්වා “ත්වං ගන්ත්වා එකස්මිං මග්ගෙ යත්වා කඤ්චිදෙව දිස්වා මම සඤ්ඤං දදෙය්‍යාසි, මයා පක්කොසිතකාලෙව ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති තං පෙසෙත්වා අග්ගිං කත්වා පායාසං පචි.

තස්මිං බණෙ සක්කො දෙවරාජා දසසහස්සයොජනං අලඬකතදෙවනගරං, සට්ඨියොජනං සුවණ්ණවිට්ඨිං, යොජනසහස්සබ්බං වෙජ්‍යන්තං, පඤ්චයොජනසතිකං සුධම්මසහං, සට්ඨියොජනං පණ්ඩුකම්බලසිලාසනං,

පඤ්චයොජනාවට්ටං කඤ්චනමාලසෙනවිජන්තං, අධිභ්තෙයාකොට්ඨධ්මා දෙවච්ඡරා, අලඬකතපටියන්තං
 අත්තභාවන්ති ඉමං අත්තනො සිරිං ඔලොකෙන්වා “කිං නු ඛො කත්වා මයා අයං යසො ලද්ධො”ති චිත්තෙන්වා
 බාරාණසියං සෙට්ඨිභූතෙන පවත්තිතං දානං අද්දස. තතො “මම පුත්තාදයො කුභිං නිබ්බන්තා”ති ඔලොකෙන්තො
 “පුත්තො මෙ වන්දො දෙවපුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති, තස්ස පුත්තො සූරියො, තස්ස පුත්තො, මාතලී, තස්ස පුත්තො,
 පඤ්චසිඛො”ති සබ්බෙසං නිබ්බන්තිං දිස්වා “පඤ්චසිඛස්ස පුත්තො කිදිසො”ති ඔලොකෙන්තො අත්තනො වංසස්ස
 උපච්ඡින්නභාවං පස්සි. අපස්ස ඵතදහොසි – “අයං අසප්පුරිසො මච්ඡරි හුත්වා නෙව අත්තනා පරිභුඤ්ජති, න පරෙසං
 දෙනි, මම වංසො තෙන උපච්ඡින්නො, කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බන්තිස්සති, ඔවාදමස්ස දත්වා මම වංසං
 පතිට්ඨාපෙන්වා ඵතස්ස ඉමස්මිං දෙවනගරෙ නිබ්බන්තනාකාරං කරිස්සාමි”ති. සො වන්දාදයො පක්කොසාපෙන්වා
 “ඵට් මනුස්සපටං ගමිස්සාම, මච්ඡරියකොසියෙන අම්භාකං වංසො උපච්ඡින්නො, දානසාලා කුමාපිතා, නෙව අත්තනා
 පරිභුඤ්ජති, න පරෙසං දෙනි, ඉදානි පන පායාසං භුඤ්ජිතුකාමො හුත්වා ‘සරෙ පච්චන්තෙ අඤ්ඤස්සපි පායාසො
 දාතබ්බො භවිස්සති’ති අරඤ්ඤං පටිසිත්වා ඵකකොව පවති, ඵතං දමෙන්වා දානඵලං ජානාපෙන්වා ආගමිස්සාම, අපිව
 ඛො පන අම්භෙහි සබ්බෙහි ඵකතො යාවියමානො තත්ථෙව මරෙයා. මම පට්ඨං ගන්ත්වා පායාසං යාවිත්වා
 නිසින්නකාලෙ කුම්භෙ බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන පටිපාටියා ආගන්ත්වා යාවෙය්‍යාපා”ති වත්වා සයං තාව
 බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන තං උපසඬකමිත්වා “හො, කතරො බාරාණසිගමනමග්ගො”ති පූවිජි. අප්පං මච්ඡරියකොසියො
 “කිං උම්මත්තකොසි, බාරාණසිග්ගමිති ජානාසි, කිං ඉතො ඵසි, ඵත්තො යාහි”ති ආහ.

සක්කො තස්ස වචනං සුත්වා අසුණන්තො විය “කිං කට්ඨෙ”ති තං උපගච්ඡතෙව. සොපි, “අරෙ, බධිර
 බ්‍රාහ්මණ, කිං ඉතො ඵසි, පුරතො යාහි”ති වීරවි. අප්පං සක්කො, “හො, කස්මා වීරවසි, ධුමො පඤ්ඤායති, අග්ගි
 පඤ්ඤායති, පායාසො පච්චති, බ්‍රාහ්මණානං නිමන්තනට්ඨානෙන භවිතබ්බං, අහමිපි බ්‍රාහ්මණානං භොජනකාලෙ
 ථොකං ලභිස්සාමි, කිං මං නිවජ්ඣසි”ති වත්වා “නත්ථෙත්ථ බ්‍රාහ්මණානං නිමන්තනං, පුරතො යාහි”ති චුත්තෙ “තෙන
 හි කස්මා කුප්ඤ්ඤාසි, තව භොජනකාලෙ ථොකං ලභිස්සාමි”ති ආහ. අප්පං සො “අහං තෙ ඵකසිත්ථමිපි න දස්සාමි,
 ථොකං ඉදං මම යාපනමත්තමෙව, මයාපි වෙතං යාවිත්වාව ලද්ධං, ත්වං අඤ්ඤතො ආහාරං පරියෙසාහි”ති වත්වා
 හරියං යාවිත්වා ලද්ධභාවං සන්ධායෙව වත්වා ගාමමාහ –

192. “නෙව කිණාමි නපි වික්කිණාමි, න වාපි මෙ සන්තිවයො ව අත්ථි;
 සුඤ්ච්ඡරූපං වතිදං පරිත්තං, පත්ථොදනො නාලමයං දුට්ඨන්ත”න්ති.

තං සුත්වා සක්කො “අහමිපි තෙ මධුරසද්දෙන ඵකං සිලොකං කට්ඨෙස්සාමි, තං සුණාහි”ති වත්වා “න මෙ තව
 සිලොකෙන අත්ථො”ති තස්ස වාරෙන්තස්සෙව ගාථාද්වයමාහ –

193. “අප්පමිහා අප්පකං දප්පා, අනුමප්ඤ්ඤාමො මප්ඤ්ඤාමො;
 බහුමිහා බහුකං දප්පා, අදානං නුපපජ්ජති.

194. “තං තං වදාමි කොසිය, දෙහි දානානි භුඤ්ජ ව;
 අරියමග්ගං සමාරුහ, නෙකාසි ලභතෙ සුඛ”න්ති.

තත්ථ අනුමප්ඤ්ඤාමො මප්ඤ්ඤාමො අප්පමත්තකමිපි මප්ඤ්ඤාමො ඡෙත්වා ද්වෙ කොට්ඨාසෙ කරිත්වා ඵකං
 කොට්ඨාසං දත්වා තතො අවසෙසතො අනුමප්ඤ්ඤාමොපි පුන මප්ඤ්ඤාමො ඡෙත්වා ඵකො කොට්ඨාසො දාතබ්බොයෙව.
 අදානං නුපපජ්ජති අප්පං වා බහුං වා දින්නං හොතු, අදානං නාම න හොති, තමිපි දානමෙව මහප්ඵලමෙව.

සො තස්ස වචනං සුත්වා “මනාපං තෙ, බ්‍රාහ්මණ, කට්ඨං, පායාසෙ පක්කෙ ථොකං ලභිස්සසි, නිසිදාහි”ති ආහ.
 සක්කො ඵකමත්තෙ නිසිදි. තස්මිං නිසින්තෙ වන්දො තෙනෙව නියාමෙන උපසඬකමිත්වා තථෙව කථං පවත්තෙන්වා
 තස්ස වාරෙන්තස්සෙව ගාථාද්වයමාහ –

195. “මොසඤ්චස්ස හුතං හොති, මොසඤ්චාපි සමිහිතං;
 අතිරිස්මිං යො නිසින්තස්මිං, ඵකො භුඤ්ජති භොජනං.

196. “තං තං වදාමි කොසිය, දෙහි දානානි භුඤ්ජ ව;
 අරියමග්ගං සමාරුහ, නෙකාසි ලභතෙ සුඛ”න්ති.

තත්ථ සමිහිතන්ති ධනුප්පාදනවීරියං.

සො තස්ස වචනං සුත්වා කිච්ඡෙන කසිරෙන “තෙන හි නිසිදි, ථොකං ලභිස්සසි”ති ආහ. සො ගන්ත්වා සක්කස්ස
 සන්තිකෙ නිසිදි. තතො සූරියො තෙනෙව නයෙන උපසඬකමිත්වා තථෙව කථං පවත්තෙන්වා තස්ස වාරෙන්තස්සෙව
 ගාථාද්වයමාහ –

197. “සච්චඤ්චස්ස හුතං හොති, සච්චඤ්චාපි සමිහිතං;
 අතිරිස්මිං යො නිසින්තස්මිං, නෙකො භුඤ්ජති භොජනං.

198. “තං තං වදාමි කොසිය, දෙහි දානානි භුඤ්ජ ව;
 අරියමග්ගං සමාරුහ, නෙකාසි ලභතෙ සුඛ”න්ති.

තස්සපි චචනං සුත්වා කිව්ණෙත කසිරෙන “තෙන හි නිසීද, ථොකං ලභිස්සසී”ති ආහ. සො ගන්ත්වා චන්දස්ස සන්තිකෙ නිසීදි. අප් නං මාතලි තෙනෙව නයෙන උපසඬකම්ත්වා තථෙව කපං පවත්තෙත්වා තස්ස වාරෙන්තස්සෙව ඉමා ගාථා අභාසි –

199. “සරඤ්ච ජුහති පොසො, බහුකාය ගයාය ව;
දොණෙ තිම්බරුතිත්ථස්මිං, සීසසොතෙ මභාවහෙ.

200. “අත්‍ර වස්ස හුතං හොති, අත්‍ර වස්ස සමීහිතං;
අතිට්ඨස්මිං යො නිසින්තස්මිං, නෙකො භුඤ්ජති භොජනං.

201. “තං තං වදාමි කොසිය, දෙහි දානානි භුඤ්ජ ව;
අරියමග්ගං සමාරුහ, නෙකාසී ලහතෙ සුඛ”න්ති.

තාසං අත්ථො – යො පුරිසො “නාගයක්ඛාදීනං බලිකම්මං කරොමි”ති සමුද්දසොණ්ඩිපොක්ඛරණිආදීසු යං කිඤ්චි සරඤ්ච උපගන්ත්වා ජුහති, තත්ථ බලිකම්මං කරොති, තථා බහුකාය නදියා ගයාය පොක්ඛරණියා දොණනාමකෙ ව තිම්බරුනාමකෙ ව තිත්ථෙ සීසසොතෙ මහන්තෙ වාරිවහෙ. අත්‍ර වස්සාති යදි අත්‍රාපි එතෙසු සරාදීසු අස්ස පුරිසස්ස හුතඤ්චෙව සමීහිතඤ්ච හොති, සථලං සුබුද්‍රයං සමිපජ්ජති. අතිට්ඨස්මිං යො නිසින්තස්මිං නෙකො භුඤ්ජති භොජනං, එත්ථ වත්තබ්බමෙව නත්ථී, තෙන තං වදාමි – කොසිය, දානානි ව දෙහි, සයඤ්ච භුඤ්ජ, අරියානං දානාභිරතානං බුද්ධාදීනං මග්ගං අභිරුහ. න හි එකාසී එකොව භුඤ්ජමානො සුඛං නාම ලභතිති.

සො තස්සපි චචනං සුත්වා පබ්බතකුට්ටෙන ඔත්ථටො විය කිව්ණෙත කසිරෙන “තෙන හි නිසීද, ථොකං ලභිස්සසී”ති ආහ. මාතලි ගන්ත්වා සුරියස්ස සන්තිකෙ නිසීදි. තතො පඤ්චසිඛො තෙනෙව නයෙන උපසඬකම්ත්වා තථෙව කපං පවත්තෙත්වා තස්ස වාරෙන්තස්සෙව ගාථාද්වයමාහ –

202. “බළිසඤ්චි සො නිගිලති, දීසසුත්තං සබන්ධනං;
අතිට්ඨස්මිං යො නිසින්තස්මිං, එකො භුඤ්ජති භොජනං.

203. “තං තං වදාමි කොසිය, දෙහි දානානි භුඤ්ජ ව;
අරියමග්ගං සමාරුහ, නෙකාසී ලහතෙ සුඛ”න්ති.

මච්ඡරියකොසියො තං සුත්වා දුක්ඛවෙදනො නිත්ථුනන්තො “තෙන හි නිසීද, ථොකං ලභිස්සසී”ති ආහ. පඤ්චසිඛො ගන්ත්වා මාතලිස්ස සන්තිකෙ නිසීදි. ඉති තෙසු පඤ්චසු බ්‍රාහ්මණෙසු නිසින්තමත්තෙස්වෙව පායාසො පච්චි. අප් නං කොසියො උද්ධනා ඔතාරෙන්වා “තුම්භාකං පත්තානි ආහරටා”ති ආහ. තෙ අත්‍රථියාය යථානිසින්තාව හත්ථෙ පසාරෙන්වා හිමචන්තතො මාලුපත්තානි ආහරිංසු. කොසියො තානි දිස්වා “තුම්භාකං එතෙසු පත්තෙසු දාතබ්බපායාසො නත්ථී, බදිරාදීනං පත්තානි ආහරටා”ති ආහ. තෙ තානිපි ආහරිංසු. එකෙකං පත්තං යොධථලකප්පමාණං අහොසි. සො සබ්බෙසං දබ්බියා පායාසං අදාසි, සබ්බන්තිමස්ස දාතකාලෙපි උක්ඛලියා උෟතං න පඤ්ඤාසි, පඤ්චන්තමපි දන්වා සයං උක්ඛලිං ගහෙන්වා නිසීදි. තස්මිං බණෙ පඤ්චසිඛො උථියාය අත්තභාවං විජහිත්වා සුනබො හුත්වා තෙසං පුරතො පස්සාවං කරොන්තො අගමාසි. බ්‍රාහ්මණා අත්තතො පායාසං පත්තෙන පිදහිංසු. කොසියස්ස හත්ථපිටියෙ පස්සාවබ්බන්දු පති. බ්‍රාහ්මණා කුණ්ඩිකාහි උදකං ගහෙන්වා පායාසං අබ්බකිරිත්වා භුඤ්ජමානා විය අහෙසු. කොසියො “මය්හමපි උදකං දෙට්ඨ, හත්ථං ධොවිත්වා භුඤ්ජිස්සාමි”ති ආහ. “තථ උදකං ආහරිත්වා හත්ථං ධොවා”ති. “මයා තුම්භාකං පායාසො දින්තො, මය්හං ථොකං උදකං දෙට්ඨා”ති. “මයං පිණ්ඩපටිපිණ්ඩකම්මං නාම න කරොමා”ති. “තෙන හි ඉමං උක්ඛලිං ඔලොකෙට්ඨ, හත්ථං ධොවිත්වා ආගමිස්සාමි”ති නදිං ඔතරි. තස්මිං බණෙ සුනබො උක්ඛලිං පස්සාවස්ස පුරෙසි. සො තං පස්සාවං කරොන්තං දිස්වා මහන්තං දණ්ඩමාදාය තං තජ්ජෙන්තො ආගච්ඡී. සො අස්සාජානියමත්තො හුත්වා තං අනුබන්ධන්තො නානාවණ්ණො අහොසි, කාලොපි හොති සෙතොපි සුවණ්ණවණ්ණොපි කබරොපි උච්චොපි නීචොපි, එවං නානාවණ්ණො හුත්වා මච්ඡරියකොසියං අනුබන්ධි. සො මරණභයභීතො බ්‍රාහ්මණෙ උපසඬකම්. තෙපි උජ්ජතිත්වා ආකාසෙ යීතා. සො තෙසං තං ඉද්ධිං දිස්වා ගාථමාහ –

204. “උළාරවණ්ණා චත බ්‍රාහ්මණා ඉමෙ, අයඤ්ච වො සුනබො කිස්ස හෙතු;
උච්චාවචං වණ්ණනිහං විකුබ්බති, අක්ඛාපං නො බ්‍රාහ්මණා කෙ නු තුමිහෙ”ති.

තං සුත්වා සක්කො දෙවරාජා –

205. “චන්දො ව සුරියො ව උභො ඉධාගතා, අයං පන මාතලි දෙවසාරථී;
සක්කොහමස්මි තිදසානමින්දො; එසො ව බො පඤ්චසිඛොති වුච්චති”ති.

ගාථං වත්වා තස්ස යසං වණ්ණෙන්නො ගාථමාහ –

206. “පාණිස්සරා මුද්ධිගා ව, මුරජාලම්බරානි ව;
සුත්තමෙනං පබ්බොධෙන්ති, පටිබුද්ධො ව නන්දති”ති.

සො තස්ස වචනං සුත්වා “සක්ක, එවරුපං දිබ්බසම්පත්තිං කිත්ති කත්වා ලභසි”ති පුච්ඡි. සක්කො “අදානසීලා නාච පාපධම්මා මච්ඡරිතො දෙවලොකං න ගච්ඡන්ති, නිරයෙ නිබ්බත්තන්ති”ති දස්සෙන්නො –

207. “යෙ කෙවිමෙ මච්ඡරිතො කදරියා, පරිභාසකා සමණබ්බාහිමණානං;
ඉධෙව නික්ඛිජ්ජ සරිරදෙහං, කායස්ස හෙදා නිරයං චජන්ති”ති. –

ඉමං ගාථං වත්වා ධම්මෙ ධීතානං දෙවලොකපටිලාභං දස්සෙතුං ගාථමාහ –

208. “යෙ කෙවිමෙ සුග්ගතිමාසමානා, ධම්මෙ ධීතා සංයමෙ සංවිභාගෙ;
ඉධෙව නික්ඛිජ්ජ සරිරදෙහං, කායස්ස හෙදා සුගතිං චජන්ති”ති.

තත්ථ ආසමානාති ආසීසන්තා. යෙ කෙවි සුගතිං ආසීසන්ති, සබ්බෙ තෙ සංයමසංඛිධානෙ දසසීලධම්මෙ සංවිභාගසංඛිධානෙ දානධම්මෙ ච ධීතා හුත්වා ඉධ සරිරසංඛිධානං දෙහං නික්ඛිජ්ජිත්වා තස්ස කායස්ස හෙදා සුගතිං චජන්තිති අත්ථො.

එවං වත්වා ච පන, “කොසිය, න මයං තච සන්තිකෙ පායාසත්ථාය ආගතා, කාරුඤ්ඤෙන පන තං අනුකම්පමානා ආගතාමිහා”ති තස්ස පකාසෙතුං ආහ –

209. “ත්ථං නොසි ඤාති පුරිමාසු ජාතිසු, සො මච්ඡරි රොසකො පාපධම්මො;
තචෙව අත්ථාය ඉධාගතමිහා, මා පාපධම්මො නිරයං ගමිත්ථා”ති.

තත්ථ සොති සො ත්ථං. මා පාපධම්මොති අයං අම්භාකං ඤාති පාපධම්මො මා නිරයං අගමාති එතදත්ථං ආගතමිහාති අත්ථො.

තං සුත්වා කොසියො “අත්ථකාමා කිර මෙ, එතෙ මං නිරයා උද්ධරිත්වා සග්ගෙ පතිට්ඨාපෙතුකාමා”ති තුට්ඨවිත්තො ආහ –

210. “අද්ධා මං වො භිතකාමා, යං මං සමනුසාසථ;
සොහං තථා කර්ස්සාමි, සබ්බං චූත්තං භිතෙසිහි.

211. “එසාහමජ්ජෙව උපරමාමි, න වාහං කිඤ්චි කරෙය්‍ය පාපං;
න වාපි මෙ කිඤ්චි අදෙය්‍යමත්ථි, න වාපිදත්වා උදකං පිචාමි.

212. “එචඤ්ච මෙ දදතො සබ්බකාලං, හොගා ඉමෙ වාසව බ්බිස්සන්ති;
තතො අහං පබ්බජ්ස්සාමි සක්ක, භිත්වාන කාමානි යථොධිකානි”ති.

තත්ථ මන්ති මම. වොති තුම්හෙ. යං මන්ති යෙන මං සමනුසාසථ, තෙන මෙ තුම්හෙ භිතකාමා. තථාති යථා වදථ, තථෙව කර්ස්සාමි. උපරමාමිති මච්ඡරිභාවතො උපරමාමි. අදෙය්‍යමත්ථිති ඉතො පට්ඨාය ච මම ආලොපතො උපඨිඨමිපි අදෙය්‍යං නාම නත්ථි, න වාපිදත්වාති උදකපසතමිපි වාහං ලභිත්වා අදත්වා න පිචිස්සාමි. බ්බිස්සන්තිති වික්ඛිස්සන්ති. යථොධිකානිති වත්ථුකාමකිලෙසකාමවසෙන යථාධීතකොට්ඨාසානියෙව.

සක්කො මච්ඡරියකොසියං දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා දානඵලං ජානාපෙත්වා ධම්මදෙසනාය පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා සද්ධිං තෙහි දෙවනගරමෙව ගතො. මච්ඡරියකොසියොපි නගරං පටිසිත්වා රාජානං අනුජානාපෙත්වා “ගහිතගහිතභාජනානි පුරෙත්වා ගණ්හන්තු”ති යාවකානං ධනං දත්වා තස්මිං බිණ්ණෙ නික්ඛමිම හිමවන්තතො දක්ඛිණපස්සෙ ගභ්ගාය චෙව එකස්ස ව ජාතස්සරස්ස අන්තරෙ පණ්ණසාලං කත්වා පබ්බජිත්වා වනමූලඵලාහාරො තත්ථ චිරං විහාසි, ජරං පාපුණ්. තදා සක්කස්ස ආසා සද්ධා සිරි හිරිති වතස්සො ධීතරො හොන්ති. තා බහුං දිබ්බගන්ධමාලං ආදාය උදකකීළනත්ථාය අනොතත්තදහං ගන්ත්වා තත්ථ කීළිත්වා මනොසීලාතලෙ නිසිදිංසු. තස්මිං බණ්ණ නාරදො නාම බ්බාහිමණනාපසො තාවතිංසභවනං දිවාච්ඡාරත්ථාය ගන්ත්වා නන්දනවනචිත්තලතාවනෙසු දිවාච්ඡාරං කත්වා පාරිච්ඡත්තකපුප්ඵං ඡත්තං විය ජායත්ථාය ධාරයමානො මනොසීලාතලමත්ථකෙන අත්තනො වසනට්ඨානං කඤ්චනගුහං ගච්ඡති. අථ තා තස්ස හත්ථෙ තං පුප්ඵං දිස්වා යාචිංසු. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

213. “නගුත්තමෙ ගිරිවරෙ ගන්ධමාදනෙ, මොදන්ති තා දෙවවරාහිපාලිතා;
අථාගමා ඉසිවරො සබ්බලොකගු, සුපුප්ඵිතං දුමවරසාබ්බමාදිය.

214. “සුචිං සුගන්ධං තිදසෙහි සක්කතං, පුප්ඵත්තමං අමරවරෙහි සෙවිතං;
අලද්ධ මච්චෙහිව දානවෙහි වා, අඤ්ඤා දෙවෙහි තදාරහං හිදං.

215. “තතො වතස්සො කනකත්තවුපමා, උට්ඨාය නාරියො පමදාධිපා මුනිං;
ආසා ච සද්ධා ච සිරි තතො හිරි, ඉච්චබ්බුට්ඨං නාරදදෙව බ්බාහිමණං.

216. “සචෙ අනුද්දිට්ඨං තයා මහාමුනි, පුප්ඵං ඉමං පාරිඡත්තස්ස බ්බුම්හෙ;

දදාහි නො සබ්බා ගති තෙ ඉප්ඤ්ඤා, තුවම්පි නො හොහි යථෙව වාසවො.

217. “තං යාවමානාහිසමෙක්ඛ නාරදො, ඉච්චබ්බි සංකලහං උදිරයි;
න මය්හමත්ථත්ථි ඉමෙහි කොච් නං, යායෙව වො සෙය්‍යසි සා පිළන්ධපා”ති.

තත්ථ ගිරිවරෙති පුරිමස්ස වෙච්චනං. දෙවචරාහිපාලිකාති සක්කෙන රක්ඛිතා. සබ්බලොකගුති දෙවලොකෙ ව මනුස්සලොකෙ ව සබ්බත්ථ ගමනසමත්ථො. දුමචරසාබ්බමාදියාති සාබ්බා ජාතත්තා දුමචරසාබ්බත්ති ලද්ධනාමං පුප්ඵං ගහෙත්වා. සක්කතන්ති කතසක්කාරං. අමරවරෙහීති සක්කං සන්ධාය වුත්තං. අඤ්ඤා දෙවෙහීති යපෙත්වා දෙවෙ ව ඉද්ධිමත්තෙ ව අඤ්ඤෙහි මනුස්සෙහි වා යක්ඛාදීහි වා අලද්ධං. තදාරහං හිදන්ති තෙසංයෙව හි තං අරහං අනුච්ඡවිකං. කතකත්තවුපමාති කතකූපමා තවා. උට්ඨායාති අයොසා මාලාගන්ධවිලෙපනාදිපට්ඨිරතො පුප්ඵං න පිළන්ධස්සති, එකස්මිං පදෙසෙ ඡඩ්ඛෙස්සති, එථ තං යාවත්වා පුප්ඵං පිළන්ධස්සාමාති හත්ථෙ පසාරෙත්වා යාවමානා එකප්පහාරෙතෙව උට්ඨහිත්වා. පමදාධිපාති පමදානං උත්තමා. මුනිත්ති ඉසිං.

අනුද්දිට්ඨන්ති “අසුකස්ස නාම දස්සාමි”ති න උද්දිට්ඨං. සබ්බා ගති තෙ ඉප්ඤ්ඤාති සබ්බා තෙ චිත්තගති ඉප්ඤ්ඤා, පත්ථිතපත්ථිතස්ස ලාභී හොහීති තස්ස ථුලිමඬිගලං වදන්ති. යථෙව වාසවොති යථා අම්භාකං පිතා වාසවො ඉච්ඡිතිච්ඡිතං දෙති, තථෙව නො ත්වම්පි හොහීති. තත්ති තං පුප්ඵං. අහිසමෙක්ඛාති දිස්වා. සංකලහන්ති නානාගාහං කලහවඩ්ඪනං කථං උදිරයි. ඉමෙහීති ඉමෙහි පුප්ඵෙහි නාම මය්හං අත්ථො නත්ථි, පට්ඨිරතො අහං මාලාධාරණතොති දිපෙති. යායෙව වො සෙය්‍යසිති යා තුම්භාකං අත්තරෙ පෙට්ඨිකා. සා පිළන්ධපාති සා එතං පිළන්ධතූති අත්ථො.

තා වතස්සොපි තස්ස වචනං සුත්වා ගාථමාහංසු –

218. “ත්ථං නොත්තමෙවාහිසමෙක්ඛ නාරද, යස්සිච්ඡසි තස්සා අනුප්පවෙච්ඡසු;
යස්සා හි නො නාරද ත්ථං පදස්සසි, සායෙව නො හෙහිති සෙට්ඨසම්මතා”ති.

තත්ථ ත්ථං නොත්තමෙවාති උත්තමමහාමුනි ත්ථමෙව නො උපධාරෙහි. තාසං වචනං සුත්වා නාරදො තා ආලපන්තො ගාථමාහ –

219. “අකල්ලමෙතං වචනං සුගත්තෙ, කො බ්‍රාහ්මණො සංකලහං උදිරයෙ;
ගන්ත්වාන භූතාධිපමෙව පුච්ඡප්ඵං, සවෙ න ජානාථ ඉධුත්තමාධමෙ”න්ති.

තස්සත්ථො – හද්දෙ සුගත්තෙ, ඉදං තුම්හෙහි වුත්තං වචනං මම අයුත්තං, එවඤ්ඤි සති මයා තුම්හෙසු එකං සෙට්ඨං, සෙසා හීනා කරොන්තෙන කලහො වඩ්ඪිතො හවිස්සති, කො බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණො කලහං උදිරයෙ වඩ්ඪෙය්‍යා. එවරුපස්ස හි කලහවඩ්ඪනං නාම අයුත්තං, තස්මා ඉතො ගත්වා අත්තනො පිතරං භූතාධිපං සක්කමෙව පුච්ඡප්ඵං, සවෙ අත්තනො උත්තමං අධිමඤ්ඤි න ජානාපාති.

තතො සත්ථා ගාථමාහ –

220. “තා නාරදෙන පරමප්පකොපිතා, උදිරිතා චණ්ණමදෙන මත්තා;
සකාසෙ ගන්ත්වාන සහස්සවක්ඛුනො, පුච්ඡංසු භූතාධිපං කා නු සෙය්‍යසි”ති.

තත්ථ පරමප්පකොපිතාති පුප්ඵං අදදන්තෙන අතිවිය කොපිතා තස්ස කුපිතා හුත්වා. උදිරිතාති “භූතාධිපමෙව පුච්ඡප්ඵා”ති වුත්තා. සහස්සවක්ඛුනොති සක්කස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා. කා නුති අම්භාකං අත්තරෙ කතමා උත්තමාති පුච්ඡංසු.

එවං පුච්ඡිත්වා යීතා –

221. “තා දිස්වා ආයත්තමනා පුරින්දදො, ඉච්චබ්බි දෙවචරො කතඤ්ඤි;
සබ්බාව වො හොථ සුගත්තෙ සාදිසි, කොතෙව හද්දෙ කලහං උදිරයි”ති.

තත්ථ තා දිස්වාති, හික්ඛෙවෙ, වතස්සොපි අත්තනො සන්තිකං ආගතා දිස්වා. ආයත්තමනාති උස්සුක්කමනා බ්‍යාවට්ඨිත්තා. කතඤ්ඤිති නමස්සමානාහි දෙවතාහි පග්ගහිතඤ්ඤි. සාදිසිති සබ්බාව තුම්හෙ සාදිසියො. කො තෙවාති කො නු එවං. කලහං උදිරයිති ඉදං නානාගාහං විග්ගහං කථෙසි වඩ්ඪෙසි.

අථස්ස තා කථයමානා ගාථමාහංසු –

222. “යො සබ්බලොකච්චිරිතො මහාමුනි, ධම්මෙ යීතො නාරදො සච්චතික්කමො;
සො නොබ්බි ගිරිවරෙ ගන්ධමාදනෙ, ගන්ත්වාන භූතාධිපමෙව පුච්ඡප්ඵං;
සවෙ න ජානාථ ඉධුත්තමාධමෙ”න්ති.

තත්ප සච්චනික්කමොති තප්පරක්කමො.

තං සුත්වා සක්කො “ඉමා චතස්සොපි මය්හං ධීතරොව, සවාහං ‘එතාසු එකා ගුණසම්පන්නා උත්තමා’ති චක්ඛාමි, සෙසා කුප්ඤ්ඤාසන්නි, න සක්කා අයං අභිධො විනිවිජ්ජිතුං, ඉමා හිමවන්තෙ කොසියතාපසස්ස සන්නිකං පෙසෙසාමි, සො එතාසං අභිධං විනිවිජ්ජිස්සති”ති වින්තෙත්වා “අහං තුම්භාකං අභිධං න විනිවිජ්ජිස්සාමි, හිමවන්තෙ කොසියො නාම තාපසො අත්ථී, තස්සාහං අත්තනො සුධාභොජනං පෙසෙස්සාමි, සො පරස්ස අදත්ථා න භුඤ්ජති, දදන්තො ච විචිත්ථා ගුණවත්තානං දෙති, යා තුම්භෙසු තස්ස හත්තො හත්තං ලභිස්සති, සා උත්තමා භවිස්සති”ති ආචික්ඛන්තො ගාමමාහ –

223. “අසු බ්‍රහාරඤ්ඤවරො මහාමුනි, නාදත්ථා හත්තං වරගන්තෙ භුඤ්ජති;
විවෙය්‍ය දානානි දදාති කොසියො,
යස්සා හි සො දස්සති සාව සෙය්‍යසී”ති.

තත්ප බ්‍රහාරඤ්ඤවරොති මහාඅරඤ්ඤවාසී.

ඉති සො තාපසස්ස සන්නිකං පෙසෙත්වා මාතලිං පක්කොසාපෙත්වා තස්ස සන්නිකං පෙසෙන්නො අනන්තරං ගාමමාහ –

224. “අසු හි යො සම්මති දක්ඛිණං දිසං, ගඬිගාය තීරෙ හිමවන්තපස්සති;
ස කොසියො දුල්ලභපානභොජනො, තස්ස සුධං පාපය දෙවසාරථී”ති.

තත්ප සම්මතීති වසති. දක්ඛිණන්ති හිමවන්තස්ස දක්ඛිණාය දිසාය. පස්සතීති පස්සෙ.

තතො සත්ථා ආහ –

225. “ස මාතලී දෙවවරෙත පෙසිතො, සහස්සයුත්තං අභිරුය්හ සන්දනං;
සුඛිප්පමෙව උපගම්ම අස්සමං, අදිස්සමානො මුනිනො සුධං අදා”ති.

තත්ප අදිස්සමානොති, හික්ඛවෙ, සො මාතලී දෙවරාජස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්ථා තං අස්සමං ගන්ත්වා අදිස්සමානකායො හුත්වා තස්ස සුධං අදාසී, දදමානො ච රත්තිං පධානමනුසුඤ්ජිත්ථා පච්චුසසමයෙ අග්ගිං පරිවරිත්ථා විභාතාය රත්තියා උදෙන්තං සූරියං නමස්සමානස්ස ධීතස්ස තස්ස හත්තෙ සුධාභොජනපාතිං යපෙසී.

කොසියො තං ගහෙත්වා ධීතකොව ගාමාද්වයමාහ –

226. “උදග්ගිහුත්තං උපතිට්ඨතො හි මෙ, පහඬිකරං ලොකතමොනුදුත්තමං;
සඛ්ඛානි භුතානි අධිච්ච වාසවො;
කො නෙව මෙ පාණිසු කිං සුධොදහි.
227. “සඬ්ඛුපමං සෙතමතුලාදස්සනං, සුචිං සුගන්ධං පියරූපමබ්භුතං;
අදිට්ඨපුබ්බං මම ජාතු චක්ඛුහි, කා දෙවතා පාණිසු කිං සුධොදහි”ති.

තත්ප උදග්ගිහුත්තන්ති උදකඅග්ගිහුත්තං පරිවරිත්ථා අග්ගිසාලතො නික්ඛම්ම පණ්ණසාලද්වාරෙ යත්වා පහඬිකරං ලොකතමොනුදං උත්තමං ආදිච්චං උපතිට්ඨතො මම සඛ්ඛානි භුතානි අධිච්ච අතික්කම්ත්ථා චත්තමානො වාසවො නු බො එවං මම පාණිසු කිං සුධං කිං නාමෙතං ඔදහි. “සඬ්ඛුපම”න්තිආදීහි ධීතකොව සුධං වණ්ණෙති.

තතො මාතලී ආහ –

228. “අහං මහින්දෙන මහෙසි පෙසිතො, සුධාහිභාසිං තුරිතො මහාමුනි;
ජානාසී මං මාතලී දෙවසාරථී, භුඤ්ජස්සු හත්තුත්තම මාහිවාරසී.
229. “භුත්තා ව සා ද්වාදස හත්ති පාපකෙ, බුදං පිපාසං අරතිං දරක්ඛමං;
කොට්ඨපනාහඤ්ච විවාදපෙසුණං, සීතුණ්හ තන්දිඤ්ච රසුත්තමං ඉද”න්ති.

තත්ප සුධාහිභාසින්ති ඉමං සුධාභොජනං තුය්හං අභිහරිං. ජානාසීති ජානාහි මං ත්වං, අහං මාතලී නාම දෙවසාරථීති අත්ථො. මාහිවාරසීති න භුඤ්ජාමීති අප්පට්ඨිත්ථිත්ථා භුඤ්ජ මා පපඤ්ච කරි. පාපකෙති අයඤ්ඤි සුධා භුත්තා ද්වාදස පාපධම්මෙ හනති. බුදන්ති පයමං තාව ජාතභාවං හනති, දුතියං පාතියපිපාසං, තතියං උක්කණ්ඨිතං, චතුත්ථං කායදරථං, පඤ්චමං කිලන්තභාවං, ඡට්ඨං කොධං, සත්තමං උපනාහං, අට්ඨමං විවාදං, නවමං පෙසුණං, දසමං සීතං, එකාදසමං උණ්හං, ද්වාදසමං තන්දිං ආලසියභාවං, ඉදං රසුත්තමං උත්තමරසං සුධාභොජනං ඉමෙ ද්වාදස පාපධම්මෙ හනති.

තං සුත්වා කොසියො අත්තනො වතසමාදානං ආවිකරොන්තො -

230. “න කප්පතී මාතලි මය්හ භුඤ්ජිතුං, පුබ්බෙ අදත්වා ඉති මෙ වතුත්තමං;
න වාපි එකාස්නමරියපුජිතං, අසංවිහාගී ව සුඛං න චින්දති”ති. -

ගාථං වත්වා, “හත්තෙ, තුම්හෙහි පරස්ස අදත්වා භොජනෙ කං දොසං දිස්වා ඉදං වතං සමාදින්න”න්ති මාතලිනා පුට්ඨො ආහ -

231. “ථිසාතකා යෙ විමෙ පාරදාරිකා, මිත්තද්දුනො යෙ ච සපන්ති සුබ්බතෙ;
සබ්බෙ ච තෙ මච්ඡරිපඤ්චමාධමා, තස්මා අදත්වා උදකම්පි නාස්නියෙ.

232. “සොහිත්ථියා වා පුරිසස්ස වා පන, දස්සාමි දානං විදුසම්පවණ්ණිකං;
සද්ධා වදඤ්ඤා ඉධ චිතමච්ඡරා, භවන්ති හෙනෙ සුවිසච්චසම්මතා”ති.

තත්ථ පුබ්බෙති පයමං අදත්වා, අථ වා ඉති මෙ පුබ්බෙ වතුත්තමං ඉදං පුබ්බෙව මයා වතං සමාදින්නන්ති දස්සෙති. න වාපි එකාස්නමරියපුජිතන්ති එකකස්ස අසනං න අරියෙහි බුද්ධාදිහි පුජිතං. සුබ්බන්ති දිබ්බමානුසිකං සුඛං න ලභති. ථිසාතකාති ඉත්ථිසාතකා. යෙ විමෙති යෙ ච ඉමෙ. සපන්තිති අක්කොසන්ති. සුබ්බතෙති ධම්මිකසමණව්‍යාභ්මණ. මච්ඡරිපඤ්චමාති මච්ඡරි පඤ්චමො එතෙසන්ති මච්ඡරිපඤ්චමා. අධමාති ඉමෙ පඤ්ච අධමා නාම. තස්මාති යස්මා අහං පඤ්චමඅධමභාවහයෙන අදත්වා උදකම්පි නාස්නියෙ න පරිභුඤ්ජිස්සාමිති ඉමං වතං සමාදියිං. සොහිත්ථියා වාති සො අහං ඉත්ථියා වා. විදුසම්පවණ්ණිකන්ති විදුහි පණ්ඩිතෙහි බුද්ධාදිහි වණ්ණිකං. සුවිසච්චසම්මතාති එතෙ ඔකප්පතියසද්ධාය සමන්තාගතා වදඤ්ඤා චිතමච්ඡරා පුරිසා සුවි වෙව උත්තමසම්මතා ච හොන්තිති අත්ථො.

තං සුත්වා මාතලි දිස්සමානකායෙන අට්ඨාසි. තස්මිං බණ්ණෙ තා වතස්සො දෙවකඤ්ඤායො වතුද්දිසං අට්ඨංසු, සිරි පාවිනදිසාය අට්ඨාසි, ආසා දක්ඛිණදිසාය, සද්ධා පච්ඡිමදිසාය, හිරි උත්තරදිසාය. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ -

233. “අතො මතා දෙවචරොන පෙසිතා, කඤ්ඤා වතස්සො කනකත්තචුපමා;
ආසා ව සද්ධා ව සිරි තතො හිරි, තං අස්සමං ආගමු යත්ථ කොසියො.

234. “තා දිස්වා සබ්බො පරමජ්ජමොදිතො, සුහෙන වණ්ණෙන සිඛාරිවග්ගිනො;
කඤ්ඤා වතස්සො වතුරො වතුද්දිසා, ඉච්චබ්‍රවි මාතලිනො ච සම්මුතො.

235. “පුරිමං දිසං කා ත්වං පභාසි දෙවතෙ, අලඬිකතා තාරවරාව ඔසධි;
පුච්ඡාමි තං කඤ්චනවෙල්ලිවිග්ගහෙ, ආචික්ඛ මෙ ත්වං කතමාසි දෙවතා.

236. “සිරාහ දෙවි මනුජෙහි පුජිතා, අපාපසත්තූපනිසෙවිනී සදා;
සුධාවිවාදෙන තවන්තිමාගතා, තං මං සුධාය වරපඤ්ඤ භාජය.

237. “යස්සාහම්ච්ඡාමි සුඛං මහාමුනි, සො සබ්බකාමෙහි නරො පමොදති;
සිරිති මං ජානහි ජුහතුත්තම, තං මං සුධාය වරපඤ්ඤ භාජයා”ති.

තත්ථ අතොති තතො. මතාති අනුමතා, අථ දෙවචරොන අනුමතා වෙව පෙසිතා වාති අත්ථො. සබ්බො පරමජ්ජමොදිතොති අනවසෙසො හුත්වා අතිපමොදිතො. “සාම”න්තිපි පාඨො, තා දෙවතා සාමං දිස්වාති අත්ථො. වතුරොති වතුරා. අයමෙව වා පාඨො, වාතුරියෙන සමන්තාගතාති අත්ථො. තාරවරාති තාරකානං වරා. කඤ්චනවෙල්ලිවිග්ගහෙති කඤ්චනරූපසදිසසිරිතර. සිරාහාති සිරි අහං. තවන්තිමාගතාති තව සන්තිකං ආගතා. භාජයාති යථා මං සුධා භජති, තථා කරොහි, සුධං මෙ දෙහිති අත්ථො. ජානහිති ජාන. ජුහතුත්තමාති අග්ගිං ජුහන්තානං උත්තම.

තං සුත්වා කොසියො ආහ -

238. “සිජ්ජෙන විජ්ජාවරණෙන බුද්ධියා, නරා උපෙනා පගුණා සකම්මුතා;
තයා විහිතා න ලභන්ති කිඤ්චනං, තයිදං න සාධු යදිදං තයා කතං.

239. “පස්සාමි පොසං අලසං මහග්ගසං, සුදුක්කුලිනම්පි අරුපිමං නරං;
තයානුගුත්තො සිරි ජාතිමාමපි, පෙසෙති දාසං විය භොගවා සුඛි.

240. “තං තං අසච්චං අචිහජ්ජසෙවිනිං, ජානාමි මුල්ලං විදුරානුපාතිනිං;
න තාදිසි අරහති ආසනුදකං, කුතො සුධා ගච්ඡ න මය්හ රුච්චසි”ති.

තත්ථ සිජ්ජෙනාති හත්ථිඅස්සරථධනුසිප්පාදිනා. විජ්ජාවරණෙනාති වෙදත්තයසඬ්ඛිතාය විජ්ජාය වෙව සිලෙන ව. පගුණා සකම්මුතාති අත්තනො පුරිසකාරොන පධානගුණසමන්තාගතා. කිඤ්චනන්ති කිඤ්ච අප්පමත්තකම්පි යසං වා සුඛං වා න ලභන්ති. යදිදන්ති යං එතං ඉස්සරියත්ථාය සිජ්ජාති උග්ගණ්හිත්වා වරන්තානං තයා වෙකල්ලං කතං, තං තෙ න සාධු. අරුපිමන්ති විරූපං. තයානුගුත්තොති තයා අනුරක්ඛිතො. ජාතිමාමපිති ජාතිසම්පන්නම්පි

සිප්පවිජ්ජාවරණබුද්ධිකම්මෙහි සම්පන්නමිපි. පෙසෙතීති පෙසනකාරකං කරොති. තං තන්ති තස්මා තං. අසච්චන්ති සභාවසඬ්ඛානෙ සච්චෙ අවත්තනතාය අසච්චං උත්තමභාවරහිතං. අවිහජ්ජසෙවිතින්ති අවිහජ්ජිවා යුත්තායුත්තං අජාතිත්වා සිප්පාදිසම්පන්නෙපි ඉතරෙපි සෙවමානං. විදුරානුපාතිතින්ති පණ්ඩිතානුපාතිතිං පණ්ඩිතෙ පාතෙත්වා පොථෙත්වා විහෙයෙත්වා වරමානං. කුතො සුධාති තාදිසාය නිග්ගුණාය කුතො සුධාභොජනං, න මෙ රුච්චසි, ගච්ඡ ඉධ තිට්ඨාති.

සා තෙන පටික්ඛිත්තා තත්ථෙවත්තරධායි. තතො සො ආසාය සද්ධිං සල්ලපන්නො ආහ -

241. “කා සුක්කදායා පටිමුක්කකුණ්ඩලා, විත්තඬ්ගදා කම්බුවිමට්ඨධාරිති;
ඔසිත්තවණ්ණං පරිදය්හ සොහසි, කුසග්ගිරත්තං අපිළය්හ මඤ්ජරිං.

242. “මිගිව හත්තා සරවාපධාරිතා, විරාධිතා මන්දමිව උදික්ඛසි;
කො තෙ දුතියො ඉද මන්දලොවනෙ, න භායසි එකිකා කානනෙ වනෙ”ති.

තත්ථ විත්තඬ්ගදාති විත්තෙහි අඬ්ගදෙහි සමන්තාගතා. කම්බුවිමට්ඨධාරිතිති කරණපරිනිට්ඨිතෙන විමට්ඨසුවණ්ණාලඬ්ඛකාරධාරිති. ඔසිත්තවණ්ණන්ති අවසිත්තඋදකධාරවණ්ණං දිබ්බදුකුලං. පරිදය්හාති නිවාසෙත්වා චෙව පාරුපිත්වා ව. කුසග්ගිරත්තන්ති කුසතිණග්ගිසිඛාවණ්ණං. අපිළය්හ මඤ්ජරිත්ති සපල්ලවං අසොකකණ්ණිකං කණ්ණෙ පිළන්ධිත්වාති වුත්තං හොති. සරවාපධාරිතාති ලුද්දෙන. විරාධිතාති විරද්ධපභාරා. මන්දමිවාති යථා සා මිගි හිතා වනත්තරෙ යත්වා තං මන්දං මන්දං ඔලොකෙති, එවං ඔලොකෙසි.

තතො ආසා ආහ -

243. “න මෙ දුතියො ඉධ මත්ථි කොසිය, මසක්කසාරජ්ජහවම්හි දෙවතා;
ආසා සුධාසාය තවත්තිමාගතා, තං මං සුධාය වරපඤ්ඤ භාජයා”ති.

තත්ථ මසක්කසාරජ්ජහවාති තාවතිංසහවනෙ සම්භවා.

තං සුත්වා කොසියො “ත්ථං කිර යො තෙ රුච්චති, තස්ස ආසාඵලනිප්ථාදනෙන ආසං දෙසි, යො තෙ න රුච්චති, තස්ස න දෙසි, නත්ථි තයා සමා පත්ථිතත්ථවිනාසිකා”ති දීපෙන්තො ආහ -

244. “ආසාය යන්ති වාණිජා ධනෙසිනො, නාවං සමාරුය්හ පරෙන්නි අණ්ණවෙ;
තෙ තත්ථ සීදන්ති අථොපි එකදා, ජීනාධනා එන්ති විනට්ඨපාහතා.

245. “ආසාය ඛෙත්තාති කසන්ති කස්සකා, වපන්ති ඛිජාති කරොන්තුපායසො;
ථිතිනිපාතෙන අවුට්ඨිතාය වා, න කිඤ්චි වින්දන්ති තතො ඵලාගමං.

246. “අථත්තකාරාති කරොන්ති හත්තුසු, ආසං පුරක්ඛත්වා නරා සුඛෙසිනො;
තෙ හත්තුරත්ථා අතිගාළ්හිතා පුන, දිසා පනස්සන්ති අලද්ධ කිඤ්චනං.

247. “හිත්වාන ධඤ්ඤඤ්ච ධනඤ්ච ඤාතකෙ, ආසාය සග්ගාධිමනා සුඛෙසිනො;
තපන්ති ලුඛම්පි තපං විරන්තරං, කුමග්ගමාරුය්හ පරෙන්නි දුග්ගතිං.

248. “ආසා විසංවාදිකසම්මතා ඉමෙ, ආසෙ සුධාසං විනයස්ස අත්තති;
න තාදිසි අරහති ආසනුදකං, කුතො සුධා ගච්ඡ න මය්හ රුච්චසි”ති.

තත්ථ පරෙන්නිති පක්ඛන්දන්ති. ජීනාධනාති ජීනධනා. ඉති තව වසෙන එකෙ සම්පජ්ජන්ති එකෙ විපජ්ජන්ති, නත්ථි තයා සදිසා පාපධම්මාති වදන්ති. කරොන්තුපායසොති තං තං කිච්චං උපායෙන කරොන්ති. ථිතිනිපාතෙනාති විසමවාතමුසිකසලහසුකපාණකසෙතට්ඨිකරොගාදිනං සස්සුපද්දවානං අඤ්ඤතරනිපාතෙන වා. තතොති තතො සස්සතො තෙ කිඤ්චි ඵලං න වින්දන්ති, තෙසම්පි ආසච්ඡෙදනකම්මං ත්වමෙව කරොසිති වදන්ති. අථත්තකාරාති යුද්ධභුමිසු පුරිසකාරෙ. ආසං පුරක්ඛත්වාති ඉස්සරියාසං පුරතො කත්වා. හත්තුරත්ථාති සාමිනො අත්ථාය. අතිගාළිකාති පච්චත්ථිකෙහි අතිපිළිතා විලුත්තසාපතෙය්සා ද්ධස්සතෙතවාහනා හුත්වා. පනස්සන්ති පලායන්ති. අලද්ධ කිඤ්චනන්ති කිඤ්ච ඉස්සරියං අලහිත්වා . ඉති එතෙසම්පි ඉස්සරියාලාහං ත්වමෙව කරොසිති වදන්ති. සග්ගාධිමනාති සග්ගං අධිගන්තුමනා. ලුඛන්ති නිරොජං පඤ්චතපාදිකං කායකිලමං. විරන්තරන්ති විරකාලං. ආසා විසංවාදිකසම්මතා ඉමෙති එවං ඉමෙ සත්තා සග්ගාසාය දුග්ගතිං ගච්ඡන්ති, තස්මා ත්වං ආසා නාම විසංවාදිකසම්මතා විසංවාදිකාති සඬ්ඛං ගතා. ආසෙති තං ආලපති.

සාපි තෙන පටික්ඛිත්තා අන්තරධායි. තතො සද්ධාය සද්ධිං සල්ලපන්නො ගාථමාහ -

249. “දද්දල්ලමානා යසසා යසස්සිති, ජිහඤ්ඤනාමවිහයනං දිසං පති;
පුච්ඡාමි තං කඤ්චනවෙල්ලිවිග්ගහෙ, ආචික්ඛ මෙ ත්වං කතමාසි දෙවතෙ”ති.

තත්ථ දද්දල්ලමානානි ජලමානා. ජීසඤ්ඤනාමවහයනන්ති අපරාති ව පවිෂ්මාති ව එවං ජීසඤ්ඤෙන ලාමකෙන නාමෙන වුවුවමානං දිසං පති දද්දල්ලමානා තිට්ඨසි.

තතො සා ගාථමාහ —

250. “සද්ධාහ දෙවී මනුෂෙහි පුජිතා, අපාපසත්තුපනිසෙවිනී සදා;
සුඛාවිවාදෙන තවන්ති මාගතා, තං මං සුඛාය වරපඤ්ඤ භාජයා”ති.

තත්ථ සද්ධාති යස්ස කස්සවි වචනපත්තියායනා සාවජ්ජාපි හොති අනවජ්ජාපි. පුජිතාති අනවජ්ජකොට්ඨාසවසෙන පුජිතා. අපාපසත්තුපනිසෙවිනීති අනවජ්ජසද්ධාය ව එකන්තපත්තියායනුසභාවාර පරෙසුපි පත්තියායනවිදහනසමත්ථාය දෙවතායෙනං නාමං.

අථං නං කොසියො “ඉමෙ සත්තා යස්ස කස්සවි වචනං සද්දහිත්වා තං තං කරොන්තා කත්තබ්බතො අකත්තබ්බමෙව බහුතරං කරොන්ති, තං සබ්බං තයා කාරිතං නාම හොති”ති චත්වා එවමාහ —

251. “දානං දමං වාගමථොපි සංයමං, ආදාය සද්ධාය කරොන්ති හෙකදා;
ථොයාං මුසා කුටමථොපි පෙසුණං, කරොන්ති හෙකෙ පුන විච්චුතා තයා.

252. “භරියාසු පොසො සදිසිසු පෙක්ඛවා, සීලූපපන්තාසු පතිබ්බතාසුපි;
විනෙන්වාන ඡන්දං කුලින්ථීරාසුපි, කරොති සද්ධං පුන කුම්භදාසියා.

253. “ත්වමෙව සද්ධෙ පරදාරසෙවිනී, පාපං කරොසි කුසලමපි රිඤ්චසි;
න තාදිසි අරහති ආසනුදකං, කුතො සුඛා ගච්ඡ න මය්හ රුච්චසි”ති.

තත්ථ දානන්ති දසවත්ථුකං පුඤ්ඤවෙනනං. දමන්ති ඉන්ද්‍රියදමනං. වාගන්ති දෙයාධම්මපරිච්චාගං. සංයමන්ති සීලං. ආදාය සද්ධායාති “එතානි දානාදීනි මහානිසංසානි කත්තබ්බානි”ති වදනං වචනං සද්ධාය ආදිශිත්වාපි කරොන්ති එකදා. කුටන්ති කුලාකුටාදිකං වා ගාමකුටාදිකං කම්මං වා. කරොන්ති හෙකෙති එකෙ මනුස්සා එවරුපෙසු නාම කාලෙසු ඉමෙසඤ්ච අත්ථාය ථොයාදීනි කත්තබ්බානීති කෙසඤ්චි වචනං සද්දහිත්වා එතානිපි කරොන්ති. පුන විච්චුතා තයාති පුන තයා විසුත්තා සාවජ්ජකම්ඛවිපාකානෙනානි න කත්තබ්බානීති වදනං වචනං අපත්තියායිත්වාපි කරොන්ති. ඉති තව වසෙන සාවජ්ජමපි අනවජ්ජමපි කරෙය්‍යාසි වදති.

සදිසිසුති ජාතිගොත්තසීලාදීනි සදිසිසු. පෙක්ඛවාති පෙක්ඛා වුව්චති තණ්හා, සතණ්හොති අත්ථො. ඡන්දන්ති ඡන්දරාගං. කරොති සද්ධන්ති කුම්භදාසියාපි වචනෙ සද්ධං කරොති, තස්සා “අහං කුම්භාකං ඉදං නාම උපකාරං කරිස්සාමි”ති වදන්තියා පත්තියායිත්වා කුලින්ථීයොපි ඡඩ්ඛෙන්වා තමෙව පටිසෙවති, අසුකා නාම කුම්භෙසු පටිබද්ධවිත්තානි කුම්භදාසියාපි වචනෙ සද්ධං කත්වා ව පරදාරං සෙවති. ත්වමෙව සද්ධෙ පරදාරසෙවිනීති යස්මා තං තං පත්තියායිත්වා තව වසෙන පරදාරං සෙවන්ති පාපං කරොන්ති කුසලං ජහන්ති, තස්මා ත්වමෙව පරදාරසෙවිනී ත්වං පාපානි කරොසි, කුසලමපි රිඤ්චසි, නත්ථී තයා සමා ලොකවිනාසිකා පාපධම්මා, ගච්ඡ න මෙ රුච්චසිති.

සා තත්ථෙව අන්තරධාසි. කොසියොපි උත්තරතො ධීතාය හිරියා සද්ධිං සල්ලපන්තො ගාථාද්වයමාහ —

254. “ජීසඤ්ඤරත්තිං අරුණස්මිමුහතෙ, යා දිස්සති උත්තමරුපවණ්ණනී;
තටුපමා මං පටිභාසි දෙවතෙ, ආචික්ඛ මෙ ත්වං කතමාසි අච්ඡරා.

255. “කාළා නිදාසෙරිව අග්ගිජාරිව, අනිලෙරිතා ලොහිතපත්තමාලිනී;
කා තිට්ඨසි මන්දමිගාවලොකයං, භාසෙසමානාව ගිරං න මුඤ්චසි”ති.

තත්ථ ජීසඤ්ඤරත්තන්ති පවිෂ්මරත්තිං, රත්තිපරියොසානෙති අත්ථො. උභතෙති අරුණෙ උග්ගතෙ. යාති යා පුරත්ථිමා දිසා රත්තසුවණ්ණතාය උප්පමරුපධරා හුත්වා දිස්සති. කාළා නිදාසෙරිවාති නිදාසසමයෙ කාළවල්ලි විය. අග්ගිජාරිවාති අග්ගිජාලා ඉව, සාපි නිජ්ඣාමබෙන්තෙසු තරුණඋට්ඨිතකාළවල්ලි වියාති අත්ථො. ලොහිතපත්තමාලිනීති ලොහිතවණ්ණෙහි පත්තෙහි පරිවුතා. කා තිට්ඨසිති යථා සා තරුණකාළවල්ලි වාතෙරිතා විලාසමානා සොභමානා තිට්ඨති, එවං කා නාම ත්වං තිට්ඨසි. භාසෙසමානාවාති මයා සද්ධිං භාසිතුකාමා විය හොසි, න ව ගිරං මුඤ්චසි.

තතො සා ගාථමාහ —

256. “හිරාහ දෙවී මනුෂෙහි පුජිතා, අපාපසත්තුපනිසෙවිනී සදා;
සුඛාවිවාදෙන තවන්තිමාගතා, සාහං න සක්කොමි සුඛමපි යාවිතුං;
කොපිනරුපා විය යාවනිත්ථියා”ති.

තත්ප් හිරාහන්ති හිරි අහං. සුධම්මිනි සා අහං සුධාභොජනං තං යාවිතුම්පි න සක්කොම්. කිංකාරණා? කොපිනරුපා විය යාවනිත්ථියා, යස්මා ඉත්ථියා යාවනා නාම කොපිනරුපා විය රහස්සඛිගච්චරණසදියා හොති, නිල්ලජ්ජා විය හොතිති අත්ථො.

තං සුත්ථා තාපසො ද්වෙ ගාථා අභාසි -

“ධම්මෙන ඤායෙන සුගත්තෙ ලච්ඡසි, එසො හි ධම්මො න හි යාවනා සුධා.
257.

තං තං අයාවන්තිමහං නිමන්තයෙ, සුධාය යඤ්චිච්ඡසි තම්පි දම්මි තෙ.

258. “සා ත්වං මයා අජ්ජ සකම්හි අස්සමෙ, නිමන්තිතා කඤ්චනවෙල්ලිවිග්ගහෙ;
තුච්ඤ්හි මෙ සබ්බරසෙහි පුජියා, තං පුජයිත්වාන සුධම්මි අස්නියෙ”ති.

තත්ප් ධම්මෙනාති සභාවෙන. ඤායෙනාති කාරණෙන. න හි යාවනා සුධාති න හි යාවනාය සුධා ලබ්භති, තෙනෙව කාරණෙන ඉතරා තිස්සො නලහිංසු. තං තන්ති තස්මා තං. යඤ්චිච්ඡසිති න කෙවලං නිමන්තෙමියෙව, යඤ්ච සුධං ඉච්ඡසි, තම්පි දම්මි තෙ. කඤ්චනවෙල්ලිවිග්ගහෙති කඤ්චනාරාසිසස්සිරිකසරිරෙර. පුජියාති න කෙවලං සුධාය, අඤ්ඤෙහිපි සබ්බරසෙහි ත්වං මයා පුජෙතබ්බයුත්තකාව. අස්නියෙති තං පුජෙත්වා සවෙ සුධාය අවසෙසං භවිස්සති, අහම්පි භුඤ්ජිස්සාමි.

තතො අපරා අභිසම්බුද්ධගාථා -

259. “සා කොසියෙනානුමතා ජුතීමතා, අද්ධා හිරි රම්මං පාවිසි යස්සමං;
උදකචන්තං ඵලමරියපුජිතං, අපාපසත්තුපනිසෙවිතං සදා.

260. “රුක්ඛග්ගහානා බහුකෙත්ප් පුජ්ථිතා, අම්බා පියාලා පනසා ව කිංසුකා;
සොභඤ්ජනා ලොද්දමථොපි පද්ධකා, කෙකා ව භඬ්ගා තිලකා සුපුජ්ථිතා.

261. “සාලා කරෙරි බහුකෙත්ප් ජම්බුයො, අස්සත්ප්නිග්‍රොධමධුකචෙනසා;
උද්දාලකා පාටලි සින්දුවාරකා, මනුඤ්ඤගන්ධා මුවලින්දකෙතකා.

262. “හරෙණුකා වෙළකා කෙණු නින්දුකා, සාමාකනිවාරමථොපි වීනකා;
මොවා කදලි බහුකෙත්ප් සාලියො, පච්ඡයො ආභූජිනො ව තණ්ඩුලා.

263. “තස්සෙවුත්තරපස්සෙන, ජාතා පොක්ඛරණි සිවා;
අකක්කසා අපබ්භාරා, සාධු අප්පට්ඨගන්ධිකා.

264. “තත්ප් මච්ඡා සන්තිරතා, ඛෙමිනො බහුභොජනා;
සිඬ්ගු සවඬ්කා සංකුලා, සතවඬ්කා ව රොහිතා;
ආළිගග්ගරකාකිණ්ණා, පාඨිනා කාකමච්ඡකා.

265. “තත්ප් පක්ඛි සන්තිරතා, ඛෙමිනො බහුභොජනා;
හංසා කොඤ්චා මයුරා ව, චක්කවාකා ව කුක්කුහා;
කුණාලකා බහු විත්‍රා, සිඛණ්ඩි ජීවජීවකා.

266. “තත්ප් පානාය මායන්ති, නානා මිගගණා බහු;
සිහා බාග්ඝා වරාහා ව, අච්ඡකොකතරච්ඡයො.

267. “පලාසාදා ගවජා ව, මහිංසා රොහිතා රුරු;
එණෙය්‍යා ව වරාහා ව, ගණිනො නිකසුකරා;
කදලිමිගා බහුකෙත්ප්, බිලාරා සසකණ්ණිකා.

268. “ජමාගිරි පුජ්චිවිත්‍රසන්ථතා, දිජාහිසුට්ඨා දිජසඬ්සසෙවිතා”ති.

තත්ප් ජුතීමතාති ආනුභාවසම්පන්නෙන. පාවිසි යස්සමන්ති පාවිසි අස්සමං, ය-කාරො බාඤ්ජනසන්ධිකරො. උදකචන්තන්ති තෙසු තෙසු යානෙසු උදකසම්පන්නං. ඵලන්ති අනෙකඵලසම්පන්නං. අරියපුජිතන්ති නිවරණදොසරහිතෙහි ඤානලාභිනි අරියෙහි පුජිතං පසත්ථං. රුක්ඛග්ගහානාති පුජ්ථිපගඵලපගරුක්ඛගහනා. සොභඤ්ජනාති සිග්ගරුක්ඛා. ලොද්දමථොපි පද්ධකාති ලොද්දරුක්ඛා ව පදුමරුක්ඛා ව. කෙකා ව භඬ්ගාති එවංනාමකා රුක්ඛා එව. කරෙරිති කරෙරරුක්ඛා. උද්දාලකාති වාතසාතකා. මුවලින්දකෙතකාති මුවලින්දා ව පඤ්චවිධකෙතකා ව. හරෙණුකාති අපරණ්ණජාති. වෙළකාති වංසහෙදකා. කෙණුති අරඤ්ඤමාසා. නින්දුකාති නිම්බරුරුක්ඛා. වීනකාති බුද්දකරාජමාසා. මොවාති අට්ඨිකකදලියො. සාලියොති නානප්පකාරා ජාතස්සරං උපනිස්සාය ජාතා සාලියො. පච්ඡයොති නානප්පකාරා වීහයො. ආභූජිනොති භූජපන්නා. තණ්ඩුලාති නික්කුණ්ඩකටුසාති සයංජාතතණ්ඩුලසිසාති.

තස්සෙවානි, හික්ඛවෙ, තස්සෙව අස්සමස්ස උත්තරදිසාභාගෙ. පොක්ඛරණිනි පඤ්චවිධපද්මසඤ්ජන්නා ජාතස්සරපොක්ඛරණි. අකක්කසාති මච්ඡසිප්පිකසෙවාලාදිකක්කසරහිතා. අපබ්භාරාති අච්ඡන්තතටා සමතිත්ථා. අප්පට්ඨගන්ධිකාති අපටික්කුලගන්ධෙන උදකෙන සමන්තාගතා. තත්ථාති තස්සා පොක්ඛරණියා. ඛෙමිනොති අභයා. “සිඬගු”තිආදීනි තෙසං මච්ඡානං නාමානි. කුණාලකාති කොකිලා. චිත්‍රාති චිත්‍රපත්තා. සිඛණ්ඩිති උට්ඨිතසිඛා මොරා, අඤ්ඤෙපි වා මත්ථකෙ ජාතසිඛා පක්ඛිනො. පානාය මායන්තීති පානාය ආයන්ති. පලාසාදාති ඛග්ගා. ගවජාති ගවයා. ගණිනොති ගොකණ්ණා. කණ්ණිකාති කණ්ණිකමිගා. ඡමාගිරීති භූමිසමපත්ථටා පිට්ඨිපාසාණා. පුප්ඵච්චිත්‍රසන්ථතාති චිත්‍රපුප්ඵසන්ථතා. දිජාහිසුට්ඨාති මධුරස්සරෙහි දිපෙහි අහිසුට්ඨා. එවරුපා තත්ථ භූමිපබ්බතාති එවං භගවා කොසියස්ස අස්සමං වණ්ණොති.

ඉදානි හිරිදෙවියා තත්ථ පච්ඡනාදීනි දස්සෙතුං ආහ –

269. “සා සුත්තවා නීලදුමාහිලමිඛිතා, විජ්ජු මහාමෙසරිවානුපජ්ජථ;
තස්සා සුසම්බන්ධසිරං කුසාමයං, සුචිං සුගන්ධං අජිනුපසෙවිතං;
අත්‍රිච්ච කොච්ඡං හිරිමෙතදබ්බවි, නිසිද කලාණි සුඛයිදමාසනං.
270. “තස්සා තදා කොච්ඡගතාය කොසියො, යදිච්ඡමානාය ජටාජිනන්ධරො;
නවෙහි පත්තෙහි සයං සහුදකං, සුධාහිභාසී තුරිතො මහාමුනි.
271. “සා තං පටිග්ගස්භ උභොහි පාණිහි, ඉච්චබ්බවි අත්තමනා ජටාධරං;
හන්දාහං එතරහි පුජිතා තයා, ගච්ඡෙයාං බ්‍රහ්මෙ තිදිවං ජිතාවතී.
272. “සා කොසියෙනානුමතා පුත්තිමතා, උදිරිතා වණ්ණමදෙන මත්තා;
සකාසෙ ගන්ත්වාන සහස්සවක්ඛුනො, අයං සුධා වාසව දෙහි මෙ ජයං.
273. “තමෙන සක්කොපි තදා අපුප්පි, සහින්දදෙවා සුරකඤ්ඤමුත්තමං;
සා පඤ්ජලී දෙවමනුස්සපුජිතා, නවමිති කොච්ඡමිති යදා උපාවිසී”ති.

තත්ථ සුත්තවාති සුච්ඡවි. නීලදුමාහිලමිඛිතාති නීලෙසු දුමෙසු අහිලමිඛිතා හුත්වා, තං තං නීලදුමසාඛං පරාමසන්තීති අත්ථො. මහාමෙසරිවාති තෙන නිමන්තිතා මහාමෙසවිජ්ජු විය තස්ස තං අස්සමං පාවිසී. තස්සාති තස්සා හිරියා. සුසම්බන්ධසිරන්ති සුච්ඡු සම්බන්ධසිරං. කුසාමයන්ති උසිරාදිමිස්සකකුසතිණමයං. සුගන්ධන්ති උසිරෙන වෙව අඤ්ඤෙන සුගන්ධතිණෙන ව මිස්සකත්තා සුගන්ධං. අජිනුපසෙවිතන්ති උපරිඅත්ථතෙන අජිනවම්මෙන උපසෙවිතං. අත්‍රිච්ච කොච්ඡන්ති එවරුපං කොච්ඡාසනං පණ්ණසාලද්වාරෙ අත්ථරිත්වා. සුඛයිදමාසනන්ති සුඛං නිසිද ඉදමාසනං.

යන්ති යාවදත්ථං. ඉච්ඡමානායාති සුධං ඉච්ඡන්තියා. නවෙහි පත්තෙහිති තඬ්ඬණඤ්ඤෙව පොක්ඛරණිතො ආහතෙහි අල්ලපද්මතිපත්තෙහි. සයන්ති සහන්ථෙන. සහුදකන්ති දක්ඛිණොදකසහිතං. සුධාහිභාසීති සුධං අහිහරි. තුරිතොති සොමනස්සවෙගෙන තුරිතො. හන්දානි වචස්සග්ගන්ථෙ නිපාතො. ජිතාවතීති විජයජ්ජත්තා හුත්වා.

අනුමතාති ඉදානි යථාරුචිං ගච්ඡාති අනුඤ්ඤාතා. උදිරිතාති තිදසපුරං ගන්ත්වා සක්කස්ස සන්තිකෙ අයං සුධාති උදිරයි. සුරකඤ්ඤන්ති දෙවධිතරං. උත්තමන්ති පවරං. සා පඤ්ජලී දෙවමනුස්සපුජිතාති පඤ්ජලී දෙවෙහි ව මනුස්සෙහි ව පුජිතා. යදානි යදා නිසිදනත්ථාය සක්කෙන දාපිතෙ නවෙ කඤ්චනපීඨසඬ්ඛාතෙ කොච්ඡෙ සා උපාවිසී, තදා තං තත්ථ නිසින්තං සක්කො ව සෙසදෙවතා ව පාරිච්ඡත්තකපුප්ඵාදීහි පුප්පියංසු.

එවං සක්කො තං පුප්පෙත්වා විත්තෙසි – “කෙන නු ඛො කාරණෙන කොසියො සෙසානං අදත්වා ඉමිස්සාව සුධං අදාසී”ති. සො තස්ස කාරණස්ස ජානනත්ථාය පුන මාතලිං පෙසෙසි. තමත්ථං ආවි කරොන්තො සත්ථා ආහ –

274. “තමෙව සංසී පුනදෙව මාතලිං, සහස්සනෙත්තො තිදසානමිත්ථො;
ගන්ත්වාන වාකාං මම බ්‍රහ්මි කොසියං, ආසාය සද්ධා සිරියා ව කොසියං;
හිරි සුධං කෙන මලන්ථ හෙතුනා”ති.

තත්ථ සංසීති අභාසී. වාකාං මමානි මම වාකාං කොසියං බ්‍රහ්මි. ආසාය සද්ධා සිරියා වාති ආසාතො ව සද්ධාතො ව සිරිතො ව හිරියෙව කෙන හෙතුනා සුධමලන්ථාති.

සො තස්ස වචනං සම්පට්ඨිජිත්වා වෙජයන්තරථමාරුස්භ අගමාසී. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

275. “තං සුප්පලත්ථං උදතාරයි රථං, දද්දල්ලමානං උපකාරියසාදිසං;
ජම්බොනදිසං තපනෙයාසන්තිහං, අලඬිකතං කඤ්චනවිත්තසන්තිහං.
276. “සුවණ්ණවන්දෙන්ථ ඛහු නිපාතිතා, හත්ථි ගවාස්සා කිකිඛ්‍යග්ගදිපියො;
එණෙයාකා ලඬිසමයෙන්ථ පක්ඛිනො, මිගෙන්ථ වෙචරියමයා යුධා යුතා.

277. “තත්ථස්සරාජහරයො අයොජය්‍යං, දසසතානි සුසුනාගසාදිසෙ;
අලඬිකතෙ කඤ්චනජාලුරච්ඡදෙ, ආවෙළිනෙ සද්දගමෙ අසඬිගිතෙ.
278. “තං යානසෙට්ඨං අභිරුය්භ මාතලි, දිසා ඉමායො අභිනාදයිත්ථ;
නහඤ්ච සෙලඤ්ච වනජපතිනිඤ්ච, සසාගරං පබ්බාසයිත්ථ මෙදිනිං.
279. “ස ඛිජ්ජමෙව උපගම්ම අස්සමං, පාචාරමෙකංසකතො කතඤ්ජලී;
බහුස්සුතං වුද්ධං විනිතවත්තං, ඉච්චබ්‍රවි මාතලි දෙවබ්‍රාහ්මණං.
280. “ඉන්දස්ස වාක්‍යං නිසාමෙහි කොසිය, දුතො අහං පුච්ඡති තං පුරින්දදො;
ආසාය සද්ධා සිරියා ව කොසිය, හිරි සුධං කෙන මලත්ථ හෙතුනා”ති.

තත්ථ තං සුජලවත්ථන්ති තං වෙජයන්තරථං සුබෙන ජලවතත්ථං. උදතාරයීති උත්තාරෙසි උක්ඛිපිත්වා ගමනසජ්ජමකාසි. උපකාරියසාදිසන්ති උපකරණහණ්ඨෙහි සද්දසං, යථා තස්ස අග්ගිසිඛාය සමානවණ්ණානි උපකරණානි ජලන්ති, තථෙව ජලිතන්ති අත්ථො. ජම්බොනදීසන්ති ජම්බුනදසඬිබාතං රත්තසුවණ්ණමයං ඊසං. කඤ්චනචිත්තසන්තිහන්ති, කඤ්චනමයෙන සත්තරතනචිචිත්තෙන අට්ඨමඬිගලෙන සමන්තාගතං. සුවණ්ණවන්දෙන්ථාති සුවණ්ණමයා වන්දකා එත්ථ රථෙ. හත්ථීති සුවණ්ණරජතමණ්ණමයා හත්ථී. ගවාදීසුපි එසෙව නයො. ලඬිසමයෙන්ථ පක්ඛිනොති එත්ථ රථෙ ලඬිසමයා නානාරතනමයා පක්ඛිගණාපි පටිපාටියා ධීතා. යුධා යුතාති අත්තනො අත්තනො යුධෙන සද්ධිං යුත්තා හුත්වා දස්සිතා.

අස්සරාජහරයොති හරිවණ්ණමනොමයඅස්සරාජානො. සුසුනාගසාදිසෙති බලසම්පත්තියා තරුණනාගසදිසෙ. කඤ්චනජාලුරච්ඡදෙති කඤ්චනජාලමයෙන උරච්ඡදාලඬිකාරෙන සමන්තාගතෙ. ආවෙළිනෙති ආවෙළසඬිබාතෙහි කණ්ණාලඬිකාරෙහි යුත්තෙ. සද්දගමෙහි පතොදප්පහාරං විනා සද්දමත්තෙනෙව ගමනසිලෙ. අසඬිගිතෙහි නිස්සඬිගෙ සිසජවෙ එවරුපෙ අස්සරාජෙ තත්ථ යොජෙසුන්ති අත්ථො.

අභිනාදයිත්ථාති යානසද්දෙන එකනින්නාදං අකාසි. වනජපතිනිඤ්චාති වනජපතිනි ව වනසණ්ඨෙ වාති අත්ථො. පබ්බාසයිත්ථාති කම්පයිත්ථ. තත්ථ ආකාසට්ඨකවිමානකම්පනෙන නහකම්පනං වෙදිතඛිබං. පාචාරමෙකංසකතොති එකංසකතපාචාරදිබ්බවත්ථො. වුද්ධන්ති ගුණවුද්ධං. විනිතවත්තන්ති විනිතෙන ආචාරවත්තෙන සමන්තාගතං. ඉච්චබ්‍රවිති රථං ආකාසෙ යපෙත්වා ඔතරිත්වා එවං අබ්‍රවි. දෙවබ්‍රාහ්මණන්ති දෙවසමං බ්‍රාහ්මණං.

සො තස්ස වචනං සුත්වා ගාථමාහ —

281. “අන්ධා සිරි මං පටිභාති මාතලි, සද්ධා අනිච්චා පන දෙවසාරථී.

ආසා විසංවාදිකසම්මතා හි මෙ, හිරි ව අරියම්හි ගුණෙ පතිට්ඨිතා”ති.

තත්ථ අන්ධාති සිප්පාදිසම්පන්නෙපි අසම්පන්නෙපි හජනතො “අන්ධා”ති මං පටිභාති. අනිච්චාති සද්ධා පන තං වත්ථුං පහාය අඤ්ඤස්මිං අඤ්ඤස්මිං උප්පජ්ජනතො හුත්වා අභාවාකාරෙන “අනිච්චා”ති මං පටිභාති. විසංවාදිකසම්මතාති ආසා පන යස්මා ධනත්ථිකා නාවාය සමුද්දං පක්ඛන්දිත්වා විනට්ඨපාහතා එන්ති, තස්මා “විසංවාදිකා”ති මං පටිභාති. අරියම්හි ගුණෙහි හිරි පන හිරොත්තජ්ජසභාවසඬිබාතෙ පරිසුද්ධෙ අරියගුණෙ පතිට්ඨිතාති.

ඉදානි තස්සා ගුණං වණ්ණෙත්තො ආහ —

282. “කුමාරියො යාවිමා ගොත්තරක්ඛිතා, ජිණ්ණා ව යා යා ව සහත්තුඉත්ථියො;
තා ඡන්දරාගං පුරිසෙසු උග්ගතං, හිරියා නිවාරෙන්ති සචිත්තමත්තනො.

283. “සඬිගාමසීසෙ සරසත්තිසංයුතෙ, පරාජිතානං පතනං පලායිනං;
හිරියා නිවත්තන්ති ජහිත්ථ ජීවිතං, තෙ සම්පට්චිජන්ති පුතා හිරිමනා.

284. “වෙලා යථා සාගරවෙගචාරිනී, හිරාය හි පාපජනං නිවාරිනී;
තං සබ්බලොකෙ හිරිමරියපුජිතං, ඉන්දස්ස තං වෙදය දෙවසාරථී”ති.

තත්ථ ජිණ්ණාති විධවා. සහත්තුති සසාමිකා තරුණත්ථියො. අත්තනොති තා සබ්බාපි පරපුරිසෙසු අත්තනො ඡන්දරාගං උග්ගතං විදිත්වා “අයුත්තමෙතං අම්භාක”න්ති හිරියා සචිත්තං නිවාරෙන්ති, පාපකම්මං න කරොන්ති. පතනං පලායිනන්ති පතන්තානඤ්ච පලායන්තානඤ්ච අත්තරෙ. ජහිත්ථ ජීවිතන්ති යෙ හිරිමත්තො හොන්ති, තෙ අත්තනො ජීවිතං වජිත්වා හිරියා නිවත්තන්ති, එවං නිවත්තා ව පන තෙ හිරිමනා පුත අත්තනො සාමිකං සම්පට්චිජන්ති, අම්බතහත්ථනො මොවෙත්වා ගණ්හන්ති. පාපජනං නිවාරිනීති පාපතො ජනං නිවාරිනී, අයමෙව වා පායො . තන්ති තං හිරිං. අරියපුජිතන්ති අරියෙහි බුද්ධාදිහි පුජිතං. ඉන්දස්ස තං වෙදයාති යස්මා එවං මහාගුණා අරියපුජිතාවෙසා, තස්මා තං එවං උත්තමා නාමෙසාති ඉන්දස්ස කථෙහීති.

තං සුත්වා මාතලි ගාථමාහ -

285. “කො තෙ ඉමං කොසිය දිට්ඨිමොදහි, භුන්මා මහින්දො අථ වා පජාපති;
හිරාය දෙවෙසු හි සෙට්ඨසම්මතා, ධිතා මහින්දස්ස මහෙසි ජායථා”ති.

තත්ථ දිට්ඨිනිති “හිරි නාම මහාගුණා අරියපුජිතා”ති ලද්ධිං. ඔදහිති හදයෙ පවෙසෙසි. සෙට්ඨසම්මතාති තව සන්නිකෙ සුධාය ලද්ධකාලතො පට්ඨාය ඉන්දස්ස සන්නිකෙ කඤ්චනාසනං ලහිත්වා සබ්බදෙවතාහි පුජියමානා උත්තමසම්මතා ජායථ.

එවං තස්මිං කට්ඨන්තෙයෙව කොසියස්ස තඤ්ඤාඤ්ඤෙව වචනධම්මො ජාතො. අථ නං, මාතලි, “කොසිය ආයුසඤ්ඤාතො තෙ ඔස්සට්ඨො, වචනධම්මොපි තෙ සම්පත්තො, කිං තෙ මනුස්සලොකෙන, දෙවලොකං ගච්ඡාමා”ති තත්ථ නෙතුකාමො හුත්වා ගාථමාහ -

286. “හන්දෙහි දානි තිදිවං අපක්කම, රථං සමාරුස්ස මමායිතං ඉමං;
ඉන්දො ව තං ඉන්දසගොත්ත කඬ්ඛති, අජ්ජෙව ත්වං ඉන්දසහඛායං වජා”ති.

තත්ථ මමායිතනිති පියං මනාපං. ඉන්දසගොත්තාති පුරිමහවෙ ඉන්දෙන සමානගොත්ත. කඬ්ඛතිති තවාගමනං ඉච්ඡන්තො කඬ්ඛති.

ඉති තස්මිං කොසියෙන සද්ධිං කට්ඨන්තෙයෙව කොසියො වචිත්වා ඔපපාතිකො දෙවපුත්තො හුත්වා ආරුස්ස දිබ්බරූපෙ අට්ඨාසි. අථ නං, මාතලි, සක්කස්ස සන්නිකං නෙසි. සක්කො තං දිස්වා වතුට්ඨමානොසො අත්තනො ධීතරං හිරිදෙවිං තස්ස අග්ගමහෙසිං කත්වා අදාසි, අපරිමාණමස්ස ඉස්සරියං අහොසි. තමත්ථං විදිත්වා “අනොමසත්තානං කම්මං නාම එවං විසුජ්ඣති”ති සත්ථා ඔසානගාථමාහ -

287. “එවං විසුජ්ඣති අපාපකම්මිනො, අපො සුචිණ්ණස්ස ඵලං න තස්සති;
යෙ කෙච්ඡි මද්දක්ඛු සුධාය භොජනං, සබ්බෙව තෙ ඉන්දසහඛායං ගතා”ති.

තත්ථ අපාපකම්මිනොති අපාපකම්මා සත්තා එවං විසුජ්ඣතිති යෙ කෙච්ඡි මද්දක්ඛුති යෙ කෙච්ඡි සත්තා තස්මිං හිමවත්තපදෙසෙ තදා කොසියෙන හිරියා දියමානං සුධාභොජනං අද්දසංසු. සබ්බෙව තෙති තෙ සබ්බෙපි තං දානං අනුමොදිත්වා චිත්තං පසාදෙත්වා ඉන්දසහඛායං ගතාති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, හික්ඛෙව, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙනං අදානාහිරතං ථද්ධමච්ඡරියං සමානං අහං දමෙසිංයෙව”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා හිරි දෙවතා උප්පලවණ්ණා අහොසි, කොසියො දානපති හික්ඛු, පඤ්චසිංඛො අනුරුද්ධො, මාතලි ආනන්දො, සුරියො කස්සපො, වන්දො මොග්ගල්ලානො, නාරදො සාරිපුත්තො, සක්කො අහමෙව අහොසි”න්ති.

[536] 4. කුණාලජාතකවණ්ණනා සුධාභොජනජාතකවණ්ණනා තතියා.

එවමක්ඛායකීති ඉදං සත්ථා කුණාලදහෙ විහරන්තො අනහිරතිපිළිනෙ පඤ්චසනෙ හික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තත්ත්වායං අනුපුබ්බිකථා - සාකියකොලියා කිර කපිලවත්ථුනගරස්ස ව කොලියනගරස්ස ව අත්තරෙ රොහිණිං නාම නදිං එකෙනෙවාචරණෙන බන්ධාපෙත්වා සස්සාති කාරොන්ති. අථ ජෙට්ඨමුලමාසෙ සස්සෙසු මිලායන්තෙසු උභයනගරවාසීනම්පි කම්මකාරා සන්නිපතිංසු. තත්ථ කොලියනගරවාසීනො වදිංසු - “ඉදං උදකං උභයතො නිහරියමානං නෙව තුම්භාකං, න අම්භාකං පහොස්සති, අම්භාකං පන සස්සං එකඋදකෙනෙව නිප්පජ්ජිස්සති, ඉදං උදකං අම්භාකං දෙථා”ති. කපිලවත්ථුවාසීනො වදිංසු - “තුම්භෙසු කොට්ඨෙ පුරෙත්වා ධීතෙසු මයං රත්තසුචණ්ණනිලමණිකාලකභාපණෙ ගහෙත්වා න සක්ඛිස්සාම පච්ඡිපසිබ්බකාදිහත්ථා තුම්භාකං සරද්ධා රෙ විවරිතුං, අම්භාකම්පි සස්සං එකෙනෙව උදකෙන නිප්පජ්ජිස්සති, ඉදං උදකං අම්භාකං දෙථා”ති. “න මයං දස්සාමා”ති? “මයම්පි න දස්සාමා”ති. එවං කලහං වඩ්ඪෙත්වා එකො උට්ඨාය එකස්ස පහාරං අදාසි, සොපි අඤ්ඤස්සාති එවං අඤ්ඤාඤ්ඤං පහරිත්වා රාජකුලානං ජාතිං සට්ඨෙත්වා කලහං පවත්තෙසුං.

කොලියකම්මකාරා වදන්ති - “තුම්භෙ කපිලවත්ථුවාසීකෙ සාකියදාරකෙ ගහෙත්වා ගජ්ජථ, යෙ සොණසිඬ්ඨගාලාදයො විය අත්තනො හගිනීහි සද්ධිං වසිංසු, එතෙසං හත්ථිඅස්සාදයො වා එලකාචුඩානි වා අම්භාකං කිං කරිස්සන්ති”ති? සාකියකම්මකාරා වදන්ති - “තුම්භෙ දානි කුට්ඨිනො දාරකෙ ගහෙත්වා ගජ්ජථ, යෙ අනාථා නිග්ගතිකා තිරච්ඡානා විය කොලරුක්ඛෙ වසිංසු, එතෙසං හත්ථිඅස්සාදයො වා එලකාචුඩානි වා අම්භාකං කිං කරිස්සන්ති”ති? තෙ ගන්ත්වා තස්මිං කම්මෙ නියුත්තඅමච්චානං කට්ඨෙසු, අමච්චා රාජකුලානං කට්ඨෙසු. තතො සාකියා “හගිනීහි සද්ධිං සංවාසිකානං ථාමඤ්ච බලඤ්ච දස්සෙස්සාමා”ති යුද්ධසජ්ජා නික්ඛම්සු. කොලියාපි “කොලරුක්ඛවාසීනං ථාමඤ්ච බලඤ්ච දස්සෙස්සාමා”ති යුද්ධසජ්ජා නික්ඛම්සු. අපරෙ පනාවරියා “සාකියකොලියානං දාසිසු උදකත්ථාය නදිං ගන්ත්වා වුම්බටානි භූමියං නික්ඛිපිත්වා සුබකථාය සන්නිසිත්තාසු එකිස්සා වුම්බටං එකා සකසඤ්ඤාය ගණ්හි, තං නිස්සාය ‘මම වුම්බටං, තව වුම්බටං’න්ති කලහෙ පවත්තෙ කමෙන

උභයනගරවාසීන්ට දාසකම්මකාරා වෙව සෙවකගාමභොජකාමවිච්චපරාජානෝ වාති සබ්බෙ යුද්ධසජ්ජා නික්ඛමිංසු” ති වදන්ති. ඉමමිහා පන නයා පුරිමනයොව බහුසු අවිධිකථාසු ආගතො, යුත්තරුපො වාති ස්වෙව ගහෙනබ්බො.

තෙ පන සායන්හසමයෙ යුද්ධසජ්ජා නික්ඛමිස්සන්තිති තස්මිං සමයෙ භගවා සාවත්ථියං විහරන්තො පච්චුසසමයෙ ලොකං වොලොකෙන්තො ඉමෙ එවං යුද්ධසජ්ජෙ නික්ඛන්තෙ අද්දස, දිස්වා ව “මයි ගතෙ එස කලහො වූපසමිස්සති නු බො, නො” ති උපධාරෙන්තො “අහමෙත්ථ ගන්ත්වා කලහවූපසමත්ථං තිණ්ණ ජාතකානි කට්ඨස්සාමි, තතො කලහො වූපසමිස්සති, අථ සාමග්ගිදීපනත්ථාය ද්වෙ ජාතකානි කට්ඨත්වා අත්තදණ්ඩසුත්තං (සු. නි. 941 ආදයො) දෙසෙස්සාමි, දෙසනං සුත්වා උභයනගරවාසීන්ට අධිස්සන්තො අධිස්සන්තො කුමාරසන්නානි දස්සන්ති, අහං තෙ පබ්බාපෙස්සාමි, මහන්තො සමාගමො භවිස්සති” ති සන්තිට්ඨානං කත්වා පාතොව සරිපට්ඨග්ගනං කත්වා සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරින්වා පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො සායන්හසමයෙ ගන්ධකුටිතො නික්ඛමිත්වා කස්සචි අනාරොවෙන්වා සයමෙව පත්තච්චරමාදාය ද්වන්තං සෙනානං අන්තරෙ ආකාසෙ පල්ලඬ්ඬකං ආභූජන්වා තෙසං සංවෙගජනනත්ථං දිවා අන්ධකාරං කාතුං කෙසරංසියො විස්සජ්ජෙන්තො නිසීදි. අථ තෙසං සංවිග්ගමානසානං අත්තානං දස්සෙන්තො ඡබ්බණ්ණා බුද්ධරංසියො විස්සජ්ජෙසි. කපිලවත්ථුවාසීන්ට හඟවන්තං දිස්වා “අමිහාකං ඤාතිස්සෙට්ඨො සත්ථා ආගතො, දිට්ඨො නු බො තෙන අමිහාකං කලහකරණභාවො” ති වින්තෙන්වා “න බො පන සක්කා සත්ථරි ආගතෙ අමිහෙහි පරස්ස සරිරෙ සත්ථං පාතෙතුං, කොලියනගරවාසීන්ට අමිහෙ හනන්තු වා බජ්ඣන්තු වා” ති ආවුධානි ඡබ්බෙසු. කොලියනගරවාසීන්ට තථෙව අකංසු.

අථ භගවා ඔතරින්වා රමණීයෙ පදෙසෙ වාලුකපුලිනෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසීදි අනොපමාය බුද්ධසිරියා විරොවමානො. තෙහි රාජානො භගවන්තං වන්දිත්වා නිසීදිංසු. අථ තෙ සත්ථා ජානන්තොව “කස්මා ආගතත්ථ, මහාරාජා” ති පුච්ඡි. “නෙව, හන්තෙ, නදිදස්සනත්ථාය, න කීළනත්ථාය, අපිච්ච බො පන ඉමස්මිං යානෙ සඬිගාමං පච්චුපට්ඨාපෙන්වා ආගතමිහා” ති. “කිං නිස්සාය වො කලහො, මහාරාජා” ති? “උදකං නිස්සාය හන්තෙ” ති. “උදකං කිං අග්ගති මහාරාජා” ති? “අප්පග්ගං, හන්තෙ” ති. “පථවී නාම කිං අග්ගති, මහාරාජා” ති? “අනග්ගා, හන්තෙ” ති. “බත්තියා කිං අග්ගන්ති, මහාරාජා” ති? “බත්තියා නාම අනග්ගා, හන්තෙ” ති. “අප්පග්ගං උදකං නිස්සාය කස්මා අනග්ගෙ බත්තියෙ නාසෙථ, මහාරාජ, කලහස්මිඤ්ඤි අස්සාදො නාම නත්ථී, කලහවසෙන හි මහාරාජා එකාය රුක්ඛදෙවතාය කාලසිහෙන සද්ධිං බද්ධාසානො සකලමිපි ඉමං කප්පං අනුප්පත්තොයෙවා” ති වත්වා එන්දනජාතකං (ජා. 1.13.14 ආදයො) කට්ඨෙ. තතො “පරපත්තියෙන නාම මහාරාජා න භවිතබ්බං, පරපත්තියා හි හුත්වා එකස්ස සසස්ස කථාය තියොජනසහස්සවිත්ථෙන හිමවන්තෙ වතුප්පදගණා මහාසමුද්දං පක්ඛන්දිතො අහෙසුං, තස්මා පරපත්තියෙන න භවිතබ්බ” ති වත්වා දද්දරජාතකං (ජා. 1.243-44; 1.4.13-16; 1.9.105 ආදයො) කට්ඨෙ. තතො “කදාචි මහාරාජා දුබ්බලොපි මහබ්බලස්ස රන්ධං පස්සති, කදාචි මහබ්බලොපි දුබ්බලස්ස රන්ධං පස්සති, ලුට්ඨිකාපි හි සකුණිකා හත්ථිනාගං සාතෙසි” ති වත්වා ලුට්ඨිකජාතකං (ජා. 1.5.39 ආදයො) කට්ඨෙ. එවං කලහවූපසමනත්ථාය තිණ්ණ ජාතකානි කට්ඨත්වා සාමග්ගිදීපනත්ථාය ද්වෙ ජාතකානි කට්ඨෙ. “සමග්ගානඤ්ඤි මහාරාජා කොචි ඔතාරං නාම පස්සිතුං න සක්කොති” ති වත්වා රුක්ඛධම්මජාතකං (ජා. 1.1.74) කට්ඨෙ. තතො “සමග්ගානං මහාරාජා කොචි විචරං පස්සිතුං නාසක්ඛි, යදා පන අඤ්ඤමඤ්ඤං විවාදමකංසු, අථ තෙ එකො නෙසාදපුත්තො ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්වා ආදාය ගතො, විවාදෙ අස්සාදො නාම නත්ථී” ති වත්වා වට්ඨකජාතකං (ජා. 1.1.35, 118; 1.6.128-133) කට්ඨෙ. එවං ඉමානි පඤ්ච ජාතකානි කට්ඨත්වා අවසානෙ අත්තදණ්ඩසුත්තං (සු. නි. 941 ආදයො) කට්ඨෙ.

අථ රාජානො පසන්තා “සවෙ සත්ථා නාගමිස්ස, මයං අඤ්ඤමඤ්ඤං වධිත්වා ලොහිතනදිං පවත්තයිස්සාම, සත්ථාරං නිස්සාය නො ජීවිතං ලද්ධං. සවෙ පන සත්ථා අගාරං අජ්ඣාචස්ස, ද්විසහස්සදීපපරිවාරං චතුමහාදීපරජ්ජං හත්ථගතං අභවිස්ස, අතිරෙකසහස්සං බො පනස්ස පුත්තා අභවිස්සංසු, තතො බත්තියපරිවාරොව අවිචරිස්ස, තං බො පනෙස සම්පත්තිං පහාය නික්ඛමිත්වා සම්බොධිං පත්තො, ඉදානිපි බත්තියපරිවාරොව විචරතු” ති උභයනගරවාසීන්ට අධිස්සන්තො අධිස්සන්තො කුමාරසන්නානි අදංසු. භගවා තෙ පබ්බාපෙන්වා මහාවනං අගමාසි. පුනදිවසතො පට්ඨාය තෙහි පරිවුතො එකදා කපිලවත්ථුවනගරෙ එකදා කොලියනගරෙහි ද්විසු නගරෙසු පිණ්ඩාය වරති. උභයනගරවාසීන්ට මහාසක්කාරං කරිංසු. තෙසං ගරුගාරවෙන න අත්තතො රුචියා පබ්බාපිතානං අනභිරති උප්පජ්ජි. පුරාණදුතිසිකායොපි තෙසං අනභිරතිජනනත්ථාය තං තං වත්වා සාසනං පෙසෙසු. තෙ අතිරෙකතරං උක්කණ්ඩිංසු. භගවා ආවජ්ජෙන්තො තෙසං අනභිරතභාවං ඤාත්වා “ඉමෙ හික්ඛු මාදිසෙන බුද්ධෙන සද්ධිං එකතො වසන්තා උක්කණ්ඩන්ති, කථං රූපා නු බො තෙසං ධම්මකථා සජ්ජායා” ති උපධාරෙන්තො කුණාලධම්මදෙසනං පස්සි. අථස්ස එතදභොසි – “අහං ඉමෙ හික්ඛු හිමවන්තං නෙත්වා කුණාලකථාය තෙසං මාතුගාමදොසං පකාසෙන්වා අනභිරතිං හරින්වා සොනාපත්තිමග්ගං දස්සාමි” ති.

සො පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙන්වා පත්තච්චරමාදාය කපිලවත්ථුවං පිණ්ඩාය වරින්වා පච්ඡාහන්තං. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො හත්තකිච්චවෙලායමෙව තෙ පඤ්චසනෙ හික්ඛු ආමන්තෙන්වා “දිට්ඨපුබ්බො වො, හික්ඛවෙ, රමණීයො හිමවන්තපදෙසො” ති පුච්ඡි. “නොහෙතං, හන්තෙ” ති. “ගච්ඡිස්සථ පන හිමවන්තවාරික” ති? “හන්තෙ, අනිද්ධමන්තො මයං කථං ගමිස්සාමා” ති. “සවෙ පන වො කොචි ගහෙන්වා ගච්ඡෙය්‍ය, ගච්ඡෙය්‍යාථා” ති? “ආම, හන්තෙ” ති. සත්ථා සබ්බෙහි තෙ අත්තතො ඉද්ධියා ගහෙන්වා ආකාසෙ උප්පතිත්වා හිමවන්තං ගන්ත්වා ගගනතලෙ ධීතොව රමණීයෙ හිමවන්තපදෙසෙ කඤ්චනපබ්බතං රජනපබ්බතං මණ්ණපබ්බතං හිඬගුලිකපබ්බතං අඤ්ජනපබ්බතං සානුපබ්බතං ඵලිකපබ්බතන්ති නානාවිධෙ පබ්බතෙ, පඤ්ච මහානදියො, කණ්ණමුණ්ඩකං රථකාරං සීහපපාතං.

ජද්දන්තං නියග්ගළං අනොත්තන්තං කුණාලදහන්ති සත්ත දහෙ දස්සෙසි. හිමවන්තො ව නාම මහා පඤ්චයොජනසතුබ්බොධො නියොජනසහස්සවින්ටනො, තස්ස ඉමං රමණියං එකදෙසං අත්තනො ආනුභාවෙන දස්සෙසි. තත්ථ කතනිවාසානි සිහබ්බග්ගහන්තිකුලාදීනි චතුප්පදානිපි එකදෙසනො දස්සෙසි. තත්ථ ආරාමරාමණෙයාකාදීනි පුප්පුපගඵලූපගෙ රුක්ඛෙ නානාවිධෙ සකුණසඩ්ඨෙ ජලජඵලජපුප්ඵානි හිමවන්තස්ස පුරත්ථිමපස්සෙ සුවණ්ණතලං, පුව්ඡිමපස්සෙ හිඩ්ගුලතලං දස්සෙසි. ඉමෙසං රාමණෙයාකානං දිට්ඨකාලනො පට්ඨාය තෙසං හික්ඛුනං පුරාණදුතියිකාසු ඡන්දරාගො පභීනො.

අථ සත්ථා තෙ හික්ඛු ගහෙන්වා ආකාසනො ඔතරින්වා හිමවන්තපච්ඡිමපස්සෙ සට්ඨියොජනිකෙ මනොසිලාතලෙ සත්තයොජනිකස්ස කප්පට්ඨිකසාලරුක්ඛස්ස හෙට්ඨා නියොජනිකාය මනොසිලාතලාය තෙහි හික්ඛුහි පරිවුනො ඡබ්බණ්ණරස්මියො විස්සජ්ජෙන්තො අණ්ණවකුච්ඡිං බොහෙන්වා ජලමානො සූරියො විය නිසිදින්වා මධුරස්සරං නිච්ඡාරෙන්තො තෙ හික්ඛු ආමන්තෙසි – “හික්ඛවෙ, ඉමස්මිං හිමවන්තෙ තුම්හෙහි අදිට්ඨපුබ්බං පුව්ඡ්ථා”ති. තස්මිං බණෙ ද්වෙ චිත්තකොකිලා උභොසු කොට්ඨු දණ්ඩකං මුඛෙන ඩංසින්වා මජ්ඣෙ අත්තනො සාමිකං නිසිදාපෙන්වා අට්ඨ චිත්තකොකිලා පුරනො, අට්ඨ පච්ඡනො, අට්ඨ වාමනො, අට්ඨ දක්ඛිණනො, අට්ඨ හෙට්ඨා, අට්ඨ උපරි ඡායං කත්වා එවං චිත්තකොකිලං පරිවාරෙන්වා ආකාසෙනාගච්ඡන්ති. අථ තෙ හික්ඛු තං සකුණසඩ්ඨං දිස්වා සත්ථාරං පුව්ඡ්ඨාසු – “කෙ නාමෙන, හන්තෙ සකුණා”ති? “හික්ඛවෙ, එස මම පොරාණකො වංසො, මයා යපිතා පවෙණි, මං තාව පුබ්බෙ එවං පරිවරිංසු, තදා පනෙස සකුණගණො මහා අභොසි, අඩ්ඨුඩ්ඨානි දිජකඤ්ඤාසහස්සානි මං පරිවරිංසු. අනුපුබ්බෙන පරිභාසින්වා ඉදානි එත්තකො ජානො”ති. “කථං එවරුපෙ පන, හන්තෙ, වනසණ්ඨෙ එතා දිජකඤ්ඤායො තුම්හෙ පරිවරිංසු”ති? අථ තෙසං සත්ථා “තෙන හි, හික්ඛවෙ, සුණාථා”ති සතිං උපට්ඨාපෙන්වා අතීතං ආහරින්වා දස්සෙන්තො ආහ –

“එවමක්ඛායති එවමනුසුයති, සබ්බොසධධරණිධරෙ තෙකපුප්ඵමාලාවිතතෙ ගජගච්ඡමහිංසරුරුවමරපසදබ්බග්ගොකණ්ණසිහබ්බග්ගසදීපිඅච්ඡකොකතරච්ඡඋද්දාරකදලි- මිගබ්බාරසසකණ්ණිකානුවරිතෙ ආකිණ්ණනෙලමණ්ඩලමහාවරාහනාගකුලකරණසඩ්ඨසාධිවුට්ඨෙ ඉස්සමිගසාබ්බගසරහමිගඵණ්ඩලවතමිගපසදමිගපුරිසාලුකිමිපුරිසයක්ඛරක්ඛ- සනිසෙවිතෙ අමජ්ජවමඤ්ජරිධරපහට්ඨපුප්ඵච්ඡිසිතග්ගානෙකපාදපගණවිතකෙ කුරරවකොරවාරණමයුරපරහතජීවඤ්ජීවකවෙලාවකහිඩ්ඨකාරකරච්ඡිකමත්තවිහඩ්ගගණසතතසමිපසුට්ඨෙ අඤ්ජනමනොසිලාහරිතාලහිඩ්ගුලකහෙමරජතකතකානෙකධාතු- සතචිතද්ධපට්ඨණ්ඩිතපදෙසෙ එවරුපෙ බලු, හො, රම්මෙ වනසණ්ඨෙ කුණාලො නාම සකුණො පට්ඨසති අතිවිය විත්තො අතිවිය විත්තපත්තච්ඡදනො”.

“තස්සෙව බලු, හො, කුණාලස්ස සකුණස්ස අඩ්ඨුඩ්ඨානි ඉත්ථිසහස්සානි පරිවාරිකා දිජකඤ්ඤායො, අථ බලු, හො, ද්වෙ දිජකඤ්ඤායො කට්ඨං මුඛෙන ඩංසින්වා තං කුණාලං සකුණං මජ්ඣෙ නිසිදාපෙන්වා උඩ්ඨෙත්තිමා තං කුණාලං සකුණං අද්ධානපරියායපටෙ කිලමටො උබ්බාහෙන්ථා”ති.

“පඤ්චසනා දිජකඤ්ඤායො හෙට්ඨනො හෙට්ඨනො උඩ්ඨෙත්ති ‘සවායං කුණාලො සකුණො ආසනා පරිපතිස්සති, මයං තං පක්ඛෙහි පටිග්ගහෙස්සාමා’ති.

“පඤ්චසනා දිජකඤ්ඤායො උපරුපරි උඩ්ඨෙත්ති ‘මා නං කුණාලං සකුණං ආතපො පරිතාපෙසි’ති.

“පඤ්චසනා දිජකඤ්ඤායො උභතොපස්සෙන උඩ්ඨෙත්ති ‘මා නං කුණාලං සකුණං සීතං වා උණ්භං වා තිණං වා රජො වා වාතො වා උස්සාවො වා උපජ්ඣසි’ති.

“පඤ්චසනා දිජකඤ්ඤායො පුරනො පුරනො උඩ්ඨෙත්ති ‘මා නං කුණාලං සකුණං ගොපාලකා වා පසුපාලකා වා තිණභාරකා වා කට්ඨභාරකා වා වනකම්මිකා වා කට්ඨෙත වා කය්ලෙන වා පාණිනා වා ලෙඩ්ඞුනා වා දණ්ඨෙන වා සත්ථෙත වා සක්ඛරාහි වා පහාරං අදංසු, මායං කුණාලො සකුණො ගච්ඡෙහි වා ලතාහි වා රුක්ඛෙහි වා සාබාහි වා ථම්හෙහි වා පාසාණෙහි වා බලවන්තෙහි වා පක්ඛිහි සඩ්ගමෙසි’ති.

“පඤ්චසනා දිජකඤ්ඤායො පච්ඡනො පච්ඡනො උඩ්ඨෙත්ති සණ්භාහි සබ්බාහි මඤ්ජුහි මධුරාහි වාචාහි සමුදාවරන්තියො ‘මායං කුණාලො සකුණො ආසනෙ පරියුක්තණ්ඩි’ති.

“පඤ්චසනා දිජකඤ්ඤායො දිසොදිසං උඩ්ඨෙත්ති අනෙකරුක්ඛවිවිධචිකතිඵලමාහරන්තියො ‘මායං කුණාලො සකුණො බුදාය පරිකිලමින්ථා’ති.

“අථ බලු, හො, තා දිජකඤ්ඤායො තං කුණාලං සකුණං ආරාමෙනෙව ආරාමං, උය්‍යානෙනෙව උය්‍යානං, නදීතිත්ථෙනෙව නදීතිත්ථං, පබ්බතසිඛරෙනෙව පබ්බතසිඛරං, අම්බවනෙනෙව අම්බවනං, ජම්බුවනෙනෙව ජම්බුවනං, ලබ්බජවනෙනෙව ලබ්බජවනං, නාලිකෙරසඤ්චාරියෙනෙව නාලිකෙරසඤ්චාරියං බිජ්ජමෙව අභිසම්භොන්ති රතීන්ථාය.

“අප බල, හො, කුණාලො සකුණො තාහි දිජකඤ්ඤාහි දිවසං පරිබ්බුල්හො එවං අපසාදෙති ‘නස්සප තුම්හෙ වසලියො, විනස්සප තුම්හෙ වසලියො චොරියො ධුත්තියො අසතියො ලහුවිත්තායො කතස්ස අප්පටිකාරිකායො අනිලො විය යෙනකාමංගමායො’” ති.

තත්‍රායං අත්ථවණ්ණනා – භික්ඛවෙ, සො වනසණ්ඩො එවං අක්ඛායති එවඤ්ච අනුසුයති. කිත්ති? සබ්බොසධධරණිධරෙති විත්ථාරො. තත්ථ සබ්බොසධධරණිධරෙති මූලතවපත්තපුප්ඵාදිසබ්බොසධධරාය ධරණියා සමන්තාගතෙති අත්ථො, සබ්බොසධධුත්තො වා ධරණිධරො. සො හි පදෙසො සබ්බොසධධරණිධරොති එවමක්ඛායති එවඤ්ච අනුසුයති, තස්මිං වනසණ්ඩෙති චුත්තං හොති. සෙසපදෙයොජනායපි එසෙව නයො. නෙකපුප්ඵමාලාවිතතෙති අනෙකෙහි ඵලත්ථාය උප්පත්තපුප්ඵෙති වෙව පිළත්ථධනමාලොයති ව විතතෙ. රුරුති සුවණ්ණවණ්ණො මිගා. උද්දාරාති උද්දා. බ්ලාරාති මහාබ්ලාරා. නෙලමණ්ඩලං චූචිති තරුණභික්ඛච්ඡාපමණ්ඩලං. මහාවරාහාති මහාහත්ථිනො, ආකිණ්ණනෙලමණ්ඩලමහාවරාහෙන ගොවරියාදිහෙදෙන දසවිධෙන නාගකුලෙන වෙව කරණුසඬසෙන ව අධිචුට්ඨෙති අත්ථො. ඉස්සමිගාති කාළසිහා. වාතමිගාති මහාවාතමිගා. පසදමිගාති විත්‍රමිගා. පුරිසාලුති වළවාමුඛයක්ඛිතියො. කිම්පුරිසාති දෙවකිත්තරචන්දකිත්තරදුමකිත්තරදණ්ඩමාණවකකොන්ති-සකුණකණ්ණපාචුරණාදිහෙදා කිත්තරා. අමප්පවමඤ්ජරිධරපහට්ඨපුප්ඵප්පුසිතග්ගානෙකපාදපගණවිතතෙති මකුලධරෙති වෙව මඤ්ජරිධරෙති ව සුපුප්ඵිතෙති ව අග්ගමත්තපුප්ඵිතෙති ව අනෙකෙහි පාදපගණෙහි විතතෙ. වාරණා නාම හත්ථිලිඬගසකුණා. වෙලාවකාතිපි එතෙ සකුණායෙව. හෙමඤ්ච කතකඤ්චාති ද්වෙ සුවණ්ණජාතියො. එතෙහි අඤ්ජනාදීහි අනෙකධාතුසතෙහි අනෙකෙහි වණ්ණධාතුරාසිහි විනද්ධපටිමණ්ඩිතපදෙසෙ. හොති ධම්මාලපනමත්තමෙතං. විත්තොති මුඛතුණ්ඩකෙපි හෙට්ඨාඋදරභාගෙපි විත්‍රොව.

අඩ්ඨුඩ්ඨානීති අඩ්ඨවතුත්ථානි, තිණි සහස්සානි පඤ්චෙව සතානීති අත්ථො. අද්ධානපරියායපථෙති අද්ධානසඬ්ඛානෙ ගමනමග්ගෙ. උබ්බාහෙත්ථාති බාධසිත්ථං. උපප්පුසිති උපගත්ථවා පුසි. පහාරං අදංසුති එත්ථ “මා න”න්ති පදස්ස සාමිවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සඬ්ගමෙසිති සමාගච්ඡි. සණ්භාහීති මට්ඨාහි. සබ්ලාහීති පියාහි. මඤ්ජුහීති සබ්ලාහි. මධුරාහීති මධුරස්සරාහි. සමුදාවරන්තියොති ගත්ථබ්බකරණවසෙන පරිවරන්තියො. අනෙකරුක්ඛවිට්ඨවිකතිඵලන්ති අනෙකෙහි රුක්ඛෙහි විට්ඨවිකතිඵලං. ආරාමෙනෙව ආරාමන්ති පුප්ඵාරාමාදිසු අඤ්ඤතරෙන ආරාමෙනෙව අඤ්ඤතරං ආරාමං නෙත්තීති අත්ථො. උය්‍යානාදිසුපි එසෙව නයො. නාලිකෙරසඤ්චාරියෙනෙව නාලිකෙරවනෙනෙව අඤ්ඤං නාලිකෙරවනං. අතිසම්භොන්තීති එවං නෙත්ථා තත්ථං නං බිප්පඤ්ඤෙව රතිත්ථාය පාපුණන්ති.

දිවසං පරිබ්බුල්හොති සකලදිවසං පරිබ්බුල්හො. අපසාදෙතීති තා කිර තං එවං දිවසං පරිවරිත්ථා නිවාසරුක්ඛෙ ඔතාරෙත්ථා පරිවාරෙත්ථා රුක්ඛසාබාසු නිසිදිත්ථා “අප්පෙව නාම මධුරවචනං ලභෙය්‍යාමා”ති පත්ථයන්තියො ඉමිනා උය්‍යාජිතකාලෙ අත්තනො වසනට්ඨානං ගමිස්සාමාති වසන්ති. කුණාලරාජා පන තා උය්‍යාජෙත්තො “නස්සථා”තිආදිවනෙහි අපසාදෙති. තත්ථ නස්සථාති ගච්ඡථ. විනස්සථාති සබ්බතොභාගෙන නස්සථ. ගෙහෙ ධනධඤ්ඤාදීනං නාසනෙන චොරියො, බහුමායනාය ධුත්තියො, නට්ඨස්සතිනාය අසතියො, අනවට්ඨිතවිත්තනාය ලහුවිත්තායො, කතවිනාසනෙන මිත්තදුබ්භිතාය කතස්ස අප්පටිකාරිකායොති.

එවඤ්ච පන වත්ථා “ඉති බො, භික්ඛවෙ, අහං තිරච්ඡානගතොපි ඉත්ථිනං අකතඤ්ඤතං බහුමායනං අනාවාරනං දුස්සිලතඤ්ච ජානාමි, තදාපාහං තාසං වසෙ අවත්තිත්ථා තා එව අත්තනො වසෙ වත්තෙමි”ති ඉමාය කථාය තෙසං භික්ඛුනං අනභිරතීං හරිත්ථා සත්ථා තුණ්හි අහොසි. තස්මිං බණෙ ද්වෙ කාලකොකිලා සාමිකං දණ්ඩකෙන උක්ඛිපිත්ථා හෙට්ඨාභාගාදිසු වතස්සො වතස්සො හුත්ථා තං පදෙසං ආගමිංසු. තෙ භික්ඛු තාපි දිස්ථා සත්ථාරං පුච්ඡිංසු. සත්ථා “පුබ්බෙ, භික්ඛවෙ, මම සභායො පුණ්ණමුඛො නාම පුස්සකොකිලො අහොසි, තස්සායං වංසො”ති වත්ථා පුරිමනයෙනෙව තෙහි භික්ඛුහි පුච්ඡිතො ආහ –

“තස්සෙව බල, හො, හිමවතො පබ්බතරාජස්ස පුරත්ථිමදිසාභාගෙ සුසුමුමසුනිපුණගිරිප්පහවහරිතුපයන්තියො”ති.

තත්ථ සුට්ඨු සුමුමසණ්භසලිලතාය සුසුමුමසුනිපුණා, ගිරි ඵ්ඨාසං පහවොති ගිරිප්පහවා , හිමවත්තතො සන්දමානහරිතතිණමිස්සඔසනාය හරිතා, කුණාලදහං උපගමනෙන උපයන්තියොති සුසුමුමසුනිපුණගිරිප්පහවහරිතුපයන්තියො, එවරුපා නදියො යස්මිං සන්දන්තීති අත්ථො.

ඉදානි යං කුණාලදහං තා උපයන්ති, තත්ථ පුප්ඵානි වණ්ණෙත්තො ආහ –

“උප්පලපදුමකුමුදනලිනසතපත්තසොගත්ථිකමත්ථාලකසම්පතිවිරුල්භ-සුවිගන්ධමනුඤ්ඤමාවකප්පදෙසෙ”ති.

තත්ථ උප්පලන්ති නිලුප්පලං. නලිනන්ති සෙතපදුමං. සතපත්තන්ති පරිපුණ්ණසතපත්තපදුමං. සම්පතීති එතෙහි සම්පතිවිරුල්භෙහි අභිනවජාතෙහි සුවිගන්ධෙන වෙව මනුඤ්ඤෙන ව හදයබන්ධනසමත්ථතාය මාවකෙන ව

පදෙසෙන සමන්තාගතෙනි අත්ථො.

ඉදානි තස්මිං දහෙ රුක්ඛාදයො වණ්ණොන්තො ආහ -

“කුරවකමුවලින්දකෙනකවෙදිසවඤ්ඡුලපුන්තාගබකුලතිලකපියකහසනසාලසළල-
වම්පකඅසොකනාගරුක්ඛතිරිච්ඡුපපත්තලොද්දවන්දනොසවනෙ
කාලාගරුපද්මකපියච්ඡුදෙවදාරුකවොවගහනෙ කකුධකුට්ඨඅභිකොලකච්චිකාරකණ්ණිකාර-
කනවෙරකොරණ්ඩකකොවිලාරකිංසුකයොධිකවනමල්ලිකමනඬගණමනවජ්ජහණ්ඩසුරුවිර-
හගිනිමාලාමලාධරෙ ජාතිසුමනමධුගන්ධිකධනුතක්කාරිතාලිසතගරමුසිරකොට්ඨකච්ඡවිතනෙ
අතිමුත්තකසංකුසුම්මලතාවිතතපටිමණ්ඩිතජ්ජදෙසෙ හංසපිලවකාදම්ඛකාරණ්ඩවාහිනදිනෙ
විජ්ජාධරසිද්ධසමණතාපසගණාධිවුට්ඨො
වරදෙවයක්ඛරක්ඛසදානවගන්ධබ්බකින්නරමහොරගානුවණ්ණජ්ජදෙසෙ - එවරුපෙ බලු, හො, රම්මෙ
වනසණ්ඨෙ පුණ්ණමුඛො නාම චුස්සකොකිලො පතිවසති අතිවිය මධුරගිරො විලාසිතනයනො මත්තක්ඛො.

“තස්සෙව බලු, හො, පුණ්ණමුඛස්ස චුස්සකොකිලස්ස අභිචුඬ්ඨානි ඉත්ථිසතානි පරිවාරිකා
දිජ්ජකඤ්ඤායො. අථ බලු, හො, ද්වෙ දිජ්ජකඤ්ඤායො කට්ඨං මුඛෙන ඩංසිත්වා තං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං
මජ්ඣෙ නිසීදාපෙත්වා උඬ්ඨෙත්ති ‘මා නං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං අද්ධානපරියායපථෙ කිලමථො
උබ්බාහෙත්ථා’ති.

“පඤ්ඤාස දිජ්ජකඤ්ඤායො හෙට්ඨතො හෙට්ඨතො උඬ්ඨෙත්ති ‘සවායං පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො
සකුණො ආසනා පරිපතීස්සති, මයං තං පක්ඛෙහි පටිග්ගහෙස්සාමා’ති.

“පඤ්ඤාස දිජ්ජකඤ්ඤායො උපරුපරි උඬ්ඨෙත්ති ‘මා නං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං ආතපො
පරිතාපෙසී’ති.

“පඤ්ඤාස පඤ්ඤාස දිජ්ජකඤ්ඤායො උහතොපස්සෙන උඬ්ඨෙත්ති ‘මානං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං
සිතං වා උණ්හං වා තිණං වා රජො වා වාතො වා උස්සාවො වා උපජ්චුසී’ති.

“පඤ්ඤාස දිජ්ජකඤ්ඤායො පුරතො පුරතො උඬ්ඨෙත්ති ‘මා නං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං ගොපාලකා
වා පසුපාලකා වා තිණභාරකා වා කට්ඨභාරකා වා වනකම්මිකා වා කට්ඨෙන වා කඨලාය වා පාණිනා වා
ලෙඬ්ඬිනා වා දණ්ඨෙන වා සත්ථෙත වා සක්ඛරාහි වා පහාරමදංසු, මායං පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො
ගච්ඡෙති වා ලතාහි වා රුක්ඛෙහි වා සාඛාහි වා ථම්මෙහි වා පාසාණෙහි වා බලවත්තෙහි වා පක්ඛිති
සඬ්ගමෙසී’ති.

“පඤ්ඤාස දිජ්ජකඤ්ඤායො පච්ඡතො පච්ඡතො උඬ්ඨෙත්ති සණ්භාහි සබ්බාහි මඤ්ජුහි මධුරාහි වාලාහි
සමුදාවරන්තියො ‘මායං පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො ආසනෙ පරියුක්කණ්ඨී’ති.

“පඤ්ඤාස දිජ්ජකඤ්ඤායො දිසොදිසං උඬ්ඨෙත්ති අනෙකරුක්ඛවිච්චිකතිඵලමාහරන්තියො ‘මායං
පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො බුදාය පරිකිලමිත්ථා’ති.

“අථ බලු, හො, තා දිජ්ජකඤ්ඤායො තං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං ආරාමෙනෙව ආරාමං,
උය්‍යානෙනෙව උය්‍යානං, නදීතිත්ථෙතෙව නදීතිත්ථං, පබ්බතසිඛරෙනෙව පබ්බතසිඛරං, අම්බවනෙනෙව
අම්බවනං, ජම්බුවනෙනෙව ජම්බුවනං, ලබුජවනෙනෙව ලබුජවනං, නාලිකෙරසඤ්ඤාචාරියෙනෙව
නාලිකෙරසඤ්ඤාචාරියං බිජ්ජමෙව අභිසම්භොන්ති රතීත්ථාය.

“අථ බලු, හො, පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො තාහි දිජ්ජකඤ්ඤාහි දිවසං පරිබ්‍රුළුහො එවං පසංසති ‘සාධු
සාධු, හගිනියො, එතං ඛො හගිනියො තුම්මාකං පතිරුපං කුලධිතානං, යං තුම්මෙහ භත්තාරං පරිවරෙය්‍යාථා’ති.

“අථ බලු, හො, පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො යෙන කුණාලො සකුණො තෙනුපසඬ්ඨකම්. අද්දසංසු ඛො
කුණාලස්ස සකුණස්ස පරිවාරිකා දිජ්ජකඤ්ඤායො තං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං දුරතොව ආගච්ඡන්තං,
දිස්වාන යෙන පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො තෙනුපසඬ්ඨකම්සු, උපසඬ්ඨකම්ත්වා තං පුණ්ණමුඛං
චුස්සකොකිලං එතදවොචුං - ‘අයං, සම්ම පුණ්ණමුඛ, කුණාලො සකුණො අතිවිය ඵරුසො අතිවිය
ඵරුසවාටො, අජ්ජෙව නාම තවම්පි ආගම්ම පියවාටං ලභෙය්‍යාමා’ති. ‘අජ්ජෙව නාම හගිනියො’ති වත්වා යෙන
කුණාලො සකුණො තෙනුපසඬ්ඨකම්, උපසඬ්ඨකම්ත්වා කුණාලෙන සකුණෙන සද්ධිං පටිසම්මොදිත්වා
එකමන්තං නිසීදි, එකමන්තං නිසින්නො ඛො පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො තං කුණාලං සකුණං එතදවොච -
‘කිස්ස ත්වං, සම්ම කුණාල, ඉත්ථිතං සුජාතානං කුලධිතානං සම්මාපටිපන්නානං මිච්ඡාපටිපන්නොසී,
අමනාපභාණිනම්පි කිර, සම්ම කුණාල, ඉත්ථිතං මනාපභාණිනා හවිතබ්බං, කිමඬ්ගං පන මනාපභාණින’න්ති.

“එවං චුත්තෙ කුණාලො සකුණො තං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං එවං අපසාදෙසි – ‘නස්ස ත්වං, සම්ම ජම්ම වසල, විනස්ස ත්වං, සම්ම ජම්ම වසල, කො නු තයා වියත්තො ජායාජිනෙනා’ති. එවං අපසාදිතො ව පන පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො තතොයෙව පටිනිවත්ති.

“අථ ඛලු, භො, පුණ්ණමුඛස්ස චුස්සකොකිලස්ස අපරෙන සමයෙන නචිරස්සෙව ඛරො ආබාධො උප්පජ්ජි, ලොභිතපක්ඛන්දිකා බාල්භා වෙදනා වත්තන්ති මාරණන්තිකා. අථ ඛලු, භො, පුණ්ණමුඛස්ස චුස්සකොකිලස්ස පරිවාරිකානං දිජ්ඣක්ඛානං එතදහොසි – ‘ආබාධිකො ඛො අයං පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො, අප්පෙව නාම ඉමම්භා ආබාධා වුට්ඨහෙය්‍යා’ති එකං අද්දතියං ඔභාය යෙන කුණාලො සකුණො තෙනුපසඬිකම්භු. අද්දසා ඛො කුණාලො සකුණො තා දිජ්ඣක්ඛායො දුරතොව ආගච්ඡන්තියො, දිස්වාන තා දිජ්ඣක්ඛායො එතදවොව – ‘කභං පන තුම්භං වසලියො භන්තා’ති. ‘ආබාධිකො ඛො, සම්ම කුණාල, පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො අප්පෙව නාම තම්භා ආබාධා වුට්ඨහෙය්‍යා’ති. එවං චුත්තෙ කුණාලො සකුණො තා දිජ්ඣක්ඛායො එවං අපසාදෙසි – ‘නස්සථ තුම්භෙ වසලියො, විනස්සථ තුම්භෙ වසලියො වොරියො ධුත්තියො අසතියො ලහුවිත්තායො කතස්ස අප්පට්ඨාරිකායො අනිලො විය යෙනකාමංගමායො’ති වත්වා යෙන පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො තෙනුපසඬිකම්, උපසඬිකම්ත්වා තං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං එතදවොව – ‘භං, සම්ම, පුණ්ණමුඛා’ති. ‘භං, සම්ම, කුණාලා’ති.

“අථ ඛලු, භො, කුණාලො සකුණො තං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං පක්ඛෙහි ව මුඛතුණ්ඩකෙන ව පරිග්ගහෙත්වා වුට්ඨාපෙත්වා නානාභෙසජ්ජානි පායාපෙසි. අථ ඛලු, භො, පුණ්ණමුඛස්ස චුස්සකොකිලස්ස සො ආබාධො පටිප්පස්සම්භී”ති.

තත්ථ පියකාති සෙතපුප්ථා. භසනාති භ-කාරො සන්ධිකරො, අසනායෙව. තිරිට්ඨි එකා රුක්ඛජාති. වන්දනාති රත්තසුරභිවන්දනා. ඔසවතෙති එතෙසං ඔසෙන සටාය සමන්තාගතවතෙ. දෙවදාරුකවොවගහතෙති දෙවදාරුරුක්ඛෙහි වෙව කදලිහි ව ගහතෙ. කච්චිකාරාති එකා රුක්ඛජාති. කණ්ණිකාරාති මහාපුප්ථා. කණ්ණිකාරාති බුද්දකපුප්ථා. කිංසුකාති වාතසාතකා. යොධිකාති යුථිකා. වනමල්ලිකමනඬගණමනවජ්ජභණ්ඩිසුරුචිරභගිතිමාලාමලාධරෙති මල්ලිකානඤ්ච අනඬගණානං අනවජ්ජානඤ්ච භණ්ඩිනං සුරුචිරානඤ්ච භගිනිනං පුප්පෙහි මාලාධාරයමානෙ. ධනුතක්කාරීති ධනුපාටලි. තාලිසාති තාලිසපත්තරුක්ඛා. කච්ඡවිතතෙති එතෙහි ජාතිසුමනාදිහි විතතෙ නදිකච්ඡපඛිකකච්ඡෙ. සංකුසුම්භලතාති තෙසු තෙසු යානෙසු සුට්ඨු කුසුම්භඅතිමුත්තකෙහි වෙව නානාවිධලතාහි ව විතතපටිමණ්ඩිතපදෙසෙ. ගණාධිවුට්ඨෙති එතෙසං විජ්ජාධාරාදිනං ගණෙහි අධිවුට්ඨෙ. පුණ්ණමුඛොති මුඛපරිපුණ්ණතාය පුණ්ණමුඛො. පරෙහි පුට්ඨතාය චුස්සකොකිලො. විලාසිතනයනොති විලාසිතනෙත්තො. මත්තක්ඛොති යථා මත්තානං අක්ඛිති රත්තාති හොන්ති, එවං රත්තක්ඛො, පමාණයුත්තනෙත්තො වා.

භගිනියොති අරියවොභාරෙන ආලපනං. පරිවරෙය්‍යාථාති සකලදිවසං ගහෙත්වා විවරෙය්‍යාථ. ඉති සො පියකථං කථෙත්වා උයොයාජෙති. කදාච්ච පන කුණාලො සපරිවාරො පුණ්ණමුඛං දස්සනාය ගච්ඡති, කදාච්ච පුණ්ණමුඛො කුණාලස්ස සන්තිකං ආගච්ඡති. තෙනාහ “අථ ඛලු, භො”ති. සම්මාති වයස්ස. ආගම්මාති පටිච්ච උපනිස්සාය. ලභෙය්‍යාමාති කුණාලස්ස සන්තිකා පියවචනං ලභෙය්‍යාම. අප්පෙව නාමාති අපි නාම ලභෙය්‍යාථ, වක්ඛාමි නන්ති. සුජාතානන්ති සමජාතිකානං.

නස්සාති පලාය. ජම්මාති ලාමක. වියත්තොති කො නු තයා සදිසො අඤ්ඤො බ්‍යත්තො නාම අත්ථි. ජායාජිනෙනාති ජායාජිනෙන, අයමෙව වා පායො. එවං ඉත්ථිපරාජිනෙන තයා සදිසො කො නාම බ්‍යත්තො අත්ථිති තං පුන එවරුපස්ස වචනස්ස අභණනත්ථාය අපසාදෙති. තතොයෙවොති “කුද්ධො මෙ කුණාලො”ති විත්තෙත්වා තතොයෙව පටිනිවත්ති, සො නිවත්තිත්වා සපරිවාරො අත්තනො නිවාසට්ඨානමෙව අගමාසි.

අප්පෙව නාමාති සංසයපරිවිතක්කො, ඉමම්භා ආබාධා වුට්ඨහෙය්‍යා වා නො වාති එවං විත්තෙත්වා තං ඔභාය පක්කම්භු. තුම්භන්ති තුම්භාකං. අප්පෙව නාමාති තම්භා ආබාධා වුට්ඨහෙය්‍යා වා නො වා, අම්භාකං ආගතකාලෙ මනො භවිස්සති. මයඤ්ඤි ඉදානෙව සො මරිස්සතිති ඤත්වා තුම්භාකං පාදපරිවාරිකා භවිතුං ආගතා. තෙනුපසඬිකම්භීති ඉමා ඉත්ථියො සාම්කස්ස මතකාලෙ ආගතා පටික්කුලා භවිස්සාමාති තං පභාය ආගතා, අහං ගන්ත්වා මම සභායකං පුප්ථඵලාදිති නානාභෙසජ්ජානි සංභරිත්වා අරොගං කරිස්සාමිති විත්තෙත්වා නාගලො මහාසත්තො ආකාසෙ උප්පතිත්වා යෙන සො තෙනුපසඬිකම්. භන්ති නිපාතො, “ජීවසි, සම්මා”ති පුච්ඡන්තො එවමාහ. ඉතරොපිස්ස “ජීවාමි”ති වදන්තො “භං සම්මා”ති ආහ. පායාපෙසිති පායෙසි. පටිප්පස්සම්භීති වූපසම්භීති.

තාපි දිජ්ඣක්ඛායො අස්මිං අරොගෙ ජාතෙ ආගතා. කුණාලොපි පුණ්ණමුඛං කතිපාහං ඵලාඵලානි බාදාපෙත්වා තස්ස බලප්පත්තකාලෙ, “සම්ම, ඉදානි ත්වං අරොගො, අත්තනො පරිවාරිකාහි සද්ධිං වස, අභම්පි අත්තනො වසනට්ඨානං ගම්ස්සාමි”ති ආහ. අථ නං සො “ඉමා, සම්ම, මං බාල්භගිරානං පභාය පලායන්ති, න මෙ එතාහි ධුත්තිහි අත්ථො”ති ආහ. තං සුත්වා මහාසත්තො “තෙන හි තෙ, සම්ම, ඉත්ථිනං පාපභාවං ආවික්ඛිස්සාමි”ති පුණ්ණමුඛං ගහෙත්වා හිමවත්තපස්සෙ මනොසිලාතලං තෙත්වා සත්තයොජනිකසාලරුක්ඛමූලෙ මනොසිලාසනෙ නිසිදි. එකස්මි.

පස්සෙ පුණ්ණමුඛො සපරිවාරො නිසීදි. සකලභිමවන්තෙ දෙවසොසනා වරි - “අප්ප කුණාලො සකුණරාජා භිමවන්තෙ මනොසිලාසනෙ නිසීදිත්වා බුද්ධච්චිලාය ධම්මං දෙසෙස්සති, තං සුඤ්ඤාපා”ති. පරම්පරසොසෙන ඡ කාමාවචරදෙවා සුත්වා යෙතුයොන තත්ථ සන්තිපතිංසු. ඛුන්තාගසුපණ්ණකිත්තරවිජ්ජාධරාදිනම්පි දෙවතා තමත්ථං උග්ගොසෙසුං. තදා ආනන්දො නාම ගිජ්ඣරාජා දසසහස්සගිජ්ඣපරිවාරො ගිජ්ඣපබ්බතෙ පටිවසති. සොපි තං කොලාහලං සුත්වා “ධම්මං සුඤ්ඤාපා”ති සපරිවාරො ආගන්ත්වා එකමන්තං නිසීදි. නාරදොපි පඤ්චාභිඤ්ඤා තාපසො දසසහස්සතාපසපරිවුතො භිමවන්තපදෙසෙ විහරන්තො තං දෙවසොසනං සුත්වා “සභායො කිර මෙ කුණාලො ඉත්ථීනං අගුණං කපෙස්සති, මහාසමාගමො භවිස්සති, මයාපි තං දෙසනං සොතුං වට්ටති”ති තාපසදසසහස්සෙන සද්ධිං ඉද්ධියා තත්ථ ගන්ත්වා එකමන්තං නිසීදි. බුද්ධානං දෙසනාසන්නිපාතසදිසො මහාසමාගමො අහොසි. අථ මහාසත්තො ජාතිස්සරඤ්ඤාණෙන ඉත්ථීදොසපටිසංයුත්තං අතීතභවෙ දිට්ඨකාරණං පුණ්ණමුඛං කායසක්ඛිං කත්වා කපෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ -

“අථ ඛලු, භො, කුණාලො සකුණො තං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං ගිලානවුට්ඨිතං අවිරවුට්ඨිතං ගෙලඤ්ඤා එතදවොච -

“දිට්ඨා මයා, සම්ම පුණ්ණමුඛ, කණ්භා ද්වෙපිතිකා පඤ්චපතිකාය ඡට්ඨෙ පුරිසෙ චිත්තං පටිබන්ධන්තියා, යදිදං කබන්ධෙ පියසප්පිම්භී”ති. භවති ච පනුත්තරෙත්ථ වාකාං -

290. “අප්ප්පුනො නකුලො භිමසෙනො, යුධිට්ඨිලො සහදෙවො ච රාජා;
එතෙ පති පඤ්ච මතිච්ච නාරි, අකාසි බුජ්ජවාමනකෙන පාප’න්ති.

“දිට්ඨා මයා, සම්ම පුණ්ණමුඛ, සච්චතපාපි නාම සමණී සුසානමජ්ඣෙ වසන්ති චතුත්ථහත්තං පරිණාමයමානා සුරාධුත්තකෙන පාපමකාසි.

“දිට්ඨා මයා, සම්ම පුණ්ණමුඛ, කාකචති නාම දෙවී සමුද්දමජ්ඣෙ වසන්ති භරියා වෙනතෙයාස්ස නටකුවෙරෙන පාපමකාසි.

“දිට්ඨා මයා, සම්ම පුණ්ණමුඛ, කුරුඬගදෙවී නාම ලොමසුද්දරි එළිකකුමාරං කාමයමානා ඡළඬගකුමාරධනන්තෙවාසිනා පාපමකාසි.

“එවඤ්ඤෙතං මයා ඤාතං, බ්‍රහ්මදත්තස්ස මාතරං;
ඔහාය කොසලරාජං, පඤ්චාලචණ්ඩෙන පාපමකාසි.

291. “එතා ච අඤ්ඤා ච අකංසු පාපං, තස්මාහමිත්ථීනං න විස්සසෙ නප්පසංසෙ;
මහී යථා ජගති සමානරත්තා, වසුන්ධරා ඉතරිතරාපතිට්ඨා;
සබ්බසභා අඵන්දනා අකුප්පා, තථිත්ථියො තායො න විස්සසෙ නරො.

292. “සිහො යථා ලොහිතමංසභොජනො, වාළුමිගො පඤ්චාවුට්ඨො සුරුද්ධො;
පසය්භබාදි පරහිංසනෙ රතො, තථිත්ථියො තායො න විස්සසෙ නරො.

“න ඛලු, සම්ම පුණ්ණමුඛ, වෙසියො නාරියො ගමනියො, න භෙතා බන්ධකියො නාම, වධිකායො නාම එතායො, යදිදං වෙසියො නාරියො ගමනියො”ති.

“වොරො විය වෙණිකතා මදිරාව දිද්ධා වාණිජො විය වාචාසන්ථුතියො ඉස්සසිඬගම්ච විපරිවත්තායො උරගම්ච දුජ්චහායො. සොබ්භම්ච පටිච්ඡන්තා පාතාලම්ච දුජ්ජුරා රක්ඛසී විය දුත්තොසා යමොවෙකන්තහාරියො. සිබිරිච සබ්බභක්කො නදිරිච සබ්බවාහි අනිලො විය යෙනකාමංවරා නෙරු විය අවිසෙසකරා විසරුක්ඛො විය නිච්චළලිතායොති. භවති ච පනුත්තරෙත්ථ වාකාං -

293. “යථා වොරො යථා දිද්ධො, වාණිජොච විකත්ථනී;
ඉස්සසිඬගම්ච විපරිවත්තා, දුජ්චහා උරගො විය.

294. “සොබ්භම්ච පටිච්ඡන්තා, පාතාලම්ච දුජ්ජුරා;
රක්ඛසී විය දුත්තොසා, යමොවෙකන්තහාරියො.

295. “යථා සිබි නදී වාතො, නෙරුනාව සමාගතා;
විසරුක්ඛො විය නිච්චළලා, නාසයන්ති සරෙ භොගං;
රතනන්තකරිත්ථියො”ති.

තත්ථ ගිලානවුට්ඨිකන්ති පඨමං ගිලානං පච්ඡා වුට්ඨිතං. දිට්ඨා මයාති අතීතෙ කිර බ්‍රහ්මදත්තො කාසිරාජා සම්පන්නබලවාහනකාය කොසලරජ්ජං ගහෙන්වා කොසලරාජානං මාරෙත්වා තස්ස අග්ගමහෙසිං සගබ්භං ගහෙන්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා තං අත්තනො අග්ගමහෙසිං අකාසි. සා අපරභාගෙ ධිතරං විජායි. රඤ්ඤො පන පකතියා ධිතා වා

පුත්තො වා නත්ථි, සො තුස්සිත්වා, “හද්දෙ, වරං ගණ්හාහි”ති ආහ. සා ගහිතකං කත්වා යපෙසි. තස්සා පන කුමාරිකාය “කණ්හා”ති නාමං කරිංසු. අප්පසා වයප්පත්තාය මාතා තං ආහ – “අම්ම, පිතරා තව වරො දින්නො, තමහං ගහෙත්වා යපෙසිං, තව රුච්චනකං වරං ගණ්හා”ති. සා “අම්ම, මය්හං අක්කං අවිජ්ජමානං නත්ථි, පතිග්ගහණත්ථාය මෙ සයං වරං කාරෙහි”ති කිලෙසබ්බුලතාය හිරොත්තප්පං හින්දිත්වා මාතරං ආහ. සා රක්ඛො ආරොවෙසි. රාජා “යථාරුචිතං පතිං ගණ්හතු”ති වත්වා සයං වරං සොසාපෙසි. රාජධිගණෙ සබ්බාලධිකාරපටිමණ්ඩිතා බහු පුරිසා සන්නිපතිංසු. කණ්හා පුජ්ථසමුග්ගං ආදාය උත්තරසීහපක්ඛරෙ යිතා ඔලොකෙන්ති එකමිපි න රොවෙසි.

තදා පණ්ඩුරාජගොත්තනො අජ්ජනො නකුලො හිමසෙනො යුධිට්ඨිලො සහදෙවොති ඉමෙ පක්ඛව පණ්ඩුරාජපුත්තා තක්කසිලායං දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්නිකෙ සිජ්පං උග්ගහෙත්වා “දෙසවාරිත්තං ජානිස්සාමා”ති විවරත්තා බාරාණසිං පත්වා අත්තොනගරෙ කොලාහලං සුත්වා පුච්ඡිත්වා තමත්ථං ඤත්වා “මයමිපි ගමිස්සාමා”ති කක්ඛන්තරුපසමානරුපා තත්ථ ගත්ත්වා පටිපාටියා අවධංසු. කණ්හා තෙ දිස්වා පක්ඛවසුපි තෙසු පටිබද්ධවිත්තා හුත්වා පක්ඛන්තමිපි සිසෙසු මාලාවුම්බටකානි බිපිත්වා, “අම්ම, ඉමෙ පක්ඛව ජනෙ වරෙමි”ති ආහ. සාපි රක්ඛො ආරොවෙසි. රාජා වරස්ස දින්නත්තා “න ලහිස්සති”ති අවත්වා අනත්තමනොව “කිංජානිකා කස්ස පුත්තා”ති පුච්ඡිත්වා පණ්ඩුරාජපුත්තභාවං ඤත්වා තෙසං සක්කාරං කත්වා තං පාදපරිවාරිකං අදාසි.

සා සත්තභූමිකපාසාදෙ තෙ කිලෙසවසෙන සඬිගණ්හි. එකො පනස්සා පරිවාරකො ඛුජ්ජො පීඨසජ්ජි අත්ථි. සා පක්ඛව රාජපුත්තෙ කිලෙසවසෙන සඬිගණ්හිත්වා තෙසං බහි නික්ඛන්තකාලෙ ඔකාසං ලහිත්වා කිලෙසෙන අනුඛස්භමානා ඛුජ්ජෙන සද්ධිං පාපං කරොති, තෙන ව සද්ධිං කට්ඨන්ති – “මය්හං තයා සදිසො පියො නත්ථි, රාජපුත්තෙ මාරාපෙත්වා තෙසං ගලලොහිතෙන තව පාදෙ මක්ඛාපෙස්සාමි”ති වදති. ඉතරෙසුපි ජෙට්ඨභාතිකෙන මිස්සිභුතකාලෙ – “ඉමෙහි චතුති ත්වමෙව මය්හං පියතරො, මයා ජීවිතමිපි තවත්ථාය පරිච්චත්තං, මම පිතු අව්චයෙන තුස්හක්ඛො රජ්ජං දාපෙස්සාමි”ති වදති. ඉතරෙහි සද්ධිං මිස්සිභුතකාලෙපි එසෙව නයො. තෙ “අයං අම්මෙහ පියායති, ඉස්සරියක්ඛෙව නො එතං නිස්සාය ජාත”න්ති තස්සා අතිවිය තුස්සන්ති.

සා එකදිවසං ආබාධිකා අහොසි. අප් නං තෙ පරිවාරෙත්වා එකො සිසං සම්බාහන්තො නිසීදි, සෙසා එකෙකං හත්ථක්ඛව පාදක්ඛව. ඛුජ්ජො පන පාදමුලෙ නිසීදි. සා සිසං සම්බාහමානස්ස ජෙට්ඨභාතිකස්ස අජ්ජනකුමාරස්ස – “මය්හං තයා පියතරො නත්ථි, ජීවමානා තුය්හං ජීවිස්සාමි, පිතු අව්චයෙන තුය්හං රජ්ජං දාපෙස්සාමි”ති සිසෙන සක්කං දදමානා තං සඬිගණ්හි, ඉතරෙසමිපි හත්ථපාදෙහි තට්ඨ සක්කං අදාසි. ඛුජ්ජස්ස පන – “ත්වක්ඛො මම පියො, තවත්ථාය අහං ජීවිස්සාමි”ති ජීවිභාය සක්කං අදාසි. තෙ සබ්බෙහි පුබ්බෙ කම්මභාවෙන තාය සක්කං තමත්ථං ජානිංසු. තෙසු සෙසා අත්තනො දින්නසක්කංයෙව ජානිංසු. අජ්ජනකුමාරො පන තස්සා හත්ථපාදජීවිභාවිකාරෙ දිස්වා – “යථා මය්හං, එවං සෙසානමිපි ඉමාය සක්කං දින්නා හවිස්සති, ඛුජ්ජෙන වාපි සද්ධිං එතිස්සාය සන්ථවෙන හවිතබ්බ”න්ති වින්තෙත්වා භාතරො ගහෙත්වා බහි නික්ඛමිත්වා පුච්ඡි – “දිට්ඨා වො පක්ඛවපතිකා මම සිසවිකාරං දස්සෙන්ති”ති? “ආම, දිට්ඨා”ති. “කිංකාරණං ජානාථා”ති? “න ජානාමා”ති. “ඉදං නාමෙත්ථ කාරණං, තුම්භාකං පන හත්ථපාදෙහි දින්නසක්කංයා කාරණං ජානාථා”ති? “ආම, ජානාමා”ති. “අම්මකමිපි තෙනෙව කාරණෙන අදාසි, ඛුජ්ජස්ස ජීවිභාවිකාරෙන සක්කංදානස්ස කාරණං ජානාථා”ති? “න ජානාමා”ති. අප් නෙසං ආචික්ඛිත්වා “ඉම්මිනාපි සද්ධිං එතාය පාපකම්මං කත”න්ති වත්වා තෙසු අසද්දහන්තෙසු ඛුජ්ජං පක්කොසිත්වා පුච්ඡි. සො සබ්බං පවත්තිං කට්ඨෙසි.

තෙ තස්ස වචනං සුත්වා තස්සා විගතච්ඡන්දරාගා හුත්වා – “අහො මාතුගාමො නාම පාපො දුස්සීලො, මාදිසෙ නාම ජාතිසම්පන්නෙ සොහග්ගප්පත්තෙ පභාය එවරුපෙන ජෙගුච්ඡපටිකුලෙන ඛුජ්ජෙන සද්ධිං පාපකම්මං කරොති, කො නාම පණ්ඩිතජාතිකො එවං නිල්ලජ්ජාහි පාපධම්මාහි ඉත්ථීහි සද්ධිං රමිස්සති”ති අනෙකපරියායෙන මාතුගාමං ගරහිත්වා “අලං නො සරාවාසෙනා”ති පක්ඛව ජනා හිමවත්තං පටිසිත්වා පබ්බජිත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා ආයුපරියොසානෙ යථාකම්මං ගතා. කුණාලො පන සකුණරාජා තදා අජ්ජනකුමාරො අහොසි. තස්මා අත්තනා දිට්ඨකාරණං දස්සෙන්තො “දිට්ඨා මයා”තිආදිමාහ.

තත්ථ ද්වෙපිතිකාති කොසලරක්ඛො ව කාසිරක්ඛො ව වසෙනෙතං චුත්තං. පක්ඛවපතිකායාති පක්ඛවපතිකා, ය-කාරො නිපාතමත්තො. පටිබන්ධන්තියාති පටිබන්ධමානා. කබන්ධෙති තස්ස කිර ගීවා ඔනමිත්වා උරං අල්ලිනා, තස්මා ඡින්නසිසො විය බායති. පක්ඛව මතිච්චාති එතෙ පක්ඛව අතික්කමිත්වා. ඛුජ්ජවාමනකෙනාති ඛුජ්ජෙන වාමනකෙන.

ඉදං වත්වා අපරානිපි දිට්ඨපුබ්බාති දස්සෙන්තො පුන “දිට්ඨා”තිආදිමාහ. තත්ථ දුතියවත්ථුස්මිං තාව අයං විභාවනා – අතිතෙ කිර බාරාණසිං නිස්සාය සච්චතපාපි නාම සෙතසමණී සුසානෙ පණ්ණසාලං කාරෙත්වා තත්ථ වසමානා වත්තාරි හත්තාති අතික්කමිත්වා භුක්ඛන්ති, සකලනගරෙ වන්දො විය සුරියො විය ව පාකටා අහොසි. බාරාණසිවාසිනො බිපිත්වාපි බලිත්වාපි “නමො සච්චතපාපියා”ති වදන්ති. අට්ඨකස්මිං ඡණකාලෙ පඨමදිවසෙ තාව සුවණ්ණකාරා ගණබන්ධෙන එකස්මිං පදෙසෙ මණ්ඩපං කත්වා මච්ඡමංසසුරාගන්ධමාලාදීති ආහරිත්වා සුරාපානං ආරහිංසු. අට්ඨකො සුවණ්ණකාරො සුරාපිට්ඨකං ඡඩ්ඪෙන්තො – “නමො සච්චතපාපියා”ති වත්වා එකෙන පණ්ඩිතෙන – “අම්මො අත්ඨබාල, වලවිත්තාය ඉත්ථීයා නමො කරොසි, අහො බාලො”ති චුත්තෙ – “සම්ම, මා එවං අවච, මා නිරයසංවත්තනිකා කම්මං කරි”ති ආහ. අප් නං සො “දුබ්බද්ධි තුණ්හි භොහි, සහස්සෙන අබිභුතං කරොහි, අහං තෙ සච්චතපාපිං ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ අලඬිකතපටියත්තං ඉමස්මිංයෙව යානෙ නිසින්නො සුරාපිට්ඨකං

ගාභාපෙත්වා සුරං පිච්ඡසාමි , මාතුගාමො ධුවසිලො නාම නත්ථි”ති ආහ. සො “න සක්ඛිස්සසි”ති වත්වා තෙන සද්ධිං සහස්සෙන අබ්භුතමකාසි. සො තං අඤ්ඤාසං සුවණ්ණකාරානං ආරොචෙත්වා පුනදිවසෙ පාතොව තාපසවෙසෙන සුසානං පච්ඡිත්වා තස්සා වසනට්ඨානස්ස අවිදුරෙ සුරියං නමස්සන්තො අට්ඨාසි.

සා භික්ඛාය ගච්ඡමානා නං දිස්වා – “මහිද්ධිකො තාපසො භවිස්සති, අහං තාව සුසානපස්සෙ වසාමි, අයං මජ්ඣෙකෙ සුසානස්ස වසති, භවිතඛිමස්සඛිනත්තරෙ සන්තධම්මෙන, වන්දිස්සාමි න”න්ති උපසඬකමිත්වා වන්දි. සො නෙව ඔලොකෙසි න ආලපි. දුතියදිවසෙපි තට්ඨ අකාසි. තතියදිවසෙ පන වන්දිතකාලෙ අධොමුඛොව “ගච්ඡාහි”ති ආහ. චතුත්ථදිවසෙ “කච්චි භික්ඛාය න කිලමසි”ති පටිසන්ථාරමකාසි. සා “පටිසන්ථාරො මෙ ලද්ධො”ති තුට්ඨා පක්කාමි. පඤ්චමදිවසෙ බහුතරං පටිසන්ථාරං ලභිත්වා ථොකං නිසිදිත්වා ගතා. ඡට්ඨෙ දිවසෙ පන තං ආගන්ත්වා වන්දිත්වා නිසින්තං – “හගිනි, කිං නු ඛො අප්ප ඛාරාණසියං මහාගීතවාදිතසද්දො”ති වත්වා – “අයා, තුම්හෙ න ජානාථ, නගරෙ ඡණො සුට්ඨො, තත්ථ කීළන්තානං එස සද්දො”ති චුත්තෙ – “එත්ථ නාමෙසො සද්දො”ති අජානන්තො විය හුත්වා – “හගිනි, කති භත්තාති අතික්කමෙසි”ති පුච්ඡි. “වත්තාරි, අයා, තුම්හෙ පන කති අතික්කමෙථා”ති? “සත්ත භගිනි”ති. ඉදං සො මුසා අභාසි. දෙවසිකං හෙස රත්තිං භුඤ්ජති. සො තං “කති තෙ භගිනි වස්සාති පබ්බජිතායා”ති පුච්ඡිත්වා තාය “ද්වාදස වස්සාති”ති වත්වා “තුම්හාකං කති වස්සාති”ති චුත්තො “ඉදං මෙ ඡට්ඨං වස්ස”න්ති ආහ. අථ නං “අත්ථි පන තෙ භගිනි සන්තධම්මාධිගමො”ති පුච්ඡිත්වා “නත්ථි, අයා, තුම්හාකං පන අත්ථි”ති චුත්තෙ “මය්හමපි නත්ථි”ති වත්වා – “හගිනි, මයං නෙව කාමසුඛං ලභාම, න තෙක්ඛම්මසුඛං, කිං අම්මාකංයෙව උණ්හො නිරයො, මහාජනස්ස කිරියං කරොම, අහං ගිහි භවිස්සාමි, අත්ථි මෙ මාතු සන්තකං ධනං, න සක්කොමි දුක්ඛං අනුභවිතු”න්ති ආහ. සා තස්ස වචනං සුත්වා අත්තනො චලචිත්තතාය තස්මිං පට්ඨෙද්ධවිත්තා හුත්වා – “අයා, අහමපි උක්කණ්ඨිතා, සචෙ පන මං න ඡඩ්ඛෙස්සථ, අහමපි ගිහිනි භවිස්සාමි”ති ආහ. අථ නං සො “එහි තං න ඡඩ්ඛෙස්සාමි, හරියා මෙ භවිස්සසි”ති තං නගරං පචෙසෙත්වා සංවසිත්වා සුරාපානමණ්ඩපං ගන්ත්වා තාය සුරාපිට්ඨකං ගාභාපෙත්වා සුරං පිච්. ඉතරො සහස්සං ජිතො. සා තං පට්ඨිව පුත්තධිතාහි වඩ්ඪි. තදා කුණාලො සුරාධුත්තකො අහොසි. තස්මා අත්තනා දිට්ඨං පකාසෙන්නො “දිට්ඨා මයා”තිආදිමාහ.

තතියවත්ථුස්මිං අතීතකථා චතුක්කතිපාතෙ කාකචතීජාතකචණ්ණනායං (ජා. අට්ඨ).

3.4.කාකචතීජාතකචණ්ණනා) විත්ථාරිතා. තදා පන කුණාලො ගරුළො අහොසි. තස්මා අත්තනා දිට්ඨං පකාසෙන්නො “දිට්ඨා මයා”තිආදිමාහ.

චතුත්ථවත්ථුස්මිං අතීතෙ බ්‍රහ්මදත්තො කොසලරාජානං වධිත්වා රජ්ජං ගහෙත්වා තස්ස අග්ගමහෙසිං ගබ්භිනිං ආදාය ඛාරාණසිං පච්චාගන්ත්වා තස්සා ගබ්භිනිභාවං ජානන්තොපි තං අග්ගමහෙසිං අකාසි. සා පරිපක්කගබ්භා සුවණ්ණරූපකසද්ධං පුත්තං විජායිත්වා – “වුද්ධිපත්තමපි නං ඛාරාණසිරාජා එස මෙ පච්චාමිත්තස්ස පුත්තො, කිං ඉම්නා”ති මාරාපෙස්සති, මා මෙ පුත්තො පරහත්ථෙ මරතු”ති චිත්තෙත්වා ධාතිං ආහ – “අම්ම, ඉමං දාරකං පිලොතිකං අත්ථරිත්වා ආමකසුසානෙ නිපජ්ජාපෙත්වා එහි”ති. ධාතී තථා කත්වා න්භත්වා පච්චාගමි. කොසලරාජාපි මරිත්වා පුත්තස්ස ආරක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බත්ති. තස්සානුභාවෙන එකස්ස ඵලකපාලකස්ස තස්මිං පදෙසෙ ඵලකෙ වාරෙන්තස්ස එකා ඵළිකා තං කුමාරං දිස්වා සිනෙහං උප්පාදෙත්වා බීරං පායෙත්වා ථොකං චරිත්වා පුන ගන්ත්වා ද්වෙ තයො වත්තාරො වාරෙ පායෙසි. ඵලකපාලකො තස්සා කිරියං දිස්වා තං යානං ගන්ත්වා තං දාරකං දිස්වා පුත්තසිනෙහං පච්චුපට්ඨපෙත්වා තෙත්වා අත්තනො හරියාය අදාසි. සා පන අපුත්තිකා, තෙනස්සා ථඤ්ඤං නත්ථි, අථ නං ඵළිකබීරමෙව පායෙසි. තතො පට්ඨාය පන දෙවසිකං ද්වෙ තිස්සො ඵළිකා මරන්ති. ඵලකපාලො – “ඉමස්මිං පටිජග්ගියමානෙ සබ්බා ඵළිකා මරිස්සන්ති, කිං නො ඉම්නා”ති තං එකස්මිං මත්තිකාභාජනෙ නිපජ්ජාපෙත්වා අපරෙන පිදහිත්වා මාසවුණ්ණෙන මුඛං නිබ්බිවරං විලිම්පිත්වා නදියං විස්සජ්ජෙසි. තමෙනං වුය්හමානං හෙට්ඨාතිත්ථෙ රාජනිවෙසනෙ ජිණ්ණපටිසඬිඛාරකො එකො වණ්ඩාලො සපජාපතිකො මකචිං ධොවන්තො දිස්වාච වෙගෙන ගන්ත්වා ආහරිත්වා තීරෙ යථෙත්වා “කිමෙත්ථා”ති විචරිත්වා ඔලොකෙන්නො දාරකං පස්සි. හරියාපිස්ස අපුත්තිකා, තස්සා තස්මිං පුත්තසිනෙහො නිබ්බත්ති, අථ නං ගෙහං තෙත්වා පටිජග්ගි. තං සත්තට්ඨවස්සකාලතො පට්ඨාය මාතාපිතරො රාජකුලං ගච්ඡන්තා ආදාය ගච්ඡන්ති. සොළසවස්සකාලතො පන පට්ඨාය ස්වෙව බහුලං ගන්ත්වා ජිණ්ණපටිසඬිඛාරණං කරොති.

රඤ්ඤො ව අග්ගමහෙසියා කුරුඬගදෙවී නාම ධිතා අහොසි උත්තමරූපධරා. සා තස්ස දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය තස්මිං පට්ඨෙද්ධවිත්තා හුත්වා අඤ්ඤත්ථ අනභිරතා තස්ස කම්මකරණට්ඨානමෙව ආගච්ඡති. තෙසං අභිණ්භදස්සනෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං පට්ඨෙද්ධවිත්තානං අත්තොරාජකුලෙයෙව පටිච්ඡන්තොකාසෙ අජ්ඣාමාරො පචන්ති. ගච්ඡන්තෙ කාලෙ පරිවාරිකායො ඤත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙසුං. රාජා කුජ්ඣිත්වා අමච්චෙ සන්තිපාතෙත්වා – “ඉම්නා වණ්ඩාලපුත්තෙන ඉදං නාම කතං, ඉමස්ස කත්තඛිං ජානාථා”ති ආහ. අමච්චා “මහාපරාධො එස, නානාවිධකම්මකාරණා කාරෙත්වා පච්ඡා මාරෙතුං වට්ඨති”ති වදිංසු. තස්මිං බණෙ කුමාරස්ස පිතා ආරක්ඛදෙවතා තස්සෙව කුමාරස්ස මාතු සරීරෙ අධිමුච්චි. සා දෙවතානුභාවෙන රාජානං උපසඬකමිත්වා ආහ – “මහාරාජ, නායං කුමාරො වණ්ඩාලො, එස කුමාරො මම කුච්ඡිමිහි නිබ්බත්තො කොසලරඤ්ඤො පුත්තො, අහං ‘පුත්තො මෙ මතො’ති තුම්හාකං මුසා අවචං, අහමෙනං ‘තුම්හාකං පච්චාමිත්තස්ස පුත්තො’ති ධාතියා දත්වා ආමකසුසානෙ ඡඩ්ඛාපෙසිං, අථ නං එකො ඵලකපාලකො පටිජග්ගි, සො අත්තනො ඵළිකාසු මරන්තිසු නදියා පවාහෙසි, අථ නං වුය්හමානං තුම්හාකං ගෙහෙ ජිණ්ණපටිසඬිඛාරකො වණ්ඩාලො දිස්වා පොසෙසි, සචෙ න සද්දහථ, තෙ සබ්බෙ පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡථා”ති.

රාජා ධානිං ආදිං කත්වා සබ්බෙ පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡිත්වා තට්ඨ තං පවත්තිං සුත්වා “ජාතිසම්පන්නොයං කුමාරො”ති කුටියො තං න්භාපෙත්වා අලඬිකාරාපෙත්වා තස්සෙව ධීතරං අදාසි. තස්ස පන ඵළිකානං මාරිතත්තා “ඵළිකකුමාරො”ති නාමං අකංසු. අප්පස් රාජා සසෙතවාහනං දත්වා – “ගච්ඡ අත්තනො පිතු සන්තකං රජ්ජං ගණ්භා”ති තං උයොගාපෙසි. සොපි කුරුඬගදෙවිං ආදාය ගත්ත්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨාසි. අප්පස් බාරාණසිරාජා “අනුග්ගහිතසිප්පො අය”න්ති සිප්පසික්ඛාපනත්ථං ඡළඬිගකුමාරං නාම ආවරියං පෙසෙසි. සො තස්ස “ආවරියො මෙ”ති සෙනාපතිට්ඨානං අදාසි. අපරභාගෙ කුරුඬගදෙවී තෙන සද්ධිං අනාවාරමකාසි. සෙනාපතිනොපි පරිවාරකො ධනන්තෙවාසී නාම අත්ථී. සො තස්ස හත්ථෙ කුරුඬගදෙවියා වත්ථාලඬිකාරාදිති පෙසෙසි. සා තෙනපි සද්ධිං පාපමකාසි. කුණාලො තං කාරණං ආහරිත්වා දස්සෙන්නො “දිට්ඨා මයා”තිආදිමාහ.

තත්ථ ලොමසුද්දරීති ලොමරාජියා මණ්ඩිතඋදරා. ඡළඬිගකුමාරධනන්තෙවාසීනාති ඵළිකකුමාරකං පත්ථයමානාපි ඡළඬිගකුමාරසෙනාපතිනා ච තස්සෙව පරිවාරකෙන ධනන්තෙවාසීනා ච සද්ධිං පාපමකාසි. ඵචං අනාවාරා ඉත්ථියො දුස්සීලා පාපධම්මා, තෙනාහං තා නප්පසංසාමීති ඉදං මහාසත්තො අතීතං ආහරිත්වා දස්සෙසි. සො හි තදා ඡළඬිගකුමාරො අහොසි, තස්මා අත්තනා දිට්ඨකාරණං ආහරි.

පඤ්චමවත්ථුස්මිම්පි අතීතෙ කොසලරාජා බාරාණසිරජ්ජං ගහෙත්වා බාරාණසිරඤ්ඤො අග්ගමහෙසිං ගබ්හිනිම්පි අග්ගමහෙසිං කත්වා සකනගරමෙව ගතො . සා අපරභාගෙ පුත්තං විජායි. රාජා අපුත්තකත්තා තං පුත්තසිනෙහෙන පොසෙත්වා සබ්බසිප්පානි සික්ඛාපෙත්වා වයප්පත්තං “අත්තනො පිතු සන්තකං රජ්ජං ගණ්භා”ති පෙසෙසි. සො තත්ථ ගත්ත්වා රජ්ජං කාරෙසි. අප්පස් මාතා “පුත්තං පස්සිතුකාමාමිහී”ති කොසලරාජානං ආපුච්ඡිත්වා මහාපරිවාරා බාරාණසිං ගච්ඡන්ති ද්විත්තං රට්ඨානං අත්තරෙ ඵකස්මිං නිගමෙ නිවාසං ගණ්හි. තත්ථෙවෙකො පඤ්චාලවණ්ඩො නාම බ්‍රාහ්මණකුමාරො අත්ථී අභිරුපො. සො තස්සා පණ්ණාකාරං උපනාමෙසි. සා තං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තා තෙන සද්ධිං පාපකම්මං කත්වා කතිපාහං තත්ථෙව චීනිනාමෙත්වා බාරාණසිං ගත්ත්වා පුත්තං දිස්වා බිප්පං නිවත්තිත්වා පුන තස්මිංයෙව නිගමෙ නිවාසං ගහෙත්වා කතිපාහං තෙන සද්ධිං අනාවාරං වරිත්වා කොසලනගරං ගතා. සා තතො පට්ඨාය නචිරස්සෙව තං තං කාරණං වත්වා “පුත්තස්ස සන්තිකං ගච්ඡාමි”ති රාජානං ආපුච්ඡිත්වා ගච්ඡන්ති ච ආගච්ඡන්ති ච තස්මිං නිගමෙ අඬ්ඪමාසමත්තං තෙන සද්ධිං අනාවාරං වරි. සම්ම පුණ්ණමුඛ, ඉත්ථියො නාමෙතා දුස්සීලා මුසාවාදිනියොති ඉදම්පි අතීතං දස්සෙන්නො මහාසත්තො “ඵචඤ්ඤො”න්තිආදිමාහ.

තත්ථ බ්‍රහ්මදත්තස්ස මාතරන්ති බාරාණසිරජ්ජං කාරෙත්තස්ස බ්‍රහ්මදත්තකුමාරස්ස මාතරං. තදා කිර කුණාලො පඤ්චාලවණ්ඩො අහොසි, තස්මා තං අත්තනා ඤාතකාරණං දස්සෙන්නො ඵචමාහ.

ඵතා වානි, සම්ම පුණ්ණමුඛ, ඵතාව පඤ්ච ඉත්ථියො පාපමකංසු, න අඤ්ඤාති සඤ්ඤං මා කරි, අප්ඨ බො ඵතා ච අඤ්ඤා ච බහු පාපකම්මකාරිකානි. ඉමස්මිං යානෙ යත්වා ලොකෙ අතිවාරිනීනං වත්ථුනි කට්ඨකබ්බානි. ජගතීති යථා ජගතිසබ්බානා මහී සමානරත්තා පටිසාභාවෙන සබ්බෙසු සමානරත්තා හුත්වා සා වසුන්ධරා ඉතරිතරාපතිට්ඨා උත්තමානඤ්ච අධමානඤ්ච පතිට්ඨා හොති, තථා ඉත්ථියොපි කිලෙසවසෙන සබ්බෙසම්පි උත්තමාධමානං පතිට්ඨා හොන්ති. ඉත්ථියො හි ඔකාසං ලභමානා කෙනචි සද්ධිං පාපකං කරොන්ති නාම. සබ්බසභානි යථා ච සා සබ්බමෙව සහති න ඵන්දනි න කුප්පති න වලති, තථා ඉත්ථියො සබ්බෙපි පුරිසෙ ලොකස්සාදවසෙන සහන්ති. සචෙ තාසං කොචි පුරිසො චිත්තෙ පතිට්ඨිතො හොති, තස්ස රක්ඛණත්ථං න ඵන්දන්ති න වලන්ති න කොලාහලං කරොන්ති . යථා ච සා න කුප්පති න වලති, ඵචං ඉත්ථියොපි මෙටුනධම්මෙන න කුප්පන්ති න වලන්ති, න සක්කා තෙන පුරෙතුං.

වාළම්ගොති දුට්ඨම්ගො. පඤ්චාවුධොති මුඛස්ස චෙව චතුත්තඤ්ච වරණානං වසෙනෙතං වුත්තං. සුරුද්ධොති සුලුද්ධො සුඵරුසො. තථිත්ථියොති යථා හි සීහස්ස මුඛඤ්චෙව වත්තාරො ච හත්ථපාදානි පඤ්චාවුධානි, තථා ඉත්ථිනම්පි රූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බානි පඤ්චාවුධානි. යථා සො අත්තනො හක්ඛං ගණ්හන්නො තෙහිපි පඤ්චහි ගණ්භාති, තථා තාපි කිලෙසහක්ඛං ගණ්හමානා රූපාදීහි ආවුධෙහි පහරිත්වා ගණ්හන්ති. යථා සො කක්ඛලො පසස්භ බාදති, ඵචං ඵතාපි කක්ඛලො පසස්භ බාදිකා. තථා හෙතා ථීරසීලෙපි පුරිසෙ අත්තනො බලෙන පසස්භකාරං කත්වා සීලවිනාසං පාපෙත්ති. යථා සො පරහිංසනෙ රතො, ඵචමෙතාපි කිලෙසවසෙන පරහිංසනෙ රතා. තායොති තා ඵචං අගුණසම්මන්තාගතා න විස්සෙසෙ නරො.

ගමනියොති ගණිකායො. ඉදං වුත්තං හොති – සම්ම පුණ්ණමුඛ, යානෙතානි ඉත්ථීනං “වෙසියො”තිආදීනි නාමානි, න ඵතානි තාසං සභාවනාමානි. න හෙතා වෙසියො නාම ගමනියො නාම බන්ධකියො නාම, සභාවනාමතො පන වධිකායො නාම ඵතායො, යා ඵතා වෙසියො නාරියො ගමනියොති වුවිචන්ති. වධිකායොති සාමිකසාතිකායො. ස්වායමත්ථො මහාහංසජාතකෙන දීපෙනබ්බො. වුත්තඤ්ඤො –

“මායා චෙතා මරීචි ව, සොකා රොගා වුපද්දවා;
බරා ව බන්ධනා චෙතා, මච්චුපාසා ගුහාසයා;
තාසු යො විස්සෙසෙ පොසො, සො නරෙසු නරාධමො”ති. (ජා. 2.21.118);

වෙණිකතාති කතවෙණියෝ. යථා හි මොළිං බන්ධිත්වා අටවියං ධීතවොරො ධනං විලුම්පති, එවමෙනාපි කිලෙසවසං නෙත්වා ධනං විලුම්පන්ති. මදිරාව දිද්ධාති විසමිස්සකා සුරා විය. යථා සා විකාරං දස්සෙති, එවමෙනාපි අඤ්ඤෙසු පුරිසෙසු සාරත්තා කිච්චාකිච්චං අජානන්තියො අඤ්ඤස්මිං කත්තබ්බෙ අඤ්ඤමෙව කරොන්තියො විකාරං දස්සෙති. වාචාසන්ථුතියොති යථා වාණිජො අත්තනො භණ්ඩස්ස වණ්ණමෙව භණති, එවමෙනාපි අත්තනො අගුණං පටිච්ඡාදෙන්වා ගුණමෙව පකාසෙත්ති. විපරිවත්තායොති යථා ඉස්සමිගස්ස සිඬිගං පරිවත්තිත්වා ධීතං, එවං ලභුවිත්තාය විපරිවත්තායොව භොන්ති. උරගමිවාති උරගො විය මුසාවාදිතාය දුජ්චිහා නාම. සොබ්භමිවාති යථා පදරපටිච්ඡන්තො ගුප්තකුපො, එවං වත්ථාලඬිකාරපටිච්ඡන්තා හුන්වා විවරන්ති. යථා ව කවචරෙහි පටිච්ඡන්තො ආවාටො අක්කන්තො පාදදුක්ඛං ජනෙති, එවමෙනාපි විස්සාසෙන උපසෙවියමානා. පාතාලමිවාති යථා මහාසමුද්දෙ පාතාලං දුප්පුරං, එවමෙනාපි මෙටුනෙන විජායනෙන අලඬිකාරොනාති තිහි දුප්පුරා. තෙනෙවාහ – “තිණ්ණං, භික්ඛවෙ, ධම්මානං අතිත්තො මාතුගාමො”තිආදි.

රක්ඛසී වියාති යථා රක්ඛසී නාම මංසගිද්ධතාය ධනෙන න සක්කා තොසෙතුං, බහුමිපි ධනං පටික්ඛිපිත්වා මංසමෙව පත්ථෙති, එවමෙනාපි මෙටුනගිද්ධතාය බහුනාපි ධනෙන න තුස්සන්ති, ධනං අගණෙත්වා මෙටුනමෙව පත්ථෙත්ති. යමොවාති යථා යමො එකත්තභරො න කිඤ්චි පරිහරති, එවමෙනාපි ජාතිසම්පන්නාදීසු න කඤ්චි පරිහරන්ති, සබ්බං කිලෙසවසෙන සීලාදිවිනාසං පාපෙත්වා දුතියවිත්තවාරෙ නිරයං උපනෙත්ති. සිබිරිවාති යථා සිබි සුවිම්පි අසුවිම්පි සබ්බං භක්ඛයති, තථෙතාපි හීනුත්තමෙ සබ්බෙ සෙවන්ති. නදිඋපමායමිපි එසෙව නයො. යෙනකා මංවරාති භුම්මත්ථෙ කරුණවචනං, යත්ථ එතාසං කාමො භොති, තත්ථෙව ධාවන්ති. තෙරුති හිමවති එකො සුවණ්ණපබ්බතො, තං උපගතා කාකාපි සුවණ්ණවණ්ණාව භොන්ති. යථා සො, එවං එතාපි නිබ්බිසෙසකරා අත්තානං උපගතං එකසදිසං කත්වා පස්සන්ති.

විසරුක්ඛොති අම්බසදිසො කිංපක්කරුක්ඛො. සො නිච්චමෙව ඵලති, වණ්ණාදිසම්පන්නො ව භොති, තෙන නං නිරාසඬිකා පරිභුඤ්ජිත්වා මරන්ති, එවමෙව තාපි රූපාදිවසෙන නිච්චඵලිතා රමණියා විය බායන්ති. සෙවියමානා පන පමාදං උප්පාදෙන්වා අපායෙසු පාතෙත්ති. තෙන වුත්තං –

“ආයතිං දොසං නඤ්ඤාය, යො කාමෙ පටිසෙවති;
විපාකන්තෙ භනන්ති නං, කිංපක්කමිව භක්ඛිත”න්ති. (ජා. 1.1.85);

යථා වා විසරුක්ඛො නිච්චඵලිතො සදා අනත්ථාවභො භොති, එවමෙනාපි සීලාදිවිනාසනවසෙන. යථා විසරුක්ඛස්ස මූලමිපි තවොපි පත්තමිපි පුප්ඵමිපි ඵලමිපි විසමෙවාති නිච්චඵලො, තථෙව තාසං රූපමිපි...පෙ.... ඵොට්ඨබ්බමිපි විසමෙවාති විසරුක්ඛො විය නිච්චඵලිතායොති.

“පනුත්තරෙත්ථා”ති ගාථාබන්ධෙන තමත්ථං පාකටං කාතුං එවමාහ. තත්ථ රතනත්තකරිත්ථියොති සාමිකෙහි දුක්ඛසම්භතානං රතනානං අත්තරායකරා ඉත්ථියො එතාති පරෙසං දත්වා අනාවාරං වරන්ති.

ඉතො පරං නානප්පකාරෙන අත්තනො ධම්මකථාවිලාසං දස්සෙන්නො ආහ –

“වත්තාරිමාති, සම්ම පුණ්ණමුඛ, යාති වත්ථුති කිච්චෙ ජාතෙ අනත්ථවරාති භවන්ති, තාති පරකුලෙ න වාසෙතබ්බාති, ගොණං ධෙත්තුං යානං භරියා. වත්තාරි එතාති පණ්ඩිතො ධනාති සරා න විජ්ජවාසයෙ. භවති ව පනුත්තරෙත්ථ වාකාං –

296. ‘ගොණං ධෙත්තුඤ්ච යානඤ්ච, භරියං ඤාතිකුලෙ න වාසයෙ;
භඤ්ජන්ති රථං අයානකා, අතිවාහෙන භනන්ති පුඩ්ගවං;
දොහෙන භනන්ති වච්ඡකං, භරියා ඤාතිකුලෙ පදුස්සති”’ති.

“ඡ ඉමාති, සම්ම පුණ්ණමුඛ, යාති වත්ථුති කිච්චෙ ජාතෙ අනත්ථවරාති භවන්ති –

297. ‘අගුණං ධත්තු ඤාතිකුලෙ ව භරියා, පාරං නාවා අක්ඛග්ගඤ්ච යානං;
දුරෙ මිත්තො පාපසභායකො ව, කිච්චෙ ජාතෙ අනත්ථවරාති භවන්ති”’ති.

“අට්ඨති බලු, සම්ම පුණ්ණමුඛ යානෙහි ඉත්ථි සාමිකං අවජානාති – දලිද්දතා, ආතුරතා, ජිණ්ණතා, සුරාසොණ්ඩතා, මුද්ධතා, පමත්තතා, සබ්බකිච්චෙසු අනුවත්තනතා, සබ්බධනඅනුප්පදානෙන. ඉමෙහි බලු, සම්ම පුණ්ණමුඛ, අට්ඨති යානෙහි ඉත්ථි සාමිකං අවජානාති. භවති ව පනුත්තරෙත්ථ වාකාං –

298. “දලිද්දං ආතුරඤ්චාපි, ජිණ්ණකං සුරසොණ්ඩකං;
පමත්තං මුද්ධපත්තඤ්ච, සබ්බකිච්චෙසු භාපනං;
සබ්බකාමප්පදානෙන, අවජානාති සාමික”’න්ති.

“නවති බල, සම්ම පුණ්ණමුඛ යානෙහි ඉන්ථි පදොසමාහරති - ආරාමගමනසීලා ව හොති, උයානගමනසීලා ව හොති, නදීන්ථගමනසීලා ව හොති, ඤාතිකුලගමනසීලා ව හොති, පරකුලගමනසීලා ව හොති, ආදාසදුස්සමණ්ඩනානුයොගගමනුයුත්තසීලා ව හොති, මජ්ඣපායිනී ව හොති, නිල්ලොකනසීලා ව හොති, සද්ධාරට්ඨායිනී ව හොති. ඉමෙහි බල, සම්ම පුණ්ණමුඛ, නවති යානෙහි ඉන්ථි පදොසමාහරති. භවති ව පනුත්තරෙත්ථ වාක්‍යං -

299. ‘ආරාමසීලා ව උයානං, නදී ඤාති පරකුලං;
ආදාසදුස්සමණ්ඩනමනුයුත්තා, යා විත්ථි මජ්ජපායිති.
300. “යා ව නිල්ලොකනසීලා, යා ව සද්වාරයායිති;
නවහෙනෙති යානෙති, පදොසමාහරන්ති ඉත්ථියො”

“වත්තාලිසාය බලු, සම්ම පුණ්ණමුඛ, යානෙහි ඉත්ථි පුරිසං අච්චාවරනි – විජම්භනි, විනමනි, විලසනි, විලජ්ජනි, නබෙන නබං සට්ටෙති, පාදෙන පාදං අක්කමති, කට්ඨෙන පථවිං විලිඛති, දාරකං උල්ලඬ්ඝනි උල්ලඬ්ඝාපෙති , කිළුනි කිළාපෙති, වුම්බනි වුම්බාපෙති, භුඤ්ජනි භුඤ්ජාපෙති, දදානි, යාවනි, කතමනුකරොති, උච්චං භාසනි, නීචං භාසනි, අච්චිචං භාසනි, විච්චිචං භාසනි, නච්චෙන ගීතෙන වාදිතෙන රොදනෙන විලසිතෙන විභුසිතෙන ජග්ගෙන, පෙක්ඛනි, කට්ටං වාලෙති, ගග්ගහණ්ඩකං සඤ්චාලෙති, ඌරුං විවරනි, ඌරුං පිදහනි, ථනං දස්සෙති, කච්ඡං දස්සෙති, නාහිං දස්සෙති, අක්ඛිං නිබ්බනනි, හමුකං උක්ඛිපනි, ඔට්ඨං උපලිඛනි, ජීවිහං නිල්ලාලෙති, දුස්සං මුඤ්චනි, දුස්සං පට්ඨන්ධනි, සිරසං මුඤ්චනි, සිරසං බන්ධනි. ඉමෙහි බලු, සම්ම පුණ්ණමුඛ, වත්තාලිසාය යානෙහි ඉත්ථි පුරිසං අච්චාවරනි.

“පඤ්චවිසාය බල, සම්ම පුණ්ණමුඛ, ධානෙහි ඉන්ථි පද්ධතියා වෙදිතබ්බා භවති – සාමිකස්ස පවාසං වණ්ණෙනති, පච්චයං න සරති, ආගතං නාභිනන්දති, අවණ්ණං තස්ස භණති, වණ්ණං තස්ස න භණති, අනන්ථං තස්ස වරති, අන්ථං තස්ස න වරති, අකිච්චං තස්ස කරොති, කිච්චං තස්ස න කරොති, පරිදහිත්වා සයති, පරම්මුඛි නිපජ්ජති, පරිවත්තකජාතා බො පන හොති කුඬකුමියජාතා, දිසං අස්සසති, දුක්ඛං වෙදයති, උච්චාරපස්සාවං අභිණ්හං ගච්ඡති, විලොමමාවරති, පරපුරිසසද්දං සුත්වා කණ්ණසොතං විවරමොදහති, නිහතභොගා බො පන හොති, පටිච්ඡිසකෙනි සන්ථවං කරොති, නික්ඛන්තපාදා බො පන හොති විසිඛානුවාරිනී, අතිවාරිනී බො පන හොති නිච්චං සාමිකෙ අගාරවා පද්ධතියාසකිකප්පා, අභිණ්හං ද්වාරෙ තිට්ඨති, කච්ඡාති අඬගාති ථනාති දස්සෙති, දිසොදිසං ගන්ත්වා පෙක්ඛති. ඉමෙහි බල සම්ම පුණ්ණමුඛ, පඤ්චවිසාය ධානෙහි ඉන්ථි පද්ධතියා වෙදිතබ්බා භවති. භවති ච පනුත්තරෙත්ථ වාකායං –

301. ‘පවාසං තස්ස වණ්ණෙනි, ගතං තස්ස න සොචති;
දිස්වාන පතිමාගතං නාහිනන්දති, භන්තාරවණ්ණං න කදාපි භාසති;
එතෙ පද්ධට්ඨාය භවන්ති ලක්ඛණා.
302. ‘අනත්ථං තස්ස වරති අසඤ්ඤතා, අත්ථඤ්ච භාපෙති අකිච්චකාරිනී;
පරිදින්නිවා සයති පරමමුඛි, එතෙ පද්ධට්ඨාය භවන්ති ලක්ඛණා.
303. ‘පරිචන්තජාතා ච භවති කුඬිකුමී, දීඝඤ්ච අස්සසති දුක්ඛවෙදිනී;
උච්චාරපස්සාවමහිණ්හං ගච්ඡති, එතෙ පද්ධට්ඨාය භවන්ති ලක්ඛණා.
304. ‘විලොමමාවරති අකිච්චකාරිනී, සද්දං නිසාමෙති පරස්ස භාසතො;
නිහනභොගා ච කරොති සන්ථවං, එතෙ පද්ධට්ඨාය භවන්ති ලක්ඛණා.
305. ‘කිච්ඡෙන ලද්ධං කසිරාහනං ධනං, චිත්තං විනාසෙති දුක්ඛෙන සම්භතං;
පටිච්ඡෙදකෙහි ච කරොති සන්ථවං, එතෙ පද්ධට්ඨාය භවන්ති ලක්ඛණා.
306. ‘නික්ඛන්තපාදා විසිඛානුවාරිනී, නිච්චඤ්ච සාමිමිති පද්ධට්ඨමානසා;
අතිවාරිනී භොති අපෙතගාරවා, එතෙ පද්ධට්ඨාය භවන්ති ලක්ඛණා.
307. ‘අභික්ඛණං තිට්ඨති ද්වාරමුලෙ, ථනානි කච්ඡාති ච දස්සයන්ති;
දිසොදිසං පෙක්ඛති භන්තචිත්තා, එතෙ පද්ධට්ඨාය භවන්ති ලක්ඛණා.
308. ‘සබ්බා නදී වඬිකග්ගි, සබ්බෙ කට්ඨමයා වනා;
සබ්බිත්ථියො කරෙ පාපං, ලභමානෙ නිවාතකෙ.
309. ‘සවෙ ලභෙථ ඛණං වා රහො වා, නිවාතකං වාපි ලභෙථ තාදිසං;
සබ්බා ඉත්ථි කයිරුං නු පාපං, අඤ්ඤං අලත්ථ පීඨසජ්ජිනාපි සද්ධිං.
310. ‘නරානමාරාමකරාසු නාරිසු, අනෙකචිත්තාසු අනිග්ගහාසු ච;
සබ්බත්ථ නාපීතිකරාපි වෙ සියා, න විස්සසෙ තිත්ථසමා හි නාරියො””ති.

තත්ථ ගෞණං ධෙනුන්ති ලිඨගවිපල්ලාසෙන චුත්තං. ඤාතිකුලෙ පද්ධස්සතීති තත්ථ සා නිබ්භයා හුත්වා තරුණකාලතො පට්ඨයා විස්සාසකෙහි ආසාදිහිපි සද්ධිං අනාචාරං වරති, ඤාතකා ඤත්වාපි නිග්ගහං න කරොන්ති,

අත්තනො අකිත්තිං පරිහරමානා අජානන්තා විය හොත්ති. අනත්ථවරානීති අවරිතබ්බානි අත්ථානි, අකිච්චකාරානීති අත්ථො. අගුණන්ති ජියාරහිතං. පාපසහායකොති දුමිමිත්තො.

දලිද්දකාති දලිද්දකාය. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. තත්ථ දලිද්දො අලඬකාරාදීනං අභාවතො කිලෙසෙන සඬගණ්හිතුං න සක්කොතීති තං අවජානාති. ගිලානො වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙහි සඬගණ්හිතුං න සක්කොති. ජරාජීණ්ණො කායිකවාචසිකබ්බිචාරතිසමත්ථො න හොති. සුරාසොණ්ඩො තස්සා හත්ථපිළන්ධනාදීනිපි සුරාසරඤ්ඤෙව පවෙසෙති. මුද්ධො අන්ධබාලො රතිකුසලො න හොති. පමත්තො දාසියොණ්ඩො හුත්වා සරදාසීහි සද්ධිං සංවසති, හරියං පන අක්කොසති පරිභාසති, තෙන නං අවජානාති. සබ්බකිච්චෙසු අනුවත්තන්තං “අයං නිත්තෙජො, මමෙව අනුවත්තති”ති තං අක්කොසති පරිභාසති. යො පන සබ්බං ධනං අනුප්පදෙති කුටුම්භං පටිච්ඡාපෙති, තස්ස හරියා සබ්බං ධනසාරං හත්ථෙ කත්වා තං දාසං විය අවජානාති, ඉච්ඡමානා “කො තයා අත්ථො”ති සරතොපි නං නික්කඩ්ඪති. මුද්ධපත්තන්ති මුද්ධභාවප්පත්තං.

පදොසමාහරතීති සාමිකෙ පදොසං ආහරති දුස්සති, පාපකම්මං කරොතිති අත්ථො. ආරාමගමනසීලාති සාමිකං ආපුච්ඡා වා අනාපුච්ඡා වා අභිණ්හං පුප්ථාරාමාදීසු අඤ්ඤතරං ගන්ත්වා තත්ථ අනාවාරං වරිත්වා “අප්ප මයා ආරාමෙ රුක්ඛදෙවතාය බලිකම්මං කත”න්තිආදීනි වත්වා බාලසාමිකං සඤ්ඤාපෙති. පණ්ඩිතො පන “අද්ධා එසා තත්ථ අනාවාරං වරති”ති පුන තස්සා ගන්තුං න දෙති. එවං සබ්බපදෙසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. පරකුලන්ති සන්දිට්ඨසම්භන්තාදීනං ගෙහං. තං සා “අසුකකුලෙ මෙ වඩ්ඪී පයොජිතා අත්ථී, තාවකාලිකං දින්නකං අත්ථී, තං සාධෙමි”තිආදීනි වත්වා ගච්ඡති. නිල්ලොකනසීලාති වාතපානන්තරාදීහි ඔලොකනසීලා. සද්චාරට්ඨායිනීති අත්තනො අඬගපච්චඩගාති දස්සෙන්නි සද්චාරෙ තිට්ඨති.

අච්චාවරතීති අතික්කම්ම වරති, සාමිකස්ස සන්තිකෙ යීතාව අඤ්ඤස්ස නිමිත්තං දස්සෙතීති අත්ථො. විජම්භතීති “අහං තං දිස්වා විජම්භිස්සාමි, තාය සඤ්ඤාය ඔකාසස්ස අත්ථිභාවං වා නත්ථිභාවං වා ජානෙය්‍යාසි”ති පට්මමෙව කතසඬකෙනා වා හුත්වා අකතසඬකෙනා වාපි “එවං එස මයි බප්ඤ්ඤිස්සති”ති සාමිකස්ස පස්සෙ යීතාව විජම්භති විජම්භනං දස්සෙති. විනමතීති කිඤ්චිදෙව භූමියං පාතෙත්වා තං උක්ඛිපන්ති විය ඔනමිත්වා පිට්ඨිං දස්සෙති. විලසතීති ගමනාදීහි වා ඉරියාපටෙහි අලඬකාරෙන වා විලාසං දස්සෙති. විලප්පතීති ලප්පන්ති විය වත්ථෙන සරීරං ඡාදෙති, කවාටං වා හිත්තිං වා අල්ලියති. නබෙනාති පාදනබෙන පාදනබං, හත්ථනබෙන හත්ථනබං සට්ටෙති. කට්ඨෙනාති දණ්ඩකෙන. දාරකන්ති අත්තනො වා පුත්තං අඤ්ඤස්ස වා පුත්තං ගහෙත්වා උක්ඛිපති වා උක්ඛිපාපෙති වා. කීළතීති සයං වා කීළති, දාරකං වා කීළාපෙති. චුම්බනාදීසුපි එසෙව නයො. දදාතීති තස්ස කිඤ්චිදෙව එලං වා පුප්ථං වා දෙති. යාවතීති තමෙව පටියාවති. අනුකරොතීති දාරකෙන කතං කතං අනුකරොති. උච්චන්ති මහාසද්දවසෙන වා ථොමනවසෙන වා උච්චං. නිචන්ති මන්දසද්දවසෙන වා අමනාපවචනෙන වා පරිභවචනෙන වා නිචං. අච්චවන්ති බහුජනමජ්ඣෙ අප්පට්චින්නං. විච්චවන්ති රහො පටිච්ඡන්තං. නච්චෙනාති එතෙහි නච්චාදීහි නිමිත්තං කරොති. තත්ථ රොදිතෙන නිමිත්තකරණෙන රත්තිං දෙවෙ වස්සන්තෙ වාතපානෙන හත්ථී ආරොපෙත්වා සෙට්ඨිපුත්තෙන නීතාය පුරොහිතබ්‍රාහ්මණියා වත්ථු කටෙතබ්බං. ජණ්ණතී මහාහසිතං හසති, එවමිපි නිමිත්තං කරොති. කච්ඡන්ති උපකච්ඡකං. උපලිබ්භතීති දන්තෙහි උපලිබ්භති. සිරසන්ති කෙසවට්ටිං. එවං කෙසානං මොචනබන්ධනෙහිපි පරපුරිසානං නිමිත්තං කරොති, නියාමෙත්වා වා අනියාමෙත්වා වා කොට්ඨෙව සාරජ්ජිස්සතීතිපි කරොතියෙව.

පදුට්ඨා වෙදිතබ්බා හවතීති අයං මයි පදුට්ඨා කුද්ධා, කුප්ඤ්ඤිත්වා ව පන මිච්ඡාචාරං වරතීති පණ්ඩිතෙන වෙදිතබ්බා හවති. පවාසන්ති “අසුකගාමෙ පයුත්තං ධනං නස්සති, ගච්ඡ තං සාධෙහි, වොහාරං කරොහි”තිආදීනි වත්වා තස්මිං ගතෙ අනාවාරං වරිතුකාමා පවාසං චණ්ණෙති. අනත්ථන්ති අවඩ්ඪිං. අකිච්චන්ති අකත්තබ්බයුත්තකං. පරිදහිත්වාති ගාල්හං නිවාසෙත්වා. පරිචන්තකජාතාති ඉතො විතො ව පරිචන්තමානා. කුඩකුමියජාතාති කොලාහලජාතා පාදමුලෙ නිපන්තා පරිවාරිකා උට්ඨාපෙති, දීපං ඡාලාපෙති, නානප්පකාරං කොලාහලං කරොති, තස්ස කිලෙසරති. නාසෙති. දුක්ඛං වෙදයතීති සීසං මෙ රුප්පතීතිආදීනි වදති. විලොමමාවරතීති ආහාරං සීතලං ඉච්ඡන්තස්ස උණ්හං දෙතීතිආදීනං වසෙන පච්චනිකවුත්ති හොති. නිහතභොගාති සාමිකෙන දුක්ඛසම්භතානං භොගානං සුරාලොලනාදීහි විනාසිකා. සන්ථවන්ති කිලෙසවසෙන සන්ථවං කරොති. නික්ඛන්තපාදාති ජාරස්ස උපධාරණත්ථාය නික්ඛන්තපාදා. සාමිකෙති පතිමිහි අගාරවෙන ව පදුට්ඨමානසාය ව අතිවාරිනී හොති.

සබ්බිත්ථියොති යටෙත්වා විපස්සනාය තනුකතකිලෙසා සෙසා සබ්බා ඉත්ථියො පාපං කරෙය්‍යුං. ලභමානෙති ලබ්භමානෙ, සංවිජ්ජමානෙති අත්ථො. නිවාතකෙති රහොමන්තනකෙ පරිභෙදකෙ. බණං වා රහො වාති පාපකරණත්ථාය ඔකාසං වා පටිච්ඡන්තට්ඨානං වා. කසිරුං නුති එත්ථ නු-ති නිපාතමත්තං. අලත්ථාති අලද්ධා. අයමෙව වා පායො, අඤ්ඤං සම්පන්නපුරිසං අලහිත්වා පීඨසප්පිනාපි තතො පටික්කුලතරෙතාපි පාපං කරෙය්‍යුං. ආරාමකරාසුති අභිරතිකාරිකාසු. අනිග්ගභාසුති නිග්ගහෙන විනෙතුං අසක්කුණෙය්‍යාසු. තිත්ථසමාති යථා තිත්ථං උත්තමාධමෙසු න කඤ්චි න්ත්තායන්තං වාරෙති, තථා එතාපි රහො වා බණෙ වා නිවාතකෙ වා සති න කඤ්චි පටික්ඛිපන්ති.

තථා හි අතීතෙ බාරාණසියං කණ්ඩරි නාම රාජා අහොසි උත්තමරූපධරො. තස්ස දෙවසිකං අමච්චා ගන්ධකරණ්ඩකසහස්සං ආහරන්ති. තෙනස්ස නිවෙසනෙ පරිහණ්ඩං කත්වා ගන්ධකරණ්ඩකෙ ථාලෙත්වා

ගන්ධදාරුනී කන්වා ආහාරං පවන්ති. හරියාපිස්ස අභිරූපා අහොසි නාමෙන කින්නරා නාම. පුරොහිතොපිස්ස සමවයො පඤ්චාලවණ්ඩො නාම බුද්ධිසම්පන්නො අහොසි. රඤ්ඤො පන පාසාදං නිස්සාය අන්තොපාකාරෙ ජම්බුරුක්ඛො නිබ්බන්ති, තස්ස සාධා පාකාරමත්ථකෙ ඔලම්බති. තස්ස ඡායාය ජෙගුවඡො දුස්සණ්ඨානො පීඨසප්පි වසති. අපේකදිවසං කින්නරා දෙවී වාතපානෙන ඔලොකෙන්ති තං දිත්වා පටිබද්ධවිත්තා හුත්වා රත්තිං රාජානං රතියා සඬගණ්හිත්වා තස්මිං නිද්දං ඔක්කන්තෙ සණ්ඨකං උට්ඨායාසනා නානග්ගරසභොජනං සුවණ්ණසරකෙ පක්ඛිපිත්වා උච්ඡඩගෙ කන්වා සාටකරජ්ජුයා වාතපානෙන ඔතරිත්වා ජම්බුං ආරුය්හ සාධාය ඔරුය්හ පීඨසප්පිං භොජෙත්වා පාපං කන්වා ආගතමග්ගෙනෙව පාසාදං ආරුය්හ ගන්ධෙහි සරිරං උබ්බට්ටෙත්වා රඤ්ඤා සද්ධිං නිපජ්ජී. එතෙනුපායෙන නිබද්ධං තෙන සද්ධිං පාපං කරොති. රාජා පන න ජානාති.

සො එකදිවසං නගරං පදක්ඛණං කන්වා නිවෙසනං පවෙසන්නො ජම්බුජායාය සයිතං පරමකාරුඤ්ඤප්පත්තං පීඨසප්පිං දිස්වා පුරොහිතං ආහ – “පස්සෙනං මනුස්සපෙන”න්ති. “ආම, පස්සාමි දෙවා”ති. “අපි නු බො, සම්ම, එවරූපං පටික්කුලං කාවි ඉත්ථී ඡන්දරාගවසෙන උපගච්ඡෙය්‍යා”ති. තං කථං සුත්වා පීඨසප්පි මානං ජනෙන්වා “අයං රාජා කිං කටෙති, අත්තනො දෙවියා මම සන්නිකං ආගමනං න ජානාති මඤ්ඤ”ති ජම්බුරුක්ඛස්ස අඤ්ජලිං පග්ගහෙන්වා “සුණ සාමි, ජම්බුරුක්ඛෙ නිබ්බන්තදෙවතෙ, ය්‍යෙත්වා තං අඤ්ඤො එතං කාරණං න ජානාති”ති ආහ. පුරොහිතො තස්ස කිරියං දිස්වා වින්තෙසි – “අද්ධා රඤ්ඤො අග්ගමහෙසී ජම්බුරුක්ඛෙන ගන්ත්වා ඉමිනා සද්ධිං පාපං කරොති”ති. සො රාජානං පුච්ඡී – “මහාරාජ, දෙවියා තෙ රත්තිභාගෙ සරිරසම්ඵස්සො කිදිසො භොති”ති? “සම්ම, අඤ්ඤං න පස්සාමි, මජ්ඣිමයාමෙ පනස්සා සරිරං සිතලං භොති”ති. “තෙන හි, දෙව, තිට්ඨතු අඤ්ඤා ඉත්ථී, අග්ගමහෙසී තෙ කින්නරාදෙවී ඉමිනා සද්ධිං පාපං කරොති”ති. “සම්ම, කිං වදෙසී, එවරූපා පරමචිලාසසම්පන්නා කිං ඉමිනා පරමජෙගුවඡෙන සද්ධිං අභිරම්ඡසති”ති? “තෙන හි තං, දෙව, පරිගණ්හාහි”ති.

සො “සාධු”ති රත්තිං භුත්තසායමාසො තාය සද්ධිං නිජ්ජප්ජිත්වා “පරිගණ්හිස්සාමි න”න්ති පකතියා නිද්දුපගමනවෙලාය නිද්දුපගතො විය අහොසි. සාපි උට්ඨාය තට්ඨ අකාසි. රාජා තස්සා අනුපදඤ්ඤෙව ගන්ත්වා ජම්බුජායං නිස්සාය අට්ඨාසි. පීඨසප්පි දෙවියා කුජ්ඣිත්වා “ත්ථං අජ්ජ අතිවිරායිත්වා ආගතා”ති හත්ථෙන කණ්ණසඬ්ඛලිකං පහරි. අථ නං “මා මං කුජ්ඣි, සාමි, රඤ්ඤො නිද්දුපගමනං ඔලොකෙසි”න්ති වත්වා තස්ස ගෙහෙ පාදපරිවාරිකා විය අහොසි. තෙන පනස්සා පහරෙන සිහමුඛකුණ්ඩලං කණ්ණතො ගලිත්වා රඤ්ඤො පාදමූලෙ පති. රාජා “වට්ටිස්සති එත්තක”න්ති තං ගහෙන්වා ගතො. සාපි තෙන සද්ධිං අතිවරිත්වා පුරිමනියාමෙනෙව ගන්ත්වා රඤ්ඤා සද්ධිං නිපජ්ජිතුං ආරහි. රාජා පටික්ඛිපිත්වා පුනදිවසෙ “කින්නරාදෙවී මයා දින්නං සබ්බාලඬකාරං අලඬකරිත්වා එතු”ති ආණාපෙසි. සා “සිහමුඛකුණ්ඩලං මෙ සුවණ්ණකාරස්ස සන්නිකෙ”ති වත්වා නාගමී, පුන පෙසිතෙ ව පන එකකුණ්ඩලාව ආගමාසි. රාජා පුච්ඡී – “කහං තෙ කුණ්ඩල”න්ති? “සුවණ්ණකාරස්ස සන්නිකෙ”ති. සුවණ්ණකාරං පක්කොසාපෙන්වා “කිංකාරණා ඉමිස්සා කුණ්ඩලං න දෙසී”ති ආහ. “නාහං ගණ්හාමි දෙවා”ති. රාජා තස්සා කුජ්ඣිත්වා “පාපෙ වණ්ඩාලි මාදිසෙන තෙ සුවණ්ණකාරෙන භවිත්තිබ්බ”න්ති වත්වා තං කුණ්ඩලං තස්සා පුරටො බිපිත්වා පුරොහිතං ආහ – “සම්ම, සච්චං තයා චුත්තං, ගච්ඡ සීසමස්සා ඡෙදාපෙහී”ති. සො තං රාජගෙහෙයෙව එකස්මිං පදෙසෙ ය්‍යෙත්වා රාජානං උපසඬකමිත්වා – “දෙව, මා කින්නරාදෙවියා කුජ්ඣිත්ථ, සබ්බා ඉත්ථීයො එවරූපායෙව. සවෙපි ඉත්ථීනං දුස්සීලභාවං ඤාතුකාමොසි, දස්සෙස්සාමි තෙ එතාසං පාපකඤ්චෙව බහුමායාභාවඤ්ච, එහි අඤ්ඤාතකවෙසෙන ජනපදං වරාමා”ති ආහ.

රාජා “සාධු”ති මාතරං රජ්ජං පටිච්ඡාපෙන්වා තෙන සද්ධිං වාරිකං පක්කාමි. තෙසං යොජනං මග්ගං ගන්ත්වා මහාමග්ගෙ නිසින්නානංයෙව එකො කුටුම්භිකො පුත්තස්සත්ථාය මඩගලං කන්වා එකං කුමාරිකං පටිච්ඡන්තයානෙ නිසීදාපෙන්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන ගච්ඡති. තං දිස්වා පුරොහිතො රාජානං ආහ – “සවෙ ඉච්ඡසී, ඉමං කුමාරිකං තයා සද්ධිං පාපං කාරෙතුං සක්කා දෙවා”ති. “කිං කටෙසී, මහාපරිවාරා එසා, න සක්කා සම්මා”ති? පුරොහිතො “තෙන හි පස්ස, දෙවා”ති පුරතො ගන්ත්වා මග්ගතො අවිදුරෙ සාණියා පරික්ඛිපිත්වා රාජානං අන්තොසාණියං කන්වා සයං මග්ගපස්සෙ රොදන්තො නිසීදි. අථ නං සො කුටුම්භිකො දිස්වා “තාත, කස්මා රොදසී”ති පුච්ඡී. “හරියා මෙ ගරුභාරා, තං කුලසරං නෙතුං මග්ගපටිපන්නොස්මි, තස්සා අන්තරාමග්ගෙයෙව ගබ්භො වලි, එසා අන්තොසාණියං කිලමති, කාවිස්සා ඉත්ථී සන්නිකෙ නත්ථී, මයාපි තත්ථ ගන්තුං න සක්කා, න ජානාමි ‘කිං භවිස්සති’ති, එකං ඉත්ථී. ලද්ධං වට්ටති”ති? “මා රොදි, බහු මෙ ඉත්ථීයො, එකා ගමිස්සති”ති. “තෙන හි අයමෙව කුමාරිකා ගච්ඡතු, එතිස්සාපි මඩගලං භවිස්සති”ති. සො වින්තෙසි – “සච්චං වදති, සුණ්ණසායපි මෙ මඩගලමෙව, ඉමිනා හි නිමිත්තෙන සා පුත්තධිතාහි වඩ්ඪිස්සති”ති තමෙව පෙසෙසි. සා තත්ථ පටිසිත්වා රාජානං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තා හුත්වා පාපමකාසි. රාජාපිස්සා අඩගුලිමුද්දිකං අදාසි. අථ නං කතකිවචං නික්ඛමිත්වා ආගතං පුච්ඡංසු – “කිං චිජානා”ති? “සුවණ්ණවණ්ණං පුත්ත”න්ති. කුටුම්භිකො තං ආදාය පායාසි. පුරොහිතොපි රඤ්ඤො සන්නිකං ගන්ත්වා “දිට්ඨා තෙ, දෙව, කුමාරිකාපි එවං පාපා, කිමඩගං පන අඤ්ඤා, අපි පන තෙ කිඤ්ච දින්න”න්ති පුච්ඡී. “ආම, අඩගුලිමුද්දිකා දින්නා”ති. “නාස්සා තං දස්සාමි”ති වෙගෙන ගන්ත්වා යානකං ගණ්හිත්වා “කිමෙත”න්ති චුත්තෙ “අයං මෙ බ්‍රාහ්මණියා උස්සිසකෙ යපිතං මුද්දිකං ගහෙන්වා ආගතා, දෙහි, අම්ම, මුද්දික”න්ති ආහ. සා තං දදමානා බ්‍රාහ්මණං හත්ථෙ නබෙන විජ්ඣිත්වා “ගණ්හ වොරා”ති අදාසි.

එවං බ්‍රාහ්මණො නානාවිධෙහි උපායෙහි අඤ්ඤාපි බහු අතිවාරිනියො රඤ්ඤො දස්සෙන්වා “ඉධ තාව එත්තකං භොතු, අඤ්ඤත්ථ ගමිස්සාම, දෙවා”ති ආහ. රාජා “සකලජම්බුදිපෙ වරිතෙපි සබ්බා ඉත්ථීයො එවරූපාව භවිස්සන්ති, කිං නො එතාහි, නිවත්තාමා”ති බාරාණසිමෙව පච්චාගන්ත්වා – “මහාරාජ, ඉත්ථීයො නාම එවං පාපධම්මා, පකති එසා

එතාසං, බමට, දෙව, කින්තරාදෙවියා”ති පුරොහිතෙන යාවිතො බමින්වා රාජනිවෙසනතො නං නික්කඩ්ඨාපෙසි, යානතො පන තං අපනෙත්වා අඤ්ඤං අග්ගමහෙසිං අකාසි. තඤ්ච පීඨසප්පිං නික්කඩ්ඨාපෙත්වා පථිබ්බසාබං ඡෙදාපෙසි. තදා කුණාලො පඤ්චාලවණ්ඨො අහොසි. ඉති අත්තනා දිට්ඨකාරණමෙව ආහරින්වා දස්සෙන්තො ගාථමාහ –

311. “යං වෙ දිස්වා කණ්ඩරිකින්තරානං, සබ්බන්තියො න රමන්ති අගාරෙ;
තං තාදිසං මච්චං වජින්වා හරියා, අඤ්ඤං දිස්වා පුරිසං පීඨසප්පි”න්ති.

තස්සත්ථො – යං වෙ කණ්ඩරිස්ස රඤ්ඤො කින්තරාය දෙවියා වාති ඉමෙසං කණ්ඩරිකින්තරානං විරාගකාරණං අහොසි, තං දිස්වා ජාතිතබ්බං – සබ්බන්තියො අත්තනො සාමිකානං න රමන්ති අගාරෙ . තථා හි අඤ්ඤං පීඨසප්පිං පුරිසං දිස්වා තං රාජානං තාදිසං රතිකුසලං මච්චං වජින්වා හරියා තෙන මනුස්සපෙනෙන සද්ධිං පාපමකාසිති.

අපරොපි අතීතෙ බාරාණසියං බකො නාම රාජා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. තදා බාරාණසියා පාවිනද්වාරවාසිනො එකස්ස දලිද්දස්ස පඤ්චපාපි නාම ධිතා අහොසි. සා කිර පුබ්බෙපි එකා දලිද්දධිතා මත්තිකං මද්දිත්වා ගෙහෙ හිත්තිං විලිම්පති. අපෙකො පච්චෙකබුද්ධො අත්තනො පබ්භාරපරිභණ්ඩකරණත්ථං “කහං මත්තිකං ලභිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “බාරාණසියං ලද්ධං සක්කා”ති වීචරං පාරුපින්වා පත්තහත්ථො නගරං පවිසින්වා තස්සා අවිදුරෙ අවයාසි. සා කුප්ඤ්ඤිත්වා උල්ලොකෙන්ති පදුට්ඨෙන මනසා “මත්තිකමිති හික්ඛති”ති අවොච. පච්චෙකබුද්ධො නිව්චලොච අහොසි. අථ සා පච්චෙකබුද්ධං නිව්චලිතං දිස්වා පුන වින්තං පසාදෙන්වා, “සමණ, මත්තිකමිති න ලභසි”ති වත්වා මහන්තං මත්තිකාපිණ්ඩං ආහරින්වා පත්තෙ යපෙසි. සො තාය මත්තිකාය පබ්භාරෙ පරිභණ්ඩමකාසි. සා නවිරස්සෙව තතො වචින්වා තස්මිංයෙව නගරෙ බහිද්වාරගාමෙ දුග්ගතින්තියා කුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගණ්හි. සා දසමාසව්චයෙන මාතු කුච්ඡිතො නික්ඛමි. තස්සා මත්තිකාපිණ්ඩචලෙන සරිරං එස්සසම්පන්නං අහොසි, කුප්ඤ්ඤිත්වා උල්ලොකිතත්තා පන හත්ථපාදමුඛඅක්ඛිනාසානි පාපානි විරූපානි අහෙසුං. තෙන තං “පඤ්චපාපි”ත්ථෙව සඤ්ජානිංසු.

අපේකදිවසං බාරාණසිරාජා රත්තිං අඤ්ඤාතකචෙසෙන නගරං පරිග්ගණ්හන්තො තං පදෙසං ගතො. සාපි ගාමදාරිකාහි සද්ධිං කීළන්ති අජානින්වාච රාජානං හත්ථෙ ගණ්හි. සො තස්සා හත්ථසම්ඵස්සෙන සකභාවෙන සණ්ඨාතුං නාසක්ඛි, දිබ්බසම්ඵස්සෙන චුට්ඨො විය අහොසි. සො එස්සරාගරත්තො තථාචරුපමිති තං හත්ථෙ ගහෙන්වා “කස්ස ධිතාසි”ති පුච්ඡින්වා “ද්වාරවාසිනො”ති චුත්තෙ අස්සාමිකභාවං පුච්ඡින්වා “අහං තෙ සාමිකො හවිස්සාමි, ගච්ඡ මාතාපිතරො අනුජානාපෙති”ති ආහ. සා මාතාපිතරො උපගන්ත්වා “එකො, අම්ම, පුරිසො මං ඉච්ඡති”ති වත්වා “සොපි දුග්ගතො හවිස්සති, සචෙ තාදිසමිති ඉච්ඡති, සාධු”ති චුත්තෙ ගන්ත්වා මාතාපිතූහි අනුඤ්ඤාතභාවං ආරොවෙසි. සො තස්මිංයෙව ගෙහෙ තාය සද්ධිං වසින්වා පාතොච රාජනිවෙසනං පාවිසි. තතො පට්ඨායෙව අඤ්ඤාතකචෙසෙන නිබ්බදං තත්ථ ගච්ඡති, අඤ්ඤං ඉන්තීං ඔලොකෙතුමිති න ඉච්ඡති.

අපේකදිවසං තස්සා පිතු ලොහිතපක්ඛන්දිකා උප්පජ්ජි. අසම්භින්තබිරසප්පිමධුසක්ඛරයුත්තපායාසොච එතස්ස හෙසජ්ජං, තං තෙ දලිද්දතාය උප්පාදෙතුං න සක්කොන්ති . තතො පඤ්චපාපිමාතා ධිතරං ආහ – “කිං, අම්ම, තව සාමිකො පායාසං උප්පාදෙතුං සක්ඛිස්සති”ති? “අම්ම, මම සාමිකෙන අම්මහෙහිපි දුග්ගතතරෙන හවිතබ්බං, එවං සන්තෙසි පුච්ඡිස්සාමි නං, මා වින්තයි”ති වත්වා තස්සාගමනවෙලායං දුම්මනා හුත්වා නිසීදි. අථ නං රාජා ආගන්ත්වා “කිං දුම්මනාසි”ති පුච්ඡි. සා තමත්ථං ආරොවෙසි. තං සුත්වා රාජා “හද්දෙ ඉදං අතිරසහෙසජ්ජං, කුතො ලභිස්සාමි”ති වත්වා වින්තෙසි – “න සක්කා මයා නිව්චකාලං එවං වරිතුං, අත්තරාමග්ගෙ පරිස්සයොපි දට්ඨබ්බො, සචෙ බො පන එතං අත්තෙපුරං තෙස්සාමි, එතිස්සා එස්සසම්පදං අජානන්තා ‘අම්මාකං රාජා යක්ඛිනිං ගහෙන්වා ආගතො’ති කෙළිං කරිස්සන්ති, සකලනගරවාසිනො එතිස්සා සම්ඵස්සං ජානාපෙත්වා ගරහං මොචෙස්සාමි”ති. අථ නං රාජා – “හද්දෙ, මා වින්තයි, ආහරිස්සාමි තෙ පිතු පායාස”න්ති වත්වා තාය සද්ධිං අහිරමින්වා රාජනිවෙසනං ගන්ත්වා පුනදිවසෙ තාදිසං පායාසං පවාපෙත්වා පණ්ණානි ආහරාපෙත්වා ද්වෙ පුටෙ කත්වා එකස්මිං පායාසං පක්ඛිපින්වා එකස්මිං චූළාමණිං යපෙත්වා බන්ධන්වා රත්තිභාගෙ ගන්ත්වා, “හද්දෙ, මයං දලිද්දා, කිච්ඡෙන සම්පාදිතං, තව පිතරං ‘අජ්ජ ඉම්මිහා පුටා පායාසං භුඤ්ජ, ස්වෙ ඉම්මිහා’ති වදෙයාසි”ති ආහ. සා තථා අකාසි. අථස්සා පිතා ඔප්පමිපන්නත්තා පායාසස්ස ථොකමෙව භුඤ්ජින්වා සුහිතො ජාතො. සෙසං මාතු දත්වා සයමිති භුඤ්ජි. තයොපි සුහිතා අහෙසුං. චූළාමණිපුටං පන පුනදිවසත්ථාය යපෙසුං.

රාජා නිවෙසනං ගන්ත්වා මුඛං ධොවින්වාච “චූළාමණිං මෙ ආහරථා”ති වත්වා “න පස්සාම, දෙවා”ති චුත්තෙ “සකලනගරං විචිතථා”ති ආහ. තෙ විචිතින්වාපි න පස්සිංසු. තෙන හි බහිනගරෙ දලිද්දගෙහෙසු හත්තපණ්ණසුටෙ උපාදාය විචිතථාති. විචිතන්තා තස්මිං සටෙ චූළාමණිං දිස්වා තස්සා මාතාපිතරො “වොරා”ති බන්ධන්වා නයිසු. අථස්සා පිතා, “සාමි, න මයං වොරා, අඤ්ඤෙතායං මණි ආහතො”ති වත්වා “කෙනා”ති චුත්තෙ “ජාමාතරා මෙ”ති ආචික්ඛින්වා “කහං සො”ති පුච්ඡිතො “ධිතා මෙ ජානාති”ති ආහ. තතො ධිතාය සද්ධිං කටෙසි – “අම්ම, සාමිකං තෙ ජානාසි”ති? “න ජානාමි”ති. “එවං සන්තෙ අම්මාකං ජීවිතං නත්තී”ති. “තාත, සො අන්ධකාරෙ ආගන්ත්වා අන්ධකාරෙ එව යාති, තෙනස්ස රූපං න ජානාමි, හත්ථසම්ඵස්සෙන පන නං ජානිතුං සක්කොමි”ති. සො රාජපුරිසානං ආරොවෙසි. තෙපි රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා අජානන්තො විය හුත්වා “තෙන හි තං ඉන්තීං රාජධිගණෙ අන්තොසාණියං යපෙත්වා සාණියා හත්ථප්පමාණං ඡිද්දං කත්වා නගරවාසිනො සන්තිපාතෙත්වා හත්ථසම්ඵස්සෙන වොරං ගණ්හථා”ති ආහ. රාජපුරිසා තථා කාතුං තස්සා සන්තිකං ගන්ත්වා රූපං දිස්වාච විජ්ජපිසාරිතො හුත්වා – “ධි, ධි පිසාවි”ති ජිගුච්ඡින්වා චූඤ්ඤං න උස්සහිංසු, ආනෙත්වා පන නං රාජධිගණෙ අන්තොසාණියං යපෙත්වා සකලනගරවාසිනො සන්තිපාතෙසුං. සා ආගතාගතස්ස ඡිද්දෙන පසාරිතහත්ථං ගහෙන්වාච “නො එසො”ති වදති.

පුරිසා තස්සා දිබ්බඵස්සසදියෙ ඵස්සෙ ඛජ්ඣිත්වා අපගන්තුං න සක්ඛිංසු, “සවායං දණ්ඩාරහා, දණ්ඩං දන්වාපි දාසකම්මකාරහාවං උපගන්ත්වාපි එතං සරෙ කර්ස්සාමා”ති චින්තයිංසු. අප් නෙ රාජපුරිසා දණ්ඩෙහි කොට්ටෙන්වා පලාපෙසුං. උපරාජානං ආදිං කත්වා සබ්බෙ උම්මත්තකා විය අහෙසුං.

අප් රාජා — “කච්චි අහං භවෙයා”න්ති හත්ථං පසාරෙසි. තං හත්ථෙ ගහෙන්වාච “වොරො මෙ ගහිතො”ති මහාසද්දං කරි. රාජා තෙපි පුච්ඡි — “තුම්හෙ එතාය හත්ථෙ ගහිතා කිං චින්තයිත්වා”ති. තෙ යථාභූතං ආරොවෙසුං. අප් නෙ රාජා ආහ — “අහං එතං අත්තනො ගෙහං ආනෙතුං එවං කාරෙසිං ‘එතිස්සා ඵස්සං අජානන්තා මං පරිභවෙයායු’න්ති චින්තෙන්වා, තස්මා මයා සබ්බෙ තුම්හෙ ජානාපිතා, වදථ, හො දානි, සා කස්ස ගෙහෙ භවිතුං යුත්තා”ති? “තුම්හාකං, දෙවා”ති. අප් නං අභිසිඤ්චිත්වා අග්ගමහෙසිං අකාසි. මාතාපිතුනම්පිස්සා ඉස්සරියං දාපෙසි. තතො පට්ඨාය ව පන තාය සම්මත්තො නෙව චිතිච්ඡයං පට්ඨපෙසි, න අඤ්ඤං ඉත්ථිං ඔලොකෙසි. තා තස්සා අන්තරං පරියෙසිංසු. සා එකදිවසං ද්විත්තං රාජුතං අග්ගමහෙසිභාවස්ස සුපිනෙ නිමිත්තං දිස්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා සුපිනපායකෙ පක්කොසාපෙන්වා “එවරුපෙ සුපිනෙ දිට්ඨෙ කිං හොති”ති පුච්ඡි. තෙ ඉතරාසං ඉත්ථිතං සන්තිකා ලඤ්ඡං ගහෙන්වා — “මහාරාජ, දෙවියා සබ්බසෙනස්ස හත්ථිනො ඛන්ධෙ නිසින්තභාවො තුම්හාකං මරණස්ස පුබ්බනිමිත්තං, හත්ථිඛන්ධගතාය පන වන්දපරාමසනං තුම්හාකං පච්චාමිත්තරාජානායනස්ස පුබ්බනිමිත්ත”න්ති වත්වා “ඉදානි කිං කාතබ්බ”න්ති චුත්තෙ “දෙව ඉමං මාරෙතුං න සක්කා, නාවාය පන නං යපෙන්වා නදියං විස්සජ්ජෙතුං වට්ටති”ති වදිංසු. රාජා ආභාරවත්ථාලඬිකාරෙහි සද්ධිං රත්තිභාගෙ නං නාවාය යපෙන්වා නදියං විස්සජ්ජෙසි.

සා නදියා වුය්හමානා හෙට්ඨානදියා නාවාය උදකං කීළන්තස්ස බාවරිකරඤ්ඤො අභිමුඛට්ඨානං පත්තා. තස්ස සෙනාපති නාවං දිස්වා “අයං නාවා මය්හ”න්ති ආහ. රාජා “නාවාය භණ්ඩං මය්හ”න්ති වත්වා ආගතාය නාවාය තං දිස්වා “කා නාම ත්වං පිසාවිසදිසා”ති පුච්ඡි. සා සිතං කත්වා බකස්ස රඤ්ඤො අග්ගමහෙසිභාවං කථෙන්වා සබ්බං තං පවත්තිං තස්ස කථෙසි. සා පන පඤ්චපාපීති සකලජම්බුදිපෙ පාකටා. අප් නං රාජා හත්ථෙ ගහෙන්වා උක්ඛිපි, සහ ගහණෙනෙව එස්සරාගරත්තො අඤ්ඤාසු ඉත්ථිසු ඉත්ථිසඤ්ඤං අකත්වා තං අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි. සා තස්ස පාණසමා අහොසි. බකො තං පවත්තිං සුත්වා “නාහං තස්ස අග්ගමහෙසිං කාතුං දස්සාමි”ති සෙනං සඬ්කඩ්ඪිත්වා තස්ස පටිතිත්ථෙ නිවෙසනං කත්වා පණණං පෙසෙසි — “හරියං වා මෙ දෙනු යුද්ධං වා”ති. සො “යුද්ධං දස්සාමි, න හරිය”න්ති වත්වා යුද්ධසජ්ජො අහොසි. උභිත්තං අමච්චා “මාතුගාමං නිස්සාය මරණකිච්චං නත්ථි, පුරිමසාමිකත්තා එසා බකස්ස පාසුණාති, නාවාය ලද්ධත්තා බාවරිකස්ස, තස්මා එකෙකස්ස ගෙහෙ සත්ත සත්ත දිවසානි හොතු”ති මන්තෙන්වා ද්වෙපි රාජානො සඤ්ඤාපෙසුං. තෙ උහොපි අත්තමනා හුත්වා තිත්ථපටිතිත්ථෙ නගරානි මාපෙන්වා වසිංසු. සා ද්විත්තම්පි තෙසං අග්ගමහෙසිත්තං කාරෙසි. ද්වෙපි තස්සා සම්මත්තා අහෙසුං. සා පන එකස්ස සරෙ සත්තාහං වසිත්වා නාවාය ඉතරස්ස සරං ගච්ඡන්ති නාවං පාපෙන්වා නෙත්තෙන එකෙන මහල්ලකඬුජ්ජකෙවට්ටෙන සද්ධිං නදීමජ්ඣෙ පාපං කරොති. තදා කුණාලො සකුණරාජා බකො අහොසි, තස්මා ඉදං අත්තනා දිට්ඨකාරණං ආහරිත්වා දස්සෙන්තො ගාථමාහ —

312. “බකස්ස ව බාවරිකස්ස ව රඤ්ඤො, අච්චන්තකාමානුගතස්ස හරියා;
අචාචරි පට්ඨවසානුගස්ස, කං වාපි ඉත්ථි නාතිවරෙ තදඤ්ඤ”න්ති.

තත්ථ අච්චන්තකාමානුගතස්සාති අච්චන්තං කාමං අනුගතස්ස. අචාචරිති අනාචාරං වරි. පට්ඨවසානුගස්සාති පට්ඨස්ස අත්තනො වසානුගතස්ස, අත්තනො පෙසනකාරස්ස සන්තිකෙති අත්ථො. කරණත්ථෙ වා සාමිච්චනං, තෙන සද්ධිං පාපමකාසීති චුත්තං හොති. තදඤ්ඤන්ති කතරං තං අඤ්ඤං පුරිසං නාතිවරෙයානාති අත්ථො.

අපරාපි අතීතෙ බ්‍රහ්මදත්තස්ස හරියා පිඬ්ඨිගියානි නාම අග්ගමහෙසි සීහපඤ්ජරං විවරිත්වා ඔලොකෙන්ති මඬිගලඅස්සගොපකං දිස්වා රඤ්ඤො නිද්දුපගමනකාලෙ වාතපානෙන ඔරුය්හ තෙන සද්ධිං අතිවරිත්වා පුන පාසාදං ආරුය්හ ගන්ධෙහි සරිරං උබ්බට්ටෙන්වා රඤ්ඤො සද්ධිං නිපජ්ජි. අපේකදිවසං රාජා “කිං නු බො දෙවියා අඬ්ඬරත්තසමයෙ නිච්චං සරිරං සිතං හොති, පරිග්ගණ්ඨිස්සාමි න”න්ති එකදිවසං නිද්දුපගතො විය හුත්වා තං උට්ඨාය ගච්ඡන්තිං අනුගන්ත්වා අස්සබන්ධෙන සද්ධිං අතිවරන්තිං දිස්වා නිවත්තිත්වා සයනං අභිරුහි. සාපි අතිවරිත්වා ආගන්ත්වා වුළසයනකෙ නිපජ්ජි. පුනදිවසෙ රාජා අමච්චගණමජ්ඣෙයෙව තං පක්කොසාපෙන්වා තං කිච්චං ආචිකත්වා “සබ්බාච ඉත්ථියො පාපධම්මා”ති තස්සා වධබන්ධජෙජ්ජහෙජ්ජාරහං දොසං බමිත්වා යානා වාචෙන්වා අඤ්ඤං අග්ගමහෙසිං අකාසි. තදා කුණාලො රාජා බ්‍රහ්මදත්තො අහොසි, තෙන තං අත්තනා දිට්ඨං ආහරිත්වා දස්සෙන්තො ගාථමාහ —

313. “පිඬ්ඨිගියානි සබ්බලොකිස්සරස්ස, රඤ්ඤො පියා බ්‍රහ්මදත්තස්ස හරියා;
අචාචරි පට්ඨවසානුගස්ස, තං වාපි සා නාජ්ඣගා කාමකාමීති”ති.

තත්ථ තං වානි සා එවං අතිවරන්ති තං වා අස්සබන්ධං තං වා අග්ගමහෙසිට්ඨානන්ති උභයම්පි නාජ්ඣගා, උභතො භට්ඨා අහොසි. කාමකාමීති කාමෙ පත්ථයමානා.

එවං පාපධම්මා ඉත්ථියොති අතීතවත්ථුහි ඉත්ථිතං දොසං කථෙන්වා අපරෙනපි පරියායෙන තාසං දොසමෙව කථෙන්තො ආහ —

314. “ලුද්ධානං ලහුවිත්තානං, අකතඤ්ඤාන දුබ්භිනං;
නාදෙවසත්තො පුරිසො, ථීනං සද්ධාතුමරහති.
315. “න තා පජානන්ති කතං න කිච්චං, න මාතරං පිතරං භාතරං වා;
අනරියා සමතික්කන්තධම්මා, සස්සෙව චිත්තස්ස වසං වජන්ති.
316. “විරානුචුට්ඨමපි පියං මනාපං, අනුකම්පකං පාණසමමපි භත්තුං;
ආවාසු කිච්චෙසු ච නං ජහන්ති, තස්මාහමිත්ථීනං න විස්සසාමි.
317. “ථීනඤ්ඤි චිත්තං යථා වාතරස්ස, කන්තජ්ජකන්තං යථා රුක්ඛජායා;
චලාවලං හදයමිත්ථියානං, වක්කස්ස නෙමි විය පරිවත්තති.
318. “යදා තා පස්සන්ති සමෙක්ඛමානා, ආදෙයාරූපං පුරිසස්ස චිත්තං;
සණ්භාහි වාචාහි නයන්ති මෙනං, කම්බොජකා ජලජෙනෙව අස්සං.
319. “යදා න පස්සන්ති සමෙක්ඛමානා, ආදෙයාරූපං පුරිසස්ස චිත්තං;
සමන්තතො නං පරිවජ්ජයන්ති, තිණ්ණො නදීපාරගතොව කුල්ලං.
320. “සිලෙසුපමා සිබිරිව සබ්බහක්ඛා, තික්ඛමායා නදිරිව සීසසොතා;
සෙවන්ති හෙතා පියමජ්ජියඤ්ච, නාචා යථා ඔරකුලං පරඤ්ච.
321. “න තා එකස්ස න ද්විත්තං, ආපණොව පසාරිතො;
යො තා මය්හන්ති මඤ්ඤෙයා, වාතං ජාලෙන බාධයෙ.
322. “යථා නදී ව පන්ථො ව, පානාගාරං සභා පපා;
එවං ලොකිත්ථියො නාම, චෙලා තාසං න විජ්ජති.
323. “සතාසනසමා එතා, කණ්හසප්පසිරුපමා;
ගාවො බහි තිණ්ණස්සෙව, ඔමසන්ති වරං වරං.
324. “සතාසනං කුඤ්ජරං කණ්හසප්පං, මුද්ධාහිසිත්තං පමදා ව සබ්බා;
එතෙ නරො නිච්චයතො භජෙථ, තෙසං භවෙ දුබ්බිදු සබ්බභාවො.
325. “නච්චන්තවණ්ණා න බහුන කන්තා, න දක්ඛිණා පමදා සෙවිතබ්බා;
න පරස්ස හරියා න ධනස්ස හෙතු, එතිත්ථියො පඤ්ච න සෙවිතබ්බා”ති.

තත්ථ ලුද්ධානන්ති ලුබ්භානං. කණුවෙරජාතකෙ (ජා. 1.4.69-72) විය බද්ධවොරෙපි සාරජ්ජනං සන්ධායෙන චුත්තං. ලහුවිත්තානන්ති මුහුත්තමෙව පරිවත්තනචිත්තානං. චූළධනුග්ගහජාතකෙන (ජා. 1.5.128 ආදයො) එතං දීපෙතබ්බං. අකතඤ්ඤානා පන එතාසං එකකතිපාතෙ තක්කාරියජාතකෙන (ජා. 1.13.104 ආදයො) දීපෙතබ්බා. නාදෙවසත්තොති න අදෙවසත්තො දෙවෙන අනාසත්තො අයක්ඛගහිතකො අභුතච්චියො පුරිසො ථීනං සිලචන්තනං සද්ධාතුං නාරහති, භුතච්චියො පන සද්දහෙයා. කතන්ති අත්තතො කතං උපකාරං. කිච්චන්ති අත්තනා කන්තබ්බං කිච්චං. න මාතරන්ති සබ්බෙපි ඤාතකෙ ඡඩ්ඛෙත්වා යස්මිං පට්ඨෙද්ධචිත්තා භොන්ති, තඤ්ඤෙව අනුබන්ධනතො එතෙ මාතාදයො න ජානන්ති නාම මහාපන්ථකමාතා විය. අනරියාති නිල්ලජ්ජා. සස්සෙවාති සකස්ස. ආවාසුති ආපදාසු. කිච්චෙසුති තෙසු තෙසු කරණියෙසු.

කන්තජ්ජකන්තන්ති ඔතිණ්ණොතිණ්ණං. යථා හි වියමෙ පදෙසෙ රුක්ඛජායා නින්තමපිඔරොහති, ථලමපි අභිරුහති, තථා එතාසමපි චිත්තං න කඤ්චි උත්තමාධමං වජ්ජෙති. චලාවලන්ති එකස්මිංයෙව අපතිට්ඨිතං. නෙමි වියාති සකටස්ස ගච්ඡතො වක්කතෙමි විය. ආදෙයාරූපන්ති ගහෙතබ්බජාතිකං. චිත්තන්ති ධනං. නයන්තිති අත්තතො වසං නෙන්නි. ජලජෙනාති ජලජාතසෙවාවලෙන. කම්බොජරට්ඨවාසිනො කිර යදා අට්ඨිතො අස්සෙ ගණ්හිතුකාමා භොන්ති, තදා එකස්මිං යානෙ වතිං පරික්ඛිපිත්වා ද්වාරං යොජෙත්වා අස්සානං උදකපානතිත්ථෙ සෙවාවලං මධුනා මක්ඛෙත්වා සෙවාවලසම්බන්ධාති තිරෙ තිණාති ආදිං කත්වා යාව පරික්ඛෙපද්වාරා මක්ඛෙත්ති, අස්සා පානියං පිචිත්වා රසගිද්ධෙන මධුනා මක්ඛිතාති තාති තිණාති බාදන්තා අනුක්කමෙන තං යානං පවිසන්ති. ඉති යථා තෙ ජලජෙන පලොභෙත්වා අස්සෙ වසං නෙන්නි, තථා එතාපි ධනං දිස්වා තස්ස ගහණත්ථාය සණ්භාහි වාචාහිපි පුරිසං වසං නෙන්නිති අත්ථො. කුල්ලන්ති තරණත්ථාය ගහිතං යං කිඤ්චි.

සිලෙසුපමාති පුරිසානං චිත්තබන්ධනෙන සිලෙසසදිසා. තික්ඛමායාති තිබ්ණමායා සීසමායා. නදිරිවාති යථා පබ්බතෙයා නදී සීසසොතා, එවං සීසමායාති අත්ථො. ආපණොවාති යථා ව පසාරිතාපණො යෙසං මූලං අත්ථි, තෙසඤ්ඤෙව උපකාරො, තථෙව තාපි. යො තාති යො පුරිසො තා ඉත්ථියො. බාධයෙති සො වාතං ජාලෙන බාධෙයා. චෙලා තාසං න විජ්ජතිති යථා එතෙසං නදීආදීනං “අසුකචෙලායමෙව එත්ථ ගන්තබ්බ”න්ති චෙලා නත්ථි, රත්තිමපි දිවාපි ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ උපගන්තබ්බානෙව, අසුකෙනෙවාතිපි මරියාදා නත්ථි, අත්ථිකෙන උපගන්තබ්බානෙව, තථා තාසමිපිති අත්ථො.

සත්‍යාසන්නයා එතැනි යථා අග්ගි ඉන්ධනෙන න තප්පති, එවමෙනාපි කිලෙසරතියා. කණ්ණසප්පසිරුපමාති කොධනතාය උපනාහිතාය සොරවිසතාය දුප්චිතතාය මිත්තදුබ්භිතායාති පඤ්චහි කාරණෙහි කණ්ණසප්පසිරසදිසා. තත්ථ ඛුලරාගතාය සොරවිසතා, පිසුණතාය දුප්චිතතා, අතිචාරිතාය මිත්තදුබ්භිතා වෙදිතබ්බා. ගාවො ඛහි තිණස්සෙවාති යථා ගාවො බාදිතට්ඨානං ඡඩ්ඛෙත්වා ඛහි මනාපමනාපස්ස තිණස්ස වරං වරං ඔමසන්නි බාදන්නි, එවමෙනාපි නිද්ධනං ඡඩ්ඛෙත්වා අඤ්ඤං සධනමෙව හපන්නිති අත්ථො. මුද්ධාහිසිත්තන්නි රාජානං. පමදා ව සබ්බාති සබ්බා ව ඉත්ථියො. එතෙති එතෙ පඤ්ච ජනො. නිව්චයතොති නිව්චසඤ්ඤතො, උපට්ඨිතස්සති අප්පමත්තොව හුත්වාති අත්ථො. දුබ්බදුති දුප්ජානො. සබ්බභාවොති අප්ඤ්ඤායො. විරපරිච්ඡේණොපි හි අග්ගි දහති, විරච්ඡසාසිකොපි කුඤ්ඤපරො සාතෙති, විරපරිච්ඡොපි සප්පො ඩංසති, විරච්ඡසාසිකොපි රාජා අනත්ථකරො හොති, එවං විරාච්ඡේණාපි ඉත්ථියො විකාරං දස්සෙන්නිති.

නච්චන්තවණ්ණාති අභිරුපවති. න ඛුනන කන්තාති අඛිඤ්ඤාසිගණිකා විය ඛුනනං පියා මනාපා. න දක්ඛිණාති නච්චගිතකුසලා. තථාරූපා හි ඛුපත්ථිතා ඛුමිත්තා හොන්නි, තස්මා න සෙවිතබ්බා. න ධනස්ස හෙතුති යා ධනහෙතුයෙව හපති, සා අපරිග්ගහාපි න සෙවිතබ්බා. සා හි ධනං අලභමානා කුප්ඤ්ඤති.

එවං චුත්තෙ මහාජනො මහාසත්තස්ස “අහො සුකථිත”න්ති සාධුකාරමදාසි. සොපි එත්තකෙහි කාරණෙහි ඉත්ථිනං අගුණං කට්ඨෙත්වා තුණ්හි අහොසි. තං සුත්වා ආනන්දො ගිජ්ඣාරාජා, “සම්ම කුණාල, අහම්පි අත්තනො ඤාණබලෙන ඉත්ථිනං අගුණං කට්ඨෙස්සාමි”ති වත්වා අගුණකථං ආරභි. තං දස්සෙන්නො සත්ථා ආහ –

“අථ බලු, හො, ආනන්දො ගිජ්ඣාරාජා කුණාලස්ස ආදිමජ්ඣකථාපරියොසානං විදිත්වා තායං වෙලායං ඉමා ගාථා අභාසි –

326. “පුණ්ණම්පි වෙමං පථවිං ධනෙන, දජ්ජිත්ථියා පුරිසො සම්මතාය;
ලද්ධා ඛණං අතිමඤ්ඤායා තම්පි, තාසං වසං අසතිනං න ගච්ඡෙ.
327. “උට්ඨාහකං වෙපි අලිනචුත්තිං, කොමාරහත්තාරං පියං මනාපං;
ආවාසු කිච්චෙසු ව නං ජහන්නි, තස්මාහමිත්ථිනං න විස්සසාමි.
328. “න විස්සසෙ ‘ඉච්ඡති ම’න්ති පොසො, න විස්සසෙ ‘රොදති මෙ සකාසෙ’;
සෙවන්නි හෙතා පියමජ්ජියඤ්ච, නාවා යථා ඔරකුලං පරඤ්ච.
329. “න විස්සසෙ සාබ්බරාණසන්ථනං, න විස්සසෙ මිත්තපුරාණවොරං;
න විස්සසෙ රාජානං ‘සබ්බා මම’න්ති, න විස්සසෙ ඉත්ථි දසන්න මාතරං.
330. “න විස්සසෙ රාමකරාසු නාරිසු, අච්චන්තසිලාසු අසඤ්ඤතාසු;
අච්චන්තපෙමානුගතස්ස හරියා, න විස්සසෙ තිත්ථසමා හි නාරියො.
331. “හතෙය්‍යං ඡිත්තෙය්‍යං ඡෙදාපෙය්‍යම්පි, කණ්ණෙපි ඡෙත්වා රුධිරං පිවෙය්‍යං;
මා දිනකාමාසු අසඤ්ඤතාසු, භාවං කරෙ ගඬගතිත්ථුපමාසු.
332. “මුසා තාසං යථා සච්චං, සච්චං තාසං යථා මුසා;
ගාවො ඛහි තිණස්සෙව, ඔමසන්නි වරං වරං.
333. “ගතෙනෙනා පලොහෙන්නි, පෙක්ඛිතෙන මිහිතෙන ව;
අථොපි දුන්නිවත්ථෙන, මඤ්ජුනා හණිතෙන ව.
334. “වොරියො කථිනා හෙතා, වාළා ව ලපසක්ඛරා;
න තා කිඤ්චි න ජානන්නි, යං මනුස්සෙසු වඤ්චනං.
335. “අසා ලොකිත්ථියො නාම, වෙලා තාසං න විජ්ජති;
සාරත්තා ව පගබ්බා ව, සිබ්බි සබ්බසසො යථා.
336. “නත්ථිත්ථිනං පියො නාම, අප්පියොපි න විජ්ජති;
සෙවන්නි හෙතා පියමජ්ජියඤ්ච, නාවා යථා ඔරකුලං පරඤ්ච.
337. “නත්ථිත්ථිනං පියො නාම, අප්පියොපි න විජ්ජති;
ධනත්තා පට්ඨල්ලන්නි, ලතාව දුමතිස්සිතා.
338. “හත්ථිබන්ධං අස්සබන්ධං, ගොපුරිසඤ්ච මණ්ඩලං;
ඡවඩාහකං පුප්ඵඡඩ්ඛකං, සධනමනුපතන්නි නාරියො.
339. “කුලපුත්තම්පි ජහන්නි අකිඤ්චනං, ඡවකසමසදිසම්පි;
අනුගච්ඡන්නි අනුපතන්නි, ධනහෙතු හි නාරියො”ති.

තත්ව ආදිමජ්ඣකපාටරියොසානන්ති කපාය ආදිමජ්ඣකපරියොසානං. ලද්ධා ඛණන්ති ඔකාසං ලභිත්වා. ඉච්ඡති මන්ති මං එසා ඉච්ඡතිති පුරිසො ඉත්ථිං න විස්සසෙය්‍යා. සාධපුරාණසන්ථතන්ති හියොවා පරෙ වා සන්ථතං පුරාණසාධාසන්ථතං න විස්සසෙ, අපජ්ඣොටෙන්වා අපච්චවෙක්ඛිත්වා න පරිභුඤ්ජෙය්‍යා. තත්‍ර හි දීඝජාතිකො වා පවිසිත්වා තිට්ඨෙය්‍යො, පච්චාමිත්තො වා සන්ථං නික්ඛිපෙය්‍යා. මිත්තපුරාණවොරන්ති පන්ථදුහනට්ඨානො ධීනං වොරං “පුරාණමිත්තො මෙ”ති න විස්සසෙය්‍යා. වොරා හි යෙ සඤ්ජානන්ති තෙයෙව මාරෙන්ති. සබ්බා මමන්ති සො හි ඛිජ්ජමෙව කුජ්ඣති, තස්මා රාජානං “සබ්බා මෙ”ති න විස්සසෙ. දසන්තමාතරන්ති “අයං මහල්ලිකා ඉදානි මං න අතිවරිස්සති, අත්තානං රක්ඛිස්සති”ති න විස්සසෙතඛිබ්බා. රාමකරාසුති බාලානං රතිකරාසු. අච්චන්තසීලාසුති අතික්කන්තසීලාසු. අච්චන්තපෙමානුගතස්සාති සවෙපි අච්චන්තං අනුගතපෙමා අස්ස, තථාපි තං න විස්සසෙ. කිංකාරණා? තිත්ථසමා හි නාරියොති සම්බන්ධො, තිත්ථං විය සබ්බසාධාරණාති අත්ථො.

හනෙය්‍යුන්ති කුද්ධා වා අඤ්ඤපුරිසසාරත්තා වා හුත්වා සබ්බමෙතං හනනාදිං කරෙය්‍යුං. මා දීනකාමාසුති භීනජ්ඣාසයාසු සංකිලිට්ඨආසයාසු. භාවන්ති එවරුපාසු සිනෙහං මා කරෙ. ගඬගතිත්ථුපමාසුති සබ්බසාධාරණට්ඨෙයන ගඬගාතිත්ථසදිසාසු. මුසාති මුසාවාදො තාසං සච්චසදිසොව. ගතෙතාතිආදීසු පෙක්ඛිතෙන පලොභනෙ උම්මාදන්තිජාතකං, (ජා. 2.18.57 ආදයො) දුන්නිවත්ථෙත නිළිනිකාජාතකං, (ජා. 2.18.1 ආදයො) මඤ්ජුනා හණ්තෙන “තුටං බො, අයාපුත්ත, ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති නන්දත්ථෙරස්ස වත්ථු (උදා. 22) කථෙතඛිබ්බං. වොරියොති සම්භතස්ස ධනස්ස විනාසනෙන වොරියො. කථිනාති ථද්ධහදයා. වාළාති දුට්ඨා අප්පකෙනෙව කුජ්ඣනසීලා. ලපසක්ඛරාති නිරත්ථකලපනෙන සක්ඛරා විය මධුරා. අසාති අසනියො ලාමකා. සාරත්තාති සබ්බදා සාරත්තා. පගඛිභාති කායපාගඛිතියාදීහි පගඛිභා. යථාති යථා සිඛි සබ්බසසො, එවමෙතාපි සබ්බසසා. පටිවල්ලන්තිති පරිස්සජන්ති උපගුහන්ති වෙදෙන්නි. ලතාවාති යථා ලතා රුක්ඛනිස්සිතා රුක්ඛං වෙදෙන්නි, එවමෙතා පුරිසං පරිස්සජන්ති නාම.

හත්ථිබන්ධන්තිආදීසු ගොපුරිසො වුවච්චති ගොපාලකො. ඡවඩාහකන්ති ඡවානං ඩාහකං, සුසානපාලන්ති වුත්තං හොති. පුජ්ජඡඩ්ඛකන්ති වච්චට්ඨානසොධකං. සධනන්ති එතෙසුපි සධනං අනුගච්ඡන්තියෙව . අකිඤ්චනන්ති අධනං. ඡවකසමසදිසන්ති සුතබ්බංසබ්බදවණ්ඩාලෙන සමං සදිසං, තෙන නිබ්බිසෙසම්පි පුරිසං ගච්ඡන්ති හජන්ති. කස්මා? යස්මා අනුපතන්ති ධනහෙතු නාරියොති.

එවං අත්තනො ඤාණෙ යත්වා ආනන්දො ගිජ්ඣරාජා ඉත්ථිනං අගුණං කථෙත්වා තුණ්හි අහොසි. තස්ස වචනං සුත්වා නාරදොපි අත්තනො ඤාණෙ යත්වා තාසං අගුණං කථෙසි. තං දස්සෙන්නො සත්ථා ආහ -

“අථ බලු, හො, නාරදො දෙවබ්‍රාහ්මණො ආනන්දස්ස ගිජ්ඣරාජස්ස ආදිමජ්ඣකපාටරියොසානං විදිත්වා තායං වෙලායං ඉමා ගාථා අභාසි -

340. “වත්තාරොමෙ න පුරෙන්නි, තෙ මෙ සුණාථ භාසතො;
සමුද්දො බ්‍රාහ්මණො රාජා, ඉත්ථි වාපි දිජම්පති.
341. “සරිතා සාගරං යන්ති, යා කාවි පථවිස්සිතා;
තා සමුද්දං න පුරෙන්නි, ලානත්තා හි න පුරති.
342. “බ්‍රාහ්මණො ව අධියාන, වෙදමක්ඛානපඤ්චමං;
හියොයාපි සුතම්චිජෙය්‍යා, ලානත්තා හි න පුරති.
343. “රාජා ව පථවිං සබ්බං, සසමුද්දං සපබ්බතං;
අජ්ඣාචසං විජිනිත්වා, අනන්තරතනොචිතං;
පාරං සමුද්දං පත්ථෙති ලානත්තා හි න පුරති.
344. “එකමෙකාය ඉත්ථියා, අට්ඨට්ඨ පනිතො සියා;
සුරා ව බලවන්තො ව, සබ්බකාමරසාහරා;
කරෙය්‍යා නවමෙ ඡන්දං, ලානත්තා හි න පුරති.
345. “සබ්බිත්ථියො සිඛිරිව සබ්බහක්ඛා, සබ්බිත්ථියො නදිරිව සබ්බවාහි;
සබ්බිත්ථියො කණ්ටකානංව සාබ්බා, සබ්බිත්ථියො ධනහෙතු වජන්ති.
346. “වාතඤ්ච ජාලෙන නරො පරාමසෙ, ඔසිඤ්චයෙ සාගරමෙකපාණිනා;
සකෙන හත්ථෙත කරෙය්‍යා සොසං, යො සබ්බභාවං පමදාසු ඔස්සජෙ.
347. “වොරිතං බහුබුද්ධිතං, යාසු සච්චං සුදුල්ලහං;
ථිතං භාවො දුරාජානො, මච්ඡස්සෙවොදකෙ ගතං.
348. “අනලා මුදුසම්භාසා, දුජ්ජුරා තා නදීසමා;
සිදන්ති නං විදිත්වාන, ආරකා පරිවජ්ජයෙ.
349. “ආවට්ඨති මහාමායා, බ්‍රහ්මවරියවිකොපනා;
සිදන්ති නං විදිත්වාන, ආරකා පරිවජ්ජයෙ.

350. “යං එතා උපසෙවන්ති, ඡන්දසා වා ධනෙන වා;
ජාතවෙදොව සංයානං, ඛිප්පං අනුදහන්ති න”න්ති.

තත්ථ දිජම්පනීති දිජපේට්ඨකං කුණාලං ආලපති. “සරිතා”තිආදි ය්පිතමාතිකාය භාජනත්ථං වුත්තං. ඌනත්තාති උදකපතිට්ඨානස්ස මහත්තතාය ඌනා එව. අධියානාති සප්ඤ්ඤායිත්වා. වෙදමක්ඛානපඤ්ඤවමන්ති ඉතිහාසපඤ්ඤවමං වෙදවතුක්කං. ඌනත්තාති සො හි අප්ඤ්ඤායමහත්තතාය සික්ඛිතබ්බස්ස න පුරති. අනත්තරතනොචිතන්ති නානාරතනෙහි ඔචිතං පරිපුණ්ණං. ඌනත්තාති සො හි තණ්හාමහත්තතාය න පුරති. සියාති සියුං, අයමෙව වා පායො. සබ්බකාමරසාහරාති සබ්බෙසං කාමරසානං ආහරකා. “නවමෙ”ති අට්ඨති අතිත්තභාවදස්සනත්ථං වුත්තං. සා පන දසමෙපි විසතිමෙපි තතො උත්තරිතරෙපි ඡන්දං කරොතෙව. ඌනත්තාති සා හි කාමතණ්හාය මහත්තතාය න පුරති. කණ්ඩකානංව සාබාති සම්බාධමග්ගෙ කණ්ටකසාධසදිසා. යථා හි සාබා ලග්ගිත්වා ආකඩ්ඪති, එවං එතාපි රූපාදිහි කඩ්ඪන්ති. යථා සාබා හත්ථාදිසු විජ්ඣිත්වා දුක්ඛං උප්පාදෙති, එවං එතාපි ථුට්ඨමත්තා සරීරසම්පස්සෙන විජ්ඣිත්වා මහාවිනාසං පාපෙන්නි. වජන්තිති පරපුරිසං වජන්ති.

පරාමසෙති ගණ්හෙය්‍ය. ඔසිඤ්ඤවයෙති න්භායිතුං ඔතිණ්ණො එකෙන පාණිනා සකලසමුද්දඋදකං ඔසිඤ්ඤවෙය්‍ය ගහෙත්වා ඡඩ්ඪෙය්‍ය. සකෙනාති එකෙන අත්තනො හත්ථෙන තමෙව හත්ථං හරිත්වා සොසං උප්පාදෙය්‍ය. සබ්බභාවන්ති “ත්වමෙව ඉට්ඨො කන්තො පියො මනාපො”ති වුවිච්චානො යො පුරිසො “එවමෙත”න්ති සද්දහන්තො සබ්බං අත්තනො අප්ඤ්ඤායං පමදාසු ඔස්සපෙය්‍ය, සො ජාලාදිහි වාතග්ගහණාදිති කරෙය්‍යාති අත්ථො. ගතන්ති ගමනං. අනලාති තිහි ධම්මෙහි අලන්ති වචනවිරහිතා. දුප්පුරා තාති යථා මහානදි උදකෙන, එවං කිලෙසරතියා තා දුප්පුරා. සීදන්ති නං විදිත්වානාති එත්ථ නන්ති නිපාතමත්තං, ඉත්ථියො අල්ලිනා වතුසු අපායෙසු සීදන්තිති විදිත්වා. ආවච්චන්ති යථා ආවච්චන්ති මහාජනස්ස හදයං මොහෙත්වා අත්තනො වසෙ වත්තෙති, එවමොපිති අත්ථො. විකොපනාති නාසනත්ථෙන ව ගරහත්ථෙන ව බුහ්මවරියස්ස කොපිකා. ඡන්දසා වාති පියසංවාසෙන වා. ධනෙන වාති ධනාහෙතු වා. සංයානන්ති යථා ජාතවෙදො අත්තනො යානං යං යං පදෙසං අල්ලියති, තං තං දහති, තථා එතාපි යං යං පුරිසං කිලෙසවසෙන අල්ලියන්ති, තං තං අනුදහන්ති මහාවිනාසං පාපෙන්නි.

එවං නාරදෙන ඉත්ථිනං අගුණෙ පකාසිතෙ පුන මහාසත්තො විසෙසෙත්වා තාසං අගුණං පකාසෙති. තං දස්සෙතුං සත්ථා ආහ –

“අථ බලු, හො, කුණාලො සකුණො නාරදස්ස දෙවබ්‍රාහ්මණස්ස ආදිමජ්ඣකථාපරියොසානං විදිත්වා තාසං වෙලායං ඉමා ගාථායො අප්ඤ්ඤාසි –

351. “සල්ලපෙ නිසිතබ්ගපාණිනා, පණ්ඩිතො අපි පියාවදොසිනා;
උග්ගතෙජ්ජුරගම්පි ආසිදො, එකො එකාය පමදාය නාලපෙ.
352. “ලොකචිත්තමථනා හි නාරියො, නච්චගිතභණ්ණිතමිතිනාවුධා;
බාධයන්ති අනුපට්ඨිතස්සතිං, දීපෙ රක්ඛස්සිගණොව වාණිජෙ.
353. “නත්ථි තාසං විනයො න සංවරො, මජ්ජිමංසනිතො අසඤ්ඤානා;
තා ගිලන්ති පුරිසස්ස පාහනං, සාගරෙව මකරං තිමිඬිගලො.
354. “පඤ්ඤාකාමගුණසාතගොචරා, උද්ධතා අනියතා අසඤ්ඤානා;
ඔසරන්ති පමදා පමාදිනං, ලොණතොයවතියංව ආපකා.
355. “යං නරං උපලපෙන්නි නාරියො, ඡන්දසා වා රතියා ධනෙන වා;
ජාතවෙදසදිසම්පි තාදිසං, රාගදොසවධියො දහන්ති නං.
356. “අඩ්ඪං ඤාත්වා පුරිසං මහද්ධනං, ඔසරන්ති සධනං සහත්තනා;
රත්තචිත්තමතිවෙය්‍යන්ති නං, සාල මාලුවලතාව කානතෙ.
357. “තා උපෙන්නි විච්චෙන ඡන්දසා, විත්තමිබ්බුබ්බියො අලඬිකතා;
උහසන්ති පහසන්ති නාරියො, සම්බරොව සතමායකොවිදා.
358. “ජාතරූපමණ්ණිමුත්තභුසිතා, සක්කතා පතිකුලෙසු නාරියො;
රක්ඛිතා අතිවරන්ති සාමිකං, දානවංව හදයන්තරස්සිතා.
359. “තෙජවපි හි නරො විචක්ඛණො, සක්කතො බහුජනස්ස පුජිතො;
නාරිනං වසගතො න භාසති, රාහුනා උපහතොව වන්දිමා.
360. “යං කරෙය්‍යා කුපිතො දිසො දිසං, දුට්ඨචිත්තො වසමාගතං අරිං;
තෙන හියො බාසනං නිගච්ඡති, නාරිනං වසගතො අපෙක්ඛවා.
361. “කෙසලුනනබ්ජන්තප්පිතා, පාදපාණිකසදණ්ඩකාලිනා;
හිතමෙවුපගතා හි නාරියො, තා රමන්ති කුණපෙව මක්ඛිකා.

362. “තා කුලෙසු විසිබන්තරෙසු වා, රාජධානිනිගමෙසු වා පුන;
ඔඩ්ඩිතං නමුට්පාසවාකරං, චක්ඛුමා පරිවජ්ජෙ සුබන්ථිකො.
363. “ඔස්සජිත්ථ කුසලං තපොගුණං, යො අනරියවරිතානි මාවරි;
දෙවතාහි නිරයං නිමිස්සති, ඡෙදගාමිමණියංව වාණිජො.
364. “සො ඉධ ගරහිතො පරත්ථ ව, දුම්මනී උපහතො සකම්මුනා;
ගච්ඡති අනියතො ගලාගලං, දුට්ඨගදුහරථොව උජ්ජපෙථ.
365. “සො උපෙනි නිරයං පතාපනං, සත්තිසිම්බලිවනඤ්ච ආයසං;
ආවසිත්වා තිරච්ඡානගොනියං, පෙතරාජවිසයං න මුඤ්චති.
366. “දිඛ්ඛාබ්බිධරනියො ව නන්දනෙ, චක්කවත්තිවරිතඤ්ච මානුසෙ;
නාසයන්ති පමදා පමාදිනං, දුග්ගතිඤ්ච පටිපාදයන්ති නං.
367. “දිඛ්ඛාබ්බිධරනියො න දුල්ලභා, චක්කවත්තිවරිතඤ්ච මානුසෙ;
සොණ්ණඛ්ඛාබ්බිධරනියො ව අවිජරා, යෙ වරන්ති පමදාහනන්ථිකා.
368. “කාමධාතුසමතික්කමා ගති, රූපධාතුයා භාවො න දුල්ලභො;
චිතරාගවිසයපපත්ති යා, යෙ වරන්ති පමදාහනන්ථිකා.
369. “සබ්බදුක්ඛසමත්තික්කමං සිවං, අච්චන්තමචලිතං අසඬ්ඛනං;
නිබ්බුතෙහි සුවිහී න දුල්ලභං, යෙ වරන්ති පමදාහනන්ථිකා””ති.

තත්ථ සල්ලපෙනි “සචෙ මයා සද්ධිං සල්ලපෙස්සසි, සිසං තෙ පාතෙස්සාමි”ති වත්වා බග්ගං ආදාය ධීතෙනාපි, “සල්ලපිතමත්තෙයෙව තං බාදිත්වා ජීවිතවිනාසං පාපෙස්සාමි”ති දොසිනා හුත්වා ධීතෙනාපි පිසාවෙන සද්ධිං සල්ලපෙ. “උපගතං ඩංසිත්වා නාසෙස්සාමි”ති ධීතං උග්ගතෙජං උරගම්පි ආසිද්දෙ. එකො පන හුත්වා රහො එකාය පමදාය න හි ආලපෙ. ලොකචිත්තමථනාති ලොකස්ස චිත්තසාතිකා. දීපෙ රක්ඛස්සිගණොති යථා දීපෙ රක්ඛස්සිගණො මනුස්සවෙසෙන වාණිජෙ උපලාපෙත්වා අත්තනො වසෙ ගතෙ කත්වා බාදති, එවං ඉමාපි පඤ්චහි කාමගුණෙහි අත්තනො වසෙ කත්වා සත්තෙ මහාවිනාසං පාපෙත්තිති අත්ථො. විනයොති ආචාරො. සංවරොති මරියාදො. පුරිසස්ස පාහතන්ති දුක්ඛසම්භතං ධනං ගිලන්ති නාසෙත්ති.

අනියතාති අනියතචිත්තා. ලොණතොයවතියන්ති ලොණතොයවත්තං සමුද්දන්ති අත්ථො. ආපකාති ආපගා, අයමෙව වා පායො. යථා සමුද්දං නදියො ඔසරන්ති, එවං පමාදිනං පමදාති අත්ථො. ඡන්දසාති පෙමෙන. රතියාති පඤ්චකාමගුණරතියා. ධනෙන වාති ධනහෙතු වා. ජාතවෙදසදිසන්ති ගුණසම්පත්තියා අග්ගිමිව ජලිතම්පි. රාගදොසවධියොති කාමරාගදොසෙහි වධිකා. රාගදොසගතියොතිපි පායො. ඔසරන්තිති ධනගහණත්ථාය මධුරවචනෙන තං බන්ධන්තියො උපගච්ඡන්ති. සධනන්ති සධනා. අයමෙව වා පායො, වත්ථාලඬිකාරත්ථාය කිඤ්චි අත්තනො ධනං දත්වාපි ඔසරන්තිති අත්ථො. සහත්තනාති අත්තභාවෙන සද්ධිං අත්තභාවම්පි තස්සෙව පරිච්චජන්තියො විය හොන්ති. අතිවෙයයන්තිති ධනගහණත්ථාය අතිවිය වෙයෙන්ති පිළෙන්නි.

විවිධෙන ඡන්දසාති නානාවිධෙන ආකාරෙන. චිත්තම්බමුඛියොති අලඬිකාරවසෙන චිත්තසරීරා චිත්තමුඛියො හුත්වා. උභසන්තිති මහාභසිතං භසන්ති. පභසන්තිති මන්දභසිතං භසන්ති. සම්බරොවාති මායාකාරපුරිසො විය අසුරින්දො විය ව . දානවංච හදයන්තරස්සිතාති යථා “කුතො නු ආගච්ඡථ, හො, තයො ජනා”ති කරණ්ඩකජාතකෙ (ජා. 1.9.87 ආදයො) හදයන්තරස්සිතා අත්තොඋදරගතාපි දානවං අතිවරි, එවං අතිවරන්ති. අරක්ඛිතා හෙතාති දීපෙනි. න භාසතිති න විරොචති හරිතවලොමසකස්සපකුසරාජානො විය. තෙනාති තම්භා අමිත්තෙන කතා බාසනා අතිරෙකතරං බාසනන්ති අත්ථො. අපෙක්ඛවාති සතණ්හො.

කෙසලුනතච්ඡන්තතජ්ජිතාති ආකඩ්ඪිත්වා ලුනකෙසා නබෙහි ඡින්නගත්තා තජ්ජිතා පාදාදිහි ව තාලිතාව හුත්වා. යො කිලෙසවසෙන එතෙපි විජ්ජකාරෙ කරොති, තාදිසං හීනමෙව උපගතා නාරියො රමන්ති, න එතෙ විජ්ජකාරෙ පරිහරන්ති, මධුරසමාවාරෙ කිංකාරණා තා න රමන්ති. කුණපෙව මක්ඛිකාති යස්මා ජෙගුච්ඡහන්ථිකුණපාදිමිහි මක්ඛිකා විය තා හීනෙයෙව රමන්තිති අත්ථො. ඔඩ්ඩිතන්ති න එතා ඉන්ථියො නාම, අථ බො ඉමෙසු යානෙසු නමුට්තො කිලෙසමාරස්ස මිගපක්ඛිගහණත්ථං ලුද්දකෙහි ඔඩ්ඩිතං පාසඤ්ච වාකරඤ්චාති මඤ්ඤමානො පඤ්ඤාවක්ඛුමා පුරිසො දිබ්බමානුසිකෙන සුබෙන අත්ථිකො පරිවජ්ජෙයා.

ඔස්සජිත්ථාති දෙවමනුස්සෙසු මහාසම්පත්තිදායකං තපොගුණං ඡඩ්ඬෙත්වා. යොති යො පුරිසො අනරියෙසු අපරිසුද්ධෙසු කාමගුණෙසු කාමරතිවරිතාති ආවරති. දෙවතාහි නිරයං නිමිස්සතිති සො දෙවලොකෙන පරිවත්තිත්වා නිරයං ගණ්ඨිස්සති. ඡෙදගාමිමණියංව වාණිජොති යථා බාලවාණිජො සතසහස්සග්ගණ්ඨං දත්වා ඡෙදගාමිමණිකං ගණ්ඨාති, තථාරූපො අයං හොතිති අත්ථො. සොති සො ඉන්ථිනං වසං ගතො. අනියතොති එත්තකං නාම කාලං අපායෙසු පච්චිස්සතිති අනියතො. ගලාගලන්ති දෙවලොකා වා මනුස්සලොකා වා ගලිත්වා අපායමෙව ගච්ඡතිති අත්ථො. යථා කිං? දුට්ඨගදුහරථොව උජ්ජපෙති, යථා කුටගදුහසුත්තරථො මග්ගා ඔක්කමිත්වා උජ්ජපෙයෙව ගච්ඡති,

තථා. සත්තිසම්බලිවනන්ති සත්තිසදිසෙහි කණ්ටකෙහි යුත්තං ආයසං සම්බලිවනං. පෙනරාජවිසයන්ති පෙනවිසයඤ්ච කාලකඤ්චිකඅසුරවිසයඤ්ච.

පමාදිනන්ති පමත්තානං. තෙ හි පමදාසු පමත්තා තාසං සම්පත්තිනං මූලභූතං කුසලං න කරොන්ති, ඉති තෙසං පමදා සබ්බා තා නාසෙත්ති නාම. පටිපාදයන්ති තථාචිධං පුරිසං තා පමාදවසෙනෙව අකුසලං කාරෙත්වා දුග්ගතිං පටිපාදෙත්ති නාම. සොණ්ණොම්භනිලයාති සුවණ්ණමයවිමානවාසිනියො. පමදාහනත්ථිකාති යෙ පුරිසා පමදාහි අනත්ථිකා හුත්වා බ්‍රහ්මවරියං වරන්ති. කාමධාතුසමතික්කමාති කාමධාතුසමතික්කමා යා ගති. රූපධාතුයා භාවොති යො කාමධාතුසමතික්කමගතිසබ්බාතො රූපධාතුයා භාවො, සො තෙසං න දුල්ලභො. චිත්තරාගවිසයසුපපත්ති යාති යා චිත්තරාගවිසයෙ සුද්ධාවාසලොකෙ උපපත්ති, සාපි තෙසං න දුල්ලභාති අත්ථො. අවචන්තන්ති අත්තාතිතං අවිනාසධම්මං. අවලිතන්ති කිලෙසෙහි අකම්පිතං. නිබ්බුතෙහීති නිබ්බුතකිලෙසෙහි. සුවිහීති සුවිහි පරිසුද්ධෙහි එවරූපං නිබ්බානං න දුල්ලභන්ති.

එවං මහාසත්තො අමතමහානිබ්බානං පාපෙත්වා දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. හිමවන්තෙ කින්තරමභොරගාදයො ආකාසෙ ධීතා දෙවතා ව “අහො බුද්ධලීලාය කථිතා”ති සාධුකාරං අදංසු. ආනන්දො ගිජ්ඣුරාජා නාරදො දෙවබ්‍රාහ්මණො පුණ්ණමුක්ඛො ව පුස්සකොකිලො අත්තනො අත්තනො පරිසං ආදාය යථායානමෙව ගම්මංසු. මහාසත්තොපි සකට්ඨානමෙව ගතො. ඉතරෙ පන අත්තරන්තරා ගන්ත්වා මහාසත්තස්ස සන්තිකෙ ඔවාදං ගහෙත්වා තස්මිං ඔවාදෙ යත්වා සග්ගපරායණා අහෙසුං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙන්තො ඔසානගාථා අභාසි —

370. “කුණාලොහං තදා ආසිං, උදාසී පුස්සකොකිලො;
ආනන්දො ගිජ්ඣුරාජාසි, සාරිපුත්තො ව නාරදො;
පරිසා බුද්ධපරිසා, එවං ධාරෙථ ජාතක”න්ති.

තෙ පන භික්ඛු ගමනකාලෙ සත්ථානුභාවෙන ගන්ත්වා ආගමනකාලෙ අත්තනො අත්තනොව ආනුභාවෙන ආගතා. තෙසං සත්ථා මහාවනෙයෙව කම්මට්ඨානං කට්ඨෙසි. සබ්බෙහි තෙ තං දිවසමෙව අරහත්තං පාපුණ්ණං. මහාදෙවතාසමාගමො අහොසි. අට්ඨස්ස භගවා මහාසමයසුත්තං (දී. නි. 2.331 ආදයො) කට්ඨෙසි.

[537] 5. මහාසුතසොමජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

කස්මා තුවං රසක එදිසානීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඬගුලිමාලත්ථෙරදමනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්ස උප්පත්ති ව පබ්බජ්ජා ව උපසම්පදා ව අඬගුලිමාලසුත්තවණ්ණනායං (ම. නි. අට්ඨ. 2.34 ආදයො) චුත්තනයෙන විත්ථාරතො වෙදිතබ්බා. සො පන සච්චකිරියාය මුල්භගබ්බාය ඉන්ටියා සොත්ථිභාවං කත්වා තතො පට්ඨාය සුලභපිණ්ඩො හුත්වා විවෙකමනුබ්බහන්තො අපරභාගෙ අරහත්තං පත්වා අභිඤ්ඤාතොව අසීතියා මහාථෙරානං අබ්භන්තරො අහොසි. තස්මිං කාලෙ ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං — “ආවුසො, අහො වත භගවතා තථාරූපං ලුද්දං ලොභිතපාණං මහාවොරං අඬගුලිමාලං අදණ්ඩෙන අසත්ථෙත දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කරොන්තෙන දුක්කරං කතං, අහො බුද්ධා නාම දුක්කරකාරිතො”ති. සත්ථා ගන්ධකුටියං ධීතොව දිබ්බසොතෙන තං කථං සුත්වා “අජ්ජ මම ගමනං බහුපකාරං භවිස්සති, මහාධම්මදෙසනා පවත්තිස්සති”ති ඤත්වා අනොපමාය බුද්ධලීලාය ධම්මසභං ගන්ත්වා වරපඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදිත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුවුජිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “අනච්ඡරියං, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව පරමාභිසම්බොධිං පත්තෙන මයා එතස්ස දමනං, ස්වාහං පුබ්බවරියං වරන්තො පදෙසඤ්ඤාණෙ ධීතොපි එතං දමෙසි”න්ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ කුරුරට්ඨෙ ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ කොරබොයා නාම රාජා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුවර්මහි නිබ්බත්ති. දසමාසෙ අතික්කන්තෙ සුවණ්ණවණ්ණං පුත්තං විජායි, සුතවිත්තතාය පන නං “සුතසොමො”ති සඤ්ජානිංසු. තමෙනං රාජා වයප්පත්තං නික්ඛසභස්සං දත්වා දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්තිකෙ සිප්පුග්ගහණත්ථාය තක්කසිලං පෙසෙසි. සො ආවරියභාගං ආදාය නගරා නික්ඛමීත්වා මග්ගං පටිපජ්ජී. තදා බාරාණසියං කාසිරඤ්ඤො පුත්තො බ්‍රහ්මදත්තකුමාරොපි තථෙව වත්වා පිත්තා පෙසිතො නගරා නික්ඛමීත්වා තමෙව මග්ගං පටිපජ්ජී. අප් සුතසොමො මග්ගං ගන්ත්වා නගරද්වාරෙ සාලාය එලකෙ විස්සමත්ථාය නිසීදි. බ්‍රහ්මදත්තකුමාරොපි ගන්ත්වා තෙන සද්ධිං එකඵලකෙ නිසීදි. අප් නං සුතසොමො පටිසන්ථාරං කරොන්තො “සම්ම, මග්ගකිලන්තොසි, කුතො ආගච්ඡසි”ති පුවුජිත්වා “බාරාණසිතො”ති චුත්තෙ “කස්ස පුත්තොසි”ති වත්වා “කාසිරඤ්ඤො පුත්තොමිහී”ති චුත්තෙ “කො නාමොසි”ති වත්වා “අහං බ්‍රහ්මදත්තකුමාරො නාමා”ති චුත්තෙ “කෙන කාරණෙන ඉධාගතොසි”ති පුවුජි. සො “සිප්පුග්ගහණත්ථායා”ති වත්වා “ත්වමිති මග්ගකිලන්තොසි, කුතො ආගච්ඡසි”ති තෙනෙව නයෙන ඉතරං පුවුජි. සොපි තස්ස සබ්බං ආවික්ඛි. තෙ උභොපි “මයං බත්තියා, එකාවරියස්සෙව සන්තිකෙ සිප්පුග්ගහණත්ථාය ගච්ඡාමා”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං මිත්තභාවං කත්වා නගරං පටිසිත්වා ආවරියකුලං ගන්ත්වා ආවරියං වන්දිත්වා අත්තනො ජාතිආදිං කට්ඨෙත්වා සිප්පුග්ගහණත්ථාය ආගතභාවං කට්ඨෙසුං. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨි. තෙ ආවරියභාගං දත්වා සිප්පං පට්ඨපෙසුං.

න කෙවලඤ්ච තෙ ද්වෙව, අඤ්ඤෙපි තදා ජම්බුදීපෙ එකසතමත්තා රාජපුත්තා තස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හන්ති. සුත්තසොමො තෙසං පෙට්ඨන්තෙවාසිකො හුත්වා සිප්පං උපදිසන්තො නචිරස්සෙව නිප්ඵන්තිං පාපුණි. සො අඤ්ඤස්ස සන්තිකං අගන්ත්වා “සභායො මෙ”ති බ්‍රහ්මදත්තස්ස කුමාරස්සෙව සන්තිකං ගන්ත්වා තස්ස පිට්ඨිආවරියො හුත්වා සිප්පං සික්ඛාපෙසි. ඉතරෙසමිපි අනුක්කමෙන සිප්පං නිට්ඨිතං. තෙ අනුයොගං දත්වා ආවරියං වන්දිත්වා සුත්තසොමං පරිවාරෙත්වා නික්ඛමිංසු. අථ තෙ සුත්තසොමො මග්ගන්තරෙ යත්වා උයොපෙන්නො “තුම්හෙ අත්තනො අත්තනො පිතුනං සිප්පං දස්සෙත්වා රජ්ජෙසු පතිට්ඨහිස්සථ, පතිට්ඨිතා ව පන මමොවාදං කරෙය්‍යාථා”ති ආහ. “කිං, ආවරියා”ති? “පක්ඛදිවසෙසු උපොසථිකා හුත්වා මා සාතං කරෙය්‍යාථා”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිමිංසු. බොධිසත්තොපි අභිගච්ඡාපායකත්තා “අනාගතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තකුමාරං නිස්සාය මහාහයං උප්පජ්ජිස්සති”ති ඤත්වා තෙ එවං ඔවදිත්වා උයොපෙසි. තෙ සබ්බෙපි අත්තනො අත්තනො ජනපදං ගන්ත්වා පිතුනං සිප්පං දස්සෙත්වා රජ්ජෙසු පතිට්ඨාය පතිට්ඨිතභාවඤ්චෙව ඔවාදෙ වත්තනභාවඤ්ච ජානාපෙතුං පණ්ණාකාරෙන සද්ධිං පණ්ණානි පහිණිංසු. මහාසත්තො තං පවත්තිං සුත්වා “අප්පමත්තාව හොථා”ති පණ්ණානි පටිපෙසෙසි.

තෙසු ඛාරාණසිරාජා විනා මංසෙන හත්තං න භුඤ්ජති. උපොසථදිවසත්ථායපිස්ස මංසං ගහෙත්වා යපෙසි. අපේකදිවසං එවං යපිතමංසං හත්තකාරකස්ස පමාදෙන රාජගෙහෙ කොලෙයාකසුන්ධා බාදිංසු. හත්තකාරකො තං මංසං අදිත්වා කභාපණමුට්ඨිං ආදාය වරන්තොපි මංසං උප්පාදෙතුං අසක්කොන්තො “සචෙ අමංසකහත්තං උපනාමෙස්සාමි, ජීවිතං මෙ නත්ථි, කිං නු බො කරිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “අත්ථෙසො උපායො”ති විකාලෙ ආමකසුසානං ගන්ත්වා මුහුත්තමතස්ස පුරිසස්ස උරුමංසං ආහරිත්වා සුපක්කං පවිත්වා හත්තං උපනාමෙසි. රඤ්ඤො මංසබණ්ඩං ජීවිතග්ගෙ යපිතමත්තමෙව සත්ත රසහරණිසහස්සානි ඵරි, සකලසරීරං බොහෙත්වා අට්ඨාසි. කිංකාරණා? පුබ්බෙ වස්ස සෙවනතාය. සො කිර අතීතානන්තරෙ අත්තභාවෙ යක්ඛො හුත්වා බහුං මනුස්සමංසං බාදිතපුබ්බො, තෙනස්ස තං පියං අහොසි. සො “සවාහං තුණ්හියෙව භුඤ්ජිස්සාමි, න මෙ අයං ඉමං මංසං කථෙස්සති”ති වින්තෙත්වා සහ බෙළෙන භූමියං පාතෙසි. “නිද්දොසං, දෙව, බාදාහි”ති වුත්තෙ මනුස්සෙ පටික්කමාපෙත්වා “අහමෙතස්ස නිද්දොසභාවං ජානාමි, කිං නාමෙතං මංසං”න්ති පුච්ඡි. “පුරිමදිවසෙසු පරිභොගමංසමෙව, දෙවා”ති. “නනු අඤ්ඤස්මිං කාලෙ අයං රසො නත්ථි”ති? “අජ්ජ සුපක්කං, දෙවා”ති. “නනු පුබ්බෙපි එවමෙව පවසි”ති. අථ නං තුණ්හිභූතං ඤත්වා “සභාවං කථෙහි, නො වෙ කථෙසි, ජීවිතං තෙ නත්ථි”ති ආහ. සො අහයං යාවිත්වා යථාභූතං කථෙසි. රාජා “මා සද්දමකාසි, පකතියා පවනකමංසං ත්වං බාදිත්වා මග්ගං මනුස්සමංසමෙව පවාහි”ති ආහ. “නනු දුක්කරං, දෙවා”ති? “මා භායි, න දුක්කර”න්ති. “නිබ්බදං කුතො ලභිස්සාමි, දෙවා”ති? “නනු බන්ධනාගාරෙ බහු මනුස්සා”ති. සො තතො පට්ඨාය තථා අකාසි.

අපරභාගෙ බන්ධනාගාරෙ මනුස්සෙසු බිණෙසු “ඉදානි කිං කරිස්සාමි, දෙවා”ති ආහ. “අත්තරාමග්ගෙ සහස්සහණ්ඩිකං බිපිත්වා යො තං ගණ්හානි, තං ‘වොරො’ති ගහෙත්වා මාරෙහි”ති ආහ. සො තථා අකාසි. අපරභාගෙ රාජභයෙන සහස්සහණ්ඩිකං ඔලොකෙන්තමිපි අදිස්වා “ඉදානි කිං කරිස්සාමි”ති ආහ. “යදා හෙරිවෙලාය නගරං ආකුලං හොති, තදා ත්වං පන එකස්මිං සරසන්ධිමිහි වා වීරියං වා වතුක්කෙ වා යත්වා මනුස්සෙ මාරෙත්වා මංසං ගණ්හාහි”ති. සො තතො පට්ඨාය තථා කත්වා ථූලමංසං ආදාය ගච්ජති. තෙසු තෙසු යානෙසු කළෙවරානි දිස්සන්ති. මම මාතා න පඤ්ඤායති, මම පිතා න පඤ්ඤායති, මම භාතා හගිනී ව න පඤ්ඤායති, මනුස්සානං පරිදෙවනසද්දො සුයති. නාගරා භීතතස්සිතා “ඉමෙ මනුස්සෙ සිහො නු බො බාදති, බාග්ගො නු බො බාදති, යක්ඛො නු බො බාදති”ති ඔලොකෙන්තා පහාරමුඛං දිස්වා “එකො මනුස්සබාදකො වොරො ඉමෙ බාදති”ති මඤ්ඤන්ති. මහාජනා රාජධිගණෙ සන්තිපතිත්වා උපක්කොසිංසු. රාජා “කිං, තාතා”ති පුච්ඡි. “දෙව ඉමස්මිං නගරෙ මනුස්සබාදකො වොරො අත්ථි, තං ගණ්හාපෙථා”ති ආහංසු. “අහං කථං තං ජානිස්සාමි, කිං අහං නගරං රක්ඛන්තොපි වරාමි”ති.

මහාජනා “රාජා නගරෙන අනත්ථිකො, කාලහත්ථිසෙනාපතිස්ස ආවික්ඛිස්සාමා”ති ගන්ත්වා තස්ස තං කථෙත්වා “වොරං පරියෙසිතුං වට්ටති”ති වදිංසු. සො “සාධු සත්තාහං ආගමෙථ, පරියෙසිත්වා වොරං දස්සාමි”ති මහාජනෙ උයොපෙත්වා පුරිසෙ ආණාපෙසි, “තාතා, නගරෙ කිර මනුස්සබාදකො වොරො අත්ථි, තුම්හෙ තෙසු තෙසු යානෙසු නිලිශිත්වා තං ගණ්හථා”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිමිත්වා තතො පට්ඨාය නගරං පරිග්ගණ්හන්ති. හත්තකාරකොපි එකස්මිං සරසන්ධිමිහි සම්පට්ඨින්නො හුත්වා එකං ඉත්ථිං මාරෙත්වා සනසනමංසං ආදාය පච්ඡියං පුරෙතුං ආරභි. අථ නං තෙ පුරිසා ගහෙත්වා පොථෙත්වා පච්ඡාබාහං බන්ධිත්වා “ගහිතො මනුස්සබාදකො වොරො”ති මහාසද්දං කරිංසු. මහාජනො තං පරිවාරෙසි. අථ නං සුට්ඨු බන්ධිත්වා මංසපච්ඡිං ගීවාය බන්ධිත්වා ආදාය සෙනාපතිස්ස දස්සෙසු. සෙනාපති තං දිස්වා “කිං නු බො එස ඉමං මංසං බාදති, උදාහු අඤ්ඤෙන මංසෙන මිස්සෙත්වා වික්කිණාති, උදාහු අඤ්ඤස්ස වචනෙන මාරෙහි”ති වින්තෙත්වා තමත්ථං පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ –

371. “කස්මා තුවං රසක එදිසානි, කරොසි කම්මානි සුදාරුණානි;
හනාසි ඉත්ථි පුරිසෙ ව මුළ්භො, මංසස්ස හෙතු අදු ධනස්ස කාරණා”ති.

තත්ථ රසකානි හත්තකාරණං ආලපති.

ඉතො පරං උත්තානසම්බන්ධානි වචනපට්ඨවනානි පාළිවසෙනෙව වෙදිතබ්බානි –

372. “න අත්තහෙතු න ධනස්ස කාරණා, න පුත්තදාරස්ස සභායඤාතිනං;
හත්තා ව මෙ හගවා භූමිපාලො, සො බාදති මංසං හදන්තෙදිසං.

373. “සචෙ තුවං භත්තුරත්තං පයුත්තො, කරොසි කම්මානි සුදාරුණානි;
පාතොව අත්තෙපුරං පාපුණ්ණිවා, ලපෙය්‍යාසි මෙ රාජිනො සම්මුඛෙ තං.

374. “තථා කරිස්සාමි අහං භදන්තෙ, යථා තුවං භාසසි කාලභත්ථි;
පාතොව අත්තෙපුරං පාපුණ්ණිවා, චක්ඛාමි තෙ රාජිනො සම්මුඛෙ ත”න්ති.

තත්ථ භගවාති ගාරවාධිවචනං. සචෙ තුවන්ති “සචිවං නු ඛො භණ්ති, උදාහු මරණභයෙන මුසා භණ්ති”ති විමංසන්තො එවමාහ. තත්ථ සුදාරුණානීති මනුස්සසාතකම්මානි. සම්මුඛෙ තන්ති සම්මුඛෙ යත්වා එවං වදෙය්‍යාසීති. සො සම්පට්ඨිජන්තො ගාථමාහ.

අථ නං සෙනාපති ගාල්භබන්ධනමෙව සයාපෙත්වා විභාතාය රත්තියා අමච්චෙහි ව නාගරෙහි ව සද්ධිං මන්තෙත්වා සබ්බෙසු එකච්ඡන්දෙසු ජාතෙසු සබ්බට්ඨානෙසු ආරක්ඛං යපෙත්වා නගරං භත්ථගතං කත්වා රසකස්ස ගීවායං මංසපච්ඡිං බන්ධිත්වා ආදාය රාජනිවෙසනං පායාසි. සකලනගරං විරචි. රාජා හියොයා භුත්තපාතරාසො සායමාසමපි අලභිත්වා “රසකො ඉදානි ආගච්ඡිස්සති, ඉදානි ආගච්ඡස්සති”ති නිසින්තොව තං රත්තිං විනිනාමෙත්වා “අජ්ජපි රසකො නාගච්ඡති, නාගරානඤ්ච මහාසද්දො සුයති, කිං නු ඛො එත”න්ති වාතපානෙන ඔලොකෙන්තො තං තථා ආනියමානං දිස්වා “පාකටං ඉදං කාරණං ජාත”න්ති වින්තෙත්වා සතිං උපට්ඨපෙත්වා පල්ලඬකෙයෙව නිසීදි. කාලභත්ථිපි නං උපසඬකම්මිත්වා අනුයුක්ථි, සොපිස්ස කට්ඨෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

375. “තතො රත්තා විවසානෙ, සුරියුග්ගමනං පති;
කාලො රසකමාදාය, රාජානං උපසඬකමි;
උපසඬකම්ම රාජානං, ඉදං වචනමබ්බුචි.

“සචිවං කිර මහාරාජ, රසකො පෙසිතො තයා.

376. භනති ඉත්ථිපුරිසෙ, තුවං මංසානි බාදසි.
377. “එවමෙව තථා කාල, රසකො පෙසිතො මයා;
මම අත්ථං කරොන්තස්ස, කිමෙනං පරිභාසසි”ති.

තත්ථ කාලාති කාලභත්ථි. එවමෙවාති තෙන සෙනාපතිනා තෙජවන්තෙන අනුයුත්තො රාජා මුසා වත්තුං අසක්කොන්තො එවමාහ. තත්ථ තථාති ඉදං පුරිමස්ස වෙච්චනං. මම අත්ථන්ති මම වුඩ්ඪිං. කරොන්තස්සාති කරොන්තං. කිමෙනන්ති කස්මා එතං. පරිභාසසීති අහො දුක්කරං කරොසි, කාලභත්ථි ත්වං නාම අඤ්ඤං වොරං අග්ගහෙත්වා මම පෙසනකාරකං ගණ්භාසීති තස්ස භයං ජනෙන්තො කට්ඨෙසි.

තං සුත්වා සෙනාපති “අයං සකෙනෙව මුඛෙන පටිජානාති, අහො සාහසිකො, එත්තකං නාම කාලං ඉමෙ මනුස්සා එතෙන බාදිතා, වාරෙස්සාමි න”න්ති වින්තෙත්වා ආහ – “මහාරාජ, මා එවං කරි, මා මනුස්සමංසං බාදසි”ති. “කාලභත්ථි කිං කට්ඨෙසි, නාහං විරමිතුං සක්කොමි”ති. “මහාරාජ, සචෙ න විරමිස්සසි, අත්තානඤ්ච රට්ඨඤ්ච නාසෙස්සසි”ති. “එවං නස්සන්තෙපි අහං නෙව තතො විරමිතුං සක්කොමි”ති. තතො සෙනාපති තස්ස සඤ්ඤාපනත්ථාය වත්ථුං ආහරිත්වා දස්සෙති – අනිතස්මිඤ්ඤි කාලෙ මහාසමුද්දෙ ඡ මහාමච්ඡා අහෙසුං. තෙසු ආනන්දො තිමිනන්දො අජ්ඣාරොහොති ඉමෙ තයො මච්ඡා පඤ්චයොජනසතිකා, තිමිඬගලො තිමිඬසිඬගලො මහාතිමිඬසිඬගලොති ඉමෙ තයො මච්ඡා සහස්සයොජනිකා හොන්ති. තෙ සබ්බෙපි පාසාණසෙවාලභක්ඛා අහෙසුං. තෙසු ආනන්දො මහාසමුද්දස්ස එකපස්සෙ වසති. තං බහු මච්ඡා දස්සනාය උපසඬකමන්ති, එකදිවසං “සබ්බෙසං ද්විපදවතුප්පදානං සත්තානං රාජා පඤ්ඤායති, අම්භාකං රාජා නත්ථි, මයම්පෙන රාජානං කරිස්සාමා”ති වින්තෙත්වා සබ්බෙ එකච්ඡන්දා හුත්වා ආනන්දං රාජානං කරිංසු. තෙ මච්ඡා තතො පට්ඨාය තස්ස සායං පාතොව උපට්ඨානං ගච්ඡන්ති.

අට්ඨකදිවසං ආනන්දො එකස්මිං පබ්බතෙ පාසාණසෙවාලං බාදන්තො අජානිත්වා “සෙවාලො”ති සඤ්ඤාය එකං මච්ඡං බාදි. තස්ස තං මංසං බාදන්තස්ස සකලසිරිං සඬබොහෙසි. සො “කිං නු ඛො ඉදං අතිවිය මධුර”න්ති නීහරිත්වා ඔලොකෙන්තො මච්ඡමංසබ්බෙසං දිස්වා “එත්තකං කාලං අජානිත්වා න බාදාමි”ති වින්තෙත්වා “සායං පාතොපි මච්ඡානං ආගන්ත්වා ගමනකාලෙ එකං ද්වෙ මච්ඡෙ බාදිස්සාමි, පාකටං කත්වා බාදියමානෙ එකොපි මං න උපසඬකම්මස්සති, සබ්බෙ පලායිස්සන්ති, පට්ඨිජන්තො හුත්වා පච්ඡා ඔසක්කිතොසක්කිතං පහරිත්වා බාදිස්සාමි”ති තථා කත්වා බාදි. මච්ඡා පරික්ඛයං ගච්ඡන්තා වින්තයිංසු. “කුතො නු ඛො ඤාතීනං භයං උජ්ජප්ඡිස්සති”ති. අට්ඨකො පණ්ඩිතො මච්ඡො “මයං ආනන්දස්ස කිරියා න රුච්චති, පරිග්ගණ්ඨිස්සාමි න”න්ති මච්ඡෙසු උපට්ඨානං ගතෙසු ආනන්දස්ස කණ්ණපත්තෙ පට්ඨිජන්තො අට්ඨාසි. ආනන්දො මච්ඡෙ උයොයාජෙත්වා සබ්බපච්ඡතො ගච්ඡන්තං මච්ඡං බාදි. සො පණ්ඩිතමච්ඡො තස්ස කිරියං දිස්වා ඉතරෙසං ආරොවෙසි. තෙ සබ්බෙපි භීතතසිතා පලායිංසු.

ආනන්දො තතො පට්ඨාය මච්ඡමංසගිද්ධෙන අඤ්ඤං ගොවරං න ගණ්ඨි. සො ජිසව්ඡාය පිළිතො කිලන්තො “කහං නු ඛො ඉමෙ ගතා”ති තෙ මච්ඡෙ පරියෙසන්තො එකං පබ්බතං දිස්වා “මම භයෙන ඉමං පබ්බතං නිස්සාය වසන්ති මඤ්ඤෙ, පබ්බතං පරික්ඛිපිත්වා උපධාරෙස්සාමි”ති නඩගුට්ඨෙන ව සීසෙන ව උහො පස්සෙ පරික්ඛිපිත්වා

ගණ්ඨි. තතො “සචෙ ඉධ වසන්ති, පලායිස්සන්ති”ති පබ්බතං පරික්ඛිපන්නං අත්තනො නඬගුට්ඨං දිස්වා “අයං මච්ඡො මං වඤ්චෙන්වා පබ්බතං නිස්සයා වසති”ති කුද්ධො පණ්ණාසයොජනමත්තං සකනඬගුට්ඨංඛණ්ඩං අඤ්ඤමච්ඡසඤ්ඤාය දළ්භං ගහෙන්වා මුරුමුරායන්තො බාදි, දුක්ඛවෙදනා උප්පජ්ජී. ලොභිතගන්ධෙන මච්ඡා සන්තිපතිත්වා ලුඤ්ඡීත්වා බාදන්තා යාව සීසා ආගමංසු. මහාසරීරතාය පරිවත්තෙනුං අසක්කොන්තො තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි, පබ්බතරාසි විය අට්ඨිරාසි අහොසි. ආකාසවාරිතො තාපසපරිබ්බාජකා මනුස්සානං කට්ඨිංසු. සකලජම්බුදිපෙ මනුස්සා ජාතිංසු. තං වත්ථුං ආහරිත්වා දස්සෙන්තො කාලුහත්ථී ආහ –

378. “ආනන්දො සබ්බමච්ඡානං, බාදිත්වා රසගිද්ධිමා;
පරික්ඛිණාය පරිසාය, අත්තානං බාදියා මනො.
379. “එවං පමත්තො රසගාරවෙ රත්තො, බාලො යදි ආයති නාවබුජ්ඣති;
විධම්ම පුත්තෙ වජී ඤාතකෙ ව, පරිවත්තිය අත්තානඤ්ඤෙව බාදති.
380. “ඉදං තෙ සුත්වාන විගෙතු ඡන්දො, මා භක්ඛයි රාජ මනුස්සමංසං;
මා ත්වං ඉමං කෙවලං වාරිජොව, ද්විපදාධිප සුඤ්ඤමකාසි රට්ඨ”න්ති.

තත්ථ ආනන්දොති, මහාරාජ, අතීතස්මිං කාලෙ මහාසමුද්දෙ පඤ්චසතයොජනිකො ආනන්දො නාම මහාමච්ඡො සබ්බෙසං මච්ඡානං රාජා මහාසමුද්දස්ස එකපස්සෙ යීතො. බාදිත්වාති සකජාතිකානං මච්ඡානං රසගිද්ධිමා මච්ඡෙ බාදිත්වා. පරික්ඛිණායාති මච්ඡපරිසාය බයප්පත්තාය. අත්තානන්ති අඤ්ඤං ගොවරං අග්ගහෙන්වා පබ්බතං පරික්ඛිපන්නො පණ්ණාසයොජනමත්තං අත්තනො නඬගුට්ඨංඛණ්ඩං අඤ්ඤමච්ඡසඤ්ඤාය බාදිත්වා මනො මරණප්පත්තො හුත්වා ඉදාති මහාසමුද්දෙ පබ්බතමත්තො අට්ඨිරාසි අහොසි. එවං පමත්තොති යථා මහාමච්ඡො ආනන්දො, එවම්පි තථා ත්වං තණ්හාරසගිද්ධිකො හුත්වා පමත්තො පමාදභාවප්පත්තො.

රසගාරවෙ රත්තොති මනුස්සමංසස්ස රසගාරවෙ රත්තො අතිරත්තවිත්තො හොති. බාලොති යදි බාලො දුප්පඤ්ඤො ආයතිං අනාගතෙ කාලෙ උප්පජ්ජනකදුක්ඛං නාවබුජ්ඣති න ජානාති. විධම්මාති විධමෙත්වා විනාසෙත්වා . පුත්තෙති පුත්තධීතරො ව. ඤාතකෙ වාති සෙසඤාතකෙ ව සභායෙ ව, විධම්ම පුත්තෙ ව වජීත්වා ඤාතකෙ වාති අත්ථො. පරිවත්තියාති අඤ්ඤං ආහාරං අලභිත්වා ජීසව්ජාය පිළිතො සකලනගරං පරිවත්තිය විවරිත්වා මනුස්සමංසං අලභිත්වා අත්තානං බාදන්තො ආනන්දො මච්ඡො විය අත්තානඤ්ඤෙව බාදති.

ඉදං තෙ සුත්වානාති, මහාරාජ, තෙ තුය්භං මයා ආතීතං ඉදං උදාහරණං සුත්වා ඡන්දො මනුස්සමංසබාදනච්ඡන්දො විගෙතු විගච්ඡතු විරමතු. මා භක්ඛයිති රාජ මනුස්සමංසං මා භක්ඛයි මා බාදි. මා ත්වං ඉමං කෙවලන්ති මහාසමුද්දං සුඤ්ඤං කරොන්තො වාරිජො ආනන්දො මච්ඡො ඉව, හො ද්විපදාධිප, ද්විපදානං මනුස්සානං, ඉස්සර මහාරාජ, ත්වං කෙවලං සච්චතො ඉමං තව කාසිරට්ඨං නගරං සුඤ්ඤං මා අකාසීති අත්ථො.

තං සුත්වා රාජා, “හො කාලුහත්ථී, න ත්වමෙව උපමං ජානාසි, අහම්පි ජානාමි”ති මනුස්සමංසගිද්ධිතාය පොරාණකවත්ථුං ආහරිත්වා දස්සෙන්තො ආහ –

381. “සුජාතො නාම නාමෙන, ඔරසො තස්ස අත්තජො;
ජම්බුපෙසිමලද්ධාන, මනො සො තස්ස සඬබ්බයෙ.
382. “එවමෙව අහං කාල, භුත්වා භක්ඛං රසුත්තමං;
අලද්ධා මානුසං මංසං, මඤ්ඤෙ හිස්සාමි ජීවිත”න්ති.

තත්ථ සුජාතො නාමාති කාලුහත්ථී කුටුම්භිකො නාමෙන සුජාතො නාම, තස්ස අත්තජො පුත්තො ඔරසො ජම්බුපෙසිං අලද්ධාන අලභිත්වාන. මනොති යථා තස්සා ජම්බුපෙසියා සඬබ්බයෙ සො කුටුම්භිකපුත්තො මනො, එවමෙව අහං රසුත්තමං අඤ්ඤරසානං උත්තමං මනුස්සානං මංසං භුත්වා භුඤ්ජිත්වා අලද්ධා මනුස්සමංසං ජීවිතං හිස්සාමිති මඤ්ඤෙ මඤ්ඤාමි.

අතීතෙ කිර බාරාණසියං සුජාතො නාම කුටුම්භිකො ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය හිමවත්තනො ආගතාති පඤ්ච ඉසිසතාති අත්තනො උයාගෙන වසාපෙන්වා උපට්ඨාසි. සරෙ වස්ස නිබ්බේධං පඤ්චසතමත්තා භික්ඛා අහොසි. තෙ පන තාපසා කදාචි ජනපදෙපි භික්ඛාය වරන්ති, කදාචි මහාජම්බුපෙසිං ආහරිත්වා බාදන්ති. තෙසං ජම්බුපෙසිං ආහරිත්වා බාදනකාලෙ සුජාතො විත්තෙසි – “අජ්ජ හද්දන්තානං තයො වත්තාරො දිවසා අනාගච්ඡන්තානං, කහං නු බො ගතා”ති. සො අත්තනො පුත්තකං අඬගුලියං ගාභාපෙන්වා තෙසං හත්තකිච්චකාලෙ තත්ථ අගමාසි. තස්මිං සමයෙ මහල්ලකානං මුඛවික්ඛාලනකාලෙ උදකං දන්වා සබ්බතවකො ජම්බුපෙසිං බාදති. සුජාතො තාපසෙ වන්දිත්වා නිසින්තො – “කිං, හත්තෙ, බාදථ”ති පුච්ඡී. “මහාජම්බුපෙසිං, ආවුසො”ති. තං සුත්වා කුමාරො පිපාසං උප්පාදෙසි. අථස්ස ගණපෙට්ඨකො තාපසො ථොකං දාපෙසි. සො තං බාදිත්වා මධුරරසෙ බජ්ඣන්තො – “ජම්බුපෙසිං මෙ දෙථා”ති පුනප්පුනං යාචි. කුටුම්භිකො ධම්මං සුඤ්ඤන්තො, “පුත්තක, මා විරවි, ගෙහං ගන්ත්වා බාදිස්සසි”ති තං වඤ්චෙන්වා “ඉමං නිස්සයා හදන්තා උක්කණ්ඨෙය්‍යු”න්ති තං සමස්සාසෙන්තො ඉසිගණං අනාපුච්ඡිත්වා ගෙහං ගතො. ගතකාලතො පට්ඨාය වස්ස පුත්තො “ජම්බුපෙසිං මෙ දෙථා”ති පරිදෙවි. සුජාතො “ඉසයොපි ආවික්ඛිස්සාමි”ති

උයානං ගතො. තෙ ඉසයොපි “ඉධ වීරං වසිමිහා”ති හිමවන්තමෙව ගතා. ආරාමෙ ඉසයො අපස්සන්තො තස්ස ජම්බුඅම්බපනසමොවාදීනං පෙසියො මධුසක්ඛරචුණ්ණසංයුත්තා අදාසි. තා තස්ස ජීවිහග්ගෙ යපිතමත්තා හලාහලවිසසදියො හොන්ති. සො සත්තාහං නිරාහාරො හුත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපුණි. රාජා ඉදං කාරණං ආහරිත්වා දස්සෙන්නො එවමාහ.

තතො කාළහත්ථී “අයං රාජා අතිවිය රසගිද්ධො, අපරානිපිස්ස උදාහරණානි ආහරිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා, “මහාරාජ, වීරමාහී”ති ආහ. “අහං වීරමිතුං න සක්කොමි”ති. දෙව, සවෙ න වීරමිස්සසි, තුවං ඤාතිමණ්ඩලතො වෙව රජ්ජසිරිතො ව පරිභායිස්සසි. අතීතස්මිඤ්ඤි, මහාරාජ, ඉධෙව බාරාණසියං පඤ්චසීලරක්ඛකං සොත්ථියකුලං අහොසි. තස්ස කුලස්ස එකපුත්තකො අහොසි. සො මාතෘපිතුනං පියො මනාපො අහොසි පණ්ඩිතො ඛාත්තො තිණ්ණං වෙදානං පාරගු. සො සමවයෙහි තරුණෙහි සද්ධිං ගණනන්ධනෙන විවරි. සෙසා ගණනන්ධා මච්ඡමංසාදීනි බාදන්තා සුරං පිවන්ති. මාණුවො මංසාදීනි න බාදති, සුරං න පිවති. තෙ මන්තයිංසු – “අයං සුරාය අපිවනතො අමිහාකං මූලං න දෙති, උපායෙන නං සුරං පායෙස්සාමා”ති. තෙ සන්තිපතිත්වා, “සම්ම, ඡණකීළං කිළිස්සාමා”ති ආහංසු. “සම්ම, තුම්හෙ සුරං පිවට්, අහං සුරං න පිවාමි, තුම්හෙව ගච්ඡා”ති. “සම්ම, තව පිවනත්ථාය ඛීරං ගණ්භාපෙස්සාමා”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්චිඡි. ධුත්තා උයානං ගන්ත්වා පදුමිනිපත්තෙසු තිබ්ණසුරං ඛන්ධාපෙත්වා යපයිංසු. අට් තෙසං පානකාලෙ මාණවස්ස ඛීරං උපනයිංසු. අට් එකො ධුත්තො “පොක්ඛරමධුං, හො, ආහරා”ති ආහරාපෙත්වා පදුමිනිපත්තපුටං හෙට්ඨා ඡිද්දං කත්වා අඬුලිහි මුඛෙ යපෙත්වා ආකඩ්ඪි. එවං ඉතරෙපි ආහරාපෙත්වා පිවිංසු. මාණුවො “කිං නාමෙත”න්ති පුච්ඡි. “පොක්ඛරමධුනාමා”ති. “අහමපි ථොකං ලභිස්සාමි, දෙට් හොන්තො”ති. තස්සපි දාපයිංසු. සො පොක්ඛරමධුසඤ්ඤාය සුරං පිවි. අට්ස්ස අඬුගාරපක්කමංසං අදංසු, තම්පි බාදි.

එවමස්ස පුනප්පුනං පිවන්තස්ස මත්තකාලෙ “න එතං පොක්ඛරමධු, සුරා එසා”ති වදිංසු. සො “එත්තකං කාලං එවං මධුරරසං න ජානිං, ආහරට්, හො, සුර”න්ති ආහ. තෙ ආහරිත්වා පුනපි අදංසු. පිපාසා මහති අහොසි. අට්ස්ස පුනපි යාවන්තස්ස “බිණා”ති වදිංසු. සො “හන්ද තං, හො, ආහරාපෙථා”ති අඬුලිමුද්දිකං අදාසි, සො සකලදිවසං තෙහි සද්ධිං පිවිත්වා මත්තො රත්තක්ඛො කම්පන්තො විලපන්තො ගෙහං ගන්ත්වා නිපජ්ඡි. අට්ස්ස පිතා සුරාය පිවිතභාවං ඤත්වා විගතෙ මත්තෙ, “තාත, අයුත්තං තෙ කතං සොත්තියකුලෙ ජාතෙන සුරං පිවන්තෙන, මා පුන එවං අකාසි”ති ආහ. “තාත, කො මය්හං දොසො”ති. “සුරාය පිවිතභාවො”ති. “තාත, කිං කපෙසි, මයා එවරුපං මධුරරසං එත්තකං කාලං අලද්ධපුබ්බං”න්ති. බ්‍රාහ්මණො පුනප්පුනං යාචි. සොපි “න සක්කොමි වීරමිතු”න්ති ආහ. අට් බ්‍රාහ්මණො “එවං සන්තෙ අමිහාකං කුලවංසො ව උච්ඡිජ්ජිස්සති, ධනඤ්ච විනස්සිස්සති”ති වින්තෙත්වා ගාට්මාහ –

383. “මාණව අභිරුපොසි, කුලෙ ජාතොසි සොත්ථියෙ;
න ත්වං අරහසි තාත, අහක්ඛං භක්ඛයෙනවෙ”ති.

තත්ථ , මාණවාති, මාණව, ත්වං අභිරුපො අසි, සොත්ථියෙ කුලෙ ජාතොපි අසි. අහක්ඛං භක්ඛයෙනවෙති, තාත, ත්වං අහක්ඛිතඛිඛයුත්තකං භක්ඛයිතුං න අරහසි.

එවඤ්ච පන වත්වා, “තාත, වීරම, සවෙ න වීරමසි, අහං තං ඉතො ගෙහා නික්ඛාමෙස්සාමි, තව රට්ඨා පබ්බාජනීයකම්මං කරිස්සාමි”ති ආහ. මාණුවො “එවං සන්තෙපි අහං සුරං ජහිතුං න සක්කොමි”ති වත්වා ගාට්ථියමාහ –

384. “රසානං අඤ්ඤතරං එතං, කස්මා මං ත්වං නිවාරයෙ;
සොහං තත්ථ ගමිස්සාමි, යත්ථ ලච්ඡාමි එදිසං.

385. “සොවාහං නිජ්ජනිස්සාමි, නතෙ වච්ඡාමි සන්තිකෙ;
යස්ස මෙ දස්සනෙන ත්වං, නාහිනන්දසි බ්‍රාහ්මණා”ති.

තත්ථ රසානන්ති ලොණම්බිලතිත්තකකටුකබාරිකමධුරකසාවසඬ්ඛානානං සත්තන්තං රසානං අඤ්ඤතරං උත්තමරසමෙතං මජ්ජං නාම. සොවාහන්ති සො අහං එව. නිජ්ජනිස්සාමිති නික්ඛමිස්සාමි.

එවඤ්ච පන වත්වා “නාහං සුරාපානා වීරමිස්සාමි, යං තෙ රුච්චති, තං කරොහී”ති ආහ. අට් බ්‍රාහ්මණො “තයි අම්හෙ පරිච්චජන්තෙ මයම්පි තං පරිච්චජිස්සාමා”ති වත්වා ගාට්මාහ –

386. “අද්ධා අඤ්ඤෙපි දායාදෙ, පුත්තෙ ලච්ඡාම මාණව;
ත්වඤ්ච ජම්ම විනස්සසු, යත්ථ පත්තං න තං සුණෙ”ති.

තත්ථ යත්ථ පත්තන්ති යත්ථ ගතං තං “අසුකට්ඨානෙ නාම වසති”ති න සුණොම, තත්ථ ගච්ඡාහීති අත්ථො.

අට් නං විනිච්ඡයං නෙත්වා අපුත්තභාවං කත්වා නිහරාපෙසි. සො අපරභාගෙ නිජ්ජච්චයො කපණො ජිණ්ණපිලොතිකං නිවාසෙත්වා කපාලහත්ථො පිණ්ඩාය වරන්තො අඤ්ඤතරං කුට්ටං නිස්සාය කාලමකාසි. ඉදං කාරණං ආහරිත්වා කාළහත්ථී රඤ්ඤො දස්සෙත්වා, “මහාරාජ, සවෙ ත්වං අමිහාකං වචනං න කරිස්සසි, පබ්බාජනීයකම්මං තෙ කරිස්සන්ති”ති වත්වා ගාට්මාහ –

387. “එවමෙව තුවං රාජ, ද්විපදින්ද සුණොහි මෙ;
පබ්බාපෙස්සන්ති තං රට්ඨා, සොණ්ඩං මාණවකං යථා”ති.

තත්ථ ද්විපදින්දාති ද්විපදානං ඉන්ද, හො මහාරාජ, මෙ මම වචනං සුණොහි තුවං, එවමෙව සොණ්ඩං මාණවකං යථා තං භවත්තං රට්ඨතො පබ්බාපෙස්සන්ති.

එවං කාළභත්ථිනා උපමාය ආභවායපි රාජා තතො විරමිතුං අසක්කොන්තො අපරමපි උදාහරණං දස්සෙතුං ආභ -

388. “සුජාතො නාම නාමෙන, භාවිතත්තාන සාවකො;
අව්ඡරං කාමයන්තොව, න සො භුඤ්ජි න සො පිචි.

389. “කුසග්ගෙනුදකමාදාය, සමුද්දෙ උදකං මිනෙ;
එවං මානුසකා කාමා, දිබ්බකාමාන සන්තිකෙ.

390. “එවමෙව අහං කාළ, භුත්වා භක්ඛං රසුත්තමං;
අලද්ධා මානුසං මංසං, මඤ්ඤෙ හිස්සාමි ජීවිත”න්ති.

වත්ථු හෙට්ඨා වුත්තසදිසමෙව.

තත්ථ භාවිතත්තානාති භාවිතවිත්තානං තෙසං පඤ්චන්තං ඉසිසතානං. අව්ඡරං කාමයන්තොවාති සො කිර තෙසං ඉසිනං මහාජම්බුපෙසියා බාදනකාලෙ අනාගමනං විදිත්වා “කිං නු බො කාරණා න ආගච්ඡන්ති, සවෙ කත්ථවි ගතා, ජානිස්සාමි, නො වෙ, අප් නෙසං සන්තිකෙ ධම්මං සුණිස්සාමි”ති උය්‍යානං ගන්ත්වා ඉසිගණෙ වන්දිත්වා ගණපෙට්ඨකස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සුණන්තො නිසින්නොව සූරියෙ අත්ථඨගතෙ උය්‍යාපියමානොපි “අජ්ජ ඉධෙව වසිස්සාමි”ති වත්වා ඉසිගණං වන්දිත්වා පණ්ණසාලං පවිසිත්වා නිපජ්ජි. රත්තිභාගෙ සක්කො දෙවරාජා දෙවච්ඡරාසඩ්ඨපරිවුතො සද්ධිං අත්තතො පරිවාරිකාහි ඉසිගණං වන්දිතුං ආගතො, සකලාරාමො එකොභාසො අහොසි. සුජාතො “කිං නු බො එත”න්ති උට්ඨාය පණ්ණසාලජිද්දෙන ඔලොකෙන්තො සක්කං ඉසිගණං වන්දිතුං ආගතං දෙවච්ඡරාපරිවුතං දිස්වා අව්ඡරානං සහ දස්සනෙන රාගරත්තො අහොසි. සක්කො නිසිදිත්වා ධම්මකථං සුත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. කුටුම්භිකොපි පුනදිවසෙ ඉසිගණං වන්දිත්වා පුච්ඡි - “භන්තෙ, කො නාමෙස රත්තිභාගෙ තුම්භාකං වන්දනත්ථාය ආගතො”ති? “සක්කො, ආවුසො”ති. “තං පරිවාරෙත්වා නිසින්නා කා නාමෙතා”ති? “දෙවච්ඡරා නාමෙතා”ති. සො ඉසිගණං වන්දිත්වා ගෙහං ගන්ත්වා ගතකාලතො පට්ඨාය “අව්ඡරං මෙ දෙප්, අව්ඡරං මෙ දෙප්”ති විලපි. ඤාතකා පරිවාරෙත්වා “භූතාවිට්ඨො නු බො”ති අව්ඡරං පහරිංසු. සො “නාහං එතං අව්ඡරං කපෙමි, දෙවච්ඡරං කපෙමි”ති වත්වා “අයං අව්ඡරා”ති අලඬ්ඤිත්වා ආනිතං හරියමිපි ගණිකමිපි ඔලොකෙන්තො “නායං අව්ඡරා, යක්ඛිනි එසා, දෙවච්ඡරං මෙ දෙප්”ති විලපන්තො නිරාහාරො හුත්වා තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි. තෙන වුත්තං -

“අව්ඡරං කාමයන්තොව, න සො භුඤ්ජි න සො පිචි”ති.

කුසග්ගෙනුදකමාදාය, සමුද්දෙ උදකං මිනෙති, සම්ම කාළභත්ථි, යො කුසග්ගෙනෙව උදකං ගහෙත්වා “එත්තකං සියා මහාසමුද්දෙ උදක”න්ති තෙන සද්ධිං උපමාය මිනෙය්‍යා, සො කෙවලං මිනෙය්‍යොව, කුසග්ගෙ පන උදකං අතිපරිත්තකමෙව. යථා තං, එවං මානුසකා කාමා දිබ්බකාමානං සන්තිකෙ, තස්මා සො සුජාතො අඤ්ඤං ඉත්ථිං න ඔලොකෙසි, අව්ඡරමෙව පත්ථෙත්තො මනො. එවමෙවාති යථා සො දිබ්බකාමං අලභන්තො ජීවිතං ජහි, එවං අහමිපි උත්තමරසං මනුස්සමංසං අලභන්තො ජීවිතං ජහිස්සාමිති වදති.

තං සුත්වා කාළභත්ථි “අයං රාජා අතිවිය රසගිද්ධො, සඤ්ඤාපෙස්සාමි න”න්ති සකජාතිකානං මංසං බාදිත්වා ආකාසවරා සුවණ්ණහංසාපි තාව විනට්ඨාති දස්සෙතුං ගාථාද්වයමාහ -

391. “යථාපි තෙ ධතරට්ඨා, හංසා වෙහායසඬ්ගමා;
අභුත්තපරිභොගෙන, සබ්බෙ අබ්භත්ථනං ගතා.

392. “එවමෙව තුවං රාජ, ද්විපදින්ද සුණොහි මෙ;
අභක්ඛං රාජ භක්ඛෙසි, තස්මා පබ්බාජයන්ති ත”න්ති.

තත්ථ අභුත්තපරිභොගෙනාති අත්තතො සමානජාතිකානං පරිභොගෙන. අබ්භත්ථනං ගතාති සබ්බෙ මරණමෙව පත්තා. අතීතෙ කිර විත්තකුටෙ සුවණ්ණගුහායං නවුති හංසභස්සාති වසන්ති. තෙ වස්සිකෙ වත්තාරො මාසෙ න නික්ඛමන්ති, සවෙ නික්ඛමෙය්‍යං, උදකපුණ්ණෙහි පත්තෙහි උප්පතිතුං අසක්කොන්තා මහාසමුද්දෙයෙව පතෙය්‍යං, තස්මා න ව නික්ඛමන්ති. උපකට්ඨෙ පන වස්සකාලෙ ජාතස්සරතො සයංජාතසාලියො ආහරිත්වා ගුහං පූරෙත්වා සාලිං බාදන්තා වසන්ති. තෙසං පන ගුහං පට්ට්ඨකාලෙ ගුහද්වාරෙ එකො රථවක්කප්පමාණො උණ්ණනාහි නාම මක්කටකො එකෙකස්මිං මාසෙ එකෙකං ජාලං විනන්ධති. තස්ස එකෙකං සුත්තං ගොරජ්ජුප්පමාණං හොති. හංසා “තං ජාලං හින්දිස්සති”ති එකස්ස තරුණහංසස්ස ද්වෙ කොට්ඨාසෙ දෙන්ති. සො විගතෙ දෙවෙ පූරතො ගන්ත්වා තං ජාලං හින්දති. තෙන මග්ගෙන සෙසා ගච්ඡන්ති. අපේකස්මිං කාලෙ පඤ්ච මාසෙ වස්සො වුට්ඨො අහොසි. හංසා

බිණගොවරා “කිං නු බො කත්තබ්බ” න්ති මන්තෙත්වා “මයං ජීවන්තා අණ්ඩානි ලභිස්සාමා” නි පටමං අණ්ඩානි බාදිංසු, තතො පොතකෙ, තතො ජිණ්ණහංසෙ. පඤ්චමාසච්චයෙන වස්සං අපගතං. මක්කටකො පඤ්ච ජාලානි විනන්ධි. හංසා සකජාතිකානං මංසං බාදිත්වා අප්පමා ජාතා. ද්විගුණකොට්ඨාසලාභී හංසනරුණො ජාලෙ පහරිත්වා වත්තාරි භින්දි, පඤ්චමං ජීන්දිතුං නාසක්ඛි, තත්ථෙව ලග්ගි. අප්පස්ස සීසං විජ්ඣිත්වා මක්කටකො ලොභිතං පිට්ඨි. අඤ්ඤොපි ආගන්ත්වා ජාලං පහරි, සොපි තත්ථෙව ලග්ගිති එවං සබ්බෙසං මක්කටකො ලොභිතං පිට්ඨි. තදා ධනරට්ඨකුලං උච්ඡින්නන්ති වදන්ති. තෙන චුත්තං “සබ්බෙ අබ්බත්ථංගතා” නි.

එවමෙව තුවන්ති යථා එතෙ හංසා අභක්ඛං සකජාතිකමංසං බාදිංසු, තථා ත්වම්පි බාදසි, සකලනගරං භයජ්ජන්තං, විරම, මහාරාජාති. තස්මා පබ්බාජයන්ති තන්ති යස්මා අභක්ඛං සකජාතිකමංසං භක්ඛෙසි, තස්මා ඉමෙ නගරවාසීනො තං රට්ඨා පබ්බාජයන්ති.

රාජා අඤ්ඤම්පි උපමං වත්තුකාමො අහොසි. නාගරා පන උට්ඨාය, “සාමී සෙනාපති, කිං කරොසි, කිං මනුස්සමංසබාදකං වොරං ගහෙත්වා විවරසි, සචෙ න විරම්භෙති, රට්ඨනො නං පබ්බාජෙහී” නි වත්වා නාස්ස කට්ඨං අදංසු. රාජා බහුතං කප්පං සුත්වා භීතො පුන වත්තුං නාසක්ඛි. පුනපි නං සෙනාපති “කිං මහාරාජ විරම්භං සක්ඛිස්සසි, උදාහු න සක්ඛිස්සසි” නි වත්වා “න සක්කොමී” නි චුත්තෙ සබ්බං ඔරොධගණඤ්ච පුත්තධිතරො ව සබ්බාලඤ්චාරපටිමණ්ඩිතෙ පස්සෙ යපෙත්වා, “මහාරාජ, ඉමෙ ඤාතිමණ්ඩලෙ වෙව අමච්චගණඤ්ච රජ්ජරිඤ්ච ඔලොකෙහි, මා විනස්සි, විරම මනුස්සමංසනො” නි ආහ. රාජා “න මයං එතෙ මනුස්සමංසනො පියතරා” නි වත්වා “තෙන හි, මහාරාජ, ඉමම්භා නගරා ව රට්ඨා ව නික්ඛමාමා” නි චුත්තෙ, “කාලුහන්ඨි, න මෙ රජ්ජෙනත්ථො, නගරා නික්ඛමාමී, එකං පන මෙ බග්ගඤ්ච රසකඤ්ච භාජනඤ්ච දෙහී” නි ආහ. අප්පස්ස බග්ගඤ්ච මංසපවනභාජනඤ්ච පච්ඡිඤ්ච උක්ඛිපාපෙත්වා රසකඤ්ච දත්වා රට්ඨා පබ්බාජනීයකම්මං කරිංසු.

සො බග්ගඤ්ච රසකඤ්ච ආදාය නගරා නික්ඛමිත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා එකස්මිං නිග්‍රොධමූලෙ වසනට්ඨානං කත්වා තත්ථ වසන්තො අට්ඨමග්ගෙ යත්වා මනුස්සෙ මාරෙත්වා ආහරිත්වා රසකස්ස දෙති. සොපිස්ස මංසං පචිත්වා උපනාමෙති. එවං උභොපි ජීවන්ති. මනුස්සගහණකාලෙ “අහං අරෙ මනුස්සවොරො පොරිසාදො” නි වත්වා තස්මිං පක්ඛන්තෙ කොට්ඨි සකභාවෙන සණ්ඨාතුං න සක්කොති, සබ්බෙ භූමියං පතන්ති. තෙසු යං ඉච්ඡති, තං උද්ධංපාදං අධොසීසං කත්වා ආහරිත්වා රසකස්ස දෙති. සො එකදිවසං අරඤ්ඤෙ කඤ්චි මනුස්සං අලභිත්වා ආගතො රසකෙන “කිං දෙවා” නි චුත්තෙ “උද්ධනෙ උක්ඛලිං ආරොපෙහී” නි ආහ. “මංසං කහං, දෙවා” නි? “ලභිස්සාමහං මංසං” නි. සො “නත්ථි මෙ දානි ජීවිත” න්ති කම්පමානො උද්ධනෙ අග්ගිං කත්වා උක්ඛලිං ආරොපෙසි. අප් නං පොරිසාදො අසිනා මාරෙත්වා මංසං පචිත්වා බාදි. තතො පට්ඨාය එකකොව ජාතො සයමෙව පචිත්වා බාදති. “පොරිසාදො මග්ගෙ මග්ගපට්ඨනෙ හනති” නි සකලජම්බුදීපෙ පාකටො අහොසි.

තදා එකො සම්පන්නවිභවො බ්‍රාහ්මණො පඤ්චහි සකට්ඨතෙහි වොහාරං කරොන්තො පුබ්බන්තො අපරන්තං සඤ්චරති. සො චින්තෙසි – “පොරිසාදො නාම කීර වොරො අන්තරාමග්ගෙ මනුස්සෙ මාරෙසි, ධනං දත්වා තං අට්ඨං අතික්කම්භාමී” නි. සො අට්ඨමුඛවාසීනං මනුස්සානං “තුම්භෙ මං අට්ඨනො අතික්කාමෙමා” නි සහස්සං දත්වා තෙහි සද්ධිං මග්ගං පටිපජ්ජී. ගච්ඡන්තො ව බ්‍රාහ්මණො සබ්බසත්ථං පුරතො කත්වා සයං න්හානානුලින්නො සබ්බාලඤ්චාරපටිමණ්ඩිතො සෙනගොණයුත්තෙ සුඛයානකෙ නිසින්තො තෙහි අට්ඨවාසිකපුරිසෙහි පරිවුතො සබ්බපච්ඡතො අගමාසි. තස්මිං බණෙ පොරිසාදො රුක්ඛං ආරුය්හ පුරිසෙ උපධාරෙත්තො සෙසමනුස්සෙසු “කිං ඉමෙසු මයා බාදිතබ්බං අත්ථි” නි විගතච්ඡන්දො හුත්වා බ්‍රාහ්මණං දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය තං බාදිතුකාමනාය පග්ගරිතබෙලො අහොසි. සො තස්මිං අත්තතො සන්තිකං ආගතෙ රුක්ඛතො ඔරුය්හ “අහං අරෙ පොරිසාදො” නි නාමං කික්ඛන්තුං සාවෙන්වා බග්ගං පරිවත්තෙත්තො වාලුකාය තෙසං අක්ඛිති පුරෙත්තො විය පක්ඛන්දි. එකොපි යාතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, සබ්බෙ භූමියං උරෙන නිපජ්ජීංසු. සො සුඛයානකෙ නිසින්තං බ්‍රාහ්මණං පාදෙ ගහෙත්වා පිට්ඨියං අධොසීසකං ඔලම්බෙන්වා සීසං ගොජ්ජකෙහි පහරන්තො උක්ඛිපිත්වා පායාසි.

තදා තෙ පුරිසා උට්ඨාය, “හො, පුරිසා මයං බ්‍රාහ්මණස්ස හත්ථනො කභාපණ්ණස්සං ගණ්ඨිම්භා, කො නාම අම්භාකං පුරිසකාරො, සක්කොන්තා වා අසක්කොන්තා වා ථොකං අනුබන්ධාමා” නි වත්වා අනුබන්ධිංසු. පොරිසාදොපි නිවත්තිත්වා ඔලොකෙත්තො කඤ්චි අදිත්වා සණ්ඨං පායාසි. තස්මිං බණෙ ථාමසම්පන්නො එකො සුරපුරිසො වෙගෙන තං පාපුණි. සො තං දිස්වා එකං වතිං ලඬ්ඝන්තො බදිරබාණුකං අක්කම්භි, බාණුකො පිට්ඨිපාදෙන නික්ඛමී. ලොභිතෙන පග්ගරිතෙන ලඬ්ඝමානො යාති. අප් නං සො දිස්වා, “හො, මයා එස විද්ධො, කෙවලං තුම්භෙ පච්ඡතො එථ, ගණ්ඨිස්සාමී න” න්ති ආහ. තෙ දුබ්බලභාවං ඤත්වා තං අනුබන්ධිංසු. සො තෙහි අනුබද්ධිතො ඤත්වා බ්‍රාහ්මණං විස්සජ්ජෙන්වා අත්තානං සොන්ඨිමකාසි. අප් අට්ඨවාසිකපුරිසා බ්‍රාහ්මණස්ස ලද්ධකාලතො පට්ඨාය “කිං අම්භාකං වොරො” නි තතො නිවත්තිංසු.

පොරිසාදොපි අත්තතො නිග්‍රොධමූලං ගන්ත්වා පාරොහන්තරං පටිසිත්වා නිපන්නො, “අයො රුක්ඛදෙවතෙ, සචෙ මෙ සත්තාහබ්බන්තරෙයෙව වණං එසුකං කාතුං සක්ඛිස්සසි, සකලජම්බුදීපෙ එකසතබ්බන්තියානං ගලලොභිතෙන තව බන්ධං ධොවිත්වා අන්තෙහි පරික්ඛිපිත්වා පඤ්චමධුරමංසෙන බලිකම්මං කරිස්සාමී” නි ආයාචනං කරි. තස්ස අන්තපානමංසං අලභන්තස්ස සරිරං සුස්සිත්වා අන්තොසත්තාහෙයෙව වණො එසුකො අහොසි. සො දෙවතානුභාවෙන තස්ස එසුකභාවං සල්ලක්ඛෙසි. සො කතිපාහං මනුස්සමංසං බාදිත්වා බලං ගහෙත්වා චින්තෙසි –

“බහුපකාරා මෙ දෙවතා, ආයාචනා අස්සා මුච්චිස්සාමි”ති. සො ඛග්ගං ආදාය රුක්ඛමුලතො නික්ඛමිත්වා “රාජානො ආනෙස්සාමි”ති පායාසි. අථ නං පුරිමභවෙ යක්ඛකාලෙ එකතො මනුස්සමංසබ්බාදකො සභායකයක්ඛො අනුච්චරන්තං දිස්වා “අයං මම අතීතභවෙ සභායො”ති ඤත්වා, “සම්ම, මං සඤ්ජානාමි”ති පුච්ඡි. “න සඤ්ජානාමි”ති. අථස්ස පුරිමභවෙ කතකාරණං කපේසි. සො තං සඤ්ජානිත්වා පටිසන්ථාරමකාසි. “කභං නිබ්බන්තොමි”ති පුට්ඨො නිබ්බන්තට්ඨානඤ්ච රට්ඨා පබ්බාජිතකාරණඤ්ච ඉදානි වසනට්ඨානඤ්ච බාණුනා විද්ධකාරණඤ්ච දෙවතාය ආයාචනාමොචනත්ථං ගමනකාරණඤ්ච සබ්බං ආරොචෙත්වා “තයාපි මමෙතං කිච්චං නිත්ථරිතබ්බං, උභොපි ගච්ඡාම, සම්මා”ති ආහ. “සම්ම න ගච්ඡෙය්‍යාහං, එකං පන මෙ කම්මං අත්ථි, අහං බො පන අනග්ගං පදලක්ඛණං නාම එකං මන්තං ජානාමි, සො බලඤ්ච ජවඤ්ච සද්දඤ්ච කරොති, තං මන්තං ගණ්හාහි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්චිඡි. යක්ඛොපිස්ස තං දත්වා පක්කාමි.

පොරිසාදො මන්තං උග්ගහෙත්වා තතො පට්ඨාය වාතජවො අතිසුරො අහොසි. සො සත්තාහබ්බන්තරෙයෙව එකසතරාජානො උය්‍යානාදීනි ගච්ඡන්තෙ දිස්වා වාතවෙගෙන පක්ඛන්දිත්වා “අහං අරෙ මනුස්සවොරො පොරිසාදො”ති නාමං සාවෙත්වා වග්ගන්තො නදන්තො භයජපත්තෙ කත්වා පාදෙ ගහෙත්වා අධොසිසකෙ කත්වා පණ්ණියා සිසං පහරන්තො වාතවෙගෙන තෙත්වා හත්ථතලෙසු ඡිද්දානි කත්වා රජ්ජයා ආවුනිත්වා නිග්‍රොධරුක්ඛෙ ඔලම්බෙසි අග්ගපාදබ්ගුලීනි භූමියං චුස්මානාහි. තෙ සබ්බෙ රාජානො වාතෙ පහරන්තෙ මිලාතකුරණ්ඩකදාමානි විය පරිවන්තන්තා ඔලම්බිංසු. “සුතසොමො පන මෙ පිට්ඨිආවරියො හොති, සවෙ ගණ්ණිස්සාමි, සකලජම්බුදිපො තුව්ණො භවිස්සති”ති තං න තෙසි. සො “බලිකම්මං කරිස්සාමි”ති අග්ගිං කත්වා සුලෙ තච්ඡන්තො නිසිදි. රුක්ඛදෙවතා තං කිරියං දිස්වා “මය්හං කිරෙස බලිකම්මං කරොති, වණම්පිස්ස මයා කිඤ්චි එසුකං කතං නත්ථි, ඉදානි ඉමෙසං මහාවිනාසං කරිස්සති, කිං නු බො කත්තබ්බං”න්ති චින්තෙත්වා “අහං එතං වාරොතුං න සක්ඛිස්සාමි”ති වාතුමහාරාජිකානං සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං කපේත්වා “නිවාරෙථ න”න්ති ආහ. තෙහිපි “න මයං පොරිසාදස්ස කම්මං නිවාරොතුං සක්ඛිස්සාමා”ති චුත්තෙ “කො සක්ඛිස්සති”ති පුච්ඡිත්වා “සක්කො, දෙවරාජා”ති සුත්වා සක්කං උපසඬකම්මිත්වා තමත්ථං කපේත්වා “නිවාරෙථ න”න්ති ආහ. සොපි “නාහං සක්කොමි නිවාරොතුං, සමත්ථං පන ආචික්ඛිස්සාමි”ති වත්වා “කොනාමො”ති චුත්තෙ “සදෙවකෙ ලොකෙ අඤ්ඤො නත්ථි, කුරුරට්ඨෙ පන ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ කොරබ්බරාජපුත්තො සුතසොමො නාම තං නිබ්බිසෙවනං කත්වා දමෙස්සති, රාජුතඤ්ච ජීවිතං දස්සති, තඤ්ච මනුස්සමංසා ඔරමාපෙස්සති, සකලජම්බුදිපෙ අමතං විය ධම්මං අභිසිඤ්චිස්සති, සවෙපි රාජුතං ජීවිතං දාතුකාමො, ‘සුතසොමං ආනෙත්වා බලිකම්මං කාතුං වට්ටති’ති වදෙහි”ති ආහ.

සා “සාධු”ති සම්පට්චිඡිත්වා බිජ්ජං ආගන්ත්වා පබ්බාජිතවෙසෙන තස්ස අවිදුරෙ පායාසි. සො පදසද්දෙන “රාජා නු බො කොචි පලාතො භවිස්සති”ති ඔලොකෙන්නො තං දිස්වා “පබ්බාජිතා නාම ඛන්තියාව, ඉමං ගහෙත්වා එකසතං පුරෙත්වා බලිකම්මං කරිස්සාමි”ති උට්ඨාය අසිහත්ථො අනුබන්ධි, තියොජනං අනුබන්ධිත්වාපි තං පාපුණ්තුං නාසක්ඛි, ගත්තෙහි සෙදා මුච්චිංසු. සො චින්තෙසි – “අහං පුබ්බෙ හත්ථිමිපි අස්සම්පි රථම්පි ධාවන්තං අනුබන්ධිත්වා ගණ්හාමි, අජ්ජ ඉමං පබ්බාජිතං සකාය ගතියා ගච්ඡන්තං සබ්බථාමෙන ධාවන්තොපි ගණ්හිතුං න සක්කොමි, කිං නු බො කාරණං”න්ති. තතො සො “පබ්බාජිතා නාම වචනකරා හොන්ති, ‘තිට්ඨා’ති නං වත්වා ධීතං ගහෙස්සාමි”ති චින්තෙත්වා “තිට්ඨ, සමණා”ති ආහ. “අහං තාව ධීතො, ත්වං පන ධාවිතුං වායාමමකාසි”ති. අථ නං, “හො, පබ්බාජිතා නාම ජීවිතහෙතුසි අලිකං න භණන්ති, ත්වං පන මුසාවාදං කපේසි”ති වත්වා ගාථමාහ –

393. “තිට්ඨාහිති මයා චුත්තො, සො ත්වං ගච්ඡසි පම්මුබ්බො;
අට්ඨිතො ත්වං ධීතොමිති, ලපසි බුහ්මවාරිති;
ඉදං තෙ සමණායුත්තං, අසිඤ්ච මෙ මඤ්ඤසි කඬ්ඝපත්තං”න්ති.

තස්සත්ථො – සමණ, තිට්ඨාහි ඉති වචනං මයා චුත්තො සො ත්වං පම්මුබ්බො පරම්මුබ්බො හුත්වා ගච්ඡසි, බුහ්මවාරිති අට්ඨිතො සමානො ත්වං ධීතො අමිති ඉති ලපසි, අසිඤ්ච මෙ කඬ්ඝපත්තං මඤ්ඤසිති.

තතො දෙවතා ගාථාද්වයමාහ –

394. “ධීතොභමස්මි සධම්මෙසු රාජ, න නාමගොත්තං පරිවත්තයාමි;
වොරඤ්ච ලොකෙ අධීතං වදන්ති;
ආපායිකං නෙරයිකං ඉතො චුතං.

395. “සවෙ ත්වං සද්දහසි රාජ, සුතං ගණ්හාහි ඛන්තිය;
තෙන යඤ්ඤං යජිත්වාන, එවං සග්ගං ගම්ඤ්ඤසි”ති.

තත්ථ සධම්මෙසුති, මහාරාජ, අහං සකෙසු දසසු කුසලකම්මපට්ඨම්මෙසු ධීතො අස්මි භවාමි. න නාමගොත්තන්ති ත්වං පුබ්බෙ දහරකාලෙ බුහ්මදත්තො හුත්වා පිතරි කාලකතෙ බාරාණසිං රජ්ජං ලභිත්වා බාරාණසිරාජා ජාතො, තං නාමං ජහිත්වා පොරිසාදො හුත්වා ඉදානි කම්මාසපාදො ජාතො, ඛන්තියකුලෙ ජාතොපි අහක්ඛං මනුස්සමංසං යස්මා භක්ඛෙසි, තස්මා අත්තනො නාමගොත්තං යථා පරිවත්තෙසි, තථා අහං අත්තනො නාමගොත්තං න පරිවත්තයාමි. වොරඤ්චාති ලොකෙ වොරඤ්ච දසකුසලකම්මපට්ඨ අධීතං නාම වදන්ති. ඉතො චුතන්ති ඉතො චුතං හුත්වා අපායෙ නිරයෙ පතිට්ඨිතං. ඛන්තිය, භූමිපාල මහාරාජ, ත්වං මම වචනං සවෙ සද්දහසි, සුතසොමං ගණ්හාහි, තෙන සුතසොමෙන යඤ්ඤං යජිත්වාන එවං සග්ගං ගම්ඤ්ඤසි. හො, පොරිසාද මුසාවාදි තයා මය්හං “සකලජම්බුදිපෙ

රාජානෝ ආනන්දා බනිකම්මං කරිස්සාමි”ති පටිස්සුතං, ඉදානි යෙ වා තෙ වා දුබ්බලරාජානෝ ආනෙසි, ජම්බුදීපතලෙ ජෙට්ඨකං සුතසොමරාජානං සවෙ ත්වං න ආනෙස්සසි, වචනං තෙ මුසා නාම භොති, තස්මා සුතසොමං ගණ්භාහිති.

එවඤ්ච පන වත්වා දෙවතා පබ්බජිතවෙසං අන්තරධාපෙන්වා සකෙන චණ්ණෙන ආකාසෙ තරුණසූරියෝ විය ජලමානා අට්ඨාසි. සො තස්සා කථං සුත්වා රූපඤ්ච ඔලොකෙන්වා “කාසි ත්ව”න්ති ආහ. ඉමස්මිං “රුක්ඛෙ නිබ්බන්තදෙවතා”ති. සො “දිට්ඨා මෙ අත්තනො, දෙවතා”ති තුස්සිත්වා, “සාමි දෙවරාජ, මා සුතසොමස්ස කාරණා චිත්තයි, අත්තනො රුක්ඛං පට්ඨා”ති ආහ. දෙවතා තස්ස පස්සන්තස්සෙව රුක්ඛං පාවිසි. තස්මිං බණෙ සූරියෝ අත්ථඨගතො, වන්දො උග්ගතො. පොරිසාදො වෙදඨගකුසලො නක්ඛන්තවාරං ජානාති. සො නහං ඔලොකෙන්වා “ස්වෙ චුස්සනක්ඛන්තං හවිස්සති, සුතසොමො න්භායිතුං උය්‍යානං ගමිස්සති, තත්ථ ගණ්භිස්සාමි, ආරක්ඛො පනස්ස මහා හවිස්සති, සමන්තා තියොජනං සකලනගරවාසිනො රක්ඛන්තා වරිස්සන්ති, අසංවිහිතෙ ආරක්ඛෙ පඨමයාමෙයෙව මිගාජිතං උය්‍යානං ගන්ත්වා මඬගලපොක්ඛරණං ඔතරිත්වා යස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා තත්ථ ගන්ත්වා පොක්ඛරණං ඔරුය්‍ය පදුමපත්තෙන සිසං පටිච්ඡාදෙන්වා අට්ඨාසි. තස්ස තෙජෙන මච්ඡකච්ඡපාදයො ඔසක්කිත්වා උදකපරියන්තෙ වග්ගවග්ගා හුත්වා විවරිංසු.

කුතො පන ලද්ධොයං තෙජොති? පුබ්බයොගවසෙන. සො හි කසපදසබලස්ස කාලෙ ධීරසලාකහත්තං පට්ඨපෙසි, තෙන මහාථාමො අහොසි. අග්ගිසාලඤ්ච කාරෙන්වා හික්ඛුසඬ්ඨස්ස සීතවිනොදනත්ථං අග්ගිඤ්ච දාරුනි ව දාරුච්ඡෙදනවාසිඤ්ච ඵරසුඤ්ච අදාසි, තෙන තෙජවා අහොසි.

එවං තස්මිං අන්තොඋය්‍යානං ගතෙයෙව බලවපච්චුසසමයෙ සමන්තා තියොජනං ආරක්ඛං ගණ්භිංසු. රාජාපි පාතොව භුත්තපාතරාසො අලඬකතහත්ථික්ඛන්ධවරගතො චතුරඬ්ඨිනියා සෙනාය පරිවුතො නගරතො නික්ඛමි. තදා තක්කසිලතො නන්දො නාම බ්‍රාහ්මණො වතස්සො සතාරහා ගාථායො ආදාය විසතියොනපසතං මග්ගං අතික්කමිත්වා තං නගරං පත්වා ද්වාරගාමෙ වසිත්වා සූරියෙ උග්ගතෙ නගරං පටිසන්තො රාජානං පාවිතද්වාරොන නික්ඛන්තං දිස්වා හත්ථං පසාරෙන්වා ජයාපෙසි. රාජා දිසාවක්ඛුකො හුත්වා ගච්ඡන්තො උන්නතප්පදෙසෙ ධීතස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පසාරිතහත්ථං දිස්වා හත්ථිනා තං උපසඬ්ඨකමිත්වා පුච්ඡි -

396. “කිස්මිං නු රට්ඨෙ තව ජාතිභූමි, අථ කෙන අත්ථෙත ඉධානුපත්තො;
අක්ඛාහි මෙ බ්‍රාහ්මණ එතමත්ථං, කිමිච්ඡසි දෙමි තයජ්ජ පත්ථිත”න්ති.

තස්සත්ථො - භො බ්‍රාහ්මණ, තව ජාතිභූමි කිස්මිං රට්ඨෙ අත්ථි නු, කෙන අත්ථෙත පයොජනෙන හෙතුභූතෙන ඉද ඉමස්මිං නගරෙ අනුප්පත්තො, භො බ්‍රාහ්මණ, මයා පුච්ඡිතො සො ත්වං එතමත්ථං එතං පයොජනං මෙ මය්‍හං අක්ඛාහි කට්ඨෙ, තයා පත්ථිතවත්ථුං තෙ තුය්‍හං අජ්ජ ඉදානි දදාමි, කිං වත්ථුං ඉච්ඡසිති.

අථ නං සො ගාථමාහ -

397. “ගාථා වතස්සො ධරණිමහිස්සර, සුගම්භීරත්ථා වරසාගරූපමා;
තවෙව අත්ථාය ඉධාගතොස්මි, සුණොහි ගාථා පරමත්ථසංහිතා”ති.

තත්ථ ධරණිමහිස්සරාති භූමිපාල වතස්සො ගාථා කිං භූතා? සුගම්භීරත්ථා වරසාගරූපමා, තවෙව තව එව අත්ථාය ඉධ යානං අනුප්පත්තො අස්මි හවාමි. සුණොහිති කස්සපදසබලෙන දෙසිතා පරමත්ථසංහිතා ඉමා සතාරහා ගාථායො සුණොහිති අත්ථො.

ඉති වත්වා, “මහාරාජ, ඉමා කස්සපදසබලෙන දෙසිතා වතස්සො සතාරහා ගාථායො “තුම්භෙ සුතචිත්තකා”ති සුත්වා තුම්භාකං දෙසෙතුං ආගතොමි”ති ආහ. රාජා තුට්ඨමානසො හුත්වා, “ආවරිය , සුට්ඨු තෙ ආගතං, මයා පන නිවත්තිතුං න සක්කා, අජ්ජ චුස්සනක්ඛන්තයොගෙන සිසං න්භායිතුං ආගතොමිහි, අහං පුනදිවසෙ ආගන්ත්වා සොස්සාමි, ත්වං මා උක්කණ්ඨී”ති වත්වා “ගච්ඡථ බ්‍රාහ්මණස්ස අසුකගෙහෙ සයනං පඤ්ඤාපෙන්වා සාසවිජාදනං සංවිදහථා”ති අමුවෙ ආණාපෙන්වා උය්‍යානං පාවිසි. තං අට්ඨාරසහත්ථෙත පාකාරොන පරික්ඛිත්තං අහොසි. තං අඤ්ඤමඤ්ඤං සඬ්ඝට්ඨෙත්තා සමන්තා හත්ථිනො පරික්ඛිපිංසු, තතො අස්සා, තතො රථා, තතො ධනුග්ගහා, තතො පත්තිති, සඬ්ඛිතමහාසමුද්දො විය උන්නාදෙන්තො බලකායො අහොසි. අථ රාජා ඔළාරිකානි ආහරණානි ඔමුඤ්චිත්වා මස්සුකම්මං කාරෙන්වා උබ්බට්ඨිතසරීරො පොක්ඛරණියා අන්තො රාජචිහවෙන න්හන්වා පච්චුත්තරිත්වා උදකග්ගහණසාටකෙන නිවාසෙන්වා අට්ඨාසි. අථස්ස දුස්සගන්ධමාලාලඬකාරෙ උපනයිංසු. පොරිසාදො චිත්තෙසි - “රාජා අලඬකකාලෙ භාරිකො හවිස්සති, සල්ලහුකකාලෙයෙව නං ගණ්භිස්සාමි”ති. සො නදන්තො වග්ගන්තො උදකෙ මච්ඡං ආලුළෙන්තො චිජ්ජුලතා විය මත්ථකෙ බග්ගං පරිබ්භමෙන්තො “අහං අරෙ මනුස්සවොරො පොරිසාදො”ති නාමං සාවෙන්වා අඬ්ඟුලිං නලාටෙ ය්‍පෙන්වා උදකා උත්තරි. තස්ස සද්දං සුත්වා ව හත්ථාරොහා හත්ථිහි, අස්සාරොහා අස්සෙහි, රථාරොහා රට්ඨෙ හස්සිංසු. බලකායො ගහිතගහිතානි ආවුධානි ඡඩ්ඬෙන්වා උරෙන භූමියං නිපජ්ජි.

පොරිසාදො සුතසොමං උක්ඛිපිත්වා ගණ්භි, සෙසරාජානො පාදෙ ගහෙන්වා අධොසිසකෙ කත්වා පණ්ඨියා සිසං පහරන්තො ගච්ඡති. බොධිසත්තං පන උපගන්ත්වා ඔනතො උක්ඛිපිත්වා බන්ධෙ නිසිදාපෙසි. සො “ද්වාරොන ගමනං

පපඤ්චො භවිස්සති” නි සම්මුඛට්ඨානෙයෙව අට්ඨාරසහත්ථං පාකාරං ලඛ්ඝිත්වා පුරතො ගලිතමදමත්තවාරණකුම්භෙ අක්කමිත්වා පබ්බතකුටානි පානෙන්තො විය වාතජවානං අස්සතරානං පිට්ඨෙ අක්කමන්තො පානෙන්වා රථධුරරථසීසෙසු අක්කමිත්වා හමිකං හමන්තො විය නීලඵලකානි නිග්‍රොධපත්තානි මද්දන්තො විය එකවෙගෙනෙව නියොජනමත්තං මග්ගං ගන්ත්වා “අත්ථි නු බො කොචි සුතසොමස්සත්ථාය පච්ඡතො ආගච්ඡන්තො” නි ඔලොකෙන්වා කඤ්චි අදිත්වා සණ්ඨං ගච්ඡන්තො සුතසොමස්ස කෙසෙහි උදකඛිත්ථුනි අත්තනො උරෙ පතීනානි දිස්වා “මරණස්ස අභායන්තො නාම නත්ථි, සුතසොමොපි මරණභයෙන රොදති මඤ්ඤෙ” නි වින්තෙන්වා ආහ –

398. “න වෙ රුදන්ති මතිමන්තො සපඤ්ඤා, බහුස්සුතා යෙ බහුධානවිත්තිනො;
දිපඤ්චි එතං පරමං නරානං, යං පණ්ඩිතා සොකනුදා භවන්ති.

399. “අත්තානං ඤාති උදාහු පුත්තදාරං, ධඤ්ඤං ධනං රජතං ජාතරූපං;
කිමෙව ත්වං සුතසොමානුතප්පෙ, කොරඛ්‍යසෙට්ඨ වචනං සුඤ්ඤාම තෙන” නිති.

තත්ථ, හො සුතසොම මහාරාජ, යෙ පණ්ඩිතා කිං භූතා? මතිමන්තො අත්ථානත්ථං කාරණාකාරණං ජානනපඤ්ඤාය සමන්තාගතා, සප්පඤ්ඤා විවරණපඤ්ඤාය සමන්තාගතා, බහුස්සුතා බහුස්සුතධරා බහුධානවිත්තිනො බහුකාරණවිත්තනසීලා, තෙ පණ්ඩිතා මරණභයෙ උප්පන්නෙ සති භිතා හුත්වා වෙ එකත්තෙන න රුදන්ති න පරිදෙවන්ති. දීපං භීති, හො සුතසොම මහාරාජ හි කස්මා පන වදාමි, මහාසමුද්දෙ භින්නනාවානං වාණිජකානං ජනානං පතිට්ඨාභූතං මහාදීපං ඉව, එවමිපි තථා එතං පණ්ඩිතං අප්පට්ඨසරණානං නරානං පරමං. යං යෙන කාරණෙන යෙ පණ්ඩිතා සොකිනං ජනානං සොකනුදා භවන්ති, හො සුතසොම මහාරාජ, ත්වං මරණභයෙන පරිදෙවිති මඤ්ඤෙ මඤ්ඤාමි. අත්තානන්ති, හො සුතසොම මහාරාජ, අත්තහෙතු උදාහු ඤාතිහෙතු පුත්තදාරහෙතු උදාහු ධඤ්ඤධනරජතජාතරූපහෙතු කිමෙව ත්වං කිමෙව ධම්මජාතං ත්වං අනුතප්පෙ අනුතප්පෙය්‍යාසි. කොරඛ්‍යසෙට්ඨ කුරුරට්ඨවාසීනං සෙට්ඨ උත්තම, හො මහාරාජ, එතං තච වචනං සුඤ්ඤාමානි.

සුතසොමො ආහ –

400. “නෙවාහමත්තානමනුත්ථුනාමි, න පුත්තදාරං න ධනං න රට්ඨං;
සතඤ්ච ධම්මො වරිතො පුරාණො, තං සඬගරං බ්‍රාහ්මණස්සානුතප්පෙ.

401. “කතො මයා සඬගරො බ්‍රාහ්මණෙන, රට්ඨෙ සකෙ ඉස්සරියෙ ධීතෙන;
තං සඬගරං බ්‍රාහ්මණසප්පදාය, සච්චානුරක්ඛි පුනරාවජිස්ස” නිති.

තත්ථ නෙවාහමත්තානමනුත්ථුනාමිති අහං තාව අත්තත්ථාය නෙව රොදාමි න සොවාමි, ඉමෙසමිපි පුත්තාදීනං අත්ථාය න රොදාමි න සොවාමි, අපිව බො පන සතං පණ්ඩිතානං වරිතො පුරාණධම්මො අත්ථි, යං සඬගරං කත්වා පච්ඡා අනුතප්පනං නාම, තං සඬගරං බ්‍රාහ්මණස්ස අහං අනුසොවාමිති අත්ථො . සච්චානුරක්ඛිති සච්චං අනුරක්ඛන්තො. සො හි බ්‍රාහ්මණො තක්කසීලතො කස්සපදසබලෙන දෙසිතා වතස්සො සතාරහා ගාථායො ආදාය ආගතො, තස්සාහං ආගන්තුකවත්තං කාරෙන්වා “නත්තවා ආගතො සුණ්ඨස්සාමි, යාව මමාගමනා ආගමෙහි” නි සඬගරං කත්වා ආගතො, ත්වං තා ගාථායො සොතුං අදන්වාච මං ගණ්හි. සච්චෙ මං විස්සජ්ජෙසි, තං ධම්මං සුත්වා සච්චානුරක්ඛි පුනරාවජිස්සාමිති වදන්ති.

අථ නං පොරිසාදො ආහ –

401. “නෙවාහමෙන අභිසද්දහාමි, සුඛි නරො මච්චුමුඛා පමුත්තො;
අමිත්තහත්ථං පුනරාවජෙය්‍ය, කොරඛ්‍යසෙට්ඨ න හි මං උපෙසි.

403. “මුත්තො තුවං පොරිසාදස්ස හත්ථා, ගන්ත්වා සකං මන්දිරං කාමකාමී;
මධුරං පියං ජීවිතං ලද්ධ රාජ, කුතො තුවං එහිසි මෙ සකාස” නිති.

තත්ථ සුඛිති සුඛප්පත්තො හුත්වා. මච්චුමුඛා පමුත්තොති මාදිසස්ස වොරස්ස හත්ථතො මුත්තතාය මරණමුඛා මුත්තො නාම හුත්වා අමිත්තහත්ථං පුනරාවජෙය්‍ය ආගච්ඡෙය්‍ය, අහං එතං වචනං නෙව අභිසද්දහාමි, කොරඛ්‍යසෙට්ඨ ත්වං මම සන්තිකං න හි උපෙසි. මුත්තොති සුතසොම තුවං පොරිසාදස්ස හත්ථතො මුත්තො. සකං මන්දිරන්ති රාජධානිගෙහං ගන්ත්වා. කාමකාමීති කාමං කාමයමානො. ලද්ධානි අතිවිය පියං ජීවිතං ලභිත්වා තුවං මෙ මම සන්තිකෙ කුතො කෙන නාම කාරණෙන එහිසි.

තං සුත්වා මහාසත්තො සිහො විය අසමිහිතො ආහ –

404. “මතං වරෙය්‍ය පරිසුද්ධසීලො, න ජීවිතං ගරහිතො පාපධම්මො;
න හි තං නරං තායති දුග්ගතිහි, යස්සාපි හෙතු අලිකං හණෙය්‍ය.

405. “සචෙපි වාතො ගිරිමාවහෙය්‍ය, වන්දො ව සූරියො ව ඡමා පතෙය්‍යං;
සබ්බා ව නජ්ජො පටිසොතං වජෙය්‍යං, න ත්වෙවහං රාජ මුසා හණෙය්‍යං.

406. “නහං ඵලෙය්‍ය උදධිපි සුස්සෙ, සංවත්තෙය භුතධරා වසුන්ධරා;
සිලුවිවයො මෙරු සමුලමුප්පතෙ, න ත්වෙවහං රාජ මුසා භණෙය්‍ය”න්ති.

තත්ථ මතං වරෙය්‍යාති පොරිසාද යො නරො පරිසුද්ධසිලො ජීවිතහෙතු අණුමත්තම්පි පාපං න කරොති,
සිලසම්පන්නො හුත්වා වරෙය්‍ය තං මරණං ඉච්ඡෙය්‍ය, ගරහිතො පාපධම්මො තං ජීවිතං න සෙය්‍යො, දුස්සිලො
පුග්ගලො යස්සාපි හෙතු අත්තාදිනොපි හෙතු අලිකං වචනං භණෙය්‍ය, තං නරං ඵවරුපං දුග්ගතිහි තං අලිකං න
තායතෙ. සචෙපි වාතො ගිරිමාවහෙය්‍යාති, සම්ම පොරිසාද, තයා සද්ධිං ඵකාවරියකුලෙ සික්ඛිතො ඵවරුපො
සභායකො හුත්වා අහං ජීවිතහෙතු මුසා න කපෙම්, කිං න සද්දහසි. සචෙ පුරත්ථිමාදිහෙදො වාතො උච්ඡාය මහත්තං
ගිරිං තුලපිචුං විය ආකාසෙ ආවහෙය්‍ය, වන්දො ව සුරියො ව අත්තනො අත්තනො විමානෙන සද්ධිං ඡමා පථවියං
පතෙය්‍යුං, සබ්බාපි නජ්ජො පතිසොතං වජෙය්‍යුං, හො පොරිසාද, ඵවරුපං වචනං සචෙ භණෙය්‍ය, තං සද්දහිතබ්බං,
අහං මුසා භණෙය්‍යං ඉති වචනං තුය්හං ජනෙහි වුත්තං, න ත්වෙව තං සද්දහිතබ්බං.

ඵවං වුත්තෙපි සො න සද්දහියෙව. අථ බොධිසත්තො “අයං මය්හං න සද්දහති, සපථනපි තං
සද්දහාපෙස්සාම්”ති වින්තෙත්වා, “සම්ම පොරිසාද, ඛන්ධතො තාව මං ඔතාරෙහි, සපථං කත්වා තං
සද්දහාපෙස්සාම්”ති වුත්තෙ තෙන ඔතාරෙත්වා භූමියං යපිතො සපථං කරොත්තො ආහ –

407. “අසිඤ්ච සත්තිඤ්ච පරාමසාම්, සපථම්පි තෙ සම්ම අහං කරොම්;
තයා පමුත්තො අනණො භවිත්වා, සච්චානුරක්ඛි පුනරාවජ්ජස්ස”න්ති.

තස්සත්ථො – සම්ම පොරිසාද, සචෙ ඉච්ඡසි, ඵවරුපෙහි ආවුධෙහි සංවිහිතාරක්ඛෙ ඛත්තියකුලෙ මෙ නිබ්බත්ති
නාම මා හොතුති අසිඤ්ච සත්තිඤ්ච පරාමසාම්. සචෙ අඤ්ඤෙහි රාජුහි අකත්තබ්බං අඤ්ඤං වා යං ඉච්ඡසි, තං
සපථම්පි තෙ, සම්ම, අහං කරොම්. යථාහං තයා පමුත්තො ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස අනණො හුත්වා
සච්චමනුරක්ඛන්තො පුනරාගම්ස්සාම්ති.

තතො පොරිසාදො “අයං සුතසොමො ඛත්තියෙහි අකත්තබ්බං සපථං කරොති, කිං මෙ ඉමිනා, එස ඵතු වා මා වා,
අහම්පි ඛත්තියරාජා, මමෙව බාහුලොහිතං ගහෙත්වා දෙවතාය බලිකම්මං කරිස්සාම්, අයං අතිවිය කිලමති”ති
වින්තෙත්වා –

408. “යො තෙ කතො සඬගරො බ්‍රාහ්මණෙන, රට්ඨෙ සකෙ ඉස්සරියෙ ධීතෙන;
තං සඬගරං බ්‍රාහ්මණසප්පදාය, සච්චානුරක්ඛි පුනරාවජ්ජස්ස”න්ති.

තත්ථ පුනරාවජ්ජස්සුති පුන ආගච්ඡෙය්‍යාසි.

අථ නං මහාසත්තො, “සම්ම, මා වින්තසි, වතස්සො සතාරහා ගාථා සුත්වා ධම්මකථිකස්ස පූජං කත්වා
පාතොවාගම්ස්සාම්”ති වත්වා ගාථමාහ –

409. “යො මෙ කතො සඬගරො බ්‍රාහ්මණෙන, රට්ඨෙ සකෙ ඉස්සරියෙ ධීතෙන;
තං සඬගරං බ්‍රාහ්මණසප්පදාය, සච්චානුරක්ඛි පුනරාවජ්ජස්ස”න්ති.

අථ නං පොරිසාදො, “මහාරාජ, තුම්හෙ ඛත්තියෙහි අකත්තබ්බං සපථං කරිත්ථ, තං අනුස්සරෙය්‍යාථා”ති වත්වා,
“සම්ම පොරිසාද, ත්වං මං දහරකාලතො පට්ඨාය ජානාසි, භාසෙනපි මෙ මුසා න කථිතපුබ්බා, සොහං ඉදාහි රජ්ජෙ
පතිට්ඨිතො ධම්මාධම්මං ජානන්තො කිං මුසා කපෙස්සාම්, සද්දහසි මය්හං, අහං තෙ ස්වෙ බලිකම්මං පාපුණ්ස්සාම්”ති
සද්දහාපිතො “තෙන හි ගච්ඡ, මහාරාජ, තුම්හෙසු අනාගතෙසු බලිකම්මං න භවිස්සති, දෙවතාපි තුම්හෙහි විනා න
සම්පට්ඨිතති, මා මෙ බලිකම්මස්ස අත්තරායං කරිත්ථා”ති මහාසත්තං උයොයාපෙසි. සො රාහුමුඛා මුත්තවන්දො විය
නාගබලො ථාමසම්පන්නො ඛිජ්ජමෙව නගරං සම්පාපුණ්. සෙනාපිස්ස “සුතසොමො රාජා පණ්ඩිතො
මධුරධම්මකථිකො එකං ද්වෙ කථා කපෙතුං ලහන්තො පොරිසාදං දමෙත්වා සිහමුඛා මුත්තමත්තවාරණො විය
ආගම්ස්සති, ‘ඉමෙ රාජානං පොරිසාදස්ස දත්වා ආගතා’ති මහාජනො ගරහිස්සති”ති වින්තෙත්වා බහිනගරෙයෙව
ඛන්ධාවාරං කත්වා ධීතා තං දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වා පච්චුග්ගන්ත්වා වන්දිත්වා “කච්චි, මහාරාජ, පොරිසාදෙන
කිලම්තො”ති පටිසන්ථාරං කත්වා “පොරිසාදෙන මය්හං මාතාපිතුහිපි දුක්කරං කතං, තථාරුපො නාම වණ්ඨො
සාහසිකො පොරිසාදො මම ධම්මකථං සුත්වා මං විස්සජ්ජෙසි”ති වුත්තෙ රාජානං අලඬකරිත්වා හත්ථික්ඛන්ධං
ආරොපෙත්වා පරිවාරෙත්වා නගරං පාටිසි. තං දිස්වා සබ්බෙ නාගරා තුස්සිංසු.

සොපි ධම්මගරුතාය ධම්මසොණ්ඩතාය මාතාපිතරො අදිස්වාච “පච්ඡාපි නෙ පස්සිස්සාම්”ති රාජනිවෙසනං
පවිසිත්වා රාජාසනෙ නිසිදිත්වා බ්‍රාහ්මණං පක්කොසාපෙත්වා මස්සුකම්මාදිනිස්ස ආණාපෙත්වා තං කප්පිතකෙසමස්සුං
න්භානානුලිත්තං වත්ථාලඬකාරපටිමණ්ඩිතං කත්වා ආනෙත්වා දස්සිතකාලෙ සයං පච්ඡා න්හත්වා තස්ස අත්තනො
හොජනං දාපෙත්වා තස්මිං භුත්තෙ සයං භුඤ්ජිත්වා තං මහාරහෙ පල්ලඬකෙ නිසිදාපෙත්වා ධම්මගරුකතාය අස්ස
ගන්ධමාලාදිහි පූජං කත්වා සයං නිවෙ ආසනෙ නිසිදිත්වා “තුම්හෙහි මය්හං ආහතා සතාරහා ගාථා සුණොම
ආවරියා”ති යාචි. තමත්ථං දීපෙන්තො සත්ථා ගාථමාහ –

410. “මුත්තො ව සො පොරිසාදස්ස හත්ථා, ගන්ත්වාන නං බ්‍රාහ්මණං එතදවොච;
සුඤ්ඤාමි ගාථායො සතාරහායො, යා මෙ සුතා අස්සු හිතාය බ්‍රහ්මෙ”ති.

තත්ථ එතදවොචාති එතං අවොච.

අථ බ්‍රාහ්මණො බොධිසත්තෙන යාවිතකාලෙ ගන්ධෙහි හත්ථෙ උඛ්ඛට්ටෙත්වා පසිඛිකා මනොරමං පොත්ථංකං
නිහරිත්වා උභොහි හත්ථෙහි ගහෙත්වා “තෙන හි, මහාරාජ, කස්සපදසබලෙන දෙසිතා රාගමදාදිනිම්මදනා
අමතමහානිබ්බානසම්පාපිකා චතස්සො සතාරහා ගාථායො සුඤ්ඤාමි”ති චත්ථා පොත්ථංකං ඔලොකෙන්නො ආහ –

411. “සකිදෙව සුතසොම, සබ්බි හොති සමාගමො;
සා නං සඬගති පාලෙති, නාසබ්බි බහු සඬගමො.

412. “සබ්බිරෙව සමාසෙථ, සබ්බි කුබ්බෙථ සන්ථවං;
සතං සද්ධම්මමඤ්ඤාය, සෙය්‍යො හොති න පාපියො.

413. “ජීරන්ති වෙ රාජරථා සුවිත්තා, අපො සරීරම්පි ජරං උපෙනි;
සතඤ්ච ධම්මො න ජරං උපෙනි, සන්නො හවෙ සබ්බි පච්චෙදයන්ති.

414. “නහඤ්ච දුරෙ පථවී ව දුරෙ, පාරං සමුද්දස්ස තදාහු දුරෙ;
තතො හවෙ දුරතරං වදන්ති, සතඤ්ච ධම්මො අසතඤ්ච රාජා”ති.

තත්ථ සකිදෙව්චාති එකචාරමෙව. සබ්බිති සප්පුරිසෙහි. සා නන්ති සා සබ්බි සප්පුරිසෙහි සඬගති සමාගමො
එකචාරං පචත්තොපි තං පුග්ගලං පාලෙති රක්ඛති. නාසබ්බිති අසප්පුරිසෙහි පන බහු සුවිරම්පි කතො සඬගමො
එකථායානෙ නිවාසො න පාලෙති, න ථාවරො හොතිති අත්ථො. සමාසෙථාති සද්ධං නිසිදෙය්‍යා, සබ්බෙපි ඉරියාපථෙ
පණ්ඩිතෙහෙව සද්ධං පචත්තෙය්‍යාති අත්ථො. සන්ථවන්ති මිත්තසන්ථවං. සතං සද්ධම්මන්ති පණ්ඩිතානං බුද්ධාදීනං
සත්තතිංසබොධිපක්ඛියධම්මසඬබ්බානං සද්ධම්මං. සෙය්‍යොති එතං ධම්මං ඤාත්වා වඩ්ඪියෙව හොති, හානි නාම නත්ථීති
අත්ථො. රාජරථාති රාජුනං ආරොහනීයරථා. සුවිත්තාති සුපරිකම්මකතා. සබ්බි පච්චෙදයන්ති බුද්ධාදියො සන්නො
“සබ්බි”ති සඬබං ගතං සොහනං උත්තමං නිබ්බානං පච්චෙදෙන්ති ථොමෙත්ති, සො නිබ්බානසඬබ්බානො සතං ධම්මො
ජරං න උපෙනි න ජීරති. නහන්ති ආකාසො. දුරෙති පථවී හි සප්පතිට්ඨා සගහණා, ආකාසො නිරාලම්බො අප්පතිට්ඨො,
ඉති උභො එතෙ එකාබද්ධාපි විසංයොගට්ඨෙන අනුපලිත්තට්ඨෙන ව දුරෙ නාම හොන්ති. පාරන්ති ඔරිමතිරතො
පරතිරං. තදාහුති තං ආහු.

ඉති බ්‍රාහ්මණො චතස්සො සතාරහා ගාථා කස්සපදසබලෙන දෙසිතනියාමෙන දෙසෙත්වා තුණ්හි අහොසි . තං
සුත්වා මහාසත්තො “සප්ඵලං චත මෙ ආගමන”න්ති තුට්ඨවිත්තො හුත්වා “ඉමා ගාථා නෙව සාවකභාසිතා, න
ඉසිභාසිතා, න කෙනවි භාසිතා, සබ්බඤ්ඤාභාව භාසිතා, කිං නු බො අග්ගන්ති”ති වින්තෙත්වා “ඉමාසං සකලම්පි
චක්කවාළං යාව බ්‍රහ්මලොකා සත්තරතනපුණ්ණං කත්වා දදමානොපි නෙව අනුච්ඡවිකං කාතුං සක්කොති, අහං බො
පනස්ස තියොජනසතෙ කුරුරට්ඨෙ සත්තයොජනිකෙ ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ රජ්ජං දාතුං පහොමි, අත්ථි නු ඛිවස්ස රජ්ජං
කාරොතුං භාග්‍ය”න්ති අඬගවිජ්ජානුභාවෙන ඔලොකෙන්නො නාද්දස. තතො සෙනාපතිට්ඨානාදීනි ඔලොකෙන්නො
එකගාමභොජකමත්තස්සපි භාග්‍යං අදිස්වා ධනලාභස්ස ඔලොකෙන්නො කොට්ඨනතො පට්ඨාය ඔලොකෙත්වා
චතුත්තංයෙව කභාපණසහස්සානං භාග්‍යං දිස්වා “එත්තකෙන නං පුපෙස්සාමි”ති චතස්සො සහස්සත්ථවිකා
දාපෙත්වා, “ආවරිය, තුම්හෙ අඤ්ඤෙසං බත්තියානං ඉමා ගාථා දෙසෙත්වා කිත්තකං ධනං ලභවා”ති පුව්ඡති.
“එකෙකාය ගාථාය සතං සතං, මහාරාජ, තෙනෙව තා සතාරහා නාම ජානා”ති. අථ නං මහාසත්තො, “ආවරිය, ත්වං
අත්තනා ගහෙත්වා වික්කෙය්‍යහණ්ඩස්ස අග්ගම්පි න ජානාසි , ඉතො පට්ඨාය එකෙකා ගාථා සහස්සාරහා නාම
හොන්තු”ති චත්ථා ගාථමාහ –

415. “සහස්සියා ඉමා ගාථා, නහිමා ගාථා සතාරහා;
චත්තාරි ත්වං සහස්සානි, බිජ්ජං ගණ්හාහි බ්‍රාහ්මණා”ති.

තස්සත්ථො – බ්‍රාහ්මණ, ඉමා ගාථා සහස්සියා සහස්සාරහා, ඉමා ගාථා සතාරහා න හි හොන්තු, බ්‍රාහ්මණ, ත්වං
චත්තාරි සහස්සානි බිජ්ජං ගණ්හාති.

අථස්ස එකං සුබයානකං දත්වා “බ්‍රාහ්මණං සොත්ථිනා ගෙහං සම්පාපෙථා”ති පුරිසෙ ආණාපෙත්වා තං
උය්‍යාපෙසි. තස්මිං බණ “සුතසොමරඤ්ඤා සතාරහා ගාථා සහස්සාරහා කත්වා පුජිතා සාධු සාධු”ති
මහාසාධුකාරසද්දො අහොසි. තස්ස මානාපිතරො තං සද්දං සුත්වා “කිං සද්දො නාමෙසා”ති පුව්ඡිත්වා යථාභූතං සුත්වා
අත්තනො ධනලොභතාය මහාසත්තස්ස කුජ්ඣිංසු. සොපි බ්‍රාහ්මණං උය්‍යාපෙත්වා තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා
චන්දිත්වා අට්ඨාසි. අථස්ස පිතා “කථං, තාත, එවරුපස්ස සාහසිකස්ස වොරස්ස හත්ථතො මුත්තොසි”ති
පටිසන්ථාරමත්තම්පි අකත්වා අත්තනො ධනලොභතාය “සච්චං කිර, තාත, තයා චතස්සො ගාථා සුත්වා චත්තාරි
සහස්සානි දින්නානි”ති පුව්ඡිත්වා “සච්ච”න්ති චුත්තෙ ගාථමාහ –

416. “ආසිති යා නාවුනියා ව ගාලා, සතාරහා වාපි හවෙය් ගාලා;
පව්වත්තමෙව සුතසොම ජානහි, සහස්සියා නාම කා අත්ථි ගාලා”ති.

තස්සත්ථො – ගාලා නාම, තාත, ආසිති යා ව නාවුනියා ව සතාරහා වාපි හවෙය්, පව්වත්තමෙව අත්තනාව ජානාහි, සහස්සාරහා නාම ගාලා කා කස්ස සන්තිකෙ අත්ථිති.

අථ නං මහාසත්තො “නාහං, තාත, ධනෙන වුද්ධිං ඉච්ඡාමි, සුතෙන පන ඉච්ඡාමි”ති සඤ්ඤාපෙන්නො ආහ –

417. “ඉච්ඡාමි වොහං සුතවුද්ධිමත්තනො, සන්නොති මං සප්පුරිසා හපෙය්සුං;
අහං සවන්තිහි මහොදධිව, න හි තාත තප්පාමි සුභාසිතෙන.

418. “අග්ගි යලා තිණකට්ඨං දහන්තො, න කප්පති සාගරොව නදිහි;
එවම්පි තෙ පණ්ඩිතා රාජසෙට්ඨ, සුත්වා න තප්පන්ති සුභාසිතෙන.

419. “සකස්ස දාසස්ස යදා සුඤ්ඤාමි, ගාලං අහං අත්ථවතිං ජනින්ද;
තමෙව සක්කච්ච නිසාමයාමි, න හි තාත ධම්මෙසු මමත්ථි තිත්ති”ති.

තත්ථ වොති නිපාතමත්තං. “සන්නො”ති එතෙ ව මං හපෙය්සුං ඉති ඉච්ඡාමි. සවන්තිහිති නදිහි. සකස්සාති තිට්ඨතු, නන්ද, බ්‍රාහ්මණො, යදා අහං අත්තනො දාසස්සපි සන්තිකෙ සුඤ්ඤාමි, තාත, ධම්මෙසු මම තිත්ති න හි අත්ථිති.

එවඤ්ච පන වත්වා “මා මං, තාත, ධනහෙතු පරිභාසසි, අහං ධම්මං සුත්වා ආගම්ස්සාමි”ති සපථං කත්වා ආගතො, ඉදානාහං පොරිසාදස්ස සන්තිකං ගම්ස්සාමි, ඉදං තෙ රජ්ජං ගණ්හලා”ති රජ්ජං නිය්‍යාදෙන්තො ගාථමාහ –

420. “ඉදං තෙ රට්ඨං සධනං සයොග්ගං, සකායුරං සබ්බකාමුපපන්නං;
කිං කාමහෙතු පරිභාසසි මං, ගච්ඡාමහං පොරිසාදස්ස ඤාත්තෙ”ති.

තත්ථ ඤාත්තෙති සන්තිකෙ.

තස්මිං සමයෙ පිතුරඤ්ඤො හදයං උණ්භං අහොසි. සො, “තාත සුතසොම, කිං නාමෙතං කට්ඨෙසි, මයං චතුරඛිනියා සෙනාය වොරං ගහෙස්සාමා”ති වත්වා ගාථමාහ –

421. “අත්තානුරක්ඛාය හවන්ති හෙතෙ, හත්ථාරොහා රථිකා පත්තිකා ව;
අස්සාරොහා යෙ ව ධනුග්ගහාසෙ, සෙනං පයුඤ්ජාම හනාම සත්තු”න්ති.

තත්ථ හනාමාති සවෙ එවං පයොජිතා සෙනා තං ගහෙතුං න සක්කොන්ති, අථ නං සකලරට්ඨවාසිනො ගහෙන්වා ගන්ත්වා හනාම සත්තුං, මාරෙම තං අම්භාකං පච්චාමිත්තන්ති අත්ථො.

අථ නං මාතාපිතරො අස්සුපුණ්ණමුඛා රොදමානා විලපන්නා, “තාත, මා ගච්ඡ, ගන්තුං න ලබ්භා”ති යාචිංසු. සොළසහස්සා නාටකිත්ථියොපි සෙසපරිජනොපි “අම්භෙ අනාටෙ කත්වා කුහිං ගච්ඡසි, දෙවා”ති පරිදෙවිංසු. සකලනගරෙ කොච්ඡි සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තො “සුතසොමො පොරිසාදස්ස කිර පට්ඨඤ්ඤං දත්වා ආගතො, ඉදානි වතස්සො සතාරහා ගාලා සුත්වා ධම්මකථිකස්ස සක්කාරං කත්වා මාතාපිතරො වන්දිත්වා පුනපි කිර වොරස්ස සන්තිකං ගම්ස්සති”ති සකලනගරං එකකොලාහලං අහොසි. සොපි මාතාපිතුනං වචනං සුත්වා ගාථමාහ –

422. “සුදුක්කරං පොරිසාදො අකාසි, ජීවං ගහෙන්වාන අවස්සථි මං;
තං තාදිසං පුබ්බකිච්චං සරන්තො, දුබ්භෙ අහං තස්ස කථං ජනින්දා”ති.

තත්ථ ජීවං ගහෙන්වානාති ජීවග්ගහං ගහෙන්වා. තං තාදිසන්ති තං තෙන කතං තථාරූපං. පුබ්බකිච්චන්ති පුරිමං උපකාරං. ජනින්දාති පිතරං ආලපති.

සො මාතාපිතරො අස්සාසෙන්වා, “අම්ම තාතා, තුම්භෙ මය්භං මා වින්තයිත්ථ, කතකල්‍යාණො අහං, මම ඡකාමස්සග්ගිස්සරියං න දුල්ලභ”න්ති මාතාපිතරො වන්දිත්වා ආපුච්ඡිත්වා සෙසජනං අනුසාසිත්වා පක්කාමි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

423. “වන්දිත්වා සො පිතරං මාතරඤ්ච, අනුසාසිත්වා නෙගමඤ්ච බලඤ්ච;
සච්චවාදී සච්චානුරක්ඛමානො, අගමාසි සො යත්ථ පොරිසාදො”ති.

තත්ථ සච්චානුරක්ඛමානොති සච්චං අනුරක්ඛමානො. අගමාසිති තං රත්තිං නිවෙසනෙයෙව වසිත්වා පුනදිවසෙ අරුණුග්ගමනවෙලාය මාතාපිතරො වන්දිත්වා ආපුච්ඡිත්වා සෙසජනං අනුසාසිත්වා අස්සුමුඛෙන නානප්පකාරං පරිදෙවන්තෙන ඉත්ථාගාරාදිනා මහාජනෙන අනුගතො නගරා නික්ඛම්ම තං ජනං නිවත්තෙතුං අසක්කොන්තො මහාමග්ගෙ දණ්ඩකෙන තිරියං ලෙඛං කඩ්ඩිත්වා “සවෙ මයි සිනෙහො අත්ථි, ඉමං මා අතික්කම්සු”ති ආහ.

මහාජනෝ සීලවනෝ තෙජවන්තස්ස ආණං අතික්කමිතුං අසක්කොන්තෝ මහාසද්දෙන පරිදෙවමානෝ නං සීහවිජම්භිතෙන ගච්ඡන්තං ඔලොකෙන්වා තස්මිං දස්සනුපචාරං අතික්කන්තෙ එකරවං රවන්තෝ නගරං පාවිසි. සොපි ආගතමග්ගෙනෙව තස්ස සන්තිකං ගතො. තෙන චුත්තං “අගමාසි සො යත්ථ පොරිසාදො”ති.

තතො පොරිසාදො චින්තෙසි – “සචෙ මම සභායො සුතසොමො ආගන්තුකාමො, ආගච්ඡතු, අනාගන්තුකාමො, අනාගච්ඡතු, රුක්ඛදෙවතා යං මය්හං ඉච්ඡති, තං කරොතු, ඉමෙ රාජානෝ මාරොත්වා පඤ්චමධුරමංසෙන බලිකම්මං කරිස්සාමි”ති චිතකං කත්වා අග්ගිං ජාලෙන්වා “අඬගාරරාසි තාව හොතු”ති තස්ස සුලෙ තච්ඡන්තස්ස නිසින්තකාලෙ සුතසොමො ආගතො. අථ නං පොරිසාදො දිස්වා තුට්ඨවිත්තො, “සම්ම, ගන්ත්වා කත්තබ්බකිව්චං තෙ කත”න්ති පුච්ඡි. මහාසත්තො, “ආම මහාරාජ, කස්සපදසබලෙන දෙසිතා ගාථා මෙ සුතා, ධම්මකථිකස්ස ච සක්කාරො කතො, තස්මා ගන්ත්වා කත්තබ්බකිව්චං කතං නාම හොති”ති දස්සෙතුං ගාථමාහ –

424. “කතො මයා සඬගරො බ්‍රාහ්මණෙන, රට්ඨෙ සකෙ ඉස්සරියෙ ධීතෙන;
තං සඬගරං බ්‍රාහ්මණසප්පදාය, සච්චානුරක්ඛි පුනරාගතොස්මි;
යජස්සු යඤ්ඤං බාද මං පොරිසාදො”ති.

තත්ථ යජස්සුති මං මාරොත්වා දෙවතාය වා යඤ්ඤං යජස්සු, මංසං වා මෙ බාදාහිති අත්ථො.

තං සුත්වා පොරිසාදො “අයං රාජා න භායති, විගතමරණභයො හුත්වා කථෙති, කිස්ස නු බො එස ආනුභාවො”ති චින්තෙන්වා “අඤ්ඤං නත්ථි, අයං ‘කස්සපදසබලෙන දෙසිතා ගාථා මෙ සුතා’ති වදති, තාසං එතෙන ආසුභාවෙන භවිතබ්බං, අභමිපි තං කථාපෙත්වා තා ගාථායො සොස්සාමි, එවං අභමිපි නිබ්භයො භවිස්සාමි”ති සන්තිට්ඨානං කත්වා ගාථමාහ –

425. “න භායතෙ බාදිනං මය්හං පච්ඡා, චිතකා අයං තාව සධුමිකාව;
නිද්ධුමකෙ පචිතං සාධුපක්කං, සුණොමි ගාථායො සතාරභායො”ති.

තත්ථ බාදිතන්ති බාදනං. තං බාදනං මය්හං පච්ඡා වා පුරෙ වා න පරිභායති, පච්ඡාපි හි ත්වං මයා බාදිතබ්බොව. නිද්ධුමකෙ පචිතන්ති නිද්ධුමෙ නිජ්ඣාලෙ අග්ගිමිහි පක්කමංසං සාධුපක්කං නාම හොති.

තං සුත්වා මහාසත්තො “අයං පොරිසාදො පාපධම්මො, ඉමං ථොකං නිග්ගහෙන්වා ලජ්ජාපෙත්වා කථෙස්සාමි”ති චින්තෙන්වා ආහ –

426. “අධම්මිකො ත්වං පොරිසාදකාසි, රට්ඨා ච භට්ඨො උදරස්ස හෙතු;
ධම්මඤ්චිමා අභිවදන්ති ගාථා, ධම්මො ච අධම්මො ච කුභිං සමෙති.

427. “අධම්මිකස්ස ලුද්දස්ස, නිව්චං ලොහිතපාණිනො;
නත්ථි සච්චං කුතො ධම්මො, කිං සුතෙන කරිස්සසි”ති.

තත්ථ ධම්මඤ්චිමාති ඉමා ච ගාථා නවලොකුත්තරධම්මං අභිවදන්ති. කුභිං සමෙතිති කත්ථ සමාගච්ඡති. ධම්මො හි සුගතිං පාපෙහි නිබ්බානං වා, අධම්මො දුග්ගතිං. කුතො ධම්මොති වච්ඡව්චමත්තමිපි නත්ථි, කුතො ධම්මො. කිං සුතෙනාති ත්වං එතෙන සුතෙන කිං කරිස්සසි, මත්තිකාභාජනං විය හි සීහවසාය අභාජනං ත්වං ධම්මස්ස.

සො එවං කථිතෙපි නෙව කුජ්ඣි. කස්මා? මහාසත්තස්ස මෙන්තාභාවනාය මහත්තෙන. අථ නං “කිං පන සම්ම සුතසොම අභමෙව අධම්මිකො”ති වත්වා ගාථමාහ –

428. “යො මංසහෙතු මීගචං වරෙයා, යො වා හනෙ පුරිසමත්තහෙතු;
උභොපි තෙ පෙච්ච සමා භවන්ති, කස්මා නො අධම්මිකං බුසි මං ත්ව”න්ති.

තත්ථ කස්මා නොති යෙ ජම්බුදීපතලෙ රාජානෝ අලඬිකතපටියන්තා මහාබලපරිවාරා රථවරගතා මීගචං වරන්තා නිබ්බණ්හි සරෙහි මීගෙ විජ්ඣන්ත්වා මාරොන්ති, තෙ අවත්වා කස්මා ත්වං මඤ්ඤෙව අධම්මිකන්ති වදති. යදි තෙ නිද්දොසා, අභමිපි නිද්දොසො එවාති දීපෙති.

තං සුත්වා මහාසත්තො තස්ස ලද්ධිං භින්දන්තො ගාථමාහ –

429. “පඤ්ච පඤ්ච න බා භක්ඛා, බත්තියෙන පජානතා;
අභක්ඛං රාජ භක්ඛෙසි, තස්මා අධම්මිකො තුව”න්ති.

තස්සත්ථො – සම්ම පොරිසාද, බත්තියෙන නාම බත්තියධම්මං ජානන්තෙන පඤ්ච පඤ්ච භත්ථිආදයො දසෙව සන්තා මංසවසෙන න බා භක්ඛා න බො බාදිතබ්බයුත්තකා. “න බො”ත්ථෙව වා පාඨො. අපරො නයො බත්තියෙන බත්තියධම්මං ජානන්තෙන පඤ්චනබෙසු සත්තෙසු සසකො, සල්ලකො, ගොධා, කපි කුම්මොති ඉමෙ පඤ්චෙව සත්තා භක්ඛිතබ්බයුත්තකා, න අඤ්ඤෙ, ත්වං පන අභක්ඛං මනුස්සමංසං භක්ඛෙසි, තෙන අධම්මිකොති.

ඉති සො නිග්ගහං පත්වා අඤ්ඤං නිස්සරණං අදිස්වා අත්තනො පාපං පටිච්ඡාදෙන්තො ගාථමාහ —

430. “මුත්තො තුවං පොරිසාදස්ස හත්ථා, ගන්ත්වා සකං මන්දිරං කාමකාමී;
අමිත්තහත්ථං පුනරාගතොසි, න ඛත්තධම්මෙ කුසලොසි රාජා”ති.

තත්ථ න ඛත්තධම්මෙති ත්වං ඛත්තියධම්මසඬ්ඛානෙ නීතිසත්ථෙ න කුසලොසි, අත්තනො අත්ථානත්ථං න ජානාසි, අකාරණෙනෙව තෙ ලොකෙ පණ්ඩිතොති කිත්ති පත්ථං, අහං පන තෙ පණ්ඩිතභාවං න පස්සාමි න ජානාමි, අතිබාලොසිති වදති.

අථ නං මහාසත්තො, “සම්ම, ඛත්තියධම්මෙ කුසලෙන නාම මාදිසෙනෙව භවිතබ්බං. අහඤ්ඤි තං ජානාමි, න පන තදත්ථාය පටිපජ්ජාමි”ති වත්වා ගාථමාහ —

431. “යෙ ඛත්තධම්මෙ කුසලා භවන්ති, පායෙන තෙ තෙරයිකා භවන්ති;
තස්මා අහං ඛත්තධම්මං පභාය, සච්චානුරක්ඛි පුනරාගතොස්මි;
යජස්සු යඤ්ඤං බාද මං පොරිසාදා”ති.

තත්ථ කුසලාති තදත්ථාය පටිපජ්ජනකුසලා. පායෙනාති යෙභුයොන තෙරයිකා. යෙ පන තත්ථ න නිබ්බත්තන්ති, තෙ සෙසාපායෙසු නිබ්බත්තන්ති.

පොරිසාදො ආහ —

432. “පාසාදවාසා පට්ඨිගවාස්සා, කාමිත්ථියො කාසිකචන්දනඤ්ච;
සබ්බං තභිං ලභසි සාමිතාය, සච්චෙන කිං පස්සසි ආනිසංස”න්ති.

තත්ථ පාසාදවාසාති, සම්ම සුතසොම, තච තිණ්ණං උතුනං අනුවච්ඡිකා දිබ්බවිමානකප්පා තයො නිවාසපාසාදා. පට්ඨිගවාස්සාති පට්ඨි ව ගාවො ව අස්සා ව බහු. කාමිත්ථියොති කාමචන්ද්‍රභූතා ඉත්ථියො. කාසිකචන්දනඤ්චාති කාසිකචන්ද්‍රඤ්ච ලොභිතචන්දනඤ්ච. සබ්බං තභිත්ති එතඤ්ච අඤ්ඤඤ්ච උපභොගපරිභොගං සබ්බං ත්වං තභිං අත්තනො නගරෙ සාමිතාය ලභසි, සාමි හුත්වා යථා ඉච්ඡසි, තථා පරිභුඤ්ජිතුං ලභති, සො ත්වං සබ්බමෙතං පභාය සච්චානුරක්ඛි ඉධාගච්ඡන්තො සච්චෙන කිං ආනිසංසං පස්සසිති.

බොධිසත්තො ආහ —

433. “යෙ කෙච්චමෙ අත්ථි රසා පඨංගා, සච්චං තෙසං සාදුතරං රසානං;
සච්චෙ ඨිතා සමණව්‍රාගමණා ව, තරන්ති ජාතිමරණස්ස පාර”න්ති.

තත්ථ සාදුතරන්ති යස්මා සබ්බෙපි රසා සත්තානං සච්චකාලෙයෙව පණීතා මධුරා භොන්ති, තස්මා සච්චං තෙසං සාදුතරං රසානං, යස්මා වා විරතිසච්චවච්ඡිච්චෙ ඨිතා ජාතිමරණසඬ්ඛානස්ස තෙභුමකච්චට්ඨස්ස පාරං අමතමහානිබ්බානං තරන්ති පාපුණන්ති, තස්මාපි තං සාදුතරන්ති.

එවමස්ස මහාසත්තො සච්චෙ ආනිසංසං කථෙසි. තතො පොරිසාදො විකසිතපදුමපුණ්ණචන්දසස්සිරිකමෙවස්ස මුඛං ඔලොකෙන්වා “අයං සුතසොමො අධිගාරවිතකං මඤ්ච සුලං තච්ඡන්තං පස්සති, විත්තුත්‍රාසමත්තම්පිස්ස නත්ථි, කිං නු බො එස සනාරහගාථානං ආනුභාවො, උදාහු සච්චස්ස, අඤ්ඤස්සෙව වා කස්සචි”ති වින්තෙන්වා “පුච්ඡස්සාමි තාව න”න්ති පුච්ඡන්තො ගාථමාහ —

434. “මුත්තො තුවං පොරිසාදස්ස හත්ථා, ගන්ත්වා සකං මන්දිරං කාමකාමී;
අමිත්තහත්ථං පුනරාගතොසි, න හි නුන තෙ මරණභයං ජනිත්ථි;
අලීනචිත්තො අසි සච්චවාදී”ති.

මහාසත්තොපිස්ස ආචික්ඛන්තො ආහ —

435. “කතා මෙ කල්‍යාණා අනෙකරුපා, යඤ්ඤා ශිට්ඨා යෙ විපුලා පසත්ථා;
විසොධිතො පරලොකස්ස මග්ගො, ධම්මෙ ඨිතො කො මරණස්ස භායෙ.

436. “කතා මෙ කල්‍යාණා අනෙකරුපා, යඤ්ඤා ශිට්ඨා යෙ විපුලා පසත්ථා;
අනානුතප්පං පරලොකං ගම්ඤ්ඤං, යජස්සු යඤ්ඤං අද මං පොරිසාද.

437. “පිතා ව මාතා ව උපට්ඨිතා මෙ, ධම්මෙන මෙ ඉස්සරියං පසත්ථං;
විසොධිතො පරලොකස්ස මග්ගො, ධම්මෙ ඨිතො කො මරණස්ස භායෙ.

438. “පිතා ව මාතා ව උපට්ඨිතා මෙ, ධම්මෙන මෙ ඉස්සරියං පසත්ථං;
අනානුතප්පං පරලොකං ගම්ඤ්ඤං, යජස්සු යඤ්ඤං අද මං පොරිසාද.

439. “ඤාතිස්ස මිත්තෙසු කතා මෙ කාරා, ධම්මෙන මෙ ඉස්සරියං පසත්ථං;
විසොධිතො පරලොකස්ස මග්ගො, ධම්මෙ ධීතො කො මරණස්ස භායෙ.

440. “ඤාතිස්ස මිත්තෙසු කතා මෙ කාරා, ධම්මෙන මෙ ඉස්සරියං පසත්ථං;
අනානුතප්පං පරලොකං ගමිස්සං, යජස්සු යඤ්ඤං අද මං පොරිසාද.

441. “දින්නං මෙ දානං බහුධා බහුනං, සන්තප්පිතා සමණබ්බාහිමණා ව;
විසොධිතො පරලොකස්ස මග්ගො, ධම්මෙ ධීතො කො මරණස්ස භායෙ.

442. “දින්නං මෙ දානං බහුධා බහුනං, සන්තප්පිතා සමණබ්බාහිමණා ව;
අනානුතප්පං පරලොකං ගමිස්සං, යජස්සු යඤ්ඤං අද මං පොරිසාදා”ති.

තත්ථ කල්‍යාණාති කල්‍යාණකම්මා. අනෙකරුපාති දානාදිවසෙන අනෙකවිධා. යඤ්ඤාති දසවිධදානවත්ථුපරිව්වාගවසෙන අතිවිපුලා පණ්ඩිතෙහි පසත්ථා යඤ්ඤාපි යිට්ඨා පවත්තිතා. ධම්මෙ ධීතොති එවං ධම්මෙ පතිට්ඨිතො මාදිසො කො නාම මරණස්ස භායෙය්‍ය. අනානුතප්පනී අනානුතප්පමානො. ධම්මෙන මෙ ඉස්සරියං පසත්ථනීති දසවිධං රාජධම්මං අකොපෙත්වා ධම්මෙනෙව මයා රජ්ජං පසාසිතං. කාරාති ඤාතිස්ස ඤාතිකිව්වාති, මිත්තෙසු ව මිත්තකිව්වාති. දානනීති සවත්ථුකවෙනනා. බහුධාති බහුහි ආකාරෙහි. බහුනනීති න පඤ්චන්තං, න දසන්තං, සතස්සපි සහස්සස්සපි සතසහස්සස්සපි දින්නමෙව. සන්තප්පිතාති ගහිතගහිතභාජනාති පුරෙත්වා සුට්ඨු තප්පිතා.

තං සුත්ථා පොරිසාදො “අයං සුතසොමමහාරාජා සප්පුරිසො ඤාණසම්පන්නො මධුරධම්මකථීකො, සවාහං එතං බාදෙය්‍යං, මුද්ධා මෙ සත්තධා එලෙය්‍ය, පථවී වා පන මෙ විවරං දදෙය්‍යා”ති හීතතසිතො හුත්වා, “සම්ම, න ත්වං මයා බාදිතබ්බරුපො”ති වත්ථා ගාථමාහ –

443. “විසං පජානං පුරිසො අදෙය්‍ය, ආසිවිසං ජලිතමුග්ගතෙජං;
මුද්ධාපි තස්ස විඵලෙය්‍ය සත්තධා, යො තාදිසං සච්චවාදිං අදෙය්‍යා”ති.

තත්ථ විසන්ති තත්ථෙව මාරණසමත්ථං හලාහලවිසං. ජලිතනීති අත්තනො විසතෙජෙන ජලිතං තෙනෙව උග්ගතෙජං අග්ගික්ඛන්ධං විස වරන්තං ආසිවිසං වා පන සො ගීවාය ගණ්භෙය්‍ය.

ඉති සො මහාසත්තං “හලාහලවිසසදිසො ත්වං, කො තං බාදිස්සති”ති වත්ථා ගාථා සොතුකාමො තං යාවිත්ථා තෙන ධම්මගාරවජනනත්ථං “එවරුපානං අනවජ්ජගාථානං ත්වං අභාජන”නීති පටික්ඛිත්තොපි “සකලජම්බුදීපෙ ඉමිනා සදිසො පණ්ඩිතො තත්ථී, අයං මම හත්ථා මුච්චිත්ථා ගන්ත්ථා තා ගාථා සුත්ථා ධම්මකථීකස්ස සක්කාරං කත්ථා නලාටෙන මච්චුං ආදාය පුනාගතො, අතිවිස සාධුරුපා ගාථා හවිස්සන්ති”ති සුට්ඨුතරං සඤ්ජාතධම්මස්සවනාදරො හුත්වා තං යාවත්තො ගාථමාහ –

444. “සුත්ථා ධම්මං විජානන්ති, නරා කල්‍යාණපාපකං;
අපි ගාථා සුණිත්වාන, ධම්මෙ මෙ රමතෙ මනො”ති.

තස්සත්ථො – “සම්ම සුතසොම, නරා නාම ධම්මං සුත්ථා කල්‍යාණම්පි පාපකම්පි ජානන්ති, අප්පෙව නාම තා ගාථා සුත්ථා මමපි කුසලකම්මපථධම්මෙ මනො රමෙය්‍යා”ති.

අථ මහාසත්තො “සොතුකාමො දානි පොරිසාදො, කථෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “තෙන හි, සම්ම, සාධුකං සුණාහි”ති තං ඔහිතසොතං කත්ථා නන්දබ්බාහිමණෙන කථිතනියාමෙනෙව ගාථානං ථුතං කත්ථා ඡසු කාමාවචරදෙවෙසු එකකොලාහලං කත්ථා දෙවනාසු සාධුකාරං දදමානාසු පොරිසාදස්ස ධම්මං කථෙසි –

445. “සකිදෙව මහාරාජ, සබ්බි හොති සමාගමො;
සා නං සබ්බගති පාලෙති, නාසබ්බි බහු සබ්බගමො.

446. “සබ්බිරෙව සමාසෙථ, සබ්බි කුබ්බෙථ සන්ථවං;
සතං සන්ධම්මමඤ්ඤාය, සෙය්‍යො හොති න පාපියො.

447. “ජීරන්ති වෙ රාජරථා සුවිත්තා, අථො සරිරම්පි ජරං උපෙනි;
සතඤ්ච ධම්මො න ජරං උපෙනි, සන්නො හවෙ සබ්බි පවෙදයන්ති.

448. “නහඤ්ච දුරෙ පථවී ව දුරෙ, පාරං සමුද්දස්ස තදාහු දුරෙ;
තතො හවෙ දුරතරං වදන්ති, සතඤ්ච ධම්මො අසතඤ්ච රාජා”ති.

තස්ස තෙන සුකථිත්තා වෙව අත්තනො පණ්ඩිතභාවෙන ව තා ගාථා සබ්බඤ්ඤාධුද්ධකථිතා වියාති වින්තෙත්තස්ස සකලසරීරං පඤ්චවණ්ණාය පිතියා පරිපුරි, බොධිසත්තෙ මුදුචිත්තං අහොසි, සෙතච්ඡන්තදායකං පිතරං විය නං අමඤ්ඤි. සො “අහං සුතසොමස්ස දාතබ්බං කිඤ්චි හිරඤ්ඤසුචණ්ණං න පස්සාමි, එකෙකාය පනස්ස ගාථාය එකෙකං වරං දස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ගාථමාහ –

449. “ගාථා ඉමා අත්ථවතී සුඛාඤ්ජනා, සුභාසිතා තුය්හ ජනිතද සුත්වා;
ආනන්දි චිත්තො සුමනො පතීතො, චත්තාරි තෙ සම්ම වරෙ දදාමී”ති.

තත්ථ ආනන්දීති ආනන්දජානො. සෙසානි තස්සෙව වෙච්චනානි. චත්තාරොපි හෙතෙ තුට්ඨාකාරා එව.

අථ නං මහාසත්තො “කිං නාම ත්වං වරං දස්සසී”ති අපසාදෙන්තො ගාථමාහ —

450. “යො නත්තනො මරණං බුජ්ඣසී තුවං, භිතාභිතං චිතිපාතඤ්ච සග්ගං;
ගිද්ධො රසෙ දුච්චරිතෙ නිව්චයො, කිං ත්වං වරං දස්සසී පාපධම්ම.

451. “අහඤ්ච තං ‘දෙහි වර’න්ති වජ්ජං, ත්වං වාපි දත්වා න අවාකරෙය්‍ය;
සන්දිට්ඨිකං කලහම්මං විවාදං, කො පණ්ඩිතො ජානමුපබ්බජෙය්‍යා”ති.

තත්ථ යොති යො ත්වං “මරණධම්මොභමස්මී”ති අත්තනොපි මරණං න බුජ්ඣසී න ජානාසී, පාපකම්මමෙව කරොසී. භිතාභිතන්ති “ඉදං මෙ කම්මං භිතං, ඉදං අභිතං, ඉදං චිතිපාතං නෙස්සති, ඉදං සග්ග”න්ති න ජානාසී. රසෙති මනුස්සමංසරසෙ. වජ්ජන්ති වදෙය්‍යං. න අවාකරෙය්‍යාති වාචාය දත්වා “දෙහි මෙ වර”න්ති වූච්චමානො න අවාකරෙය්‍යාසී න දදෙය්‍යාසී. උපබ්බජෙය්‍යාති කො ඉමං කලහං පණ්ඩිතො උපගච්ඡෙය්‍ය.

තනො පොරිසාදො “නායං මය්හං සද්දහති, සද්දහාපෙස්සාමී න”න්ති ගාථමාහ —

452. “න තං වරං අරහති ජන්තු දාතුං, යං වාපි දත්වා න අවාකරෙය්‍ය;
වරස්සු සම්ම අචිකම්පමානො, පාණං චජිත්වානපි දස්සමෙවා”ති.

තත්ථ අචිකම්පමානොති අනොලියමානො.

අථ මහාසත්තො “අයං අතිවිය සුරො හුත්වා කට්ඨෙති, කර්ස්සති මෙ වචනං, වරං ගණ්ඨිස්සාමී, සවෙ පන “මනුස්සමංසං න ඛාදිතබ්බ”න්ති පදමමෙව වරං වාරයිස්සං, අතිවිය කිලම්ස්සති, පදමං අඤ්ඤෙ තයො වරෙ ගහෙන්වා පච්ඡා එතං ගණ්ඨිස්සාමී”ති චිත්තෙන්වා ආහ —

453. “අරියස්ස අරියෙන සමෙති සබ්බං, පඤ්ඤස්ස පඤ්ඤාණවතා සමෙති;
පස්සෙය්‍ය තං වස්සසතං අරොගං, එතං වරානං පදමං වරාමී”ති.

තත්ථ අරියස්සාති ආචාරඅරියස්ස. සබ්බන්ති සබ්බධම්මො මිත්තධම්මො. පඤ්ඤාණවතාති ඤාණසම්පන්නෙන. සමෙතිති ගඬිගොදකං විය යමුනොදකෙන සංසන්දති. ධාතුසො හි සත්තා සංසන්දන්ති. පස්සෙය්‍ය තන්ති සුතසොමො පොරිසාදස්ස වරං ජීවිතං ඉච්ඡන්තො විය පදමං අත්තනො ජීවිතවරං යාවති. පණ්ඩිතස්ස හි “මම ජීවිතං දෙහි”ති චත්තුං අයුත්තං, අපිව සො ‘මය්හමෙව එස ආරොග්‍යං ඉච්ඡති’ති චිත්තෙන්වා තුස්සිස්සතිති එවමාහ.

සොපි තං සුත්වාච “අයං ඉස්සරියා ධංසෙන්වා ඉදානි මංසං ඛාදිතුකාමස්ස එවං මහාඅනත්ථකරස්ස මහාවොරස්ස මය්හමෙව ජීවිතං ඉච්ඡති, අහො මම භිතකාමො”ති තුට්ඨමානසො වඤ්චෙන්වා වරස්ස ගහිතභාවං අජානිත්වා තං වරං දදමානො ගාථමාහ —

454. “අරියස්ස අරියෙන සමෙති සබ්බං, පඤ්ඤස්ස පඤ්ඤාණවතා සමෙති;
පස්සාසී මං වස්සසතං අරොගං, එතං වරානං පදමං දදාමී”ති.

තත්ථ වරානන්ති චතුත්තං වරානං පදමං.

තනො බොධිසත්තො ආහ —

455. “යෙ ඛත්තියාසෙ ඉධ භුමිපාලා, මුද්ධාභිසිත්තා කතනාමධෙය්‍යා;
න තාදිසෙ භුමිපතී අදෙසි, එතං වරානං දුතියං වරාමී”ති.

තත්ථ කතනාමධෙය්‍යාති මුද්ධනි අභිසිත්තත්තාව “මුද්ධාභිසිත්තා”ති කතනාමධෙය්‍යා. න තාදිසෙති තාදිසෙ ඛත්තියෙ න අදෙසි මා ඛාදි.

ඉති සො දුතියං වරං ගණ්ඨන්තො පරොසත්තානං ඛත්තියානං ජීවිතවරං ගණ්ඨි. පොරිසාදොපිස්ස දදමානො ආහ —

456. “යෙ ඛත්තියාසෙ ඉධ භුමිපාලා, මුද්ධාභිසිත්තා කතනාමධෙය්‍යා;
න තාදිසෙ භුමිපතී අදෙමී, එතං වරානං දුතියං දදාමී”ති.

කිං පන තෙ තෙසං සද්දං සුඤ්ඤානි, න සුඤ්ඤානිති? න සබ්බං සුඤ්ඤානි. පොරිසාදෙන හි රුක්ඛස්ස ධුමජාලලපද්දවහයෙන පටික්කමිත්වා අග්ගි කතො, අග්ගිනො ව රුක්ඛස්ස ව අන්තරෙ නිසිදිත්වා මහාසත්තො තෙන සද්ධිං කපෙසි, තස්මා සබ්බං අසුත්වා උපඩ්ඪප්පඩ්ඨං සුඤ්ඤං. තෙ “ඉදානි සුතසොමො පොරිසාදං දමෙස්සති, මා භායං”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං සමස්සාසෙසුං. තස්මිං බණ්ණෙ මහාසත්තො ඉමං ගාථමාහ —

457. “පරොසතං ඛත්තියා තෙ ගහීතා, තලාචුතා අස්සමුඛා රුදන්තා;
සකෙ තෙ රට්ඨෙ පටිපාදයාහි, එතං වරානං තතියං වරාමි”ති.

තත්ථ පරොසතන්ති අතිරෙකසතං. තෙ ගහීතාති තයා ගහිතා. තලාචුතාති හත්ථතලෙසු ආචුතා.

ඉති මහාසත්තො තතියං වරං ගණ්හන්තො තෙසං ඛත්තියානං සකරට්ඨනියානතවරං ගණ්හී. කිංකාරණා? සො අබාදන්තොපි වෙරහයෙන සබ්බෙ තෙ දාසෙ කත්වා අරඤ්ඤෙයෙව වාසෙයා, මාරත්වා වා ඡඩ්ඨෙයා, පච්චන්තං නෙත්වා වා වික්කිණෙයා, තස්මා තෙසං සකරට්ඨනියානතවරං ගණ්හී. ඉතරොපිස්ස දදමානො ඉමං ගාථමාහ —

458. “පරොසතං ඛත්තියා මෙ ගහීතා, තලාචුතා අස්සමුඛා රුදන්තා;
සකෙ තෙ රට්ඨෙ පටිපාදයාමි, එතං වරානං තතියං දදාමි”ති.

චතුත්ථං පන වරං ගණ්හන්තො බොධිසත්තො ඉමං ගාථමාහ —

459. “ඡිද්දං තෙ රට්ඨං බ්‍යාපීතා භයා හි, පුටු නරා ලෙණමනුප්පච්චියා;
මනුස්සමංසං විරමෙහි රාජ, එතං වරානං චතුත්ථං වරාමි”ති.

තත්ථ ඡිද්දන්ති න සනවාසං තත්ථ තත්ථ ගාමාදීනං උට්ඨිතත්තා සච්චරං. බ්‍යාපීතා භයාහීති “පොරිසාදො ඉදානි ආගමිස්සති”ති තව භයෙන කම්පිතා. ලෙණමනුප්පච්චියාති දාරකෙ හත්ථෙසු ගහෙන්වා තිණගහනාදිනිලියනට්ඨානං පච්චියා. මනුස්සමංසන්ති දුග්ගන්ධං ජෙගුවිජං පටික්කුලං මනුස්සමංසං පජහ. නිස්සක්කත්ථෙ වා උපයොගං, මනුස්සමංසතො විරමාහීති අත්ථො.

එවං චුත්තෙ පොරිසාදො පාණිං පහරිත්වා හසන්තො “සම්ම සුතසොම කිං නාමෙතං කපෙසි, කථාහං තුම්භාකං එතං වරං දස්සාමි, සවෙ ගණ්හිතුකාමො, අඤ්ඤං ගණ්හාහි”ති වත්වා ගාථමාහ —

460. “අද්ධා හි සො භක්ඛො මම මනාපො, එතස්ස හෙතුමිහි වනං පච්චියො;
සොහං කථං එත්තො උපාරමෙයාං, අඤ්ඤං වරානං චතුත්ථං වරස්සු”ති.

තත්ථ චනන්ති රජ්ජං පභාය ඉමං වනං පච්චියො.

අථ නං මහාසත්තො “ත්ථං ‘මනුස්සමංසස්ස පියතරත්තා තතො විරමිතුං න සක්කොමි”ති වදසි. යො හි පියං නිස්සාය පාපං කරොති, අයං බාලො”ති වත්වා ගාථමාහ —

461. “න වෙ ‘පියං මෙ’ති ජනින්ද තාදිසො, අත්තං නිරංකච්ච පියානි සෙවති;
අත්තාව සෙයො පරමා ව සෙයො, ලබ්භා පියා ඔවිතත්ථෙත පච්ඡා”ති.

තත්ථ තාදිසොති ජනින්ද තාදිසො යුවා අභිරුපො මහායසො “ඉදං නාම මෙ පිය”න්ති පියවත්ථුලොභෙන තත්ථ අත්තානං නිරංකත්වා සබ්බසුගතිහි වෙච සුඛවිසෙසෙහි ව වචිත්වා නිරයෙ පාතෙත්වා න වෙ පියානි සෙවති. පරමා ව සෙයොති පුරිසස්ස හි පරමා පියවත්ථුමිහා අත්තාව වරතරො. කිංකාරණා? ලබ්භා පියානි, පියා නාම විසයවසෙන වෙච පුඤ්ඤෙන ව ඔවිතත්ථෙත වඩ්ඪිතත්ථෙත දිට්ඨධම්මෙ වෙච පරත්ථ ව දෙවමනුස්සසම්පත්තිං පත්වා සක්කා ලද්ධං.

එවං චුත්තෙ පොරිසාදො භයජ්ජන්තො හුත්වා “අහං සුතසොමෙත ගහිතං වරං විස්සජ්ජාපෙතුමිපි මනුස්සමංසතො විරමිතුමිපි න සක්කොමි, කිං නු බො කරිස්සාමි”ති අස්සුපුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි ගාථමාහ —

462. “පියං මෙ මානුසං මංසං, සුතසොම විජානහි;
නම්හි සක්කා නිවාරෙතුං, අඤ්ඤං වරං සම්ම වරස්සු”ති.

තත්ථ විජානහීති ත්වම්පි ජානාහි.

තතො බොධිසත්තො ආහ —

463. “යො වෙ ‘පියං මෙ’ති පියානුරක්ඛි, අත්තං නිරංකච්ච පියානි සෙවති;
සොණ්ඩොව පිත්වා විසමිස්සපානං, තෙනෙව සො හොති දුක්ඛි පරත්ථං.

464. “යො වීධ සඬ්ඛාය පියානි හිත්වා, කිව්ජෙනපි සෙවති අරියධම්මෙ;
දුක්ඛිතොව පිත්වාන යථොසධානි, තෙනෙව සො හොති සුඛි පරත්ථං”ති.

තත්ථ යො වෙනි, සම්ම පොරිසාද, යො පුරිසො “ඉදං මෙ පිය”න්ති පාපකිරියාය අත්තානං නිරංකත්වා පියානි වත්ථුනි සෙවති, සො සුරාපෙමෙන විසම්ඝසං සුරං පිත්වා සොණ්ඨො විය තෙන පාපකම්මෙන පරත්ථ නිරයාදිසු දුක්ඛි හොති. සඨබ්බායාති ජානිත්වා තුලෙන්වා. පියානි හිත්වාති අධම්මපටිසංයුත්තානි පියානි ඡඩ්ඨෙන්වා.

එවං චුත්තෙ පොරිසාදො කලුනං පරිදෙවන්තො ගාථමාහ —

465. “ඕභායහං පිතරං මාතරඤ්ච, මනාපියෙ කාමගුණෙ ව පඤ්ච;
එතස්ස හෙතුම්භි වනං පට්ටියො, තං තෙ වරං කින්නි මහං දදාමි”ති.

තත්ථ එතස්සාති මනුස්සමංසස්ස. කින්නි මහන්නි කින්නි කත්වා අහං තං වරං දෙමි.

තතො මහාසත්තො ඉමං ගාථමාහ —

466. “න පණ්ඨිතා දිගුණමාහු වාක්ඛං, සච්චප්පට්ඨඤ්ඤාච භවන්ති සන්තො;
466. ‘වරස්සු සම්ම’ ඉති මං අවොච, ඉච්චබ්බුට්ඨි ත්වං න හි තෙ සමෙති”ති.

තත්ථ දිගුණන්ති, සම්ම පොරිසාද, පණ්ඨිතා නාම එකං වත්වා පුන තං විසංවාදෙන්තා දුක්ඛං වචනං න කථෙන්නි. ඉති මං අවොචාති, “සම්ම සුතසොම වරස්සු වර”න්ති එවං මං අභාසස්සි. ඉච්චබ්බුට්ඨි තස්මා යං ත්වං ඉති අබ්බුට්ඨි, තං තෙ ඉදානි න සමෙති.

සො පුන රොදන්තො එව ගාථමාහ —

467. “අපුඤ්ඤලාහං අයසං අකින්නිං, පාපං බහුං දුච්චරිතං කිලෙසං;
467. මනුස්සමංසස්ස කතෙ උපාගා, තං තෙ වරං කින්නි මහං දදෙය්‍ය”න්ති.

තත්ථ පාපන්ති කම්මපථං අප්පත්තං. දුච්චරිතන්ති කම්මපථප්පත්තං. කිලෙසන්ති දුක්ඛං. මනුස්සමංසස්ස කතෙති මනුස්සමංසස්ස හෙතු. උපාගාති උපගතොමිති. තං තෙති තං තුය්හං කථාහං වරං දෙමි, මා මං වාරයි, අනුකම්පං කාරුඤ්ඤං මයි කරොහි, අඤ්ඤං වරං ගණ්භාහිති ආහ.

අථ මහාසත්තො ආහ —

468. “න තං වරං අරහති ජන්තු දාතුං, යං වාපි දත්වා න අවාකරෙය්‍ය;
468. වරස්සු සම්ම අවිකම්පමානො, පාණං වජ්ජිත්වානපි දස්සමෙවා”ති.

එවං තෙන පඨමං චුත්තගාථං ආහරිත්වා දස්සෙන්වා වරදානෙ උස්සාහෙන්තො ගාථා ආහ —

469. “පාණං වජන්ති සන්තො නාපි ධම්මං, සච්චප්පට්ඨඤ්ඤාච භවන්ති සන්තො;
469. දත්වා වරං ඛිජ්ජමවාකරොහි, එතෙන සම්පජ්ජ සුරාජසෙට්ඨ.

470. “වජෙ ධනං අභිගවරස්ස හෙතු, අභිගං වජෙ ජීවිතං රක්ඛමානො;
470. අභිගං ධනං ජීවිතඤ්චාපි සඛිං, වජෙ නරො ධම්මමනුස්සරන්තො”ති.

තත්ථ පාණන්ති ජීවිතං. සන්තො නාම අපි ජීවිතං වජන්ති, න ධම්මං. ඛිජ්ජමවාකරොහිති ඉධ ඛිජ්ජං මය්හං දෙහිති අත්ථො. එතෙනාති එතෙන ධම්මෙන වෙච සච්චෙන ව සම්පජ්ජ සම්පන්තො උපපන්තො හොහි. සුරාජසෙට්ඨාති තං පග්ගණ්භන්තො ආලපති. වජෙ ධනන්ති, සම්ම පොරිසාද, පණ්ඨිතො පුරිසො හත්ථපාදාදිම්භි අභිගෙ ජිජ්ජමානෙ තස්ස රක්ඛණත්ථාය බහුම්භි ධනං වජෙය්‍ය. ධම්මමනුස්සරන්තොති අභිගධනජීවිතානි පරිච්චජන්තොපි “සතං ධම්මං න විතික්කම්ඝාමි”ති එවං ධම්මං අනුස්සරන්තො.

එවං මහාසත්තො ඉමෙහි කාරණෙහි තං සච්චෙ පතිට්ඨාපෙන්වා ඉදානි අත්තතො ගුරුභාවං දස්සෙතුං ගාථමාහ —

471. “යස්මා හි ධම්මං පුරිසො විජඤ්ඤා, යෙ වස්ස කඛිඛං විනයන්ති සන්තො;
471. තං හිස්ස දීපඤ්ච පරායණඤ්ච, න තෙන මිත්තිං ජීරයෙථ පඤ්ඤො”ති.

තත්ථ යස්මාති යම්භා පුරිසා. ධම්මන්ති කුසලාකුසලපොතකං කාරණං. විජඤ්ඤාති විජානෙය්‍ය. තං හිස්සාති තං ආවරියකුලං එතස්ස පුග්ගලස්ස පතිට්ඨානට්ඨෙත දීපං, උප්පන්නෙ භයෙ ගන්තඛිඛට්ඨානට්ඨෙත පරායණඤ්ච. න තෙන මිත්තින්ති තෙන ආවරියපුග්ගලෙන සහ සො පණ්ඨිතො කෙනවිපි කාරණෙන මිත්තිං න ජීරයෙථ න විනාසෙය්‍ය.

එවඤ්ච පන වත්වා, “සම්ම පොරිසාද, ගුණවත්තස්ස ආවරියස්ස වචනං නාම හින්දිතුං න වට්ටති, අභඤ්ච තරුණකාලෙපි තච පිට්ඨිආවරියො හුත්වා බහුං සික්ඛං සික්ඛාපෙසිං, ඉදානිපි බුද්ධලීලාය සතාරහා ගාථා තෙ කථෙසිං,

තෙන මෙ වචනං කාතුං අරහසී”ති ආහ. තං සුත්වා පොරිසාදො “අයං සුතසොමො මය්හං ආවරියො වෙව පණ්ඩිතො ව, වරො වස්ස මයා දින්නො, කිං සක්කා කාතුං, එකස්මිං අත්තභාවෙ මරණං නාම ධූවං, මනුස්සමංසං න බාදිස්සාමි, දස්සාමිස්ස වර”න්ති අස්සුධාරාහි පවත්තමානාහි උට්ඨාය සුතසොමනරින්දස්ස පාදෙසු පතිත්වා වරං දදමානො ඉමං ගාථමාහ –

472. “අද්ධා හි සො භක්ඛො මම මනාපො, එතස්ස හෙතුමහි වනං පච්චියො;
සවෙ ව මං යාවසි එතමත්ථං, එතමපි තෙ සම්ම වරං දදාමී”ති.

අථ නං මහාසත්තො එවමාහ – “සම්ම, සීලෙ ධීතස්ස මරණමපි වරං, ගණ්හාමි, මහාරාජ, තයා දින්නං වරං, අප්ප පට්ඨාය අරියපථෙ පතිට්ඨිතොසි, එවං සන්නෙපි තං යාවාමි, සවෙ තෙ මයි සිනෙහො අත්ථි, පඤ්ච සීලානි ගණ්හ, මහාරාජා”ති. “සාධු, සම්ම, දෙහි මෙ සීලානී”ති. “ගණ්හ මහාරාජා”ති. සො මහාසත්තං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා එකමත්තං නිසීදි. මහාසත්තොපි නං පඤ්චසීලෙසු පතිට්ඨාපෙසි. තස්මිං බණෙ තත්ථ සන්නිපතිතා භූමිමා දෙවා මහාසත්තෙ පිතිං ජනෙත්වා “අච්චිතො යාව භවග්ගා අඤ්ඤා පොරිසාදං මනුස්සමංසතො නිවාරෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, අහො සුතසොමෙන දුක්කරතරං කත”න්ති මහත්තෙන සද්දෙන වනං උන්නාදෙන්තා සාධුකාරං අදංසු. තෙසං සද්දං සුත්වා වාතුමහාරාජිකාහි එවං යාව බ්‍රහ්මලොකා එකකොලාහලං අහොසි. රුක්ඛෙ ලග්ගිතරාජානොපි තං දෙවතානං සාධුකාරසද්දං සුණංසු. රුක්ඛදෙවතාපි සකච්චිතො යිතාව සාධුකාරමදාසි. ඉති දෙවතානං සද්දොව සුයති, රූපං න දිස්සති. දෙවතානං සාධුකාරසද්දං සුත්වා රාජානො චින්තයිංසු – “සුතසොමං නිස්සාය නො ජීවිතං ලද්ධං, දුක්කරං කතං සුතසොමෙන පොරිසාදං දමෙන්තො”ති බොධිසත්තස්ස ථුතිං කරිංසු. පොරිසාදො මහාසත්තස්ස පාදෙ වන්දිත්වා එකමත්තං අට්ඨාසි. අථ නං බොධිසත්තො – “සම්ම, බත්තියෙ මොවෙහි”ති ආහ. සො චින්තෙසි “අහං එතෙසං පච්චාමිත්තො, එතෙ මයා මොචිතා ‘ගණ්හථ නො පච්චාමිත්ත’න්ති මං හිංසෙය්‍යං, මයා ජීවිතං වජන්තෙනපි න සක්කා සුතසොමස්ස සන්නිකා ගහිතං සීලං භින්දිතුං, ඉමිනා සද්ධියෙව ගන්ත්වා මොවෙස්සාමි, එවං මෙ භයං න භවිස්සති”ති. අථ බොධිසත්තං වන්දිත්වා, “සුතසොම, උහොපි ගන්ත්වා බත්තියෙ මොවෙස්සාමා”ති වත්වා ගාථමාහ –

473. “සත්ථා ව මෙ හොසි සබ්බා ව මෙසි, වචනමපි තෙ සම්ම අහං අකාසිං;
තුමපි මෙ සම්ම කරොහි වාක්‍යං, උහොපි ගන්ත්වාන පමොවයාමා”ති.

තත්ථ සත්ථාහි සග්ගමග්ගස්ස දෙසිතත්තා සත්ථා ව, තරුණකාලතො පට්ඨාය සබ්බා ව.

අථ නං බොධිසත්තො ආහ –

474. “සත්ථා ව තෙ හොමි සබ්බා ව තාමහි, වචනමපි මෙ සම්ම තුවං අකාසිං;
අහමපි තෙ සම්ම කරොමි වාක්‍යං, උහොපි ගන්ත්වාන පමොවයාමා”ති.

එවං වත්වා තෙ උපසඬකමිත්වා ආහ –

475. “කම්මාසපාදෙන විහෙයිතත්ථ, තලාචුතා අස්සුමුබ්බා රුදන්තා;
න ජාතු දුබ්බෙථ ඉමස්ස රඤ්ඤො, සච්චප්පට්ඨ්ඤං මෙ පටිස්සුණාමා”ති.

තත්ථ කම්මාසපාදෙනාහි ඉදං මහාසත්තො “උහොපි ගන්ත්වාන පමොවයාමා”ති සම්පට්චිඡිත්වා “බත්තියා නාම මානට්ඨ්ඨා හොන්ති, මුත්තමත්තාව ‘ඉමිනා මයං විහෙයිතමිහා’ති පොරිසාදං පොථෙය්‍යුමපි හනෙය්‍යුමපි, න බො පනෙස තෙසු දුබ්භිස්සති, අහං එකකොව ගන්ත්වා පට්ඨ්ඤං තාව නෙසං ගණ්හිස්සාමී”ති චින්තෙත්වා තත්ථ ගන්ත්වා තෙ හත්ථතලෙ ආචුතිත්වා අග්ගපාදඬුලීහි භූමිං චුසමානාහි රුක්ඛසාබ්බාසු ඔලග්ගිතෙ වාතප්පහරණකාලෙ නාගදන්තෙසු ඔලග්ගිතකුරණ්ඩකදාමානි විය සම්පරිවත්තන්තෙ අද්දස. තෙපි තං දිස්වා “ඉදානිමිහා මයං අරොගා”ති එකප්පහාරෙතෙව මහාවිරවං රචිංසු. අථ නෙ මහාසත්තො “මා භායිත්ථා”ති අස්සාසෙත්වා “මයා පොරිසාදො දමිතො, තුම්භාකං අභයං ගහිතං, තුම්භෙ පන මෙ වචනං කරොමා”ති වත්වා එවමාහ. තත්ථ න ජාතුති එකංසෙනෙව න දුබ්බෙථ.

තෙ ආහංසු –

476. “කම්මාසපාදෙන විහෙයිතමිහා, තලාචුතා අස්සුමුබ්බා රුදන්තා;
න ජාතු දුබ්බෙම ඉමස්ස රඤ්ඤො, සච්චප්පට්ඨ්ඤං තෙ පටිස්සුණාමා”ති.

තත්ථ පටිස්සුණාමාහි “එවං පට්ඨ්ඤං අධිවාසෙම සම්පට්චිජාම, අපිව බො පන මයං කිලන්තා කථෙතුං න සක්කොම, තුම්භෙ සබ්බසත්තානං සරණං, තුම්භෙව කථෙථ, මයං වො වචනං සුත්වා පට්ඨ්ඤං දස්සාමා”ති.

අථ නෙ බොධිසත්තො “තෙන හි පට්ඨ්ඤං දෙමා”ති වත්වා ගාථමාහ –

“යුට්ඨා පිතා වා අථ වාපි මාතා, අනුකම්පකා අත්ථකාමා පජානං,
477.

එවමෙව වො හොතු අයඤ්ච රාජා, තුම්හෙ ව වො හොට් යටෙව පුත්තා”ති.

අට් නං තෙපි සම්පට්ඨිමානා ඉමං ගාට්මාහංසු –

478. “යථා පිතා වා අට් වාපි මාතා, අනුකම්පකා අත්ථකාමා පජානං;
එවමෙව නො හොතු අයඤ්ච රාජා, මයම්පි හෙස්සාම යටෙව පුත්තා”ති.

තත්ථ තුම්හෙ ව වොති වො-කාරො නිපාතමත්තං.

ඉති මහාසත්තො තෙසං පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා පොරිසාදං පක්කොසිත්වා “එහි, සම්ම, ඛත්තියෙ මොවෙහි”ති ආහ. සො ඛග්ගං ගහෙත්වා එකස්ස රඤ්ඤො ඛන්ධනං ඡිත්ථි. රාජා සත්තාහං නිරාහාරො වෙදනප්පත්තො සහ ඛන්ධනඡෙදා මුච්ඡිතො භූමියං පති. තං දිස්වා මහාසත්තො කාරුඤ්ඤං කත්වා, “සම්ම පොරිසාද, මා එවං ඡිත්ථි”ති එකං රාජානං උභොහි භත්තෙහි දළ්භං ගහෙත්වා උරෙ කත්වා “ඉදානි ඛන්ධනං ඡිත්ථාහි”ති ආහ. පොරිසාදො ඛග්ගෙන ඡිත්ථි. මහාසත්තො ථාමසම්පන්නතාය නං උරෙ නිපජ්ජාපෙත්වා ඔරසපුත්තං විය මුදුවිත්තෙන ඔතාරෙත්වා භූමියං නිපජ්ජාපෙසි. එවං සබ්බෙපි තෙ භූමියං නිපජ්ජාපෙත්වා වණෙ ධොවිත්වා දාරකානං කණ්ණතො සුත්තකං විය සණ්කං රජ්ජුයො නික්කඩ්ඪිත්වා පුබ්බලොහිතං ධොවිත්වා වණෙ නිද්දොසෙ කත්වා, “සම්ම පොරිසාද, එකං රුක්ඛතවං පාසාණෙ සංසිත්වා ආහරා”ති ආහරාපෙත්වා සච්චකිරියං කත්වා තෙසං භත්ථතලානි මක්ඛෙසි. තඨ්ඛණඤ්ඤෙව වණො ඵාසුකං අහොසි. පොරිසාදො තණ්ඩුලං ගහෙත්වා තරලං පටි, උභො ජනා පරොසතං ඛත්තියෙ පායෙසුං. ඉති තෙ සබ්බෙව සත්තප්පිතා, සූරියො අත්ථඨගතො. පුනදිවසෙ පාතො ව මජ්ඣන්තිකෙ ව සායඤ්ච තරලමෙව පායෙත්වා තතියදිවසෙ සසිත්ථකයාගුං පායෙසුං, තාවතා තෙ අරොගා අහෙසුං.

අට් නෙ මහාසත්තො “ගන්තුං සක්ඛිස්සථා”ති පුච්ඡිත්වා “ගච්ඡාමා”ති චුත්තෙ “එහි, සම්ම පොරිසාද, සකං රට්ඨං ගච්ඡාමා”ති ආහ. සො රොදමානො තස්ස පාදෙසු පතිත්වා “ත්වං, සම්ම, රාජානො ගහෙත්වා ගච්ඡ, අහං ඉධෙව වනමූලඵලානි බාදන්තො වසිස්සාමි”ති ආහ. “සම්ම, ඉධ කිං කරිස්සසි, රමණියං තෙ රට්ඨං, බාරාණසියං රජ්ජං කාරෙහි”ති. “සම්ම කිං කපෙසි, න සක්කා මයා තත්ථ ගන්තුං, සකලතගරවාසිනො හි මෙ වෙරිනො, තෙ ‘ඉමිනා මය්හං මාතා බාදිතා, මය්හං පිතා, මය්හං භාතා’ති මං පරිහාසිස්සන්ති, ‘ගණ්භට් ඉමං වොර’න්ති එකෙකදණ්ඨෙන වා එකෙකලෙඩ්ඪිනා වා මං ජීවිතා වොරොපෙස්සන්ති, අහඤ්ච තුම්හාකං සන්තිකෙ සිලෙසු පතිට්ඨිතො, ජීවිතහෙතුපි න සක්කා මයා පරං මාරෙතුං, තස්මා නාහං ගච්ඡාමි, අහං මනුස්සමංසතො විරතත්තා කිත්තකං ජීවිස්සාමි, ඉදානි මම තුම්හාකං දස්සනං තත්ථි”ති රොදිත්වා “ගච්ඡට් තුම්හෙ”ති ආහ. අට් මහාසත්තො තස්ස පිට්ඨිං පරිමජ්ජිත්වා, “සම්ම පොරිසාද, මා විත්තයි, සුතසොමො නාමාහං, මයා තාදිසො කක්ඛලො ඵරුසො විනිතො, බාරාණසිවාසිකෙසු කිං වත්තබ්බං අත්ථි, අහං තං තත්ථ පතිට්ඨාපෙස්සාමි, අසක්කොන්තො අත්තනො රජ්ජං ද්විධා හින්දිත්වා දස්සාමි”ති වත්වා “තුම්හාකම්පි නගරෙ මම වෙරිනො අත්ථියෙවා”ති චුත්තෙ “ඉමිනා මම වචනං කරොන්තෙන දුක්කරං කතං, යෙන කෙතචි උපායෙන පොරාණකයසෙ පතිට්ඨපෙතබ්බො එස මයා”ති විත්තෙත්වා තස්ස පලොභනත්ථාය නගරසම්පත්තිං වණ්ණෙත්තො ආහ –

479. “වතුප්පදං සකුණඤ්චාපි මංසං, සුදෙහි රන්ධං සුකතං සුනිට්ඨිතං;
සුධංව ඉන්දො පරිභුඤ්ජියාන, හිත්වා කපෙකො රමසි අරඤ්ඤෙ.

480. “තා ඛත්තියා වෙල්ලිව්ලාකමජ්ඣා, අලඬිකතා සම්පරිවාරයිත්වා;
ඉන්දංව දෙවෙසු පමොදයිංසු, හිත්වා කපෙකො රමසි අරඤ්ඤෙ.

481. “තම්බුපධානෙ බහුගොණකම්හි, සුභම්හි සබ්බස්සයනම්හි සඬිගෙ;
සෙයාස්ස මජ්ඣම්හි සුඛං සයිත්වා
හිත්වා කපෙකො රමසි අරඤ්ඤෙ.

482. “පාණිස්සරං කුම්භචුණං නිසිට්ඨං, අටොපි වෙ නිජ්ජුරිසම්පි තුරියං;
බහුං සුගිතඤ්ච සුවාදිතඤ්ච, හිත්වා කපෙකො රමසි අරඤ්ඤෙ.

483. “උයානසම්පන්නං පහුතමාලායං, මිගාජිනුපෙතං පුරං සුරම්මං;
භයෙහි නාගෙහි රටෙහුපෙතං, හිත්වා කපෙකො රමසි අරඤ්ඤෙ”ති.

තත්ථ සුකතන්ති නානප්පකාරෙහි සුට්ඨු කතං. සුනිට්ඨිතන්ති නානාසම්භාරයොජනෙන සුට්ඨු නිට්ඨිතං. කපෙකොති කථං එකො. රමසිති මූලඵලාදීනි බාදන්තො කථං රමිස්සසි, “එහි, මහාරාජ, ගමිස්සාමා”ති. වෙල්ලිව්ලාකමජ්ඣාති එත්ථ වෙල්ලිති රාසි, ව්ලාකමජ්ඣාති ව්ලග්ගමජ්ඣා. උත්තත්තසනසුවණ්ණරාසිපභා වෙව තනුදිසමජ්ඣා වානි දස්සෙති. දෙවෙසුති දෙවලොකෙසු අවිජරා ඉන්දං විය රමණියෙ බාරාණසිනගරෙ පුබ්බෙ තං පමොදයිංසු, තා හිත්වා ඉධ කිං කරිස්සසි, “එහි, සම්ම, ගච්ඡාමා”ති. තම්බුපධානෙති රත්තුපධානෙ. සබ්බස්සයනම්හිති සබ්බත්ථරණත්ථනෙ සයනෙ. සඬිගෙහි අනෙකභූමිකෙ දස්සෙත්වා අද්ධරත්තඅඬිගයුත්තෙ තත්ථ ත්වං පුබ්බෙ සයිති අත්ථො. සුඛන්ති තාදිස්සස සයනස්ස මජ්ඣම්හි සුඛං සයිත්වාන ඉදානි කථං අරඤ්ඤෙ රමිස්සසි, “එහි ගච්ඡාම, සම්මා”ති. නිසිට්ඨති රත්තිභාගෙ. හිත්වාති එවරූපං සම්පත්තිං ඡඩ්ඨෙත්වා. උයානසම්පන්නං පහුතමාලායන්ති,

මහාරාජ, තව උයානසම්පන්න නානාවිධපුප්ඵං. මිගාජිනුපෙතං පුරං සුරම්මන්ති තං උයානං මිගාජිනං නාම නාමෙන, තෙන උපෙතං පුරම්පි තෙ සුට්ඨ රම්මං. හිත්වාති එවරුපං මනොරමං නගරං ඡඩ්ඛෙත්වා.

ඉති මහාසත්තො “අප්පෙව නාමෙස පුබ්බෙ උපහුත්තපරිභොගරසං සරිත්වා ගන්තුකාමො භවෙය්‍යා”ති පයමං භොජනෙන පලොභෙසි, දුතියං කිලෙසෙන, තතියං සයනෙන, චතුත්ථං නච්චගීතවාදිතෙන, පඤ්චමං උයානෙන වෙව නගරෙන වාති ඉමෙහි එත්තකෙහි පලොභෙත්වා “එහි, මහාරාජ, අහං තං ආදාය ගන්ත්වා බාරාණසියං පතිට්ඨාපෙත්වා පච්ඡා සකරට්ඨං ගමිස්සාමි, සවෙ බාරාණසිරජ්ජං න ලහිස්සෙසි, උපඩ්ඨරජ්ජං තෙ දස්සාමි, කිං තෙ අරඤ්ඤවාසෙන, මම චචනං කරොහි”ති ආහ. සො තස්ස චචනං සුත්වා ගන්තුකාමො හුත්වා “සුතසොමො මය්හං අත්ථකාමො අනුකම්පකො, පයමං මං කල්‍යාණෙ පතිට්ඨාපෙත්වා ‘ඉදාති පොරාණකයසෙව පතිට්ඨාපෙස්සාමි’ති වදති, සක්ඛිස්සති වෙස පතිට්ඨාපෙතුං, ඉමිනා සද්ධිංයෙව ගන්තුං වට්ටති, කිං මෙ අරඤ්ඤවාසෙනා”ති වින්තෙත්වා තුට්ඨවිත්තො තස්ස ගුණං නිස්සාය වණ්ණං කට්ඨකාමො “සම්ම, සුතසොම, කල්‍යාණමිත්තසංසග්ගතො සාධුතරං, පාපමිත්තසංසග්ගතො වා පාපතරං නාම නත්ථි”ති වත්වා ආහ –

484. “කාළපක්ඛෙ යථා චන්දො, භායතෙව සුවෙ සුවෙ;
කාළපක්ඛුපමො රාජ, අසතං හොති සමාගමො.
485. “යථාහං රසකමාගම්ම, සුදං කාපුරිසාධමං;
අකාසිං පාපකං කම්මං, යෙන ගච්ඡාමි දුග්ගතිං.
486. “සුක්කපක්ඛෙ යථා චන්දො, වඩ්ඨතෙව සුවෙ සුවෙ;
සුක්කපක්ඛුපමො රාජ, සතං හොති සමාගමො.
487. “යථාහං තුවමාගම්ම, සුතසොම විජානහි;
කාහාමි කුසලං කම්මං, යෙන ගච්ඡාමි සුග්ගතිං.
488. “ථලෙ යථා වාරි ජනිත්ද වුට්ඨං, අනද්ධනෙය්‍යං න චිරට්ඨිතිකං;
එවම්පි හොති අසතං සමාගමො, අනද්ධනෙය්‍යො උදකං ථලෙව.
489. “සරෙ යථා වාරි ජනිත්ද වුට්ඨං, චිරට්ඨිතිකං නරචිරසෙට්ඨං;
එවම්පි වෙ හොති සතං සමාගමො, චිරට්ඨිතිකො උදකං සරෙව.
490. “අඛ්‍යායිකො හොති සතං සමාගමො, යාවම්පි තිට්ඨෙය්‍ය තට්ඨෙව හොති;
ඛිප්පඤ්ඤි වෙති අසතං සමාගමො, තස්මා සතං ධම්මො අසබ්භි ආරකා”ති.

තත්ථ සුවෙ සුවෙති දිවසෙ දිවසෙ. අනද්ධනෙය්‍යන්ති න අද්ධානක්ඛමං. සරෙති සමුද්දෙ. නරචිරසෙට්ඨාති නරෙසු චිරයෙන සෙට්ඨ. උදකං සරෙවාති සමුද්දෙ වුට්ඨඋදකං විය. අඛ්‍යායිකොති අවිගච්ඡනකො. යාවම්පි තිට්ඨෙය්‍යාති යත්තකං කාලං ජීවිතං තිට්ඨෙය්‍ය, තත්තකං කාලං තට්ඨෙව හොති, න ජීරති සප්පුරිසෙහි මිත්තභාවොති.

ඉති පොරිසාදො සත්තහි ගාථාහි මහාසත්තස්සෙව වණ්ණං කට්ඨෙසි. මහාසත්තොපි පොරිසාදඤ්ඤා තෙ ව රාජානො ගහෙත්වා අත්තනො පච්චන්තගාමං අගමාසි. පච්චන්තගාමවාසිනො මහාසත්තං දිස්වා නගරං ගන්ත්වා අමච්චානං ආචික්ඛිංසු. අමච්චා බලකායං ආදාය ගන්ත්වා පරිවාරයිංසු. මහාසත්තො තෙන පරිවාරෙන බාරාණසිරජ්ජං අගමාසි. අත්තරාමග්ගෙ ජනපදවාසිනො බොධිසත්තස්ස පණ්ණාකාරං දත්වා අනුගච්ඡිංසු, මහන්තො පරිවාරො අහොසි, තෙන සද්ධිං බාරාණසිං පාපුණි. තදා පොරිසාදස්ස පුත්තො රාජා හොති, සෙනාපති කාළහත්ථියෙව. නාගරා රඤ්ඤො ආරොවයිංසු – “මහාරාජ, සුතසොමො කිර පොරිසාදං දමෙත්වා ආදාය ඉධාගච්ඡති, නගරමස්ස පවිසිතුං න දස්සාමා”ති සීසං නගරද්වාරානි පිදහිත්වා ආවුධහත්ථා අට්ඨංසු. මහාසත්තො ද්වාරානං පිහිතභාවං ඤත්වා පොරිසාදඤ්ඤා පරොසතඤ්ඤා රාජානො ඔභාය කතිපයෙහි අමච්චෙහි සද්ධිං ආගන්ත්වා “අහං සුතසොමරාජා, ද්වාරං විවරටා”ති ආහ. පුරිසා ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. සො “ඛිප්පං විවරටා”ති විවරාපෙසි. මහාසත්තො නගරං පාවිසි. රාජා ව කාළහත්ථි වස්ස පච්චුග්ගමනං කත්වා ආදාය පාසාදං ආරොපයිංසු.

සො රාජපල්ලඬකෙ නිසිදිත්වා පොරිසාදස්ස අග්ගමහෙසිං සෙසාමච්චෙව ව පක්කොසාපෙත්වා කාළහත්ථිං ආහ – “කාළහත්ථි, කස්මා රඤ්ඤො නගරං පවිසිතුං න දෙටා”ති? “සො රජ්ජං කාරෙන්තො ඉමස්මිං නගරෙ බහු මනුස්සෙ බාදි, බත්තියෙහි අකත්තබ්බං කරි, සකලජම්බුදීපං ඡිද්දමකාසි, එවරුපො පාපධම්මො, තෙන කාරණෙනා”ති. “ඉදාති ‘සො එවරුපං කරිස්සති’ති මා වින්තයිත්ථ, අහං තං දමෙත්වා සිලෙසු පතිට්ඨාපෙසිං, ජීවිතහෙතුපි කඤ්චි න විහෙදෙස්සති, නත්ථි වො තතො භයං, එවං මා කරිත්ථ, පුත්තෙහි නාම මාතාපිතරො පටිජග්ගිතබ්බා, මාතාපිතුපොසකා හි සග්ගං ගච්ඡන්ති, ඉතරෙ නිරය”න්ති එවං සො නිවාසනෙ නිසිත්තස්ස පුත්තරාජස්ස ඔවාදං දත්වා, “කාළහත්ථි, ත්ථං රඤ්ඤො සභායො වෙව සෙවකො ව, රඤ්ඤාපි මහන්තෙ ඉස්සරියෙ පතිට්ඨාපිතො, තයාපි රඤ්ඤො අත්ථං චරිතුං වට්ටති”ති සෙනාපතිමිපි අනුසාසිත්වා, “දෙවි, ත්ථම්පි කුලගෙහා ආගන්ත්වා තස්ස සන්තිකෙ අග්ගමහෙසිට්ඨානං පත්වා පුත්තධිතාහි වඩ්ඨිප්පත්තා, තයාපි තස්ස අත්ථං චරිතුං වට්ටති”ති දෙවියාපි ඔවාදං දත්වා තමෙවත්ථං මත්ථකං පාපෙතුං ධම්මං දෙසෙන්නො ගාථා ආහ –

491. “න සො රාජා යො අපේය්‍යං ජීනාති, න සො සබා යො සබාරං ජීනාති;

න සා හරියා යා පනිනො න විහෙති, න තෙ පුත්තා යෙ න හරන්ති ජිණ්ණං.

492. “න සා සභා යත්ථ න සන්ති සන්තො, න තෙ සන්තො යෙ න භණන්ති ධම්මං;
රාගඤ්ච දොසඤ්ච පභාය මොහං, ධම්මං භණන්තාව භවන්ති සන්තො.

493. “නාභාසමානං ජානන්ති, මිස්සං බාලෙහි පණ්ඩිතං;
භාසමානඤ්ච ජානන්ති, දෙසෙන්නං අමතං පදං.

494. “භාසයෙ ජොතයෙ ධම්මං, පග්ගණ්හෙ ඉසිනං ධජං;
සුභාසිතද්ධජා ඉසයො, ධම්මො හි ඉසිනං ධජො”ති.

තත්ථ අපේයාන්ති අපේයා නාම මාතෘපිතරො, තෙ ජිනන්තො රාජා නාම න භොති. සචෙ ත්වම්පි පිතු සන්තකං රජ්ජං ලභිත්වා තස්ස පටිසත්තු භොසි, අකිච්චකාරි නාම භවිස්සසි. සබාරං ජිනාතීති කුටඨිඛෙන ජිනාති. සචෙ ත්වං, කාලහත්ථි, රඤ්ඤා සද්ධිං මිත්තධම්මං න පුරෙසි, අධම්මට්ඨො හුත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තිස්සසි. න විහෙතීති න භායති. සචෙ ත්වං රඤ්ඤො න භායසි, හරියාධම්මෙ ධීතා නාම න භොසි, අකිච්චකාරි නාම භවිස්සසි. ජිණ්ණන්ති මහල්ලකං. තස්මිඤ්ඤි කාලෙ අහරන්තා පුත්තා පුත්තා නාම න භොන්ති.

සන්තොති පණ්ඩිතා. යෙ න භණන්ති ධම්මන්ති යෙ පුච්ඡිතා සච්චසභාවං න වදන්ති, න තෙ පණ්ඩිතා නාම ධම්මං භණන්තාවාති එතෙ රාගාදයො පභාය පරස්ස භිතානුකම්පකා හුත්වා සභාවං භණන්තාව පණ්ඩිතා නාම භොන්ති. නාභාසමානන්ති න අභාසමානං. අමතං පදන්ති අමතමහානිබ්බානං දෙසෙන්නං “පණ්ඩිතො”ති ජානන්ති, තෙනෙව පොරිසාදො මං ඤත්වා පසන්නචිත්තො චත්තාරො වරෙ දත්වා පඤ්චස්ස සීලෙස්ස පතිට්ඨිතො. භාසයෙති පණ්ඩිතො පුරිසො ධම්මං භාසෙය්‍ය ජොතෙය්‍ය, බුද්ධාදයො ඉසයො යස්මා ධම්මො එතෙසං ධජො, තස්මා සුභාසිතද්ධජා නාම සුභාසිතං පග්ගණ්හන්ති, බාලා පන සුභාසිතං පග්ගණ්හන්තා නාම නත්ථිති.

ඉමස්ස ධම්මකථං සුත්වා රාජා ව සෙනාපති ව දෙවී ව තුට්ඨා “ගච්ඡාම, මහාරාජ, ආනෙමා”ති වත්වා නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා නාගරෙ සන්තිපාතෙත්වා “කුම්භෙ මා භාසිත්ථ, රාජා කිර ධම්මෙ පතිට්ඨිතො, එථ නං ආනෙමා”ති මහාජනං ආදාය මහාසත්තං පුරතො කත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා කප්පකෙ උපට්ඨාපෙත්වා කප්පිතකෙසමස්සුං න්හාතානුලිත්තපසාධිතං රාජානං රතනරාසිමිති ය්‍පෙත්වා අභිසිඤ්චිත්වා නගරං පට්ටෙසෙස්සුං. පොරිසාදො රාජා හුත්වා පරොසතානං බත්තියානං මහාසත්තස්ස ව මහාසක්කාරං කාරෙසි. “සුතසොමනරින්දෙන කිර පොරිසාදං දමෙත්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨාපිතො”ති සකලජම්බුදිපෙ මහාකොලාහලං උදපාදි. ඉන්ද්‍රපත්ථනගරවාසිනොපි “රාජා නො ආගච්ඡතු”ති දුතං පභිණ්ණු. සො තත්ථ මාසමත්තං වසිත්වා, “සම්ම, ගච්ඡාමහං, ත්වං අප්පමත්තො භොහි, නගරද්වාරෙස්ස ව මජ්ඣෙ වාති පඤ්ච දානසාලායො කාරෙහි, දස රාජධම්මෙ අකොපෙත්වා අගතිගමනං පරිහරා”ති පොරිසාදං ඔවදි. පරොසතාහි රාජධානීහි බලකායො යෙභුයොන සන්තිපති. සො තෙන බලකායෙන පරිවුතො බාරාණසිතො නික්ඛම්මි. පොරිසාදොපි නික්ඛම්මිත්වා උපධිස්ථවා නිවත්ති. මහාසත්තො අවාහනානං රාජුතං වාහනානි දත්වා උයොයාපෙසි. තෙපි රාජානො තෙන සද්ධිං සම්මොදිත්වා මහාසත්තං වන්දනාදීති කත්වා අත්තනො අත්තනො ජනපදං අගමිංසු.

මහාසත්තොපි නගරං පත්වා ඉන්ද්‍රපත්ථනගරවාසිහි දෙවනගරං විය අලඬිකතනගරං පටිසිත්වා මාතෘපිතරො වන්දිත්වා මධුරපටිසන්ථාරං කත්වා මහාතලං අභිරුහි. සො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්තො චිත්තෙසි – “රුක්ඛදෙවතා මය්හං බහුපකාරා, බලිකම්මලාභමස්සා කරිස්සාමි”ති. සො තස්ස නිග්‍රොධස්ස අවිදුරෙ මහත්තං තළාකං කාරෙත්වා බහුනි කුලානි පෙසෙත්වා ගාමං නිවෙසෙසි. ගාමො මහා අභොසි අසිතිමත්තආපණ්ණසස්සපටිමණ්ඩිතො. තම්පි රුක්ඛමුලං සාබත්තතො පට්ඨාය සමතලං කාරෙත්වා පරික්ඛිත්තවෙදිකතොරණ්ද්වාරයුත්තං අකාසි, දෙවතා අභිජ්ජසිදි. කම්මාසපාදස්ස දම්තට්ඨානෙ නිවුට්ඨන්තා පන සො ගාමො කම්මාසදම්මනිගමො නාම ජානො. තෙපි සබ්බෙ රාජානො මහාසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා ආයුපරියොසානෙ සග්ගං පුරයිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා “න, හික්ඛෙවෙ, ඉදානෙවාහං අඬිගුලිමාලං දමෙමි, පුබ්බෙපෙස මයා දම්තොයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා පොරිසාදො රාජා අඬිගුලිමාලො අභොසි, කාලහත්ථි සාරිපුත්තො, නන්දබ්‍රාහ්මණො ආනන්දො, රුක්ඛදෙවතා කස්සපො, සක්කො අනුරුද්ධො, සෙසරාජානො බුද්ධපරිසා, මාතෘපිතරො මහාරාජකුලානි, සුතසොමරාජා පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

මහාසුතසොමජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

ජාතකුද්දානං –

සුමුඛො පන භංසවරො ව මහා, සුධභොජනිකො ව පරො පවරො;
සකුණාලදිජාධිපතිවිභයනො, සුතසොමවරුත්තමසවිභයනොති.

අසිතිනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චමො භාගො නිව්ඨිතො.